

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

AKUT
AKUT YAYINLARI

nasuh mahruki

vatan lafla değil eylemle sevilir

AKUT YAYINLARI

AKUT Kitapçı Yayınları

4. BASKI

Vatan

lafla değil

eylemle

sevilir

AKUT KİTAPLIĞI YAYIN NO: 13

VATAN LAFLA DEĞİL EYLEMLE SEVİLİR

Copyright © AKUT Arama Kurtarma Derneği & Ali Nasuh Mahruki

Yayıncı

AKUT Arama Kurtarma Derneği

Yazan

Ali Nasuh Mahruki

Editör

Hüseyin Gökçe

www.huseyingokce.com

Dördüncü Basım / Haziran 2011

Basım Yeri

Bakanlar Medya Ltd. Şti

Üsküdar - İstanbul

0216 316 11 56

AKUT

A. Büyükdere Caddesi No:120

Esentepe / İstanbul Türkiye

T. +90 212 217 04 10 (10 hat)

F. +90 212 217 04 22

E. akut@akut.org.tr

www.akut.org.tr

*AKUT, Bakanlar Kurulu'nun
15.01.1999/12304 sayılı kara-
rı ile "Kamu Yararına Çalışan
Dernek" statüsündedir.*

*AKUT, Bakanlar Kurulu'nun
29.06.2009 tarih ve 2009/15166
sayılı kararı ile "İzin Almadan
Yardım Toplama" hakkına sa-
hiptir.*

Yapım

Han İletişim Yayıncılık

haniletisim@gmail.com

Cumhuriyet Cad. Yedek Reis Sok.

No:9, Ergün Plaza K.6

Kavacak - Beykoz / İSTANBUL

Tel: 0216 680 35 05

Fax: 0216 680 35 06

Kültür ve Turizm Bakanlığı

Sertifika No.14811

ISBN: 9786055635060

ALİ NASUH MAHRUKİ

Vatan

**lafla değil
eylemle
sevilir**

HAFIZA-İ BEŞER NİSYAN İLE MALULDUR
(insan belleği unutmakla sakattır)

UNUTMAK İHANETTİR
Karl Jasper

İki Mustafa Kemal vardır.

Biri ben et ve kemik, geçici Mustafa Kemal.

İkinci Mustafa Kemal, onu ‘ben’ kelimesiyle ifade edemem. O ben’ değil, biz’dir. O, memleketin her köşesinde yeni bir fikir, yeni bir hayat ve büyük ülkü için uğraşan aydın ve savaşçı bir topluluktur. Ben onların rüyasını temsil ediyorum. Benim teşebbüslerim, onların özlemini çektikleri şeyleri tatmin içindir.

O Mustafa Kemal sizsiniz, hepinizsiniz.

Geçici olmayan, yaşaması ve başarılı olması gereken Mustafa Kemal O'dur.

*İskender İGDIR için,
Seda SANER için,
Murat PETORAK için,
Veysel ATALA için,
Kürşat AVCI için,
Veysel AKSOY için,
Sertaç OLGUN için,*

Onur Üyemiz Başkanımız Bülent Ecevit için,

*Ve gelecekte, vakitli - vakitsiz aramızdan ayrılacak tüm
yiğit AKUT'lular için...*

AKUT ailesi bugüne dek 7 gönüllüsünü daha gencecik yaşlarındayken toprağa verdi. Ağrı Dağı'nda İskender IĞDIR'ı (2000), Van yolunda bir motorsiklet kazasında Murat PETORAK ve Seda SANER'i - (2000), Bingöl Depremi'nde Veysel ATALA'yı - (2003), Büyük Demirkazık Dağı Kuzey Duvarı'nda Kürşat AVCI'yı - (2003), Bingöl ekibimizin lideri Veysel AKSOY'u mide kanserinden dolayı - (2006) ve son olarak da Sertaç OLGUN'u Kanada'da bir dağ kazasında - (2007) kaybetti.

Derneğimize her zaman büyük ilgi ve anlayışla yaklaşarak koruyan ve ülkemizde sivil toplum örgütlerinin gelişmesi için büyük çaba gösteren onur üyemiz, Başbakanımız Sayın Bülent ECEVİT'i de anmak isterim.

Allah hepsine rahmet eylesin huzur içinde uyusunlar. Çok özlüyoruz onları...

Her biri bu toprakların görgüsü ile yetişmiş çok kıymetli vatan evlatlarıydı. Bir İskender, bir Kürşat, bir Veysel gibisi zor gelir bir daha.

Türklerde, bağımsız topraklar üzerinde yaşayan milletin refahı, huzuru ve başının dikliği her zaman en önde gelir. En zor zamanlarda ve en ağır kayıplarda bile, özgürlüğünü, vatanını ve milletini her şeyin üzerinde gören Türkler; 'ölen ölür, kalan sağlar bizimidir' diyerek, gözyaşlarını içine akıtır ve kendini feda etmekten çekinmeyen kahraman evlatlarını bağırlarına basar ve yollarına devam ederler.

Bizler de her ne olursa olsun, bütün zorluklara ve bütün acılarımıza rağmen gözyaşlarımızı içimize akıtıp, kendimize seçtiğimiz gönüllü görevimizde ülkemize ve insanlarımıza hizmet etmekten geri durmayacağız.

Bu söz toprağa dönen kardeşlerimiz anısına boynumuzun borcu olsun. Yüce Allah borcumuzu ödemedi bize huzur vermesin...

Dünyaya geldiğim gün ilk nefesimi
bu topraklarda ciğerlerime doldurdum
hayata sıkı sıkıya bağlanacağımın işareti ilk çığlığım
bu topraklarda dudaklarımdan çıktı
annemin memesinden ilk sütümü
bu topraklarda içtim

bu topraklarda emekledim, yürüdüm, koştum
oyunlar oynadım, düşler kurdum
kendi bilincime vardım
okula gittim, öğrendim
Atalarımı tanıdım
büyüdüm, geliştirdim
sevdim, aşık oldum
dostluğu da yaşadım düşmanlığı da
huzur buldum çoğunda, bazen de kavga
fedakarlığı gördüm, bazen de ihaneti
kazanmayı da tattım, kaybetmeyi de

umudun yeşerdiği doğumlar gördüm
bazen de yürek dağlayan genç ölümler
yaşam denilen mucizenin hasatından
ben de payıma düşeni aldım

bu topraklarda kendimi buldum,
kendim oldum
ve bu topraklarda,
bu topraklar için yaşayacağım

tıpkı Atalarım gibi...

çünkü burası benim Vatanım...

İçindekiler

Önsöz	11
1. Bölüm: Türk Milleti'ne Açık Mektup	15
İlk Söz	16
Ailem	31
Hayatım	42
Sorumluluk Anlayışım	61
2. Bölüm AKUT'un Öyküsü	81
AKUT Büyüyor	94
AKUT Çalışıyor	98
AKUT'a Duyulan Güven ve Türkiye'nin Güven Bunalımı ..	99
Vatan Sevgimiz.....	129
AKUT'un Ulusal Konulardaki Duruşu	145
AKUT'un Aldığı Bağışlar	174
3.Bölüm: Karşılaştığımız Zorluklar	289
Karşımıza Çıkartılan Engeller	292
Hakkımızda Yapılan Kirli Bilgi Çalışmaları	320
İskender'in Kazasının Ardından Yaşananlar	337
Fatih Altaylı İle Yaşanan Sorunlar ve Teke Tek Programı	345
Hıncal Uluç ve SABAH Gazetesi ile Yaşanan Sorunlar	364
AKUT'a Kimler, Neden saldırıyor	379
4. Bölüm: Zihin Haritası Değişimi ve Kaçırdığımız Fırsat	425
5. Bölüm: Milli Güvenlik Akademisi Eğitimim	
ve Ötesi.....	489
Son Söz	578
6.Bölüm: AKUT Gönüllülerinin Kaleminden Kendi	
Duyguları	595
7.Bölüm: Başka Başka Başka Hep Başa	649
Benden Sizler	650
Sizlerden Bana	658

Her kitabın bir yazılış öyküsü mutlaka vardır. Elinizde tuttuğunuz bu kitabın da bir yazım serüveni, başlangıcı ile bitişi ve yayımı arasındaki görece uzun zamanı belgeleyen bir öyküsü var kuşkusuz. Ancak şurası açıktır ki bazı kitapların sadece yazılış öyküleri ve nedenleri ve bu serüvene eşlik eden süreçler ve duygu halleri ayrı bir kitabın, çalışmanın konusu da olabilir.

Nasuh Mahruki'nin bu yeni kitabı, kamuoyu önünde görünen kimliğinin ve eylemlerinin belgesel somutlaşması olduğu kadar, kelimelere dökülemeyen ve ancak yazıldığında gerçeğin belirli bir ölçüde algılanmasına katkı sağlayabilecek içsel yoğunlaşmasının bir dışa yansımaları olarak görülebilir. Nasuh Mahruki'nin uzak geçmişinden başlayarak bugünlere kadar kapsamlı bir tarihsel kesit sunan kitapta, hemen şimdi için ve de yarına yönelik vurguların da genel anlamda Türk toplumuna, özel alanda da kendisiyle özel sevgi bağı kurmuş geniş kesimlere, AKUT etrafında oluşan sevgi bağına, yazar kimliği içinde oluşturduğu okur kitlesine, sivil toplum lideri olarak benimsediği düşünce ve eylem felsefesine yakın duran herkese iletilmesi çabası öne çıkıyor.

Vatan Lafla Değil, Eylemle Sevilir isimli bu kitap, aynı zamanda, Nasuh Mahruki'nin 20 yıllık profesyonel dağcı olarak, 10. yılını geçtiğimiz yıl kutlayan AKUT'un lideri olarak, 40'ına adım atmakta olan bir ülke ve millet sevdalısı olarak tüm yaşamının derinliklerinden, zenginliklerinden, başarıma duygularından, mutluluklarından ve tüm mutsuzluklarından ve haksızlığa uğratılmanın ürettiği öfkelerinden de en az o kadar beslendiğini bir dış göz olarak ifade edebiliriz.

Okuduklarınız Nasuh Mahruki'nin bağımsız bir kişisel tarihi, öyküsü ve bir düşünce adamı olarak düşünsel serüveni olduğu kadar, kitaba yol açan temel motifin AKUT kimliği çerçevesinde Türkiye'de sivil toplum hareketinin yükselen

dalgasının kırılması ve Zihin Haritası Değişimi duygusunun daha doğuş aşamasındayken yok edilmesi girişimlerinin izlerini taşıyan olaylar zincirinin belgesi olduğu da açıktır.

Öncelikle şunu söylemeliyiz ki bu giriş yazısının amacı, kitaba yönelik bir okuma kılavuzluğu yapmak olmadığı gibi, Nasuh Mahruki'yi birey olarak, temsil ettiği değerler olarak ve her şeyden öte eylemleriyle yücelmiş, değerine değer katmış kurumsal var oluşuyla, AKUT kimliğiyle övgü düzmek ve okuyucuya dışardan bir algı dayatması yapmak da kesinlikle değildir. Ancak kitabın bizzat kendisinin okuyucularına ve tüm Türk halkına Nasuh Mahruki'yi bir eylem adamı olarak, bir duygu adamı olarak, sessizliğin en uzun süre devam eden sesi olarak, bir yazı adamı ve ülkenin geleceği için öngörülerini, hayalleri olan bir düşünce adamı olarak görülmesine katkı sağlayacağı kesindir.

Eğer Nasuh Mahruki gerek dağcı kimliğiyle, gerek yazar olarak gerekse AKUT'la temsil edilen sivil toplumcu kimliğiyle Türk insanının kalbinde büyük bir sevgi ve sempati yaratabilmişse, gencinden yaşlısına, köylüsünden kentlisine, memurundan işçisine, kısaca toplumun çok büyük bir kısmında içten ve karşılıksız bir sevgi duygusu oluşturabilmişse, bu sempati ve inanç ancak çok güçlü nedenlerin varlığı ile açıklanabilir. Nasuh Mahruki'nin kitaba konu olan her yazıda, her yorumda toplumun geniş kesimleriyle bu karşılıklı, bir anlamda da karşılıksız sevgi ve inanç bağından büyük güç aldığı ve ülkenin geleceğine yönelik olarak tüm kesimleri aktif sorumluluk üstlenmeye doğrudan veya dolaylı olarak davet içeren mesajları iletirken de bu kararlılığı taşıdığı anlaşılıyor.

Aslında Nasuh Mahruki'nin bu kitabı yazmaya başlayış anı, içindeki sessizliğini bozmaya ve son birkaç yılda kendi ismi ve temsil ettiği sivil toplum hareketi olan AKUT etrafında yazılan, çizilen söylenen, söylentilenen, efsaneleştirilen ya da kara çalınan, kötülenen, değersizleştirilmeye ve silikleştirilmeye çalışılan çaba ve girişimlere karşı söyleyecekleri

olduğunu yazı diliyle sergilemeye karar verdiği an olmalı büyük bir ihtimalle.

Bazen kitaplara başlıkları yön verir, bazı kitaplar ise başlıklarını, bitirildiği anda kendisi empoze eder. Bu kitapta da başta veya sonda olmasa da yazım yolculuğunun ortalarında bir yerde "Vatan Lafla Değil Eylemle Sevilir" temasının Nasuh Mahruki'nin kafasında şekillendiğini ve kitaba her yeniden göz atışında, kalem her eline alışında, bilgisayarın başına her geçişinde bu duyguyu kitabın hemen birçok bölümüne yeniden yansıttığına hissen ve gözlemsel olarak tanıklık ettiğimizi söylemeliyiz.

Baştan taraftarlarını ve karşıtlarını üretecek ve belki de kendi kimliği etrafında negatif bir takım duygular oluşmasına yol açabilecek bu iddialı başlık için, Nasuh Mahruki'nin hiçbir tereddüt geçirmediği de açıktır. İçindeki duygusal yoğunluğu, eylemlilikle birleşen kişisel ve kurumsal tavırlarını, meydan okumalarını ve yönelen saldırıları başka hiçbir kitap ismiyle gerçekleştiremeyeceğine olan sonsuz inancı olmalı bu kararlılığın arkasında.

Her türlü yolculuğunda cesur ve kararlı durmayı kendine Tanrının verdiği en önemli meziyet sayan bir insanın, zirvelere çıkarken ya da enkaz altındaki hayatlara ulaşmaya çalışırken yanında taşıdığı cesareti, düşünce yolculuğunda da hep yanında hissetmesi beklenir bir durumdur. Bu cesaret nedeniyledir ki Nasuh Mahruki'nin olaylar karşısındaki duygu ve tepkilerini yazıya dönüştürürken de çoğu insanı hayrete düşürecek bir cesaret örneği sergilediğine bu kitap vesilesiyle daha yakından tanık olacaksınız.

Nasuh Mahruki esas olarak diyecek bir şeyleri olan bir insan. Eylemliliği bir aksiyondan ziyade, bir düşünsel perspektif içinde millet ve ülke sevgisi içinde işe yarar, geleceğe etki yapacak bir felsefi ve düşünsel duruş sergiliyor. Bu kararlı ve cesur duruşun da ülkenin geleceğinde bir sivil toplum önderi olarak söz sahibi olma isteği ve hedefiyle çevrelediğini kestirmek de mümkün.

Bu kitabı kendi kronoloji ve mantık zinciri içinde okumak kadar, kitabın temel mesajının da başta Nasuh Mahruki'nin kendisi olmak üzere, öncelikle okuyuculara ve sonrasında da tüm topluma bugün ve gelecek için bir eylemlilik daveti, çağrısı yapmak olduğu açıktır. Kitabın özellikle belirli bölümlerinde Türk milletini ve genel anlamda toplumu içinde bulunduğumuz tam şu andan başlayarak, gelecek konusunda eylemli bir sorumluluk duygusuna yöneltme çağrılarının ön plana çıktığı ve kitabın bu gözle okunduğunda önemli mesajların altının çizildiği rahatlıkla gözleniyor.

Nasuh Mahruki'nin yerküremizin en yüksek yedi zirve noktasından dünyaya, hayata, insanlığa ve kendine nasıl baktığını ve gördüklerinden nasıl etkilendiğini tam olarak kestirmek kolay değil. Şimdiye kadar yazdıklarının yanı sıra, bu kitapta da genişçe yer verdiği düşünce dünyasının yazınsal verimlerine bakıldığında, Mahruki'nin dünyanın en yüksek zirvelerinden dünyayı sadece gözleriyle izlemekle kalmayıp hayata, insan ilişkilerine ve tüm olan bitene çok daha derin, felsefi ve inançlı bir bakış geliştirdiğini görüyoruz.

Bu kitap Nasuh Mahruki'nin AKUT lideri olarak, bir sivil toplum öncüsü olarak bir zihin haritası değişim yolculuğu. Dolayısıyla Mahruki bu iddialı ve ses getirecek kitabıyla, bu yolculukta okuyucularına da kendi zihin haritalarını değerlendirme ve şekillendirme konusunda yeni bir arayış ve isteğe yöneltme daveti yapıyor. Bu davet sizedir, bu davet bizedir?

Necmi ÇELİK

1. Bölüm

TÜRK MİLLETİ'NE AÇIK MEKTUP

İlk Söz

Ailem

Hayatım

Sorumluluk Anlayışım

İLK SÖZ

Aziz ve Yüce Türk Milleti;

Uzunca bir süre, bu tür bir kitabı kaleme alıp almamak arasında tereddüt yaşadım, çünkü konuşarak değil, yaparak-üretrek kendimi ifade etmeyi daha doğru buluyorum. Hayatım boyunca da bu yönde hareket ettim. Adımlarını her zaman planlı atan bir insan olarak hayatım genel anlamda gayet iyi giderken, geçtiğimiz 6-7 yılda “1999 Gölcük (Kocaeli) Depremi sonrası” o kadar saçma sapan ve üzücü şeyle boğuşmak zorunda kaldım ki, gerçekle sahte, iyiyle kötü, doğruyla yanlış arasında sürekli kandırmacaların, sahteciliklerin, ikiyüzlülüklerin olduğu çirkin, ucuz ve bir o kadar da onursuz bir oyunun içinde buldum kendimi ve bir türlü de çıkamadım. Bu saatten sonra bunu ne kadar istesem de çıkabileceğimi zannetmiyorum. Bunu yapacak imkânım olduğu halde, damarlarımda dolaşan kanla bana aktarılan sorumluluk anlayışım her zaman baskın çıkıyor.

Allah izin verirse önümüzdeki yıllarda sizlerle yolumuz daha çok kesişecek. Bu nedenle, bu süreçte hepimizin kafasını karıştıran bu kör dövüşünün içinde yaşananları, olabildiğince nesnel bir şekilde, bir de kendi gözlerimle sizlere aktarmam gerektiğine karar verdim. Özetle bu kitap; daha yirmili yaşlarımdayken bu güzel ülkeye ve bu ülkenin yüce ruhlu insanlarına adamaya karar verdiğim hayatımın bir kesitini ve kirli bilgiyle iyice karıştırılmış bir dönemin tanıklığını en açık haliyle sizlerle paylaşmak için kaleme alındı.

Bir önyargıyı değiştirmenin atomu parçalamaktan daha zor olduğunu biliyorum. Böyle bir beklentim yok, herkes istediğini düşünmeye, istediğine inanmaya devam edebilir. Ben sadece ya-

pılması gerektiğine inandığımı yaparım, bunun yansımalarının ne olacağına hayat karar verir. Bana sadece dingin bir iç huzuru ve kendime saygı kalır. Eğriyle doğrunun birbirine bu kadar karıştığı-karıştırıldığı bir dünyada, insanın kendisiyle barışık olmasından daha büyük bir ödül düşünemiyorum.

Kadim düşünce sistemlerinde insanın bu sınav dünyasında yaptığı yalnız yolculukta, sadece kendisine karşı değil, bütün dünyaya, insanlara, evrene karşı da sorumlu olduğu, sorumluluk taşıması gerektiğinden bahsedilir. Yakın zaman filozoflarından, Sartre, Proust ve Levinas da benzer kurgularla; varoluşu itibarıyla tekil olan ama özünde taşıdığı sevgi ve bilgelikle her şeye karşı evrensel bir sorumluluk taşıyan bir varlık olarak yeniden tanımlar insanı. İşte bu satırların yazarı da hayatı tam böyle algılıyor; yıllardır izlediğiniz mücadelemın asıl sebebi budur...

"M. İlin ve E. Segal, İnsan Nasıl İnsan Oldu adlı ünlü kitaplarını Gorki'ye anlatırken şöyle der; 'Şimdi, ucsuz bucaksız uzayı gözünüzün önüne getirin. Yıldızların, bulutsuların doldurduğu uzayı. Bu devler dev bulutsulardan birinde, güneş alev alev yanıyor. Güneşten gezegenler kopuyor. Küçük bir gezegende madde canlılaşıyor, kendi bilincine varmaya çalışıyor. Bunun sonucunda ortaya insan çıkıyor.'"

İşte ben de kendimi, kendi bilincine varmaya çalışan bir insan olarak algılıyorum. Bütün çabam, bütün uğraşım, hatıta yaptığım her şey, hep bunun için. Ben kimim, ben neyim, neden ben, nasıl ben, ne zaman ben..."

Asya Yolları, Himalayalar ve Ötesi - 1997, sayfa 13.

On yılı aşkın bir süredir sayısız kuruma verdiğim, liderlik ve takım çalışması konularını işlediğim seminerlerimde bile ilk vurguyu, kişinin kendini tanıması üzerine yaparım. Herkese önerdiğim bu sağlıklı başlangıcı, kendi hayatımda da büyük bir dikkat ve ciddiyetle uygulamaya özen gösteririm.

20 yaşında, Bilkent Üniversitesi İşletme Fakültesi'nde okurken, dağcılık ve diğer doğa sporlarıyla tanışmıştım. Okul yıllarında akademik eğitimimin dışında kalan zamanlarımda çok yoğun biçimde dağcılık, mağaracılık, yamaç paraşütü, aletli dalış, bisiklet gibi sporlarla ilgilenmiştim.

Dağcılık ve diğer doğa sporlarıyla tanıştıktan sonra geçirdiğim 4 yılı kendimi tanıdığım ve yeteneklerimi, sınırlarımı, kapasitemi iyice öğrendiğim, yaşamdan ne beklediğimi, ne yapmak istediğimi çözümlemeye ve anlamaya çalıştığım bir dönem olarak görüyorum. Başlangıç olarak en önemli olduğunu düşündüğüm nokta; kişinin kendini tanıması. İnsanın yeteneklerini, kuvvetli ve zayıf taraflarını, beklentilerini, kendisini mutlu ve mutsuz edecek şeyleri, gelecekle ilgili hayallerini kendi içine yapacağı yolculuklarla keşfetmesinin ve yeteneklerini geliştirme ve iyileştirme çabalarını bilinçli ve planlı bir şekilde gerçekleştirmesinin ve sürekli olarak öğrenen, değişen ve gelişen bir varlık olarak bunu düzenli olarak tekrar etmesinin ilerleyen süreçlerde büyük bir rekabet avantajına dönüşeceğine inanıyorum.

Üniversiteden mezun olduğum gün, kişisel kariyerimi ne yöne çevirmemin beni daha mutlu edeceğini, ne yaparsam, ne üretirsem kendimi daha tamamlanmış hissedeceğimi ve hangi alanlarda başarılı olma şansımın daha yüksek olduğunu daha 24 yaşındayken, bugünküne yakın bir şekilde çözümlemiş durumdaydım. Çok iyi bir üniversitede, çok iyi bir eğitim aldığım halde, dışarıdan bakan bir gözle değerlendirildiğinde kendi adıma büyük bir risk alarak ve o güne dek Türkiye’de hiç kimsenin göze alamadığı, ilerleyen yıllardaki başarılarla imza atmama yol açacak olan kariyer planımı yüksek ve zorlu dağlara çevirme kararım bu bilinç sayesinde.

Yunan filozoflar, 2800 yıl önce inşa ettikleri Delphi’deki Apollon tapınağının girişine “*kendini bil*” öğüdünü yazmışlar. Kişinin kendini bilmesi çok önemli. Ancak bu aşama sağlıklı bir şekilde geçirilirse, kişi yaşamıyla ilgili seçimlerini en doğru şekilde yapabilir. Elbette ki Sokrates’in dediği gibi; “*Bir insanın kendini tanıma uğraşı ömür boyu devam eder.*” Dolayısıyla insanın kendisiyle barışık olması ve kendisini sürekli ve düzenli olarak gözlemlemesi çok önemli. Ancak bu sayede iyi olduğu tarafları öne çıkarabilir, güçlendirebilir, o kadar iyi olmadığı taraflarını da değiştirebilir, daha iyi yapabilir. Sürekli olarak karşılaştığımız karar verme ve seçim yapma süreçlerinde yeteneklerimizi, beklentilerimizi ve hedeflerimizi iyi bildiğimiz ve bunların arasında mantıklı bir denge kurabildiğimiz sürece sonucun

başarı olarak çıkma olasılığı çok daha fazla olacaktır.

Bu işin bireysel kısmıydı.

Akıllı bir varlık olan insanoğlu şöyle bir çevresine baksa, bütün yaratılmış olanların aslında bir plan dahilinde ve birbirleriyle ilişkili olarak varolduğunu görecektir. Bugün okyanusta yaşayan ve besin zincirinin en alt halkalarından biri olan küçücük krill'lerin, okyanus yüzeyindeki ısının değişimine bağlı olarak azalmaları, peşi sıra tetikleyeceği diğer gelişmelerin sonucunda, bu besin zincirinin en üst noktasında yer alan insanoğlu için bile bir felakete yol açabilecektir. Veya Amazon'da yaşayan bir kuş türünün ya da Afrika'da yaşayan küçük bir memeli türünün soyunun tükenmesi, beraberinde pek çok sorunu da kalan türlere getirecektir. Çünkü doğa rastgelelikle değil kurallarla ve olasılıklarla belirli bir sistem dahilinde işler ve bu sistem milyonlarca yıllık evrim süreci sonucunda bugünkü noktaya ulaşmıştır. Sistem içerisinde meydana gelebilecek herhangi bir aykırı değişim, beraberinde başka beklenmedik değişimleri de getirecektir. Bunların bize etkisi olumlu olabileceği gibi, bugünlerde gündemimize giren küresel ısınma sorununun olduğu gibi ölümcül de olabilecektir.

Varolan her şey, başka her şeyin de varoluşuna katkıda bulunur ve varolan her şey aslında diğer varolan şeylerle birlikte varolur ve her şey doğrudan ya da dolaylı bir diğeriyle etkileşim içerisinde. Yaşamı, doğayı ve evreni her zaman bir bütün olarak algıladım ve bu bütün içinde, o bütüne ait diğerlerine eşdeğer bir parça olarak kabul ettiğim kendi yerimi bulmaya, anlamlandırmaya çalıştım. Birlikte varolanlar ve karşılıklı olarak birbirlerini var edenler ancak birlikte ilerlerse, büyürse, gelişirse anlamlı bir bütünlükten söz edilebilir. Yoksa sürecin bir tarafı hep eksik ve zayıf kalır; bu eksik kalan taraf daha sonra çok ama çok büyük temel sorunlara yol açabilir.

Bugün ülkemizde ve dünyada yaşanan birçok sorunu bu basit mantıkla bile açıklayabiliriz. Türkiye'nin doğusu ve batısı arasında yaşam standardı ve kalitesi değerlendirildiğinde, son 50 yılda uygulanan yanlış politikalar yüzünden büyük bir uçurum olduğu görülür. Bu sonuç büyük kentlere, önlenemez bir göç, büyük ve ciddi toplumsal sorunlar taşır. Trafik sıkışıklığı, kalabalık nüfus ve sokakların temizliğindeki sıkıntılar bunların en

basitiyken, şiddet, gasp, kapkaç, tecavüzler, sistemdeki boşlukların yarattığı rüşvet ve yolsuzluk konuları daha ciddi sorunlar olarak karşımıza çıkıyor. Hatta daha ileriye gidersek, ülkemizin en büyük dertlerinin başında gelen terör belasası bile, zamanında bu basit mantığa aykırı uygulanan politikalar yüzünden bir türlü çözülemiyor.

Aynı şekilde bugün dünyamız da bunun daha büyük ölçekteki bir yansıması ile boğuşuyor. Yüzyıllardır ellerine geçen her fırsatta kendi benzerleri dışındaki her milleti sömürmeyi bir devlet politikası olarak uygulayan batı dünyası, bugün kendi yarattığı asimetrik tehdidin önlemini nasıl alabiliriz diye kara kara düşünüyor ve bulabildiği tek çözüm de; ne yazık ki en iyi bildiği konu olan daha fazla güç, daha fazla baskı ve daha fazla şiddet kullanmak oluyor. Bu durum da doğal olarak kendi karşısını da aynı ölçekte hırslandırıyor, güçlendiriyor ve süreci daha fazla içinden çıkılmaz hale getiriyor. Bu kaotik kısır döngünün sorumluluğunu üzerlerinden atabilmek de “*medeniyetler çatışması*” adı verilen zorlama bir teoriye düşüyor.

Konfiçyüs, “*insanın insana iyilikçi ilgisini*” çok özel bir yere koyar. Ancak bu ilgiyi, bu sorumluluğu hissederek ve gereklerini yerine getirebilirsek, önce yakın çevremizde ve kendi toplumumuzda sonra da bütün insanlık içinde sevgiyi, barışı, anlayışı, hoşgörüğü ve karşılıklı sorumluluk anlayışını güçlendirebiliriz. Böylece kendimizden sonraki kuşakların daha sağlıklı, daha huzurlu, daha mutlu olmasını sağlayabilir ve insanlığın daha ileriye gitmesine yardımcı olabiliriz.

Sağlıklı, akılcı, sağduyulu bir toplumda yaşamak isteyen aklı başında her insan, yaşadığı toplumun gelişmesi ve ilerlemesi için çaba gösterir. Karşılığını da, sadece kendi dünyasının değil çevresinin de güzel olmasıyla alır. İçi de dışı da güzelliklerle çevrilir.

Bu da işin toplumsal, küresel kısmıydı...

Biyolojide, minimum yasası veya sınırlayıcı etkenler ilkesi olarak geçen Liebig Kanunu’na göre; çevrede yeterli miktarda bulunmadığı zaman biyolojik gelişimi sınırlayan maddelere “*sınırlayıcı etken*” adı verilir. Buna göre bir bitkinin gelişmesi için gerekli kimyasal maddeler arasında hangisi bitki için gereken minimum miktara en yakın değerdeseyse o maddenin büyümeyi

sınırlayıcı etkisi görülecektir. Bir diğer deyişle, bir organizmanın sağlıklı yaşaması için gereken girdilerden en eksik olan, eksik olmayan diğerlerinin ne kadarlarının kullanılabileceğini belirler. Bu yasa; toplumsal hayatı da yaşayan, değişen ve gelişen bir organizma olarak değerlendiren sosyologların da ilgisini çekmiş ve toplumsal hayatla ilgili konularda da kullanılmış.

Kişisel kanaatim olarak bir ülkenin A'sı ne ise Z'si de odur, o olmak zorundadır. Trafik konularında, yolsuzluk ve rüşvetin yaygınlığı konularında, eğitim sorunları konularında, sosyal güvenlik ve sağlık sistemleri konularında, hukukun hızı ve etkinliği konularında, kaçak yapılaşma veya kaçak elektrik kullanımı konularında, medyamızı esir eden magazin ve televole kültürsüzlüğü gibi konularda dünya sıralamasında yerimiz, hepimizin bildiği ve utandığı konumdayken, örneğin afet zararlarının azaltılması ve afetlere hazırlık konularında, son 6-7 yılda yapılan bütün iyi niyetli çabalara ve muazzam kaynak aktarımlarına rağmen, Japonya veya Amerika gibi olmamızı beklemek hayalperestlikten başka bir şey olmayacaktır. Çünkü bir organizmada bütün bileşenler birbiri ile doğrudan veya dolaylı etkileşim içindedir. Sadece biri üzerinde kurgulanan, diğerlerinin çok ötesinde bir ölçekte iyileştirme veya dönüştürme çabaları, diğerleri göz ardı edildiği sürece başarılı olma şansına sahip değildir, olsa bile başarısının sürekliliğini sağlama ve sürdürülebilir kılma şansına sahip değildir. Hırsızlık, yolsuzluk, rüşvet gibi konuları veya medyadaki kontrolsüz büyüyen televole ve magazin programlarını veya eğitim ve sağlık sorunlarımızı veya tinerciler ve sokak çocuklarını veya aile içi şiddet konularını birbirinden bağımsız, birbiriyle ilgisiz konular olarak ele alıp, sadece kendi çerçevelerinde değerlendirsek ve çözüm çalışmalarını da bu sınırlılıkla yapmaya kalkarsak büyük bir yanılgıya düşeriz. Bir sistem, belirli bir alanda yer alan ve birbiri ile doğrudan veya dolaylı ilişki içinde bulunan unsurlardan oluşur. Sistemin güvenilirliği kendisini oluşturan unsurların güvenilirliğinin bileşkesidir. Toplumsal hayatı ve toplumsal hayatın her alanını da benzer şekilde bir sistemin parçaları olarak ele almamız ve herhangi birinde çözüm veya iyileştirme çabalarını değerlendirirken de, diğerleri ile olan ilişkilerini ve etkileşimini de göz önünde bulundurmamız gerekir. Bu anlamda bakıldığında, ülkemizin çok ciddi ve uzun süredir devam eden artık

kronikleşmiş sorunları olduğunu ilk başta kabul etmemiz ve çözüm arayışlarımızda da kendimizi kandırmaktan dikkatli bir şekilde sakınmamız gerekmektedir. Bugün başbakanı, bakanları yüce divanda yargılanan ama her nedense zaman aşımı gibi garip bir gerekçeyle veya sürekli çıkartılan aflarla son anda paçayı kurtaran, silahlı kuvvetlerinin en üst düzey paşası yolsuzluk yüzünden cezaevine düşen, milli savunma bakanı hapiste olan, yolsuzluk ve rüşvette dünya sıralamasında başlarda yer alan, birçok milletvekilinin ancak dokunulmazlık zırhıyla aramızda dolaşabildiği, 24 saat magazin ve futbol bombardımanına maruz bırakılan, 16-17 yaşında beyni yıkanmış çocuklara siyasi cinayetlerin işletirildiği bir toplumda, sorunlarımızı sadece görüldüğü yerde ve görüldüğü kadarmış diye algılayarak bir yere varamayacağımızı anlamamız gerekmektedir.

Hepimiz daha iyi yaşam koşulları istiyoruz, buna elbette ki hakkımız var. Bunun için çaba da gösteriyoruz, ancak sadece is-temek ve sorunları tek boyutlu, sadece görüldüğü yerde ele alıp çözmeye çalışmak bu isteğimize kısa dönemde ulaşmamıza ne yazık ki olanak vermeyecektir. Türkiye'nin sorunları ne yazık ki kısa dönemde çözülemeyecek kadar ciddi ve köklüdür. Asla çözümsüz değildir, sadece çezecek niyete ve iradeye ve elbette ki zamana ihtiyaç duymaktadır.

Bu nedenle de sorunlarımıza bütüncül bakış açısı ile bakmalı, sistem içerisinde, sadece o anda patlak veren yeri geçici olarak yamamaya çalışmaktan vazgeçip, sistemin bütününe ele geçirmiş olan hastalıklarla doğrudan mücadele etmemiz gerekmektedir. Aksi taktirde, depremde hasar gören bir binanın sadece sıvasının yenilenip, ana taşıyıcı yapısının aynı kırıklarla ancak bir sonraki depreme kadar dayanabileceği, son derece hassas ve kırılğan iç yapısı ile tesadüfen ayakta kalan dışarıdan sağlam görünen ama içi çürümüş bir binadan farkımız olmayacaktır.

Türkiye bundan daha iyisine layıktır. Ülkemizi çağdaş medeniyetler seviyesinin üzerine çıkarma konusunda gerçekten kararlıysak, doğanın yasalarını ciddiye alarak hareket etmemiz gerekmektedir. Öncelikle gelişmemizi, düzelmemizi sınırlayan, her türlü engelle, her birini ciddiye alarak ve sorunlarımızın köküne inerek mücadele etmeliyiz.

Binlerce yıllık Anadolu görgüsünden süzülerek gelen birlikte yaşama kültürünü, Anadolu'nun bağrından yetişmiş ermişlerin, Yunus'ların, Mevlana'ların; *“yaradılanı sevdik yaradandan ötürü”* öğretilerini ve ailemden getirdiğim kentli olma kültürünü, tarih boyunca fedakârlığın ve cesaretin eşsiz örneklerini vermiş asil milletimin değerleriyle birlikte akılcı ve çağdaş bir vizyonla harmanlayınca, kendi dışındaki şeylere karşı da sorumluluk taşımam gerektiğini kavradım. Kendimden ve yakın çevremden başlayıp, bütüncül bakış açısı, sevgi, saygı ve empati ile beslenen bu sorumluluk anlayışını öncelikle ülkeme, tanıdığım-tanımadığım bütün milletime, hatta bazen başka ülkelere ve onların milletlerine kadar da yansıtıbdım.

Ve bundan da hep büyük mutluluk duydum...

Varlığımızın tekil olmasına rağmen sorumluluğumuzun evrensel olduğuna inanıyorum. Diğer canlılardan farklı olarak sahip olduğumuz aklımız gereği, küresel hatta evrensel bir sorumluluk taşımamız gerektiğini düşünüyorum.

Bence en doğrusu yaşama güçlü bir kişisel farkındalıkla, birey olmakla başlamak ve kendini iyice tanıyıp, yeteneklerini, sınırlarını öğrendikten sonra, doğanın ve sistemin işleyişini kavramak ve sonra da bu sistemin içinde, kendi yerinin farkına varmak olmalı. Böylece kişinin, kendi olmaktan çıkıp, doğa dediğimiz sistemin bir parçası olduğunu algılayarak, gerçek konumunun idrakine varmasının en doğrusu ya da en kolayı olduğunu düşünüyorum. Bugüne dek izlediğim yol bu oldu. Önce okuyarak düşünsel, duygusal planda yolculuklara çıktım, sonra dağlara tırmanarak fiziksel ve ruhsal sınırlarımı geliştirdim ve güçlendim, ardından otostopla, motosikletle, tekneyle veya o an için işlevsel her türlü ulaşım aracıyla uzun seyahatler yapıp dünyayı ve insanları, kültürleri daha iyi tanımaya gayret ettim; sonunda da kendim, kendi ülkem ve kendi insanım için, sahip olduklarımla neler yapabileceğimi bulmaya çalıştım.

Bu süreçte sizlerin de izlediği gibi, 1996 yılında, daha 20'li yaşlarımızdayken dağcı arkadaşlarımla birlikte AKUT'u (Arama Kurtarma Derneği) kurduk ve bugüne dek birçok önemli iş de başardık. 17 Ağustos 1999 Gölcük Depremi sonrasında, ülkenin dört bir yanından gelen gönüllüleri de organize ederek gerçekleşt-

tirdiğimiz arama ve kurtarma ve yardım dağıtım çalışmaları sonucunda, 220 vatandaşımızı enkazların altından çekip almayı başarmış ve ilk günlerin o korkunç karmaşıklığında, dünyanın dört bir yanından gelen yardımların tasnif edilmesi, depolanması ve dağıtım çalışmalarını da aynı ciddiyet ve disiplinle sağlamıştık. Başlangıçta her şey çok iyiydi, hatta bir peri masalı gibiydi. Koşulsuz bağlı olduğumuz devletimizin örgütlü sisteminin hazırlıksız yakalandığı ve büyük bir zafiyete düştüğü bu süreçte, bir avuç gönüllü, hiçbir yerden çağrı, yönlendirme, izin, onay, vs. beklemeden, kendi inisiyatifimizle haberi alır almaz, kitlesel bir afete dönüşme olasılığını çok yüksek olarak hesapladığımız depreme bütün imkân ve kabiliyetlerimizle müdahale etmiş ve bu zor zamanında devletimizin ve milletimizin yanında olabilmıştık.

Sonrası çok ama çok zor, tehlikeli, acı dolu, hayatımızda ilk kez yaşadığımız ve bir daha da asla yaşamak istemediğimiz korkunç bir deneyim oldu hepimiz için. Allah o günleri bir daha kimseye yaşatmasın...

Ortalık biraz durulunca afetin boyutları daha iyi anlaşıldı ve bizim gencecik yüreklerimizle başardıklarımızı görünce, yediden yetmişe asil milletimiz bizi öyle bir bağrına bastı ki, yorgunluğumuzu, yaralarımızı, acılarımızı her şeyi unuttuk. Göğsümüzü gere gere, gururla söyledik AKUT’lu olduğumuzu. Mutluyduk, huzurluyduk, gururluyduk. Milletimizin bize en çok ihtiyaç duyduğu zamanda koş a koş gitmiştik enkazlara ve bütün bunları sadece doğru olduğuna inandığımız için yapmıştık. Devletimizin en sıkıştığı günlerde onun yanında olmanın onurunu, bugün bile her AKUT’lu yüreğinin en derininde bir gurur abidesi olarak saklar.

İlk günlerde her şey çok iyi gitmişti. Koşulsuz yardımseverliğimiz ve çalışkanlığımız, her seviyedeki insanlar tarafından, Başbakanımız sayın Bülent Ecevit, Genel Kurmay Başkanımız sayın Hüseyin Kıvrıkoğlu ve Cumhurbaşkanımız sayın Süleyman Demirel dahil takdir edilmiş, alkışlanmıştı. Hatta gönüllü çabalarımız o kadar büyütüldü ki, yaptıklarımızla bizi “kahraman” diye bile nitelendirdiler. Oysa biz sadece, herkesin yapması gerektiğine inandığımızı yapmış, zor zamanında vatanımız için, milletimiz için elimizden gelen çabayı göstermiştik. Bunu

da alkışlanmak, ödüllendirilmek veya takdir edilmek için değil, doğru olan o olduğu için yapmıştık.

Hayatı basit denklemlerle anlamaya, anlamlandırmaya çalışan sıradan insanlardık aslında. Bize göre, başı sıkışana yardım etmek, insan olmanın gereği olarak herkesin görevi ve sorumluluğudur. Bizim de başımız sıkışsa, diğerlerinin bize el uzatacağına inanarak yaşarız hayatımızı. O gün için bizim imkânlarımız uygundu, biz yardım ettik, yarın bizimki uygun olmaz, bizim yardıma ihtiyacımız olur, bize de başkaları sahip çıkar diye düşünürüz. Bizim denklemimiz bu kadar içten, bu kadar sade ve bu kadar basitti aslında. Ama işin içine çıkar hesapları ve on yıllardır alt kimliklere bölünmek için uğraşılan yurdumun birbirine düşürülmüş, cahil bırakılmış, yoksul, garip, aslında tertemiz ve iyi niyetli ama kandırılmış insanları da bir tarafından girince, ne büyük bir yanılgı içine düştüğümüzü yıllar sonra anlayabildik; hayat o kadar basit değilmiş ne yazık ki...

Hayatın bu kadar basit olmadığını; karşılıksız yardımseverliğin, gönüllülüğün, hatta can kurtarmanın bile, aslında her zaman hoş görülecek bir davranış olmadığını kavramamızın ne kadar zaman aldığını ve bütün ön kabullerimiz ve inandığımız değerlere rağmen, bunu kabul etmenin ne kadar üzüntülü ve zor bir süreç olduğunu tam olarak ifade edebilmem çok zor. Yıllardır AKUT'un karşısına birçok kaynaktan çıkartılan engelleri ve gerekçelerini herhangi bir yanlış anlamaya meydan vermeden, aramıza katılan yeni gönüllülere anlatmakta ne kadar zorlandığımızı size anlatamam. Bir yandan bu süreçler nedeniyle devletimize karşı yapılabilecek hak etmediği yakıştırmaları engellemek, bir yandan devletimizin gücüne sırtını dayayarak bunu yapanları ayırmak ve sorumluluğun kişilere ait olduğunu anlatmak ve bu çok önemli farkı her seferinde vurgulamak için azami gayret sarf ediyoruz. Üzülerek söylüyorum ki, bütün özenimize rağmen bazen başarılı olduğumuz konusunda da tereddütlerim var.

İnşallah bu kitaptan sonra...

Sadece bu konuya dikkat çekmek için; "Devlet ve Devlet'in Yöneticileri" başlıklı bir makale bile yazmıştım, aşağıda bu makalemi sizlerle paylaşmak istiyorum;

Büyük önder Atatürk'ün bizlere armağan ettiği, birinci va-

zifemiz olarak onu sonsuza dek korumak ve kollamak görevini verdiği ve her zaman en kıymetli hazinemiz olarak tanımladığımız cumhuriyetimizi temsil eden devletimizin, son 50 yılda kırmadığı, haksızlığa uğratmadığı, şu veya bu sebeple canını yakmadığı neredeyse bir tek namuslu vatandaşımız yoktur. Ne yazık ki tarihimiz de bu tür yanlış uygulamalarla doludur.

Devlet, kendisini vatandaşından daha önemli gördüğü ve onun üzerinde her tür hakka sahip olduğunu düşündüğü için, vatandaşına her tür uygulamayı, hukuka veya ahlaka uygun olsun olmasın, kendisinde bir hak olarak görmüştür ve hâlâ da görmektedir. Bu bakış açısı öyle yer etmiştir ki, kendisinin bile son şansı olabilecek en üstün ve en fedakâr evlatları olan Mustafa Kemal ve silah arkadaşları bile, haklarında çıkarılan idam fermanları ile o zamanki Osmanlı Devleti'nin Damat Ferit hükümetinin kendisine düşman bellediği, kırdığı evlatlarının listesine dahildir. Benzer uygulamalar Atatürk sonrası süreçte bugün de, Devletimiz tarafından çok az değişikliklerle uygulanmaktadır. Devlet, gücü yettiğine adaleti uygular, yetmediğine uzaktan bakar, kayıt altına alabildiğinden vergi, elektrik, tapu gibi borçlarını tahsil eder, kayıt altına alamadığını görmezden gelir. Kendisine, dolayısıyla aslında millete ait olanı gasp edenlere peşkeş çekerek, o milli değerlerde vatandaşlık hakkı olanların haklarını bir kalemde siler ve bunu da birtakım gerekçelerle savunmaya çalışır. Böylece kamu malına karşı hırsızlık, gasp gibi suçları işlemeyen namuslu vatandaşlarını da hiç rahatsızlık duymadan mağdur eder. Tahmin edebileceğiniz gibi bu örnekleri öyle çok artırabilirim ki sayfalarca Devlet aleyhine yazmam gerekir.

Şimdi yukarıda yazdığım paragrafta "Devlet" yerine, "Devletin o konumdaki yetkilileri" cümlesini koyup lütfen bir daha okuyun. Yukarıda da belirttiğim o sayfalarca devlet tarafından yapılan yanlış ve haksız uygulamaların tamamı, gerçekte devletin karar vericileri ve uygulayıcıları konumlarında olan atanmış ve/veya seçilmiş insanlar tarafından yapılan haksızlıklar ve yanlışlıklar, hatta ihanetlerdir ve hiçbirisi, soyut bir kavram olan devletin ve sonuçta Cumhuriyetimizin üzerine atılacak suçlar değildir. Kararları insanlar alır ve insanlar uygular, sonuçlarından da insanlar sorumludur. Bu sorumluluğun da elbette ki iki boyutu vardır;

birincisi seçilmişlerin yetkilerini yanlış kullanarak, hatta aşarak yaptıkları haksız ve yanlış uygulamalar, ikincisi de bu konumlara vatandaşın, seçmenin, yani bizlerin özgür iradesiyle getirilen bu kişilerden bir hesap sorma mekanizmasını kuramayıp, yaşadığımız sorunlarla ilgili bütün fatu-rayı devlet adını verdiğimiz soyut kavrama çıkarıp, sorumluluğu üzerimizden atma kolaycılığına kaçmamızdır.

Devlet olarak tanımladığımız yapı aslında soyut bir kavramdır ve onu var eden unsurlarla anlamını bulur. Devlet birtakım kurallar dizgesiyle işleyen bir kurumlar bütünüdür. Devletin bekâsı ve güvenliği ve milletin refahını sağlamak için ulaştırılması ve korunması gereken amaçlar şeklinde tanımlayabileceğimiz Milli Menfaat'lerimize erişmek için, Devlet örgütlenmesinde yer alan bütün kurumların ortak amaç ve ortak vizyon çerçevesinde, güç ve işbirliği içerisinde çalışması gerekmektedir. Devleti oluşturan kurumlara baktığımızda, yürütme görevinden sorumlu olan hükümet, yasama görevinden sorumlu olan TBMM, yargı görevinden sorumlu olan bağımsız mahkemeler ve bunların dışında sivil ve askeri bürokrasi, çalışma alanları yasalarla tanımlanmış resmi, özel ve sivil bütün kurumlar ve sivil toplum örgütlerini görebiliriz. Bu noktada, bazı sınıflamalara göre, yasama-yürütme ve yargıya ilave olarak, 4. güç medya olarak tanımlanır, 5. güç ise, benim de 11 yıldır bu vatan ve bu millet için bir nefer olarak çalıştığım AKUT gibi sivil toplum örgütleridir.

Devlet, ortak bir hayatı ve kültürü paylaşan bir toplumda, toplumu düzenleme, topluma güvenlik, refah ve huzur sağlama amacını güden ve bu amaca yönelik olarak kanun koyma, bu kanunları uygulama, yargılama, cezalandırma gibi güçlere sahip olan kurumdur. Devlet, sonuçta bir kurumlar bütünüdür ve bu bütünü var eden de toplumun kendisidir.

Devlet iradesinin ne yönde ve ne şekilde gerçekleşeceğini belirleyenler, devleti oluşturan kurumların her birinde görev alan insanlardır. Çok açık olarak ortadadır ki, son eli yılda hemen her alanda çok önemli hatalar yapılmıştır ve hâlâ da yapılmaya devam ediliyor. Ancak burada üzerine basarak vurgulamaya çalıştığım tek şey, bu hataların, Atatürk'ün bize armağan ettiği Türkiye Cumhuriyeti'nin, devletimizin planlı, bilinçli, istekli bir şekilde, bu yönde bir irade kullanarak gerçekleştirdiği eylemler olmadığıdır. Devlet

yönetiminde elbette kullanılan ve hâkim olan bir irade vardır, ancak bu irade, devletin kurumlarını yönetme konusunda bulunan insanların ortak iradesidir. Bunun hesabı sorulacaksa, ki mutlaka sorulmalıdır, bu hesap yetkilerini yanlış ve haksız kullanan kişilere sorulmalıdır. Çünkü akıla, zihne ve bilince sahip olmayan ve ancak soyut bir kavram olan devlet, açık olarak bir irade geliştirme ve uygulama yeteneğinden yoksundur. Burada kullanılan irade atanmış veya seçilmiş olan insanların iradesidir. Burada bir şikâyetimiz varsa, bir şeyleri değiştirmek istiyorsak, devletimizi değiştirecek halimiz olmadığına göre, hatta tutun ki böyle bir imkân var; devleti değiştirebilme imkânı olsa bile onu yöneten insanları ve anlayışı değiştirmedikten sonra pratik anlamda hayatımızda beklediğimiz, arzu ettiğimiz hiçbir şey değişmeyecektir. Artık seçimlerimizle daha iyi, daha düzgün ve nitelikli insanları göreve getirme zorunluluğumuzu anlamamız gerektiğini söylemek isterim.

Büyük önderimiz Gazi Mustafa Kemal Atatürk'ün dediği gibi;

“Dünyada her millet icraatına tahammül ettiği hükümetin mesuliyetine ortak sayılır.”

Oylarımızla veya kararlarımızla her ne sebeple ve beklentiyle olursa olsun, rüşvete, yolsuzluğa, onursuzluğa bulaşmış insanları yetkili-sorumlu pozisyonlara getirirsek veya getirilmelerine seyirci kalırsak; ortaya koyacakları devlet yönetimi iradesi ona göre olacaktır. Vatansever, gerçek Atatürkçü, dürüst, aydın, sorumluluk sahibi insanları o pozisyonlara getirirsek; bu sefer ortaya çıkacak olan devlet yönetimi iradesi de bu yönde oluşacaktır. Her iki durumu da ortaya çıkaran ana sebep, sonuçta mevcut seçim sistemi içerisinde bizlerin ortaya koyduğu yönelimdir. Her türlü iletişim imkânı kullanılarak, Türkiye’de yıllardır en üst düzey profesyonellere bile taş çıkartacak kadar iyi uygulanan dezenformasyon-kirli bilgi çalışmaları sayesinde, ne yazık ki bu tür bir tehlikeli gidişatı fark etmek çok zor oluyor ve çoğu zaman da geç kalınıyor. Fark edilse bile, çoğu zaman hukuk sistemimizin özellikle iyileştirilmeyen zafiyetleri bu iş için dünyanın parasını alan hukukçular tarafından kullanılarak, neredeyse suç üstü yakalananlar bile yeteri kadar güçlülense, milletle dalga geçer bir şekilde aklanıyorlar. Bize de, devletimizi soktukları milyar dolarlarla

ölçülebilecek zararlarla baş başa kalmak düşüyor.

Devlet otoritesindeki en küçük bir boşluk, bu boşluğun birtakım gayrı meşru yapılanmalar tarafından doldurulmasıyla sonuçlanacaktır. Bundan da tüm bireyler zarar görecektir. Zayıf bir devlet, toplumun içindeki bazı çıkar çevrelerinin etkisi altında kalacak ve yine toplumun geneli bundan zarar görecektir. Dolayısıyla bir toplumun içindeki her bireyin, güçlü bir devlet mekanizmasına taraftar olması gerekir. Devletin güçlenmesi için çaba harcaması, devletin zayıflamasına yönelik eylemlere karşı da tavır alması gerekir. Kısacası devletine sahip çıkması gerekir.

Bu konuyu çok iddialı olarak söylüyorum, çünkü bizim de devlete kızmak için çok haklı gerekçelerimiz olmakla birlikte, asla böyle bir yanılgıya düşmediğimizi size daha iyi ifade edebilmek adına, bu kitabın ilerleyen bölümlerinde kendimizden de birtakım örnekler vermek istiyorum.

Sonuçta eğer devlete kızmak için bahane arasaydık, emin olun düşünemeyeceğiniz kadarı zaten vardı. Ancak bizler devletimizin varlığını her zaman ve her koşulda kendi varlığımızın üstünde gördük. Atatürk'ün dediği gibi, kendimizi inkılapların ve rejimin sahibi ve bekçisi olan Türk gençleri olarak tanımladık. Bir gün AKUT ve Türkiye Cumhuriyeti'nin menfaatleri çakışır-sa, haklı-haksız, doğru-yanlış ayırımına gitmeden derhal geri adım atacağımızı ve bu yönde en ağır fedakârlıkları bile, (derneğimizi kapatmak dahil) yapmaktan geri durmayacağımızı bugün her gönüllümüz bilir ve ona göre hareket eder. Hedefimizi hiçbir zaman karıştırmamalıyız, hedef devletin kendisi asla olamaz. Devlet gücü ve yetkisini yanlış, eksik, haksız, kanunsuz kullanan insanlardır burada düzeltilmesi ve değiştirilmesi gereken. Al Gore'un belgesel niteliğindeki sarsıcı filmi “Uygunsuz Gerçek”te dile getirdiği gibi; “*siyasi irade yenilenebilir bir kaynaktır*”.

En önemli olarak gördüğüm konuların başında, geçmişte verilmesi gereken hesapları devletimize değil de, onun kurumlarını idare eden insanlara yönlendirme gerçekliğini aklımızdan bir an olsun çıkartmamamızın gerekliliği ve şartı geliyor. Aksi takdirde sonuna kadar haklı olduğumuz bütün kızgınlığımızı ve öfkemizi, varoluşumuzun biricik temeli olan Cumhuriyetimize yönlendirmek yanılgısına düşebileceğimiz ve asıl suçluların ce-

zasız kalarak yaptıklarının yanlarına kâr kalmasına sebep olacağımızı unutmamalıyız.

Üzerimizde oynanan onca oyun ve hakkımızda çıkarılan bunca dedikodu nedeniyle, bugün aramıza yeni katılanlara bir de bu yönde bir bilinçlendirme çalışması yaptığımızı bilmenizi isterim. Bu tür hassas konular ve ince dengeler, kötü niyetli ellerde rahatlıkla yıkıcı bir güce dönüştürülebilir. Kandırılmış vatandaşlarımızın hangi kirli bilgilerle suç örgütlerinin hatta terörün bile kucağına itildiğini herhalde görmeyenimiz kalmamıştır artık.

Allah'tan bu, AKUT içinde erken fark ettiğimiz konulardan biriydi...

İyilik ve kötülük, doğru ve yanlış gibi birbirinin tam karşıtı olan değerler bile, bazılarının elinde menfaat ilişkilerine göre belirlenir olmuş. Başlangıçta iyiydik, hem de laf olsun diye değil, gerçekten iyiydik, iynin de ötesindeydik herkesin gözünde. Yıllar içerisinde bizlere verilen ödül ve plaketlerin sayısını bile bilen olduğunu sanmıyorum, sonra ne olduğunu bile anlayamadan birden kötü oluverdik.

Oysa biz hiç değişmemiştik...

Biz daha 30'larına bile varmamış bir avuç delikanlı, bir avuç genç kız, koşulsuz sevdiğimiz vatanımız için, milletimiz için oradan oraya koştururken kimleri, nereleri rahatsız etmişiz, hangi hesapları neredeyse bozuyormuşuz, ülkem üzerine oynanan hangi entrikaları bilmeden tehlikeye sokmuşuz, bunu anlayabilmem için aradan 5-6 yıl geçmesi gerekti.

Aslında iyi bir gözlemcinin gözünden kaçırmayacağı bu konuları benim anlayabilmem yıllar sürdü. Sürecin tam göbeğinde kalınca, dışarıdan bakan bir gözle değerlendirmek o kadar da kolay olmuyor. Bir yandan kendimizi yalana, dolana, çirkefe ve iftiraya karşı, hem de dik duruşumuzu bozmadan savunmaya çalışırken, etrafımızda dönen kumpasların içini görmek, bizim gibi amatörler için neredeyse imkânsız bir maceraymış. Yıllar içerisinde ortalık sakinleşince ve bugün Türkiye üzerine oynanan oyunlarla bunları birleştirtince parçaları üst üste koyabildim ancak.

Elinizde tuttuğunuz bu kitapta sizlere, olabildiğince açık bir şekilde işte bunlardan bahsetmek istiyorum...

AİLEM

200 yıldan fazladır İstanbul'da yaşayan köklü ve varlıklı bir aileden geliyorum ve hem ailemden hem de Türklüğümden büyük gurur duyuyorum. Büyükbabamın büyükbabasının babası, 1822 yılında Sakız Adası'nda çıkan Rum isyanını bastıran ve Sultan II. Mahmud'un, dönemin Deniz Kuvvetleri Komutanı olarak kendisine verdiği bu görevi eksiksiz yerine getirdikten sonra, burada şehit düşen (Nasuh oğlu) Kaptan-ı Derya Ali Paşa'dır (Ek: 1). İsyân bastırıldıktan ve bütün kontrol Osmanlı Donanması'na geçtikten sonra, Osmanlıların Sancak Gemisi'ni ateş kayıklarıyla düzenlediği saldırıda yakmayı başaran ve Yunanlıların "Kara Ali" dediği büyük büyük büyük dedemi şehit eden Kanaris adlı gözüpek Yunan denizci, kendi ülkesinin milli kahramanlarından biridir. Sakız adasının en büyük meydanındaki en büyük heykel, bu olayın anısına dikilmiş Kanaris'in heykelidir. Bugün ailemizin soyadı olan Mahruki, yani "yanarak ölen", "yanmış" anlamındaki Osmanlıca kelime de bu olaydan ailemize şerefli bir miras olarak kalmıştır.

Bu süreç Yılmaz Öztuna'nın hazırladığı BÜYÜK TÜRKİYE TARİHİ adlı ansiklopedinin 6. cildinde, 441-443. sayfalar arasında şu şekilde anlatılır;

Yunan İhtilâli'nin Başlaması (12 Şubat 1821)

Yıllık ısı ortalaması 17° olan Mora'da, ılık bir kış sabahı, 12 şubat 1821'de ihtilâl başladı. Bizzat Patras başpiskoposu Germanos'un kumanda ettiği 10.000 kadar silahlı Rum, şehre hâkim olduktan sonra, kaleyi muhâsara altına aldılar. Patras'ta ayaklanma başlayınca, uzun zamandan beri bu ânı bekleyen bütün Mora, ayağa kalktı. Nisan başlarında, Mora sancağının merkezi olan Tripoliçe dışında bütün yarımada, âsilerin eline geçmişti. İsyân, hızla Kiklad adalarına da geçti. Yunanlılar, Mora'nın kuzeydoğusunda Nauplion (Türkçe: Anabolu) limanını, ihtilâl idaresinin merkezi olarak ilân ettiler.

Mora'daki Türkler'in bir kısmı Tripoliçe'ye can atmakla beraber, çok büyük ekseriyeti, katliâm edildiler. Yunanlılar'ın öldürdükleri Mora Türkleri'nin 40-50 binden az olmadığı

muhakkaktır. Bunların içinde, 400 yıl önce Mora'ya yerleşmiş Türk aileleri bile vardı. 5 Ekim 1821'de Tripoliçe'nin düşmesi, faciayı tamamladı. Kaledeki asker ve sivil 8.000 Türk, yeni doğmuş çocuklar bile ihmal edilmeksizin öldürüldü.

Bab-ı Ali, o kadar himaye ettiği ve bir hükümdar derecesinde imtiyazlar tanıdığı Ortodoks Cihan Patriki Grigorios'un asilerle işbirliği halinde olduğunu tesbit edince, 22 Nisan 1821 günü kendisini tevkif ederek Fener Patrikhane-si'nin orta kapısında astırdı. Göğsüne ihanetini anlatan bir hafta yapıştırılan Patrik'in cesedi, 3 gün İstanbullular'a teşhir edildi. Yeni Patrik'in emriyle bu orta kapı, o tarihten itibaren kapatılıp iptal edildi ve bir Türk devlet veya hükümet başkanı aynı yerde asılincaya kadar açılmamasına karar verildi. Bab-ı Ali, ihtilalin başında olanlardan yakalayabildiklerini imha etti. Bunların arasında Edirne, Kayseri, Tarabya ve Edremit piskoposları ile birkaç Fenerli Rum beyi de asıldı. Bu Fenerli Rum beyleri, Boğaziçi'nde muhteşem saray ve konaklarda yaşayan, bilhassa armatörlükle zengin olan, Bab-ı Ali'nin Eflak ve Boğdan prenslerini aralarından seçtiği bir kitleydi.

Mora'daki başarılı ayaklanmayı öğrenir öğrenmez Çar'ın yaveri Prens İpsilanti, Odesa'dan 3.000 Rum gönüllüsüyle, Boğdan'ın merkezi olan Yaş'a geldi ve 5 Martta bu şehri, aynı ayın 11'inde Kalas'ı ve 30'unda Bükreş'i işgal etti. Derhal Romanya'ya giren Türk askeri, ihtilali söndürdü. Rumlar'ın yakalananları imha edildi. Bir kısmı, Prens İpsilanti ile beraber Avusturya'ya sığındı. Yunanlılar, Romanya da Ortodoks olduğu için, Romenler'in ihtilale katılacaklarını sanarak büyük hataya düşmüşlerdi. Romanya mes'elesinin sür'atle halli, Bizans İmparatorluğunun ihya edilemeyeceğini gösterdi. Yunanlılar, bir daha aynı hataya düşmediler ve bütün güçlerini, Mora ile çevresinde milli bir devlet kurabilmek noktasında topladılar.

Bab-ı Ali'nin Rusya'yı protesto etmesi üzerine Çar, İpsilanti'yi yaverliğinden azletti ve "general" rütbesini taşıyan Hetairia liderini askerlikten çıkardı.

13 Ocak 1822'de ihtilalciler, Mora, Kiklad adaları, Ağrıboz ve Attika'yı içine alan bir Yunanistan kurulduğunu, diğer Yunan ülkelerinin de kurtulacağını ilan ettiler. Prens Mavrokordato, başkanlığa seçildi.

İhtilalciler, Ege adalarının çoğuna hâkim olmuşlardı.

Anadolu'nun Kuşadası Körfezi'ndeki Sisam adası, bunlardan biriydi. 6.000 Sisamlı, adaya hâkim olduktan sonra, kuzeybatıda, Çeşme'nin karşısındaki Sakız adasına çıktı. Sakız'da birkaç bin Türk'ün yanında 80.000 Rum yaşıyordu. Bugün bile ada nüfusunun bu rakamı bulamaması, Osmanlı devrinde Sakız'ın refahını gösterir. Sisamlılar, Sakızlıları derhal ayaklandırdılar. Muhafız Vezir Vahid Paşa, Sakız kalesini asilere karşı savunmaya başladı. Adada isyanın başlamasından 19 gün sonra, 11 Nisan 1822'de Kapdan-ı Derya Nasuh-zade Ali Paşa, adanın Çeşme'ye bakan Sakız limanına girdi. Bir hafta karşı koyan asiler imha edildi ve on binlerce Rum öldürüldü veya esir alındı. Bir devletin en tabii hakkını kullanması ve Mora'da yapılanlara küçük bir karşılık olan bu hareket, Avrupa'da büyük akisler uyandırdı. Lord Byron ve Victor Hugo gibi şairler, Beethoven gibi bestekarlar, ressamalar, gazeteciler, acıklı eserlerle Sakız isyanının bastırılmasını terennüm ettiler. Avrupa'da Türklerin barbarlığı üzerinde uzun boylu sözler söylendi.

Kaptan-ı Derya Ali Paşa'nın oğlu, yani büyükbabamın büyükbabası Mehmet Ali Bey (Ek: 2) birkaç padişaha hizmet etmiş ve Sultan Abdülmecid'in başmabeyincilik (genel sekreterlik) görevini üstlenmiştir.

Mehmet Ali Bey'in oğlu, yani büyükbabamın babası Eşref Cafer Bey (Ek: 3), *Galatasaray* ve *Mülkiye*'yi bitirdikten sonra Sorbon Üniversitesi'nde okumuş, 6 lisan öğrenmiş, Mülkiye'de öğretmenlik yapmış, çeşitli Kafkas ülkelerinde ve Hindistan'da Konsolosluk görevlerini sürdürmüş ve Balkan Savaşı yıllarında Hint müslümanlarından Türkiye'ye önemli yardımlar sağlamıştır.

Eşref Cafer Bey'in oğlu, yani büyükbabam Ali Cevat Mahruki (Ek: 4), Macaristan'da okumuş ve yeni Türkiye Cumhuriyeti'nin genç inşaat mühendislerinden biri olarak pek çok projeye imza atmıştır. Kurucularından biri olduğu Garanti Bankası'nın kuruluşundan 1952 yılına kadar idare meclisi üyeliği yapmıştır.

Ali Cevat Mahruki'nin oğlu, yani babam Cafer Cem Mahruki (Ek: 5), Türkiye'nin en iyi para koleksiyoncularından biridir ve Türk Nümismatik Derneği başkanıdır.

Cem Mahruki'nin oğlu Ali Nasuh Mahruki ise, hayatı boyunca taşıdığı kana ve mensup olduğu aileye layık olmaya, layık yaşamaya çalışan, tuttuğunu da koparan ancak ne yazık ki çok haksızlığa uğradığını düşünen, eskilerin deyimiyle nev-i şahsına münhasır bir adamdır. Aslında bütün hikâye bu kadar basit...

Keşke öyle olsaydı. Olmadığı için, size derdimi tam ve doğru olarak ifade edebilmek amacıyla mezarlarındaki atalarımın sözünü başlamak zorunda kaldım. Bundan gurur mu duymalıyım, utanmalı mıyım bilemiyorum. Bana insanın geçmiştekileri öne sürüp övünmesinin hoş karşılanmayacağı öğretilmişti. Ancak şu kırk yıla varan ömrümün son 10 yılında o kadar çok haksızlık, iftira ve kirli bilgiyle karşı karşıya bırakıldım ki, bu seferlik beni ayıplamanızı da göze alarak, nereden geldiğimden ve kim olduğumdan başlamak istedim.

Anlayacağınızı umuyorum...

Bir gün size de her karşılaştığınız beş kişiden biri, hakkınızda çıkartılan dedikodular nedeniyle; *“biz sizi Ermeni veya Yahudi zannediyorduk”* derse ne demek istediğimi daha iyi anlarsınız. Yıllardır bu yönde yayılan kirli bilgi yetmiyormuş gibi, yakın zamanda bir de internette bir sayfada *“Sabetaıylar”* listesine de adı mı yazmışlar. Artık ben bu ahlaksızlara, ahlaksızlığa ne diyeyim. O internet sitesinin editörlerine bu yanlışlığı düzeltmeleri için bir yazı yolladım, ama cevap bile vermediler. Bu arada tekrar ve bir kez daha, bu açıklamayı bu şekilde yapmak zorunda kaldığım için Ermeni ve Musevi vatandaşlarımızdan özür diliyorum.

Bunlar ne kadar ahlaksız ve onursuz insanlar ki, mücadele ederken bile hiçbir ahlak ve hukuk kuralını tanımıyorlar. Savaşta, insanların birbirini öldürdüğü en acımasız mücadele biçiminde bile her iki tarafın da savaşan unsurlarını, örneğin kitle imha silahlarından korumak veya esirlerin ezilmelerini, mağduriyetini engellemek amacıyla birtakım kuralları vardır. Türkiye’de sivil hayattaki mücadeleler bile ne kadar kuralsız ve acımasızca yapıyor; hayret ediyorum.

Yine de kim nasıl mücadele ederse etsin, biz ancak kendimiz gibi davranabiliriz. Ailemiz, 1987 yılında kaybettiğimiz büyük-babamın kardeşi büyük amcam Nimetullah Mahruki anısına, eşi Algın Mahruki tarafından İstanbul 4. Levent’te, 3. Kolordu Loj-

manları içerisinde bulunan, 1989-1990 öğretim yılından bu yana binlerce öğrenci yetiştiren 13 derslikli Nimetullah Mahruki ilköğretim okulunu yaptırmıştır.

Ülkeye ve insana hizmet etmenin sayısız yolu vardır...

İstanbul Üniversitesi'nde İslam Tarihi Doktora öğrencisi sevgili arkadaşım Peyman Yaman'ın, Kaptan'ı Derya Ali Paşa'nın yaşamı hakkında iki yılı aşkın bir süredir devam eden araştırmalarının kısa bir özetini de onun kaleminden sizlerle paylaşmak istiyorum.

KAPTAN-I DERYA NASUHZÂDE ALİ PAŞA

(Ö. 1 Şevval 1237 / 21 Haziran 1822)

A. Peyman Yaman

Osmanlı bahriye teşkilatının en yüksek mevkii olan Kaptan-ı Derya rütbesi (günümüzde Oramiral rütbesi) öncesindeki hayatı hakkında geniş bilgiye sahip olmadığımız Nasuhzâde Ali Paşa'nın Osmanlı hâkimiyetindeki Arnavutluk bölgesinde yaşayan denizci bir babanın oğlu olarak dünyaya geldiği elimizdeki kaynaklardan tespit edilmektedir.⁽¹⁾ Denizcilik konusundaki bilgisi ve maharetiyle dikkati çeken Nasuhzâde, devrin Kaptan-ı Derya'sı Küçük Hüseyin Paşa (Ö.1803) tarafından tersaneye kabul edilmiş, kısa süre içinde gösterdiği başarılar göz önüne alınarak 1810 yılında donanma ümerası (kaptan) sınıfına terfi etmiş,⁽²⁾ 1812 yılında ise Kaptan-ı Hümayun payesiyle kalyon kaptanlığına getirilmiştir.⁽³⁾

Bir süre sonra bilinmeyen bir sebeple bu görevinden ayrılan Ali Paşa, meşhur tarihçi Şânizâde'nin⁽⁴⁾ de ifade ettiği gibi denizcilikte şöhret ve maharet sahibi olduğundan, aynı göreve devrin padişahı II. Mahmud'un aşağıda ifade edilen Hatt-ı Hümayun'u⁽⁵⁾ ile tekrar getirildi:

⁽¹⁾ Mehmed Hafid Efendi, *Sefînetü'l-vüzerâ*, (Nşr. İsmet Parmaksızoglu), İstanbul, 1952, s. 67.

⁽²⁾ Mehmed Hafid, a.g.e, s. 67; Râmizpaşazâde Mehmed İzzet, *Harita-i kapudanan-ı derya*, y.y, 1868, s. 206–207; Mehmed Süreyyâ, *Sicill-i Osmânî*, (Haz. Nuri Akbayan), Tarih Vakfı Yurt Yayınları, İstanbul, 1996, C. I, s. 293.

⁽³⁾ Başbakanlık Osmanlı Arşivi, MD., 239/ 655; Zekeriya Kurşun, Nasuhzâde Ali Paşa, Yayınlanmamış Biyografi Makalesi, s. 2-3.

⁽⁴⁾ Şânizâde Mehmed Atâullah Efendi, *Şânizâde Tarihi*, Ceride-i Havadis Matbaası, 1873, C.IV, s.113.

Kudvetü'l-emâcid ve'l-a'yân sâbikan kapudâne-i hümayûnum kalyonu kapudânı Nasûhzâde Mîr Ali zîde mecdûhû tevkî'-i refî'-i hümayûnum vâsıl olacak mâlûm ola ki senin fenn-i deryâda mahâretin ve kapudânelikte bulunduğun müddette me'mûr-i hidemât-i seniyyemde sa'y u sadâkatın müselleme ve ehliyet ve kabiliyetin cihetiyle halefine rûchâniyetin emr-i gayr-i mübhem olmasından nâşi kapudâne-i hümayûnum kalyonu kapudanlığı sana tevcîhi bâbında deryâ kapudânı düstûr-i mükerrerem müşîr-i müfvehhem nizâmü'l-âlem vezîrim Abdullah Paşa edâmallâhu teâlâ iclâlehu arz u iltimas eylediği ecilden, hakkında mezîd-i inâyet-i şâhâne ve mezîd-i re'fet-i seniyye-i şâhânem zuhûra getirülüb, işbu iki yüz otuz dört senesi şehir-i Ramazan-ı'l-Mübârek'in yirmi ikinci gününde avâtıf-ı aliyye-i mü'lûkânem ve avârif-i behiyye-i hüsvânemden⁽⁶⁾ şeref-yâfette-i zuhûr olan hatt-ı hümayûn-i şeref-makrûnum mu'cebince kapudâne-i hümayûnum kalyonu kapudanlığın maaş ve ta'yînât-ı ma'lûmesi ile sana tevcih ve inâyet idüb i'lâmiçün..... ta'yin olunmuştur.⁽⁷⁾ Buyurdum ki hatt-ı hümayûn-i inâyet-makrûnumla sâdır olan fermân-ı celîli'l-kadım ve vezîr-i müşârunileyhin arz u iltimâsı mu'cebince zikrolunan kapudâne-i hümayûnum kapudanlığa maaş ve ta'yînât-ı ma'lûmesi ile târih-i merkûmdan sen mutasarrıf olasin, şöyle bilesin, alâmet-i şerîfe i'timâd kılasın.

Tahrîren fi'l-yevmi's-sânî ve'l-işrîn min şehir-i Ramazânî'l-Mübârek sene erba'a ve selâsin ve mieteyn ve elf. (22 Ramazan 1234/15 Temmuz 1819)⁽⁸⁾

Hatt-ı Hümayun'un günümüz Türkçesiyle çevirisi şu şekildedir:

“Onur ve şeref sahiplerinin önderi, daha önce Amiral gemisi kaptanı olan Kumandan Nasuhzâde Ali'ye –ululuğu, şanı artsın– ulaşacak yüce buyruğum şöyledir: Senin denizcilikteki ustalığın ve kaptanlıkta bulunduğun sürede gösterdi-

⁽⁵⁾ Hatt-ı Hümayun: Genelde padişahların el yazılarına verilen isim olup, padişah imzasını taşıyan yazılı tebliğ ve emirler anlamında kullanılmaktadır.

⁽⁶⁾ Avârif-i behiyye-i hüsvânemden ifadesi, avârif-i behiyye-i hüsvânemden şeklinde düzeltilmiştir.

⁽⁷⁾ Bildirim için tayin olunan kişinin ismi yazılmamıştır.

⁽⁸⁾ Safvet, Filasalar: *Bahriyemiz Tarihinden*, İstanbul: Matbaa-i Bahriye, 1911, s. 10-11; Kurşun, a.g.m., s. 2-3. Bu tarih Sicil-i Osmânî'de 19 Safer 1237 (15 Kasım 1821) olarak verilmektedir.

ğin çalışma gayretin ve bana olan sadakatın herkes tarafından kabul edilmiştir. Yetki ve beceriklilik bakımından senden önce görevde olan kişiye üstünlüğün ise tartışılmazdır. Amiral gemisi kaptanlığı rütbesinin sana verilmesi konusunu, kanun ve düzen üzere hareket eden vezirim Amiral Abdullah Paşa –Allah, ululuğunu devamlı kılsın– bana bildirerek seni tavsiye etmiştir. Hükümdar sıfatıma yakışacak şekilde sana yardım ve merhamet ederek, iki yüz otuz dört (1234) senesi kutsal Ramazan ayının yirmi ikinci gününde (22 Ramazan 1234 / 15 Temmuz 1819) karşılık beklemeden gösterdiğim iyilik ve hediyelerle şeref bulan bu fermanım gereğince, Amiral gemisi kaptanlığı görevi maaşı ile bir kısım erzakın sana verilmesine karar verilerek, (isimli kişi), sana bunu bildirmek üzere görevlendirilmiştir. Bu yüce fermanım ve vezirim Abdullah Paşa’nın ricası gereği, adı geçen Amiral gemisi kaptanlığı görevi için verilecek maaş ve erzakın belirtilen tarihten itibaren kullanım hakkı sana aittir. Bu şerefli belgeye güvenip dayanasın. Bin iki yüz otuz dört senesi Ramazan ayının yirmi ikinci günü yazılı olarak bildirilmiştir.”

Özellikle Avrupa ülkeleri ve Rusya’nın kışkırtmalarıyla Mora ve Arnavutluk bölgesinde Osmanlı Devleti’nden ayrılarak bağımsızlıklarını kazanmak üzere siyasi bir örgüt içinde teşkilatlanıp 1814 yılında Rusya’nın Odessa kentinde Emmanuel Ksanthos, Nikolaos Skufas ve Athanasios Tsakalof adlı üç tüccar önderliğinde Filiki Eteryia Derneği’ni kuran Rumların ardından, yine bu bölgede oğullarıyla birlikte bağımsız bir devlet kurma aşamasına gelmiş olan Tepedelenli Ali Paşa’nın Yanya Valiliği görevinden azledildikten sonra başlattığı isyan hareketini ve Rum korsanların faaliyetlerini bastırmak üzere önce Yanya Seraskeri Hurşit Ahmet Paşa, ardından Nasuhzâde Ali Paşa, Tepedelenli’nin üzerine gönderildi. Preveze ve Nadra sularında oldukça zorlu geçen deniz manevraları neticesinde tüm donanmayı birleştirip *Serasker*⁽⁹⁾ tayin olunan Ali Paşa’ya (5 Muharrem 1237 / 2 Ekim 1821)⁽¹⁰⁾ âdet gereği padişah tarafından bir top ala samur ve 100 kese harçlık hediye edildi.⁽¹¹⁾

⁽⁹⁾ Serasker: Osmanlı Devleti’nde önceleri seferdeki orduya kumanda eden vezir, sonraları da Millî Savunma Bakanı’na verilen ad.

Rumların Eflâk-Buğdan'dan başlayıp Yanya'dan bütün Mora'ya yayılan bağımsızlık kazanmaya yönelik yağma ve saldırıları kısa sürede Ege adalarına da sıçradı. Cüretleri artan Rum asilerin Sakız Adası'na tecavüzleri, böyle giderse Akdeniz Boğazı'na bile hücum etmeleri muhtemel olduğundan boğaz ve sığınaklar takviye edilerek Kaptan-ı Derya Ali Paşa komutanlığında donanmadan birkaç gemi adaya gönderildi.⁽¹²⁾ Sakız önüne gelindiğinde eşkiya gemileri donanmayı görünce firar ettiklerinden kale muhasaradan kurtarıldı.⁽¹³⁾ Muhasara ardından Sakız Adası muhafızı Vahîd Mehmet Paşa, Nasuhzâde Ali Paşa'dan birkaç gemi isteyerek İspara Adası'na da hücum etmeyi düşünmüşse de Ali Paşa buna razı olmadı ve birbirlerini padişaha şikâyet ettiler. Sonuçta Vahîd Paşa vazifesinden istifa ederek Anadolu'da görevlendirilmeyi talep etti,⁽¹⁴⁾ yerine Sakız'da ikamete memur bulunan Abdi Paşa muhafız tayin edildi.⁽¹⁵⁾ Ayaklanmayı bastırmak üzere görevlendirilen Kaptan-ı Derya Ali Paşa'nın sancak gemisi bu sıralarda Sakız açıklarında iken Avusturya bandıralı bir başka gemi sahilde demirlemişti. Gemi kaptanı, Ali Paşa'yı ziyaret talebinde bulunarak ertesi sabah suları terk edeceğini bildirdi. Bu talep şüpheli bulunsa da kabul edildi. Kısa bir süre sonra limandan ayrılan geminin sahte Avusturya bayrağı kullandığı, bölge ve donanmanın durumunu tespit için gelen Rum asiler olduğu anlaşıldı.⁽¹⁶⁾

İsyanın mimarlarından Konstantin Kanaris, Kaptan-ı Derya Ali Paşa'nın ulaşı Ömer'in ifadesine göre gece karanlığından yararlanıp Ali Paşa'nın sancak gemisi üzerine siyah yelkenli *burlota*⁽¹⁷⁾ sevk ederek yangın çıkardı.⁽¹⁸⁾ Çıkan yangını söndürmek ve gemiyi kurtarabilmek için çabalayan Ali Paşa'nın üzerine bu sırada yanmakta olan bir enkaz parçası isabet etti ve deni-

⁽¹⁰⁾ Başbakanlık Osmanlı Arşivi, MD. 239, s. 270, hüküm 1007.

⁽¹¹⁾ B.O.A., Ayniyat Defteri 574, s. 12; HAT. D.747, 35280.

⁽¹²⁾ B.O.A., HAT. D. 872, 38761; HAT. D.868, 38591/B

⁽¹³⁾ B.O.A., HAT. D.932, 40382.

⁽¹⁴⁾ B.O.A., HAT. D. 853, 38209/G

⁽¹⁵⁾ B.O.A., HAT. D. 750, 35435.

⁽¹⁶⁾ B.O.A., HAT. D. 884, 39067/C; Filiz Yaşar, *Yunan Bağımsızlık Savaşı'nda Sakız Adası*, Ankara, 2005, s. 106–107; Yılmaz Öztuna, *II. Mahmud*, Ankara: Kültür Bakanlığı, 1989, s. 64.

⁽¹⁷⁾ *Burlota*: Yanıcı ve patlayıcı madde yüklü, düşman gemilerinin yanına gide-

ze düşerek boğuldu.⁽¹⁹⁾ Ertesi gün cesedi Sakız yakınlarında Değirmen Altı'nda askerleri tarafından bulunup kale içinde toprağa verildi. Kişisel eşyaları İstanbul'a ailesine gönderilerek⁽²⁰⁾ yerine Muhtar Bey geçici olarak Kaptan-ı Derya tayin edildi.⁽²¹⁾ Bu elim hadise gerçekleşmemesi halinde, Kaptan-ı Derya Ali Paşa'nın isyanları bastırmak için Çeşme'de hazırlanmakta olan diğer askerleri Sakız'a geçirdikten sonra Mora'ya gönderilmek üzere görevlendirildiğini tarihi belgelerden öğreniyoruz.⁽²²⁾

Kendisinden sonra gelen nesli, Nasuhzâde Ali Paşa'nın bu elim kaza neticesinde vefat etmesinden dolayı Arapça “*ateşte yanmış*” anlamına gelen Mahrûkî lakabı ile tanınmıştır.

Bazı Yunan kaynaklarına göre Ada'da yaşayan 42.000 Sakızlının katledildiği, 50.000 kişinin esir alınıp 23.000 kişinin sürgüne gönderildiği⁽²³⁾ bu ayaklanma Avrupa'nın önde gelen sanatçıları da etkiledi. Eugène Delacroix'nın “Les Massacre de Scio” adlı meşhur tablosuna ve Victor Hugo'nun “L'Enfant” şiirine ilham kaynağı olan Sakız isyanı, sürgüne gönderilen Sakızlıların Avrupa ve Amerika Birleşik Devletleri'nde oluşturduğu Sakız Diasporası tarafından *katliam* olarak tanıtılmakta ve bu yönde dünyada kamuoyu yaratılmaya çalışılmaktadır.

rek sabotaj yapmaya yarayan, yelken ve kürekle hareket eden çok süratli ateş gemisi. Ateş-i Rum, ateş-i bahri de denilen bu gemilerin ambar ve diğer yerlerine yanıcı patlayıcı eczalar, zift, katran fiçileri ve “Feu Gregois” denilen Rum ateşi doldurulurdu. Daha çok limanda demirli düşman gemilerini baskın şeklinde yakmak için kullanılan bu gemiler, düşman donanması üzerine sevk edilir, belli bir mesafeye yaklaşınca içindeki mahir ve gözüpek denizciler gemiyi tutuşturup kıç taraftan denize atarlar, yüzerek ateş gemisinin yedeğindeki sandala binerek geri dönerlerdi.

⁽¹⁸⁾ B.O.A., HAT. D.867, 38582/B.

⁽¹⁹⁾ B.O.A., HAT. D. 867, 38582/G; Christophorus Plato Castanis, *The Greek Exile*, New York: Cultural Chapter of the Chian Federation, 2002, s. 60-61; Alexander Vlasto, *A history of the Island of Chios A.D 70-1822*, London, 1913, s. 164; Philip Argenti, *The Massacres of Chios Described in Contemporary Diplomatic Reports*, (edited with an introduction by Philip Argenti). John Lane, *The Bodley Head*, Londra, 1932, s. xxix-xxx.

⁽²⁰⁾ B.O.A., MD. 240 174/592.

⁽²¹⁾ B.O.A., HAT. D. 867, 38582 K.

⁽²²⁾ B.O.A., HAT. D. 865, 38561; HAT. D. 931, 40342/O; HAT. D. 884, 39067/C.

⁽²³⁾ Philip P. Argenti, *The Massacre of Chios* (Reviewed by Paul F. Shupp). *The Journal of Modern History*, Vol. 5, No. 3 (Sept. 1933), s. 414.

2005 yılında Sakız Adası kale içindeki mezarlıkta bizzat tespit ettiğimiz Nasuhzâde Ali Paşa'nın mezar taşında şu ifade yer almaktadır: (Ek: 6)

Hüve'l-Bâkî

Server-i deryâ şeref-bahş-i donanmâ-yı şerîf
Revna-efzâ-yı vezâret dürr-i bî-hemtâ ferîd

Şâhbâz-ı evc-i ulyâ şehsuvâr-ı nâmdâr
Kahramân Tayyâr-ı sâni fenn-i deryâda vahîd
Şîr-i meydân-ı şecâat bir vezîr-i ercümend
Ol Nasûh-zâde Ali Paşâ-yı deryâ-dil reşîd

Dîn [ü]devlet hizmetinde nakd-i ömrîn bezl idüb
Baldu unvân-ı vezâretle zihî fevz-i mezîd

Lenger-endâz-ı ikâmet Sâkız önünde iken
Keştîsîn tezvîr ile âteşleyüb Rûm-i pelîd
Kâmrân el-hakk kemâl üz[r]e cihânda ölmeden
Destine sundu ecel sâk_si câm-i nâ-ümîd

Yazdı târîhin Fûrûğî hem dahî ol-demde kim
Cân virüb oldu Ali Paşâ gemisiyle şehîd

**Sene 1237 Şevval fî gurre
Nûri Dede**

Mezar taşındaki ifadenin Türkçe çevirisi şu şekildedir:

Bâki kalan Allah'tır

Denizin efendisi; şerefli, kutsal donanmayı şereflendiren
Vezirlik makamının güzelliğini artıran, eşsiz, benzersiz inci ta-
nesi

En yüksek doruğun yiğidi, meşhur at binicisi
Câfer-i Tayyâr'ın kahramanlığı gibi ikinci Tayyâr, deniz ilminde
tek

Yüreklilik meydanının aslanı, itibarlı bir vezir
Deniz gibi engin gönüllü, doğru yol tutan Nasuhzâde Ali Paşa
Din ve devlet hizmetinde ömür sermayesini harcaııp
Vezirlik mevkiyle; artıp çoğalan üstünlüğü buldu
Sakız önünde demirli iken
Gemisini hileyle, alçak Rum ateşe verip

Hakikaten, dünyada arzularına kavuşmuş olarak, huzur içinde ölmekten

Ecel şerbetini dağıtan, ümitsiz ecel kadehini Ali Paşa'nın eline sundu

Fürûğî o zamanda vefat tarihini yazdı

Ali Paşa gemisiyle can verip şehîd oldu

Sene 1237 Şevval ayının ilk günü (21 Haziran 1822 Cuma)

Kaptan-ı Derya Ali Paşa'nın torunu Eşref Cafer Bey için, Reşat Ekrem Koçu'nun *İstanbul Ansiklopedisi*'nin 6. cildi 3334. sayfasında şu ifadeler yer alır;

Zengin, kibar ve münevver bir İstanbul'lu, çok yakın bir geçmişin pek seçkin bir siması...

Hariciyeye intisab etmiş, Vakit ve Tarik gazetelerinde çalışmış, Bombay Konsolosluğunda bulunmuş, Birinci Cihan Harbi arifesinde memlekete dönerek harp yıllarını Bilecik'te geçirmiş, mütarekeden az sonra da İstanbul'a gelerek kah Süleymaniye'deki kendi konağında kah kardeşi Naciye hanımın Göztepe'deki köşkünde oturmaya başlamıştı.

Süleymaniye'deki konağı bir müze halinde idi; kıymetli taşlar üzerine en kıymetli hattatların yazılarını en namlı hakkaklar oymuş, meşhur adamların mühürlerinden mürekkebe kıymetine paha biçilmez bir koleksiyona sahipti; eski usul tezhip ve cild mütehassısı idi, zengin bir posta pulu koleksiyonu ve çeşit çeşit nadide antika eşyası; Karagözcülük hakkında da derin bilgi sahibiydi. Ecdadından kalma Bursa'da bir Çardak Çiftliği vardı, Osman Gazi'nin ilk fetrettiği Koyun Hisarı bu çiftliğin arazisi içinde olduğu söylenirdi, hisardan eser kalmamış fakat Şeyh Edebalı'nın (veya haremının) kabri olduğu rivayet edilen bir merkadi, Cafer Eşref Bey ihya etmişti.

İkdam gazetesinde hatıralar yazan Abdurrahman Adil Bey, Eşref Cafer Bey'in ölümü ile ilgili şunları yazar;

Ölümüne bedayi perestanı Osmaniye ağlamalıdır; Cafer, Cafer değil cevherdi, cevher değil definei cevahirdi; İstanbul halkının bir sınıfı var idi ki, dostlukda, vefakarlıkda, bir seciyei milliyei mahsusa ibraz ederlerdi, Cafer o sınıfı latifin son simalarındandır.

HAYATIM

21 Mayıs 1968'de İstanbul'da doğdum. Annem ve babam ben daha 2 yaşındayken ayrılmışlar, babamda kalmışım; babaannem tarafından yetiştirildim. Bugün olduğu gibi çocukluğum da, Etiler'de büyükbabamın yaptırdığı bahçeli büyük bir evde, hayvanların ve doğanın içinde geçti. İlk akvaryumumu daha ilkokul sıralarındayken kendi ellerimle yapmıştım. İstanbul'da ilk öğrendiğim ve en çok gittiğim yer Mısır Çarşısı'nın yanındaki hayvan pazarı olmuştu. Yıllar içerisinde köpekten, beyaz fareye, kertenkeleden kaplumbağaya, tavuktan kekliğe, hamsterden semendere birçok hayvan besledim. Hayatım boyunca da hayvanlarla ve doğayla hep çok sıcak, rahat ve güvenli bir ilişkim oldu. Doğada ve hayvanlarla birlikteyken kendimi her zaman çok iyi hissettim. Bu sayede sorumluluk duygusunu, sevgiyi, korumayı, yaşatmanın güzelliğini, hayatın değerini kavradım. Sonraki yıllarda kendini gösterecek kişiliğim, aslında ta o günlerde o hayvancıklarla oynasırken, beslerken, korurken, büyütürken şekillenmişti zaten.

Garip tutkularıma karşı gösterdikleri anlayış için aileme teşekkür borçluyum.

Çocukluğumdan itibaren kendimle çok barışık bir yapıya sahip oldum. En önemli şeylerden biri olarak, insanın kendine saygı duyması gerektiğine inandım. Kendime saygımı yitirecek her şeyden büyük bir dikkatle uzak durduğum için, kendimle her zaman dengeli ve huzurlu bir ilişki kurdum.

İlk-orta ve liseyi Şişli Terakki Lisesi'nde bitirdikten sonra Bilkent Üniversitesi İşletme Fakültesi'nden mezun oldum. Üniversite yıllarındayken 20 yaşında başladığım dağcılık ve doğa sporları, sonraki hayatımın merkezini oluşturdu. 1992 yazında üniversite diplomamı aldıktan 3-4 hafta sonra yüksek irtifa dağ-

cılığı ile başlayan, 7.000 metrelik-8.000 metrelik dağlarla olan ilişkim; hayatımın en hızlı, mutlu ve coşkulu yılları oldu.

Profesyonel dağcılık kariyerimde 7 kıtayı da görme ve motosikletinden yelkenli teknesine kadar çeşitli araçlarla 70 civarında ülkeyi de gezme şansım oldu. Dünyayı, yaşamı, doğayı, insanları, hayvanları her şeyi çok sevdim. Dağların korkutucu güzelliğine tutuldum. Bir yandan gittikçe daha zorlu dağlara tırmanırken, bir yandan da yazmanın, duygularımı, yaşadıklarımı kelimelere dökmenin ve pek az insana nasip olan bu güzellikleri fotoğraflayarak, görüntüleyerek hiç tanımadığım insanlarla paylaşmanın ne kadar hoş bir şey olduğunu fark ettim.

Bambaşka bir dünya görüşü ve bambaşka bir hayat tarzından geliyordum. Hemen hemen bütün gençliğim, doğanın en sert ve acımasız olduğu, ama dürüstlüğü, gerçek dostluğun, fedakârlığın, cesaretin, paylaşmanın, sabrın ve erdemin geçerli kuralları olduğu ve sadece en iyilerin başarılı olabildiği dünyanın en yüksek, en zorlu dağlarında, dünyanın en iyi dağcılarıyla birlikte uzak coğrafyaların eşsiz güzellikleri arasında geçti. 24 ile 32 yaşlarımın arasındaki tam iki yılını, 2 x 365 günümü dağlarda uyku tulumunda, çadırda geçirdim, bir yılını 4.000 metrenin üzerinde son derece sert yaşam koşullarının bulunduğu yükseklerde yaşadım.

Dağlara, doğaya onun kucağında kendimi geliştirebileceğim bir öğretmen gibi yaklaştım. Hiçbir zaman doğayla, dağla, soğukla, kayayla mücadele etmedim, mücadelem hep kendimle oldu. Dağlarsa, onların yüce gövdesinde kendimi sınırlarıma kadar hatta bazen ötesine kadar zorlayabileceğim ve geliştirebileceğim suskun bilge öğretmenlerimdi.

25 yaşında daha iyi öğrenmeye ve kendimi geliştirmeye çalıştığım yüksek irtifa dağcılığında, dünyanın en zorlu 7000'lik dağlarından biri olan Pobeda'yı denemek için eteklerine vardığımda ona şöyle seslenmişim;

"Pobeda, benim mücadelem seninle değil, senin kayanla, buzunla, karınla, soğuğunla değil, benim mücadelem kendimle, bırak senin üzerinde kendimle yarışayım, kimbilir belki kendimi bir kez daha geçirim..."

Bir Dağcının Güncesi 1992, Sayfa 102

Bundan bir yıl sonra 26 yaşında, Pobeda'yı ikinci denememle birlikte o güne dek hayal edebileceğim en yüksek unvanlardan birine ulaştım. Bu sürecin son anlarını 1 - 6 Ekim 1994 tarihlerinde Hürriyet gazetesinde bir yazı dizisi olarak yayınlanan "Kar Leoparı'nın Öyküsü" adlı yazımda şöyle ifade etmiştim;

"Pobeda'nın asıl zirvesi çok arkada kalıyor ve sonunda asıl zirveyi görüyorum. Gittikçe yaklaşıyorum, bir adım daha, bir adım daha ve artık ben dağım, rüzgarım, karım, soğuşum, dağ ben, bulut ben, kaya ben, buz ben; BEN KAR LEOPARIYIM..."

Yazı dizisinin sonunda da şunları söylemiştim;

"Türkiye'ye döndükten sonra, tırmanış belgelerimi Rus arkadaşlarım vasıtasıyla Rusya Dağcılık Federasyonu'na gönderdim, Kar Leoparı unvanını ve üzerinde "SSCB'nin en yüksek dağlarını fetheden" yazılı rozeti ve belgeleri resmi olarak almak için. Yine de bu fethetme sözü pek hoşuma gitmiyor, dağların fethedilmediklerini, yalnızca zirvelerine çıkıldığını düşünüyorum. Bir dağa tırmandığım zaman hiçbir zaman onu altetmiş, fethetmiş gibi bir düşünceye kapılmadım. Benim mücadelem hep kendimle oldu, dağ ise yalnızca sonunda dost olduğumuz bir seyirciydi. Bazı dostluklar çok emek istiyor ve zorlu dağlarla dostluk kurabilmek için önce onu hak etmek gerekiyor.

Eski SSCB'nin en yüksek dağları için üç yıl uğraştım. 1995'te ise Himalayalar'da 8848 m.'lik dünyanın en yüksek dağı Everest'i deneyeceğim. Bakalım, iş dağın sizi kabul etmesinde, gerisi yalnızca tırmanış..."

1996 yılında, yine bir tırmanış için gittiğim Avustralya kıyılarını gezerken günlüğüme aşağıdaki notları yazmıştım;

"Uçsuz bucaksız yollarda saatler süren yolculuklar sırasında etrafımdaki muhteşem doğanın tadını çıkartırken, bir yandan da kendimi dinledim, sorguladım ve son birkaç yılımı gözden geçirdim. İşte gezgin ruhun en sevdiğim yanı; benim gibi yol burcunda doğan biri için, gezmek, yürümek, tırmanmak, dalmak, uçmak, kendi eylem hazlarının ve coşkularının yanı sıra, yaşamımın muhakemesini yapabilme ve içime dönüp kendimi dinleme fırsatı da veriyor. Bu yüzden,

her yolculuktan, her dağdan, doğada yaptığım her aktiviteden döndüğümde, çok daha mutlu, huzurlu, dingin ve sağlıklı hissediyorum kendimi. Bedenim ne kadar yorulursa yorulsun, ruhum son derece dinlenmiş, huzurlu ve sorunlarının pek çoğunu çözümlemiş oluyor.

1992 yılında Bilkent Üniversitesi İşletme Fakültesinden mezun oldum ve daha diplomamı almamın üzerinden 1 ay bile geçmeden, uzun zamandır hayalimde olan, 7.010 metrelik Khan Tengri dağına tırmanışın ilk adımını atmak için Kazakistan'ın başkenti Alma-Ata'ya giden bir uçağın içinde buldum kendimi. Sonrasında Rus dağcılarla geçirdiğim iki ay benim için bir okul gibi geçti. Yeni bir kültür, yeni insanlar, yeni bir bakış açısı tanıdım ve önümde yeni bir ufuk açıldı; Yüksek İrtifa Dağcılığı...

Bu iki ay boyunca yaşadıklarımın bana kazandırdığı şeyler sayesinde, bundan dört yıl önce, 20 yaşındayken, basit bir duvar ilanının peşinden merakla ve heyecanla giderek ne kadar doğru bir adım atmış olduğumu gördüm. Teşekkürler RECEP ÇATAK; umarım huzur içinde yatıyordursun ve teşekkürler ERTAN ERCAN; her neredeysen iyi olmanı diliyorum.

O günden sonra yaşamımı doğa - spor - felsefe üçayağı temeli ile, kendimi mümkün olduğu kadar çabuk ve verimli bir şekilde geliştirmek amacı ile, yeni şeyler öğrenmek, yeni yerler tanımak ve yeni tecrübeler yaşamak üzerine kurdum. İnsan kendisi için en doğru olan şeyi ne kadar erken bulursa, her şey o kadar kolay ve hızlı geliyor; benim için de öyle oldu.

24 yaşında, KHAN TENGRİ dağıyla ilk 7.000'lik tırmanışımı yaptım ve dağlarda ilk kez ölümü gördüm. Zirveden indiğim gün, iyice hırpaladığım bedenim ve yarı donmuş parmaklarımla çadırımda dinlenip toparlanmaya çalışırken, burada geçirdiğim zaman içinde kazandıklarımı ve benim için anlamını düşündüm ve yeni tanıdığım bu kültürdeki en önemli sembol olan dağların güçlü ve özgür KAR LEOPARLI'nı bir gün bulacağıma dair kendime söz verdim.

25 yaşında, kurallarını gittikçe daha iyi öğrendiğim ve daha çok sevdiğim bu oyunu, daha sert oynadım, daha çok risk aldım. ELBRUZ dağı kış tırmanışının olağanüstü sert koşullarında bedenimi sınırlarının ötesine zorladım. Baygınlık

sınırında Rus Milli Takımının en iyi dağcılarından biriyle zirveye vardık. 93 kış sezonunun toplam üç başarılı tırmanışından birini ve aynı zamanda Türkiye'nin en yüksek kış tırmanışını yaptım. Bir dağcının ölümüyle ikinci kez karşılaştım. Aynı yıl önce 7.134 metrelik LENİN dağına tırmandım ve dünyanın en zorlu ve tehlikeli 7.000'liği kabul edilen POBEDA'yı zorladım. Son sekiz yılın en sert hava koşulları izin vermedi. Henüz Pobeda'ya hazır değildim. Üç ölüm daha gördüm...

26 yaşında, daha iyi hazırlanmış ve daha güçlü gittim dağlara ve bu kez 7.105 metrelik KORJENEVSKOY ve 7.495 metrelik COMMUNISM dağlarına tırmandım. Ardından bir kez daha Pobeda ile buluşmaya gittim. Bu kez beni uzaklardan gelen bir dost gibi kabul etti. Bu son derece tehlikeli ve zorlu dağın dünyadaki sekizinci solo tırmanışını yaptım. 7.439 metrede içimdeki Kar Leoparı'nı buldum ve iki yıl önce kendime verdiğim sözü yerine getirdim.

Bu yıl Pobeda'da iki dostumu daha yitirdim ve üç yıl içinde yedi arkadaşımı dağlarda bıraktım. Ölüm hiç de uzak bir olasılık ve bize henüz gelmeyecek bir şey değil. Ölümsüz olmadığımı biliyorum, soğukta üşüyorum, düşünce canım yanıyor, bir yerim yaralanırsa kanım, kuvvetim akıyor. Ne kadar kısıtlayıcı, kırılgan ve kolay zarar verilebilen bir bedene sahip olduğumun farkındayım, bunun için her zaman son derece dikkatli davranıyorum. Gerekirse en yüksek risklere bile girmekten çekinmem, ama her zaman dağların kurallarıyla oynarım. Dağ beni istemezse saygıyla kabul ederim ve sağ salım gitmeme izin verdiği için ona teşekkür ederim.

Kar Leoparı'na ulaştıktan sonra yine yaşamımın bir muhasebesini yaptım ve ruhumun da, bedenimin de daha fazlasını istediğini fark ettim.

27 yaşında, Yapı Kredi'nin sponsorluk desteği, dostlarının iyi niyet ve şans dilekleri ve sıkı bir fiziksel ve psikolojik hazırlık sonunda, dünyanın en yüksek dağı EVEREST'e tırmanan ilk Türk ve dünyadaki ilk Müslüman dağcı oldum. Bu arada, 1992 yılındaki Khan Tengri tırmanışında tuttuğum günlüğüm, ilk kitabım olarak, Yapı Kredi Yayınları tarafından *Bir Dağcının Güncesi* adıyla yayımlandı. Hiçbir zirveden, hiçbir unvandan almadığım kadar büyük bir tat

aldım, haz duydum, kendime saygım, inancım ve güvenim bir kat daha arttı. Çocuğummuş gibi gördüğüm bu kitabı, ilk zamanlar, kitapçılara gidip burnumu cama dayayıp keyifle vitrinde seyreliyordum. Aynı yıl, Everest tırmanışını anlattığım ikinci kitabım, yine Yapı Kredi Yayınları'nca, *Everest'te İlk Türk* adıyla yayımlandı. Bir kez daha olağanüstü bir haz duydum.

Bu arada bir şey fark ettim, ne kadar çok şey öğrenirsem, ne kadar çok şey yaşarsam, kendimi o kadar eksik ve bilgisiz hissediyorum ve o kadar daha fazla şey görmek, yaşamak, öğrenmek, bilmek istiyorum. Öğrendiğim her yeni şeyle birlikte, pek çok yeni duygu, düşünce, kavram ve yaklaşımla tanışıyorum ve bu sefer de onları tanımak, tatmak, bilmek için o andaki koşulların elverdiği ölçüde bir seçim yapıp, peşlerine düşüyorum. Everest'ten sonra da böyle oldu; Ruhum da, bedenim de dünyayı tanımak istiyordu. Bunun üzerine, biraz daha değişik boyutlu bir dağcılık hedefi seçtim kendime; "Yedi Zirveler" –dünyanın her bir kıtasının en yüksek dağına tırmanmak. İçinde hem dağcılık hem de dünyanın her kıtası, yani yeni yerler, yeni insanlar, yeni kültürler var. Benim özlemlerim ve tutkularım için biçilmiş kaptan olan bu işin en zor kısmında yani maddi boyutunda, yine Yapı Kredi destek oldu bana ve birlikte Türkiye için çok güzel ve çok yeni bir konuda bu projeye başladık; daha doğrusu, Everest ile başladığımız işe devam etmeye karar verdik.

Sonraki 1.5 yıl, benim için olağanüstü güzel ve dolu dolu geçti. Pek çok yer, insan, kültür, yaklaşım tanıdım. İnsanların dünyaya, yalnızca doğdukları coğrafi konum ve iklimsel koşulların farklılıklarından dolayı ne kadar değişik ve başka türlü bakabileceklerini gördüm. İnsanların aradıkları şeyin, özde aynı olduğunu, yalnızca yöntemlerinin ve imkânlarının farklı olduğunu gördüm. Gezdiğim, gördüğüm yerlerle ilgili bilgilenmeye özen gösterdim, her seferinde günlük tuttum, fotoğraf çektim. Çünkü ancak başkalarıyla paylaşırsam, yaptığım iş tamamlanıyor.

28 yaşında, üç hafta önce, sadece 45 dağcının tamamlayabildiği Yedi Zirveler projesini tamamladım, hem de dünyanın en genç dağcısı olarak. Asya, Avrupa, Kuzey Amerika, Güney Amerika, Afrika, Avustralya ve Antarktika kıtalarında muhteşem tecrübeler yaşadım ve hepsini hafızamın torunlara

hikâyeler bölümüne yerleştirdim.

Bu yıl aynı zamanda Yedi Zirveler'in üç dağına bir anda anlattığım *Bir Hayalin Peşinde* adlı kitabım yine Yapı Kredi Yayınları tarafından yayımlandı. Böylece dağcılığın yanı sıra bir de yazar oldum, bir gezer-yazar olarak artık üç çocuğum var, daha nice böyle çocuklara...

Gezmeye ve yeni kültürler tanımaya çok meraklı olduğum için dağcılığın dışında başka gerekçelerle de dünyanın değişik yerlerine gittim. Gördüğüm ülkeleri hatırlamaya çalışıyorum, tarih sırasına göre değil de aklıma geldiği şekilde yazıyorum; Rusya, Kazakistan, Kırgızistan, Tacikistan, Özbekistan, İran, Nepal, Tibet, Arjantin, Şili, Amerika, Alaska, Patagonya, Kafkasya, Avustralya, Borneo - Endonezya, Malezya, Singapur, Yunanistan, Almanya, Fransa, İngiltere, Norveç, İtalya, İspanya, Tanzanya, Antarktika. Evet sanırım atladığım yer kalmadı. Bunların dışında Türkiye'de de epey gezdiğimi söyleyebilirim. Bu, hem yurt içinde hem de yurt dışında yaptığım gezilerde çok değişik araçlar da kullandım: Araba, otobüs, uçak, helikopter, tren, traktör, motosiklet, bisiklet, hatta bir fil ve tabii kendi bacaklarım.

7-8 yıldır geziyorum; yürüyerek, otostopla, bisikletle, motosikletle, arabayla, trenle, helikopterle, uçakla, ya da o anda fonksiyonel olan herhangi bir şeyle, bazen önceden belirlediğim bir hedefe doğru, bazen de Baudelaire'in gerçek gezgini gibi amaçsız-hedefsiz, yalnızca gezmek, yalnızca gitmek için.

En az dağların zirvelerine tırmanmak kadar beni mutlu eden bir şey de, yollarda tanıdığım, her birinin torunlarına anlatacak bir dolu şeyi olan insanlar.

20-21 yaşlarında gençlerin, okullarından bir yıl, iki yıl izin alıp tek başlarına ya da arkadaşlarıyla dünyayı gezmeye, tanımaya çıktıklarını gördüm. Güney Nepal'de bir filin sırtında yaptığımız cangıl gezisinde tanıştığım Alman kadın, Katmandu'da bir barda tanıdığım gencecik Yeni Zelandalı kız ya da Tibet'in uçsuz bucaksız platosunda Lhasa'ya gitmek için günlerdir yoldan bir kamyon geçmesini bekleyen Koreli genç, Patagonia Andlarında haftalardır yürüyüş ve kamp yapan İsviçreli çift, Şili'de bir cafe'de tanıştığım yalnız gezen 60 yaşındaki Musevi kadın, Patagonia'yı peddal basarak gezen Avusturyalı genç çift, –bizim Hülya'mızı

da unutmayalım– 10 yıldır Borneo’da yaşayan İngiliz genç, kendilerine “Awesome Foursome” diyen aylardır uzak doğuyu gezen Avustralyalı 4 genç kız ve onlar gibi arayan, öğrenmek bilmek isteyen pek çok kararlı, ne istediğini bilen, yere sağlam basan genç insan. Hepsi hafızamda tatlı bir lezzet bırakıp yollarına devam ettiler.

Aynı özgür ruha sahip insanların 20-30 yıl sonraki halleriyle de tanıştım, 1970’lerde daha 20 yaşındayken evinden ayrılıp 2 yıl dünyayı gezdikten sonra cebinde ancak bir sandviçe yetecek para ile evine varan İngiliz, bugün karşına Antarktika’da çok ciddi bir organizasyonun şefi olarak çıkıyor, olağanüstü sert ve zorlu koşullara rağmen, kendisi gibi işinin ehli ekibiyle birlikte çarkı döndürüyor, sistemi işletiyor. Aynı özgür ruhla bazen Borneo’da bir araştırma laboratuvarının lojistiğini üstlenmiş İskoç, bazen Arjantin’in Atlantik kıyılarında yaşayan deniz memelilerinin yaşamını inceleyen bilim adamı, bazen Amerika’nın en iyi çalışan kurtarma örgütünün şefi, bazen de dağcılıkta yapılabilecek hemen her şeyi yapmış Fransız dağcı olduğu halde yollarımız kesiyor.

Gözlerinin derinliğinden, yüreklerinin sıcaklığından, ses tonlarının yumuşak gücünden hemen tanırım onları. İçimde ne hayranlık, ne kıskançlık, ne özenme, ne gıpta; sadece saygı duyarım onlara ve seçtikleri yola. Bilirim ki her biri kendi “svadharma”sını yerine getirmektedir. Kendi doğruluk yollarında ilerleyerek Hint felsefesinin dediği gibi kozmos’un düzenine kendilerince katkıda bulunurlar. Dünyanın herhangi bir yerinde karşılaştığımızda bütün paylaştığımız basit bir göz selamı da olabilir, saatler süren hoş bir sohbet de. Ve sonra, içinde tatlı, buruk bir lezzetle herkes kendi yoluna gider, görecek başka yerler ve tanışacak başka insanlar vardır.

Kipling’in kâşifi bir süredir bir ses, bir çağrı duymaktadır;

*“Bir şey saklı. Git ve bul onu. Git ve uzaklarda ara onu
Uzaklarda kaybolmuş bir şey. Kaybolmuş ve seni bekliyor. Git!”*

Böylece kâşif gider ve kendisi için saklanan şeyi bulur, bulduğu şeyi insanlara bırakır, onun ödülü aramaktır.

Gençliğinde büyük bir gezi tecrübesi olan insanların, yaşamlarını çok daha verimli ve sağlıklı kurduğunu düşünüyorum, insan bağımsızlığı ve bunun sorumluluğunu ne kadar erken yaşar ve öğrenirse, kendi yolunu o kadar doğru seçer ve o denli güçlü ve üretken olur.

En az gezmeye meraklı olduğum kadar okumaya da meraklıyım, sonuçta ikisi de öğrenme arzusunun değişik şekillerdeki uygulamaları. 20 yaşından bu yana, ki doğa, spor ve felsefeyi kendime temel olarak seçtiğim dönemdir, çok şey okuduğumu, hatta bana bir şey kazandırabileceğini düşündüğüm ne bulursam her şeyi okuduğumu söyleyebilirim. Aynı şekilde, düşünce şeklimiz birbirine yakın olan dostlarımla, ilgi duyduğumuz, öğrenmek istediğimiz şeyler hakkında uzun sohbetler, tartışmalar da yaptık. Sonuçta bütün çabam, ilk kitabımda da dediğim gibi; her şeyi bilmek, her şeyi öğrenmek, her şeyi tanımak için. Ancak ne yazık ki bu mümkün değil. Yine de şu anda içinde bulunduğum durumdan çok daha fazla şey bilmem mümkün, en azından ben öyle olduğunu düşünüyorum.

Dışarıdan bir gözle bakıldığında, bütün bunlar oldukça hızlı ve verimli bir gelişme gibi görülebilir, uygun açıdan bakabildiğimde bazen ben de öyle düşünüyorum. Ancak, olabilecekleri ya da olması gerekenleri göz önüne aldığımda, kendimi çok yetersiz ve eksik hissediyorum. Olmak istediğim yerden, sahip olmak istediğim bilgi düzeyinden çok çok çok daha uzak ve aşağıdayım, ve bu hızla gidersem hiçbir zaman oraya varamayacağım. Sıradan bir kütüphaneye girip bir bakın, her konuda yazılmış binlerce, on binlerce kitap göreceksiniz, Bunu daha da açalım, dünyada sayısız farklı sistem, duygu, düşünce, inanç, bilgi, kitap, sanat eseri, dışavurum şekilleri, üretkenlik, vs., vs. var ve bu listeyi istediğiniz kadar uzatabilirsiniz. Demek istediğim şu; dışarıda bu bedenim ve ruhumla bu şekilde hiçbir zaman sahip olamayacağım kadar çok bilgi var, ve bu beni üzüyor, kendimi çok küçük ve yetersiz hissetmeme sebep veriyor. Çok daha fazlasını bilmek, öğrenmek ve yaşamıma uygulamak istiyorum ama yapamıyorum.

Bu kadar bilginin ortalıkta boşuna dolanmadığını düşünüyorum, ama ne yazık ki bize bunlara sahip olma ve yorumlayıp uygulama yeteneği verilmemiş. Bu durumda bir

tek sonuca varıyorum; bilgiye sahip olmanın, gezip görmekten, dinlemekten, seyretmekten ve okumaktan daha başka, daha hızlı ve daha verimli bir yolu olmalı. Bu yolu bulmak istiyorum, bedeli ne olursa olsun bu yolu bulmak istiyorum...”

20’li yaşlarımdayken öğrenmek ve bilgiye ulaşmak en büyük açlığımdı; 30’lu yaşlarım boyunca bilgiyi kullanmanın esas olduğunu düşündüm. 40’lı yaşlarıma bir adım kala artık asıl olanın bilgiyi yönetmek olduğunu düşünüyorum.

Yukarıdaki alıntıdan bir yıl sonra, 1997 yılında bu düşüncelerim aşağıdaki noktaya ulaştı;

Yine de, insan için gerçekte bilginin olanaksız olduğunu biliyorum. Bugün dünyada yaklaşık 300.000 gazete ve dergi yayınlanıyor, sayısız radyo ve televizyon programı yapılıyor. Dünyanın büyük kütüphanelerinden herhangi birinde, 100.000.000’a yakın belge bulunuyor. İnternet’ten bahsetmiyorum bile... Kısacık bir insan ömrü bunların ne kadarını bilebilir ki ya da bilmelidir ki! Heraklit’in görüşlerini daha da ileri götüren Kratylos, bundan yaklaşık 2400 yıl önce, yaşamdaki hızlı akışın bilgiyi olanaksız kıldığını söylemiş. Bence çok doğru. Sokrates’in ünlü sözünü hepiniz bilirsiniz; *“Bildiğim tek şey hiçbir şey bilmediğimdir.”* Bir insan ömrü boyunca kitap okusa bile, ne kadar kitap okuyabilir ki! Buradan başka bir noktaya gelmek istiyorum. Teknik olarak, bilginin zaten ancak çok azına sahip olabiliyoruz. Onu da çoğu zaman kullanamıyoruz. Oysa bilgi, bilmek sürecinde değil de, olmak sürecinde gerçek değerine ulaşır. Bilmek, uygulama olmaksızın bir işe yaramaz. Bilginin değerini, yaşamımıza uygulayabildiğimiz zaman anlarız.”

Yıllarca dağlarla, ekspedisyonlarla, seyahatlerle, okumalarla, kitaplarımla, seminerlerimle, söyleşilerimle kendimi ve dünyayı daha iyi tanımaya, öğrenmeye, kişisel gelişimimi benim için mümkün olan en ileri safhaya ulaştırmaya çabaladım. Bilkent Üniversitesi Doğa Sporları Topluluğu kısa adıyla DOST olarak andığımız, adını da benim koyduğum ve 3 yıl boyunca başkanlığını yaptığım bu üniversite topluluğu, AKUT’tan önce kendimi

ait hissettiğim tek yerdı. Öğrenciyken deneyimlediğim DOST'un başkanlığı bana sorumluluk üstlenmeyi, ülke sevgisini, insan sevgisini, sivil toplumun potansiyellerini ve en önemlisi örgütlenmeyi ve örgütlenmenin sinerjisini öğretmişti. Bir yandan kendimi geliştirmeye çalışırken diğeryandan da öğrendiklerimi, fark ettiklerimi başkalarıyla da paylaşabilmek için, daha 22 yaşında DOST adlı bir dergi çıkartmıştım, ki bir üniversite kulübü dergisi olmakla birlikte doğa sporları temalı Türkiye'de çıkan ilk dergidir. (Ek: 7) DOST dergisini çıkartmak için yazıları toplamaktan reklam bulmaya hatta sayfa tasarımına, matbaa işlerine kadar bütün detayları ile ben uğraşmıştım. Öyle ki, bu dergiye ayırdığım zaman yüzünden okulum da bir yıl uzamıştı ama bundan hiçbir pişmanlık duymadım, çünkü ülkemizde yine bir ilke imza atmıştık.

DOST'un ilk sayısının önsözüne şunu yazmıştık 1990 yılında:

"Değişen dünyamızda, doğaya egemen olma çabasındaki insanoğlunun beton ve çeliğe terk ettiğı toprağı ve insanına hâlâ saygı duyanlara ve doğanın koynunda rahat edebilenlere merhaba.

Doğa sporlarını yaygınlaştırabildiğimiz ölçüde ekolojik denge ve doğal hayata saygı konusunda duyarlı insanların artacağına inanıyoruz. Çünkü doğa sporları doğayı coşkuyla tadabilme ve bir olabilme yüceliğini verir. Bu ilişki zaten doğanın bir parçası olan insanın bunu unutup robotlaşmasını önleyerek bütünleşmenin zevkini çıkartan duyarlı bir insan yaratır. Zannediyoruz çağımızın en acil ihtiyaç duyduğu insan grubu bunlardır. Yıllığımızı bu insanlara ulaşabilme ve doğa sporlarını tanıtarak yaygınlaştırma amacı ile çıkarttık. Bu çabamız, bir kişi de olsa onun doğa ile barışması ile sonuçlanacaksa ne mutlu bizlere..."

DOST dergisinin ikinci sayısında "Neden Doğa Sporları?" adlı makalemde aşağıdaki şekilde duygularımı dile getirmiştim;

"İnsanoğlu, varolduğundan bu yana doğayla, dağlarla iç içe olmuş. Avcılık, hayvancılık, beslenme, barınma gibi temel ihtiyaçlarını hep doğadan karşılamış. Mitolojilerde, efsanelerde yüce dağlar, etkileyici ve doğal yapılar en güçlü tanrıların mekânı olmuş. Büyük dinlerde dağlar hep önemli bir

yer tutmuş.

Şehirleşmenin ve betonlaşmanın artmasıyla kaçınılmaz olarak doğadan uzaklaşmaya başlayan insan, ona geri dönmek için farklı yöntemler geliştirmiş. Doğaya olan içgüdüsel tutku, zamanla bazıları için sportif bir içerik kazanmış. Dağcılık, mağaracılık, rafting, yamaç paraşütü, kanyonculuk, aletli dalış, yürüyüş ve benzeri sporlar hem insanı doğaya çekip ona aslında özünde olan ama zamanla unuttuğu ancak için için özlediği ilişkiyi yaşatmış, hem de kişiye kendi ruhsal ve fiziksel yeteneklerini göstermiş. Hâlâ da bu duyguları yeni gelenlere yaşıyor ve gösteriyor.

Doğa sporlarındaki risk ve tehlike, kişiye özgüven ve başarı duygusunu yaşattığı gibi, dostluk, paylaşım, ekip çalışması ve takım ruhu kavramları da kişisel yetenekleri geliştirir. Bu yüzden doğa sporlarını yalnızca bir vücut sporu olarak ele almak yanlış olur. Doğa öylesine sonsuz bir kaynaktır ki, onda herkes kendini çeken bir şeyler bulabilir. İnsanın doğayla sportif bir ilişkisi olmasa bile, içgüdüsel olarak, doğa yalnızca görsel ve duyumsal olarak da onu tatmin etmeye yetecektir. Gören gözler ve tadabilen ruhlar için doğa en büyük öğretilerdir.

Doğa sporlarının özü gereği içerdiği risk ve tehlike faktörleri, kişinin her zaman ve her koşulda hazır olmasını gerektirir. Bu yüzden iyi bir doğa sporcusu kararlı, disiplinli, özgüvenli, gözlem yeteneği olan, analiz yapabilen, inisiyatif kullanabilen, kısacası her koşulda kendine yetebilir biri olmak zorundadır. Kendi gibi güçlü karakterli ekip arkadaşları ile birlikte daha da güçlenir ve çok daha zorlu mücadelelerin altından kalkabilir.

İlk bakışta insanla doğa arasında gibi görünen bu ruhsal ve fiziksel mücadele aslında insanın kendi içindedir. Doğa yalnızca bir seyircidir; oğullarının kendilerini aşmak için giriştikleri bu onurlu mücadeleyi gözleri gururla parlayarak seyreden doğa, bu büyük savaşında oğlunun yanındadır. Onun tüm ihtiyaçlarını karşılar, güneşiyle, yıldızlarıyla, yağmuruyla, rüzgârıyla oğlunun yanında olduğunu fısıldar. Kazanan ya da kaybedenin olmadığı bu savaştan insanoğlu, kendisiyle ve dostlarıyla omuz omuza çıkar. Doğada yapılan her etkinlikten sonra insan, yeni tecrübeler ve daha geniş bir bakış açısıyla geri döner, doğayı, insanları ve kendi-

sini daha iyi tanır.

Doğanın bu huzurlu ve dingin ortamında doğa sporcuları diğer insanlardan daha fazla kendileriyle başbaşa kalırlar ve kendilerini daha iyi tanırırlar. Bu yüzdendir ki, doğa sporcularının çoğu tasavvufa ve zen budizmine; temelinde kişinin gerçeği kendisinde araması olan düşünce sistemlerine ilgi duyar. Bu yaşama sanatlarında belirli bir kuram ve öğreti yoktur, yalnızca içten gelen bir biliş vardır. Başından beri insandan hiçbir şey saklanmamıştır. Kendisidir kişinin gerçeğe gözlerini kapayan ve yine kendisidir sonunda açabilen. Özgürlüğüne düşkün doğa sporcusu, doğanın huzurlu ortamındaki iç hesaplaşmaları sonucunda aradığının kendisinde olduğunu anlar.

Doğa sporları aslında doğayla uyum içinde yaşamayı öğrenmiş gezgin ruhlu insanların daha iyiyi ve mükemmeli arayışlarının bir dışa vurumudur. Günler hatta haftalar süren zorlu bir uğraşından sonra zirveye ulaşmak, bir kanyonu aşmak ya da bir mağaranın sonunu bulmak elbette ki yoğun bir duygudur ve insanın kendine olan güvenini ve saygısını artırır. Ama sıradan sporcular gibi bunu bir yarış ve üstünlük meselesi haline getirmek bu duygu yoğunlaşmasının değerini azaltır, saygınlığını yitirtir. Sıradan bir dağcı, zirveye ulaştığında bunu o dağı fethetmek, yenmek olarak yorumlar ve kendisine daha zorlu bir dağ, bir rakip arayışına girer. Gezin ruhlu gerçek bir sporcu ise bunu o dağla olan dostluğunun sarsılmaz bir biçimde pekişmesi olarak görür ve yeni ve iyi dostlar edinmek için yükseklikleri arar.

Doğa sporları da sanat gibi, edebiyat gibi, kişinin kendisini tanımasına yardım eden bir okuldur. Bir heykeltraş için bir taşı ya da ağacı yontarak kendisinden bir şeyler yaratması neyse, gerçek bir doğa sporcusu için de dağlara tırmanmak, kanyonları aşmak, tepelerden uçmak aynı şeydir. Nasıl bir heykeltraş sanatçı ruhundaki fırtınaları elleriyle dindirirse, bir doğa sporcusu da serüvenci ruhundaki tehlikeye susamışlığı ve merak duygusunu dağlara tırmanarak, mağaralara girerek, kanyonları aşarak doyurur. İkisi de farklı yeteneklerle donatılmış gelişmiş ruhların gerçeği arayışlarındaki kendilerine has yaratıcılıklarının ürünleridir.

Doğanın ve varoluşun özünü kavrayamamış insanlar için doğa, alt edilip başında zafer çiğlikleri atılacak bir ra-

kiptir, gerçek bir doğa sporcusu için ise, arayışın cevabına giden yoldur.”

Dağları alt edilmesi gereken bir rakip olarak değil, onun yüce gövdesinde kendimi geliştirebileceğim bir varlık olarak algıladım her zaman. Dağcılık da, gezginlik de hayatıma o kadar çok şey kattı ki; onlarsız herhalde çok eksik kalırdım.

1994 - Kar Leoparı unvanı, 1995 - Everest tırmanışı, 1996 - Yedi Zirveler tırmanışları ve Kalimantan’daki Camel Trophy’den sonra 1997 yılında, hayatımın en muhteşem yolculuklarından birini gerçekleştirdim; yıllardır hayalini kurduğum karadan bir doğu yolculuğu... Motosikletimle İstanbul’dan yola çıkıp 4 ayda, ilk bölümü kız arkadaşım ile birlikte olmak üzere Türkiye, İran, Pakistan, Hindistan, Nepal ve Sikkim’i gezdim, sonra da Tibet’e geçerek dünyanın 6. yüksek dağı Cho Oyu Dağı’na tırmanıp olağanüstü anılar biriktirerek evime, her zorlu tırmanıştan ve seyahatten sonra dinlenmek ve yaralarımı sarıp yeni yolculuklar için güç topladığım kaleme geri döndüm.

Bu uzun yolculuğu anlattığım; *Asya Yolları, Himalayalar ve Ötesi* adlı 4. kitabımın Son Söz’ünün bir bölümünü de sizlerle paylaşmak istiyorum;

Şu son dört ayda öyle çok şey yaşadım ki. Çok iyi otellerde kaldığım gibi, Budist ve Hindu tapınaklarında da yattım, sokaklarda da geceledim. Pek çok değişik lezzet tattım. Yeni insanlar, yeni kültürler tanıdım. Budist manastırlarında rahiplerle sabah güneşinden önce kalkıp, onlarla birlikte sabah puja törenlerine katıldım. Sikkim’da bir sabah, Budizm’in ruhani lideri Dalai Lama’dan inisiyasyon aldım. Japon Budistlerin etkileyici davullarının eşliğinde “NA MU MYO HO REN GE KYO” sözcüklerini defalarca tekrarlamalarını izledim, hatta onlara katıldım, tempo tuttum. Hindu tapınaklarında, rahiplerle müzik eşliğinde; “HARE RAM HARE KRISHNA” çektim. Müslüman camii ve türbelerinde, imamın güzel sesiyle okuduğu ALLAHU EKBER ALLAHU EKBER diye başlayan ilahileri dinleyip kendimden geçtim. Motosikletimle 21.000 kilometre yol yaptım, altı tane ülke gezdim. 8.201 metrelik Cho Oyu dağının belki de bu sezondaki en hızlı tırmanışını yaptım. Sih, Jain, Bon, Zerdüşt,

Bahai, Hindu, Müslüman ibadethanelerini gezip, bu dinlerin izleyicileriyle sohbet ettim, ibadet yöntemlerini izledim, bir süre özel hayatlarına misafir oldum.

Görünüşteki bütün farklılıklarına rağmen, bunların hiçbiri bana özde farklı gelmedi. İnanışlar, yöntemler, kullanılan malzemeler, renkler, sesler ne kadar farklı olsa da, insanlar hep aynı gözlerle, mırıldandıkları sözler ne kadar farklı olsa da, aynı dudak hareketleriyle, giriş kapısı ne kadar farklı boyut, renk ve tarzlarda olsa da, aynı dudak, el ve yüz sürmeyle ve yüzlerinde aynı ifadeyle ibadethanelerine girdiklerini gördüm. Budizm'in OM MANI PADME HUM'u, Hinduizm'in OM'u, ve HARE RAM-HARE KRİŞNA'sı, bizim güzel besmelemiz, Jainizmdeki aşırı vejeteryenlik ve yaşayan hiçbir canlı varlığa zarar vermeme felsefesi olan AHİMSA, Musa'nın on emri, Hristiyanlıktaki İsa'nın, hepsi birer günahkar olan insanların uğruna çarmıhta can verdiği düşüncesi, Zerdüş'tün evrene egemen olan iki karşıt gücü, iyilik ve kötülük ve bunların kişilik kazandığı Ahura Mazda'sı ve Ahriman'ı, Bon dininin kutsal mantrası; OM MA TRI MU YE SA LE DU, Sihlerin mistik İslamla Hinduizm arası görüşü, Bahai'lerin insanlığı birleştirme yolundaki öğütleri; hepsi aynı arzunun, duygunun farklı şekillerdeki tezahürleri gibiydi...

Hiçbiri bende evrensel olduğu duygusu uyandırmadı. Her biri tartışmasız olarak son derece pozitif ve her birinden öğrendiğim öyle çok şey var ki. Ancak hepsi de, sanki dünya üzerindeki belirli bir grubun, bir kavmin, bir dönemin, ya da bir bölgenin insanların ihtiyaçlarına göre özel olarak hazırlanmış reçeteler gibi geldi bana. Oysa ben Evrensel Doğru'yu bulmak istiyorum. Dünyanın herhangi bir coğrafi bölgesinde doğduğum için, yaşadığım bölgedeki genel geçer kabul gören, ancak dünyanın başka yerlerindeki insanların haberi bile olmadığı bir sistemi, Evrensel olarak kabul etmek bana zor geliyor. Aynı şekilde dünyanın başka yerlerinde, Türkiye nüfusunun beş katı, on katı sayı-sınca insanın takip ettiği, hatta uğruna savaşlar verdiği kendine özgü uygulamaları olan dinsel sistemler de, bana göre evrensel olmaktan çok uzak.

Bu konuda Hintli ermiş Krishnamurti'nin; Gerçeğin yolu olmayan bir ülke olduğu ve hiçbir yolun, dinin, mezhebin,

kişiyi Gerçeğe ulaştıramayacağı düşüncesini kendime daha yakın buluyorum. Krishnamurti'ye göre Gerçek; sonsuz, koşulsuzdur, herhangi bir yolla ulaşılamaz ve ona giden bir yol organize edilemez. Birisini ya da bir öğretiyi izlediğiniz anda, Gerçeği izlemeyi bırakıyorsunuz demektir.

Krishnamurti'nin öyküsüyle üniversite yıllarımda tanışmıştım ve hep çok ilginç bulmuştum; 13 yaşında, Madras yakınlarında sahil kenarında bir yerde yaşarken, teozofistler tarafından inanılmaz duru ve saf bir aura'ya sahip olduğu fark edilir ve onun Maitreya için ya da daha açık adıyla, gelecekteki öğretici için uygun bir araç olabileceği düşünülür. Gelecekteki kutsal görevi için çocuk, Doğu Yıldızı adı verilen ve Maitreya'nın gelişini hazırlamak amacıyla kurulan grup tarafından uzun ve ciddi bir eğitime tabi tutulur. Genç adam 34 yaşına geldiğinde, büyük gün için Hollanda'da, dünyanın her yerinden teozofistlerin katıldığı bir toplantı yapılır. Beklenenin aksine, Krishnamurti kendisini Maitreya olarak ilan etmez, aksine Doğu Yıldızı'nı ve misyonunu sona erdirir. Herkesi şaşırtan konuşmasında, gerçeğe giden hiçbir yolun olmadığını söyler ve insanları özgürlüğe çağırır. İnsan ancak özgür olursa bütün sınırlamalardan kurtulur. Özgürlük, insana sonsuz mutluluğu ve koşulsuz olarak kendini algılamayı verir.

Özgürlük, ne kadar güzel bir söz, ne kadar güzel bir anlam. Özgürlük, özgürlük, özgürlük... Bu kelimeyi tekrar etmek bile bana büyük bir zevk veriyor. Büyük önderimiz Atatürk'ün her söylediğini seviyorum ama çalışma masamın önünde yalnızca bir söz yazar; "Özgürlük ve bağımsızlık benim karakterimdir."

Gezdiğim süre içinde, insanların Tanrıları adına yaptıkları ibadethaneleri, özel bir ilgi ve merakla izledim. Sihlerin, Amritsar'daki Altın Tapınağının güzelliğine hayran kaldım. Bodh Gaya'da, güzellikte ve ihtişamda birbiriyle yarışan, değişik ülkelerin Budist tapınaklarını hayranlıkla seyretiltim. Khajuraho'da bin yıllık Hindu tapınaklarının, inanılmaz detaylı işçiliğine şaşırdım. Gwalior kalesinde, kayalara oyulmuş dev antik Jain heykellerini gördüm. Şiraz'daki Şah Çerağ'ın güzelliğinden büyüldüm. Bahai'lerin Delhi'deki, Zerdüş'terin Yazd'daki, Bon rahiplerinin Sikkim'daki tapınaklarını gezdim. Ancak bu muhteşem dini-kutsal yapıları

seyrederken, gezerken, içimde Tanrısallık-kutsallık değil de, Şah Cihan'ın, güzel karısı Mümtaz Mahal anısına yaptırdığı Taj Mahal'in mimarının becerisine duyduğum hayranlığa benzer şeyler duydum.

Benim gözümde, ne kadar etkileyici, güzel, ihtişamlı olursa olsun, insan yapısı bir ibadethane, ancak mimarının yeteneklerini ve ait olduğu toplumun kültürünü onurlandırıyor. Yoksa Tanrısallık varlığı, Tanrısallık güzelliği ifade etmekten çok uzak. Tanrı'nın, insanların inşa ettiği bir evi olabileceğini, ya da Tanrı'nın diğer yerlerden daha fazla bu ibadethanelerde olduğunu, ya da buralarda Tanrı'ya daha yakın olunabileceğini kabul etmiyorum. Benim gözümde Onun yüce dağları, engin denizleri, sonsuz ormanları, can veren nehirleri, mevsimleri, ısıtan güneşi, uçsuz bucaksız otlaklarda koşturan zebra sürüleri, kükreyen vahşi aslanları, dev balinaları, yıldızları, güneşi, sonsuz uzayı var. Tanrı'nın yarattıkları ya da özünden varetği doğa - evren apaçık gözümün önündeyken, ben insanın kendisinden başka, insanın inşaa ettiği - ürettiği hiçbir şeyi kutsal kabul edemiyorum.

Herhangi bir ibadethanede ibadet ediyor, dua ediyor olmanın, benim düşünceme göre tek bir avantajı var. Bir toplum içindeki insanların düzenli olarak biraraya gelmesini sağlayıp, sosyal sistemin düzenli işleyişini sağlıyor olmasını, bu konunun dışında tutuyorum. Dünyanın her yerinde ibadethaneler, genellikle aynı duygu ve düşünce içindeki insanların biraraya geldiği-dua ettiği ve sonuçta pozitif duygu ve düşünce ürettiği yerler. Dolayısıyla bu ortamlarda dışarıya göre daha fazla pozitif enerji bulunuyor. Ancak bunun Tanrı'nın varlığıyla bir alakası yok. Ortamdaki pozitif enerji yoğunluğunu, ibadethaneye gelen ve buradaki herhangi bir dinsel-kutsal objeye, resme, heykele kendini yoğunlaştırarak dua eden insanlar oluşturuyor. Pozitif enerji bakımından yoğun bir ortamda da, elbette ki insanlar kendilerini daha huzurlu, dingin, rahat hissediyorlar. Eğitimle, kültürle, alışkanlıklarla, bu yönde şartlandırılmış olmalarının da, burada önemli bir etken olduğunu düşünüyorum. Camiiye, tapınağa, kiliseye, sinagoğa, insanlar Tanrı'ya daha yakın olmak düşüncesi ve niyetiyle gidiyorlar ve kendilerini bu yönde motive ediyorlar. Sonuçta da hem bu ön şartlanmanın hem de zaman içinde diğer insanlar tarafın-

dan söz konusu ibadethanede üretilen ve gün be gün biriken pozitif enerjilerin yoğunluğu sayesinde, insanlar kendilerini ibadethanelerinde daha huzurlu, hatta Tanrı'ya daha yakın hissediyorlar. Bu konuda güzel bir örnek de, Si-hizm'in kurucusu Guru Nanak'ın Kabe'yi ziyareti sırasında, ayakları Kabe'ye dönük bir şekilde uzandığı için uyarıldığı; özür dileyerek, "Bana uzanırken ayaklarımın Tanrı'ya dönük olmayacağı bir yön gösterebilerseniz o yönde yatarım" dediğini anlatan hikâyedir.

Bence Tanrısallığı, günlük yaşamın mucizelerinin ötesinde aramaya hiç gerek yok.

Her şey ve her yer, burası ve orası özde aynı, ve aslında hepsi bir...

Asya Yolları, Himalayalar ve Ötesi - 1997, sayfa 224-227

Bu süreçte özgür iradem ve içgüdüsel yatkınlığımla da bir yandan vatanıma ve milletime her fırsatta hizmet etmeye gayret ettim. Katıldığım bütün yurt dışı tırmanışlarında Türk Bayrağı'nı en yüksek zirvelere, bunun ne kadar önemli bir görev olduğunu bilerek, sorumluluğunu her an hissederek taşıdım. Ülkemi temsil ettiğim her etkinlikte, dağlarda olsun, Camel Trophy'de olsun, arama kurtarmada olsun, seminerlerimde olsun, milletimin asil değerlerini bir an bile aklımdan çıkarmadım. Her bulunduğum ortamda, kendimi Türk Milleti'nin bir temsilcisi olarak gördüm ve temsil ettiğime inandığım bu asil millete layık olabilmek için her şeyime büyük özen gösterdim. Bunca zaman gözlemlediğinizi düşündüğüm hayata karşı dik durmaya özen göstermem, bir delikanlı efelenmesi değil, atalarımıza layık olma çabamdandır...

Kişisel gelişim sürecimde, içinde bulunduğum gruplarda her zaman en atılğan karakterlilerden biri oldum ve üst düzeyde sorumluluk aldım. Bir şey yapılması, harekete geçilmesi gerektiğinde; zorluğunu-kolaylığını, zahmetini-eziyetini, ödülünü-bedelini düşünmeden bir görev insanı olarak, sadece yapılması gerekeni yapmaya programlanmış doğuştan getirdiğim özelliklerim gereği, bir adım öne çıkan ilk serdengeçtilerden oldum. Bazen bir takımdaş olarak, bazen de bir lider olarak; ama her zaman büyük, güçlü ve seçkin bir takımın, diğerlerinden ne daha

önemli ne de daha önemsiz, ne daha değerli ne de daha değersiz bir parçası olduğumu hiçbir zaman unutmadan; sadece bana verilenler gereği, bir an bile tereddüt etmeden ve hiçbir pişmanlık duymadan, en önde koşan, en hızlı tırmanan, en kıvrak düşünen ve en kolay kendini feda edebilenlerden olduğumun farkında, sadece yapmam gerekenleri yaptım. Allah’a şükürler olsun ki; bana güvenenleri hiçbir zaman ve hiçbir yerde hayal kırıklığına uğratmadım, utandırmadım. Çünkü hayatım boyunca; “*her zaman benden beklenenden fazlasını yapmak*” kuralımla hareket ettim ve bunun maliyetine de baştan razı oldum, hiçbir zaman da sorgulamadım. Dağlarda, doğada, uzak coğrafyalarda, motosikletimle aştığım zorlu geçitlerde, açık denizlerde, bin türlü arama / kurtarma çalışmasında ne kadar riskli süreç varsa yaşadığım, her zaman korunduğumu hissederek yaşadım.

Bir Hayalin Peşinde adını verdiğim 3. kitabımı; “*hayallerini bir gün gerçekleştirecek gücü ve cesareti kendinde bulanlara*” ithaf ettim ve o kitabın en başına da Goethe’nin ünlü sözünü yazdım; “*Neyi yapabiliyorsan ya da yapabileceğini hayal ediyorsan başla; cesaretle deha, güç ve büyü de vardır.*”

Aklım ermeye başladığından bu yana sürekli yeni bir şeyler öğrenmeye, kendimi geliştirmeye çabaladım. Ve hayallerimin peşinden koştum. Durmadan, dinlenmeden, yorulmadan ve pes etmeden hep aradım, aradım ve aradım...

Her şeyi bilmek, her şeyi görmek, her şeyi yaşamak, her şeyi tatmak istiyorum, bu mümkün olamayacağına göre, elden geldiğince çok şey görmeye, bilmeye, yaşamaya, tatmaya, duymaya, koklamaya çalışıyorum. Yaşamda kendime koyduğum bir erek var; Ruhumu mümkün olduğunca zenginleştirmek ve bilinç düzeyimi yükseltmek, önce bencil benliğimi tatmin etmek için, - ki ruhsal gelişimimi takip edebilmek benim en büyük mutluluğumdur -, sonra da dünyanın birinde farkına varabilmeyi umut ettiğim misyonumu bilinçli olarak gerçekleştirmek için.

Bir Dağcının Güncesi - 1992, sayfa 50.

24 yaşında gencecik toy bir adamken bile bu yaşamdaki misyonumu bulmanın peşindeydim, aradan geçen 15 yılda belki de birçoğumuzun bir ömürde yaşadığından fazla şey yaşadım. 40

yaşıma yaklaştığım bu günlerde yine aynı şeyi arıyorum ve biliyorum ki bulacağım da...

Buradaki varlık sebebimi bulmadan ve bilinçli olarak gerçekleştirmeden ayrılmayacağım bu dünyadan.

İnşallah...

SORUMLULUK ANLAYIŞIM

Köklerim ve yetiştirilme tarzım, içimi hep vatan sevgisi ve vatan hizmet sorumluluğu ile doldurdu. Üniversiteden mezun olduğum ve ilk yüksek irtifa tırmanışımı gerçekleştirdiğim 1992 yılından bu yana, Türk Bayrağı'nı (**Ek: 8**) Pobeda gibi, K2 gibi dünyanın en zorlu 7.000 metrelik, 8.000 metrelik zirvelerinde ilk kez dalgalandırırken de, 1994 yılında "*Kar Leoparı*" unvanını alırken de, 1995 yılında Everest Dağı'na tırmanan ilk Türk ve dünyadaki ilk Müslüman dağcı olurken de, daha 28 yaşındayken "Yedi Zirveler" projesini tamamlayan dünyadaki 46. ve en genç dağcı olurken de, 1996 yılında Kalimantan'da ekip arkadaşım ile birlikte ülkemizi temsil ettiğim Camel Trophy'de "Takım Ruhu" değerlendirmesinde dünya ikinciliği elde ederken de ve 1996 yılında kurduğumuz AKUT derneğinde, dostlarımla birlikte dağların tepelerinde, depremlerde, sellerde can kurtarmak için korkusuzca genç bedenlerimizi tehlikelere atarken de, hep aynı vatan ve millet sevgisi ve sorumluluk anlayışı ile hareket ettim. Bu sayede hem ülkeme ve insanıma hizmet ettim, hem de kendi ruhumu besledim, huzur buldum ve böylece büyüdüğümü, geliştiğimi, olgunlaştığımı, insan olduğumu hissettim...

24 yaşındayken günlüğüme aşağıdaki düşünceleri not etmiştim;

Çocukluğumdan beri düşünsel-ruhsal gelişimimi izlemekten büyük zevk alırım. Daha ilkokula bile gitmezken, be-

nim için olunması gereken insan tipi, yalan söylemeyen insandı. Beş-altı yaşlarımdayken yalan söylememek benim için çok önemliydi ve buna çok dikkat ederdim. İlkokul ve ortaokulun başları; arkadaş ilişkilerinin biraz daha farklılaştığı, sosyalleştiği bir dönem. İşte bu dönemde yalan söylememeye, başkalarının arkasından konuşmamayı da ilave ettim kafamdaki doğru insan tipine. Lise çağlarında ise dürüstlük kavramına ulaştı bu yol. Böylece, ideal insan, yalan söylemeyen, başkalarının arkasından konuşmayan, açık sözlü ve dürüst insandı. Ben de kendimi mümkün olduğunca bu çizgide tutmaya çalıştım. Sonra üniversite yılları... Doğa sporlarıyla tanıştım, kitap okuma ve müzik zevkim iyice şekillenmeye başladı ve şansıma çevremde hep doğru insanlar oldu. Dürüstlüğün son aşama olduğunu zanneden ben, asıl olunması gereken şeyin erdemli insan olmak olduğunu farkına vardım. Bu aşamalar tesadüfi olmadı elbette. Çevremi iyi gözlediğim için sürekli eksiklikleri - yanlışlıkları ve doğruları akıl ile tartarak seçimimi yaptım. Ne yazık ki bu seçimlerin hepsi, yanlış görüp doğrusunu seçme yoluyla oldu; belki başka bir dünyada daha kolay olabilirdi.

Lao Tzu, Konfüçyüs gibi bazı Çinli bilgelerin insanların doğal olarak erdemli oldukları eski günlerden bahsettiklerini okumuştum bir yerde; “yaşamın tam olduğu çağlar” diye ifade ettikleri bu dönemde insanlar, belli bir görevi yerine getirdiklerini düşünmeden dürüst ve erdemliymişler. Birbirlerini seviyorlar ama bunun insan sevgisi olduğunu bile bilmiyorlarmış. Güvenilirlermiş ama bunun samimiyet ve iyi niyet olduğunu bilmeden vererek ve alarak özgürce yaşıyorlarmış ama cömert olduklarını bile bilmiyorlarmış. Biraz fazla iyimser oldu sanırım, belki de böyle çağlar hiç olmamıştır. Belki de yalnızca Çinli bilgelerin zihinlerinde var olmuştur. Her neyse, bizim dünyamızda, benim aklım bunları bu sırayla yaşamak zorundaydı.

Erdem kavramı yaklaşık son altı aya kadar benim için ulaşılabilecek en üst noktaydı, ancak son aylarda erdem de üstünde olması muhtemel yeni bir düşünce şekillenmeye başladı zihnimde: Misyon düşüncesi. Buna göre yaşamda herkesin kendi çapında, kendi potansiyeline uygun insanlığa karşı bir misyonu ya da misyonları var ve bizim yapmamız gereken şey, bir an önce bu misyonun ne olduğunu

bulup onu gerçekleştirmeye çalışmak.

Hint felsefesinde, buna benzer bir düşünce bulmuştum, Dharma düşüncesi: Dharma (yasa), ideal adaletin gerçekleşmiş halidir. Kendi doğruluk yolunda ilerleyen her olay, her varlık, Kozmos'un düzenine katkıda bulunur.

Ancak çoğu insan için bu misyon son derece belirsizdir ve insanın farkında olmaksızın gelişir, belli bir yerde belli bir zamanda olmak, belli bir şekilde davranmak ya da belli bir yerde ölmek gibi. İnsanlığın varoluşundan bu yana olan gelişimini bir zincir olarak düşünürsek, pek çoğumuz doğum, yaşam ve ölüm süreci içinde farkında olmadan yaptığımız şeylerle, bu zincirin çok önemsiz gibi görünen ama aslında en önemli halkasından hiç de daha az önemli olmayan bir halkasında mütevazı bir yere sahibiz.

Dharma'yı bireye uyguladığımızda Svadharma'yı buluruz. Bu şekilde; Dharma, yani evrensel yasa; Svadharma'ya yani, doğal eğilimiyle uyumlu olmak üzere her bireye ait belirli bir göreve dönüşür. Bazı seçilmiş ruhlar, kendi başlarına birer halka oluşturacak potansiyele sahiptir. Çoğu bilimsani, filozof, lider, kâşif, sanatkâr gibi özel ve üstün yetenekli insanlar bu gruba dahildir. Bu tür insanların insanlığa karşı misyonu son derece açık ve belirgindir. Geçmişe baktığımızda, tarihe damgasını vurmuş dediğimiz insanları hemen görebiliriz. Çoğunluğu oluşturan sıradan insanlar ise, farkında olmadan gerçekleştirdikleri ve bize son derece önemsiz gibi görünen misyonlarıyla insanlık zincirinin halkalarındaki yerlerini alırlar.

Eski Hindistan'ın en büyük destanı Mahabharata'nın bir bölümü olan Bhagavad Gita şöyle der: "Ve görevini (Svadharması) yerine getir, alçakgönüllü olsa da, büyük olmasa da, başka birinin olması dâhil, kişinin kendi görevinde ölmesi yaşamdır, başkasının içinde yaşamak ölümdür." Her bireyin kendine özgü bir doğal yasası vardır ve her birey varlığının kusursuz durumunu elde etmek için rolünün bütün gereklerini yerine getirmelidir.

İnsanlık zinciri o kadar kesin ve belirlidir ki, geçmişte yaşayan bir tek filozofun düşüncelerini yok etsek ya da bir tek savaş yapılmamış olsa, o olayı takip eden bütün insanlık tarihi değişirdi. Bilim buna "Kelebek Etkisi" diyor; Japonya'da bir kelebeğin kanat çırpışının, Amerika'da fırtınaya

sebeplere olmaları. İnsanlığın, varoluşundan bu yana yaşanan her şeyin bu günkü durumumuzda bir payı vardır. En önem- siz gibi görünen bir değişiklik, kendinden sonraki tarihte değişikliğe yol açar. Sonuç olarak; yaşanan her şey, bugün- kü durumumuzun varoluşu için yaşanması gereken şeyler- dir. Bu düşünceyi iyice daraltıp, yalnızca bir tek insana da uygulayabiliriz. Her insan, yaşamı boyunca yaptığı bütün iyi, kötü, güzel, çirkin, erdemli, erdemsiz davranışlarının toplamının ürünüdür. Bir tek hatasını ya da iyi davranışını yapmamış olsaydı artık o insan değil başka bir insan olur- du. Bu yüzden yaşamda hiçbir zaman pişmanlık duyma- mak gerekir, sadece ders almak yeterlidir. Bizler tüm davra- nışlarımızın ve seçimlerimizin ürünleriyiz, “Keşke o zaman böyle yapmamış olsaydım” dediğimiz davranışlardan bir tekini bile yapmamış olsaydık bugünkü kendimiz olamaz- dık. Geçmişe değiştiremeyiz ancak ondan ders alarak daha doğru ve sağlıklı bir gelecek kurabiliriz.

Orhan Hançerlioğlu “Öğrenmek benim mutluluğum- dur” demiş. “Düşünsel gelişimimi görmek” de benim mut- luluğum ki bu da öğrenmek ve öğrendiklerimi yorumlayıp uygulamaktan geçiyor.

Benim, (şimdilik) beş aşamalı düşünsel gelişimimdeki her bir aşama, kendinden önceki aşamaların üzerine kuru- lan bir düşünce sistemi olarak gelişti. Benden daha zeki ve daha iyi gözlemleyen biri için elbette daha hızlı ve kolay olabilirdi, ancak benim için, sonrakine ulaşmadan önce bir önceki yaşamak zorundaydı.

Bir Dağcının Güncesi - 1992, sayfa 41-43.

Her zaman bir görev insanı olduğuma inandım ve yaşamım boyunca birçok görev üstlendim. Yaşamımdaki kişisel tatmini- min önemli bir bölümü buradan geldi.

Oldukça ilginç ve tanımaya değer bir karakter olarak gör- düğüm Gurdjieff'in, hayatı boyunca sürdürdüğü arayışı so- nucunda ulaştığı sonuca göre; insanın yeryüzündeki varo- luş sebebi, hayat tarzıyla, çok yüksek amaçlar için gerekli tözleri, enerjileri üretmektir; başka bir deyişle, enerjilerin dönüştürülmesidir. *Beelzebub* adlı kitabında dile getirdiği gibi; insan, ya yeryüzündeki varoluşunun sebebi olan belir-

li bir görevi yerine getirecek, ya da aynı sonuçları istese de istemese de, kendisine rağmen doğuracak bir biçimde yaşamak ve ölmek zorunda kalacaktır. Burada, Krishna'nın Arjuna'ya söylediği bir sözü araya sokmak istiyorum. "... herkes çaresiz bir şekilde kendi karmasına bağlı hareketlere sürüklenir." Gurdjieff'e göre, bir amaç için yerine getirilen bilinçli eylemler, belirli bir tözün, enerjinin ortaya çıkmasını sağlar. Bu enerjinin bir bölümü, o eylemin gerçekleşmesi için harcanır, bir bölümü amaç her ne ise onun için saklanır, diğer bir parçası ise, kişinin iç gelişimi, tinselleşmesi, mükemmelleşmesi için kullanılacaktır.

Gurdjieff'e göre, bu dünyada gerçekleştirilmesi gereken bir "yapıt" vardır ve bunu yerine getirmek için bazı insanlar gerekli anlayış düzeyine ulaşmalıdır. Yapmamız gereken şey, üretkenlik kapasitemizi enerjiye dönüştürmek ve "yapıt"a, "sistem"e katılmaktır. Daha güçlü olanların diğerleriyle paylaşması gerekir. Maneviyatı güçlü insanların, pozitif enerjilerini diğer insanlarla paylaşmaları gibi. Buradaki temel ilke, insanın bu görevi yerine getirirken, hem diğer insanlara hizmet etmesi, hem de kendi ruhunu kurtarmasıdır.

Asya Yolları, Himalayalar ve Ötesi - 1997, sayfa 216-217.

Bu inanç her türlü zorlukla, her türlü tehlikeyle daha kolay başa çıkmamı sağladı. Hem düşüncelerimi belirli bir çizgide tuttu, hem de eylemlerimi korkusuzca yapmamı sağladı. Belki biraz da bu inanç sayesinde korkusuz oldum. Kendi ruhumun mutluluğu diğer insanların mutluluğuyla hep aynı yerde buluştu ve geleceğin belirsizliğinden kaynaklanan korkuları benden uzak tuttu.

Japon savaş stratejilerinde, yalnızca ustaların uygulayabileceği "sutemi" adı verilen "feda etme tekniği" diye de tanımlayabileceğimiz bir zihinsel duruş vardır. Bunda başarılı olabilmek için egoyu tamamen kontrol altına alabilmek, büyük bir zihinsel hazırlık yapmak ve hedefe tam olarak odaklanmak gerekir. Kazanmak veya düşmanı yenmek olarak tanımlayabileceğimiz hedefe ulaşabilmek için, her birimizde doğuştan varolan "hayatta kalma ve bedensel bütünlüğü koruma içgüdü"nü bilinçli bir şekilde bastırmayı ve amaca ulaşmak için yaralanma, zarar görme hatta daha da kötüsünü kabullenmeyi gerektirir. Bu noktaya

ulaşan savaşçı, hedefini kendi varlığından daha değerli gördüğü için, o hedefe ulaşmak için kişisel güvenliği ile ilgili her türlü düşüncüyü bir kenara bırakır ve yalnızca kazanmayı düşünür. Bu seviyedeki bir savaşçıyı alt etmek çok ama çok zordur.

Yapılması gerekene o kadar odaklanırım ki, süreçteki sıkıntıları, engelleri, zorlukları görmem bile. Dosdoğru hedefime doğru giderim. Yapılması gerekenle arama ne girerse girsın, onları sadece çözülmesi gereken bir problem olarak ele alırım ve eninde sonunda mutlaka çözerim.

Her birimiz ortalama 70-80 yıl süresince, geçmişinde yüz binlerce yıllık bir yaşam tecrübesi bulunan ve gelecekte de muhtemelen en az bu kadar daha var olacak olan bir türün temsilcisi olarak yaşıyoruz. Kendi küçük pencерemizden baktığımızda, bu yüz binlerce yıllık tarihin anlamını kavrayamayıp, birkaç on yıldan oluşan kendi kısacık hayatımızı, tarih okyanusunda bir damla kadar olmasına rağmen, her şeyin merkezi gibi algılıyoruz. İğgüdüsel olarak türümüzün devamını sağlamak için yapmamız gerekenleri yapıyoruz. Ancak bütün zekâmıza ve kapasitemize rağmen, çoğumuz bunu bilinçli olarak kurgulamıyoruz bile. Doğuyoruz, gelişiyoruz, ürüyörüz, yaşlanıyoruz ve ölüyoruz. Yaşam adını verdiğimiz bu sürecin nasıl geçtiğinin ya da nasıl geçmesi gerektiğinin çoğumuz farkında bile değiliz. Çoğumuz, Sartre'in *"kazayla doğmuş, yanlışlıkla yaşayan ve bilgisizlik içinde ölen insanı"* gibi geçip gidiyoruz bu dünyadan.

İnsanoğlunun bu dünyayı paylaştığı diğer canlılardan en büyük farkı, yaşamı süresince öğrendiği tecrübelerini, kendinden sonraki kuşaklara, onların da teker teker tecrübe etmelerine gerek kalmadan doğrudan aktarabilmesidir. Bir kurt yavrusu, yalnız geçireceği ilk kışı sağ salim atlatabilmek için, annesinin bildiği bütün avlanma, savunma, saklanma tekniklerini, kendisi deneyerek öğrenmek zorundadır. Anne kurt ne kadar tecrübeli olursa olsun, yavru, her şeyi en başından teker teker denemek zorundadır.

İbni Rüş, insanlığın ortaklaşa düşünüşünden söz eder; insan ölür, insanlık kalır. İnsan şu kısa ömründe çok şey öğrenemez ama, insanlığın ortaklaşa ürettiği düşünün ulaşamayacağı sınır yoktur.

Şimdi, kendi küçük pencерemizden bir adım geriye açıla-

lım ve dünyaya öyle bakalım. Önce yakın tarihimizden bir örnek; 1930 yılı, Menemen. Kubilay adlı yiğit bir yedek subay, bile bile gencecik boynunu kör bıçaklara teslim ediyor ve bu asla boşuna değil. Türk toplumu bu yiğit subayın fedakârlığından alması gereken mesajı hemen alıyor ve ordumuz yapılması gerekeni yapıyor. Öğretmen olan Kubilay'ın anısına Menemen'de bir heykeli dikiliyor ve bugün ders kitaplarında, yiğit Kubilay'ın, nasıl yobazlara karşı korkusuzca direndiği anlatılır. Bir bireyin ölümü, onun toplumunun fark etmesini sağlıyor.

Şimdi birkaç adım daha geriye gidelim. 1600 yılı, 17 Şubat, Roma. Karanlık, dogmacı kilisenin görüşlerine karşı olduğu için, dinsizlikle suçlanan Giordano Bruno, Çiçek meydanında canlı olarak yakılır. Bruno hayatı boyunca, kilisenin dayattığı dogmalara karşı, diyalektik düşüncüyü ve bilgilerin, akıl ve deney üzerine temellenmesi gerektiğini savunur. Aristo'yu eleştirir, Kopernik'in güneş sistemi prensiplerini benimser. İnsanı, yaratılışın merkezine koyan dini görüşü, teorileri ile sarsan Kopernik'i de mahkum eden kilise, özgür düşüncelerden çok uzaktır. Engizisyon yedi yıl boyunca Bruno'yu zindanda tutar, işkence yapar, sonra da öldürür. Gerçekler uğruna korkusuzca işkenceye ve ölüme direnen Bruno, bugün özgür düşüncenin bir sembolüdür. İnsanlığın bu çok önemli dersi alması için, Bruno'nun ölmesi gerekiyordu. Ve ders yerini bulur, önce onu yakan insanlık sonra heykelini diker.

Bir de iyice geriye gidip, bir daha bakalım insanlığa. Kafkaslarda sarp bir dağın tepesinde, Tanrı Zeus tarafından zincire vurulmuş bir titan. Bir kartal her gün gelip onun ciğerini yiyor. Acısını sonsuz kılmak için yenilen ciğer her gün yeniden oluşuyor. Ta ki Herkül gelip, onu bu sonsuz işkenceden kurtarana dek. Prometheus'a çektirilen bu Tanrısal işkence, onun Tanrılardan çalıp insana sunduğu ateşin bedelidir. Bütün bu acılara rağmen, Prometheus her zaman insanların yardımına koştu.

Bu örnekleri istediğimiz kadar çoğaltabiliriz. Sonuç olarak söylemek istediğim; İnsanlığın mükemmel bir şekilde devamını sürdürebilmesi için, her birimiz gerektiği taktirde, bizim için ne kadar zor olursa olsun, yapmamız gerekenleri yapmalıyız. Çünkü önemli olan ben değil biz, insan değil insanlıktır, çünkü önemli olan hayattır.

Asya Yolları, Himalayalar - 1997, sayfa 214-216.

EK: 1

Nasuhzade Ali Paşa

EK: 2

Mehmet Ali Bey

EK: 3

Eşref Cafer Bey

EK: 4

Ali Cevat Mahruki

EK: 5

Hobisini genlerinde taşıyan koleksiyoncu Cem Mahruki

Yeni
Razat Atanyılı
Kocaeli (Etiler) / İstanbul (Etiler)

Soğuk bir akşamüzeri, Etiler'in yeni kalabalıklarından yüksek bahçe duvarıyla korunmuş iki katlı evin geniş salonunda, sıcacık çaylarımızı içiyoruz. Ev sahibi Cem Mahruki, "Vaktiyle deniz görünürdü şu pencerelerden" diyor, "Şimdi yüksek binaların arasında kaybolduk." Ancak kaybolmayan bir şey var, bu köklü İstanbul hanesinde: Yüzlerce yıllık tarih.

Şöminenin üzerinde, Kaptanı Derya Ali Paşa'nın portresi. "Büyükbabamın dedesi" diyor, Cem Bey. 1822 yılında Sakız Adası'nda çıkan Yunan isyanını Sultan 2. Mahmud'un emriyle bastıran ve Kanaris adlı bir Yunanlı denizci tarafından amiral gemisiyle yakılarak şehit edilen Nasuhzade Ali Paşa, tam yedi soy ötesinden bakıyor bugüne. Yan duvarda, Sultan Abdülmecit ölürken yanındaki üç kişiden biri olan büyükbabasının babası Mahrukzade Mehmet Ali Bey'in resmi, üç padişah dönemince makamını korumuş bir özel kalem müdürünün ciddiyetiyle gülümsüyor. Resimlerde de olsa, aynı salonu paylaştığı oğlu Mahrukzade Eşref Cafer Bey'le gurur duyuyor olmalı. Kolay mı, bir hayata büyükeçlik, mülkiye

hocalığı, koleksiyonculuk ve şairliği sigdırmak? Onun oğlu, Garanti Bankası'nın kurucularından Cevat Mahruki de kendi girişimiyle oluşturulan Garanti Mahallesi'ndeki evde, halen oğlu Cem Mahruki'nin yaşıyor olmasından mutlu görünüyor, çerçevesi ardından.

Cem Bey ise bu köklü geçmişin mirasını oğlu Nasuh Mahruki'ye; Arama Kurtarma Derneği AKUT'un kurucu üyelerinden, Everest'e ve K2 zirvesine tırmanan ilk Türk dağcıma emanet edebileceği bilgisiyle anlatıyor:

"Soyadımız Mahruki, Osmanlıca 'yanmak' fiilinden gelir. Kaptanı Derya Ali Paşa, Sakız isyanını bastırdıktan sonra Yunanlar, yanan kayıktan üzerine saldıktan amiral gemisini

yakarlar. "Kara Ali" de yanarak ölür, 1934'te Soyadı Kanunu çıkınca, Türkiye olmadığının babamı biraz uğraştırır. TBMM veya bakanlar kurulu kararıyla babam halleder. Zade ekini kaldırıp 'Mahruki' diye alır soyadımızı. Resmi iznle çıktığı için, bir başkası bu soyadını alamamış."

Nasuh Mahruki, geçen kışım ayında Sakız Adası'na giderek Ali Paşa'nın mezarını ziyaret etmiş. Bir süre başbakan yardımcılığı yapan Kanaris adlı Yunan'ın, atasını öldürdüğü için ülkesinde milli kahraman sayıldığını ve bizim tarihimizde "isyan" olarak anılan olayın orada "Sakız katliamı" diye anıldığını, hatta bu konseptte bir müze oluşturulduğunu gözlemlemiş. Mahruki ailesinin tarihinde yangınlar, ilginç bir yer tutuyor. Cem Bey, büyükbabası Esret Cafer Bey'in yok olan koleksiyonunu anlatıyor: "Bir zamanlar Bursa'da bir çiftliğimiz varmış. Küçük amcam doğmak üzereyken, İstanbul'dan düşman işgaline uğruyor. Kenti terk eden aile, dağ başındaki çiftliğe gitmek için Bilecik'te ev tutuyor. Yunan Bilecik'i yakınca, o kitap, pul ve hali koleksiyonu da yanıp gidiyor." Bir şekilde kurtulan para koleksiyonunu da daha sonra Cem Bey'in babası Cevat Bey tarafından Arkeoloji Müzesi'ne bağışlanmış. Koleksiyon kayboluyor ama genetik miras, Cem Mahruki'de devam ediyor. Çocukluğundan beri dinmeyen binkitme merakı, ona "Türkiye Cumhuriyeti'nin kâğıt paralarının tamamına sahip koleksiyoncu" statüsünü kazandırıyor. Koca evi adım adım doluşup bu değerli parçalara göz atıyoruz. Merkez Bankası'nda bile olmayan örnekleri içeren bu koleksiyonun yanında Abdülmecit sonrası Osmanlı paraları, yerli ve yabancılar verilen nişan ve madalyalar; Cumhuriyet altınları, Cumhuriyet dönemi madeni ve hatıra paraları, para yerine kullanılan kurum jetonları, rozetler, kabzalarında özel gün işaretleri bulunan hançerler, bu engin merakı somutlayan

nesneler olarak duruyor kutularda. Bitmiyor: tahvil, hisse senedi gibi resmi belgeler; reçeteden şیره, eski evin faturalarından mektup ve küçük notlara kadar aileden kalma binlerce kâğıt, tarihten bugüne kıvrımları taşıyor. Yine bitmiyor: 1950'lerin tam takım Pekos Bill'leri, Koca Teiks'ler, daha sonrasının Fırt ve Gırgır dergileri ve Nasuh'un da binkitirdikleriyle sayılan 50 bini aşan kitaplar, duvarları zorluyor. Bu ev, yakında bir özel müze doğuracak gibi görünüyor!

O sıra, Cem Bey'in hayat arkadaşı Melike Hanım geliyor. Eve yayılan binlerce ayrıntıyı dert etmeyen, hatta onlardan zevk almasını bilerek hayatı kolaylaştıran, eşyile geç vakitlere kadar oturup onun yazılarını temiz çeken, koleksiyonculuğun sorunlarına kafa yoran Melike Hanım da oyalı çevreler topluyor. "Binkitirmek, namütenahi bir şey, her şey toplanabilir" diyor. Cem Bey, Boy boy kavanozlarda İstanbul balıklarını sergileyen kurumkaplı balıktan; deniz kabukları, tuhaf ev aletleri toplayan arkadaşlarından söz ediyor. Bir "Koleksiyon Kulübü" kurmuşlar, gayri resmi olarak. İlginç şeyler toplayan 100 koleksiyoncunun aylık toplantıları da ilginç sohbetlerle dolu olmalı.

Halen Türk Nüvizmatik Derneği'nin başkanlığını yürüten Cem Mahruki, 1943 doğumlu. Robert Koleji'ni ardından İktisat okuyarak yıllarca ticaret yapmış. Otomotiv sektörüne yedek parça üreten fabrikasını 1982'deki ekonomik kriz nedeniyle kapatarak Düzce Endüstri Meslek Lisesi'ne hediye etmiş. Sonra hobisine odaklanıp kendi koleksiyonlarını belgeleyen kitaplarını yazmaya başlamış. 200 sayfalık ilk kitabı, "Cumhuriyet Dönemi Hatıra Paraları" 1998 yılında Darphane Matbaası'na basılmış. "Cumhuriyet Dönemi Hatıra Madalyaları" adlı ikinci kitabı ise yakında çıkacak. "Yaklaşık 1000 parça içeren, 600 sayfalık bir kitap olacak. Bütün resimler çekildi. Birkaç eksiklerimiz kaldı, bilgiler tamamlanırsa, yaz tatilinden evvel bir de sergi açarak yayınlanır."

Eksik parçaların izini sürerken, koleksiyoncu ve yazar arkadaşları Garo Kürkman ile çalışıyor. Onları en zorlayan parçanın hikâyesini soruyorum. Garo Bey ile hazırladıkları "Osmanlı Madalyaları ve Nişanları" adlı kitabın tamamlanabilmesi için hâlâ aradıkları ve bir resmine bile rastlayamadıkları bir nişan ve bir madalyadan söz ediyor.

"Osmanlı'da madalya-nişan, 1800'lerde başlıyor. Vakayî Mısriye olarak bilinen çarpışmada, İngilizler ile Osmanlılar,

Fransızlar'a karşı Mısır'da savaşıyor. Osmanlı, müttfikine vermek üzere bir madalya, bir de şapkapı veya göğüse takılmak üzere nişan yapıyor. Bunlar, İngilizler'in komutanı meşhur Lord Nelson ile yanındaki amirallere veriliyor, Lord Nelson, bu nişanı hep takıyor. Osmanlı ile ittifakın bozulduğu dönemlerde bile. Nişan, 1900'lerde Londra'daki Nelson Müzesi'nden çalıyor. Bugün resmini çekmek için bulamıyoruz. Yanındaki amirallerden birinin torununun torununa ulaştık. Madalyanın aslı çalındı, resimlerinden kopya yaptırıldı, dedi. Alt taraflı iki yüzlük. Beş yıldır özel koleksiyonları, müzeleri taradık. Hala aradığımız o madalya ve nişanın izine rastlayamadık."

Kayıplar, eksiklikler koleksiyonculara derst olurken, kaynakları ellerinde tutanlar, bir kenara her parçadan bir örnek ayırmayı düşünemiyorlar. Türkiye'de bu konudaki ihmâl büyük. İşte bir örnek: "1998 yılında Darphane Müzesi'nin kurulmasında gönüllü danışmanlık yaptım. Darphane Müdürlüğü arkadaşımı. Ne mekân ne para vardı. Mimar arkadaşlarımdan rica ettirm, sıtılan kurulu. Karşılarında akşamüstü çay içtim. Cumhuriyet albinin senelerine göre düzenlerken, bir baktık eksik! O gün için 550 adet almalı, onlarda 200 adet yoktu. Kendi bastıkları altınları saklanamışlar. Altına da böyle buluştım. 600 adet basılmış, önlü arkalı. 550'sini bir araya getirdim. 50 eksik kaldı. İnsanlar eski tarihli altın istemedikleri için onları erime şirkülatyonu içindedir."

Nümitmatik gönül vermiş. 16 kitap yazmış, kendisi genel sekreterken demek başkanı olan Cüneyt Ölçe'yi rahmetle anarak "Osmanlı paraları, onun sayesinde yok olmaktan kurtulmuştur" diyor. Cem Bey ve kahreden bir öykü aktarıyor. "Bazı ne yazık ki, gümüş ve altın eski paralar çuval çuval enliip kule, bilezik yapılmıştır. Eskiden darphane, şimdi Tarih Vakfı'nın olduğu yerdeymiş. Sultan Abdülmecit, bir para reformu yapıp, mediyeye dedimiz paralar çıkar. Yeni paraları basmak için İngiltere'den makine getirtilir. Hatta birini Kraliçe Victoria hediye eder Osmanlı'ya. Eski, gümüş ayan bozuk, eksik gramaflı paralar toplanır, yeni sistem kurulur.

Abdülmecit'in kunduğu darphane, 1967 yılına kadar varlığını korur. Sonra Yıldız'a, bugünkü yerine taşınır. Eski makineleri, 700 bin liraya hırdacıya satılır. O karmasada kelpalar, kutular ziyan olmuştur. Darphane, paranın yanında pasaport, bono, pul gibi resmi kıymetli evrakları da basıldığı yerdir. Taşınma sırasında iki kamyon dolusu evrak, bir köşeye atılır. Bir süre sonra bu kıymetli evrak, yangın tehlikesine karşı yeniden Topkapı'ya taşınır. Yanımasından korkulan evrak, Topkapı'nın kazan bahçesinde yakılır! O arada kalıncı, birkaç tanesinin elini değenip saklamıştır. Onlar Cüneyt Ölçe'ye eline geçer de hangi paradan ne kadar basılmış, ne olup bilmiş, kısmen öğrenir. Onlar da gitseydi, hiçbir şey öğrenemeycektik" Benzer bir özencilik, bir kısım Osmanlı arşivinin başına gelmiş: "Osmanlı arşivi, hırdacıya satılır. Satın alan Bulgar kâğıtçı, durumu fark eder. Arşivi trenle koyup memleketine yollar. Bugün Osmanlı arşivinin bir kısmı Sofya'dadır. Güzel tasnif edilmiştir, araştırmacılara açıktır ve birçok araştırmacı bazı dönemleri araştırmak için oraya gitmek zorundadır. Neyse ki

hırdacı kâğıt olup gitmemiş..."

Cem Bey'in korumaya çalıştığı eski değerler arasında insanlar da var. "Önemli bir para koleksiyoncusu olan rahmetli Behzat Butak anısına demegimizin 25. yıldönümünde bir madalyon yaptırıldı ve eşi Laila Hanım'a verildi. Behzat Bey, aynı zamanda çok önemli bir tiyatrocudur. Muhsin Ertugru'lu tiyatroya kabul eden kısırdır, ama herkes Muhsin Bey'i tanır, hocasını bilmez. Bunu tiyatroya camiasına söyledim ve "Behzat Butak Efsanesi" diye bir gece yapıldı. 2004'te, 35. yıldönümümüzde, Cumhuriyet'in ilk paralarını ve İstiklal Madalyalarını tasarlayan, heykeltci Mesur İzzet Bey anısına bir kitap bastık. Adına bir de madalya hazırlıyoruz. Bu yıl ilk aylarında çıkacak. Türk Nümitmatik Demegi olarak düzenli dergi ve kitap yayınına devam ediyor."

Projeleri arasında Mahruki Ailesi'ni anlatan bir kitap hazırlamayı da sayan Cem Bey, eyde bulduğu her şeyi tercüme ettirmiş. Sayılan 10 bin civarında olan belgeler arasında büyükbabası Eşref Cafer Bey'in, dönemin önemli şairlerinden olduğunu kanıtlayan yazmalar buluyor. Bestesi Lavtaçı Hristo Efendi'ye ait olan meşhur bir şarkıya ait ilginç bir bilgi veriyor, Cem Bey: "Gidelim Gökse'ye bir âlem-i âb eyleyelim diye başlayan şır, Yahya Kemal'e ait sanılır. Halbuki büyükbabam aitt. Ziya Paşa, büyükbabama gönderdiği bir mektupta "son mısrayı şöyle yaz" diyor. O zamanki Maarif Nazırı Münir Paşa da "eğer edebiyatçıları kendilerine bir başkan seçselerdi, bu başkan ilelebet sen olurdu" diye yazmış. Tatıyos Efendi'nin de şu şınnı besteledim, beğenmedim başka makamda yeniden besteleyeceğim, diyen bir mektubu var."

Asırlık belgeler arasında bulunan, Hayret Efendi'ye ait bir kasideyi de, meraklılarına armağan edelim; "Gayret ender Hayret okutun hayret ender gayretim / Gayret ender gayretimden hayret eder gayretim."

Bunlar, işin zevik kısmı. Söz koleksiyonculuğun sorunlarına gelince, Cem Mahruki kâse-i fâğır kesiliyor: "Diyor ki kanun, Sultan Abdülmecit'ten önceki döneme ait paraların koleksiyonunu yapmak için iki defter alacaksınız, her paranın önlü arkalı fotoğrafını çekip, yapıstıracağsın. Altına tek tek yazacağsın cinsi, tarihi, dönemini diye ve bunu iki kez yapacaksın. Senede bir gelip kontrol edeceklər. Öldükten sonra da varisiere vergi tahakkuk ettireceklər. Ben koleksiyonu zevik için yapıyorum ben bu sıklıkla niye çekeyim? Osmanlı'nın

belki 10 bin cins parası var. Ufacık akçeler, bir liralr, Fotograf kaç para? Ben de Atatürk çocuğuyum, Cumhuriyet dönemine odaklanayım dedim. Kayıt gerektirmeyenleri topluyorum. Para serbestse madalya nişan da serbest diye düşünüyorduk, ama o konuda tartışmalar var. Cumhuriyet'e kadar tüm madalyalar kayıtlı olmalı deniyor ama çok mantıklı gelmiyor bize."

Görüşmekte olan Devlet Arşivleri Kanunu çıktığında, eldeki her şeyin kayıtlı altına alınması ve yurtdışına gönderilmesi durumunda devletten izin alınması gerekecek. "Devletin verdiği her şey devletindir" görüşü hâkim. "Böyle mantıksızlık olamaz" diyor Cem Bey, "Ana-babadan kalan Eski Türkçe mektupları bile istiyorlar. Yakanın da vermeyi."

Cem Mahruki, Avrupa ülkelerindeki koleksiyonların Türkiye'den beslendiğini, pek çok koleksiyoncunun, önceden yurtdışına satılmış veya kaçırılmış parçaları, parasını ödeyerek geri aldıklarını; ancak bunların yurda girişinde bir de %18 KDV ödemekte yüz yüze geldiklerini anlatıyor. Kayıplar geri kazandırmanın cezası âdeti. "Maalesef kendi değerlerimize sahip çıkmıyoruz" diyor. "Bu zorluklar olmasa, Avrupa bir daha mal bulamaz. Biz diyoruz ki, ülkemizde her şey serbest olsun, yurtdışına çıkarmak yasak ya da izne bağlı olsun." Zorlukların koleksiyoncuları yıldırdığını vurgulayan Cem Bey'e göre, koleksiyoncular olmasa, müzeler parça bulmakta zorlanabilir. Müzeler kazandırılmış parçaların akıbeti de çok iç açıcı değil. İşte sarıscı bir açıklama:

"Kültür Bakanının beyanı var: 1993 ile 2003 arasında, Türkiye müzelerinden 360 bin tarihi eser, doğal âfetler neticesinde kaybolarak envanter defterlerinden komisyon kararıyla düşülmüştür. diye. Hangi yangın, hangi deprem, hangi sel? Yok böyle bir şey! 10 yılda 360 bin eser, yılda 36 bin kayıp demek. Amenkalllar Bağdat Müzesi'ni soydular. Gezme bahanesiyle 400 kişi geliyor, 17 bin parça yok oluyor müzeden. Bizim müzelerimizde, her yıl Bağdat Müzesi talanının iki misli kayıp var. Erzurum Müzesi'ni soyuyor adamı, Adana'ya tayın oluyor; orayı da soyuyor! Bu kafanın değişmesi gerekiyor.

Sözlerimin arkasındayım."

Türkiye'de müzecilik eğitiminin eksikliğine değinen Cem Mahruki, araştırmacıları türlü engel yaratanı memur zihniyetinden yakınıyor. "Diyeyim, eski fincanları araştırmak için müzeye gidiyorsunuz. Fincanları fotoğrafını çektiniz. Alt kısmını da fotoğraflamaya kalktığınızda memur izin kâğıdınıza bakıp 'altı için izniniz yok' diyor. Ne kendileri araştırıyorlar ne size izin veriyorlar. Oysa ne çok yayın çıkar o müzelerden! Türkiye dünyadaki tek bürokratik diktatörya. Bana kalsa devlet memurlarının yarısını bir gecede emekli ederim. Evinde otursun, parasını ödeyeyim razım; yeter ki sistemi kımasıyla Türk olmaktan mutluyum ama bu zorluklar..."

Zorluklarına rağmen koleksiyonculuğu aşkla seven Cem Mahruki, "Yüzlerce, binlerce konu başlığı var koleksiyonu yapılacak, ama en gelişmiş para koleksiyonculuğudur" diyor. Bilgi ve dedektif ruhu gerektiren bu işe sahip çıkacak gençlerin yetişmesi de dilekleri arasında.

PARA ÜZERİNE İLGİNÇ NOTLAR

- Cumhuriyet kurulduğunda Osmanlı'dan kalen altın, kâğıt ve madeni paralar, 1927 yılına kadar kullanıldı. O yıl 701 sayılı kanunla Cermenice paralar değiştirildi. Yeni paralar, Eski Türkçe ve Fransızca olarak İngiltere'de basıldı. 1928'de Harf Devrimi olunca, devlet yeniden basım parasını vermek istemedi ve 1937'ye kadar Eski Türkçe-Fransızca paralar kullanıldı.
- Cumhuriyet döneminin en pahalı parası, Eski Türkçe ve Fransızca yazılı kâğıt 1000 liradır. Bu paralar tedavülden kaldırılınca 23 altın kâğıt 1000 lirası geri gelmiştir. Bu da TC para koleksiyonunu 23 kâğıtı tamamlıyabileceği anlamına geliyor. Bu paradan Cem Mahruki'de var, Merkez Bankası'nda yok.
- 1928'de son Eski Türkçe madeni para basıldı.
- Latin harfleryle basılan ilk paramız, 1934 tarihli, Atatürk resmi ile gümüş 100 kuruştur.
- Gerek Osmanlı gerek Cumhuriyet döneminde bozuk para sıkıntısı gidermek için, kurum içinde kullanılmak üzere jetonlar basıldı (Sümerbank jetonları gibi). Üzerlerinde kuruş değerleri yazılı bu jetonlar, bozuk para sıkıntısından dolayı alevli yerlerinde da geçirdi ve madeni paralanmızdan çıktı.
- İsmet İnönü resmi kâğıt paralar çoktur, ancak madeni para, iki tane: 1940-41 tarihli 100 kuruş ve 1 lira.
- YTL'yi, şimdiye kadar basılan tüm paralardan ayrıntı bir özelliği var: Sıra numaraları ön yüz yerine arka yüzle yer alıyor.

EK: 6

Ali Paşa'nın mezar taşı.

EK: 7

Bilkent'te 'Dost' sesi

● "Çevre ve Doğa" Yürüyüşü'nün yok olmaya yüz tutan iki önemli ağısı. Başkentte öğrenim yapanın sürdüren üniversiteli gençler, "İlim spor turnesi perrelik" diyerek kurdıkları DOST ile bir gürgele sahip çıkıyor.

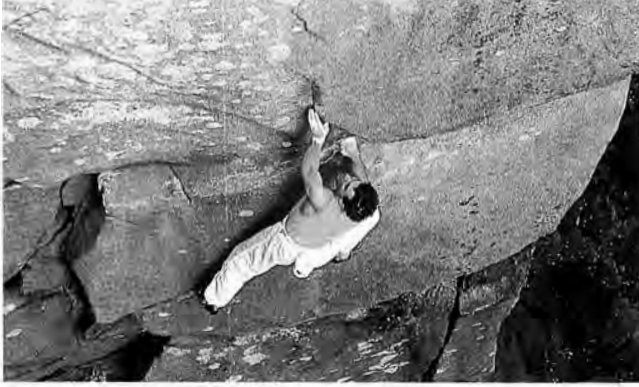
● DOST'un sporat ekidileri arasında dağlık, mağaralık, kampçılık ve yürüyüş var. Bunlara ek olarak bir dağda içinde edini grubun bekleni: Maun, Kaldırı, perre ve do-baya sayı: duyar ve sahip çıkas gün kile-jem, gövce, yagınla-sağlık stiyadı.

● 400 üyeli grup top gıl-kında biryıl, temizla-sa: Sireni, Kaçkar Da-ğı ve Binyıl Dağı ar-ve çıkışa girecekler-tili. Grup aynıla: Oğlari ve Akıbeğlik sağaras gıstırtlı de-rganile etti. Dost grubuna 1986 yılında da kapamalı: edikliklere gırmalı: açıkladı.

● Didem GÖDOL

Bilkent, Dost Grubunun ediklikleri arasında yer alan Kaçkar Dağı civarı, büyük ekli yapılarını başını getiriyor. 400 üyeli grubun 1982 yılı içinde de bu tür edikliklere yer verileceği açıkladı.

Doğa ve Çevre Dost grubunun Kulu-lu: anı: Gençler, ilipir koku ve kuy: dıymakları sporatları yagır.

YAYIN

Dost Dergisi

Şimdi gençler bir harika: Dağıyorlar, tırmanıyorlar, sürünüyorlar, ülkemizin ve dünyanın bilinmeyenlerine doğru adım adım yürüyorlar. Üstelik bunlar da yetmiyormuş gibi bir de gördüklerini, heyecanlarını, yaşantılarını şehire dönünce anlatıyorlar.

Bilkent Üniversitesi Doğa Sporları Topluluğu (Dost) geçen bir yılın doğa sporları etkinliklerinden derledikleri yazılardan bir dergi yaptılar. Birincisini geçen yıl yayınladıkları dergi, bu bir yıl içinde biçim ve içerik olarak hayli yol almış.

Üstelik DOST, doğa sporları ve doğa korumacılığı kavramlarını iyice birbirine yaklaştırmış. Küçük bir rica bölümünde bu açıkça görülüyor. "Doğaya öldürmek ya da avlamak için değil, gözlemlemek ve belgelemek için çıkın. Üzerinizde kamuflaj giysileri, belinizde fişekler ve omuzunuzda bir tüfek ye-

rine, yanınıza, yedek filmler ve objektifler, dürbün, fotoğraf makinesi alın. Doğadan evinize döndüğünde, kesik bir hayvan kafası, kanlı bir post ya da ölü bir hayvan yerine, onların renkli, canlı fotoğraflarını, hareketli görüntülerini getirin.

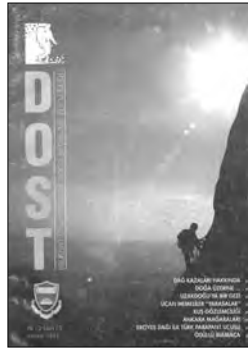
"Çocuklarınıza öldürmekten gözlemlemekten zevk almayı, doğayla mücadele etmekten ona uymayı öğretin. Hafta sonunuzu nasıl geçirdiğiniz sorulduğunda "öldürerek" demekten, "doğayı ve yaşamı öğrenerek geçirdim" demeyi seçin. Kendinize ve doğaya bir iyilik yapın ve tüfeğinizi satıp bir fotoğraf makinesi satın alın".

Baudelaire'in "Gerçek yolcu yalnız gittik için giddendir" diye bildiğimiz sözünü DOST da yer alan "Gerçek gezgin odur ki çıkar gezmeye salt görmek içindir" şeklinde de çok sevdi. Nasuh Mahruki, Ertan Ercan, Tunç Fındık ve Haluk Çelikel'in hazırladığı DOST'u Bilkent Üniversitesi Öğrenci Konseyi, "DOST, Bilkent, Ankara" adresinden isteyebilirsiniz.

Nokta dergisi, 1 Mart 1992

DOST dergisi,
1990 tarihli ilk sayısı...

DOST dergisi
2. sayı, 1991...

EK: 8

Yıllar önce Kaçkar Dağı zirvesi, 1989

Kırgızistan'da, 1993
Communism Dağı zirvesi,
1994.

Everest Dağı
zirvesinde,
1995

Camel Trophy bitiş etabı, 1996

Camel Trophy
seçmeleri, 1996

Motosikletle doğu yolculuğu - Pakistan, 1997.

Küçük Ağır Dağı zirvesi, 2001 kış

Motosikletle Tibet'te, 2002

AKUT Yalıköy operasyonundan, 2003

Antalya 19 Mayıs törenleri, 2004

Sarıkamış Şehitleri'-
ni anma etkinlikleri,
2004

Cumhuriyet Mitingi,
Çağlayan Meydanı,
2007

2. Bölüm

AKUT'UN ÖYKÜSÜ

AKUT Büyüyor

AKUT Çalışıyor

AKUT'a Duyulan Güven ve Türkiye'nin Güven Bunalımı

Vatan Sevgimiz

AKUT'un Ulusal Konulardaki Duruşu

AKUT'un Aldığı Bağışlar

Ülkemizde 90'lı yıllarla birlikte doğa sporlarına artan bir ilgi gözlemlenmeye başlandı. Özellikle üniversite kulüpleri son derece etkin bir şekilde dağcılık, mağaracılık, yamaç paraşütü, aletli dalış gibi sporların yayılmasında öncülük ettiler. 1992 yılında yaptığım Khan Tengri tırmanışı, arkasından 1994 yılında aldığım Kar Leoparı unvanı ve ertesini yıl 1995 yılında gerçekleştirdiğim Everest tırmanışı ve bu haberlerin sıklıkla medyada yer alması da, gençlerin özellikle dağcılık sporuna yöneliminin hızlanmasında etkili olmuştu. Daha önceden yapılmamış pek çok tırmanış gerçekleştirildi, Türkiye'nin doğal fırsatları yavaş yavaş güzelliklerini açmaya başladılar. Daha önceden hiç düşünülmeyen teknik zorlukları olan yeni rotalar tırmanılmaya başladı, pek çok mağaranın keşfi yapıldı, haritalandı, fotoğrafları çekildi, yeni dalış yerleri keşfedildi, yamaç paraşütü ile uçulabilecek yeni yerler bulundu, doğa sporlarındaki turizm potansiyelimiz ortaya çıkarıldı. Bu konular hakkında dergiler, makaleler yayınlar yapılmaya başlandı. Ülkenin aydınlık ve çağdaş vizyona sahip gençleri, ülkelerinin doğal güzelliklerini amatörce olmakla birlikte, bu kez işin içine bilimsel bir vizyon da katarak belgelemeye ve paylaşmaya başladı. Doğal olarak daha fazla sayıda genç insanın araziye çıkması, doğada birtakım etkinliklere katılması, beraberinde doğada mahsur kalma, yaralanma, kaybolma gibi çeşitli kazalarda artışı da gündeme getirdi. Bu olası gelişmeyi fark eden ve önlem almayı düşünen ilk ekip de dağcılarının kurduğu AKUT oldu.

1994 yılı Kasım ayında Bolkar Dağları'nda Yıldız Teknik Üniversitesi'nden iki dağcının kaybolduğu haberi bir bomba gibi dağcılık camiasının gündemine düşmüştü. Dönemin bütün deneyimli dağcıları Türkiye'nin dört bir tarafından gelerek kay-

bolan iki dağcı için seferber olmuştuk. İki ana grup halinde yüze yakın dağcının katıldığı, Jandarma'nın ve bölge insanının da yer aldığı, hatta askeri helikopterlerin de desteklediği toplam 14 gün süren detaylı bir arama çalışması yapıldı. Ancak ne yazık ki bütün iyi niyetli gayretlere ve onca emeğe rağmen birtakım aksilikler ve sorunlar yaşandı ve başarısızlıkla sonuçlanan bu faaliyet sonrasında aralarında benim de bulunduğum iki elin parmaklarını geçmeyecek kadar küçük bir grup dağcı arama kurtarma faaliyetlerinin en doğru ve verimli biçimde nasıl gerçekleştirilebileceğini düşünmeye ve araştırmaya başladı.

14 günlük yorucu ama sonuçsuz çabanın sonunda küçük bir dağcı grubu biraraya gelmiş ve şu iki temel öngöründe bulunmştuk; birincisi, Türkiye'de artık daha fazla sayıda genç doğaya çıkmaya başladı, bunun sonucunda önümüzdeki süreçlerde daha fazla sayıda kaza yaşanacak. İkincisi de, bir dağcı bir dağda kaza geçirirse, ona sadece diğer dağcılar yardım edebilir. Bu iki öngörüye bağlı gelecekte artma olasılığı bulunan sorunlarımız olacağı düşüncesi, doğal olarak çözümünü de beraberinde getirdi; örgütlenmek...

Ateş düştüğü yeri yakar. Bu arkadaşlarımızın acısını, ailelerinden sonra en yoğun şekilde, onların acı sonunu kendileriyle özdeşleştirebilen dağcılar yaşadı. Başka acılar olmasın diye, daha doğrusu olası acıları azaltmak için biraraya gelmeye ve örgütlenmeye karar verdiler.

AKUT bir sezgidir, bir öngörüdür, bir ders çıkartmadır, geleceği bugünden hissetmektir...

Bir musibet bin nasihatten iyidir derler. İki genç kardeşiminizin kaybı, bizim üzerimizde bu etkiyi yaptı ve gözümüzü açtı, ufkun ötesini görmemizi sağladı. Türk dağcılarının bir bölümünün 1994 yılında yaşadığı aydınlanmayı, Türk toplumunun içselleştirebilmesi için, yüzyılın en büyük doğal afetlerinden biri olan Gölçük Depremi'nin yaşanması ve neredeyse 18.000 vatandaşımızın ölmesi gerekecekti. Ama bu bile uzun sürmedi ve planlı, bilinçli kirliliği bilgi çalışmalarıyla bu kuvvetli çıkış bile yok edildi. İlerleyen bölümlerde ne demek istediğimi daha açık olarak anlatacağım.

Dağcıların şöyle bir özelliği vardı o yıllarda. Hemen tamamı ya üniversite öğrencisiydi, ya da üniversite mezunu. Dağcılığın yanı sıra tiyatro, edebiyat, felsefe, sanat, fotoğraf ve benzeri ilgi alanlarına da sahiptiler. Bu da onları son derece aydın, nitelikli ve sorumluluk duygusu gelişmiş insanlar yapardı. O günlerin aktif dağcı ve doğa sporcusu kuşaklarının içinde bu yönleri kuvvetli çok insan vardı. Hayatımın en şanslı fırsatlarından biri; üniversite eğitimim için Ankara'ya gittiğimde, daha 20 yaşında toy ama son derece atılgan bir delikanlıyken, benden yaşça ve deneyimce büyük, hem doğa sporu hem de tiyatro, edebiyat, şiir, felsefe gibi konularla da ilgilenen son derece nitelikli bir grubun içine girmiş olmamdı. O günleri ve o insanları her zaman büyük bir minnetle anarım. Dağlara, doğaya gitmek için sürekli ülkenin dört bir yanını dolaştığımız için, ülke içinde farklı coğrafyalara sıklıkla seyahat eden ve buralardaki eksikleri, sıkıntıları, farklılıkları gözlemleyen ve bunlar için üzülen, endişe eden ve bir şeyler yapılması gerektiğini düşünen insanlardık.

Başlangıçta AKUT'un en büyük gücü, hemen hepsi üniversite mezunu veya öğrencisi olan sporcu disiplinine sahip, dinamik, eğitilmiş, kültürlü, takım çalışmasına yatkın, doğa koşullarında kendi başının çaresine bakmayı bilen, liderlik vasıfları olan ve geleneksel Türk fedakârlığının en has şeklini ruhunda taşıyan aydın gençlerdi. O günlerin heyecanı, içimizdeki coşku, eksikliğini gördüğümüz bir konuda ülkemiz için birlikte bir şeyler yapabilme düşüncesi bizleri bir çatı altında bir araya getirdi. İlk zamanlar vakıf mı dernek mi kuralım diye çok tartıştık ama vakıf kurmak için gerekli maddi imkânlar yoktu elimizde. O nedenle dernekte karar kıldık ve kolları sıvadık. Ülkemizde giderek ihtiyacı daha fazla hissedilen arama kurtarma konusunda faaliyet gösterecek uzman bir ekibin gönüllülük prensibinden yola çıkarak bir dernek çatısı altında bir araya gelme çalışmaları sürerken, 1995 yılı Aralık ayında Uludağ Keşiştepe'de yapılan bir arama kurtarma operasyonunda ilk defa AKUT adını kullanarak yer aldık. 1996 yılını yaşarken üye sayısını 20'ye yükselttik ve 14 Mart'ta da AKUT Arama Kurtarma Derneği'ni resmen kurduk. Nur topu gibi, gülbüz, sağlıklı ve geleceğe umutla bakan bir bebeğimiz olmuştu. Onu o kadar çok sevdik ve benim-

sedik ki, ilerleyen yıllarda hayatımızın birinci önceliğini hep AKUT oluşturacaktı.

AKUT, bizim koşulsuz vatan ve insan sevgimizdi...

Kuruluşumuzda bile görev tanımımızı sadece dağ ve doğa sporları ile sınırlandırmadık. Madem kendi başının çaresine bakabilen bir ekibiz ve ilk yardım, arama ve kurtarma gibi eğitimlerimiz var; ihtiyaç halinde deprem, sel gibi doğal afetlerde de gider gönüllü olarak çalışırız dedik. AKUT'un bu dönemde attığı en önemli adım da bu olmuştu. Tüzüğümüzde de belirttiğimiz gibi, yalnızca dağda değil, tüm doğa sporlarında ve ihtiyaç duyulduğu taktirde deprem, sel gibi doğal afetlerde de arama kurtarma yapmayı hedeflemiştik. Çünkü arama-kurtarma konusunda bilgimizi ve kültürümüzü artırmaya çalışırken, coğrafi olarak bakıldığında ülkemizin % 92'sinin, nüfus olarak bakıldığında ise % 98'inin deprem riski ile iç içe yaşadığını öğrenmiştik. Sorumluluk ve ilgi alanımız yalnızca çok sevdiğimiz dağlar değil, bir anda bütün Türkiye ve bütün Türk halkı oldu. Gün gelecek imkânlarımız ölçüsünde bütün dünya ve bütün dünya halkları da olacaktı.

Yaptığımız gönüllü kurtarmalarla yavaş yavaş adımız da duyulmaya başlandı. **(Ek: 9)** AKUT'u kurarken elbette ki 17 Ağustos Depremi gibi bir afeti öngörmemiştik ama karşılaştığımız sıkıntı ne olursa olsun; ülkemizin ihtiyacı olursa, gider elimizden geleni yaparız diye düşünmüştük. Ancak daha sonra, Sevgili İskender'in (İĞDIR) Kandilli Rasathanesi'nde ayarladığı seminerde; Prof. Dr. Ahmet Mete Işıkara bize, İstanbul'da beklenen depremden bahsetmiş, büyük bir depreme hazır olmamız gerektiğini söylemiş ve çalışmalarımızı hızlandırmamızı istemişti. Türkiye'nin genelinin aksine, biz Işıkara hocayı çok ciddiye almıştık. Bu uyarı bizi hem sarsmış hem korkutmuştu. Bunun üzerine çalışmalarımızı hızlandırdık, deprem ve enkaz konularına daha büyük bir ciddiyetle eğilmeye başladık. Çevremize de bu konuda daha 1998 yılında uyarılarımızı yapmaya başlamıştık. O günlerde de bugün olduğu gibi sıklıkla okullara seminerlere gidiyorduk. 18 Aralık 1998 tarihinde bölgesel bir gazete olan *Yenilikçi Vitrin* gazetesinde; Yavuz Selim İlköğretim Okulu'nda öğrencilere verdiğim seminerle ilgili çıkan haberde şunları söy-

lemiştim; “İstanbul’da 7 şiddetinde bir deprem bekliyoruz. Ne zaman olacağını bilemiyoruz. Ancak böyle bir deprem olacağı yapılan araştırmalarımız sonucunda kesinleşmiş durumdadır. Bundan sonra hasarı en az kayıpla kapatmak için çok acil tedbirler almamız gerekiyor. Çalışmalarımız yetkilileri bu konuda bilgilendirmek yönündedir.” (Ek: 10)

Bu haberden sonra Yavuz Selim İlköğretim Okulu müdürünün, halkı korkutmak, paniğe sevk etmek gibi bir gerekçeyle ifadesi alındı. Gelecekteki olası bir tehlikeye karşı halkımızı uyararak ve gerçekleri savunmak, statükocu bazı dar görüşlüler tarafından halkı korkutmak olarak anlaşıldığı için biz ne önlem almayı, ne koruma kültürünü, ne risk yönetimini, bunca yaşanan acıya ve sıkıntıya rağmen bugün bile doğru dürüst yapamıyoruz. 1998 yılında bu tür acı gerçekleri dile getirenleri sıkıştırmak sıradan bir olaydı.

AKUT’un misyon cümlesi şudur;

“Dağ ve doğa koşullarında meydana gelen kaybolma ve kaza olaylarında, deprem, sel gibi doğal afetlerde ve büyük kazalarda, tamamen gönüllü olarak, amatör bir çalışma ve profesyonel bir yaklaşım ile, başı dertte olan kişilere en kısa sürede ulaşmak, yardım için gereken en uygun koşulları yaratmak, doğru arama ve kurtarma çalışması yaparak, kazazedelere temel ilkyardım desteğini sağladıktan sonra emniyetli ortam koşullarına nakillerini sağlamak ve bu tür olaylarda can kaybını en aza indirmek ve arama kurtarma konularında toplumu bilgilendirmek derneğimizin temel amacıdır.”

AKUT’un bu misyonunu yerine getirirken uyacağını taahhüt ettiği değerleri de şunlardır;

Gönüllülük

Karşılıksız Yardımseverlik

İnsan Hayatına Değer Vermek

Dürüstlük

Güvenilirlik

Bugüne dek yaptığımız her şeyin özü yukarıdaki paragrafta

ve değerlerde gizlidir. Bunlardan en küçük bir sapmaya bile bugüne dek hiçbir zaman izin vermedik ve vermeyeceğiz.

AKUT, bizim bu vatana borcumuzdur...

AKUT'un idari yapılanmasını 5 kişilik bir Yönetim Kurulu üzerine inşa ettik ama kararlarımızı her zaman 22 kişiden oluşan bir karar grubu ile aldık. Ne zamanki büyük deprem yaşandı dernek büyümeye başladı, o zaman idari yapımızı da ona göre yeniden yapılandırdık. Bir yandan da arama kurtarma anında devreye girmek üzere operasyonel olarak daha farklı, hiyerarşi üçgeni dar, yetki ve sorumlulukların net olarak tanımlandığı disiplinli, acil durumlarda dar bir kadro ile çabuk karar alabilen ve aldığı kararları çabuk uygulayabilen bir örgütlenme biçimi tercih ettik. Bunun da ilerleyen süreçte çok faydasını gördük. Her zaman nitelikli insanlara yetki ve sorumluluk verdik. Bugün bile AKUT'un en büyük gücü o günlerden kalan bu anlayıştır. Bu konuda en büyük avantajımız, kişisel inisiyatif kullanma konusunda cesur ve kararlı, sorumluluk almaktan çekinmeyen ve riske girmekten korkmayan takım liderlerine sahip olmamızdı. Dağcılığın bize kazandırdığı takım çalışması, kontrollü riske girme ve inisiyatif kullanma yeteneği, arama-kurtarma gibi son derece kritik karar mekanizmalarının tereddütsüz ve çok hızlı devreye sokulup, alınan kararların sonuna kadar takipçiliğinin yapılması, değişen koşullara süratle ayak uydurulması gereken bir ortamda başarı grafiğimizi hızla yükseltmişti.

Lider odaklı kurum olmayı ve liderlik mekanizmasını her zaman büyük bir verimlilikle kullandık. Her zaman insana inandık, insana yatırım yaptık ve sadece nitelikli, sorumluluk duygusu gelişmiş, empati yapabilen, çalışkan insanları aramıza aldık. Bu kitabın altıncı bölümünde AKUT gönüllülerinin kendi ağzlarından neden burada olduklarıyla ilgili duygu ve düşüncelerini sizlerle paylaşacağım. O zaman ne demek istediğimi daha iyi anlayacağınızı düşünüyorum.

AKUT, aydınlanma sürecimizin başlangıcıdır...

Türkiye'de kimse depremde bahsetmezken, biz 1997 yılı Ocak ayında ilk deprem eğitimimizi almıştık, Haziran ayında ise ilk sel eğitimimize başlamıştık. 1998 yılında Eyüp Belediye-

si'nin yıkım kararı aldığı bir binanın içine belirli yerlere plastik mankenler, ev eşyaları ve okul sıraları yerleştirip, ondan sonra yıkılmasını sağlamış ve enkaz altında insanlar nerelerde sağ kalabiliyorlar ve enkaza nasıl müdahale ediliyor konularında çalışmalar yapmıştık. AKUT böylece, gerektiğinde doğal afetlerde de ilgili resmi kurumlara yardımcı olabilir hale gelmişti.

Kuruluşumuzdan hemen sonra insan kaynakları açılımımızı da yalnız dağcılara değil, AKUT'un tüzüğünü kabul eden ve bir beklenti ya da çıkar düşünmeksizin insan hayatı kurtarmak için çalışmak isteyen herkese yapmıştık. Yine de disiplinleri, ataklıkları, sağduyulu karar alabilme yetenekleri ve riskli sporlarla uğraşan insanlara özgü liderlik ve kritik süreçlerde karar verebilme becerileriyle, dağcıların görevi daha uzun yıllar AKUT'un lokomotifleri olarak devam edecekti.

Katıldığımız arama ve kurtarma operasyonları, gönüllülerimizi geliştiren eğitimler, organizasyon ve tanıtım çalışmaları, ilgili kurum ve kuruluşlarla yapılan protokol ve anlaşmalar, sponsor araştırmaları sürerken, yaklaşık 90 üyeyle, Haziran 1998 tarihinde Adana-Ceyhan Depremi'ni yaşadık. 14 kişilik AKUT ekibi, 28 kişinin enkaz altında kaldığı bir apartmanda sıra ile 5 gün çalıştı. 2 yaşamın kurtarılmasını sağladı ve bu olay AKUT'u gazete manşetlerine taşıdı. Başardığımız işten ve kurtardığımız canlardan çok ama çok büyük bir gurur duymuştuk. Onca emeğin karşılığını enkazın altından kurtardığımız iki canla almıştık. Onca eğitimin, emeğin karşılığını enkazın altından kurtardığımız iki canla almıştık. (Ek: 11)

Çok ama çok mutluyduk...

O günlerdeki duygularımı “AKUT gerçekte ne ifade ediyor” başlıklı makalemde şöyle dile getirmiştım;

1996 yılında, dağcı arkadaşlar biraraya gelerek, AKUT'u, Arama Kurtarma Derneğini kurduk. Üç yıl boyunca, pek çok dağ kazasında, kaybolma olayında, sellerde, depremlerde tamamen gönüllülük ilkesiyle çalışan ekibimizle, zor durumdaki insanlara yardıma çalıştık, bazılarının hayatını kurtardık.

Başkalarının hayatı için kendi sağlığını ve hayatını hiçbir karşılık beklemeden tehlikeye atan bir grup gencin bu özve-

rili çabaları, kısa sürede, birkaç kişinin hayatını kurtarmaktan çok daha öte bir sonuca ulaştı. İnsanlara; böyle bir hareketin ne kadar önemli ve değerli olduğunu ve aslında hepimizin bu toprakları hatta bu dünyayı paylaştığımız diğer insanlara, daha da geniş görebilirse bütünü canlılara karşı bir sorumluluk taşıdığını, taşıması gerektiğini gösterdi.

Büyük Çinli bilge Konfüçyüs, dostluk-sevgi anlamına gelen, “jen” diye tanımladığı ve insanın en önemli iki erdeminden biri olarak gördüğü kavramla, *“insanın insana iyilikçi ilgisinden”* bahseder. Ancak bu ilgiyi, bu sorumluluğu hissederseniz ve gereklerini yerine getirebilerseniz, önce yakın çevremizde ve kendi toplumumuzda, sonra da bütün insanlık içinde, sevgi ve kardeşlik bağlarını güçlendirebiliriz. Böylece, kendimizden sonraki kuşakların daha sağlıklı, daha huzurlu, daha mutlu olmasını sağlayabilir ve insanlığın daha ileriye gitmesine yardımcı olabiliriz.

Shakespeare bir eserinde, dünyayı oyuncuların sürekli girip çıktığı bir sahneye benzetmiş. Bu sahnede ne kadar aktif bir rol oynayacağınızın seçimi tamamen size kalmış. Bakanlardan mı, yoksa yapanlardan mı olacaksınız? Bütün farklılık bu çok önemli seçimde gizlidir.

Çoğunuz bilirsiniz, ünlü bir yazarın Meksika kıyılarında tatil yaparken başından geçen olayı. Yazar her sabah kaldığı yerin balkonundan, kıyıda koşup duran ve dans eder gibi hareketler yapan genç adamı izler ve ne yaptığını merak eder. Bir sabah onunla konuşmak için yanına gider. Genç adam, suların çekilmesinden dolayı kumda kalan on binlerce denizyıldızının arasında kumsal boyunca koşmakta ve onları denize atmaktadır. Yazar bu garip çabaya şaşırır, çünkü okyanus kumsalı çok uzundur ve kumda kalan denizyıldızları sayısızdır. Genç adama boşuna uğraştığını, hiçbir şeyi değiştiremeyeceğini söyler. Bunun üzerine genç, eğilir ve kumdan aldığı bir deniz yıldızını okyanusa geri atar ve “Onun için değiştirdim” der.

1932 Erzincan depreminde, otuz iki bin dokuz yüz atmış iki kişi öldü. PKK bugüne dek otuz bin kişiyi katletti. Türkiye’de geçen yıl dört bin sekiz yüz elli iki kişi trafik kazalarında can verdi. İstanbul’da geçtiğimiz yıl çıkan yangınlarda atmış iki kişi hayatını kaybetti. AKUT ve Sivil Savunma Birlikleri, Ceyhan’da iki kişinin hayatını kurtardı.

İnsan hayatının bu kadar ucuz olduğu ülkemizde, Ser-can'ı ve Hatice öğretmeni büyük bir enkazın altından, ölümün kucağından çekip aldık. Ülkemizde binlerle ölçülen ölümlerin yanında, iki can nedir ki?

İki can çok şeydir dostlar. İki can, insanın insana karşı en büyük sorumluluğudur. İki can, bireylerin isterlerse ne-ler yapabileceklerinin bir göstergesidir. İki can, insanın isterse en umutsuz anda bile her şeyi değiştirebileceğinin kanıtıdır. Bizim, kumsaldaki bütün deniz yıldızlarını kurtarmak gibi bir ütopyamız yok. Biz de her şeyi değiştiremeyeceğimizi çok iyi biliyoruz ama Ceyhan'da iki küçük deniz yıldızı için değiştirdik.

Haydi dostlar, bizi bekleyen daha çok deniz yıldızı var kumsalda, hepsine yetişemeyiz ama, hiç değilse bir avucunu daha denize geri atalım.

Adana-Ceyhan Depremi'ndeki başarılı ve özverili çalışmaları sonucunda rahmetli Başbakanımız Bülent Ecevit'in de destekleriyle 15 Ocak 1999 tarihli Bakanlar Kurulu kararıyla; AKUT, "Kamu Yararına Çalışan Dernek" oldu, (Ek: 12) ki bugün bile hâlâ arama kurtarma konularında bu statüye getirilmiş tek sivil toplum kuruluşu AKUT'tur.

Çeşitli arama ve kurtarma operasyonları, yeni gönüllülerin alımı ve eğitimleri, yeniden yapılanma, ilgili kurum ve kuruluşlar ile yapılan yeni protokol ve anlaşmalar, tanıtım faaliyetleri, sponsor araştırmaları sürerken bir gece sabaha karşı Gölcük Depremi meydana geldi. Anında felaket bölgesine koştuk. Yaklaşık 150 gönüllümüzle canla başla çalıştık. Türkiye'nin dört bir yanından gelen 1.000'in üzerinde gönüllü insanın çalışmasını organize ettik. 220 vatandaşımızın enkaz altından canlı çıkartılmasında görev aldık, sayısız cenazeyi ailelerine teslim ettik. Yurt içi ve yurt dışından gönderilen çok miktarda tıbbi malzeme ve diğer yardım malzemelerinin felaketzedelere doğrudan veya Kızılay, Türk Silahlı Kuvvetleri ve Kriz Masaları ile koordineli olarak ulaştırılmasını sağladık.

Yaşanan felaketin büyüklüğü, çok geniş bir coğrafyanın ve büyük bir nüfusun etkilenmiş olması ve bu ölçekte bir depreme

karşı enkaz arama ve kurtarma konularında çok çok az eğitimli insan olması, ki bütün Türkiye'de 110 kişi Sivil Savunma'dan, 100 kişi kadar da bizden vardı ve başka birçok yetersizlik nedeniyle, yaşanan sıkıntılar da o ölçüde büyüdü. Bütün bunlara rağmen, önceden yaptığı hazırlıklar ve en önemlisi felaket anında, o sürecin bütün korkunçluğuna ve acılarına rağmen insan hayatı kurtarmaya yönelik psikolojik olarak hazır olmanın verdiği güçle, AKUT başarılı ve inisiyatifli bir arama kurtarma örgütü örneği verdi. Kendi ölçeğinin çok üzerinde bir iş çıkardı, hatta hiç deneyimi olmamasına rağmen yardım dağıtım çalışmasını da Değirmendere'de kurduğu kamptan, burayı Donanma Komutanlığı yetkililerine teslim edinceye dek başarıyla koordine etti.

Biz o kadar işi o günlerde nasıl becerdik, hâlâ şaşarım... (Ek: 13)

17 Ağustos 1999 öncesinde ülkemizde doğada meydana gelen kazalar ve doğal afetlerde arama kurtarma konusuna odaklanmış tek gönüllü ekip AKUT'tu. Ancak Gölcük Depremi'ni izleyen günlerde, yurdumuzun pek çok bölgesinde yüzlerce arama kurtarma grubu örgütlendi. Birçok ilimizde, ilçemizde özellikle afetlere yerel müdahale sağlamak amacıyla dernekler, mahalli ekipler kuruldu. Silahlı Kuvvetlerin ve kamu kuruluşlarının bu konudaki yeniden yapılanmalarına ek olarak, pek çok büyük fabrikanın, firmanın bünyesinde de benzeri şekilde ekipler oluşturuldu. Bütün Türkiye, depreme hazırlık konularında arama kurtarma, malzeme, lojistik ve eğitim konularında büyük çalışmalar gerçekleştirdi. Öyle ki, Türkiye'deki bütün kurumların AKUT'u örnek aldığı bu hareket bir nevi ulusal seferberliğe dönüştü ve başlangıçta son derece olumlu adımlar atıldı. (Ek: 14)

Sonuçta AKUT, Türkiye'de köklü bir paradigma, zihin haritası değişiminin öncüsü oldu. Birçok sivil toplum örgütü ile kamu ve özel sektör kuruluşlarının bakış açılarını, arama kurtarmaya yaklaşımlarını değiştirdi ve afet zararlarının azaltılması konularında da önlem alma, hazırlıklı olma ve korunma kültürü anlayışını gündeme getirdi. Arama kurtarmanın yanında, felaket öncesi ve sonrası ile ilgili toplumun yoğun bilinçlenme taleplerini karşılayacak çalışmalar başlattı. Yaşanan acının büyüklüğü ve AKUT'un gösterdiği, o güne dek sivil hayatta bu ölçekte bir eşi daha pek görülmemiş disiplini, ciddiyeti, bilimselliği ve öz-

verisi ve en önemlisi bütün bunların karşılıksız yapılması, AKUT'a bir arama kurtarma derneği olarak öngördüğünden daha büyük bir misyon yükledi ve dernek bütün Türkiye'de tanınan ve örnek gösterilen bir sivil toplum örgütü oldu, birçok ödülle layık görüldü. (Ek: 15)

AKUT; TESEV'in 1999 yılında Gölcük Depremi'nin ardından yaptığı kamuoyu araştırmasında; o günlerin duygularının ağırlığı nedeniyle halkımızın en çok güvendiği 1. kurum seçildi. Aynı anket 2000 yılında yapıldığında AKUT, Silahlı Kuvvetler'den sonra halkımızın en güvendiği 2. kurum olarak değerlendirildi. Toplumumuzun hemen tamamı, sivil toplumun bu gönüllü çalışmasını yürekten destekledi ve onurlandırdı. Milletimizin bize bu kadar yüksek bir güven duygusu ile sahip çıkması hayatımızın en büyük onurunu yaşattı bize.

Gölcük Depremi'nin ardından gelen Yunanistan-Atina depremi ve bize onların yardım etmesi, onlara da bizim yardıma gitmemiz, onlarca yıldır çözülemeyen sorunların yaşandığı süreçte, uluslar arasında kardeşliğin ve barışın simgesi oldu. Zor günlerinde insanların dil, din, ırk, ulus farkı gözetmeksizin yan yana, omuz omuza çalışabildiğini gösterdi. Yunanistan Cumhurbaşkanı Kostas Stefanopoulos'un AKUT ekibini resmi olarak kabul edip teşekkür etmesi, gazete manşetlerinden günlerce inmedi.

AKUT Atina Depremi'nin ardından yine 1999 yılında Tayvan, 2001 yılında Hindistan, 2003 yılında İran ve 2005 yılında Pakistan depremlerindeki arama-kurtarma ve 2000 yılında Mozambik selindeki tıbbi destek çalışmalarıyla uluslararası süreçte geldiği konumu daha da geliştirdi.

1999 yılında Birleşmiş Milletler şemsiyesi altında bulunan Arama Kurtarma Danışmanlık Grubu - INSARAG'a kabul edilen AKUT, tüm dünyada uluslararası standartlara uygun arama kurtarma ekipleri içinde, sıradışı çalışkanlığı ile enkaz arama kurtarma konusunda en deneyimli ve bilgili ekiplerden biri haline geldi. AKUT INSARAG ağı içerisinde, Avrupa - Afrika Bölümü'nde yer almakta olup, zaman zaman INSARAG'ın düzenlediği toplantı ve çalışmalara katılmaktadır.

AKUT, Kasım 2003 tarihlerinde Kore'nin başkenti Seul'de ve Mart 2007'de Hindistan'ın Yeni Delhi kentinde düzenlenen INSARAG Team Leader toplantılarına ve UN OCHA - INSA-RAG tüzük revizyon çalışma grubunun Şubat 2004 tarihinde Cenevre'de yapılan en son revizyon çalışmasına katılmıştır. Cenevre'deki toplantıda yapılan görev dağılımında, arama kurtarma operasyonlarında "etik" bölümünü yazmayı üstlenmiş ve bu görevi de en iyi şekilde tamamlamıştır.

Bu ziyaretlerin dışında AKUT gönüllüleri eğitim, seminer ve bilgi alışverişi amacıyla da yabancı ekiplerle işbirliği içerisinde dir. 2004 yılı Kasım ayında Belçika'da düzenlenen ve günümüz şartlarında hızla artan insani yardım ve terörle mücadele konularında yapılan NATO toplantısına, 18-22 Ocak 2005 tarihleri arasında Japonya'nın Kobe kentinde düzenlenen Birleşmiş Milletler "*Dünya Afetleri Azaltma Konferansı*"na, NATO ve GCSP (Geneva Centre for Security Policy) tarafından 7 - 8 Temmuz tarihlerinde İsviçre'nin Cenevre kentinde düzenlenen "*Sivil - Askeri İlişkilere Yeni Yaklaşımlar: Stratejiler ve Uygulamalar*" başlıklı konferansa katılmıştır.

Yunanistan'ın Patras şehrinde 23 Haziran-8 Temmuz 2007 tarihleri arasında gerçekleşen ve Yunan Kızılhaçı ve Alman Kızılhaçı tarafından ortaklaşa düzenlenen "*I. Balkan Afet ve Kurtarma Yönetimi*" eğitimine 5 gönüllüsü ile, 28 Ağustos - 1 Eylül 2007 tarihleri arasında Almanya'nın Bremen kentinde, Alman Sivil Savunma mekanizması olan THW'nin INSARAG standartlarında Uluslararası Ağır Arama Kurtarma Ekibi olarak sınıflandırılabilmek için yaptığı tatbikata davet üzerine gözlemci olarak iki gönüllüsü ile katılmıştır.

AKUT sadece Türkiye'de değil, yurt dışında da bilgi birikimi ve deneyimlerini paylaşmaya, zor durumda kalan insanlara fayda sağlayabileceği her yerde, imkânları elverdiği ölçüde operasyonlar düzenlemeye, faaliyet alanı ortak olan kurumlarla işbirliği içinde çalışmalarını yürütmeye devam etmektedir.

Bugün AKUT 14 bölgede oluşturduğu ekipler ve 750 gönüllüsü ile, ki bu sayılar ileride daha da artacaktır, operasyonel gücünü ivedilikle harekete geçirecek uluslararası standartlarda

deneyimi ve birikimiyle ülkemizin ilk ve en önde gelen gönüllü arama kurtarma grubudur. Bir yandan büyüyüp kendi insan kaynağını en verimli biçimde kullanmaya çalışırken, bir yandan da üzerine düşen sorumluluğun gereği olarak örnek projeleriyle toplumda bilinçli bireylerin artması için çaba göstermektedir.

AKUT BÜYÜYOR

1996 yılında İstanbul'da kurduğumuz AKUT'u, yıllar içerisinde son derece kontrollü ve dikkatli bir şekilde büyültmeye de özen gösterdik. Hatta pek örneğine de rastlayamayacağınız özgün bir model üzerinden yaptık bunu. AKUT; tamamen insan odaklı bir kurum olarak tasarlandı ve her seviyede liderlik modeliyle, lider odaklı bir kurum olarak büyüdü ve büyümeye de devam ediyor. Merkezden yüzlerce kilometre uzaklarda kurduğumuz ekiplerimizdeki liderlerimize sorumluluğuyla birlikte yüksek yetkiler de verdik ve merkezle operasyonel ekip arasındaki bürokrasiyi minimum olacak şekilde tasarladık. Öyle ki her bir ekip lideri, kendi bölgesinde, benim başkan olarak AKUT üzerinde sahip olduğum yetkilere eşdeğer bir yetkiyle donatıldı. Ülkemizin değişik bölgelerinde AKUT kurmak için bölge değil lider seçtik. Seçtiğimiz her lider de süreç içerisinde kişiliğiyle, vizyonu, çalışkanlığıyla ve cesaretiyle AKUT'un kendisi oldu.

AKUT'u AKUT yapan liderlerimizin ortak bilinci ve ortak iradesidir.

Bizimle aynı vizyonda ve aynı değerlere sahip ve bu gerçekten yoğun gönüllü çabanın altına girebilecek insanları titizlikle seçerek, ki ilk yıllar bu kişiler zaten bizim önceden tanıdığımız, birlikte hareket ettiğimiz arkadaşlarımızdı; onların yaşadıkları

yerlerde başladı yeni AKUT ekiplerini kurmaya. Zaman içinde önce büyümek istediğimiz bölgeyi seçip, sonra o bölgede bize uygun insan aramaya başladık. Nitekim Karadeniz bölgesi açılımımız bu şekilde oldu. Bir ön araştırma ekibi yolladık Ordu, Rize, Giresun, Trabzon ve çevresine ve onun sonucunda da Giresun'da aradığımız niteliklerde liderimizi bulduk. Daha önceden beklettiğimiz Rize ve Trabzon'u da dahil edip süreci hızlandırdık. Ordu'daki arkadaşlarla da ilişkilerimizi yakın bir şekilde sürdürmeye karar verdik. Bazen de, 1999 Depremleri sonrasında kurulmuş nitelikli ekiplerle gücümüzü birleştirdik ve onları da AKUT ailesine dahil ettik. SAKAY ve 911'deki arkadaşlarla bu şekilde buluştuk. Bu birleşmedeki özverileri takdire şayandır.

Aslında 1999 Gölçük Depremi'nden sonra AKUT'u kurmak için Türkiye'nin her yerinden sayısız çağrı almıştık, ama bizim modelimiz ne yazık ki bu tür kontrolsüz bir büyümeye uygun değildi. Lider odaklı kurum olmak ve bürokrasiyi minimuma indirmek sizi çok hızlandırıyor ama getirebileceği riskleri baştan çözmezseniz, süreç içerisinde başınız çok ağrıyabilir. Bu konuda en küçük bir hatayı bile telafi edemeyeceğimizi düşündüğümüz için, bu tür bir riski hiçbir zaman almadık ve alamayız. Çünkü bizim görevimizde hata ölümle bile sonuçlanabilir, bu nedenle AKUT'u büyütme işini bir-iki yıl erteledik. 1999 Gölçük Depremi sonrasında ve 2000 yılında öylesine yoğun bir ilgi oldu ki AKUT'a, o yıllarda üye alımını bile durdurmuştuk. Hatta bu yaklaşımımız AKUT'a katılmak isteyen insanları o günlerde belki de biraz gücendirmişti. Bizi mazur görsünler; ancak 150 kişilik bir derneğe binlerce kişinin birden girmeye çalışması, bizim o günkü yapımızla yönetemeyeceğimiz bir süreçti. Bu nedenle bu tür bir yükün altına girmedik, ancak ilerleyen yıllarda nasıl bir modelle büyüyebileceğimizin, büyümemizin doğru olacağı da yavaş yavaş şekillenmeye başladı.

Gölçük Depremi yaşandığında AKUT'un sadece iki ekibi vardı; merkez olarak İstanbul ve Türkiye'nin en güçlü dağcılarından biri olan Yılmaz Sevgül'ün liderliğinde ilk kurduğumuz dış ekip olarak Antalya. Gölçük Depremi'nde bu iki ekip birlikte çalışmıştık. Arkasından her yıl ekip sayımızı artırmaya başladık. 2000 yılında Hakan Korkut'la Ankara, 2001 yılında Tolga

Gözüm'le Marmaris, 2002 yılında Veysel Aksoy'la Bingöl, 2003 yılında Erdem Akın'la ve şu anda da Recep Şalcı'yla devam eden Kocaeli, 2004 yılında Metin Yılmaz'la Olympos, 2005 yılında Nedim Urcan'la Niğde, 2006 yılında da Aziz Doğan'la Bursa ve Ömer Karaca'yla İzmir'de ve 2007 yılında da Dr. Cengiz Cindemir'le Giresun, Ragıp Pirselimioğlu'yla Trabzon, Güçlü Uzunlioğlu'yla Rize ve Nurettin Özcan'la da Kayseri ekiplerimizi kurduk ve bugün için 14 bölgede aktif olarak çalışmalarımızı sürdürüyoruz. Arada bazı uzun soluklu projelerimiz olduğunda bölgesel ve geçici ekipler kurmayı da ihmal etmiyoruz. Sonuçta başka bir proje için bile gitmiş olsak, gittiğimiz yerde acil durumlara müdahale edebilecek altyapımızı ve lojistiğimizi de beraberimizde götürüyoruz.

Büyüme politikalarımızdaki bu gözle görülür hızlanmayı, AKUT'un "Küresel Isınma" ve yaratacağı tehditleri çok ciddiye alması olarak da okuyabilirsiniz. Ayrıca Küresel Isınma konusunda kendi içimizde bir eğitim ve araştırma komitesi de oluşturduk. Kitabın sonlarında bu konuya bir kez daha değineceğim.

Çok dikkatli ve kontrollü büyüme stratejimizle sağlıklı bir şekilde bugünlere geldik. Bu süreçte de nazar değmesin ama hiçbir arama kurtarma görevinde bizden kaynaklanan bir kaza yaşamadık ve yaşatmadık. Sadece ikisi operasyondan, biri de yine AKUT'la ilgili bir etkinlikten yorgun argın dönerken, Antalya'da, Bingöl'de ve Kocaeli'de olmak üzere üç ciddi trafik kazası yaşadık ama Allah korudu, ciddi yaralanmalara rağmen kimse ölmedi. AKUT'taki herkesin en büyük korkusu, bizden birinin bir gün, bir arama kurtarma görevi sırasında bir kaza yaşamasıdır; bu tür bir durumun yaşanmaması için alabileceğimiz bütün önlemleri alıyoruz, almaya gayret ediyoruz.

İnşallah bu hiçbir zaman olmayacak...

Üzerlerinde AKUT kıyafetiyle, eğitimlerini almış gencecik delikanlıları, kızları karda, kışta, yağmurla, çamurda, gece gündüz demeden sellere, dağlara, depremlere, memleketin ücra bir köşesinde başı dertte olan insanlarımızın yardımına yollamanın ne kadar ağır bir sorumluluk olduğunu bilemiyorum sizlere hissettirebiliyor muyum. Bu yiğit çocukları her göreve uğurladığı-

mızda arkalarından gizli gizli dua ettik; sağ salim gidip, sağ salim dönmeleri için.

Lütfen sizler de dualarınızı bizden eksik etmeyin...

Yardıma muhtaç olana her zaman elini uzatan AKUT, imkânlarını ve deneyimini, devletimizin yönlendirmesiyle gerektiğinde yabancı ülke topraklarında da kullandı. Göğsümüzde Türk bayrağı, yabancı arama/kurtarma ekiplerinin arasında ülkemizi temsil etmenin bilinciyle, coşku ve heyecan içinde dünyanın büyük afetlerinde görev aldık. Atina Depremi'nin (Ek: 16) ardından süratle bölgeye giden AKUT ekibini, kurtarma çalışmaları sonrasında Yunanistan Cumhurbaşkanı resmi olarak kabul etti ve teşekkürlerini iletti. Tayvan Depremi'nde (Ek: 17) yine Türk insanının yardımseverliğini ve fedakârlığını bütün dünyaya gösterdi ve Hindistan Depremi'nde (Ek: 18) yaptığı başarılı kurtarmalar o günlerde dünya kamuoyunda yer aldı. Mozambik Seli (Ek: 19) sonrasındaki çalışmalara 3 uzman hekim ve büyük bir tıbbi malzeme ile destek veren AKUT, imkânları elverdiği ölçüde İran (Ek: 20) ve Pakistan depremlerinde (Ek: 21) yine üzerine düşeni eksiksiz yerine getirdi.

Bir grup dağcının öncülüğünde kurulan AKUT, 1996 yılından bu yana gerçekleştirdiği etkinliklerin neredeyse tamamında öncü ve lider bir kurum olarak çalıştı. Türkiye'de gönüllü olarak doğal afetlerde arama ve kurtarma yapan ilk ekip oldu; bu görevi yurtdışında da gerçekleştiren ülkemizden çıkan ilk gönüllü ekip oldu; afetler ve arama-kurtarma konularında topluma kapsamlı eğitimler veren ilk gönüllü ekip oldu; Bakanlar Kurulu kararıyla, bu alanda "*kamu yararına çalışan*" belgesi alan ilk dernek oldu ve halen de tectir; Akdeniz Bölgesi'ndeki arazi yapısını, yoğun turizm potansiyelini ve bunların getirdiği riskleri fark edip, bu yönde yaşanan kazalarda bölgedeki 3 ekibi ile (Antalya, Olympos, Marmaris) örgütlü müdahale yapan ilk ekip oldu; Doğu'nun ağır kış koşullarının kapadığı yollarda, o güne dek alışılmışın dışında olarak kar üstü araçlarla köylerden yaralı ve hasta ulaşımını sağlayan ilk ekibi Bingöl'de kurdu; bugüne dek ülkenin dört bir yanında binlerce seminer verdi ve 100.000'lerce insana ulaştı, binlerce kişiye ve resmi, özel, sivil ve askeri kurumlara arama ve kurtarma eğitimleri verdi, bilinçlendirme ça-

lışmaları yaptı. (Ek: 22)

İstanbul, Ankara, Antalya, Marmaris, Bingöl, Kocaeli, Niğde, Olympos, Bursa, İzmir, Rize, Trabzon, Giresun ve Kayseri’de oluşturduğumuz yurt sathına yayılmış toplam 14 gönüllü ekibimizle, 2007 yılı Eylül ayına dek 383 arama ve kurtarma operasyonu gerçekleştirdik. 383 kere, hayatımızda hiç görmediğimiz ve bir daha da hiç görmeyeceğimiz insanların hayatı için kendimizi gönüllü olarak tehlikeye attık ve 700’den fazla insanın hayatının kurtarılmasını ve/veya içinde bulundukları zor durumdan alınıp normal yaşam koşullarına nakledilmesini; bazen de son bir görev olarak, pek çok acılı ailenin sevdiklerinin cenazelerine kavuşmasını sağladık; hep gönüllü olarak. Zaten sizlerin bize bu kadar içten bir sevgi ve güven duymanızın asıl sebebi de, bu karşılıksız yardım anlayışımız, gönüllüğümüz ve sorumluluk duygumuz oldu.

Biz sizi koşulsuz sevdik, siz bize yüreğinizi açtınız; biz size karşılıksız hizmet ettik, siz bize sahip çıktınız.

AKUT’u kuranlar nasıl dağılırsa, var edenler de sizler oldunuz...

AKUT ÇALIŞIYOR

Bizim anladığımız anlamda AKUT, yaşadığımız topraklara ve bu toprağın yüce ruhlu insanına karşı bir görev bilinci ve sorumluluğudur. AKUT’un son derece net tanımlı bir varlık sebebi, çalışma anlayışı ve özdeğerleri vardır ve görev süreçlerini de bu ilkeler çerçevesinde gönüllüleri eliyle yürütür. AKUT derneği aslında bir şemsiye organizasyondur, ancak AKUT ruhu ve anlayışı gönüllüleri eliyle yaşayan, kendini sürekli geliştiren ve

büyüyen, yeni beliren ihtiyaçlara ve imkânlara göre kendisini yeniden konumlandıran, sürekli bir dinamizmi olan, her hücre-sinde kendi içinde inisiyatif kullanabilen canlı bir organizasyondur. Aslında AKUT'u sıradışı kılan, benzerlerinden ayıran ve başarılı yapan da bu tercihtir.

Öncülük, yol açıcılık, ufuk açıcılık ve liderlik ruhumuz; sorumluluk anlayışımız, yurt ve insan sevgimizle birleşince başka pek çok projeye de imza attık ve atmaya da devam ediyoruz. Son derece çalışkan, nitelikli, fedakâr ve gönüllü insan gücümüze dayanarak, yıllar içerisinde asli görevimiz olan arama ve kurtarma konularına ilave olmak üzere ülkemizde eksikliğini gördüğümüz pek çok farklı konuda da projeler gerçekleştirdik. Hatta 10. yılımızı kutladığımız 2006 yılında kullandığımız slogan şuydu; “AKUT 10 YAŞINDA VE BU SADECE BİR BAŞLANGIÇ.”

Kitabımın bu bölümünde sizlere AKUT'un gerçekleştirdiği, ancak medyamızın malum magazin ağırlıklı tutumu nedeniyle kamuoyu ile yeteri kadar paylaşamadığımızı düşündüğümüz sosyal fayda amaçlı özgün projelerimizden bir kesit sunmak istiyorum. Son derece çalışkan, fedakâr ve gönüllü insan gücümüze dayanarak, yıllar içerisinde asli görevimiz olan arama ve kurtarma konularına ilave olmak üzere ülkemizde eksikliğini gördüğümüz pek çok farklı konuda da projeler gerçekleştirdik. Bu gücü ve yetkiyi de tüzüğümüzde bulunan AKUT'un amacını ifade eden 3. maddemizden alıyoruz.

Önce AKUT'un tüzüğünün 3. Maddesi'ndeki bize bu yetkiyi veren bölümü sizlerle paylaşmak istiyorum;

...

Ayrıca Anayasamızda tanımlanmış bütün özellikleri, kavramları ve değerleri korumak ve kollamak, Devletin temel amaç ve görevlerine yardımcı olmak, yürürlükte olan kanunlarla belirlenmiş ve koruma altına alınmış konulara destek vermek amacıyla, Türkiye'nin en etkin ve güçlü sivil toplum örgütlerinden biri olma sorumluluğu ve bilinci ile asıl konusu olan arama ve kurtarma çalışmalarının yanı sıra ülkemizde boşluğunu, eksikliğini ve yanlışlığını gördüğü, tarih, kültür, eğitim, sağlık, çevre ve doğa gibi sosyal, kültü-

rel ve toplumsal konularda; toplantı, sempozyum, söyleşi, yürüyüş, etkinlik, imza kampanyaları, kitap, broşür ve benzeri yayın hazırlama ve toplama kampanyaları, kamuoyu oluşturma, toplum bilinçlendirme ve benzeri çalışmalar yapmaktır.

...

Şimdi de bu projelerden bazı örnekler vermek istiyorum;

GENÇ AKUT GÖNÜLLÜSÜ PROJESİ - 2002'den bu yana (Ek: 23)

9-12 yaş grubundaki kardeşlerimize, “AKUT RUHU” sembolüyle tanımladığımız değerlerin kazandırılması ve çocukların karakter gelişimlerinin, bilişsel, duyuşsal ve psiko-motor davranışlarının, uzman eğitimci tarafından hazırlanan kurs programları ile geliştirilmesi amaçlanmaktadır. Bu proje kapsamı içindeki gençlerin; gönüllülük nosyonuna sahip, kendine güvenen, sorumluluk duygusu taşıyan, inisiyatif kullanabilen, problem çözme yeteneği olan, kararlı ve cesur, çevre bilincine ve kültürüne sahip, acil durumlarda neler yapması gerektiğini bilen; kısacası, Atatürk’ün Türk Gençliği’nden beklediği güçlü ve ülkesine faydalı olacak şekilde yetişmiş sağlam karakter özelliklerine sahip, geleceğin güçlü Türkiye’sini taşıyacak bireyleri olmaları hedeflenmektedir.

Söz konusu proje tasarım ve uygulama olarak uzman bir kadro tarafından hazırlanmıştır, haftasonları yürütülen çalışmalarını AKUT Gönüllüleri yürütmektedirler.

KAR ÜSTÜ ARAÇLARIYLA HASTA NAKLİ PROJESİ / BİNGÖL - 2003 (Ek: 24)

Doğu ve Güneydoğu Anadolu Bölgelerimizde kış mevsiminin yarattığı ağır koşullar, bu yörelerimizde yaşayan halkımızın yaşam kalitesini son derece olumsuz bir şekilde etkilemektedir. Yoğun kar yağışı nedeniyle, kırsal alandaki pek çok yerleşim yeriyle merkez arasındaki yollar bazen aylar boyunca tamamen kapanmaktadır. Coğrafi yapı ve iklim şartlarının son derece elverişsiz olması nedeniyle, iş makineleri ve insan gücü kapanan

yolları açmakta yetersiz kalmakta, yettiği durumlarda da maliyeti çok yüksek olmaktadır. Bu da, özellikle tam teşekküllü sağlık imkânlarından uzakta olan insanlarımız açısından, özellikle acil durumlarda ciddi sorunların yaşanmasına neden olmaktadır.

AKUT, elindeki imkânların bu tür zor koşullarda da halkımızın hizmetine sunulabileceğini öngörerek Bingöl'de bir pilot çalışma başlatmıştır. 10 Kasım 2002 tarihinde resmen faaliyetlerine başlayan AKUT Bingöl Ekibi, kış koşulları ne denli zor olursa olsun, elinde bulunan 2 adet kar motosikleti ile çağrı aldığı bölgeye derhal ulaşmakta ve yardıma ihtiyacı olan hamile, böbrek hastası, kaza geçirmiş veya yaralanmış vatandaşlarımızı bu araçlara bağlı sedyelere sabitleyerek merkezdeki sağlık kuruluşuna nakletmektedir.

Son yıllarda özellikle doğu ve güneydoğu illerimizde kar üstü araçların benzer amaçlarla kullanılmak üzere mülki idareler tarafından temin edilerek bölgede hizmete sokulması, AKUT'un öncülüğünün ve ufuk açıcılığının ne kadar etkili ve doğru olduğunu göstermektedir. Bizden önce bu tür çalışmalar çoğu zaman, bütün yolun kar küreme araçlarıyla açılarak çok maliyetli, zahmetli ve sadece o seferlik işe yarayabilen şekilde yapıyordu. İkinci bir vakada bütün yolu tekrar açmak gerekiyordu.

AKUT ANADOLU TIRI PROJESİ - 2004 (Ek: 25)

“Bir nefes için...” adını verdiğimiz bu projede mobil eğitim sistemi ile vilayet makamları koordinasyonunda, doğal afet seminerleri düzenlenerek, hazırladığımız doğal afet kitabının dağıtılması, eğitim filminin izlenmesi ve dağıtımı ve fotoğraf sergisi açılmıştır. Ayrıca proje içerisinde bir ambulansla birlikte yurt genelinde solunum fonksiyon (KOAİ, astım) testleri yapılmıştır.

8 Nisan-17 Ağustos 2004 tarihleri arasında, AstraZeneca ve TURKSPED sponsorluğunda gerçekleştirilen bu projede, özel donanımlı bir tır ve bir ambulansla birlikte 15.500 kilometre yol kat edilerek 81 ilimizin tamamı ziyaret edilmiş ve 1 milyondan fazla insanımıza ulaşılmış ve afetler hakkında bilinçlendirme çalışmaları yapılmıştır.

Bu proje sırasında ayrıca çok özel bir çalışma daha gerçekleştirildi; AKUT ANADOLU TIRI uzun yolculuğunu bitirdiğinde, milletimizin yürek dolu sevgisi, coşkusu, duası ve güveninin yanı sıra, bizler için kutsal bir emanet daha taşıyordu; 81 ilimizden teker teker özenle alınan, bir avuç vatan toprağı.

Bu topraklar daha sonra özenle mermer bir haritaya yerleştirildi. Bu özgün toprak haritası; yaptıkları her çalışmayla Atalarına layık olma çabası içinde olan AKUT gönüllüleri tarafından, her karışı şehitlerimizin kanlarıyla sulanmış Türkiye'mizin 81 ilinden özenle alınan tertemiz vatan toprağıyla oluşturuldu. Anayasamızın 3. ve 4. maddelerinde koruma altına alınan; *“Türkiye Devleti, ülkesi ve milletiyle bölünmez bir bütündür”* maddesinde ifade edildiğı şekliyle Vatan toprağının bölünmez bütünlüğüne olan koşulsuz bağlılığımızı ve kahraman dedelerimiz ve ninelerimiz gibi bu uğurda her türlü fedakârlığa hazır olduğumuzu ifade eden bir sembol olarak hazırlandı.

AKUT ANADOLU'YLA ELELE PROJESİ - 2005'ten bu yana (Ek: 26)

Farklı alanlardaki projelerimizden biri olarak sürdürdüğümüz; yurdumuzun özellikle sosyal, kültürel ve ekonomik anlamda geri kalmış bölgelerinde, değişik vesilelerle tanıştığımız veya iletişim kurduğumuz ihtiyaç sahiplerine çeşitli yardım ve destek çalışmalarımızı, “AKUT ANADOLUYLA ELELE” adını verdiğimiz proje çerçevesinde son derece kapsamlı, geniş katılımlı ve organize olarak sürdürmekteyiz.

Bizi neredeyse arama kurtarma çalışmaları kadar heyecanlandıran bu proje çerçevesinde, üretici firmaların yurt çapında ihtiyaç sahiplerine ulaştırmak istedikleri kendi ürün portföylerindeki her türlü giyim, gıda, elektronik eşya, mobilya, araç, kırtasiye, okul malzemesi, kitap ve benzeri ürünleri AKUT aracılığıyla ulaştırıyoruz. Anadolu'muzun dört bir yanında yıllar içerisinde kurmuş olduğumuz sıcak ve güvenli ilişkilere dayanarak, gönüllülerimiz eliyle uzun zamandır sürdürdüğümüz aracılık görevimizi bu proje ile birlikte artık daha planlı olarak sürdürüyoruz. Bu çalışmalarımıza bu öğretim yılı başında önemli bir

halka daha ekledik. Geçtiğimiz yıl okullar açılırken, Anadolu'nun değişik yerlerindeki 5000 öğrenci kardeşimize içi defter, kalem gibi kırtasiye malzemeleriyle hatta birer de klasik çocuk romanı ile dolu olarak okul çantası yolladık. Bu yıl dönem sonunda da bu kez 10.000 öğrenci kardeşimize okuma kültürünün yerleşmesi amacıyla yaz tatili armağanı olarak çocuk kitapları yolladık. Bir kalemi ikiye kırıp öğrencilerine verip ders yapabilen öğretmenlerimiz, yoksulluktan okula bile gidemeyen kardeşlerimiz var Anadolu'da; onları unutmak ülkeyi unutmaktır...

Ulusal ve uluslararası üreticilerin ve hayırseverlerin derneğine karşı duydukları güven ve teveccühle, ihtiyaç sahiplerine ulaştırılmak üzere derneğimize iletilen her türlü ürün; "AKUT ANADOLUYLA ELELE" projesi çerçevesinde değerlendirilmekte ve bütün yardım dağıtımı çalışmalarımız bu başlık altında toplanmaktadır.

KERMAN EYALETİ AFET HAZIRLIK GELİŞTİRME PROJESİ - İRAN - 2005

2003 yılı sonunda gerçekleşen ve 30.000 kişinin yaşamını kaybettiği Kerman-Bam depreminin ardından, Kerman eyaletinin talebi ve ACT Netherlands'in desteği ile resmi ve sivil katılımcılara yönelik olarak; Mayıs 2005 tarihinde yapılan bir ön keşif çalışmasını takiben Eylül 2005 ile Nisan 2006 arasında aralıklı olarak üç fazda eğitimler düzenlenmiş ve tatbikatlar yapılmıştır. İlk fazda; arama kurtarma eğitimliğinin koşulları ve arama kurtarma ile acil durum yönetimi konusundaki standartları inceleyen masa başı çalışmaları düzenlenmiştir. İkinci fazda Acil Durum Yönetimi ve Acil Durum Yönetim Merkezi yapılandırması eğitimi, Toplum Afet Müdahale Takımı eğitimi ve asistan ile eğitimci eğitimleri düzenlenmiştir. Üçüncü fazda ise eğitimcilere yönelik olarak, teknik arama kurtarma branşlarının farkındalık seviyesindeki eğitimleri düzenlenmiş ve yetiştirilen eğitimcilerin yeni katılımcılara verdikleri TAMT eğitimi denetlenmiştir.

AKUT BTC BORU HATTI DESTEK PROJESİ - 2006'dan bu yana (Ek: 27)

AKUT ve ADY firması, arazi koşulları ve kış koşullarındaki deneyimiyle Bakü-Tiflis-Ceyhan boru hattının kullanımı süresince, kış aylarında hat boyunca görevli BOTAŞ ekiplerine destek veriyor. BOTAŞ'ın ilgili ekiplerine, AKUT tarafından "Hayatta Kalma" ve "Doğada İlk Yardım" konularında eğitimler verildi. Ayrıca proje süresince arama - kurtarma çalışmaları ve acil durumlarda müdahale amacıyla hat boyunca ekiplerimiz hazır bulunuyor ve mühendislerin arazideki güvenliğinden sorumlu olarak çalışıyor.

AKUT 1. ULUSLARARASI AFET SEMPOZYUMU - 2006

Kuruluşunun 10. yılı etkinlikleri çerçevesinde, Boğaziçi Üniversitesi'nin de desteği ile, 23 - 24 Mart 2006 tarihlerinde, Üniversite Kampüsü'nde AKUT "1. Uluslararası Afet Sempozyumu"nu gerçekleştirmiştir. Sempozyumda, farklı disiplinlerden toplam 30 konuşmacı uzmanlık konuları çerçevesinde bilgi aktarmıştır.

AKUT'un arama ve kurtarma konuları dışında destek verdiği kampanya ve projelerden bazılarını da sizlerle paylaşmak istiyorum.

KAN BAĞIŞI KAMPANYALARI - 1996'dan bu yana

Her AKUT gönüllüsü, başkalarına hayat vermeyi kendisine görev seçmiş bu asil çatının altına girerken, değerli kanlarını KIZILAY'a bağışlayarak aramıza katılır. Bu sembolün anlamı bizler için son derece açıktır; hayat kurtarmayı kendisine görev seçen, önce tertemiz kanıyla hayatların kurtarılmasına yardımcı olmaya başlar. Gönüllü adaylarımızın değerli kanları, onlar daha AKUT çatısı altına girmeden, uzaklarda bir yerlerde birilerine hayat olur, gönüllülerimiz de AKUT'un parçası, AKUT'un kendisi olurlar.

AKUT gönüllüleri, AKUT'taki çalışmaları sırasında da acil kan ihtiyaçlarına sürekli olarak destek vermektedirler.

DÜNYA BARIŞI İÇİN AĞRI DAĞINA EVEREST TIRMANICISI DAĞCILARLA BİRLİKTE TIRMANIŞ - 2001

AKUT'un Everest Dağı'na tırmanmış (1995 ALİ NASUH MAHRUKİ ve 2001 TUNÇ FINDIK) iki dağcısı ile birlikte, AKUT tarafından davet edilen Amerikalı, Kolombiyalı, Meksikalı ve Singapurlu dağcılar dünya barışı için Ağrı Dağı'na tırmandılar. O günlerde dünya dağcılık camiası bu sempatik projeye yoğun ilgi göstermiş ve gün gün gelişmeleri internet üzerinden takip etmişti.

AĞRI DAĞI'NDA BY PASS'LI DAĞCILAR - 2003 (Ek: 28)

Prof. Dr. Bingür Sönmez'in öncülüğünde gerçekleştirilen bu projenin temel amacı; Koroner By Pass ameliyatı geçiren hastaların, ameliyat sonrası süreçte kendilerini bakıma muhtaç, eksik, yarım, evlerinden çıkamaz durumda hissetmelerini önleyip, bir an önce, ameliyat sonrası süreçte doğal olarak yaşadıkları psikolojik bunalımdan kurtulmalarını sağlama konusunda bir mesaj vermektir. Koroner by pass ameliyatı geçiren kişilerin, beslenmelerine, egzersizlerine ve doktorlarının dediklerine dikkat ederlerse, ameliyat sonrası hayatlarını da, eskisi gibi hatta ameliyat öncesine göre eskisinden daha sağlıklı, dengeli ve kaliteli bir şekilde sürdürebileceklerini ve hem kendilerinin, hem çevrelerinin bundan, duygusal, sosyal ve ekonomik olarak büyük bir fayda sağlayabileceğini göstermek istedik. Söz konusu tırmanışta, by pass ameliyatı geçirmiş insanların Türkiye'nin en yüksek dağı olan Ağrı Dağı'na bile gidebilecekleri bir sembol olarak gösterilmiştir.

ORGAN BAĞIŞI KAMPANYALARI - 2005'ten bu yana (Ek: 29)

“YAŞARKEN DE, YAŞAMDAN SONRA DA HAYAT KURTARIYORUZ” adını verdiğimiz sloganla, AKUT gönüllüleri olarak “Organ Bağışı” kampanyalarına destek veriyoruz.

AKUT gönüllüleri olarak, yaşarken olduğu gibi, bu güzel dünyadaki varlığımız sona erdikten sonra da, yaşamın kutsallığına hizmet etmek istiyoruz. Bizler yaşamın kutsallığına inanan bir geleneğin temsilcileriyiz. Dünya sizi şaşırtmasın, dışarıda ne görürseniz görün, doğrusu yaşamın kutsal olduğudur, yaşama hakkı da öyledir...

Organ bağışı kampanyaları ne yazık ki değişik sebeplerle ülkemizde yeteri kadar duyurulamayan, desteklenemeyen konulardan biri. Oysa bir millet olmanın birinci sorumluluğu o millet arasındaki koşulsuz, art niyetsiz, karşılıklı güven, sevgi, saygı, anlayış ve destektir ve bunlardan kaynaklanan birarada yaşama arzusudur. Toplum kendi içdinamiklerini, diğerleri kadar şanslı olamayan, diğerlerinin imkânlarına sahip olamayan bireyleri de koruyacak, onlara sahip çıkacak şekilde kurgulamak zorundadır. Aksi halde milleti oluşturan unsurlar arasında sevgi, saygı, karşılıklı güven ve empati eksikliği yaşanır ki, uzun dönemde bu bölünmüşlüğü, güvensizliğin ve yabancılaşmanın etkileri son derece tehlikeli olabilir.

Bu inanç ve düşünceyle, Türk Milleti’ni oluşturan 73 milyonluk nüfusumuzun kendi içindeki bağlarını kuvvetlendirebilmek için önemli bir sembol olabilecek organ bağışı kampanyalarına tüm yurttaşlarımızın destek vermesini istiyoruz.

SOKAK KÖPEKLERİNİN REHABİLİTE EDİLMESİ, EĞİTİLMESİ VE KAZANDIRILMASI PROJESİ / Ankara - 2006 (Ek: 30)

Çankaya Belediyesi’ne ait barınakta bulunan köpeklerin rehabilite edilmesi ve topluma kazandırılması amacıyla belediye tesisleri içinde 26 köpeklik bir barınak oluşturuldu. Eğitim ve rehabilitasyon merkezinin inşaatı devam ederken köpeklerle ilgilenecek insanlara teorik eğitim AKUT Ankara Ekibi operas-

yon merkezinde AKUT gönüllüleri tarafından verildi. Uygulama kısmı iki aşamadan oluşan bu projede; öncelikle insan eliyle travmaya uğrayan köpeklerin güveninin kazanılmasına yönelik çalışmalar yapıldı. Temel eğitim çerçevesinde köpeklerin kayışa ve tasmaya alıştırılması, şehir yaşantısında sahipleri ile rahatça gezebilmeleri için çeşitli komutların öğretilmesi gibi eğitimler verildi. İkinci aşamada ise sağlık kontrolleri yapılan ve rehabilite edilen köpekler sahiplendirildi. Böylelikle binlerce köpeğin bir arada tutulduğu barınaktan rehabilitasyon merkezine, oradan da köpek edinmek isteyenlere sahiplendirilme şeklinde bir döngü oluşturuldu.

Aynı zamanda hedeflenen diğer bir konu ise terapi köpeği; yani çocuklar, yaşlılar veya engellilerle iletişim kurup pozitif algı yaratacak köpek yetiştirilmesi idi. Bu hedef doğrultusunda yapılan çalışmalarla yetiştirilen köpekler belediye tarafından yapılan organizasyonlarda kullanılmıştır.

AKUT ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİ TOPLULUKLARI PROJESİ - 2006'dan bu yana

Boğaziçi, İTÜ, Kocaeli, Uludağ, Ege, Akdeniz gibi pek çok üniversite ile işbirliği protokolü bulunan ve değişik projelerde birlikte çalışan AKUT, üniversite öğrencileri arasında gönüllülük, kan bağıışı, organ bağıışı ve toplum bilinçlendirme çalışmaları gibi konulara destek vererek, öğrencilerle birlikte oluşturduğu Uludağ Üniversitesi, Haliç Üniversitesi, Kocaeli Üniversitesi ve İzzet Baysal Üniversitesi AKUT Öğrenci Toplulukları ile hem üniversite içinde, hem de çevresinde çok çeşitli bilgi paylaşımı projeleri düzenlemektedir. Giderek yayılan AKUT Üniversite Öğrenci Toplulukları, okul içi ve çevresinde, AKUT'un arama ve kurtarma konuları haricinde faaliyetlerde bulunduğu sosyal fayda ağırlıklı projelerde çalışmalar yapmaktadır. Burada amaç üniversite öğrencilerinin enerjilerini ülkeye faydalı projelere yönlendirebilmek ve gençlerin yaratıcı beyinlerine, AKUT çatısı altında hayallerini gerçekleştirebilme fırsatı vermektir.

KÜRESEL ISINMA'YA DİKKAT ÇEKMEK İÇİN AĞRI DAĞI KIŞ TIRMANIŞI - 2007 (Ek: 31)

Çinli ve Türk dağcılardan oluşan 10 kişilik bir ekiple, dünyanın bugün için en büyük problemi olan “Küresel Isınma” konularına dikkat çekmek ve her bireyin, her kurumun, her devletin yapabileceği bir şeyler, alabileceği birtakım önlemler olduğu mesajını iletmek ve bu küresel sorunu, ancak küresel anlamda her birimiz üzerimize düşeni yaparsak daha az zararla atlatabiliriz düşüncesine dikkat çekmek için, 2007 yılı Şubat ayında Ağrı Dağı'na tırmandık. Bu tırmanışta sloganımız; “DÜNYAMIZI, EVRENDEKİ TEK EVİMİZİ KORUMALIYIZ” olarak seçilmiştir.

Yukarıdaki örnekleri sizlerle paylaşmak istememin sebebi; kamuoyunda arama ve kurtarma, hatta daha da daraltarak deprem konularındaki çalışmalarıyla bilinen bir STK olarak aslında ülkemiz için, insanımız için ne kadar farklı konularda da proje üretmeye çalıştığımızı, kendimizi, sadece bu ülkenin birer vatanđası olarak, ne kadar geniş bir alanda sorumlu hissettiğimizi gösterebilmek içindir.

AKUT, kendisine görev olarak seçtiğı acil durumlarda arama ve kurtarma çalışmalarını en iyi şekilde yerine getirmeye gayret eden ve bu şekilde vatanına, milletine bir nebze olsun hizmet etmenin getirdiğı iç huzuru ile kendi yaşam doygunluğunu ve kalitesini yükselten gönüllülerden oluşan, tam anlamıyla insan odaklı bir kurumdur. AKUT aslında kendisini vareden gönüllülerinin kimliğinde, duygularında, söyleminde, eyleminde vücut bulan, yaşayan bir kurumdur. Bu canlılığı ve ruhu nedeniyle AKUT'un operasyonel ekiplerinin yöntemleri ve tercihleri de bulundukları coğrafyaya ve ihtiyaçlara göre farklılıklar gösterir. Bingöl ekibi ile Olympos ekibi veya Rize ekibi ile Marmaris ekibi yaşadıkları bölgenin ihtiyaçlarına, risklerine ve fiziksel şartlarına göre özgün olarak tasarlandıkları için çalışma biçimleri, kullandıkları araçlar ve sahip oldukları imkânlar itibarıyla birbirlerinden farklılıklar gösterebilirler. Ancak ortak noktaları AKUT ruhunun en güçlü teması olan sorumluluk duygusu, karşılıksız yardım, gönüllülük, yaşamın kutsallığına inanç, Anadolu'lu olmanın getirdiğı içsel değerler, vatan ve millet sevgisi ve

büyük önder Atatürk'ün tam bağımsız, öncü, bilime dayalı, devrimci ruhudur.

Bu yönüyle AKUT; üstlendiği arama ve kurtarma görevleri bir yana, aslında Türk Milleti'nin 12 Eylül 1980 sonrası süreçte yaşadığı-yaşamak zoruna bırakıldığı ve bir türlü kendisini kurtaramadığı kendi içindeki yabancılaşmaya ve bölünmüşlüğe tepkisidir de bir yandan. AKUT'u bir avuç dağcının kurması, bugün için bizlerin yürütmesi için görünen kısım"dır. AKUT yabancılaşmaya ve bölünmüşlüğe karşı sonuna kadar direnme kararlılığında olan Türk Milleti'nin ortak bilincinin zamanı gelmiş özgün bir ürünü"dür. Bizler sadece bugün için bu düşüncenin uygulayıcıları ve koruyucularıyız. Milletimize ait olanın emaneten bizde olduğunu bir an bile aklımızdan çıkartmadan çalışmalarımızı artırarak sürdüreceğiz. (Ek: 32)

AKUT Türk Milleti'ne aittir...

AKUT, 1999 Gölçük Depremi'nde, ülkedeki neredeyse bütün kurumların hazırlıksız yakalandığı bir dönemde bile ne yapması gerektiğini gayet iyi bilen, planlı ve organize bir şekilde gerçekleştirdiği kurtarma çalışmaları ve ülkenin dört bir yanından gelen büyük gönüllü gücünün ve yardımların koordinasyonundaki başarısı nedeniyle, sivil toplum örgütlerinin neler yapabileceğini bütün Türkiye'ye göstermiş oldu. Her şeyi devletten beklemeye alışmış bir toplumun içinden çıkan AKUT; iyi kurgulandıkları ve kendi konularında bilinçli bir şekilde çalıştıkları taktirde, sivil toplum örgütlerinin son derece tehlikeli ve zorlu konularda bile etkin ve başarılı olabileceğini ispat etti. Aslında konuyu incelerken hep 17 Ağustos 1999 sonrası kurulan arama kurtarma ekiplerinin sayısından bahsederiz; oysa AKUT sadece arama kurtarma konusunu değil, dinamik yapıları ve süratli karar mekanizmaları ile sivil toplum örgütlerinin ve sivil inisiyatif kullanmanın ne kadar etkin ve başarılı, daha doğrusu ne kadar gerekli olduğunu da bir kez daha göstermiş oldu. Bugün demokrasinin vazgeçilmezlerinden kabul edilen örgütlü bir sivil toplum ve sivil toplum kuruluşu söylemleri bile, geniş anlamıyla kamuoyunun bilincine Gölçük Depremi'nde AKUT'un yaptığı başarılı çalışmalar sonrasında girdi.

AKUT'un yaptığı yüzlerce arama ve kurtarma çalışmasına ilave olarak, “*Acil Durum Yönetimi*” ve “*Kurumsal Süreklilik*” konularında kurumlara verdiği eğitim, denetleme ve danışmanlık hizmetleri ise, bugün geldiği yer itibariyle, ülkede bu alandaki önemli boşluğu ülkemizin özkaynakları ile doldurmaya katkı vermesi sebebiyle bir diğer önemli açılımıdır. Bugünün AKUT'u, bu yönde yaptığı ulusal ve uluslararası ölçekteki büyük ve prestijli projelerle geleceğin AKUT'unun nasıl olacağına dair de önemli sinyaller vermektedir.

Yılların kurumsal birikimini, kendisini bu konularda geliştiren gönüllülerimizin enerjisi ve bilgisiyle, güncel gelişmeleri de takip ederek birleştirdik ve Türkiye'nin yeni öğrenmeye başladığı “*Acil Durum Yönetimi*” ve “*Kurumsal Süreklilik*” konularında son derece nitelikli projeler üreten yeni bir yapı kurduk AKUT içerisinde. Bu yöndeki bütün çalışmalarımızı da bu başlık altında topladık.

Geçtiğimiz 2 yıl içerisinde, bu konularda AKUT'u tercih eden kurumlardan bazılarını aşağıda sizlere paylaşmak istiyorum.

1. İş Bankası Genel Müdürlüğü	12. AQUACITY
2. Nike Türkiye	13. STFA
3. TYCO Medikal International	14. CEMTAŞ
4. ÇMİŞ Çimento Muhtasilleri İşverenleri Sendikası (Tüm Türkiye Çimento Fabrikaları)	15. BTC BORU HATTI Projesi
5. Reebook, Hey Tekstil	16. Gama Nurol Boğaz Tüp Geçiş Projesi
6. İTKİB Tekstil İhtalatçıları Birliği	17. ABANK
7. TGSD Türkiye Giyim Sanayicileri Derneği	18. Shell Company
8. Levi Strauss Çorlu Fabrikası	19. Bahçeşehir Koleji
9. TNT Lojistik (Tüm Türkiye Operasyonları)	20. STATOIL
10. SCHOT-ORIM	21. Fevziye Mektepleri
11. Li & Fung	İŞIK LİSESİ
	22. TC Sağlık Bakanlığı UMKE - Ulusal Medikal Kurtarma Ekipleri
	23. Yeşim Tekstil

24. Levi Strauss Vakfı	32. İSO İstanbul Sanayi Odası
25. Alternatif Bank AŞ	33. İTO İstanbul Ticaret Odası
26. Fark Turizm ve İşletmecilik AŞ	34. Armada Hotels
27. TAISEI Corporation	35. ALTUYAB Turizmciler Birliği
28. Hürkuş Havayolu Taşımacılık ve Tic. AŞ	36. Finans Invest
29. Garanti Bilişim Teknolojisi ve Tic. AŞ	37. Tekfen AŞ
30. Gama Nürol	38. Arkas
31. Modateks Konfeksiyon Tic. ve San. AŞ	39. Altınmarka
	40. Perboya

Bu anlamda bizim için en önemli olan konu, nasıl arama ve kurtarma konularında % 100 başarıyı hedeflediysek, aynı şekilde kurumlara verdiğimiz eğitim, denetleme ve danışmanlık hizmetlerimizde de % 100 müşteri memnuniyetini hedefledik ve yakaladık. Bunun en büyük göstergesi de, yukarıdaki listede gördüğünüz kurumların büyük çoğunluğuyla uzun soluklu bir işbirliği ve birbirini takip eden yeni açılımlar yapıyor olduğumuzdur.

AKUT'u var eden oğullarınız, kızlarınız, kardeşleriniz olan bizler, nasıl enkazlardan, sellerden, çığlardan, dağ kazalarından bir can daha kurtarabilmek için, yüzlerce kez oradan oraya koştuysak ve çalıştıysak, yüce Devletimiz ve asil Milletimiz için, Vatanımız için de koşmaya, çalışmaya, hem de hiç durmamacasına, hiç yorulmamacasına koşmaya ve çalışmaya kararlıyız.

Çünkü biliyoruz ki geçmişimiz, bugünümüz, geleceğimiz, kültürümüz, varlığımız, refahımız ve mutluluğumuz hepsi aynı yerde buluşuyor. Ya hepimiz kazanacağız, ya hep birlikte kaybedeceğiz. Türk Milleti kazanmak istiyor ve bunu herkesten çok hak ediyor.

AKUT'un bütün çalışmalarında ve etkinliklerinde, yol göstericimiz her zaman Büyük Önderimiz Gazi Mustafa Kemal Atatürk olmuştur. Henüz Harp Okulu sıralarında öğrenciyken; “*Engellerden hiçbirini bilimden yararlanmayı önleyemez*” diyen Atatürk, yıllar sonra bunu “*Hayatta en hakiki mürşit ilimdir*” sözle-

riyle hayata geçirmiş ve “Türkiye Cumhuriyeti’nin her türlü faaliyetine akıl ve bilimin egemen olmasını” temel ilke olarak benimsemiştir. O’nun yolunda ilerlemekten bir an bile tereddüt etmeyen AKUT ailesi, bugüne dek olduğu gibi bundan sonra da ATA’sının gösterdiği bilim ve akıl yolundan hiçbir zaman ayrılmayacaktır.

14/3/08	AKUT GENEL OPERASYONLARINDA KURTARILAN KİŞİ TABLOSU															
	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	Toplam
Dağ ve Diğer Doğa	2	16		4	12	12	7	24	18	35	50	46	17	14	257	
Sel			90	11					40	7					148	
Deprem				2	239		2		19						262	
Yangın												3			3	
Taşıt ve Mekanizma							11	10	10	1	10		4		46	
Kriminal															0	
Hayvan Kurtarma															0	
Göçük ve Toprak Kayması										2		1			3	
Toplam	0	2	16	90	17	251	12	20	34	87	45	60	50	21	14	719

14/3/08	AKUT GENEL OPERASYON TABLOSU															
	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	Toplam
Dağ ve Diğer Doğa	1	2	12		5	9	18	14	17	31	53	35	55	40	22	314
Sel				1	1		1		2	2	1			2		10
Deprem					1	7	1	2	1	5	2	4		3		26
Yangın					2					4	1	1	12	12	3	35
Taşıt ve Mekanizma								1	2	3	3	4		8	1	22
Kriminal					1					3	2			1	2	9
Hayvan Kurtarma							1		2	2	2	4				11
Göçük ve Toprak Kayması												3	3	5		11
Toplam	1	2	12	1	10	16	21	17	24	50	64	51	70	71	28	438

AKUT'A DUYULAN GÜVEN

ve TÜRKİYE'NİN GÜVEN BUNALIMI

Medyamız ve halkımız, 1998 Adana-Ceyhan ve 1999 Marmara Depremleri sonrasında verdiği büyük destekle bizi onurlandırdı, güç ve cesaret verdi. Bundan sonraki çalışmalarımız için olumlu yönde motive etti. Hatta bizi bu milletin tarihten bir övünç olarak taşıdığı Türk Silahlı Kuvvetleri ile birlikte en çok güvendiği kurumların başına yerleştirdi. Yıllardır hep bu sorumluluk duygusu içinde, daha önce yaptıklarımızdan daha iyisini, daha fazlasını yapabilmek tutkusuyla, canla başla çalıştık, bundan sonra da ne olursa olsun bütün kararlılığımızla çalışmaya devam edeceğiz.

Çünkü biz bu vatani çok seviyoruz, çünkü biz sizi çok seviyoruz...

1999 yılına kadar hayatımızda her şey çok iyi giderken, Gölçük Depremi sonrasında birdenbire hiç beklemediğimiz sayısız saldırı ile karşılaştık. İlk önce neler olduğunu, daha doğrusu neden olduğunu anlayamadık. Saldırıları öyle yoğun ve beklenmedik yerlerden peşi sıra gelmeye başladı ki, hiç bilmediğimiz ve hayatımızda ilk kez karşılaştığımız bu çirkin oyunda sadece yarım yamalak bir savunma yapabildik.

O süreçte kimilerinin bizi kullandıklarını düşünüyorum. Devlet'le kendilerince bir hesabı olanlar; bu bir fırsattır diye bizi ön plana çıkartıp Devlet'in zafiyetini gündeme taşımaya çalıştılar. Devlet'i korumak isteyenlerin bir kısmı da yine karşı tarafın (!) kahraman yaptığı AKUT'u bu sefer sıkıştırmaya kalktılar. Başkalarının gizli gündemleri ne yazık ki arada bizi ezdi. Biz sonuçta dağcıyız, sporcuyuz, sorumluluk duygusu gelişmiş sıradan insanlarız. İçten pazarlıklı politik manevralara alışkın değiliz ve ne yazık ki bu tür, altında başka hesapların olduğu çıkışların elinde oyuncak olmayı engelleyemedik. Bugün hâlâ o günlerden kalan tortular ile mücadele etmemiz gerekiyor.

Bize karşı alınan tavırların daha da şiddetlenmesine yol açan bir gelişme yaşandı Gölçük Depremi'ni izleyen süreçte. TESEV (Türkiye Ekonomik ve Sosyal Etüdler Vakfı), iki yıl üst üste

Türk toplumunun kurumlara olan güvenini araştırdığı iki kamu-oyma araştırması yaptı 1999 ve 2000 yıllarında. Her ikisinde de Türk Silahlı Kuvvetleri'nin yanında AKUT da en başta çıktı; **(Ek: 33)** ama bunun acısını da bizden daha sonra ciddi bir şekilde çıkardılar.

Bu bölümde aslında Türk toplumunun uzun yılların birikimi ile bilinçli bir şekilde nasıl ciddi bir güven bunalımına düşürüldüğünden bahsedeceğim. Ama önce AKUT'un neden ve nasıl bu kadar güveni ve sevgiyi bünyesine toplayabildiğine kısaca değinmek istiyorum.

5 Mart 2001 tarihinde *Zaman* gazetesinde çıkan değerlendirmelerinde, AKUT kurucularından ve ilk yıllarda büyük emeği olan Dr. Feridun Çelikmen şu tespitleri yapar;

TSK'ya olan güven kurumlar üstüdür. Yolsuzluk ve güven gibi iki hassas noktada AKUT'un bu kurumdan sonra güven sıralamasında ikinci olması, halkın derneğimizi onurlandırmasıdır. Aynı zamanda haklı bir güvendir. Bugün çok ciddi finansmanlara sahip Kızılay gibi, üniversiteler gibi kurumlar var. Ancak AKUT maddi sıkıntılarına rağmen gönlünden iş yapan insanların kurduğu, büyüttüğü bir yardım kuruluşu. Bu güvenin kazanılmasında elbette ki 17 Ağustos ve 12 Kasım depremlerinde yaptığımız çalışmaların büyük payı var. Ardından Yunanistan, Tayvan son olarak Hindistan depreminde de yıllardır iç ve dış çekişmelerle gününü geçiren Türkiye'yi, daha doğrusu halkı yalnız bırakmadı. Uluslararası bir güven unsuru oldu. Sanırım AKUT almaktan çok veren konumunda olduğu için buna layık görüldü.

Yine aynı haberde Sosyolog Doç. Dr. Nilüfer Narlı'ya göre; AKUT'a duyulan güvenin altında depremle birlikte sivil toplumun sosyal sorunların çözümünde daha aktif rol almaya başlaması ve sivil bilinçteki değişim yatıyor. *“Bir avuç AKUT gönüllüsü her şeyin yerle bir olduğu bir ortamda insanların kendi sorunlarını örgütlenerek kendilerinin çözebileceğini gösterdi.”* diyen Narlı, depremde sonra halkın *“her şeyi devletten bekleme”* anlayışından kurtulmasıyla başlayan sürecin meyvelerinden birisinin AKUT'a; yani sivil topluma duyulan güven olduğuna işaret etti. Narlı'nın tespitlerine göre Meclis, siyasi partiler, Kızılay, belediyeler güven açısından prim kaybederken, halkın kendi ayakları üzerinde durma ihtiyacını hissetmesi ve bu de-ği-

şimin sürmesini istemesi de AKUT'un güven zirvesinde yer almasının sebepleri arasında.

İşte tam bu noktada, ilerleyen sayfalarda karşılaşacağınız bu kitabın çok önemli bir bölümünü oluşturan, toplumda en çok eksikliği hissedilen ve hem özlem hem ihtiyaç duyulan, Marmara Depremleriyle başlayan, ancak süreç içerisinde unutturulan ve önü kısa sürede alınan toplumumuzdaki köklü zihin haritası değişimi ihtiyacını da size hatırlatmak istiyorum. *Zaman* gazetesi, bu haberde bu konuya “*Sivil Bilinç Değişimi*” başlığını atmıştı.

1999 yılında, hâlâ depremin acılarının yoğun olarak yaşandığı süreçte, toplumun güven konusundaki görüşleri doğal olarak depremin ağır travmasından da etkilenmişti. AKUT bu ruh haliyle ve elbette ki depremin hâlâ içimizi sızlatan acılarının etkisiyle, 10 puan üzerinden 7.9 puan alarak, Türkiye'nin en güvendiği kurum seçildi. Aynı ankette Türk Silahlı Kuvvetleri, çok az bir farkla ikinci olmuştu. Burada bence asıl ilginç veri en altta kalan, yani toplumun en güvenmediği kurumlarda ortaya çıkmıştı. Daha 3 yaşında bir bebek olan AKUT'un birinci kurum olarak çıktığı ankette 131 yıllık şanlı bir geçmişi olan Kızılay 2.8 puanla sonuncu çıkmıştı. Yürütmenin başı olan Hükümet 2.9, yasama organı TBMM ise 3.1 puanla en sona yerleştirilmişti. Basın 4.4 puan, Belediyeler ise 4.5 puan alabilmişti.

TESEV aynı anketi, “*Hanehalkı Yolsuzluk Araştırmasına Göre Türkiye’de Kurumlara Duyulan Güven*” başlığıyla 2000 yılında da tekrar etti. Bu sefer de sonuçlar pek farklı çıkmadı. Depremin acıları biraz daha geride kalmıştı ve bu kez en güvenilen kurum, olması gerektiği gibi Türk Silahlı Kuvvetleri olarak çıktı. TSK'nın 10 puan üzerinden 7.7 puan aldığı bu ankette AKUT 7,6 puanla, toplumun en güvendiği ikinci kurum seçildi. 2000 yılındaki ankette toplumun en güvenmediği kurumları da size bir kez daha hatırlatmak istiyorum. En güvenilmez kurum olarak 2.1 puan alan siyasi partiler seçildi. TBMM bu kez 3.2 puan alabildi. Merkezi Yönetim 3.9, gazeteler ise 4 puan alırken, Kızılay ve Belediyeler 4.4 puan alabilmişti. Hatta Kızılay yönetimi, afet süreçlerindeki tarihsel sorumlulukları gereği o günlerde en sert şekillerde kritik edilmiş, suçlanmış ve bu düşündürücü sonuçlar nedeniyle yönetim değişikliği yapmak zorunda kalmıştı. Hatırlayacaksınız o acılı süreçte kendinden bek-

lenenin çok altında kalan Kızılay için o günlerde büyük bir gazetemiz; “KIZILAY’ı AKUT’a verin” diye münasebetsiz bir başlık bile atmıştı. Hatta 1999 yılında ayyuka çıkan suçlamaları ve üzerine yapışan kötü imajı da üzerinden atabilmek için, takip eden dönemde Kızılay, Atatürk tarafından koyulan marka adını değiştirerek Türk Kızılayı yapmıştı. *(Bugünün Türk Kızılayı geçmiş hatalarından ders almış ve adına yakışır bir şekilde dünyanın her yerinde çalışmalarını sürdürmektedir.)*

Dolayısıyla Türk toplumu ne yazık ki ortak yaşamı, ortak kullanımı, birlikte yaşama kültürünü düzenleyen, kanunlar ve kuralların uygulanmasından, denetlenmesinden sorumlu olan unsurlara, yasama, yürütme ve yargı organlarına, dahası demokratik bir sistemde sorunları çözecek tek seçenek olan siyaset kurumuna ve siyasi partilere bile güvenmiyordu. Bu anketleri inceleyen biraz akıllı başında olan herkes yaklaşmakta olan büyük tehlikeyi apaçık bir şekilde görebilmeliydi bence; Türk toplumu yaşamak zorunda bırakıldığı yolsuzluk, rüşvet, ahlaksızlık, adaletsizlik ve eşitsizlik süreçlerinde uzun yıllardır ezilmekten ve haksızlığa uğramaktan temel güven duygusunu o kadar yitirmiş durumdadır ki, tarihsel olarak toplumun gönlünde çok özel bir yeri olan Türk Silahlı Kuvvetleri ve bir de Gölcük Depremi’nin yarattığı muazzam acı ve yıkım karşısında yaptığı mütevazı ama bilinçli ve etkili çalışmalar nedeniyle AKUT dışında neredeyse hiçbir kurum, sağlıklı bir toplumda olması gerektiği gibi güvenmiyor, güvenemiyordu. Bu iki kurum dışında ortak yaşamla ilgili olan ve sistemi ayakta tutan neredeyse bütün kurumlara karşı, bunu devletin kendisine diye de okuyabilirsiniz, derin bir güvensizlik hissediyordu. Bunun gideceği yer acaba ne olabilirdi? Bu bölümünün ilerleyen sayfalarında bir psikanalistin bakış açısından da destek alarak bu konuya değineceğim. Ama önce Coşkun Can Aktan’ın editörlüğünde Hak-İş Yayınları’ndan 2001 yılında çıkan; “Yolsuzlukla Mücadele Stratejileri” adlı araştırmasından birtakım verileri ve saptamaları da, biraz uzun olmakla birlikte doğrudan alıntılar olarak sizlerle paylaşmak istiyorum.

TÜRKİYE’DE SİYASAL YAPI VE KAMU YÖNETİMİ HAKKINDA

DÜŞÜNCELER VE DEĞER YARGILARI

Siyasal kültürümüzde hâlâ geçerli olan “yakın çevre dışın-

dakilere güvensizlik" eğilimi siyasal yapıda adam kayırmacılığının yaygınlaşmasının bir nedenidir. Yine Osmanlı Devleti'nde oldukça yaygın bir durum arzeden rüşvet, irtikap vb. yozlaşmalar Türkiye Cumhuriyet'inde de varlığını daima sürdürmüştür.

Ülkemizde siyasal kültürde ciddi değişim 1980'li yıllarda yaşanmıştır. Osmanlı'dan kalma değer ve tutumların yerini yeni değerler almaya başlamıştır. 1980'li yıllarda serbest piyasa ekonomisine entegre olmaya çalışan Türkiye'de, toplumun değişen bazı değer ve tutumlarını gözlemek mümkündür.

Ülkemizde maalesef geçmişten miras kalan değer ve tutumlar ile yukarıda sıralanan değer ve tutumlar 1980 sonrasında tezatlar oluşturmuştur. "Kolay yoldan para kazanma", "köşe dönme" türünden zihniyetlerin arttığını söylemek mümkündür. Özellikle 1980 sonrasında ülke ekonomisindeki hızlı büyüme ve sanayileşme çabaları yeni kaynak ve fırsatlar yaratmıştır. Bu kaynak ve fırsatlardan yararlanma yarışı, modern anlamda yeni türde siyasal yozlaşmaları gündeme getirmiştir. Örneğin, lobicilik ve rant kollama adı verilen siyasal yozlaşma türü özellikle 1980 sonrasında yaygınlık kazanmıştır.

A. TÜSİAD'ın "Türkiye Değerler Araştırması'nın bulguları

"1990-1991 Dünya Değerler Araştırması çerçevesinde TÜSİAD'ın sponsorluğunda gerçekleştirilen Türkiye Değerler Araştırması'nın sonuçları ülkemizde siyasal yapı ve kurumlar hakkında ilginç bazı sonuçlar ortaya çıkarmıştır.

... açık bir şekilde ülkemizde Türk siyaset sistemine, TBMM'ye, mahkemelere ve devlet memurlarına olan güven duygusunun pek yüksek olmadığı dikkat çekmektedir. Yapılan araştırmaya göre ülkemizde en çok güven duyulan kurum Silahlı Kuvvetlerdir."

"Türkiye'deki kamu bürokratinin halkın gözündeki görüntüsünün hâlâ son derece olumsuz olduğu görülmektedir. Osmanlı İmparatorluğu döneminden kalan üstün yetkili, devletin temsilcisi ve hâkimi, egemen gücün sorumsuz ve sınırsız kullanıcısı ve halkın sorunlarına karşı ilgisiz ve duyarsız, ondan farklı ve ona üstten bakan bir konumdaki ceberrut ve keyfi saltanat sahibi bir kişi görüntüsü ve onun benzeri bir görünümündeki tek parti dönemindeki uzantısı-

nın siyasal kültürümüzdeki imgesinin pek de değişmeden sürmekte olduğunu söyleyebiliriz.”

Yine aynı araştırmada “Devletin İşleyişi halka daha açık bir hale getirilmelidir görüşü hakkında ne düşünüyorsunuz?” sorusuna ortalama % 90’ın üzerinde bir oranla kabul (evet) cevabı alınmıştır. Bu sonucu ülkemizde yönetimde açıklığın (şeffaflığın) olmadığı şeklinde yorumlamak mümkündür.

B. MÜSİAD’ın “Orta Büyüklükteki İşletmeler ve Bürokrasi Araştırması”nın Bulguları

... anlaşılacağı üzere ülkemizde sanayici kesimin Türk kamu yönetimi ve bürokrasiye olan düşüncesi oldukça olumsuzdur. Araştırmaya göre özel işletme sahip ve yöneticileri büyük bir yüzdeyle devlet ve belediye memurlarını “bilgisiz”, “engelleyici”, “tembel”, “yiyici” olarak görmektedirler. Kamu yöneticileri hakkındaki düşünceler ise “taraf- lı”, “politize olmuş”, “bürokrasiyi arttıran”, “çıkarıcı” ve sa- ire şeklindedir.

C. TÜGİAD’ın “Türkiye’de Adalet Hizmetleri” Araştırmasının Bulguları

Türkiye Genç İşadamları Derneği’nin (TÜGİAD) 1993 yılında kendi üyeleri arasında yaptığı anket sonuçlarına gö- re, Türkiye’de hukuk sistemine ve adalet hizmetlerini ger- çekleştiren hâkim, savcı ve avukatlara olan güven duygusu tespit edilmeye çalışılmıştır. Söz konusu araştırmanın so- nuçları aşağıda sunulmuştur:

TÜGİAD’ın anketine katılan genç işadamlarının yüzde 54.4’ü Türk hukuk ve adalet sistemine güvenmemektedir. Türk hukuk ve adalet sistemine “hiç güvenmiyorum” diyen- lerin oranı % 32.8, “güveniyorum” diyenlerin sayısı ise % 3.2’dir.

Ankete katılan TÜGİAD üyelerinin yüzde 34.4’ü ülke- mizde hâkimlere güvenmemektedir. Hâkimlere güvendiği- ni belirtenlerin oranı ise sadece yüzde 27.9 düzeyindedir. Avukatlara ilişkin değerlendirmeler ise şu şekildedir: Anke- te katılanların yüzde 39.3’ü avukatlara güvendiğini, yüzde 34.4’ü ise güvenmediğini belirtmiştir. Savcılara yönelik de- ğerlendirmede ise ankete katılanların yüzde 44.3’ü kararsız olduklarını belirtmekte, yüzde 28.9’u ise savcılara güven- mediklerini belirtmişlerdir.

TÜGİAD'ın anket çalışmasında ayrıca genç işadamlarına yöneltilen "Davanızın adil bir biçimde sonuçlandığına inanıyor musunuz?" ve "Hâkimler dava dosyalarını yeterince inceleyerek karar veriyorlar mı?" sorularına verilen cevaplar ise yüzde olarak aşağıda gösterilmiştir. Herhangi bir nedenle davalı ya da davacı olan genç işadamlarının yüzde 60.7'si ülkemizde davaların adil bir biçimde sonuçlanmadığını belirtmektedir. Ankete katılanlar davaların adil sonuçlanmama nedenlerini; hâkimlerin yeterince inceleme yapmamasına (yüzde 27), adalet sistemindeki aksaklıklara (yüzde 21), mahkemelerin yavaş çalışmasına (yüzde 18) ve yasaların günümüz koşullarına uygun olmamasına bağlamaktadır. Öte yandan görüşlerine başvurulanan işadamlarının yüzde 98.3'ü hâkimlerin dava dosyalarını yeterince incelemediği kanaatini taşımaktadır.

D. TESEV'in "Türkiye'de Yolsuzluklar Araştırması'nın Bulguları

Hanehalkları ile yapılan anketin sonuçlarını şu şekilde özetleyebiliriz.

1. TESEV araştırmasına göre ülkemizde çözülmesi gereken en önemli sorunların başında yolsuzluklar gelmektedir. Ankette sorulan "Türkiye'nin çözülmesi gereken en önemli sorunu nedir? Sorusuna verilen cevap sıralaması şu şekildedir: Enflasyon yüzde 34; işsizlik yüzde 26; rüşvet ve yolsuzluk yüzde 14; eğitim yüzde 8; PKK / güneydoğu sorunu yüzde 6; demokrasi / fikir özgürlüğü yüzde 5; sağlık / sosyal güvenlik yüzde 3; ahlaki yozlaşma yüzde 3.6 .

Ankete verilen cevap sıralamasına bakıldığında rüşvet ve yolsuzluklar üçüncü sırada bulunmaktadır. Yani rüşvet ve yolsuzluk Türkiye'nin yüz yüze bulunduğu en önemli sorunlarından biri olarak düşünülmektedir.

2. TESEV'in yolsuzluk araştırmasında halkın kurumlara (özel, kamu ve kar amacı gütmeyen kurumlar) duyduğu güven de tespit edilmeye çalışılmıştır.

Anket sonuçlarına baktığımızda Silahlı Kuvvetler ve AKUT hariç tüm kurum ve kuruluşlara halkın güven oranı yaklaşık olarak yüzde 50'nin altındadır. Halkın en az güven duyduğu kurumların başında siyasal partiler ve TBMM gelmektedir. Üçüncü sırada ise merkezi yönetim kuruluşları gelmektedir.

3. Meslek gruplarının dürüstlüğü konularında kamu-

oyunun algılanan değer yargıları da pek olumlu değildir. Anket bulgularına göre ülkemizde tüm meslek alanlarında dürüstlük oranı oldukça düşüktür. Hanehalklarına göre dürüst olmayan meslek gruplarının başında sırasıyla milletvekilleri, gümrük memurları, trafik polisleri, vergi memurları, tapu kadastro memurları gelmektedir.

4. TESEV'in Hanehalkı Yolsuzluk Araştırması'na göre ülkemizde kamu kurum ve kuruluşlarında rüşvet ve yolsuzlukların genel olarak yaygın olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Rüşvet ve yolsuzluğun en yaygın olduğu mesleklerin / kurumların başında sırasıyla trafik polisi, gümrük, vergi daireleri, tapu daireleri, belediyeler vs. gelmektedir. Rüşvet ve yolsuzlukların göreceli olarak en az yaygın olduğu kurumların başında Silahlı Kuvvetler gelmektedir.

5. TESEV araştırmasında başlıca iki tür rüşvet tanımlanarak bu rüşvet türlerinin kurumlarda ne derece yaygın olduğu tespit edilmeye çalışılmıştır. Tanımlanan rüşvet tipleri şunlardır:

Birincisi; vatandaş aslında yasalara göre hakkı olan bir hizmetten yararlanmak isterken aşırı bürokrasi, aşırı iş yükü veya görevlilerin işi yokuşa sürmesi nedeniyle işin yapılması veya çok geç yapılması durumuyla karşılaşmaktadır. Bu sorunu çözmek amacıyla vatandaş kural dışı bir ödeme yaparak veya hediye vererek, rüşvet ödemek yoluna gitmektedir.

İkincisi; Vatandaşların aslında yasalara göre hakkı olmayan bir işini yaptırmak amacıyla kural dışı bir ödeme yaparak veya hediye vererek rüşvet ödemeleri söz konusu olmaktadır.

Kurumlarda yaygın olan rüşvet tiplerine baktığımızda ise şu sonuçların tespit edildiğini görüyoruz. Birinci tip rüşvet özellikle devlet hastanelerinde, tapu dairelerinde, ilk ve orta öğretim kurumlarında ve belediyelerde daha yaygın durumdadır. İkinci tip rüşvet ise daha ziyade trafik polisi, gümrük, trafik dışında kalan genel polis hizmetlerinde daha yaygınlık göstermektedir.

Değişik kurumlar tarafından değişik zamanlarda yapılan, yukarıda bir kısım sonuçlarını sizlerle paylaştığım kapsamlı anket çalışmalarının gösterdiği özetle tek bir sonuç var; Türk toplumu, özellikle 1980 sonrası süreçte, toplumsal örgütlenmenin temel-

lerini oluşturan ve sistemi ayakta tutan, Silahlı Kuvvetler hari-
cindeki neredeyse bütün kurumlara karşı güven duygusunu
önemli ölçüde yitirmiş ve bundan kaynaklanan tehditlere son
derece açık hale gelmiş, getirilmiştir. Bugün yaşadığımız birçok
sıkıntı aslında uzun bir süredir yaşamak zorunda bırakıldığımız
bu sürecin kaçınılmaz bir sonucudur.

Milli Güvenlik Kurulu; düzenli olarak Türkiye'nin iç tehdit
değerlendirmesini yaparken uzun yıllar bölücü ve irticai faali-
yetleri en önemli iki temel tehdit olarak ele almıştı. Kişisel gö-
rüşüm; yukarıdaki anketlerde de doğrulandığı gibi, en az bu iki
konu kadar önemli bir tehdit olan, giderek her yeri ele geçiren ve
toplumu çaresiz bırakan yolsuzluk ve rüşvet gibi hastalıkları ve
hukukun üstünlüğünün aldığı yaraları yeteri kadar dikkate alma-
yan anlayışın da bugünkü noktaya gelinmesinde önemli bir payı
olduğudur.

Bir sorunu çözebilmenin ön şartı onu sorun olarak algıla-
maktır...

Bütün bu süreç içerisinde güven duygusu iyice yaralanmış
Türk toplumunun, bunca resmi, özel, hatta kamu yararı güden
kurumlara bile güveninin kalmadığı bir dönemde, AKUT'a bu
kadar üst düzeyde bir güvenle yaklaşması birileri ve bir yerleri
ciddi şekilde rahatsız etmiş belli ki. İşte bunun sonucunda da ta-
kip eden süreçte hakkımızda çok ciddi, hatta profesyonelce kur-
gulanmış karalama kampanyaları başlatılmıştı. Bu kirli bilgi ça-
lışmalarını ayrı bir bölümde ele alacağım.

Peki bütün bu yapılanlar acaba AKUT'un toplum gözündeki
değerini ne kadar yıprattı? Hakkımızdaki kirli bilgi çalışmalarını
nın 2000-2002 yıllarında ciddi bir zarar verdiğini ve bize şüp-
heyle bakılmasına yol açtığını ne yazık ki kabul etmemiz gere-
kir. Ama bu dünyadaki en büyük güç istikrar ve kararlılıktır. Her
şeye rağmen istikrarını ve ilk günkü kararlılığını, gönüllüleri
eliyle büyük bir özveriyle sürdürdüğü ve bütün engellemelere
rağmen giderek büyümeyi de başardığı için, sonuçta AKUT'un
tekrar hak ettiği saygınlığa ulaştığını gururla paylaşmak isterim.

2007 yılı Mart ayında İstanbul Üniversitesi İktisat Fakültesi
Mezun ve Mensupları Vakfı tarafından yapılan “*Yolsuzluğa Ba-
kış Araştırması; İstanbul Örneği*” başlıklı araştırmanın, Vakfın
Mütevelli Heyeti başkanı Prof. Dr. Esfender Korkmaz'ın bir ba-

sın toplantısıyla açıkladığı sonuçlarına göre; Türk Silahlı Kuvvetleri yine en güvenilen kurum seçilmişti. En az güvenilen kurumlar ise belediyeler, siyasi partiler ve medya olarak çıkmıştı. Sivil Toplum Kuruluşlarında ise en güvenilir kurumlarda ilk sırayı AKUT almıştı, onu da sırasıyla Mehmetçik Vakfı, Deniz Feneri Derneği, TEMA Vakfı, Türk Eğitim Vakfı ve Kızılay takip ediyordu.

2007 yılı Nisan ayında bu kez *Capital* dergisi “Türkiye’nin Sosyal Sorumlulukta Liderleri” başlıklı geniş kapsamlı bir araştırma yayınladı. Ağırlıklı olarak iş dünyasının ele alındığı bu araştırmada elde edilen sonuçlar şöyle; 2005 yılının en başarılı sivil toplum örgütü Deniz Feneri olarak çıkıyor, ardından da ikinci sırada AKUT geliyor. Onu da sırasıyla TEMA, KIZILAY, AÇEV izliyor. 2006 yılının en başarılı sivil toplum örgütü değerlendirmesinde bu kez AKUT beşinci sırada algılanıyor. İlk dört sırayı sırasıyla Deniz Feneri, TEMA, AÇEV ve KIZILAY alıyor.

2006 yılının en başarılı sosyal sorumluluk projesi değerlendirmesinde AKUT’un bütün Türkiye’yi bir tır ve bir ambulansla baştan başa geçtiği ve afet konularında toplum bilinçlendirme çalışmaları yaptığı “BİR NEFES İÇİN” adlı proje 7. seçiliyor. İlk sırada *Milliyet*’in desteklediği “Baba Beni Okula Gönder” projesi, 2. sırada UNICEF’in desteklediği “Haydi Kızlar Okula” projesi, 3. sırada *Hürriyet*’in desteklediği “Aile İçi Şiddete Son” projesi, 4. sırada TEMA’nın “Türkiye Çöl Olmasın” projesi, 5. sırada Turkcell’in desteklediği “Kardelenler” projesi ve 6. sırada da Arçelik’in desteklediği “Eğitimde Gönül Birliği” projesi yer alıyor. Bizim arkamızdan 8. Sırada Türkiye Bankalar Birliği’nin “Çocuklara Sağlıklı Bir Gelecek” projesi, 9. sırada Show TV’nin “Yaşasın Okulumuz” projesi ve 10. sırada da Danone’nin “Gülümseyen Gelecek Ana Sınıfları” projesi yer alıyor. (Ek: 34)

Bu projeleri ve sponsorlarını size detaylı olarak vermemin sebebi; maddi güçleri milyon dolarlarla ifade edilen yukarıdaki kurumların gerçekten de anlamlı ve başarılı projelerinin arasına, yıllık ortalama aldığı bağış miktarı sadece ve sadece 150-200.000 YTL gibi, yukarıdaki devlerin arasında lafı bile edilemeyecek kadar düşük olan AKUT gibi bir STK’nın girebilmiş

olmasına dikkatinizi çekmeyi istediğim içindir. İşte Türk insanının bütün karalama kampanyalarına rağmen AKUT'a duyduğu büyük güven, hiçbir zaman taviz vermediğimiz kararlılığımız, çalışkanlığımız, özverimiz ve bilinçli duruşumuz nedeniyledir.

Bu bölümde son olarak sizlere bambaşka bir pencereden bakarak, psikanalist Prof. Dr. Vamık Volkan'ın geniş gruplar ve temel güven duygusu konularında yaptığı çalışmalardan bahsetmek istiyorum. Değindiğim konular haliyle uzmanı olduğum alanlar değil. Lütfen bunları okuyan, gözlemleyen ve anlamaya çalışan bir insan olarak dikkatimi çeken birtakım saptamaları ve ilişkileri paylaşma çabası olarak değerlendirin.

Prof Dr. Vamık Volkan, son derece ilgi çekici *Kötü Körüne İnanç - Kriz ve Terör Dönemlerinde Geniş Gruplar ve Liderleri* kitabında aşağıdaki saptamaları yapar, kitabın içinden seçtiğim bölümleri hiç yorum katmadan sizinle paylaşmak istiyorum;

Bu kitap geniş grup kimliğine, tehdit altındaki toplumların geniş grup oluşturma yönündeki gerileme (regresyon) eğilimine ve politik liderlerin bu gerilemeyi nasıl yönlendirebileceği sorunlarına odaklanmaktadır. Geniş grup kimliği kavramı, çoğu yaşamları boyunca asla bir araya gelmeyecek olan binlerce ya da milyonlarca bireyin, aynı etnik, dini, ulusal ya da ideolojik gruba ait olmaya dayalı yoğun bir aynılık duygusuyla birbirlerine nasıl bağlandıklarını tanımlamaktadır. Şurası ilginçtir ki, grup kimliği yaşantımızın akışı içinde bilinçli olarak odaklandığımız bir şey değildir.

Geniş gruplar da gerilemeye uğrar.

Bu nedenle, bir grubun kendini güvende hissetmeye yönelik çabaları, stres altındaki insan doğasının dışavurumlarıyla kaynaşmakta ve belli alanlarda gerçeklik ile fantezi arasındaki sınırlar bulanıklaşmaktadır. Gerileme kendi başına iyi ya da kötü bir şey değildir; gerileme bireylerde ve gruplarda kendini gösteren insani bir durumdur. Fakat geniş gruplardaki gerileme, politik liderlerin yönlendirmesine açık bir şeydir.

Demokratik ülkelerde dahi, kriz ya da terör dönemlerinde lider/yönetim'den kamuya doğru olan trafiğe daha fazla odaklanması söz konusu olur, çünkü kamu, kendisini, kişisel kimliğini ve geniş grup kimliğini koruyacak bir "kurta-ramaktadır.

Kriz ve terör dönemlerinde liderler, yandaşlarını iyileştirebilirler de, zehirleyebilirler de.

Geniş grupların gerilemesi, merhum psikanalist Erik Erikson'un temel güven duygusu olarak adlandırdığı şeyi bozar. Bu bir çocuğun kendi güvenliğini bakıcılarının eline bırakmakla kendini güvende hissetmeyi nasıl öğrendiğini tanımlayan bir kavramdır ve çocuk temel güven duygusunu geliştirerek kendine nasıl güven duyacağını keşfeder. Normal koşullar altında yetişkinler de, normal işlevsellik düzeyindeki vatandaşlar olma konumunu devam ettirebilmek için, kendilerine ve başkalarına güvenirler. Sözgelimi, temel güven duygusu olmasa ben, aşırı bir endişe duymadan bir uçağa binemem; çünkü hayatımı uçağın planlayıcılarının, yapımcılarının ve de pilotlarının ellerine güvenle teslim edemem. Temel güven duygusu o kadar esas bir şeydir ki, işlevsel temel güven duygusuna sahip kimseler onun varlığının farkında bile değildirler. Bir grubun üyelerinin temel güven duygusu bir kez sarsıldı mı, çizgisinden sapar ve onun yerini körü körüne güven alır. Bu gibi toplumsal gerileme durumlarında liderlerin görüşlerini ve gösterdikleri yönü, yapıcı ya da yıkıcı olduklarına bakılmaksızın takip etme eğiliminde oluruz.

Ayrıca, geniş grup stres altında kaldıkça yaşanan örselenmeye yanıt olarak, bireyler arasındaki düşünme ve hissetme farklılıkları giderek azalma eğilimi gösterir.

Bu kitabın amacı, geniş grup gerilemesinin yönlendirilmesinin ve beraberindeki kimliği devam ettirme, koruma ve onarma amaçlı geniş grup ritüellerinin, tariflere sığmaz barbarlıkta şiddet eylemleri için gerekli atmosferi nasıl hazırlayabildiğini gözler önüne sermektir.

Gerileme özünde kötü ya da iyi bir şey değildir; gerileme belirli düzeylerdeki örselenme, tehdit ya da stres karşısında verilen kaçınılmaz bir tepkidir.

Gerileme inatçı ve uzun süreli bir nitelik kazandıysa bir takım psikolojik sorunların bulunduğu söylenebilir.

Geniş Grup Gerilemesi'nin Özellikleri

1. Grup üyeleri bireyselliklerini yitirirler.
2. Grup gözü kapalı bir biçimde liderin çevresinde toplanır.
3. Grup "iyi" (yani sadakatle lideri izleyen) ve "kötü"

(yani lidere karşı algılanan) parçalara bölünür.

4. Grup kendisiyle “düşman” (bunlar genellikle komşudurlar) gruplar arasında keskin bir “biz” ve “onlar” bölünmesi yaratır.
5. Grubun ortak ahlak ya da inanç dizgesi, kendisiyle çatışmalı olarak algılanana karşı giderek mutlakçı ve cezalandırıcı bir hale gelir.
6. Grup aşırı derecede “içe alma” ve “yansıtma” düzeneği uygular ve buna bağlı olarak paylaşılmış depresif duygulardan ortak paranoid beklentilere dek değişen duygudurum oynamaları yaşayabilir.
7. Grup ortak kimliğini sürdürmek adına bir şeyi yapma “hakkı”na sahip olduğu duygusunu yaşar.
8. Grup üyeleri, artan ölçüde bir büyüsel düşünce ve gerçekliğin bulanması durumu yaşarlar.
9. Grup, yeni kültürel fenomenler yaşar ya da grup kimliğini korumak üzere geleneksel toplumsal âdetlerin yenilenmiş biçimlerini benimser.
10. Grubun seçilmiş örselenmeleri ve zaferleri yeniden etkinlik kazanır ve bu da bir zaman çökmesine yol açar.
11. Önderlik, grubun tarihsel sürekliliğini parçalar ve aradaki boşluğu şu tür öğelerle doldurur: “Yeni” ulus, etnik duygular, köktendincilik ya da ideoloji; buna “yeni” bir ahlak ve bazen de grup için istenmeyen öğeleri defeden “yeni” bir tarih eşlik eder.
12. Grup üyeleri, grubun ortak simgelerinden bazılarını proto-simgeler olarak yaşamaya başlar.
13. Ortak imgeler, düşman grupları giderek daha artan bir biçimde insandan aşağı özelliklerle ilişkili simgelerle ya da proto-sembollerle betimler ve insanlıktan çıkarır; Cinler, böcekler, ...
14. Grup coğrafi ya da yasal sınırları “ikinci bir deri” olarak yaşar.
15. Grup kendisi ile düşman gruplar arasındaki küçük farklılıklar üzerine odaklanır.
16. Önderlik, aile içindeki temel güveni yıkar ve aile içindeki, normal çocukluk çağı gelişiminde ve ergenlik geçişinde ortaya çıkan rollerle (özellikle de kadın-

ların rolüyle) çatışan yeni bir tür aile hiyerarşisi yaratır.

- 17.Grup üyeleri “kan” kavramı ile ve ortak ya da katışiksiz varoluşla aşırı ilgili bir hale gelirler.
- 18.Grup arındırmayı simgeleyen davranışlarda bulunmaya başlar.
- 19.Grup beğenisi, güzel olanı çirkin olandan ayırmada güçlük yaşar.
- 20.Grup, fiziksel çevresini gri-kahverengi, şekilsiz (simgesel olarak dışkısal) bir yapıya dönüştürür.

Bir toplumun gerilemiş olarak değerlendirilmesi için bu 20 adet işaret ve belirtinin hepsinin de sergilenmiş olması gerekmez; bu nedenle ben bir toplumun gerilemiş tanısı alması için kaç işaret ve belirtinin var olması gerektiğini söyleyemem. Belirleme, olgudan olguya değişen bir temelde yapılmalıdır.

Gerilemiş toplumlarda yönetim kadrosundan olmayan (askeri ya da sivil) yandaşlar arasındaki toplumsal ve politik hiyerarşi silinmiş gözüktür. Bu düzleşmiş toplumsal yapı, liderin çevresinde gözü kapalı bir biçimde toplanılmasıyla ilişkilidir. Bu tür toplumlarda (ya da dini tarikatlar gibi alt gruplarda) üyeler ayrıca temel güven duygusuna yönelik tehditlerle birlikte liderlik kurumuna aşırı bir bağlılık duygusu yaşarlar. Yandaşlar, temel güven duygusunun kaybıyla birlikte engellenme yaşar, kendi saldırganlıklarının farkına varırlar, fakat bunun dışı vurulması tehlikeli olabilir. Lidere sunulan aşırı destek yani bağlılık bu saldırganlığı gizlemenin önemli bir yoludur. Lider, kendi gücü sayesinde grubun bir üyesini “yaratabilir ya da yıkabilir”; tümgüçlü (omnipotent) olarak algılanır, bu nedenle sevildiği kadar korkulur.

Geniş grup gerilemesi sertleşmeye başladığı durumlarda düşman giderek artan bir biçimde istenmeyen her türlü niteğin bir yumağı olarak algılanmaya başlanır. Bu tür olumsuz düşünce kalıpları bağlamında düşman çoğu kez aşağı sınıftan bir insan olarak, en kötü olasılıkla da aslında insan olmayan bir varlık olarak düşünülür. Merhum İsraili psikanalist Rafael Moses, her grubun başka bir grubu insanlıktan uzaklaştırırken kendi insanlığını yitirdiğini gözlemiştir; aksi halde başka insanlara karşı bu derece vahşi davranamazlardı.

Türk siyaset sahnesi 2002 yılından bu yana köklü bir değişim sürecine girdi. Daha önce toplumda görece küçük bir yüzdenin desteğini arkasına alabilen milli görüş ve paralelindeki anlayış, 2002 yılında ve arkasından 2007 yılında muazzam bir çıkış yaparak siyaset sahnesindeki bütün dengeleri altüst etti. 2002 yılı seçimlerinde, Türk milletinin bütün sisteme, hatta devlete güvensizliğini yaratan süreçten büyük oranda sorumlu olan bütün siyasi partiler siyaset sahnesinden silindiler. Yıllarca hoyratça ve düşüncesizce kullandıkları yetkilerini, halk bir seçimde ellerinden aldı ve onları meclis dışına attı. Yerine de daha önce denenmemiş olan yeni bir siyasi partiyi getirdi. Toplum psikolojisini ve sosyoloji bilimini takip eden uzmanlar için bu tür bir sonucun gelmekte olduğunu öngörmek bence çok zor olmamalıydı. Bilimsel bakış açısından uzak ve kalıp düşüncelerle olayları değerlendirmekten başka bir şey yapamayan ve çağa ayak uyduramayan yetersiz liderler, ne yazık ki toplumu göz göre göre seçeneksiz bıraktılar. Seçmen uzun süren güven bunalımı sonucunda tercihini belki biraz da mecburiyetten yeni ve denenmemiş olandan yana yaptı.

Toplumsal temel güven duygusu konularında yaşamak zorunda kaldığı uzun soluklu büyük ve ciddi güven bunalımı nedeniyle, iktidarı, daha doğrusu iktidarın nimetlerini uzun yıllar aralarında paylaşan laik ve Atatürkçü değerlere sözde dahi olsa bağlılıkla özdeşleşmiş olan siyasi partiler, ne yazık ki sadece kendi sonlarını getirmekle kalmadılar, aynı zamanda görüntüde savundukları Atatürkçü değerleri ve gerçek Atatürkçüleri de aynı yenilgiye ortak ettiler.

1999 Gölcük Depremi sonrasında toplumda bir değişim talebi ortaya çıkmıştı, çünkü kayıplarla dolu, etik ve hukuki sayısız sorunu olan günü kurtarmaya dönük mevcut anlayışın yarattığı bütün sorunlar 45 saniyede bir tokat gibi hepimizin suratında patlamıştı. Ama kısır ve dar bir alana sıkışmış siyaset yapma anlayışı ile Devlet iradesini elinde tutan statüko, toplumun büyük bir beklentiyle istediği, her ortamda dile getirdiği ve açık olarak talep ettiği daha çağdaş, daha şeffaf, daha hesap verebilir, hukuka ve ahlaka daha saygılı bir toplum olma yönünde değişimi başlatmak yerine bu değişime direnerek birbirini didiklemeye ve suçlu ona buna atıp, yapılması gerekenleri görmezden gelmeye, bütün sorumluluğu bir kaç günah keçisinin üzerine yıkmaya çalışıp ko-

nuyu değiştirmeye uğraşırken, 2001’de bir de ekonomik kriz patladı. 1999’daki toplumsal kırılmadan ve 2001’deki ekonomik kırılmadan gerekli dersi almayan ve bildiği gibi, eskisi gibi devam etmeye çalışan bütün bu olan bitenin asıl sorumlusu olan statüko-cu anlayış 2002 seçimlerinde büyük bir şok yaşadı. 2002 öncesinde Devlet’in örgütlü gücünün anahtarını ve direksiyonunu elinde tutan ve halktan geçici olarak emaneten aldığı bu güçle kendisini Devlet sanan siyasi partiler meclise bile giremedi, toplumdaki değişim beklentisini iyi okuyan ve doğru zamanda doğru yerde olan AKP ise kendisini bile şaşırtan bir oyla mecliste çoğunluğu aldı..

2002 yılında Türk siyaset sahnesinde köklü bir dönüşüm, değişim yaşandı. Siyasetteki bu öze ilişkin değişim kaçınılmaz olarak toplumsal hayatımızda da değişim ve dönüşümü beraberinde getirdi. 1999 ve 2001 krizleriyle kendini gösteren, toplumun eski hatalardan kurtulmaya dayalı köklü zihin haritası değişimi beklentisi yerini bambaşka ve hiç beklemediğimiz ve hazır olmadığımız başka türlü bir değişime bıraktı. Bütün bu süreçte bana en ilginç gelen gelişme ise, “*Büyük Ortadoğu Projesi*” ve “*İlmli İslam*” projelerinin de dünya konjunktüründeki zamanlamasının Türkiye’deki bu değişim süreciyle bu kadar eşzamanlı olarak üstüste çakışması oldu. Bu ancak kaderin bir cilvesi olarak açıklanabilir bence ya da olağanüstü bir zekanın muazzam bir projesi...

Kaderin tembel, sorumsuz, ilgisiz, tarih bilinci olmayan, geleceği göremeyen, günü kurtarmaktan başka bir şey üretemeyen ve düşünemeyen milletlere ödettiği acı ama hayat kadar gerçek bir fatura oldu bu. Neye niyet neye kismet denir ya, işte öyle bir şey oldu bütün bu olanlar...

Bu tarihten sonra kafası iyice karışan toplum tehlikeli bir biçimde ayrışmaya ve bizden ve bizden olmayan anlayışıyla taraflara bölünmeye başladı. Bence Türkiye ve Türk insanı son yıllarda iyice şaşırılmış durumdadır ve şu aralar neyin doğru, neyin yanlış, neyin kendisi için faydalı, neyin zararlı olduğunu anlamaya çalışmakta ve ne yapacağını, ne yapması gerektiğini bulabilmek adına büyük bir zihinsel mücadele vermektedir. Bence Türkiye’nin bugünlerde, belki de son 50 yılda hiç olmadığı ka-

dar kendisine doğru yolu gösterecek ve düze çıkaracak, ülkesini gerçekten seven ve ne olup bittiğini görebilen gerçek liderlere ihtiyacı var...

Bu sürecin arkasının nerelere gidebileceğini umarım sorumlular değerlendiriyordur.

VATAN SEVGİMİZ

Kişisel başarılarımın yanı sıra, (Ek: 35) 1996 yılından bu yana AKUT'taki dostlarımla birlikte ülkemize ve insanımıza hizmet ederken, kamuoyunun dikkatini ciddi şekilde üzerimize yönlendiren 1999 Gölcük Depremi'ni takip eden aylarda hayat yavaş yavaş zorlaşmaya başladı bizim için. Çoğunuzun belki de bizim varlığımızdan ilk defa haberdar olduğu 17 Ağustos 1999 Gölcük Depremi, bizim 34. gönüllü arama ve kurtarma görevimizdi. O güne dek tam 33 defa hiç tanımadığımız insanlar için sağlığını, hayatımızı tehlikeye atmış ve nice canlar kurtarmıştık. Ancak kitlesel bir afete dönüşen ve neredeyse bütün sistemin çöktüğü Gölcük Depremi'nde gösterdiğimiz başarı, kurtardığımız 220 can ve Türkiye'nin dört bir tarafından gelen gönüllüleri örgütleyerek yaptığımız son derece planlı, organize ve başarılı arama / kurtarma ve yardım dağıtma çalışmaları, bizi bir anda Türkiye'nin gündemine oturtmuştu...

Buna ne hazırdık, ne bekliyorduk ne de istiyorduk. Sadece çok önemli bir boşluğu doldurmuş, en çok ihtiyaç duyulan zamanda milletimizin yardımına koşmuştuk. Mutluyduk, güvenliydik, gururluyduk, huzurluyduk. Çok iyi bir şey başarmıştık ve ATA'mıza layık Türk Gençleri olduğumuzu bir kez daha göstermiştik. Sorumluluğumuzun o kadar açık olarak farkındaydık ki, evimizden, işimizden, sevdiklerimizden haftalarca uzak kalma pahasına, gönüllü ve karşılıksız çabalarımızdan bir an bile geri adım atmadık.

O gün adını koyamadık ama, bizim bebeğimiz gibi sevdiğimiz ve her şeyin üzerinde gördüğümüz, uğruna ölümleri bile göze aldığımız şey, aslında AKUT ile sembolleştirdiğimiz ve elle tutulur hale getirdiğimiz vatan ve millet sevgimizdi. Yol göstericimiz ise bu toprakların ruhuna işlemiş olan, atalarımızın fedakâr ve kahraman ruhuydu. Her zaman büyük gurur duyduğum atalarımız hakkında yazdığım; “Biz ki Fatih Sultan Mehmet Han’ın Torunlarıyız” başlıklı makalemi burada sizlerle paylaşmak istiyorum;

29 Mayıs 1453 tarihi bütün dünyanın hafıza kayıtlarına Türklerin İstanbul’u fethettiği, Bizans (Doğu Roma) İmparatorluğuna son vererek bir çağı kapatıp yeni bir çağı başlattığı tarih olarak geçmişti. Her Türk bu tarihle gurur duyar, göğsü kabarıp ve adı geçtiğinde tüyleri ürperir. Gencecik Osmanlı Sultanı’nın eşsiz özgüveni, kararlılığı, askeri dehası ve güçlü ordusuyla Anadolu’yu kesin olarak Türk Yurdu yaptığı bu tarihi, her yıl giderek artan bir coşkuyla anıyoruz. Peygamberimiz bile yüzyıllar öncesinden, İstanbul’u fethedecek kumandanın ve askerinin ne güzel kumandan ve asker olacağını müjdelemişti. Ve bu asil görev Türklere nasip oldu.

Bu destanın isimsiz kahramanlarının arasından sıyrılıp canları pahasına ilk sancağı surlara dikmeyi başaran Ulubatlı Hasan ve arkadaşlarının yiğitliklerinden, ilkokul sıralarında okurken hangimiz duygulanmadık, etkilenmedik ki. Çocukluğumun kahramanlarından biri Kubilay öğretmenken diğeri de Ulubatlı Hasan’dı. Bu genç insanların ve tarihimizde sayısız örneği bulunan benzerlerinin, kendilerinden sonrakilerin daha iyi koşullara sahip olabilmeleri için inandıkları değerler uğruna, en değerli varlıklarını; canlarını tereddütsüz hediye etmelerinin arkasındaki yüceliği hayatım boyunca anlamaya, kavramaya çalıştım.

Tarihimiz bu tür sayısız kahramanlık, fedakârlık ve yücelik örnekleriyle dolu. Kurtuluş Savaşı’mızın başladığı 19 Mayıs’ları veya İstanbul’un Fethi’ni kutladığımız 29 Mayıs’ları atalarımızın anılarına gösterdiğimiz coşku, inanç, güven ve saygıyla kutluyoruz. Uzak geçmişimizin 29 Mayıs’ında da, tıpkı yakın tarihimizin 19 Mayıs’ında olduğu gibi öyle bir milli birlik ve beraberlik duygusu yaşamalı ve yaşatmalıyız ki, herkes Türkler her türlü iç çekişmelerine

rağmen, özdeğerleri ve ataları söz konusu olunca yine yan yana durmayı başarıyorlar desin.

Bizim gururla andığımız bu tarihlerin Batı dünyasındaki etkilerini de öte yandan mutlaka anlamaya çalışmalıyız. Türkleri bir daha Anadolu'dan sökemeceklerini anlayan Batılılar, o gün bugündür, İstanbul'u ve beraberinde kesin olarak Anadolu'yu ellerinden kaçırdıkları 29 Mayıs'ı emin olun bizim coşku muza yakın bir üzüntü, pişmanlık ve öfke ile hatırlıyorlar.

Fatih Sultan Mehmet'ten yüzlerce yıl önce; Hun İmparatoru Attila'nın, Batı ve Doğu Roma İmparatorluklarını kuşattığı yılları, ondan yüzlerce yıl sonra Alparslan'ın Bizans İmparatoru Romen Diyojen'i esir alıp Türklerin Anadolu'ya bir daha çıkarılamayacak şekilde yerleştiği tarihi ve 850 yıl sonra; Batılıların Türkleri Anadolu'dan geldikleri yere geri yollama emellerine en yaklaştıkları sırada karşılarına diki len Mustafa Kemal'i ve bu büyük adamların Batılıların menfaatlerine verdikleri zararı mutlaka bir kez de onların gözünden anlamaya çalışmalıyız. Toplamda 1400 yıllık bir sürece yayılan, tarihin ta kendisi olan bu muazzam rekabetin karşı tarafında bulunan ve aralarındaki birliği Hristiyanlık olgusu üzerine inşa ederek, emellerine ulaşmalarındaki en büyük engeli Türkler olarak algılayan Batı Kültürü'nün, bugünkü davranışlarının arkasındaki gerekçenin, tarihte 1400 yıllık bir geçmişi olan ve hiçbir zaman ve hiçbir koşulda unutulmayacak bu kuyruk acıları ve Türklerin en zor zamanlarda bile bir çıkış yolu bulma konusundaki ezici üstünlüğü olduğunu bir an bile aklımızdan çıkarmamalıyız.

Avrupa Birliği konularında, yaygın medyamızın büyük bir ustalıkla kamuoyu tarafından öğrenilmesini uzunca bir süre örtbas ettiği ama artık yavaş yavaş onların bile engel olamadığı Avrupa'daki çok net ve açık Türk karşıtlığının kökeninin bu tarihsel olaylara dayandığını ve kendi geleneksel eğitim ve din sistemleri içerisinde 1400 yıl kadar önce Attila'nın, 1000 yıl kadar önce Alparslan'ın, 550 yıl kadar önce Fatih Sultan Mehmet'in ve 90 yıl kadar önce Mustafa Kemal'in ve diğer iz bırakan liderlerimizin önderliğinde Türklerin Hristiyan alemine dünyayı dar ettiği tarihsel olayları bir tek gün bile akıllarından çıkarmadıklarını unutmamalıyız.

Çok basit bir tarih araştırması bile, binbeşyüz yıla yakla-

şan bu önyargı ile batılıların artık neredeyse genlerine işle-
miş bir Türk karşıtlığı duygusuna sahip olduğunu anlama-
mıza yetecektir. Bir gün vakit bulursanız, Darwin'in, Victor
Hugo'nun, Delacroix'nin, Cervantes'in, Shakespeare'in,
Ronsard'ın, Martin Luther'in, Voltaire'in, Diderot'nun,
Kant'ın, Herder'in, Hegel'in, Engels'in, Marx'ın, Pascal'ın,
Byron'ın, Edgar Allan Poe'nun ve daha pek çok Batı'lı aydı-
nının Türkler hakkında yazdıklarını, söylediklerini bulup
okuyun. Kendi kuşaklarının bu son derece değerli şahsiyet-
lerinin bizim hakkımızdaki düşüncelerini fark edince göz-
lerinize, kulaklarınıza inanamayacaksınız. Bugünkü Al-
manya, Fransa, Yunanistan, Güney Kıbrıs, Belçika, İsveç, İs-
viçre, Hollanda ve diğer AB üyesi ülkelerin siyasi kimlikle-
rinin bizim hakkımızdaki üzücü değerlendirmeleri taraf-
lı tarihsel eğitimlerinin kaçınılmaz bir sonucudur. Beyinleri
yüzlerce yıldır öylesine yıkanmıştır ki; isteseler de başka
türlü düşünemezler. Düşünmeye kalsalar kendi toplumla-
rından dışlanırlar.

İçeride ve dışarıda yaşadığımız bu karmaşık süreç içeri-
sinde birlik ve beraberlik konusunda yapacağımız en büyük
hata, kültürümüzü oluşturan çeşitlilik içindeki unsurların
kullanım haklarının, farklı altkimlik grupları arasında pay-
laştırılmasına müsaade etmek olacaktır. Mustafa Kemal ne
kadar atamızsa, Fatih Sultan Mehmet de o kadar atamızdır.
Türklük, Osmanlılık, Müslümanlık, Anadolu luk, Ayyıldızlı
Bayrağımız, Türkçe, yüzünü çağdaş medeniyetlere dön-
mek, hoşgörülü olmak hepimizin ortak değerleridir. Kim ne
derse desin, bu değerlerin bir teki bile eksik olsa, biz biz ol-
maktan çıkar başka bir şey olurduk; tarih de başka türlü ya-
zılırdı. Türklerin son büyük devletinin sahipleri olarak geç-
mişimize ve değerlerimize her şeyiyle birlikte sahip çıkma-
lıyız. Bu süreçte yapılacak en küçük bir hata, süreç içerisin-
de bizi özdeğerlerimize yabancılaştırabilir ve çözümü çok
zor tohumların ekilmesine yol açabilir.

Fatih Sultan Mehmet, 59 gün süren kuşatma esnasında
Bizans İmparatoru'nun anlaşma karşılığında vergi vermeyi
kabul edeceğini bildiren elçilerine şu cevabı verir; *"Buradan
gitmekliğim mümkün değildir. Ya ben Bizanslı alırım, ya da
Bizans beni."* Mustafa Kemal; *"Ya İstiklal Ya Ölüm"* der. Biz-
ler gri tonları sevmeyiz, her şeyin açık, net, anlaşılır olması-
nı isteriz; ilişkilerde, sözlerde dürüstlük ararız; ak'a ak, ka-

ra'ya kara deriz. Düzenbazlığı, kaypaklığı, belirsizliği, renksizliği kabul etmeyiz. Biz dün ne idiysek, kim idiysek bugün de oyuz. Adımız Attila da olsa, Alparslan da olsa, Hasan da olsa, Kubilay da olsa, Mehmet de olsa, Mustafa da olsa; özümüz, değerlerimiz birdir. Bakmayın bugünlerde sesimizin çıkmadığına, bir yere kaybolduğumuz yok; sabrımız, hoşgörümüz çoktur, gönlümüz geniştir; sükutumuz ondandır. Sınav günü geldiğinde geçmiş yeniden canlanacaktır; buna kimsenin şüphesi olmasın. O gün gelinceye dek; özdeğerlerimize, kahramanlarımıza, atalarımıza hep birlikte sahip çıkmalıyız.

Bu duygu ve düşünceleri ve atalarımızın karşı konulmaz yiğitliğini, hayata karşı dik duruşumuzun kaynağı algılayan gençler olarak, kendi yaşam sürecimizde koşulsuz vatan sevgimizin ifadesi olarak AKUT'u ve AKUT'un çalışmalarını seçtik.

AKUT sevgisi bizim için vatan sevgisi, millet sevgisiydi.

AKUT'u o kadar çok sevdik ve benimsedik ki, hepimizin hayatının birinci önceliğini hep o oluşturdu. Ailemizden, işimizden, eşimizden, sevgilimizden, arkadaşlarımızdan hatta kendimizden bile öne geçti. Gün geldi dernek içindeki bir toplantıya katılmak için sınavlarımıza girmedik, gün geldi derneğimize daha fazla vakit ayırmak için işimizden ayrıldık, yeni iş aradık, gün geldi derneğimize daha rahat gidip gelebilmek için evimizi taşındık, gün geldi arkadaş çevremizi tamamen değiştirdik, gün gelecek bir canı daha enkazların altından çekip alabilmek için, gözyaşlarımızı içimize akıtıp anneciğimizin cenazesine bile gidemeyecektik... (Ek: 36)

Bizi diğerlerinden ayıran, çok cesur, çok güçlü veya kahraman olmamız değildi; zaten öyle de değildik. Yaptığımız sadece, bu cennet vatan uğruna gözünü kırpmadan kendini feda etmekten çekinmeyen, Çanakkale'de son bireyine kadar kırılıp da cephesini terk etmeyen o yiğitleri, Kınalı Ali'sini vatana kurban olsun diye yollayan anaları, Anadolu'nun yetiştirdiği o fedakâr ve yüce ruhlu insanları tanıdıkça, ülkemize ve insanımıza karşı hissettiğimiz sorumluluk duygumuzun kendi kapasitemiz ve çağın gereklerince dışa vurulması oldu.

Tıpkı Atatürk'ün dediği gibi oldu bizim hayatımız da; "Türk

çocuğu, ecdadını tanıdıkça daha büyük işler yapmak için kendinde kuvvet bulacaktır.” Atalarımızı tanıdıkça daha fazlasını, daha zorunu, daha iyisini hedefledik ve yapmaya çalıştık.

Özellikle 17 Ağustos 1999 Gölçük Depremi sonrasında aramıza katılan ve AKUT yönetim hiyerarşisinde hızla yükselen yeni arkadaşlarımızdan bazılarının, askerlik görevlerini Güneydoğu’ya gönüllü giderek yapanlardan olması bir sürpriz değil, tamamen bizim iç dengelerimize çok iyi uyum sağlayabilen bu vatan evlatlarının, askeri sorumluluk, disiplin, fedakârlık, inisiyatif kullanma, kritik süreçlerde karar verme ve risk altında çalışma yeteneğine sahip geçmişlerinden ve koşulsuz vatan ve millet sevgilerinden kaynaklanıyordu.

Bu bölümde bir de bayrak sevgisi ile ilgili yazdığım; *“Bayrak bütün devletler için kutsaldır”* başlıklı makalemi de sizlerle paylaşmak istiyorum.

Geçtiğimiz günlerde tartışılan bayrak, bayrağımıza saldırı ve bayrağımıza saldıranlara saldırı konularında, bayrağımızı yerkürenin en yüksek dağlarına taşıyan ilk Türk olarak izninizle birkaç söz de ben söylemek istiyorum.

Bayrak, taşıdığı soyut anlamlar itibarıyla bütün devletler için kutsaldır, bu yüzden kanunlarla da koruma altına alınmıştır. Her devlet kendi bayrağını; egemenlik haklarının ve ulusal birlik ve beraberliğinin sembolü olarak en üst düzeyde konumlandırmış ve vatandaşlarını da çocukluklarından itibaren bu yönde eğitmiştir. İnsanlar bayraklarına duyduğu saygıyı, daha doğrusu bayrakta sembolleşen vatan ve millet sevgisini, bayrak sevgisi üzerine yazılmış sayısız şiir, hikâye, efsane, destan, resim, heykel ve benzeri eserlerle dile getirir. Kırmızı kumaşı ve üzerindeki ay yıldız deseniyle bayrağını somut olarak evine, işyerine, aracına ve benzeri mekânlara asarak bu duygularını dışavurur.

Bu anlamda Türk Bayrağı; Türk Milletinin Anadolu coğrafyasındaki kayıtsız, şartsız egemenliğinin, onurunun, barışının, huzurunun, geleceğinin ve güvenliğinin sembolüdür. Bayrağı üzerinde birtakım sembollerin olduğu bir bez parçası olarak değil de, temsil ettiği bu en üst düzey değerler ölçüsünde algılamak ve gereğini de bu ölçüde yapmak gerekir.

Son günlerde yaşadığımız üzücü gelişmelerden dolayı

hepimiz, olayların kontrolden çıkıp önü alınamaz sonuçlara yol açabilecek bir süreci tetiklemesinden endişe ediyoruz. Doğal olarak en çok kullanılan sözler de “sağduyulu olmak”, “halkı sağduyuya davet etmek”, “tahriklere kapılmamak” ve “dikkatli olmamızı öğütlemek” yönünde oluyor. Bayrak sevgisini, akıl ve sağduyudan yoksun fetişizm ve fanatizm seviyelerine taşıyıp, daha ortadaki konunun ne olduğunu anlamadan, bir anda parlayarak, heyecanlanarak, kontrolden çıkarak bu konular hakkında yetkili ve sorumlu kişi ve kurumlar varken onları aşırıp, onların müdahalesine fırsat vermeden sadece yıkıcı, ezici kurgularla davranılmasını kabul etmemiz asla mümkün değildir. Sonuçta bir hukuk devletinde, hukuk düzeninde, her konunun sahibi ve takip mekanizmaları mevcuttur. İdeal olan da herkesin kendi üzerine düşen görevi yapmasıdır.

Devlet örgütlenmesinde devlete verilen en önemli üstünlük güç kullanma yetkisidir. Devlet, vatandaşlarından aldığı yetki ile, tarafsız ve hukuk kuralları içerisinde kalmak kaydıyla, suç işleyenleri ömür boyu hapse atmak veya öldürmek dahil her türlü yaptırımı yetkili unsurları eliyle kullanabilecek şekilde kurgulanmıştır. Sistemin bu çerçevede işlediği, adaletin kesin ve eksiksiz uygulandığı ve devletin tarafsızlığından herkes emin olduğu sürece, vatandaşlar arasında huzur, güven ve barış ilişkisi sağlıklı bir şekilde işleyişini sürdürür.

Ancak eğer devlet haklıyı koruma, haksız cezalandırma konusunda zafiyete düşer gecikmelere meydan verirse, bir yerden sonra vatandaşlar tamamen içgüdüsel olarak kendi adalet sistemlerini devreye sokmaya çalışabilirler. İşin içinde provokasyon olsun veya olmasın, insanlar eşlerinin namusuna, anne babalarının onuruna, çocuklarının güvenliğine, kendi gururlarına veya varlıklarından daha önde gördükleri değerlere, örneğin vatanlarına, bayraklarına, atalarına, Atatürk'e birileri tarafından saldırıldığını gördüklerinde, bu saldırıları önleyecek kanunlarla güç kullanma yetkisiyle donatılmış unsurlar ivedilikle devreye girmezse, doğal olarak verecekleri ilk tepki bunu önlemeye ve yapanları kendi imkânları dahilinde cezalandırmaya dönük olacaktır. Bu davranış biçimini en beklenmedik ve sıradışı davranışmış gibi şaşıarak ve kınayarak değerlendirmek de, en az bu davranış biçimini cesaretlendirmek ve güçlenmesini des-

teklemek kadar tehlikelidir.

Bu konuyu, bayrağa saldıranlara saldırılması olayının biraz daha dışına çıkarak, örneğin toplumda artık hepimizi had safhada rahatsız eden bir kapkaççıya, bir çocuğa tecavüz eden birisine veya bir hırsıza dönük toplu şiddet olaylarını da dahil ederek yorumlamanın daha sağlıklı olacağını düşünüyorum. Hiçkimse durduk yerde birisini linç etmeye kalkmaz, bunun için birtakım koşulların, daha doğrusu birtakım birikimlerin oluşması gerekir.

Yetkililerin, acaba biz ne yaptık ta Türk Milleti'nde bu tür bir birikim ve aşırı bir hassasiyet oluştu diye kendilerine sorması gerekir. Zaten oldukça tehlikeli bir hal alan sürecin buradan sonrasının kontrol altına alınmasındaki doğru hamle, milletin temel değerlerine olan hassasiyetini azaltmasını, taviz vermesini beklemek değil, temel değerlerimizin bütün milleti içine alan bir konu olduğunun vurgulanması ve yaşanması muhtemel benzeri olaylarda yetkili organların, işi vatan-daşların duygusal ve tepkisel tavırlarına bırakmadan ivedilik ve kesinlikle çözmelerine dönük şekilde yönlendirilmeleri olacaktır.

1906 yılında, Japon-Rus savaşını sona erdirmeyi başardığı için Nobel Barış Ödülü'ne layık görülen, aynı zamanda da ilk Nobel ödülü alan Amerikalı olan, Amerika eski devlet başkanı Theodore Roosevelt'in 1917'de dediği gibi, "Eğer doğruluk ve barış arasında bir seçim yapmak zorunda kalırsam, doğruluğu seçerim." Nobel Barış Ödüllü bir adamın; doğruluğu, barışın önünde görmesinden herkesin ders alacağını umuyorum.

Elbette ki aklı başında hiç kimse her şey yolunda giderken savaşı barışa tercih etmez. Ancak barış iki taraflı bir denklemdir, her iki tarafın da konuya aynı şekilde yaklaşması gerekir. Üzerine kurulu olduğu temel değerleri koruma konusunda yeteri ve gereği kadar kararlı olmayan toplumların, süreç içerisinde her şeylerini kaybetme tehlikesi ile karşı karşıya kalacaklarını unutmamalıyız.

Bu söylediklerimin ışığında, inandığımız değerlere ve kendimize olan saygımızı yitirmemek adına, nasıl 17 Ağustos 1999 Gölcük Depremi'nde kimseden çağrı beklemeden, afetin bizim gücümüzü bin kat aşan boyutlarına bakmadan, bize şov yapıyor bunlar derlermiş diye düşünme-

den, başlarında bir Ermeninin bulunduğu siyonist bir örgüt bunlar diye bize iftira atarlarmış diye korkmadan, sadece o anda yapılması gereken en doğru davranış o olduğu için derhal deprem bölgesine gittiysek, gelecekte herhangi bir yerde bayrağımıza, ATA'mıza veya kutsal saydığımız değerlere birilerinin saldırdığını, hakaret ettiğini görürsek ve orada bu tecavüzü durdurma yetkisinde kimse olmazsa veya olanlar görevlerini yapmazlarsa, her türlü bedele baştan razı olup aynı kararlılık ve inançla tepki vereceğimizi söylemek isterim.

İnşallah o günleri hiç yaşamayız...

Bu bölümde bir de aktif vatandaşlık bilinci olarak ifade etmeye çalıştığım sosyal sorumluluk, sivil inisiyatif, sivil toplum kuruluşları gibi kavramlar hakkında yazdığım makalemi sizlerle paylaşmak istiyorum.

Son yıllarda sıklıkla sivil toplum örgütlerinin 21. yüzyılın belirleyici faktörlerinden biri olacağı dile getiriliyor. Gerçekten de sivil toplum örgütlerinin önemi ve bu yöndeki beklentiler son dönemde çok arttı ve gücü daha doğru anlaşılmaya başlandı. Demokratikleşme ve paralelinde gelişen sivilleşme ile birlikte eğitimle ve kültürel zenginleşmeyle insanlar kendi haklarını, sokaktaki insanların haklarını, hiç tanımadığı insanların haklarını, hatta bu dünyayı paylaştığımız diğer canlı türlerinin varolma haklarını koruma konusunda bir vizyona ve bilince erişiyorlar. Bu konuda sivil toplum kuruluşlarına, sivil inisiyatifin toplum içindeki örgütlü dinamiklerine büyük görev ve sorumluluk düşüyor. Çok yakın bir geçmişte dek, Türkiye'de sivil kuruluşlar sıradan bir taraftarlık veya destekçilik yaklaşımı haricinde, belirli bir amaç ve vizyon doğrultusunda kitleleri peşinden sürükleyecek güçte değildi. Türkiye'de faal görünen sivil toplum örgütlerinin çoğu hemşehri ve dayanışma dernekleridir. Bugün için tam olarak kamu tarafından kucaklanmış - kitleselleşmiş olmamakla birlikte, insanlar, her şeyi devletten beklemekten vazgeçerek, kendi olanaklarıyla ve kendi inisiyatifleriyle, kendi kaynaklarını koordine edebileceğini ve bunları toplumun yararına yönlendirerek çok ciddi bir katma değer yaratabileceğini, sivil toplum örgütlerinin yaptırımının ne kadar büyük olabileceğini görmeye başlıyor.

Sivil toplum hareketlerini en basit ifadeyle; ‘aktif vatan-daşlık’ kavramı içinde değerlendirip, tanımını da; başkalarına saygı gösteren, sorun çözmede girişimci ve yenilikçi olan, eyleme dönük araçlar yaratabilen, kendi iç enerjisi ile harekete geçebilen ve toplumun daha az şanslı kesimleri için toplumsal destek sağlamak üzere kendilerini düzenleyebilen örgütlü insan toplulukları olarak yapabiliriz. Toplumsal hayatı da, kökenine bakılmaksızın tarihsel, coğrafi ve siyasi geçmişinden dolayı aynı toprak üzerinde yaşamak durumunda olan ve menfaatleri birbiriyle yakından ilişkili olan toplumun, üzerinde büyük ölçüde hemfikir olduğu birtakım yazılı kurallara (kanunlara) ve yazılı olmayan etik değerlere (örfler, adetler, gelenekler) göre işleyen bir sosyal sözleşme olarak algılırsak; toplum içindeki her türlü örgütlü ve tanımlı yapının sorumluluğunu da, kabaca toplum hayatı içerisinde kendi ilgi, bilgi ve yetki alanına giren konularda etkin, aktif, doğru çalışmalar yapmak olarak tanımlayabiliriz.

Sivil toplum örgütlerinin görevi seçtikleri misyon çerçevesinde öncelikle önleyici, zarar azaltıcı ve geliştirici olmak bir diğer deyişle, pro aktif çalışmalar yapmaktır. Ayrıca kamu yararını ilgilendiren konularda çeşitli sebeplerle yaşanabilecek gecikmeleri ve eksiklikleri tamamlayan ve ihtiyaç halinde devletin resmi kurumlarına destek olarak devreye girecek etkin bir güç olmaktır. Örnek verecek olursak, Türkiye Eğitim Gönüllüleri Vakfı’nın amacı, Milli Eğitim Bakanlığı’na alternatif olmak değil, destek olmaktır, veya TURMEPA’nın gerçekleştirdiği Türkiye çapındaki deniz temizliği çalışması, Ulaştırma veya Çevre Bakanlığı’nın işini elinden almak amaçlı değil, sivil bir inisiyatifle, varolduğu bu topraklara gönüllü bir katkıda bulunma çabasıdır. Aynı yaklaşım, Çağdaş Yaşamı Destekleme Derneği, Sokak Çocukları Derneği, Özürlüler Vakfı ve benzeri yüzlerce sivil toplum örgütü için de geçerlidir. Bir diğer örnek olarak Yönetim Kurulu başkanlığını sürdürdüğüm AKUT da aynı şekilde kendisine seçtiği misyonda, acil durumlarda ve doğal afetlerde, bu görevin asıl sahibi olan Sivil Savunma Genel Müdürlüğü ile birlikte, ona bağlı olarak çalışır, ancak hiçbir zaman için Sivil Savunma sistemine bir alternatif, bir rakip değildir. Sivil toplum örgütleri çeşitli sebeplerle devletin ulaşamadığı, yetemediği, geciktiği durumlarda tamamlayıcı ve son derece dinamik ve hızlı hareket edebilen yapılarıyla ufuk açıcı bir vizyonla hareket ederler.

Sıklıkla yapılan, hatta ne yazık ki bilinçli olarak kurgulanan yanlış ise, sivil toplum örgütlerini devletin resmi kurumlarının alternatifi olarak göstermeye çalışmaktır. Gerçekte ise her iki yapı da ancak birarada işlerse sağlıklı ve üretken bir çalışma ortamı doğabilir. Kamu ve özel sektör ancak 3. Sektör adı verilen sivil toplum örgütleriyle beraber çalışırsa dengeli ve sağlıklı bir demokrasiden bahsedebiliriz. Çünkü doğru işleyen bir demokraside, seçimle göreve gelen hükümet ve meclis, atanmış bürokratlarla birlikte ülke kaynaklarını, ulusal menfaatler doğrultusunda yönlendirme ve kullanma yetkisini doğru ve etkin bir biçimde kullanır. Bu kaynakları koordine etmek hükümetin asli görevidir. Ancak çağımızdaki hızlı ve dinamik değişimlere zamanında ayak uydurabilmek, iyi niyet olsa dahi devletin kurumsal ve büyük ancak hantal gücüyle her zaman mümkün olmayabilir. Bu noktada, devletin resmi kurumlarının tamamlayıcısı rolünü gönüllü olarak üstlenen sivil toplum örgütleri devreye girer ki, gözden kaçan aradaki boşlukları tamamlayan, ekonomik ve sosyal kayıpları en aza indiren bir rol ve sorumluluk üstlenirler. Aynı zamanda devlet kurumlarına anayasa çerçevesinde verilen görevlerin, hukuk sınırları içerisinde kalmak koşuluyla takipçisi olarak sivil bir denetim mekanizması görevini üstlenirler.

Yine de zaman zaman ülke çapında çok etkin, dinamik ve başarılı işler yapan sivil toplum örgütlerini, o konuda bir zafiyet gösteren devlet yapısına alternatif olarak göstermek ve kullanmak yanlışına düştüğümüz olaylar oluyor.

Bu görüş medyanın herhangi bir kanadının söz konusu sivil toplum örgütünü siyasi bir malzeme olarak kullanma çabası sonucunda, elindeki malzemeyi bir silah olarak görmesinden dolayı gündeme oturuyor. Bu son derece yanlış ve haksız vizyonla mutlaka mücadele etmemiz ve sistemin bütünlüğünü, ancak birlikte varolabileceğini kavramamız gerekiyor. Devlet bir toplumdaki siyasi, ekonomik ve sosyal en büyük güçtür. Ancak sonuçta insanlar, hükümetler ve meclis tarafından yönetilir. Yönetimsel kararlarda ve uygulamalarda birtakım terslikler varsa ki, ülkemizin gündemini meşgul eden pek çok olay bunun böyle olduğunu apaçık bir şekilde gözler önüne seriyor, bu eksiklikler ve yanlışların sorumluluğu sadece o olaydaki veya süreçteki hükümetin veya kamu idaresinde görevli seçilmiş veya atanmış kişilerin değil de, büyük olasılıkla son 50 yıldaki pek çok hükümeti ve di-

ğer görevlileri de bağlayan bir yanlışlıklar zincirinin son halkası olarak karşımıza çıkmaktadır. Ortada çok önemli bir vizyon sorunu vardır ve bunun sorumluluğundan ne devlet, ne kamu sektörü, ne özel sektör, ne asker, ne sivil halk, ne medya hiç kimse kaçamaz. Ulusal ve uluslararası alanda ülkemiz, insanımız ve geleceğimiz için çok önemli kararların sonuçları sıklıkla göstermektedir ki, pek çok ilişki, karar, uygulama, inisiyatif yıllarca ve yıllarca hep hatalar ve kısa dönemli menfaatler üzerine kurulmuştur ve bunda ama az ama çok hepimizin ortak bir suç birliği mevcuttur.

Sivil toplum örgütleri, kendini geliştirmeye çok açık olmaları ve hızlı ve dinamik hareket kabiliyetlerinden dolayı, ülke gelişiminde büyük görevler üstlenebilecek konumdadır. Nitekim içinde bulunduğumuz dönemde çok etkin ve başarılı çalışmalar yapan pek çok sivil toplum örgütü mevcut. Bizim yapmamız gereken sivil toplum örgütlerimizin sayısını ve etkinliğini artırmak ve vatandaşları kendi gelecekleri ile ilgili daha etkin, daha aktif bireyler olmaları konusunda desteklemek olmalıdır. Çünkü gelişmiş bir sivil toplum hem yurttaşını bireyleştirir hem de toplumsallaştırır, hem haklarını öğretir hem de yükümlülüklerini hatırlatır. Ortak yaşama arzusu içinde bulunan çağdaş toplumlarda vatandaşlık sorumluluğunun içinde, kendisinden daha az şanslı bireyler için mücadele etmek ve çalışmak çok saygıdeğer ve toplum içinde kabul gören bir etkinliktir. Bizler Anadolu görgüsü ve eğitimi ile zaten bu vizyona ziyadesiyle yakın bir geçmişe ve genetik yapıya sahip insanlarız, bunu destekleyici çalışmalarla, halk çok daha etkili bir sivil inisiyatif geliştirebilecek altyapıya sahiptir. Osmanlı'dan hatta belki şaşıracağınız ama Selçuklu'dan bile günümüze kalan yüzlerce yıllık birikimi ve geçmişi olan vakıfların sayısı hiç de az değildir. "İmece usulü" ve dünyanın en eski itfaiye teşkilatlarından biri olan "Tulumbacılar" bu topraklardan çıkmıştır. İçimizde doğal olarak varolan bu vizyonu, eğitim, öğretim, doğru rol modeller ve ödüllendirme-desstekleme çalışmalarıyla tekrar ortaya çıkartmalı ve vatandaş olma bilinci ve sorumluluğunu her ortamda harekete geçirmeliyiz.

Unutmamalıyız ki, örgütlü toplum güçlü toplumdur.

Avrupa Birliği uyum yasaları çerçevesinde yapılan hukuksal ve yapısal reformlar Türkiye'yi daha iyi bir noktaya

taşıdı. Bundan sonrasının etkinliğini, bu değişimlerin hayata geçme ve toplum ölçeğinde kabullenme hızı gösterecek. Bu noktada sivil toplum örgütleri halkı eğitici ve yönlendirici bir rol oynamalıdır. Sivil inisiyatif kavramı ile yıllardır içiçe olanlar seçtikleri alanda dünya ölçeğindeki olgulara ve kaliteye aşina olduğu için, zaten ihtiyaç duyulan değişimlerin farkındadırlar. Bugün için, devlet kademesi, askeri ve sivil bürokrasi olmak üzere kendi payına düşeni yapmış durumdadır. Toplum örgütlenmesinin etkin aktörleri olarak, siyaset mekanizmasını, asker ve sivil bürokrasiyi, özel sektörü ve sivil toplum örgütlerini görecektir olursak, her yapının üzerine düşen düzeltme, iyileştirme ve geliştirme çabalarının vakit geçirilmeden uygulamaya sokulması gerektiğini vurgulamak doğru olacaktır. Sonuç olarak, devlet yapısının en etkin gücü ve yetkisini elinde bulunduran sivil siyaset, bu değişime süratle ayak uydurmalı ve arzulanan değişimi toplum yaşamında bütünleştirmelidir. Bu yasaların uygulamaya geçmesi için sivil siyaset, bu değişim yönetiminin sahibi ve uygulayıcısı olmalı, kaynakları ve karar mekanizmalarını doğru şekilde kullanmalıdır. Sivil toplum örgütleri ise yine her zamanki dinamik yapıları itibarıyla, devletin ve milletin menfaatlerinin takipçisi konumunda olarak bütün gelişmeleri yakından izlemeli ve hukuk sınırları içerisinde kalmak koşuluyla değişim ve gelişim taleplerini, yol göstericilik görevlerini, yükü paylaşma sorumluluklarını yerine getirmelidir.

Bir toplumu oluşturan bireyleri yalnız bırakırsanız bunların içinden bir kısmı diğerlerinden daha zeki ve atılgan olduğu dolayısıyla rekabet avantajına sahip olduğu için sıyrılıp öne çıkar. Eğer herkesin enerjisini toplum için birleştirecek çağdaş bir sistem kurarsanız o zaman matematikçi, devlet adamı, asker, tarihçi, iş adamı, öğretmen, sivil toplumcu, vs. herkes sahip olduğu bilgiyi toplum yararına en iyi şekilde ortaya koymak için çalışır. Hem kendisi bundan tatmin olur, hem de karşılığını da sağlıklıklı ve dengeli bir toplumda yaşayarak alır. Böylece hep birlikte hepimiz için sinerji yaratırız. Ancak bunun olabilmesi için; adil, tarafsız ve kalıcı bir üst denge unsuru gerekir ki, modern toplumlarda bunun adı Devlet'tir.

Adil, tarafsız, etkin ve kudretli bir Devlet sinerjisinden uzak

olduğumuzu düşünmeme rağmen, Türkiye hâlâ dimdik ayakta kalmayı başarabilen ve geleceğine umutla bakabilen bir ülke. Sebebi de bu topraklarda, topluma verdiğinin karşılığını alamasa bile, vermenin mutluluğunu yaşayan sayısız insanın olması. Anadolu’lu olmanın görgüsü ve kültürü çok farklı. Bizim kültürümüzde vermenin mutluluğunu içselleştirmiş hâlâ ve her şeye rağmen güçlü bir anlayış var. Türkiye işte bu fedakâr insanların omuzlarında duruyor. Bu gücü, birlikteliği ve çabayı sistemli hâle dönüştürebilir ve daha da yaygınlaştırabilirsek inanılmaz bir açılım yaşayacağımıza eminim.

Atatürk Nisan 1922 de şöyle demişti; *“Vatan mutlaka selâmet bulacak, millet mutlaka mutlu olacaktır. Çünkü kendi selâmetini, kendi saadetini memleketin ve milletin saadeti ve selâmeti için feda edebilen vatan evlâtları çoktur.”*

AKUT da vermenin mutluluğunu yaşayan gönüllülerin bir araya getirdiği ülkedeki sayısız topluluklardan biri. Yaşadığımız onca sıkıntıya rağmen bundan vazgeçmedik. Açıkçası, hayatı bir magazin eğlencesi gibi algılayan zihniyet tarafından takdir edilip edilmemek de çok umurumuzda değil. Çünkü biz yaptığımız işin karşılığını kurtardığımız insanlar ve onların ailelerinin mutluluğuyla alıyoruz zaten. Yapmaya çalıştığımız şeyi anlayan, inanan ve destekleyen sessiz çoğunluk gücümüzün kaynağını oluşturuyor. Onların duaları, mutluluğu, sevgisi bizim enerjimiz oluyor.

Çok iyi anlamalıyız ki; vatan lafla, sloganlarla sevilmez, vatan eylemle sevilir. Askerlikle sınırlı olmamakla birlikte bütün askeri birliklerde yazdığı gibi; *“Vatanını en çok seven görevini en iyi yapandır.”* Biz görevimizi herkesten iyi yapmaya çalışırız. Bugüne kadar da Allah’ın izniyle yüzümüzü hiç kara çıkarmadık.

Bugün sokakta kimi çevirseniz Türkiye’yi, Cumhuriyeti, Atatürk’ü sevdiğini söyler ama bu kadarının yetmediği apaçık ortada. Demek ki Vatan sevgisi başka bir şey, Vatanı bir başka türlü sevmek gerekiyor. Vatan sevgisi; ona özel bir değer vermek, onu özel bir yerde konumlandırmaktır, onun için kararlı ve cesur bir duruştur; geçmişe saygı, geleceğe ise inançlı bir güvenlidir. Geçmiş ve geleceğin arasındaki bugünde ise anlamak, sahip çıkmak, sorumlu hissetmek, korumak ve yüceltmektir.

Vatanı sevmek aşık olmak gibi ciddi bir şeydir; başka sevgilere benzemez. Vatan uzaktan sevilmez, Vatan yemek sever gi-

bi, renk sever, kıyafet sever gibi, takım tutar gibi sevilmez. Vatan öylesi de olur böylesi de olur, kazansak da olur kaybetsek de olur diyerek sevilmez, Vatan kerhen sevilmez. Vatan ruhla, bedenle, akılla, yürekle, bilekle, tepeden tırnağa insanı insan yapan her şey ile, her hücre ile sevilir.

Vatan tektir, birdir, vazgeçilmezdir, taviz verilmezdir, hiçbir şeyle kıyaslanamaz, yerine hiçbir şey konulamaz. Maldan mükten, paradan puldan, candan canandan herşeyden geçilir, Vatan-dan geçilmez. Çünkü Vatan'ın içinde hayatınız, sevdikleriniz, milletiniz, atalarınız, tarihiniz, geçmişiniz, geleceğiniz, namusunuz, onurunuz, refahınız, mutluluğunuz, huzurunuz, hayalleriniz kısacası yaşama, insana ve ulusa dair ne varsa hepsi vardır. Bütün bunların bir anlamı olabilmesi için, önce bunları özgürce var edecek bir Vatan gerekir. Vatan sevgisi sevgi kelimesinin sınırlarını öylesine zorlar ki, o sevginin içini ruhla, kararlılıkla, inançla, özveriyle, eylemle beslemezseniz, sevginizin Vatana bir faydası olmaz, o sevgi ancak egonuzu tatmin etmeye yeter, çoğumuzun yaptığı gibi...

Vatan sevgisi belirli günlerde, anma etkinliklerinde, törenlerde ya da sadece duygularda yaşanacak bir heyecan değildir. Vatanı sevmenin eylemsel bir karşılığı ve sonucu etkilemeyi hedefleyen tutarlı ve inançlı bir bütünlüğü olmalıdır. Büyük önderimiz; *"Vatan sevgisi ona hizmetle ölçülür"* diyerek bu konunun da ölçüsünü çizmiştir. Bence bugünün şartları gereği hepimizin bu ölçüye göre kendi samimiyetini değerlendirmesi ve vicdanı ile bir hesaba girmesi gerekir. Çoğumuzun iyi niyetinden şüphem yok, ama bugünkü şartlarda sonucu etkileyemediğimiz, değiştiremediğimiz sürece sadece iyi niyet yetmiyor.

Vatan sevgisi evlat sevgisi gibi olmalıdır. Bir anne, bir baba nasıl çocuğunu her ne yaparsa yapsın, yaramazlık da yapsa, kötü bir şey de yapsa yine de sevgisinde bir azalma olmaz, ilk günkü gibi evlat sevgisiyle koşulsuz sever ve 24 saat, uykusunda bile evladının sağlığını, iyi okullara gitmesini, iyi imkanlara sahip olmasını, geleceğini, mutluluğunu düşünür ve bunu sağlamak için çalışır, araştırır, fedakarlık yapar, kendi yemez yedirir, kendi giymez giydirirse, gerçek vatan sevgisi de böyle olmalıdır. Ülkesini, insanları gerçekten, içten, samimiyetle seven 24 saat, uykusunda bile böyle düşünür, her davranışında böyle hareket eder. Yaptıklarının, seçimlerinin, kararlarının ülkesine zarar ver-

memesine, ülke hassasiyetlerine dikkat eder, onun da ötesinde ülkesine, insanına faydalı olmasını, olan bitende kendisinin de yapıcı, geliştirici, iyileştirici bir payı olmasını ister.

17 Ağustos 1999 Gölcük Depremi'nde yaşananlarda Türkiye'nin tamamı gibi bizler de çok üzüldük ve çok acı çektik. Ama biz içten bir üzüntüyle yetinmedik, derhal enkazlara koşup tutabildiğimiz kadarını, bulabildiğimiz kadarını, gücümüzün yettiği kadarını enkazların altından, ölümün kucığından çekip almaya uğraştık. Çoğumuzun televizyonda bile izlerken fena olduğu artçı depremlerin yaşandığı, acıların, umutsuzluğun ve çaresizliğin hüküm sürdüğü o günlerde AKUT gönüllüleri, kalplerindeki Vatan ve millet sevgilerinin eylemsel karşılığını korkusuzca enkazların altına girerek gösterebildiği için 220 insan, 220 aile, 220 dostluk çemberi yaşama şansını yeniden yakaladı. *Vatan Lafla Değil Eylemle Sevilir* adını verdiğim bu kitabın adındaki eylem çağrısı böylesine bir eylem çağrısıdır.

Yoksa siz bizim spor olsun veya sakın hayatımızda biraz heyecan olsun diye mi dağlardaki kazalara, sellere, depremlere, çığlara, orman yangınlarına, afetlere koşarak gittiğimizi düşünüyordunuz... Biz bütün bu zorluklara ve mücadelelere Vatanımızı ve milletimizi çok ama çok sevdiğimiz için, kendimizi onlara karşı sorumlu hissettiğimiz için göğüs geriyoruz.

Yukarıda anlatmaya çalıştığım kavramlar aslında hiçbirimize uzak değil. Örneklerini yazılı, görsel ve işitsel medyamızda sürekli görüyoruz. İş konuşmaya gelince çoğu mangalda kül bırakmıyor, herkes ne kadar Atatürkçü olduğunu, ne kadar vatansever olduğunu, ne kadar fedakâr olduğunu o kadar iyi anlatıyor ki, dinlerken tüyleriniz ürperir, gözleriniz dolar. Ancak gerçek iman, inanç hakkında konuşmakta değil; eline bıçağı alıp Hz. İbrahim gibi biricik oğlunun boğazına dayamakta ve Hz. İsmail gibi bıçağın altında sessizce yatmaktadır. Gerçek iman, konuşulacak değil yaşanacak bir şeydir. Gerçek vatan sevgisi de sorumluluk almaktır, üretmektir, çalışmaktır, gerçekleştirmektir, başarmaktır, elini taşını altına korkmadan, (ya da korkarak ama kaçmadan) koymaktır ve de bütün bunları namuslu, dürüst, ahlaklı, sorumlu yurttaşlar olarak yapmaktır.

Bu dersi yıllar bize iyi öğretti...

AKUT'UN ULUSAL KONULARDAKİ DURUŞU

AKUT ailesi olarak kurulduğumuz günden bu yana kendimizi her zaman ülkemizden ve ülkemizdeki her şeyden sorumlu hissettik. Aslında bunu sadece AKUT gönüllüsü olduğumuz için değil de; aydın, sorumluluk duygusu gelişmiş, empati yapabilen ve bu coğrafyayı paylaştığımız bizden daha az şanslı insanlar için elini taşın altına koyabilen insanlar olarak zaten içimizde yaşıyorduk. Bizi AKUT çatısı altında bir araya getiren asıl unsur belki de buydu. Bizler dışarıda başka yerlerdeyken, henüz birbirimizi bulmamışken bile sorumluluk sahibi Türkiye Cumhuriyeti vatandaşları olarak zaten ülkemiz ve insanımız için bir şeyler yapmamız gerektiğine inanıyorduk ve her birimiz kendi ölçeğimizde daha önceden bir yerlerde bir şeyler yapmış, yapmaya çalışmış veya yapmayı düşünmüştük. AKUT bize hayallerimizi gerçekleştirme ve bunun sonucunda da öz güven ve öz saygı gibi değerlerimizi güçlendirme ve kendimizle daha barışık, daha dengeli ve huzurlu bir yaşam fırsatı verdi. AKUT içimizdeki gizli potansiyelimizi ortaya çıkardı ve kendimizi gerçekleştirmemizi sağladı.

Gönüllü hizmetlerimizin karşılığı, her şeye rağmen iç huzuru yüksek bir yaşam oldu. Bu hepimiz için fazlasıyla yeterli bir karşılık...

Kendisini var eden gönüllülerinin ortak iradesi ve bilinciyle birlikte oluşan ve toplumda çok geniş bir kesimin sevgi, saygı ve sempatisini kazanan AKUT, ülkedeki birtakım ciddi ulusal meselelere karşı cesur, pro aktif ve yaratıcı fikirlerle duruşunu gerektiğinde göstermekten hiçbir zaman çekinmedi. Neyin doğru olduğuna ve gerektiğine inandıysak, bize kızarlarmış, ezmeye kalkarlarmış, iftira atarlarmış demeden çıktık düşüncelerimizi açık ve net olarak ifade ettik. Aslında çağdaş ülkelerde, demokrasiyi içselleştirmiş toplumlarda zaten sivil toplum örgütlerinin yaptığı da budur; toplumun yararına olacağına inandığı değerleri kararlılıkla savunmak...

Bu bölümde de sizlerle AKUT'un ulusal konulardaki duruşu-

nu paylaşmak istiyorum. Geçtiğimiz dönemlerde değişik konularda yaptığımız basın duyurularını tarihsel sıra ile aşağıda görebilirsiniz.

Türk milletini ciddi biçimde yaralayan ve hâlâ ABD ile olan ilişkilerimizde kapanmamış bir yara olarak hepimizin içinde duran Süleymaniye baskını sonucunda, 11 Mehmetçiğin başına çuval geçirilmesi hadisesini ilk duyduğumuzda nasıl rahatsız olduğumuzu size anlatamam. Bu olayın medyada nasıl yorumlayacağını beklemeden, 5 Temmuz 2003 günü sabah saatlerinde, henüz gazetelere bile konu şiddetli bir şekilde yansımamışken yaptığımız basın duyurusunu sizlerle paylaşmak istiyorum.

AKUT'TAN IRAK'TA YAŞANAN SON GELİŞMELER HAKKINDA

KURUMSAL AÇIKLAMA

ULUSAL ONURUNU KORUYAN MİLLETLER

İLELEBET PAYIDAR OLACAKTIR.

Kuzey Irak'ta yaşanan son olay üzerine şu değerlendirmeler yapılabilir:

1. Türkiye'nin güvenlik ihtiyaçları açısından halen çok riskli bir konumda ve dönemde bulunduğu görülmektedir. Güvenlik siyasetinin oluşturulması ve uygulanması açısından mevcut kurumlarımızın ve Türk Silahlı Kuvvetleri'nin önemi ve bu alandaki yüzlerce yıllık onurlu bir geçmişe ve tecrübeye dayanan birikimlerinin (sınır güvenliği, sınıraşan güvenlik konuları ve Türkiye Cumhuriyeti'nin bekası) önemi bir kez daha ortaya çıkmaktadır. Bu nedenle Güvenlik Siyaseti alanında çok güncel olan yeniden yapılanma ihtiyaçları, yaşanan bu olay çerçevesinde ve ihtiyaçlar doğrultusunda yeniden gözden geçirilmelidir.
2. Türkiye'nin güvenlik çıkarları doğrultusunda Irak'ta ve diğer bölgelerdeki kırmızı çizgilerimiz tekrar kamuoyu ile paylaşılmalıdır ve kırmızı çizgilerin aşılması halinde ulusça daha kararlı bir tavır içinde olunmalıdır ve bu anlamda ulusal birlik mutlaka sağlanmalıdır.
3. Hükümetin bu saate kadar sergilediği tavır, durumun ehemmiyeti ve aciliyeti göz önünde bulundurulduğunda yetersiz olarak algılanmakla birlikte, hükümetimizin

ilerleyen saatlerde daha aktif olabileceği inancındayız.

4. Türkiye ile ABD ilişkileri yeniden ve Türkiye'nin ulusal menfaatleri gözetilerek tarif edilmelidir. ABD'ne karşı uzun vadeli yaklaşımımız belirlenmeli ve bundan sonraki gelişmeler için proaktif olarak uygulanmalıdır.

Şu saate kadar alınan bilgilerin doğru olduğu kabul edilerek yapılan bu değerlendirmeler ışığında, AKUT, Arama Kurtarma Derneği olarak, Kuzey Irak'ta Türk Askerlerinin müsadere edilmesi dahil, yapılan muameleyi kabul edemiyor hatta protesto ederek gerekli tavrın müteakiliyet esasına dayanılarak en kısa sürede gösterilmesini arzu ve talep ediyoruz.

Bir dipnot olarak yeri gelmişken, yine bu konu hakkında “Kurtlar Vadisi - Irak” sinema filmi hakkındaki görüşlerimi de sizlerle paylaşmak istiyorum.

Filmi sinema sanatı ve görsel açıdan çok beğendiğimi ve iyi bir macera filmi olarak değerlendirdiğimi söylemek isterim, emeği geçenlerin eline sağlık. Ancak içerik ve değindiği konunun yanlış seçtiğini düşünüyorum. Türk Milleti'nin bu kadar yaralandığı ve hassas olduğu bir konuda, gerçek hayatta hesaplaşamayan bu onur kırıcı durumun, *(hesaplaşıldıysa bile bunun yine açık ortamlarda, gururumuz nasıl kırıldıysa, yine aynı mecralarda gururumuzu okşayacak şekilde bilinmesi gerektiğini düşünüyorum)* bir film üzerinden vatandaş üzerinde psikolojik rahatlatma mekanizması olarak kullanılmasını kabul edemediğimi ve içime sindiremediğimi eklemek isterim.

Biz tarih boyunca destanlar yazan-yazdıran bir milletiz. Destanlarımızı bundan sonra masa başında kahvesini yudumlayan senaristler yazacaksa, bazı şeylerin zamanı gelmiş de geçiyor demektir.

Üst düzeyde izinler alınmadan bu tür bir projenin gerçekleştirilemeyeceğini düşünüyorum. Benim yetkimde olsaydı, bu tür bir senaryoya asla izin vermezdim.

Son olarak, üzerimde herhangi bir sorumluluk olmadan ve bunun rahatlığıyla yazdığım farkındayım. Burada Mustafa Kemal'in Anafartalar'da çarpışırken söylediği sözü tekrar hatırlatmak isterim; “Sorumluluk yükü her şeyden, ölümden bile ağırdır.” Her-

hangi bir sorumluluğun altına girenler, gereğini de ona göre yerine getirmelidir veya bu sorumluluğu yerine getireceklere bırakmalıdır... *(Bu sözüm asla oradaki 11 Mehmetçik için değildir.)*

Hatırlayacaksınız o günlerde, şu anda artık iyice güçlenen ve geri döndürülemez eşiği de çoktan geçmiş olan ulusal uyanış ve bilinçlenme hareketlerinin yoğun olarak gündeme girmeye başlayacağı tarihlerin içindeydik. Bizler de kendi iç yazışmalarımızda bu konulara yer veriyor ve hep birlikte üzerimize düşebilecek sorumluluklara hazırlıklı olabilmek için bilinçlenme çalışmalarımızı aksatmadan sürdürüyorduk.

Bakin yine o günlerde, *Sabah* gazetesi ile yıllardır sürdürdüğümüz hukuk mücadelesinde, mahkeme kararlarına rağmen bugün bile hâlâ yayınlamayı beceremediğimiz düzeltme metni ile uğraşırken, 1 Temmuz 2003 tarihinde bir AKUT gönüllüsü düşüncelerini nasıl paylaşmış arkadaşlarıyla;

Arkadaşlar Selam,

Ne yazık ki ülkemizde bazı çevreler, kendilerini vatani ve milleti için faydalı bir şeyler yapmaya adanmış kurum ya da kişilere sorun çıkarmak için elinden gelen her şeyi yapmaktadırlar. Bu sorun çıkarma, karalama, iftira ya da yok etme adı her ne olursa olsun çok uzun zamandır süre gelmekte ve halen de devam etmektedir.

Her devirde vatani ve milleti için bir şeyler yapmaya çalışanlar iç ya da dış güçler tarafından belli şekillerde sindirilmişlerdir, çaresiz, tek başlarına bırakılmışlardır. Yaptıkları olumlu işler kamuoyuna negatif bir şekilde aktarılmıştır.

Tıpkı, geçmişte ve şu anda AKUT'a yapıldığı gibi. Oysa ki herkesin bilmesi gereken bir şey var.

AKUT Arama Kurtarma Derneği, Türkiye Cumhuriyeti Devleti yasalarına ve nizamlarına göre kurulmuş veremeyeceği hiçbir hesabı olmayan tamamı ile gönüllü olarak vatana ve Türk milletine faydalı işler yapmaya çalışan ve yapan bir dernektir.

AKUT üyelerinin her biri, büyük önder Atatürk'ün dediği gibi aklı hür, fikri hür, vicdanı hür, devletini, vatani ve milletini seven, vatanın bölünmez bir bütün olduğuna inanan ve bunu savunan çağdaş Atatürk gençleridir.

AKUT ne bu güzel vatani bölmeye çalışan bir terör örgü-

tü ne de bu ülkenin insanının alın terini hortumlamaya çalışan bir çetedir.

AKUT sadece Türk ulusu ve insanlık için elinden gelenin en iyisini yapmaya çalışan gönüllü bir arama kurtarma derneğidir.

AKUT içinde her kesimden her meslekten insan bulunmaktadır. Aramızda siyaset, ideoloji, din, ırk, para hiçbir zaman konuşulmamış, konuşulmayacaktır.

Hepimizin bildiği üzere depremin yaraları sarılıp ortalık durulunca bazı kesimler önümüzü kesmek için her yolu denediler ve hâlâ da deniyorlar. Neler yapmadılar ki; ne Nasuh'un Ermeni olduğu kaldı, ne de bizlerin macera arayan zengin çocukları olduğumuz. Oysa ki bizleri gelip yakından tanıyanlar, bizlerle sohbet edenler bunun böyle olmadığını gördüler.

Hepimiz bu derneğe bir şeyleri feda ederek geliyoruz, çoğumuz sırf bu vatana daha iyi bir şeyler verebilmek için işimizi, eşimizi, çocuğumuzu geri plana atarak çalışıyoruz.

Ama ne yazık ki yaptıklarımız bazı kesimler tarafından kamuoyuna negatif olarak yansıtılıyor. Biz kimseden övgü, makam, şan, şöhrat, iltifat beklemiyoruz. Çünkü insan hayatı kurtarmayı toplumu bilinçlendirmeyi şan, şöhrat, makam sahibi olmak için yapmıyoruz.

Ama yaptıklarımızın da kamuoyuna objektif ve doğru olarak aktarılmasını istiyoruz. Bunu istemek de en doğal hakkımız ve bu hakkımızı da sonuna kadar savunmak bizlere düşüyor.

Geçmişte olduğu gibi gelecekte de önümüzü kesmeye çalışanlar, bizleri karalamaya, yok etmeye çalışanlar olacaktır. Ama bizleri hiçbir şey yıldıramaz, doğru bildiğimiz yolda Türk Milleti arkamızda olduğu sürece ilerlemeye devam edeceğiz.

Son olarak bizleri engellemeye çalışanlara; önümüze ne tür engel çıkarırsanız çıkarın, çıkaracağınız her engeli aşacağımızı bilmelisiniz çünkü;

MUHTAÇ OLDUĞUMUZ KUDRET DAMARLARIMIZDAKİ ASİL KANDA MEVCUTTUR...

Sevgiler

Mahmut Ç.

Süleymaniye olayıyla ilgili yaptığımız basın duyurusu ve o günlerde sürekli gündemde olan ulusal meselelerle ilgili yukarıdaki gibi birtakım yazılar da bizim e-posta grubumuza yollanınca, aramıza yakın dönemde katılan bir-iki arkadaşımız; acaba siyaset mi yapılmaya başlandı AKUT'ta diye sorma ihtiyacı hissetmişti. Bunun üzerine herhangi bir yanlış anlamayı baştan engelleyebilmek adına, 8 Temmuz 2003 tarihinde aşağıdaki açıklamayı yolladım arkadaşlarıma;

Arkadaşlar merhaba,

Son günlerde web sayfamızda yayınlanan birtakım köşe yazarlarından yapılan alıntılar ve Irak'ta yaşanan üzücü olay sonrasında AKUT olarak hazırladığımız ve duruşumuzu gösterdiğimiz web sayfamızda yayınlanan yazı, bir - iki arkadaşımız tarafından yanlış anlaşılaraq, "acaba burada tüzüğümüze aykırı olarak siyaset mi yapılıyor" şeklinde yorumlanmıştır.

Bu konudaki hassasiyetlerine teşekkür eder ve endişe etmelerini gerektirecek bir durum olmadığını, AKUT'un geçmişte olduğu gibi, bugün ve gelecekte de aynı çizgide çalışmalarını sürdürceğini vurgulamak isterim.

AKUT - Arama Kurtarma Derneği olarak kuruluş amacımız hepimizce malumdur. Bunları gerçekleştirirken kullanacağımız yöntemler de öyle.

AKUT derneği, Atatürk'ün kurduğu Türkiye Cumhuriyeti sınırları içinde yer alan sayısız alt gruptan biridir. AKUT'lular da, yine aynı sınırlar içerisindeki sayısız alt kimlikten birini oluşturur. Daha açık ifade ile; bizler için Türkiye Cumhuriyeti ve Türk vatandaşlığı hiçbir tartışmaya açık olmayacak şekilde üst kimliğimizdir. AKUT'lu olmak ise, hareketleri tutum ve davranışları hiçbir şekilde bu üst kimlikle çatışmamak durumunda olan, bizlerin seçtiği alt kimliğimizdir. Bu kimlikleri daha anlaşılır hale getirmek için, Galatasaray'lı olmak, memur olmak, anne olmak, öğrenci olmak, işçi olmak, Samsun'lu olmak, vb. gibi de açabiliriz.

Bu derneğe üye alınmadan önce yapılan mülakatlarda her yeni katılımcıya şu konular büyük bir kesinlikle ifade edilir.

1- AKUT içinde para, din, politika, ırk konuları konuşulmaz.

2- AKUT'un menfaatleri her zaman ve her durumda bireylerin, AKUT'luların ve ilişkide oldukları şirket ve kurumların menfaatlerinden önce gelir. Sadece bir tek koşulda bu kural değişir. Gün gelir, AKUT'un menfaatleri herhangi bir sebeple Türkiye'nin menfaatleri ile çelişirse, AKUT geri adım atar ve gerçek varoluş sebebi olan vatanına, milletine ve devletine hizmet etme misyonundan dolayı en ağır fedakârlıklara bile hiç çekinmeden katlanır ve gereklerini yerine getirir.

Bu konuları üyelerimizle yaptığımız sohbet toplantılarında da sıklıkla dile getirdiğimiz hepimizce malumdur.

Dernek tüzüğümüzün "6." maddesinin "J" bendinde şu ifade yer alır;

"Dernek, amacını gerçekleştirmek için yapacağı iş ve işlemlerde Atatürk İlke ve İnkılaplarına bağlı olacak ve siyasetle uğraşmayacaktır."

Bu cümlelerin anlamı bizler için açıktır. AKUT, ATATÜRK'ün kurduğu Cumhuriyet'e ve onun bir araya getirip bir ulus yaptığı bu halka kendi konularındaki bilgi birikimi ve deneyimi ile hizmet etmekle yükümlüdür. Bunu yaparken de hiçbir siyasi görüşün, partinin, ideolojinin, politik vizyonun kurumsal izleyicisi veya destekçisi olamaz. Burada açık olarak anlaşılması gereken kritik nokta şudur ki; "Atatürkçülük", "Atatürk İlke ve İnkılapları" ve "Ulusal Menfaatler" birer siyasi ideoloji değil, nefes aldığımız hava ve içtiğimiz su gibi doğal olarak varoluşumuzun temel sebebi ve Cumhuriyetin üzerine kurulduğu Türkiye Cumhuriyeti Anayasası ile de güvence altına alınmış temel kavramlardır. Bizler de sadece bu temel kavramlar çerçevesinde kalmak koşulu ile, varlık sebebimiz gereği Atatürk İlke ve İnkılapları'na ve Türkiye'nin ve Türkiye Cumhuriyeti vatandaşlarının ulusal menfaatlerine sonuna kadar bağlı kalarak hareket etmekle yükümlüyüz.

Son yaşanan olay sonrasında bu tür bir açıklama yaparak duruşumuzu göstermemizin sebebi; bu konunun hiçbir şekilde şu veya bu görüşün veya partinin veya siyasi ideolojinin şahsi sorunu değil, Türkiye Cumhuriyeti'nin bölünmez bütünlüğünü kendisine temel alarak bu topraklarda yaşayan her alt grubu ve alt kimliği aynı düzeyde ilgilendiren, Türkiye Cumhuriyeti'nin ve Türk halkının ulusal onurunu hatta bekasını bile tehlikeye sokacak kadar ciddi ve sürpriz bir ge-

lişme karşısında, ülkemize ve ulusumuza karşı taşıdığımız, özünde kendi seçimimiz olan kurumsal sorumluluk nede niyledir.

AKUT'un web sayfasının amacı, aynı Perşembe toplan tılarımızda olduğu gibi, hayatın ta kendisi gibi çok geniş bir yelpazedeki konular çerçevesinde üyelerimizin, gönüllülerimizin ve sayfamızı takip edenlerin genel kültür ve vizyon larına katkıda bulunmaktır. Bunların içinde bizim misyon, vizyon ve değerlerimizle hiçbir bağlantısı olmadığı halde; "SARS hastalığı", "120 milyon yıllık yeni bulunan bir mağara", "Siyam ikizlerinin vefatı", "Böcek sokmalarının öldü rebildiği", "Şanlıurfa'da hastane için kampanya" "Türkiye'deki yolsuzlukların boyutları" gibi temel misyonumuzla hiçbir ilgisi olmayan haberler yayınlanıyor.

Bu arada bir aklı evvel, madem burada her tür haber yayınlanabiliyor, acaba buraya Atatürk karşıtı veya anti laik veya PKK yanlısı veya bölücü bir söylem içeren bir haber yollarsak ne olur derse cevabını şimdiden söyleyeyim. O haber yayınlanmaz ve o kişi yakın bir incelemeye alınır. Çünkü bu derneğin üzerine kurulu olduğu ilkeler ve değerler, aynı bu ülkenin üzerine kurulu olduğu ilkeler ve değerler gibidir. Birine zarar verebilecek olan diğerine de verir. Yine biri kalkıp bunlar baktığın yere ve yoruma göre değişir derse, bu bizim yorumumuzdur, aynı fotoğraftan başka hikâye çıkarmak isteyenin Genel Kurul'da bu dileğini üyelere kabul ettirmesi gerekir.

Ve şunu tekrar ifade etmek isterim ki; gelecekte de herhangi bir şekilde varoluş sebebimiz olan Cumhuriyetimizin tehlikeye girdiği her durum ve şartta, Mustafa Kemal'in Nutkunda ve Türk Gençliğine hitabında vücut bulan konum ve durumlarda, "siyasi" bir tavır olarak değil, bu ülkenin evlatları tarafından kurulmuş onurlu bir sivil toplum kuruluşu olarak, varoluşumuzun doğal bir sonucu olarak tavırımızı hiç çekinmeden ortaya koymamız gerekli ve şarttır...

Bizler tarafsız değiliz. Ülkemizin, Milletimizin ve Devletimizin tarafındayız. Bunun kriterleri de zaten dernek tüzüğümüzde ve Anayasamızda yazıyor.

Nasuh.

İlkesel bazdaki bu tür açıklamaları, kelimeleri çok dikkatli seçerek özellikle aramıza yeni katılımlar olduğu süreçlerde ara

sıra yaptığımızı da eklemek isterim. Biz burada gönüllülerimizin sadece bedenlerini değil zihinlerini de eğitmeye ve vatanlarına faydalı birer birey olarak yetişmelerine gayret ediyoruz.

Yine bu bölümde bir başka AKUT gönüllüsünün, “*Atatürk ve Sosyal Sorumluluk Düşüncesi*” başlığıyla gönüllülerimize ilettiği yazısını sizlerle paylaşmak istiyorum.

Özgürlüğün ve uygarlığın yanındadır Atatürk. O kadar yanındadır ki, “Özgürlüğün bir parçasını sakatlamaktansa hepsini feda ederiz” demiştir Cumhuriyeti kurduğu günlerde.

Özgür düşünceyi ve özgür inancı demir kafesler içine kapatmak isteyen görüşlerin karşısında yer almıştır hep. Her türlü katı düşüncelere karşı çıkmıştır.

Barışçıdır ve barışseverdir Atatürk.

Eğer sürekli barış isteniyorsa demiştir yaşamının son yıllarında;

“İnsan topluluklarının durumlarını iyileştirecek uluslararası önlemler alınmalıdır. İnsanların tümünün gönenci (refahı) açlık ve baskının yerine geçmelidir. Dünya vatandaşları kıskançlık, aç gözlülük ve düşmanlıktan uzaklaşacak şekilde eğitilmelidir...”

Bu nedenledir ki insandan yanadır Atatürk, bilimden yanadır, akıldan yanadır. Özgür düşünceyi tutsaklaştırmak isteyen düşünce ve inancın karşısındadır. Onun içindir ki her türlü katı düşünce dizgelerini yadırgamış, devrimcilik ilkesini ortaya atmıştır.

“*Düşünmeden İnanacaksınız*” felsefesini benimsememiştir. Atatürk o kadar gerçekçidir ki;

“*Biz ilhamımızı gökten ve gaipten değil, doğrudan doğruya hayattan almış bulunuyoruz*” demiştir 1937 yılında.

İnanç tutsaklığına karşı çıkmıştır, inanç özgürlüğünün sağlamak için...

Uygarlık alanını devrimci bir atılımla değiştirmek yolunu tutmuş, teokratik sistemden laik sisteme geçirmiştir Türk toplumunu. Ulusun mutluluk, esenlik ve refahını sağlamak için saltanatçılığın karşısına halkçılığı çıkarmıştır. Atatürkçülük adını verdiğimiz bu ulusal kültürel ve evrensel düşünce biçimi, 82 yıl önce cumhuriyet yönetimini getirmişti yurdumuza.

Cumhuriyet bir rejim biçimi değildi kuşkusuz bir devlet biçimiydi. Devlet biçimi olan cumhuriyetten rejim biçimi olan demokrasiye geçirmek istiyordu Türk ulusunu. Tüm çabası bu doğrultuydu. Toplumun törel yapısını değiştirmeye çalışıyordu bu nedenle. Çünkü demokrasi yalnız yasalarla elde edilemezdi. Gelişmesi ve yaşaması için, ulusun demokratik kurum ve kuruluşları yaşatma bilincine de sahip olması gerekiyordu.

Çok acı bir gerçektir ki, Atatürk'ün çağdaş uygarlık düzeyine ulaşmak için bir araç diye düşündüğü ilkeler, bugün bizim için birer amaçtır. Önce bu amaca, sonra da çağdaş uygarlık düzeyine ulaşmak zorundayız şimdi. Ben bir gönüllü olarak bundan sorumlu olduğumu düşünüyorum. Bundan hepimizin sorumlu olduğunu düşünüyorum. Yönetici olarak sorumluyuz, yönetilen olarak sorumluyuz, aydın olarak sorumluyuz. Bundan, Türk halkına yıllardır hiçbir karşılık beklemeden hizmet eden, zor günlerde hep yanında olan, Türk halkının en çok güvendiği sivil toplum örgütü üyeleri, gönüllüleri ve dostları olarak, bundan büyük ATATÜRK'ün Cumhuriyeti emanet ettiği "TÜRK GENÇLİĞİ" olarak sorumluyuz.

"Gerçeği konuşmaktan korkmayınız" diyen Atatürk'ün önünde bu sorumluluğumuzu açıkça ortaya koyalım.

Yıllar yılı Atatürk'ü bilim ışığında yeterince inceleyemedik. Atatürk öğretisinin, Atatürk ideolojisinin bilimsel temellerini atarak onu halka mal edemedik. Böyle bir ortamda yeniden Atatürkçülüğe yönelmekten, ona sahip çıkmaktan başka çıkar yol yoktur. Çünkü Atatürk, hem devrimden, hem demokrasiden yanadır. Ve Atatürk Türk ulusu için her şeydir.

Ondan vazgeçemeyiz, ondan vazgeçmemeliyiz.

Türk ulusunu bugünkü koşullarda barışa, mutluluğa ve esenliğe götürecek olan tek yol Atatürk'ün çizdiği yoldur.

Saygılarımla

Ender B.

Türkiye'de peşpeşe yaşanan ve bizi çok şaşırtan ve üzen gelişmeler karşısında, bir kez daha duruşumuzu gösterme ihtiyacı hissettik ve 23 Ekim 2004 tarihinde aşağıdaki basın duyurusunu yaptık.

AKUT, TÜRKİYE'DE NELER OLDUĞUNU ANLAMAKTA ZORLANIYOR.

Kamuoyuna açık duyuru,

Derneğimiz, son günlerde Devletimizi, Cumhuriyetimizi, Atamızı, Ulusal Birliğimizi ve Cumhuriyetimizin üzerine kurulu olduğu değerleri hedef alan, farklı kanallardan çıktığı görülen, ancak aynı amaca dönükmüş gibi hareket eden haber, rapor, yazı ve yorumlardan artık endişe etmeye başlamıştır.

Varlığını Türkiye Cumhuriyeti Devletine ve devletimizin kurucusu Gazi Mustafa Kemal Atatürk'ün ilke ve devrimlerine bağlı sayan AKUT, bugün için neler olup bittiğini anlamakta zorlanmaktadır. Tüzüğü gereği arama ve kurtarma konularında etkin bir kurum olan AKUT, varoluş misyonundan daha önde gördüğü yüce Devletimizin bekası ve güvenliği ile asil Milletimizin refahı konularını her zaman birinci öncelik olarak tanımlamıştır. Ancak bugüne dek, her şeye rağmen, bu konularda bu ölçekte bir kafa karışıklığı, şaşkınlık, üzüntü ve tereddüt yaşamamıştır.

AKUT, ülkemizdeki herkes gibi, Türkiye Cumhuriyeti'nin ilerlediği Avrupa Birliği yolundaki gelişmeleri ilgi ve takdirle izlemekte, hatta kendi konusu olan arama ve kurtarma konularında uzunca bir süredir Avrupa Birliği standart ve prosedürlerini uygulamakta ve geliştirmektedir. Bu amaçla Birleşmiş Milletler'in, Uluslararası Arama ve Kurtarma Danışma Grubu'na (INSARAG) üye olmuş, hatta bu grubun hazırlamakta olduğu, arama kurtarma çalışmalarında etikle ilgili konulara katkıda bulunmak amacıyla Etik Kuruluna seçilmiş ve yine AB ve dünya standartlarında çalışabilmek için, ISO 9000 kalite belgesi almak üzere 6 aydır yoğun çalışmalar içine girmiştir. Bütün bunlara rağmen, içinde bulunduğu günlerde, benzer amaçlara ulaşmaya çalıştığını söyleyip, doğrudan Cumhuriyetimizi hedef alan girişimlerden ve kurgulardan haklı olarak endişe etmektedir.

Hürriyet gazetesinin evvelki Pazar (10 Ekim) günü yayınlanan ekinde ülkemize maddi-manevi büyük kayıplar ve büyük acılar vermiş ve bir terör örgütü olduğu artık bütün dünyanın kabul ettiği PKK-Kongra Gel terör örgütünün Kandil Dağı'ndaki militanlarını sanki yaz kampındaki genç kızlar-mış gibi gösteren zihniyetle şaşırmıştık.

Daha bu şaşkınlığımız geçmeden yeşil pasaport ile yurtdışına giden ve 13 Ekim tarihinde Avrupa Parlamentosunda Türk ve Kürtlerin ortak kurucu olarak ifade edildiği yeni bir Anayasaya ihtiyaç duyulduğunu söyleyen ve bu konuda AB'den yardım (medet) uman Leyla Zana'nın açıklamaları ile karışlaştık.

Bir sonraki Pazar, (17 Ekim) yine *Hürriyet* gazetesinde yazan Cüneyt Ülsever'in, "Türk İnsanı AB'ye ne kadar hazır? (3)" başlıklı yazısında; "*Cumhuriyet projesi, aydınlanmayı anlamadan benimsemiş aydınların projesidir*" gibi, 1915'ler 1919'lar, sanki o savaşlar, o acılar, o fedakârlıklar hiç yaşanmamış gibi değerlendirerek, bütün dünyanın, dehasının önünde saygıyla eğildiği Atamıza ve silah arkadaşlarına bu tür bir söylemle hakaret edilmesini hâlâ hazmedemiyoruz ve arkasındaki nedenleri anlamakta zorlanıyoruz.

Son olarak da, yine aynı Pazar (17 Ekim) *Radikal* gazetesinde yayınlanan; "İnsan Hakları Danışma kurulu Ekim 2004" raporunun içindeki başta "Türkiyelilik" gibi önerileri görünce, artık iyice ne yapmamız gerektiğini bilemez hale geldik.

Türkiye'ye ve Türk insanına ne oluyor, ne yapılıyor, nereye gidiyoruz?

AKUT, kendisine görev olarak seçtiği acil durumlarda arama ve kurtarma çalışmalarını en iyi şekilde yerine getirmeye gayret eden ve bu şekilde vatanına, milletine bir nebze olsun hizmet etmenin getirdiği iç huzuru ile kendi yaşam doygunluğunu ve kalitesini yükselten gönüllülerden oluşan ve neredeyse 9 yıldır her türlü tehlikeye gözü kapalı girebilen bir sivil toplum örgütü olarak, Cumhuriyetimizin bugün içinde bulunduğu durumdan endişe etmekte ve açıkçası korkmaktadır.

Bu endişesinin en temel sebebi, yaşanan sürecin küstahlığı, ölçüsüzlüğü ve en önemlisi takipsizliği konularıdır.

AKUT, Anayasamızdan aldığı güçle süreçleri ve gelişmeleri daha yakından takip edecek, izleyecek ve anlamaya çalışacaktır. Bu süreç içerisinde, eğer dikkat etmediğimiz bir şey varsa, bu konularda kendimizi geliştirmek, gözden çıkardığımız şeyler varsa öğrenmek, gerekiyorsa kendimizi yeniden konumlandırmak ve nasıl hareket etmemiz gerektiğini bulmak ihtiyacındayız.

AKUT, kendi varlığından aziz bildiği değerlere, kim tarafından olursa olsun hakaret edilmesinden son derece hoşnutsuz olduğunu ve bu değerlerin ilelebet koruyucusu olacağını kamuoyu ile paylaşmak istemiştir.

Ülkenin karşı karşıya olduğu sıkıntılara karşı duruşumuzu göstermemiz *Radikal* gazetesi yazarlarından Yıldırım Türker'i çok rahatsız etmiş olacak ki, 11 Kasım 2004 tarihindeki "*Kurtarıcıların Sonbaharı*" başlıklı alaycı ve küçümseyici yazısında bize öyle bir vermiş veriştirmiş ki, AKUT'un yıllardır yaptıklarını, herkes evinde otururken kendi canını tehlikelere atıp kurtardığı yüzlerce canı bir kalemde silip bizi geleceğin kontrgerillası yapmış, bir de üstüne üstlük insanların hapsilere atılmasına, işkence gibi korkunç bir insanlık suçuna sanki taraftarmışız gibi göstermeye kalkmıştı.

Ama bakın başka bir kurtarıcı, sivil mi sivil bir grup da geçen gün kamuoyuna bir açık duyuru yayımladı.

AKUT'un açıklaması, adeta geciken depremin muhayyel yıkıntıları arasından, nurtopu gibi kucağımıza düşürdü. Kendilerini unutmuştuk vessalam. Onların dili elbette beyaz bir sükûnet taşıyordu. "Derneğimiz, son günlerde Devletimizi, Cumhuriyetimizi, Atamızı, Ulusal Birliğimizi ve Cumhuriyetimizin üzerine kurulu olduğu değerleri hedef alan, farklı kanatlardan çıktığı görülen, ancak aynı amaca dönükmüş gibi hareket eden haber, rapor, yazı ve yorumlardan artık endişe etmeye başlamıştır" sözleriyle başlayan duyurunun söylem analizine girişmek yerimin taşıyabileceği bir uğraş değil. Ama, "Tüzüğü gereği arama ve kurtarma konularında etkin bir kurum olan AKUT, varoluş misyonundan daha önde gördüğü yüce Devletimizin bekası ve güvenliği ile asil Milletimizin refahı konularını her zaman birinci öncelik olarak tanımlamıştır. Ancak bugüne dek, her şeye rağmen, bu konularda bu ölçekte bir kafa karışıklığı, şaşkınlık, üzüntü ve tereddüt yaşamamıştır" sözlerinin ne anlama gelebileceğini siz düşünün. Duyuruda daha sonra *Hürriyet*'teki Karakurt'un Kandil söyleşisi, Leyla Zana'nın hüsnü kabul görmesi, Cüneyt Ülsever'in bir yazısında geçen hazmedilmesi güç ibareler ve son olarak da üstte söz ettiğimiz raporun 'Türkiyelilik' gibi önerileri karşısında nasıl tahammülleri kalmadığı anlatılıyor. AKUT, (mükemmel bir sivil toplum örgütü olarak) Cumhuriyetimizin içinde bulunduğu durumdan

endişe etmekte ve açıkçası korkmakta' imiş. "Bu endişenin en temel sebebi, yaşanan sürecin küstahlığı, ölçsüzlüğü ve en önemlisi takipsizliği konuları" imiş. Kendilerinde nasıl bir pazarlık gücü vehmettiklerini bilemediğim bu kurum üyeleri, Zana'nın, Sebati Karakurt'un, Cüneyt Ülsever'in ve Azınlık Raporu'nu hazırlayan kurulun 'takipsizliğine' tahammül edemiyor. Onların hapislerde, mümkünse işkencelerde sürüm sürüm süründürülmeleri gerekiyor ya.

En delikanlı, dağcı, zorcu Cumhuriyet şövalyelerinin yer aldığı AKUT'un depremlerde enkaz altından insan kurtarmakla iktifa etmediği, dahili ve harici bedhahlara karşı savaşarak bu aziz vatani topyekûn kurtarmaya talip olduğunu öğrenmiş bulunuyoruz. Şimdiye dek 'her şeye rağmen' bir kafa karışıklığı yaşamamışlar. Demek ne Susurluk kasaları, ne işçi haklarının durumu, ne depremde kurtardıkları hayatların akıbeti onları huzursuz etmiş.

Öyleyse bildiğimiz yeteneklerinin gücüyle, 'Ne Avrupa'sı, ne azınlık hakları; yeni bir Kontrgerilla kurulus, biz de orada yerimizi alınız' diyorlar.

Birçok kez, birçok saldırıyla karşı karşıya kalmış bir STK olduğumuz halde, bu yazıdaki ifadelerde bize yüklenmeye çalışılan anlam hepimizi hem şaşırttı hem de derinden rahatsız etti.

2003 yılının Aralık ayında ise, bu sefer bir yıl sonrasına hazırlık yapmak amacıyla, Türkiye'de 89 yıl boyunca atlanmış bir konuya dikkat çekmek ve 1. Dünya Savaşı sırasında Sarıkamış'ta bu vatan uğruna şehit olan Mehmetçiği anmak amacıyla yine öncü bir proje başlattık. (Ek: 37) Bu konu hakkındaki makalemi aşağıda okuyabilirsiniz.

89 YIL SONRA SARIKAMIŞ DRAMI

Geçen haftasonu, Türk Harp tarihinin en üzücü olaylarından birinin, Sarıkamış Dramı'nın 89. yılını anmak için, Türkiye'nin dört bir yanından katılan 19 AKUT üyesi, Bingöl'de geçtiğimiz kış 19 insanın hayatını kurtarmamıza vesile olan kar motosikletimizle birlikte bölgeye geldi ve etkinliğe katılan diğer sivil toplum örgütleri ve 250 Mehmetçik ile birlikte Soğanlı dağlarını aşarak Sarıkamış'a girdi. 5 hafta kadar önce, babası Sarıkamış Dramı'nın yaşandığı köylerden Bardız'lı (Gaziler) olan Prof. Dr. Bingür Sönmez ile birlikte, yaklaşık 10 aydır aklımızda bulunan bu projenin ön araştırma-

sını yapmak üzere Erzurum Kalkınma Vakfı Başkanı Sayın Necati Bölükbaşı ile buluşmak üzere Sarıkamış'a gelmiştik. Alay Komutanımızın önceden harita üzerinde yaptığı çok iyi etüd çalışmasını temel alarak, kışın gerçekleştireceğimiz yürüyüşün planlarını değerlendirmiştik.

Türk Silahlı Kuvvetleri, iyi veya kötü yaşanan hiçbir şeyi aklından çıkarmayan hafızası ile, bu acı olayı ve şehitlerimizi her yıl iki kez anıyor, ayrıca yaşanan o süreçten çıkarılan dersleri Akademilerde genç subaylara aktarıyordu. Bizim çıkış noktamız ise AKUT'un dünya görüşü ile ilişkiliydi. Bize göre vatan ve millet kavramları kutsaldır, bu kutsal değerler için taş üstüne bir taş koyan herkesin emeği de öyle. Bu noktadan çıkışla hiçbir şahsi menfaat gözetmeden milli ve manevi değerleri yüceltmek, vatan topraklarını müdafaa etmek, milletin şeref ve namusunu korumak için düşmanla savaşan ve savaş sırasında hayatını kaybederek şehitlik mertebesine yükselen veya düşmanla çarpışıp geri dönerek gazilik unvanını alan Mehmetçiklere her Türk gibi, her zaman derin bir saygı ve şükran duyduk. Bugünkü güvenli hayatımızın bedelini onların ödediğini hiçbir zaman aklımızdan çıkarmadık.

Tarih boyunca Türkler, 3 kıtada savaşmış, pek çok başarılar kazanmış, kahramanlıklarıyla destanlara, şiirlere, türkülere, ağıtlara konu olmuş, dostlarına güven düşmanlarına korku salmış ve her ikisinin de saygısını kazanmıştır. Tarihin kayıt ettiği bin yıllar boyunca başat bir kültür olan Türkler çok geniş bir coğrafyada sayısız şehitler vermiş ve şehitlerine her zaman büyük saygı duymuş ve önem vermiştir. Bunun örneklerini Çanakkale Şehitliğinde, Mehmetçik Abidesinde, Sakarya Şehitliğinde, Dumlupınar Şehitliğinde ve Türkiye'nin ve dünyanın dört bir tarafına yayılmış yüzlerce Şehitliğimizde ve Anıtlarımızda görmek mümkündür. Anadolu sınırdan sınıra bir şehitliktir. Vatan için seve seve kanlarını döken, canlarını veren yurttaşlarımız, Türk Ulusu'nun vicdanında ve gönlünde kutsal varlıklar olarak yaşamaktadırlar. Bize düşen görev, bu şehitlikleri ziyaret etmek ve şehitlerimizi layık oldukları şekilde anarak ruhlarını rahatlatmaktır.

"Her Türk genci çok iyi bilmelidir ki, bu Millet övmek için yaratılmış, tarihini övünçlerle doldurmuş bir millettir. Tarihimizi övünç sayfalarıyla dolduran ecdadımız bu vatan topraklarını, teriyle, kanıyla, etiyle, kemiğiyle, canıyla karış karış yoğurarak bizlere vatan etmiştir."

Tarihteki onurlu yerlerinde, bizlerden sadece bir dua, bir anma, bir rahmet, bir şefkat bekleyen, üç kıtaya yayılmış yüzlerce Türk Şehitliğinde yatan sayısız Mehmetçik için, büyük Atatürk'ün söylediği bu sözden kendimize görev çıkarttık ve yaklaşık 10 ay boyunca dernekdeki arkadaşlarımla, önümüzdeki yıl 90. yılının yaşanacağı bu acı olay ve o kahraman Mehmetçikler için neler yapabileceğimizi düşündük. Türk Silahlı Kuvvetleri'nin her yıl düzenlediği anma etkinliklerine katılmak ve ağır kış şartlarında onbinlerce evladımızı yutan bu dağları aşmak istediğimizi dile getirdik. Erzurum Kalkınma Vakfı'nın koordinatörlüğünde, Kars Ardahan Iğdır Vakfı'nın maddi desteği ve Karayolları ile Köy Hizmetlerinin büyük özveriyle açık tuttuğu dağ yolları sayesinde, İstanbul Sarıkamışlılar Derneği'nin, Sivil Savunma Genel Müdürlüğü'nün ve bölgedeki dağcılarının da katılımıyla tek kelimeyle tam hayal ettiğimiz gibi bir anma etkinliği yaşadık.

Bugün, Sarıkamış Dramı'nın yaşandığı bölgelerde 10'dan fazla yerde şehitlerimiz için anıtlar dikilmiş durumdadır. Bunlara ilave olarak bölgede yapılması düşünülen 4 hâkim tepeye TABYA TEPE (2.540 m.) CIRCIR TEPE (2.521 m.) BÜYÜK KUMRU TEPE (2.847 m.) ve ÇEMBER TEPE'ye (2.805 m.) 4 büyük anıt ve ALLAHU EKBER TEPE'ye de (3.120 m.) daha büyük bir anıtın dikilmesi ve bu dört tepenin ortasında kalan platoya da, şehitlerimize yakışır bir anma alanı hazırlanması gerçekleştirildikten sonra, o kahramanlara borcumuzu bir nebze olsun yerine getirmiş olacağız. İnanıyorum ki, önümüzdeki yıl, gelebilenler bedenlen, gelemeyenler kalben, Sarıkamış'ta çetin doğa koşullarına kurban verdiğimiz 90.000 Mehmetçik için burada olacak ve o yiğitleri layık oldukları şekilde anacaktır.

Sarıkamış Dramı, İttihat ve Terakki'cilerin ve Harbiye Nazırı Enver Paşa'nın, 1. Dünya Savaşı'na Osmanlı İmparatorluğu'nun Almanların yanında katılması konusunda, Mebuslar Meclisi'ne bile danışmadan, 22 Temmuz 1914'te imzaladığı gizli ittifak anlaşması sonucunda yaşadığımız pek çok trajediden biridir. Bu gizli anlaşmaya göre;

- 1- Almanya - Avusturya ve Sırbistan arasında harbe başlarsa Türkiye tarafsız kalacak.
- 2- Almanya, Rusya ile harbe girerse Türkiye katılacak.
- 3- Türkiye saldırıya uğrarsa Almanya yardım edecek.

Sadece Sarıkamış'ta değil, aynı zamanda Çanakkale'de

de bize büyük bedeller ödetecek olan bu ibretlik maddeye dikkatinizi çekerim.

4- Türk ordusuna Alman kuvvet heyeti komuta edecek.

Birinci Dünya Savaşı öncesinde savaşımlardan çıkan Osmanlı yorgun, zayıf ve topraklarının bir kısmını kaybetmiş durumdaydı. Modern harp ve silah teçhizatına sahip Avrupa devletleri arasındaki bu savaşa katılmak için koşulları son derece elverişsizdi. Ne ekonomisi, ne sanayi, ne mali gücü, ne de kaynakları, güçlü devletler arasında yaşanacak böyle bir savaşa katılmaya ve sürdürmeye yeterli değildi.

Bütün bu elverişsiz koşullara rağmen, savaşa girildi ve Türk askeri yedi ayrı cephede savaşmak zorunda kaldı. Bunlar; Kafkas Cephesi, İran-Irak Cephesi, Mısır-Filistin-Suriye Cephesi, Galiçya Cephesi, Romanya Cephesi, Makedonya Cephesi ve Mustafa Kemal'in önderliğinde kahraman Türk askerinin mucizeler yarattığı Çanakkale Cephesi.

22 Aralık 1914-15 Ocak 1915 tarihleri arasında yaşanan Sarıkamış Harekatı, bu yedi cepheden birinde yaşanan onlarca farklı muharebede aylar-yıllar sürerek, savaşın her tarafa çok ağır bedeller ödeten bir çılgınlıktan, 15-16 gün içinde yaşanan ve biten bir kesitti. Bu yenilgiyi diğerlerinden ayıran ve kah üstünü kapattıran, kah diğer kayıplardan daha fazla üzen sebep ise, her zaman övündüğümüz, gurur duyduğumuz, göz bebeğimiz kahraman ve fedakâr askerimizin, dedelerimizin düşmana değil ama soğuğa ve açlığa yenilmiş olmasıdır. Osmanlı'nın gurur kaynağı deneyimli 3. Ordu'su, mevcudunun % 90'ını, karlı-buzlu dağlarda neredeyse mermi bile sıkamadan kaybettiği halde, metanet, sabır, cesaret ve disiplini kuşatma harekâtının sonuna kadar korumuş, savaşma azmini kaybetmeden tükenişine dimdik ilerlemişti ve şereften başka her şey kaybedilmişti.

24 Aralık 1914'te, Rus Kurmay Başkanı Pietroroviç, düşmanın acı sonunu o günlerde şöyle dile getirmişti;

"Allahuekber Dağları'ndaki Türk müfrezesini esir almadım. Bizden çok evvel Allah'larına teslim olmuşlardı."

Allah hiçbir millete, askerine köpeğinden daha az değer veren bir komutan nasip etmesin.

Son yıllarda tam hayalimizdeki gibi gündeme giren Sarıkamış Şehitleri konusunu, Türkiye'nin gündemine 2003 yılında

getiren de AKUT'tur. Bir süredir aklımızda olan ama nasıl hayata geçirebileceğimizi henüz bulamadığımız, 90. yılda tüm Türkiye'nin dikkatini çekmek amacıyla AKUT dağcılarının Sarıkamış Şehitleri'ni anmak için 89 yıl sonra aynı tarihlerde Allahuekber dağlarını aşması projesini, Ağrı Dağı'na by pass geçirmiş hastaları götürdüğümüz süreçte çok iyi anlaştığımız Prof. Dr. Bingür Sönmez'e açmıştım. Bingür hoca da bu konudan çok heyecanlanmış ve konuyu Sarıkamış'a bizim gibi büyük ilgi duyan arkadaşlarıyla birlikte son derece ciddi ve başarılı bir şekilde kamuoyunun gündemine taşımıştı. Başka birçok konuda olduğu gibi burada da yol göstericilik görevimizi bu fikri zamanında ortaya atarak ve öncülüğünü yaparak gerçekleştirdik ve yuvarladığımız kar topu Sarıkamış Dramı'nın 90. yılında bir çığa dönüşünce kendimizi geriye çektik ve Türk Milleti'nin geç kalınmış dahi olsa şehitlerine sahip çıkmasını izlemenin mutluluğunu yaşadık.

11 Şubat 2005 tarihinde, bu kez bu tarihten 2.5 ay kadar sonra ulus olarak bütün dünyada karşı karşıya bırakılacağımızı öngördüğümüz bir tehlike için milletimizi uyarmak ve göreve çağırmak amacıyla aşağıdaki basın duyurusunu yaptık. (Ek: 38)

AKUT, "ERMENİ SOYKIRIMI" YALANLARINA KARŞI TÜRK

ULUSUNU GÖREVE ÇAĞIRIYOR

Ermeni Sorunu, Ermeni ulusunun gerçek çıkarlarından çok, dünya kapitalistlerinin (emperyalistlerinin) ekonomik ve politik çıkarlarına göre çözümlenmek istenmiştir.

Mustafa Kemal (1919)

Aziz ve Yüce Türk Milleti,

İçinde bulunduğumuz yıllar, tarihin çok acı bir döneminin, yakın coğrafyamızda yer alan diğer devletler ve milletlerle birlikte **1914-1918** yılları arasında yedi ayrı cephede savaşıyor, bizim de yaşamak zorunda kaldığımız 1. Dünya Savaşı çılgınlığının çeşitli dönem ve olaylarının **90. yıldönümlerine** denk gelmektedir.

Hatırlayacağınız gibi, yine **AKUT**'un ve diğer pek çok sivil inisiyatif sahibi grubun ve yurtseverin öncülüğünde, 2004 yılının Aralık ayı sonlarında; **"90. Yılda Sarıkamış**

Şehitlerini Anma Etkinlikleri", Türkiye'nin dört bir tarafından gelen yurttaşların desteğiyle, bugüne dek hiç olmadığı kadar geniş bir katılım ve sahiplenme ile gerçekleştirildi. Türk askerinin hiçbir zaman unutmadığı aziz şehitlerimiz, 90 yıldır ilk kez sivil yurttaşların da yoğun katılımıyla layık oldukları şekilde anıldılar.

1915 yılı, o güne dek dünyanın gördüğü en güçlü donanmayı **18 Mart 1915**'te Çanakkale Boğazı'nda durduran yiğit Türk askerini ve ardından dünyanın en kanlı savaşlarından birinin yaşandığı Gelibolu Savaşları'nda, askeri strateji, deha ve cesaretini, dünyanın en güçlü ordularına kabul ettiren o günün genç subayı, geleceğin devlet kurucusu **Mustafa Kemal**'in ve emrindeki göğsümüzü her zaman kabbartan Türk askerinin şahlandığı yıl olarak, bir daha hiç unutulmamacasına hafızalarımıza kazındı. 90 yıl öncesinin bu kahramanlık destanını ve bu vatan uğruna kendini feda eden o kahramanları anmak için, bu yıl **18 Mart 2005** tarihinde, hepimiz tek bir yürek ve tek bir ses olarak Çanakkale'de düzenlenecek etkinliklere katılmak için AKUT ailesi olarak orada olacağız.

Benzeri şekilde bu yıl, hepimizi yakından ilgilendiren, ancak ne yazık ki henüz tam olarak çözemediğimiz uluslararası ölçekte bir sorun karşımıza çıkmak üzere gün sayıyor. Ermeni diasporası, Türk Milletini dünya kamuoyunda özellikle son 30 yıldır rencide etmekte ve aşağılamaktadır. **Tarihsel gerçekleri sadece kendi menfaatleri için saptırarak,** bizleri bir soykırım uygulayıcıları olarak **dünyaya tanıtmaya çalışmakta,** hatta çeşitli politik ve ekonomik baskılarla bu yalan iddiaları için Batılı devletlerin parlamento ve bölge meclislerinden hiçbir anlamı olmayan onaylar ve yasalar çıkartmaktadır. Son derece fütursuzca, ama bugün için ciddiye alınarak bütün kaynaklarımızla mücadele edilmesi gereken bir ölçekte yalanlarını güçlendirmeye ve kendi lehlerinde bir dünya kamuoyu yaratmaya çalışmaktadırlar. **24 Nisan 1915**'i sözde Ermeni Soykırım Günü ilan eden Ermeni diasporası, bu yıl 90. anma törenlerine hazırlanmaktadırlar. Oysa anılan gün, 1. Dünya Savaşı sırasında, Doğu Cephesi'nde Ruslarla savaşan Osmanlı Ordusu'nu her fırsatta arkadan vurarak ve casusluk yaparak devlet aleyhine faaliyette bulunan ve korumasız Müslüman köylerini basarak masum insanları katleden **2345 Ermeni komitecinin tutuklandığı gündür.**

24 Nisan 2005'ten itibaren bizi, değil yapmak, aklımızdan bile geçirmedığımız bir soykırım iddiası ile bütün dünyaya karşı küçük düşürme girişiminde bulunacak olan diaspora Ermenileri, iddialarını tanıtmaya, kabul ettirme ve en sonunda da Türkiye Cumhuriyeti'nden tazminat ve toprak talep etme planlarını da en güçlü şekilde karşımıza çıkartacaklarını söylemektedirler.

İçinde bulunduğumuz şu günlerde, Türkiye'yi sıkıntıya sokan, herhangi bir belgeye dayanmayan ve yalnızca iddia boyutunda kalan soykırım suçlamaları karşısında daha dikkatli ve birbirimize daha bağlı olmamız gereken bir süreç giriyoruz. **Türk düşmanlığını bir geçim kaynağı haline getiren** ve varlıklarını sürdürebilmek için, her gün yeni yalanlar ve sahte belgelerle dünya kamuoyunu yalan - yanlış yönlendiren **diaspora Ermenilerine** karşı yapmamız gerekenler şunlardır:

- 1- 1. Dünya Savaşı yıllarında bu tür bir soykırımın yapılmadığını, ancak Doğu Cephesi'nde savaş sırasında Rus ordusuyla birlikte Ermeni çetelerinin Müslümanlara saldırması ve onları katletmeleri sonucu, Osmanlı Devleti tarafından uygulanmasına karar verilen **tehcir** (göç ettirme) sırasında, daha önceki Ermeni saldırılarından kurtulan, çoğunluğu Kürt Aşiretlerinden oluşan bölge halkının intikam almak üzere Ermenilere saldırması, göç sırasındaki bulaşıcı hastalıklar, yiyecek sıkıntıları ve o günün koşullarının ağırlığı gibi sebepler sonucunda, asla planlı bir soykırım uygulaması olmayan, ama savaş koşullarının getirdiği ve **tüm tarafların yaşamak zorunda kaldığı acı olaylar** olduğu her türlü platformda savunulmalıdır.
- 2- Birleşmiş Milletler'in 1948'de kabul ettiği ve Türkiye'nin de 1950'de kabul ederek yürürlüğe koyduğu **"Soykırım Yasası"** özetle, "hiçbir ayrılıkçı hareketi olmayan, silahlı örgütlenme ve devlete karşı çatışmaya girmeyen masum bir ulusal, etnik ya da dini bir grubun, yalnızca o guruba ait olduğu için kısmen ya da tamamen egemen devletin hükümetince ortadan kaldırılması" biçiminde tanımlanmıştır. Bu tanıma en uygun örnek de, Nazi Almanyası'nın hükümet politikası olarak, devletin örgütlü gücü ile Yahudilere karşı uyguladığı planlı, organize soykırımdır ve bütün dünyada da bu şekilde kabul edilmektedir. **Doğu**

Cephesi'ndeki savaş sürecinde Kürtlerle - Ermeniler arasında yaşanan karşılıklı katliam ile soykırım kavramının birbirine karıştırılmaması anlatılmalı, 1918'de göç ettirilen Ermenilerin eski yerlerine geri dönmeleri için çıkarılan yasa sonucu Türkiye'ye kendi istekleriyle dönmeyen ve şimdi diaspora Ermenisi adını alan kitlenin bu tutarsız iddiasının ardında, Mustafa Kemal'in o yıllarda dediği gibi, Doğu Anadolu üzerinde oynanan emperyalist çıkarlar aranmalıdır.

- 3- 1918'de İstanbul'da kurulan Divan-ı Harp'te yargılanarak tutuklanıp Malta'ya sürülen Ziya Gökalp başta olmak üzere çok sayıda kişi, İngiliz Kraliyet Savcısı'nın soykırıma ilişkin bir belge bulamaması ve olayları **"karşılıklı katliam"** olarak nitelemesi sonucu serbest bırakılmışlardır. Ayrıca, İttihat ve Terakki Hükümeti'nin başlattığı soruşturmayla, tehcir sırasında gerekli önlemleri yeterince almayan çok sayıda idari görevli, idam cezası dahil çeşitli cezalara çarptırılmıştır. Özetle, **Ermeni olaylarına ilişkin tüm sorunlar Cumhuriyet kurulmadan önce, uluslararası hukuk kuralları çerçevesinde sonuçlanmış**tır.
- 4- Bu konularda çalışma yapan resmi, özel, sivil, askeri, akademik, profesyonel veya gönüllü her gruba ve kişiye destek verilmelidir. Bu destek için de **en önemli ve olmazsa olmaz şart, öncelikle doğruları öğrenmek ve öğretmektir.**
- 5- Olayların üzerinden daha ancak bir insan ömrü kadar süre geçmesine ve her türlü bilgi ve belgesi hâlâ mevcut olmasına rağmen, özelde 1. Dünya Savaşı sürecini yaşayan dedelerimize, genelde ise ulus olarak bütün Türk Milletine karşı yapılan tüm bu yalan iddiaların ve haksız suçlamaların tam tersine, **gerçek insan sevgisi ve hoşgörü duygusu üzerine kurulmuş olan Türk Kültürünün** hiç haketmediği bu hakaretlerden bir an önce kurtarılması sağlanmalıdır.
- 6- Son aşamada da, en az 30 yıldır hepimizi huzursuz eden, tereddüte düşüren, diğer devletler ve milletler karşısında küçük düşüren ve olmadık yerlere anıtlar diktirerek onurumuzu kıran bu süreci yaşamamıza sebep olan ve destek veren bütün kişi, kurum ve devletlerden, uluslararası hukuk kuralları doğrultusunda tazminat talep

edeceğimizi dünya kamuoyuna duyurmak olmalıdır.

- 7- Nitekim, Ermeni soykırım iddialarını kanıtlamak üzere Haziran 2005'te Viyana'da yapılacak toplantıya belge sunacağını açıklayan **Ermenistan, soykırım belgesi bulamadığı için toplantıya katılmaktan vazgeçmiş bulunmaktadır.** Böylece soykırım iddialarının kendi kaynağından çürütüldüğü de tüm dünya kamuoyuna duyurulmalıdır.
- 8- Unutmamak gerekir ki, **2. Dünya Savaşı çılgınlığında,** Nazi Almanya'sı işgali ve baskısı altında 20 civarında Avrupa devletinde 15.000'den fazla Yahudi Toplama Kampı'nın kurulduğu ve neredeyse bütün Avrupa'nın Yahudi öldürme veya olanlara seyirci kalma çılgınlığına girdiği bir süreçte bile, **Türkler merhamet ve zorda olana yardım etme duygularını yitirmemişlerdir.** Öyle ki, bu soykırımdan kurtarabildikleri kadarını kurtarmak için, o günün koşullarının bütün elverişsizliğine rağmen, kendi canlarını bile tehlikeye atarak her türlü zorluğa ve baskıya direnmişlerdir. Bugün bizi barbar veya soykırım uygulayıcısı olarak suçlayanlara karşı tek yapmamız gereken şey, bu ve daha pek çok benzeri gibi, kendi geçmişlerinin insanlığa sığmayacak kirli uygulamalarını gözler önüne sermek olmalıdır.

Tarihleri boyunca Partlar'ın, Seleküsler'in, Ruslar'ın, Persler'in, Araplar'ın, Bizanslılar'ın ve Romalılar'ın yönetimleri altında sürekli baskı ve din değiştirmeleri için işkenceye uğrayan **Ermeniler, Selçuklu İmparatorluğu'nun yönetiminde tarihlerinde ilk kez rahat bir yaşam sürdürme olanağına, Fatih Sultan Mehmet zamanında ise 1461'de özgürce ibadet edebilmeleri için Patrikhanelerine kavuşmuşlardır.** Ermeniler, **900 yıl Türklerin yönetiminde uyum içinde yaşamış** ve 20 bin Ermeni, Osmanlı Devleti'nin çeşitli katmanlarında kamu görevi yapmışlardır. Cumhuriyet'in kurulmasıyla, Lozan Antlaşması çerçevesinde azınlık statüsü elde eden ve bugün için sayıları 70.000'in üstünde olan Türkiye Cumhuriyeti yurttaşı Ermenilerin günümüzde Türkiye sınırları içerisinde açık durumda 33 kilise, 16 okul, 11 dernek ve 8 gazeteleri bulunmaktadır.

Ermenistan 1991'de bağımsızlığına kavuştuğunda top-

lam nüfusu 3.6 milyon iken, batılı ülkelere göç nedeniyle şimdilerde ancak 1.6 milyon nüfusa sahip bir ülkedir. Gerek **1918'de** gerekse ikinci kez **1991'de** bağımsızlığına kavuştuğunda, bir devlet olarak **onu ilk tanıyan ve yardım eden Osmanlı hükümeti ve Türkiye Cumhuriyeti hükümeti olmuştur.**

Bu konuda yorumunu size bırakmak üzere, Amerikalı tarih profesörü Justin Mc. Carthy'nin ***Sürgün ve Ölüm - Osmanlı Müslümanlarının Etnik Temizliği-1821 / 1922*** kitabında geçen bir cümleyi de sizlerle paylaşmak istiyoruz; **"Eğer 15. yüzyıl Türkleri o kadar hoşgörülü olmasaydı, 19. yüzyıl Türkleri bu kadar acı çekmezdi."**

AKUT ailesi olarak, her şeyden daha çok değer verdiğimiz devletimize, milletimize ve kültürümüze yapılan bu ağır hakaretlere karşı **bu çağırıyor yapmayı,** Türkiye'nin en etkin ve güçlü sivil toplum örgütlerinden biri olma bilinci ve sorumluluğu ile, **üzerimize düşen bir görev olarak değerlendiriyoruz.**

Çağrımızın hepimize dostluk ve barış getirmesi dileğiyle,

BU MESAJ, "ERMENİ SOYKIRIM İDDİALARI" NIN SEMBOLİK TARİHİ OLAN 24 NİSAN 2005 TARİHİNE KADAR AKUT WEB SAYFASINDA KALACAKTIR.

Bu çağrımızdan sonra hem Türkiye'de hem de dünyanın dört bir yanında yaşayan o kadar çok vatandaşımızdan destek, tebrik ve teşekkür mesajı aldık ki, ne kadar doğru bir çıkış yaptığımızı o zaman bir kez daha anladık. Özellikle yurt dışında yaşayan Türkler tarafından en çok ifade edilen duygu neydi biliyor musunuz; "bize neden bu kadar zamandır bu konu bu kadar açık ve net bir şekilde öğretilmedi, yurt dışında yabancılarla bir araya geldüğimizde 5. dakikada konu buraya geliyor ve neden bu soykırımı yaptınız, neden suçunuzu kabul etmiyorsunuz gibi ağır ithamlarla karşı karşıya kalıyoruz, artık onlara bizim de verecek bir cevabımız var" diyerek bize nasıl teşekkür ettiklerini anlatamam size.

Bu teşekkürlerin hakkını, bu basın duyurusunu hazırlamak için uğraşırken, yazı içinde bilimsel hata olmaması amacıyla bize büyük destek veren Prof. Dr. Nurşen Mazıcı'yla paylaştığımı da eklemek isterim.

Türk Askeri'nin Lübnan'a barış gücü çerçevesinde yollanıl-

masının gündemde olduğu günlerde, Ortadoğu'nun sonunun nereye varacağı belli olmayan çılgın sürecinde, her türlü provokasyona açık olabilecek bir durum mevcutken Mehmetçiğimiz yerine insani yardım ekiplerinin de yollanılabileceğinin bir seçene olarak düşünülmesini sağlamak amacıyla, 3 Eylül 2006 tarihinde aşağıdaki basın duyurusunu yaptık.

LÜBNAN'A BARIŞ İÇİN "İNSANI YARDIM" EKİPLERİ YOLLAYALIM...

Aziz ve Yüce Türk Milleti,

İçinde bulunduğumuz şu günlerde, bütün ulusu yakından ilgilendiren Lübnan'a asker gönderilmesi konusu her seviyede hararetle bir şekilde tartışılmaktadır. Ancak Devletimizin en üst makamlarında henüz bu konuda bir fikir birliği sağlanamadığını gözlemlemekteyiz. Önümüzdeki günlerde bu çok önemli konuda ülkemiz adına sağlıklı bir karar çıkacağını temenni ediyoruz. Öncelikle, ülkemizin en etkin ve sorumluluk anlayışı en üst düzeyde gelişmiş sivil toplum örgütlerinden biri olarak; bu son derece kritik karar sürecinde, karar hangi yönde çıkarsa çıksın - kararı beğenelim beğenmeyelim, Devletimizin aldığı her kararın gereklerinin yerine getirilmesi konusunda üzerimize düşeni yapacağımızı - şimdi ifade etmek isteriz.

AKUT'un görüşü; vatanımızın ve milletimizin menfaatlerini birinci dereceden ilgilendirmeyen ve henüz tam olarak durulmamış hiçbir sıcak bölgede kahraman Mehmetçiğimizin tehlikeye atılmaması yönündedir. Türk Silahlı Kuvvetleri'nin bugüne dek üstlendiği, en ağır savaş şartlarının yaşandığı yurt dışı görevlerde bile fedakârlığı ve cesareti ile en üst düzeyde başarılı olduğunu her Türk gibi bizler de gururla anıyoruz. Ulusal menfaatlerimizin korunması ve uluslararası anlaşmalardan kaynaklanan sorumluluklarımızın yerine getirilmesi gerektiğinde; Mehmetçiğimizin her türlü şart altında, her türlü görevi eksiksiz yerine getireceğine ve bu uğurda her türlü fedakârlığı tereddütsüz göze alacağına güvenimiz, milletimizin tamamı gibi bizim için de tamdır.

Ancak tarihsel süreçler, bölgede çatışan ve çatışmalardan etkilenen taraflarla aynı bölgenin insanı olmamız ve menfaatlerimizin birçok konuda kısmen olumlu kısmen de olumsuz şekillerde birbiriyle ilişkili olmasından dolayı, özellikle

Türk Askeri için diğer ülke askerlerine nazaran çok daha tehlikeli olabilecek bir bölgede, Mehmetçiğin, kendi savaşı olmayan bir savaşta, savaşan tarafların arasında kalması veya bütün ülkemizi de içine alabilecek birtakım provokasyonların hedefi olması endişesini içimizde yoğun olarak taşımaktayız.

Bölgenin en etkin ve güçlü Devletlerinden biri olan Türkiye'mizin bu sürecin dışında kalması elbette ki beklenemez, bunu vatanının menfaatlerini düşünen hiç kimse söyleyemez. Ancak bize göre; yukarıda açıklamaya çalıştığımız kendi özel durumumuzdan dolayı üstleneceğimiz risklerin karşılığında elde edebileceklerimiz, Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin muharip unsurlarla bölgede yer alması için yeterli ve tatmin edici değil, aksine son derece de tehlikelidir.

Bizler, vatanımıza gönüllü ve karşılıksız olarak hizmet etmeyi kendisine görev seçmiş bir sivil toplum örgütü olarak, Devletimiz adına, AKUT gönüllülerinden ve bu tür bir projeye destek vermek isteyen diğer gönüllülerden ve sivil toplum örgütlerinden oluşturulacak bir "insani yardım" ekibi olarak bölgeye gitmeye ve orada verilecek her türlü görevin altına gönüllü olarak girmeye hazırız. Yardım malzemelerinin dağıtımından, enkaz altında kalanların kurtarılmasına, acil tıbbi yardımdan, savaş koşullarında eğitim projelerinin sürdürülmesine kadar ne gerekirse yapabileceğimizi bu basın duyurusu ile bütün milletimizle paylaşmak istiyoruz.

AKUT ailesi olarak, Devletimizin bu son derece zorlu karar sürecinde, sivil toplum örgütlerinden oluşturulacak "insani yardım" ağırlıklı bir gönüllü gücünün de, muharip birlikler yollamak yerine bir seçenek olarak değerlendirilmesini rica ediyoruz.

Ulusal konulardaki son basın duyurumuzu ise Diyarbakır'da düzenlenen "Birlik ve Kardeşlik" mitingine katılacağımızı ilan etmek için yaptık. Aşağıda Diyarbakır'daki mitingde yaptığımız konuşmanın metnini bulabilirsiniz.

DIYARBAKIR BİRLİK VE KARDEŞLİK MİTINGİ

Değerli Diyarbakırlılar ve yurdumuzun dört bir yanından, bütün dünyaya aramızdaki sarsılmaz birlik ve kardeşliği göstermek amacıyla gelen değerli yurttaşlar;

Bugün burada, bu çok önemli buluşmada AKUT ailesi olarak sizlerle birlikte olmaktan duyduğumuz heyecanı bilemiyorum sizlere tam olarak ifade edebilecek miyim.

14 Nisan 2007 tarihinde Ankara’da başlayan ve ardından İstanbul ve İzmir’de devam eden Cumhuriyet mitinglerine, sorumluluk duygusu gelişmiş, toplumsal sorunlarımıza duyarlı, aktif ve dinamik bir sivil toplum kuruluşu olarak katılmış ve milyonlarca yurttaşımızla birlikte Cumhuriyetin kazanımlarına ve Atatürk ilke ve devrimlerine olan koşulsuz bağlılığımızı bir kez daha ifade etmiştik.

AKUT’un temel felsefesi ırk, dil, din, renk ayırımı yapmadan insana ve insanlığa hizmettir. Bu felsefeden yola çıkan AKUT, yurt içi ve yurt dışında katıldığı yüzlerce arama ve kurtarma görevinde 700’den fazla can kurtarmıştır. Hiç tanımadığı ve bir daha hiç görmeyeceği insanların hayatı için kendi canını tehlikeye atmadan çekinmeyen fedakâr ve çalışkan gönüllüleri eliyle, 10 yılı aşkın bir süredir sürdürdüğü bu karşılıksız hizmet etme anlayışını, Cumhuriyetimizin temel ilkeleri üzerine, Atamızın bize gösterdiği yolda ilerleyerek inşa etmiştir.

Bugün de aynı düşünce ile, Anadolu coğrafyasındaki en az bin yıllık egemenliğimizin ana kaynağı olan birlik ve kardeşlik duygularımızın ön plana çıkarıldığı mitingimize 50 kadar AKUT gönüllüsü ile katılmış bulunmaktayız.

Değerli Diyarbakırlılar ve yurdumuzun dört bir yanından gelen değerli yurttaşlar, hepimiz bu heyecanlı havayı sizlerle birlikte soluyor olmaktan büyük gurur duyuyoruz.

Bizler daha ilkokul sıralarında okurken;

orda bir köy var uzakta

o köy bizim köyümüzdür

gezmesek de tozmasak da

o köy bizim köyümüzdür

dizeleriyle yetiştik, büyüdük, bugünlere geldik. Ülkemiz ve insanımız için 10 yılı aşkın bir süredir sürdürdüğümüz gönüllü hizmetlerimizde de hep bu dizelerdeki iyi niyetli, özverili, duyarlı ve en önemlisi ozanın dediği gibi; “*bir ağaç gibi tek ve hür ve bir orman gibi kardeşçesine*” yaşamayı temel felsefemiz olarak seçtik.

Ozanların dizelerinde dile gelen bu anlayış, Anadolu topraklarında binlerce yıldır çok kültürlü toplumların varlığı

ğını koruyan bir arada yaşama karakterini ve bunu sağlayan karşılıklı hoşgörüyü ifade eder.

Tarih defalarca göstermiştir ki, Anadolu toplumları ve insanları ancak birlikte olabilirlerse huzur, barış ve güven içerisinde yaşayabilirler, çünkü ancak birlikte varlıklarını sürdürürlerse aralarındaki iş ve güç birliğini sinerjiye, birlikte varolma kararlılıklarını yenilmez bir egemenliğe ve umut dolu bir geleceğe dönüştürebilirler. Biz yüzyıllardır bir arada huzur ve barış içinde yaşamayı başarmış ve çok kültür-lülüğü birlikte yaşamamızın temel felsefesi olarak benimsemiş bir büyük milletiz.

En büyük gücümüz ve tüm dünyaya karşı en büyük rekabet avantajımız olan bu çok kültürlülüğümüzü bozmaya çalışanlar ne zaman birkaç adım mesafe kazanabildilerse, o zaman bu topraklar acı çekmiştir, Osmanlı İmparatorluğunun son yüzyılı bu tür kışkırtmalar ve kandırmalarla doludur, ve ne yazık ki acılarla da...

Aynı yapay ayrışmalara ve aynı iki yüzlü oyunlara bu kez izin vermemeliyiz ve vermeyeceğiz.

Bugün topraklarımız üzerinde yüz yıl önce de oynanan bu kirli oyunlar ne yazık ki yine sahneleniyor. Ancak bir kez daha, işte bu Cumhuriyet mitinglerinde ve bugün burada bu birlik ve kardeşlik mitinginde meydanları dolduran yüce gönüllü yurttaşlarımızın çelik iradesi, bir eşi daha olmayan fedakârlığı ve birlikte yaşama kararlılığı karşısında bozguna uğrayacaktır.

Bu meydanları dolduran varlığınız ve buradan bütün dünyaya verilen birlik ve kardeşlik mesajımız bütün bu sıkıntılarımızı çözecek milli iradeyi ortaya koymaktadır.

Anadolu toplumları ve insanları arasında ayrışmalar ve kopmalar başlarsa Anadolu'nun birlikte yaşayabilme genetiği bozulur. Bin yıllık Anadolu egemenliğimizin kaynağı olan bu karakterin yara alması, zayıflaması kimseye mutluluk getirmez, getiremez.

Tarihte, Anadolu'nun huzuru ve birlikte yaşama sevincini bozanlar her zaman ayrışmaları hedefleyen girişimler olmuştur. Ayrışma ve kopmalar bu topraklara yabancıdır, dışarıdan getirilmiştir ve Anadolu'daki yaşama karakterine uygun değildir. Tarihte bu girişimler hep acı ve hüznü trajediler ile sona ermiştir.

Bugün bu girişimlerin bir başka örneğini yaşadığımız ay-

rılıkçı-ırkçı terör de özü itibariyle bu topraklara yabancıdır. Biz cenk etmeyi, fethetmeyi, şehadet kültürünü iyi biliriz ama terör bizim kültürümüze son derece yabancı, sefil ve korkak, kirli bir silahtır.

Terör; aldığı bütün canlar, aziz şehitlerimiz, yarattığı bütün sosyal ve ekonomik kayıplar bir yana, aslında Anadolu'muzun en az 1000 yıllık genetiğini bozmaya çalışmaktadır ve bin yıllar içerisinde doğal gelişim sürecinde oluşmuş Anadolu'ya özgü çok kültürlülüğü ve bir arada yaşayabilme karakterini tehdit etmektedir. Selçuklu'yu, Osmanlı'yı, Türkiye Cumhuriyeti'ni yaşatan temel karakter olan birlikte yaşam kabiliyetimiz tehdit edilmektedir.

Dikkat etmemiz gereken asıl konu, dış güçler tarafından desteklenen terör belasının bizim genlerimizi değiştirmeye çalışması ve bizim kültürümüze ve yaşam biçimimize tamamen yabancı olan ayrılıkçı, bölücü ve yıkıcı bir anlayışı bu coğrafyada kurmaya çalışmasıdır.

Terör; bugün ne yazık ki bin yıllık birlikte yaşama karakterimizi bozmayı hedeflemektedir.

Değerli yurttaşlar, bize dışarıdan dayatılmaya çalışılan bu anlayışın bu coğrafyada tutunabilme şansı yoktur. Son 25-30 yılda kullanılan bu metod sadece geçici bir acı ve sıkıntı yaşatmaktadır ancak özü itibariyle buraya ait olmayan ayrılıkçı terörün Anadolu'nun doğasını değiştirmesi mümkün değildir.

Anadolu'da terörün başarı şansı yoktur, çünkü buraya ait değildir ve bizim özümüzde yoktur.

Terör oyunundan kısa vadede kazananlar olsa bile, bu süreçte taraf olan, destekleyen, içinde kalan herkes bir sonraki süreçte kaybedecektir.

Etnik milliyetçiliğe ve ayrılıkçılığa dayalı terörün en üzücü etkilerinden biri de Türkiye'de siyaseti ve toplumu da ayrıştırarak, siyaseti sadece milliyetçilik ekseninde yapılar hale getirmektir. Bu eksen siyaseti kolaylaştırmakta, siyaset, akıl ve bilgi ile yapılar olmaktan çıkmakta, insanların duygularının sömürsü üzerine yapılmakta ve siyasetin kalitesi düşmektedir. Bu da Türkiye'nin biriken sorunlarının çözümünü geciktirerek Türkiye'ye en büyük kötülüğü yapmaktadır.

Terör yüzünden ülkenin gerçek kurtuluş yolu olan siya-

set, kısır bir dar alan içerisine hapis olmakta ve ülkenin geleceği ile ilgili yeni ve yaratıcı hedefler, iddialı projeler, ilerici atılımlar yerini bu dar alandaki kısır - kalıp düşüncelere ve sloganlara bırakmaktadır. Bu süreçte de çözüm bekleyen sıkıntılar birikmekte ve çoğalmaktadır.

Terör sona ermelidir; Ancak tek başına bu kalıcı bir çözüm için yeterli değildir. Asıl önemli olan terörün varlığına olanak sağlayan koşullar ortadan kaldırılmalıdır. Her nerede olursa olsun Cumhuriyetin tüm vatandaşları aynı olanaklara, asgari refaha, yaşam koşullarına ve gelecek ümitlerine sahip olmalıdır. Bu sağlanmadan sadece terörü lanetlemek sorunu çözmemektedir ve çözemeyecektir.

Bugün buradaki varlığımızın, terörün yaşam alanı bulmasını sağlayan bu koşulların değişmesi anlayışını güçlendiren ve gelecekle ilgili umutlarımızı yeşerten bir sürecin başlangıcı olacağına inanıyorum.

Bugünden sonra Türkiye eskisi gibi olmayacaktır, çünkü Diyarbakır'ımızın ve yurdun dört bir yanından terörü durdurmak için gelen duyarlı yurttaşlarımızın bugün ortaya koyduğu ortak bilinç her türlü zorluğu aşacak kadar kudretlidir.

Bu coğrafyanın birlikte yaşama kültürünün aşamayacağı engel yoktur.

Fethedilemez denilen İstanbul'u atalarımıza fethettiren de, tarihte eşi görülmemiş galibiyetlerin sahiplerine "*Çanakkale Geçilmez*" dedirten de, Kurtuluş Savaşı'nı dünyanın en yenilmez orduları karşısında kazandıran da, yüzyılın en büyük kitlesel afetlerinden biri olan 17 Ağustos 1999 Gölcük Depremi'nin muazzam yıkıcı gücünün yaralarını kısa sürede sardırان da, bin yıllık birlikte yaşama kültürümüze dayalı milletimizin eşsiz duyarlılığı, çalışkanlığı ve fedakârlığıdır.

Bugünkü mesaj net ve açıktır; aynı duyarlılık, aynı çalışkanlık ve aynı fedakârlık terör karşısında da gösterilecektir. Bu meydanaiki bayrakların tercümesi budur.

Terörden kurtulmanın ve yeniden birlik ve beraberlik içinde olmanın yegane güvencesi ise yine Anadolu insanının eşsiz karakteri olacaktır. Bu nedenle öncelikle özgün ortak bilincimize ve sağduyumuza güvenmeli, vicdanımızın sesini dinlemeli ve bize kalan 1000 yıllık birlikte yaşayabil-

me mirasımızı korumalı ve sahip çıkmalıyız. Bu ortak mirasımızın elimizden alınmasına, başka güçlerin çıkarları için kullanılmasına ve yok edilmesine hiçbir zaman izin vermemeliyiz.

Hele bunu, asla bizim kültürümüze ait olmayan terör gibi son derece ahlak dışı ve onursuz bir mücadele biçimiyle sağlamaya çalışanlara verilecek en güzel cevabı işte bugün burada vermiş bulunuyorsunuz.

Değerli Diyarbakırlılar; akıllı hür, fikri hür, vicdanı hür yurttaşlar olarak sizlerin kararlılığı, özverisi ve ortak iradesi terörü topraklarımızdan kovacaktır.

Yurdumuzun dört bir yanından bu mitinge koşarak gelen değerli yurttaşlar; sizlerin varlığı bu coğrafyadaki kardeşlerimize motivasyon olacak, karşı karşıya olduğumuz bu sıkıntılı süreci elbirliği ile aşmamızı sağlayacaktır.

Bundan sonrasında ise, geçmişin hatalarından ders alarak, daha güzel, daha çağdaş, daha aydınlık, huzur, barış ve refah içerisinde, kaynakların eşit ve adil paylaşıldığı, fırsatların eşit olduğu bir Türkiye'nin inşası gerçekleştirilecektir.

Hep birlikte, birlik ve beraberlik içerisinde...

Birlik ve kardeşlik mitingimiz vatanımıza, milletimize hayırlı olsun.

Hepinizi sevgiyle kucaklıyorum.

AKUT geçmişte olduğu gibi gelecekte de, doğru ve gerekli olduğuna inandığı biçimiyle, ulusal konulardaki duruşunu kamuoyu ile paylaşacaktır.

AKUT'UN ALDIĞI BAĞIŞLAR

AKUT'a ve şahsıma yapılan saldırılara geçmeden önce, bu bölümde son olarak 10 yıldan fazladır sürdürdüğümüz gönüllü çalışmalarımızı ve kitabın bu bölümüne kadar bir kısmını sizlerle

paylaştığım bu kadar şeyi, ne kadarlık bir bağış desteğiyle yaptığımızı da paylaşmak istiyorum. Bu konuda da bizi çok ama çok yaralayan birçok dedikodu ve iftira ile karşılaştığımızı bilmenizi isterim.

Sonuçta bunca yıldır AKUT'un yaptığı, yapmaya çalıştığı şey para işi değil, gönül işidir. Bize bu kadar düşmanlık yapanlar, hayatı bu kadar mekanik ve maddi görmek yerine, bizim fikirlerimizi ve ideallerimizi anlayabilselerdi, bu tür belden aşağı vuruşlarla veya taşra usulü ilkel ve kaba engelleme çabalarıyla bizi durduramayacaklarını da çözerlerdi. Ama tıpkı Mustafa Kemal'in Bandırma Vapuru ile Anadolu'ya geçerken, Kızkulesi açıklarında demirlemiş İstanbul'u işgal eden düşman zırhlılarının karşısında ifade ettiği gibi; Bunların bildikleri tek şey maddedir, sadece demire ve çeliğe inanırlar, ideal ve imanın gücünü anlamazlar.

Anlamadıkları için de kazanamazlar...

AKUT'u ilk kurduğumuz 1996 yılında ve takip eden yıllarda dışarıdan aldığımız maddi katkı hemen hemen sıfırdı. AKUT'un yaptığı bütün çalışmaları yıllarca kendi cep harçlıklarımızla ve kendi kazandığımız paralarla finanse ettik. Arama ve kurtarma görevlerine kendi arabalarımızla çıktık. AKUT'un görevlerini daha güvenli ve verimli yapabilelim diye o yıllarda AKUT'un lider kadrosunun çoğu binek arabalarını satıp cip, kamyonet gibi arabalar satın almıştı. 1997 yılında ben de dört çeker bir kamyonet almıştım. Acil durumlarda gerekir diye bir de araç telefonu satın almıştım arabamı değiştirdikten sonra. O yıllarda 522'li hatlar arazide diğer hatlardan daha iyi çekiyordu. AKUT'un katıldığı bütün arama ve kurtarma görevlerine kendi arabalarımızla gittik yıllarca. Bu durumun tek istisnası, 1997'de bir gönüllümüzün babasının çabalarıyla, TOFAŞ tarafından AKUT'un kulanımına verilen ikinci el bir Ducato minibüs olmuştu. TOFAŞ, 1999 Gölçük Depremi'nden sonra aracı bize bağışladı, o minibüsü bugün bile kullanıyoruz. Bu durum 17 Ağustos 1999 Gölçük Depremi'ne kadar da böyle devam etti.

1999 Gölçük Depremi'ne de kendi arabalarımızla gittik, hatı hatırlayacaksınız cep telefonları depreme bağlı hasarlar ve aşırı yüklenmeden çalışmadığı için, AKUT'un bölgede kaldığı bütün süreçte benim araba telefonum kullanılmıştı.

AKUT'un o kadar parası yoktu ama AKUT'luların gönlü o kadar genişti ki, gittiğimiz bütün arama kurtarma görevlerinde, AKUT'a sağdan soldan bulabildiğimiz birtakım malzemelerin dışında, kendi dağcılık malzemelerimizi, kendi arabalarımızı, kendi kıyafetlerimizi kullanıyorduk. O yüzden ilk yıllarımızda hepimiz farklı renklerdeki kendi dağcı kıyafetlerimizle yansıdık fotoğraflara. Bütün görevlere kendi araçlarımızla ve yakıt masrafını da kendi aramızda bölüşerek gittik. AKUT'un malzemelelerini koyacak AKUT'a ait bir yerimiz olmadığı için malzemelelerimiz yıllarca benim evimin alt katında durdu. Operasyonlara, tatbikatlara gidiş gelişler benim evimden malzemeler alınarak başlardı. 17 Ağustos 1999 Gölcük Depremi'ne bile giderken arkadaşlar sabahın o erken saatlerinde babamı kaldırıp evden malzemelelerimizi alarak Avcılar'a gittiler. Çoğumuzun malzemesi kayboldu, yırtıldı, zarar gördü doğal olarak. Ama bundan hiçbirimiz ne gocunduk, ne şikâyet ettik, ne de aramızda bir konuşması oldu. Kimde ne varsa ortaya koyuyordu ve elbirliğiyle, gidip her ne ise o acil durum çözmeye çalışıyorduk. Çünkü biz can kurtarmanın kutsallığını çoktan kavramıştık.

Yeri gelmişken o günlerin acılarıyla pek paylaşımadığım bir konuyu da size aktarmak isterim. Gölcük Depremi yaşandığı sırada AKUT'un kurucularından Memo (Memet Tanrısever) ve ben yurt dışındaydık. Memo'yu Japon dış işlerinin uluslararası işbirliği kurumu olan JICA'nın düzenlediği kurtarma ve ilkyardım temalı 3 ay sürecek bir eğitim programı için Japonya'ya yollamıştık. 1998 Adana Ceyhan depreminde yaptığımız başarılı çalışmalar ve bize her zaman büyük bir sempati ile yaklaşan Başbakanımız Sayın Bülent Ecevit'in desteğiyle, Devlet Planlama Teşkilatı bu proje için Türkiye'den tek katılımcı hakkını bizim için kullanmıştı. Deprem'den bir hafta kadar önce ben de bir grup denizci dostumla birlikte yelkenli tekne ile Mısır'a doğru denize açılmıştım. Depremin yaşandığı saatlerde Port Said limanına girmiştik. Günlerdir açık denizde olduğumuz için doğal olarak telefon çekmiyordu. Limana girince telefonlarımızı açtık ve gelen mesajlardan acı haberi aldık. Sadece büyük bir deprem olduğu ancak etkisinin ne olduğu sabah saatlerinde bilinmiyordu doğal olarak. AKUT'taki arkadaşlarım sarsıntının büyüklüğünden ve Avcılar'da yıkılan binalardan bahsediyordu. Yurt dışında olunca ve eliniz kolunuz bir yere ulaşamayınca insan çok çaresiz hissediyor kendisini. Hemen o saatlerde ulaşabildiğimiz herkesi

arayıp durumu anlamaya çalıştık. Telefonlar aşırı yığılmadan dolayı sağlıklı çalışmıyormuş Türkiye’de, ancak ben yurt dışından aradığım için hatlar daha müsaitti. Hatta ilk saatlerde AKUT’taki arkadaşlarım arasında Mısır’dan bir iletişim köprüsü bile oluşturmuştum. İlerleyen saatlerde durum biraz daha belirginleşti ve olayın büyük bir yıkıma yol açmış olabileceğini düşünmeye başladık, ancak hâlâ sadece İstanbul’la sınırlıydı bilgimiz. Yine de Memo da, ben de hemen İstanbul’a dönmeye ve insanımızın yardımına koşmaya karar verdik. Öğle saatlerinde Port Said limanında demirlemiş teknemizden ayrılıp Kahire’ye bir taksiyle gittim ve bulabildiğim ilk uçağa atlayıp aynı gün akşamüstü İstanbul’a vardım ve evime de gitmeden havaalanından doğrudan Avcılar’a gittim ve üzerime geçirdiğim AKUT t-shirt’üyle arkadaşlarımın arasına karıştım. Eğitimini yarıda kesen Memo da 3. günün sabahı vardı İstanbul’a ve doğrudan deprem bölgesine gitti.

Sonrasını biliyorsunuz...

İlk yıllarda AKUT’un bütün maddi yükünü AKUT’un lider kadrosu ve onlara inanan yakın çevreleri çekti. Bu süreçte bize ama az ama çok destek veren kuruluşlar toplansanız 15 tane bile değildi. O zamanki genel sekreterimiz Nevzat Çetin’in ofisinde toplandık yıllarca; faxını, telefonunu, fotokopi makinesini kullandık. Dr. Feridun Çelikmen’in büyük özverisi ve çalıştığı hastane International Hospital’ın o yıllarda AKUT’a verdiği destek unutulacak gibi değildir. AKUT’a malzeme satın alana kadar yıllarca Memo’nun (Memet Tanrısever) teknik malzemelerini kullandık ve kişisel çabalarıyla öğrendiği arama kurtarma bilgileriyle ekibimize verdiği eğitimlerle arazide koşturduk. 1999 Gölcük Depremi’nde ne yapmamız ve nasıl yapmamız gerektiğini bu kadar iyi bilmemizin önemli sebeplerinden biri de Memo’nun eğitim konularındaki özverili çabalarıdır.

17 Ağustos 1999 Gölcük Depremi’ne kadar da bu durum böyle devam etti. Hatta Gölcük Depremi sabahı AKUT’un kasasında sadece 7 usd karşılığı bir para ve bana da 3400 usd borcu vardı. O günlerde AKUT’un çok ihtiyacı olan yeni satın aldığımız teknik malzemelerin parasını, ne zaman ve nasıl geri geleceğini de düşünmeden ben ödemiştım. Ancak deprem sonrası AKUT’a yapılan bağışlar sayesinde bu para bana geri ödendi.

Sonuçta biz AKUT’u vatanımıza, milletimize hizmet için kurduk. Bu hizmet sadece el emeği, bedensel çaba değil, maddi

manevi bütün varlığımızı adamayı gerektirecek kadar büyük bir davaydı. Ne yazık ki 17 Ağustos 1999 sabahı, bütün Türkiye bizim yıllar önce kavradığımız gerçeği çok acı bir deneyimle birlikte yaşayarak öğrenmek zorunda kalacaktı.

Şimdi de sizlere AKUT'a bugüne dek yapılan bağışlardan bahsetmek istiyorum. Bu bağışların her biri makbuz numarasıyla birlikte web sayfamız olan www.akut.org.tr adresinde de, açık ve şeffaf bir şekilde web sayfamızı açtığımız günlerden beridir ilan edilmektedir.

Bize karşı o kadar ciddi kampanyalar ve anti propagandalar yapıldı ki, 2001 ve 2002 yıllarında AKUT'a yapılan bağışlar neredeyse sıfıra inecekti. O süreci de, 1999 yılında gelen parayı çok idareli ve dikkatli kullanmamız sayesinde atlatabildik. Aslında gelecekte bu tür bir şeyin başımıza gelebileceğini hiç öngörmemiştik ama zaten tutumlu ve milletimizin parasını, kendi aramızdaki değişimimizle Ayşe teyzenin, Mehmet amcanın parasını, kendi paramızdan daha iyi koruduğumuz için o yılları da atlatmayı başardık.

Aşağıda sizlere AKUT'un bugüne dek aldığı bütün bağışların bir dökümünü göstermek istiyorum. 2007 yılı henüz bitmediği halde yine de 15 Ağustos 2007 tarihine kadar gelen bağışları sizle paylaşmak istiyorum; 142.474,17 YTL.

1996-1997 yıllarında hiç bağış almadık, 1998 yılında ise YTL olarak bakacak olursak 2.678 YTL bağış aldık. AKUT'un gerçek anlamda bağış almaya başlaması 1999 Gölcük Depremi sonrasında olmuştu. Bu rakamlardan da anlaşılacağı gibi 1999 Depremi de dahil olmak üzere, o tarihe dek AKUT'un bütün masraflarını AKUT'un gönüllüleri üstlenmişti.

Bu arada her zaman şeffaflığı ve açıklığı savunan ve Dernekler Kanunu'na göre gerekli bütün evraklarını eksiksiz hazır tutan AKUT, herhangi bir yükümlülüğü olmamasına rağmen, her yıl bütün hesaplarını ayrıca bağımsız bir denetçiye de denetletmiştir. Aşağıdaki listede o yılki bağışlarımızı denetleyen yetkili denetçilerin de adını bulabilirsiniz.

1999 YILI	432.134,20 YTL
1- Üye Aidatları	145,00 YTL
2- Bağışlar	432.134,20 YTL
Şahıs + Kurum Bağışları	432.134,20 YTL
Denetleyen; ERDİKLER-ERATARLAR YEMİNLİ MALİ	
MÜŞAVİRLİK AŞ	
2000 YILI	118.422,71 YTL
1- Üye Aidatları	108,00 YTL
2- Bağışlar	118.314,71 YTL
Şahıs Bağışları	6.677,64 YTL
Kurum Bağışları	86.862,07 YTL
Devlet Bağışları	24.775,00 YTL
3- Yurt dışı Bağışları	8.336,22 YTL
Denetleyen; S.M.M.M. EROL ÇELEN	
2001 YILI	46.886,77 YTL
1- Üye Aidatları	598,80 YTL
2- Yurtiçi Bağışları	46.287,97 YTL
Şahıs Bağışları	765,55 YTL
Kurum Bağışları	45.522,42 YTL
Devlet Bağışları	0,00 YTL
3- Yurtdışı Bağışları	0,00 YTL
Denetleyen; S.M.M.M. EROL ÇELEN	
2002 YILI	23.060,94 YTL
1- Üye Aidatları	828,00 YTL
2- Bağışlar	20.858,00 YTL
Şahıs Bağışları	1.177,00 YTL
Kurum Bağışları	19.680,99 YTL
Devlet Bağışları	0,00 YTL
3-Yurtdışı Bağışları	1.374,94 YTL
Denetleyen; S.M.M.M. EROL ÇELEN	
2003 YILI	112.241,27 YTL
1- Üye Aidatları	1.577,20 YTL

2- Yurtiçi Bağışları	85.341,13 YTL
Şahıs + Kurum Bağışları	69.203,64 YTL
Devlet Bağışları	16.137,50 YTL
3-Yurtdışı Bağışları	25.322,94 YTL
Denetleyen; S.M.M.M. EROL ÇELEN	

2004 YILI	223.871,79 YTL
------------------	-----------------------

1- Üye Aidatları	1.446.80 YTL
2- Yurtiçi Bağışları	165.153.87 YTL
2. 1Özel Sektör Bağışları	57.934,74 YTL
2. 2 SMS Bağışları	101.795,00 YTL
2. 3 Kumbara Bağışları	5.424,13 YTL
4-Yurtdışı Bağışları	57.271.12 YTL
4.1 Yurtdışı Bağışları	57.271.12 YTL

Denetleyen; S.M.M.M. EROL ÇELEN

2005 YILI	218.898,87 YTL
------------------	-----------------------

1- Üye Aidatları	1.609.20.-YTL
2- Yurtiçi Sponsorluk Bağışları	217.289.67.-YTL
2.1 Ayni Sponsorluk Bağışları	3.542.58.-YTL
2.2 Nakdi Sponsorluk Bağışları	109.000.34.-YTL
2.3 WEB POS Kampanya Bağışları	1.225.00.-YTL
2.4 Geleceğe Destek Kampanya Bağ.	1.156.00.-YTL
2.5 SMS Kampanya Bağışları	75.015.00.-YTL
2.6 Kumbara Kampanya Bağışları	27.350.75.-YTL

Denetleyen; S.M.M.M. CEYHUN GÜLŞEN

2006 YILI	310.214,71 YTL
------------------	-----------------------

1- Üye Aidatları	1.610.00.-YTL
2- Yurtiçi Sponsorluk Bağışları	308.604.71.-YTL
2.1 Ayni Sponsorluk Bağışları	45.785.58.-YTL
2.2 Nakdi Sponsorluk Bağışları	213.846.12.-YTL
2.3 WEB POS Kampanya Bağışları	270.00.-YTL
2.4 SMS Kampanya Bağışları	22.060.00.-YTL
2.5 Kumbara Kampanya Bağışları	26.643.01.-YTL

Denetleyen; S.M.M.M. CEYHUN GÜLŞEN

Yukarıdaki tablodan açıkça anlaşılacağı gibi, 1999 yılında bizi Türkiye'nin en güvenilir kurumlarının başına yerleştiren halkımız bağışlarıyla da bunu destekledi. Ancak 2000 yılında dozu artan karalama kampanyaları 2001 ve 2002 yılında bize yapılan bağışları ciddi şekilde düşürdü. 2003 yılı ile birlikte, her şeye rağmen sessiz sedasız sürdürdüğümüz çalışmalarımız ve isticrarımız sayesinde AKUT'a yapılan bağışlar yeniden yavaş da olsa artmaya başladı. 2004 ve 2005 yıllarında yeni bir proje olarak başlattığımız SMS kampanyamızın da, yani faturalı GSM operatörlerinden 2930'a AKUT yazılı bir mesaj yollayarak 5'er YTL bağış yapan duyarlı vatandaşlarımız sayesinde AKUT biraz daha rahatladı. 2006 yılında anlaşılmaz bir şekilde RTÜK'ün AKUT'un SMS kampanyasını televizyonlarda yayınlamama kararı ile ne yazık ki SMS'lerden gelen bağışlar ciddi şekilde düştü. Yine 2006 yılında LEVI STRAUSS Vakfı, birlikte yaptığımız bir proje karşılığında 55.000 usd (82.282,50 YTL) bağış yaptı AKUT'a, ki 2006 yılı bağışlarını yükselten kalem de aslında bu oldu. 2006 yılında görkemli bir gece ile 10. yılını kutlayan ve kalıcılığını ispat eden AKUT'a halkımız 10. yılımız vesilesi ile artan bir yakınlık gösterdi. Bütün karalama kampanyalarına rağmen doğru bildiği yoldan ayrılmayan AKUT'a yapılan destekler artmaya başladı.

Yine yeri gelmişken bizi rahatsız eden bir konuyu da sizle paylaşmak istiyorum. AKUT son derece kısıtlı imkânlarla bugüne dek gerçekleştirdiği bu kadar çalışmanın yanı sıra bir de otomobil vergisi diye devlete toplamda 79.527,90 YTL ödemiş bir kurumdur. Bu bizi çok zorlayan konuyu Maliye Bakanımız sayın Kemal Unakıtan'la 3 defa karşılıklı görüştüğüm ve çözüleceği yönünde söz aldığım halde bir sonuç alamadık henüz. Kuruş kuruş halkımızdan topladığımız bağışları üstüste koyup otomobil vergisi olarak ödemek bize çok ağır geliyor. Sonuçta biz bu araçlarla gelir getirici veya keyfi bir hareket yapmıyoruz ki, kamu yararına olan çalışmalarımızı sürdürmeye çalışıyoruz.

TÜM YILLARA AİT AKUT'UN ÖDEDİĞİ TAŞIT VERGİLERİ	
DÖNEMİ	TUTARI
2000	3,389.14
2001	6,200.81
2002	9,120.03
2003	27,484.95
2004	3,306.70
2005	8,911.00
2006	10,176.27
2007	10,939.00
Toplam	79,527.90

Elbette ki kanunlara % 100 saygılı bir STK olarak, kendimize bir ayrıcalık istemiyoruz, ama en azından araç vergilerinin bizim zorlukla topladığımız bağışlardan ödenmesi yerine sadece bu konu için bize aktarılacak başka bir kaynaktan karşılanması istiyoruz. Maliye Bakanımızdan istediğim de buydu açıkçası. Büyük özverimize rağmen her araç vergilerini ödeme dönemi, kumbaralardan 0.5 YTL, 1 YTL'leri toplayıp vergi borcumuzu denkleştirmeye çalışmak bize ağır geliyor. (Ek: 39)

Kitabımın buraya kadar olan kısmında, henüz AKUT'a özellikle 2000 yılıyla birlikte artan engelleme, karalama, kamuoyu önünde saygınlığını küçük düşürme, hatta finans kaynaklarını kesme çalışmalarından bahsetmediğim için, 2005 yılı sonlarında acil durum yönetimi konularında neden eğitim, denetleme ve danışmanlık hizmetlerine girdiğimiz konusuna da değinmek istiyorum.

Biz AKUT'a gönül vermiş ve gönüllülüğü, karşılıksız yardımcı hayatının merkezine oturtmuş ama bin türlü engelle boğuşmaktan bıkmış, kendini bu tür konularda yıllar içerisinde geliştirmiş genç insanlar olarak, biricik AKUT'umuzu ayakta tutup vatanımıza, milletimize karşılıksız götürdüğümüz hizmetlerin devamını sağlayabilmek için bir gün bir karar verdik, vermek zorunda kaldık. Madem hayatımızı zorlaştırmak için, çalışmala-

rimızı engellemek için her türlü iftirayı atıp, karalama kampanyaları yapıp, hatta kamuoyuna ulaşmamızı bile engelleyip derneğimize bağış yapılmasını kesmek istiyorlar, o zaman biz de kendi finans kaynaklarımızı kendimiz yaratırız dedik.

Nitekim bu amaçla bir iktisadi işletme kurduk ve bütün bu tür çalışmaları bu havuzda topladık. Bu sayede bir yandan AKUT'un bilgi birikimini ticaret odaları, sanayi odaları, tekstil, çimento, bankacılık gibi büyük sektörlerle paylaşıırken, bir yandan da AKUT'a gönül vermiş eğitmen olarak yetişmiş arkadaşlarımızın bu yapıdan geçimlerini sağlama, hem de AKUT'a maddi anlamda destek sağlama imkânı bulduk.

Yani biz hem gönüllüğümüzü, hem de bazılarımız profesyonel işimizi AKUT'u yaşatacak şekilde tasarladık, tasarlamak zorunda kaldık.

Bu süreçte dünya da bizi yavaş yavaş tanımaya başladı. 1981 yılından bu yana dünyanın 60'tan fazla ülkesinde, 1800 civarında sivil girişimciyi destekleyen ve Türkiye'de etkin çalışan AS-HOKA adlı sivil girişimci destekleme programı, AKUT'ta yaptığım çalışmalar nedeniyle beni de programa dahil etmeye karar verdi. **(Ek: 40)** Karşılıksız bir kişisel fon gibi düşünülebilecek olan bu program çerçevesinde, AKUT'taki çalışmalarımı daha rahat sürdürebilmeme destek vermek amacıyla 3 yıl boyunca her ay yaklaşık 900 usd gibi bir parayı benim adıma yatırdılar. Bu para bizim anlayışımıza göre AKUT'un, AKUT'luların hakkıdır ve ben hak etmediğim hiçbir şeyi kabul edemem. 33.000 dolar civarındaki bu parayı da olduğu gibi AKUT'a bağışladım ve AKUT'un ihtiyaçları için kullanılmak üzere 7 Yönetim Kurulu üyesinin onayıyla kullanılmak üzere bir sistem kurduk.

Dünya bizi ilgi ve takdirle izlerken, bu kadar ağır ve zor bir konuda özgün olan modelimizi %100 gönüllülükle yıllardır nasıl ayakta tutarak sürekli geliştirdiğimizi anlamaya çalışırken, içeride başka hesaplar başlamıştı bile...

AKUT'a büyük ilgi

ARAMA ve Kurtarma Derneği (AKUT) eğitim seminerlerine Galatasaray Üniversitesi'nde yaptığı toplantıyla devam etti. Birçok doğa sporunun Türkiye'de önde gelen isimleri, bu eğitimler sayesinde kulüp ve bireysel olarak doğa sporu yapan sporcuları arama ve kurtarma ordusuna katmayı hedefliyorlar. Rünyesinde dağ kazaları, yangın, sel, deprem ve uçak kazaları konusunda gerekli araçlarla donatılmış ekipler bulunduran dernek, eğitildiği bilgileri doğa sporcularını, kurtulduğu kollarla katmayı amaçlıyor. Derneğin bu amaçla oluşturduğu kollar arasında idare, basın-yayın, haberleşme, köpek eğitimi, sualtı, yerel ilişkiler, hukuk, ilkyardım, eğitim, malzeme temini, arşiv ve istatistik kolları bulunuyor. ■ **Levent KORKUT**

Galatasaray Üniversitesi'nde verilen arama ve kurtarma eğitim seminerinde, Evreniştirir trmanan "Kar leoparı" lakaplı Nasuh Mahruki de (küçük resim) görev aldı.

Hürriyet gazetesi 05.04.1997

Deneyimlerini paylaşıyor...

Dünyanın çeşitli yerlerini gezerek oradan derlediği bilgiler, çektiği fotoğraflar ve kışkı yapıştırdığı kitap hazırlanarak yayımlanıyor. Nasuh Mahruki, deneyimlerini bu şekilde paylaşmak istediğini söylüyor. İran, Pakistan, Hindistan, Nepal üzerinden Tibet'e geçerek 8 bin metreye kadar tırmanarak yaptığı son gezisini de kitap halinde yayımlayacak. Gezi çizimlerini aktardığı kitapların ilgi görmesi de Mahruki'yi ayrıca memnun ediyor.

Türkiye'nin kurtarılmaya ihtiyacı var

✓ Nasuh Mahruki, insanlara yardım etmek için AKUT adlı bir kurtarma derneği kurmuş

Mahruki, dünyadaki yedi kıtanın en yüksek tepelerine tırmanmayı kapsayan "Yedi Zirveler'i de başarıyla tamamlayan tek Türk olduğu için gururlu.

Akşam gazetesi

21.12.1997

kend

ÜCRETSİZ EKİDİR

27 Aralık 1997 Cumartesi

En kısa zamanda

AKUT, bugüne kadar yapılmakta olan araştırmalar ve kurtarma çalışmalarının organize olması için çalışan, hayati kurtarmaların önemi nedeniyle en kısa sürede olay yerine ulaşarak yardım etme hedefleyen bir dernek.

**Hiç boş
durmuyorlar:**

[illegible]

10

İmdat' deyim

kotte
 omviza
 mayra hiza
 AKUT'u
 enda
 laka bir
 or da
 mayor.
 kuta
 yima ekib
 ri gale
 ka
 amyor.

Karşılıksız yardım

natör gönüllüler, arama ve kurtarma çalışmalarının
süz çözülmesi konusunda da çok başarılılar.

İlgili bilgi almak veya onlar için neler
öğrenmek istiyorsanız 0212 253
11 000'le iletişime geçin.

za geliyorum demez

İzde uğrayan köylere zaman zaman kurya uğramaları kaçınılmazdır. Kazıya banyon köylere kurtuluşunda yardım için "Kıy yaparken göz çıkarmak" ını kullanmak yerinde oluyor. Çünkü yardım amacıyla gören köylere İslamı kavuşturuluyor.

Derneğin bu yıl yaptığı etkinliklerden bazıları

- Doğa sporları yapılarını saflaştırma yakarında; dışarıdan tımar ve Hırsız için aş katkısı yapıldı.
- Derneğin idari, finansman, lojistik, ar ve istatistik, yayın, faaliyet, basın işleri, yerel ilişkiler, genel asayisi, haberleşme ile yardım, çevre, müze, su ile görevli oldu ve köpek eğitimi gibi çalışma birimleri kuruldu.

✓ AKUT ek
doğal
felaketler

karşısında
çaresiz kalan
herkesin
yardımına
koşuyor...

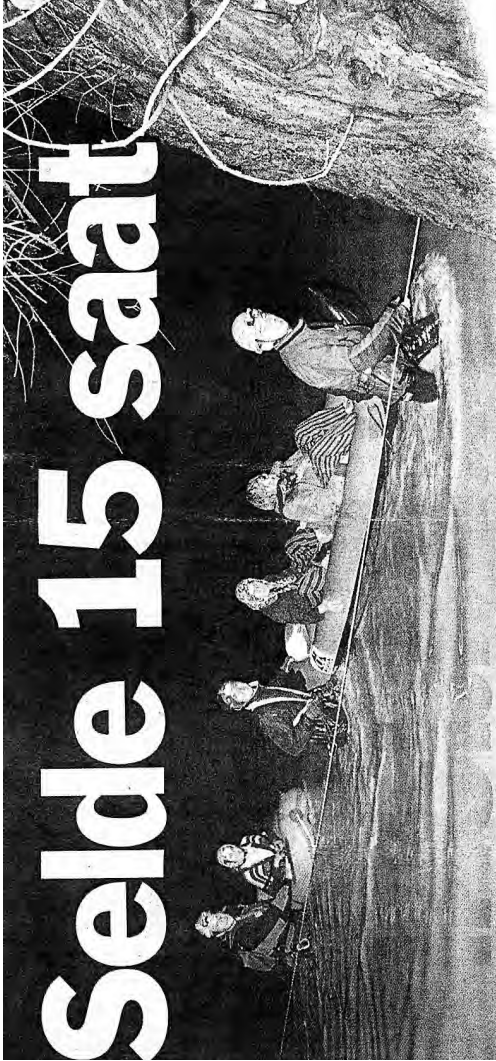

stüdyo kurulumu olarak tiyatroya Türkiye Radyo yayını bir aralama ile aynı AKUT'a yardım biletleri vermektedir. Aynı zamanda kurulan biletleri yayımlanarak da ilgili

Selde 15 saat

Zodyak operasyonu
Bolu'da
Sel Nino'nun
vurduğu köyde
mahsur kalan
12 kişi
geceyarısı
kurtarıldı

**8 turist
mahsur kaldı**
"Yedi Göller"
bögesinden
çıkamayan
Amerikalılar
yardım
bekliyor

Önce kadınlar ve çocuklar

Sıcak yataklarını bırakıp
aile bölgelerine geçen
göçlülere kurtarma ordusu
"AKUT", evlere
ulaşırken sonra köyde
zodyaklara bindirdi. Onay
incidenle sonunda
Borçkiran evlere getirilen
Acil Kurtarma Tımı 6'sı
Kileçalan ailesine men-

SEL - Nino felaketinin ağır yaşandığı illerden biri olan Bolu'da, merkeze bağlı Akçakavak köyünde yaklaşık 15 saat mahsur kalan 12 aile AKUT ekipleri tarafından dün gece saat 01.30 sıralarında kurtarıldı. Vadi Nurettin Mirgü'nün başkanlığında oluşturulan "Kız Masası" ekiplerini çalışmalarıyla kurtarma ekiplerini yönlendirdi.

Zorlu çalışma

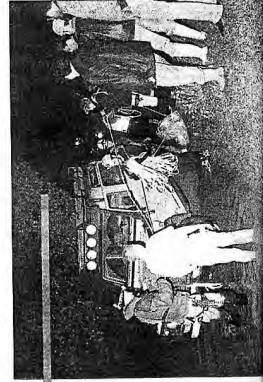
Ekipler, deşerlendirmeler sonucu,

zarar görenlerin barınması için düzenlenen Turizm Otacılık Uygulama Oteli'ne yerleşti. Çöke, yağmurda deşerlendirmeler sonucu kalan 10 alenin 30'sunun de tahliye etmeyi başardı.

Sağlık alarmı

Yeni Mirgü, Orman Bakanlığı'nın musair olan 8 Amerikalı turistin, Yedigöller'deki tesislerde yolların kapalı olması nedeniyle hala mahsur olduğunu söyledi.

İlkesi için hastanelere ve sağlık

Hayat kurtarma zevki

ARAMA Kurtarma Derneği'nin (AKUT) nefes kesen kurtarma gösterisi Uluçtağla büyük ilgi gördü. Her türlü felaket anında profesyonelce hayat kurtaran ve işlerinde doktora eşlik eden AKUT üyeleri, bu kez Uluçtağ'da eğitim gösterisi verdi. Kurtarıcılar, kayak pistinde karda mahsur kalan bir kazazedeye hızlı ve etkili bir şekilde yardım edilmesini gerektiğini gösterdiler. Arama Kurtarma Derneği ekop lideri Dr. Feridun Çelikkum, 10 kişilik ekiple birlikte kurtarma ekibinin eğitim gösterisini bu şekilde şöyle dedi: "Bizler en zor şartlarda bile hayatta kalmayı öğrendik. Kurtarma çalışmalarını sağlıklı yapabilmek için bu çok önemli. Kazazedeye ulaştığımızda her türlü ilk yardım yapabiliriz. Bunun yanında onun güvenli bir biçimde en yakın sağlık kuruluşuna getirmek için gerekli tüm malzemeleri de kullanıyoruz."

■ Tolun ÖZÜM / BURSA, İHA

Eğitim, yolda bırakmıyor

AKUT'un yer alan, İTÜ Memarlık Fakültesi son sınıf öğrencisi 22 yaşındaki tek bayan kurtarıcı Özge Aslan, "Herimiz hayat kurtarmak için büyük zevk alıyoruz. Yarınlarımızı da bu şekilde eğitimiyle de aldığımız iyi eğitim bizi kesinlikle yolda bırakmıyor" diye konuştu.

← *Hürriyet gazetesi,*
21.12.1998

Hürriyet Akdeniz,
28.05.1999 ↓

AKUT'UN ANTALYA CEPHESİ DE KURULDU

SÜPER TİM

DAĞDA NE İŞİ VAR DEMEYİN

Üniversite hâkimliği Prof. Dr. Yılmaz Uğur, Akdeniz Üniversitesi'nde yapılan Antalya Dağında ne işi var, konuşuyorsunuz demeyin" diyerek, "Ama dağda işi var. Bu AKUT birliği sayesinde benzeri bir kurtarıcı ekibi, Akdeniz Üniversitesi'nde Spor Yoluyla Çıkış Bölümü Başkanı Prof. Dr. Ramaz Çiçek ile, birliktelerince oluşturuldu."

Akdeniz Üniversitesi bünyesinde ilk kez oluşturulan kurtarma ekibinin başına ünlü Antalyalı dağcı Yılmaz Sevgül getirildi

Sercan'ın mucize kurtuluşu

Ceyhan'da enkaz altında 26 saat ölüm kalım savaş veren 11 yaşındaki Sercan Güvercin, ünlü dağcı Mahruki'nin ekibi tarafından sağ olarak kurtarıldı.

Çeyhan'a misafir gelmiştir

■ **YAŞLILARININ** kitlelemek üzere İskenderiye'den Çeşme'ye'deki seyahatlerine gelen 11 yasadışı heronun ölümüne, depolama alanıyla birlikte birtakım çabalarla. Nispetiye, depolama alanından 26 saat geçtikten sonra itfaiye değeri Nispetiye Mahallesi yollarındaki şüpheli taşıyıcıdan en azından altı tane enjine çıkartıldı.

Özel eğitilmiş köpekler buldu

[illegible]

Akşam gazetesi, 29.06.1998

Adana'da 2 çocuğu enkaz altından kurtaran AKÜT gönüllüleri, bir mucizeye daha imza attı. Ceyhan'da kağıt gibi yırtılan Bahçeci Apartmanı'nın enkazı altında 49 saat yaşam savaşı veren emekli öğretmen Hatice Eker de sağ kurtarıldı.

AKUT: Hayat kurtaran gönüllü gençler ordusu

Felaket nerede, onlar orada...

ADANA'DA sık sık onları görüyoruz. Arama Kurtarma Derneği üyeleri... 1996'da Dr. Feridun Çelikmen ve ünlü dağcı Nasuh Mahrûkî'nin girişimleriyle kurulan gönüllü ordusu... Nerede felaket olursa, oraya koşuyorlar. Tanıman kendi imkanlarıyla. Tek kurşun menfaatleri yok. Adana'da iki çocuğu sağ olarak enkazdan çıkarmayı başardılar. **Ölü sayısı 120'ye çıktı... 30'da**

Milliyet gazetesi, 30.06.1998

Amerikan usulü kurtarma

Albaylar, profesörler, doktorlar ve öğrencilerden kurulu gönüllüler ordusu AKUT, depremde 'Sivil Savunma'ya büyük destek verdi

AKUT'un 100 binlerce insanı kurtardığı, yaralıları tedavi ettiği, depremde sivil savunma için büyük destek verdiği AKUT, depremde sivil savunma için büyük destek verdi

AKUT'un 100 binlerce insanı kurtardığı, yaralıları tedavi ettiği, depremde sivil savunma için büyük destek verdiği AKUT, depremde sivil savunma için büyük destek verdi

AKUT'un 100 binlerce insanı kurtardığı, yaralıları tedavi ettiği, depremde sivil savunma için büyük destek verdiği AKUT, depremde sivil savunma için büyük destek verdi

AKUT'un 100 binlerce insanı kurtardığı, yaralıları tedavi ettiği, depremde sivil savunma için büyük destek verdiği AKUT, depremde sivil savunma için büyük destek verdi

AKUT'un 100 binlerce insanı kurtardığı, yaralıları tedavi ettiği, depremde sivil savunma için büyük destek verdiği AKUT, depremde sivil savunma için büyük destek verdi

AKUT'un 100 binlerce insanı kurtardığı, yaralıları tedavi ettiği, depremde sivil savunma için büyük destek verdiği AKUT, depremde sivil savunma için büyük destek verdi

Milliyet gazetesi, 30.06.1998

Gürdere'den AKUT'a cesaret ödülü

Değerli Bakanlar! Gürdere, Arama Kurtarma Derneği (AKUT) üyelerini son Adana depreminde gösterdikleri başarıyla ödüllendirdi. Başbakanlık Masraf Mahkemesi'nin yaptığı AKUT üyelerini din makamında kabul olan Gürdere, "Türkiye'de başarıya ödüllendirilmeli. Sizin çalışmanız belki bir pop şarkıcısı kadar ilgi görmüyor ama, faaliyetinizi takdir ederiz de çok" dedi. "Dele Korkut Masalları'ndan öğreniyorsunuz ki, eski Türk toplumlarında bir kahramanlık gösterenlere jüri verilmiyordu" diyen Gürdere, AKUT'un Adana'daki depremde büyük başarı ile insanlara yardım kuruluşuna dikkat ederek, dernek üyelerini "çağday yiğit, çağdaş kahraman" olarak nitelendi. AKUT'un başarılarını ödüllendirmesi gerektiğini belirten Devlet Bakanı Gürdere, AKUT üyelerine birer vakaf altın ve çeşitli ödüller verdi.

Akşam gazetesi, 07.08.1998

Her türlü felakete maruz kalan insanların kurtarmak için hayatlarını tehlikeye atan AKUT üyelerine kabul edilmenin koşulları, bu ükeyi sevmek, sorumluluk sahibi olmak ve insan hayatına değer vermek

Onların işi hayat kurtarmak

AKUT'un en büyük destekçilerini sponsor firmaların oluşturduğunu belirten Naciye Mahruki, en büyük sıkıntılarının malzeme eksikliği olduğunu söylüyor. AKUT'un kapılarını her zaman yeni sponsorlara açık olduğunu dile getiriyor

AKUT'un en büyük destekçilerini sponsor firmaların oluşturduğunu belirten Naciye Mahruki, en büyük sıkıntılarının malzeme eksikliği olduğunu söylüyor. AKUT'un kapılarını her zaman yeni sponsorlara açık olduğunu dile getiriyor

Finansal Forum, 26.07.1998

EK: 12

T.C.
İSTANBUL VALİLİĞİ
Emniyet Müdürlüğü

SAYI : B.05.1.EGM.4.34.00.12.05.
34-82/056-(M.4)-99/
KONU : Kamu yararı

26/02/1999

TEBLİĞ VE TEBELBLÜĞ BELGESİ

Merkezi ilimiz Şişli ilçesinde kurulu " ARAMA KURTARMA DERNEĞİ-AKUT" nize, 2908 Sayılı Dernekler Kanunu' nun 58 ve 59 ncu maddelerinde gereğince "Kamu Yararına Çalışan Derneklerden" sayılmasına Bakanlar Kurulu' nun 15.01.1999 tarih ve 99/12304 sayılı kararıyla izin verildiğini içeren İçişleri Bakanlığı'nun 08.02.1999 gün ve (034080) sayılı yazıları tarafından tebliğ edilerek tebellüğ ettim.

TEBLİĞ EDEN

[Signature]
RAHİ DUMANLI
Komiser

Dernekler Büro Amir V.

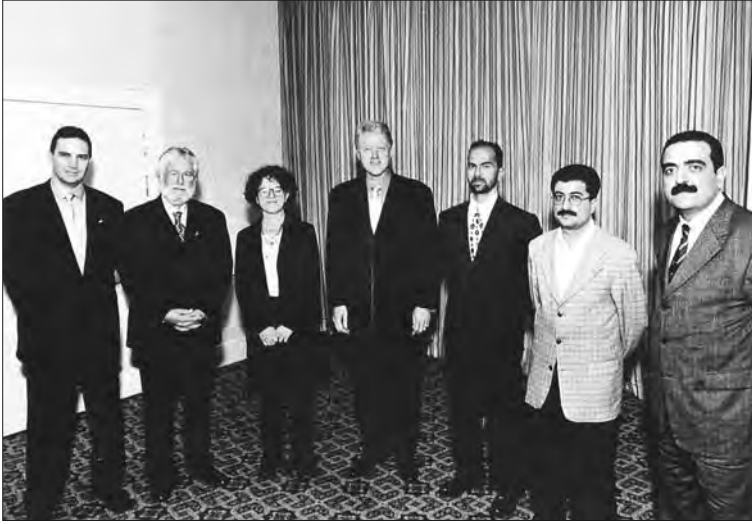
TEBLİĞ TARİHİ

26/02/1999

TEBELLÜĞ EDEN

[Signature]
Nevzat Çelikk
Y. Kurul Başkanı
[Signature]

EK: 13

ABD Başkanı Bill Clinton'la birlikte, 18.11.1999

ABD Başkanı Clinton tarafından kabul edilen 6 sivil toplum kuruluşu temsilcisi, daha sonra ABD'nin İnsan Haklarından Sorumlu Dışişleri Bakan Yardımcısı Harold Koh'la (sağdan üçüncü) birlikte yemek yedi.

Clinton'a sivil toplum brifingi

ABD Başkanı Bill Clinton, AGİT Zirvesi'nin ilk günlük bölümünden sonra ülkemizdeki 6 sivil toplum kuruluşu temsilcisini kabul etti.

Centrad Oteli'nde TEMA Vakfı Başkanı Hayrettin Karaca, Arı Hareketi Temsilcisi Kemal Köprülüler, AKUT Başkanı Nasuh Mahruki, İnsan Hakları Vakfı Başkanı Yavuz Önen, Mazlum-Der Başkanı Yılmaz Ensarioğlu ve KADER Başkanı Zühal Kılıç'ı kabul eden Clinton sivil toplum temsilcileriyle yarın saat 10.00'te görüştü. Yanında ABD Dışişleri Bakanı Madeleine Albright ve ABD İnsan Haklarından Sorumlu Dışişleri

Bakan Yardımcısı Harold Koh olduğu halde temsilcilerle görüşen Clinton, ülkemizdeki sivil toplum kuruluşlarını desteklediğini söyledi.

AKUT'A DESTEK VAADI

TEMA Vakfı Başkanı Hayrettin Karaca şöyle konuştu, "Erzurum evrensel bir konu. Görüşlerimize iştirak etti. TEMA'nın simgesi olan yaprak rozetini bediye ettim. 'Çevre hareketini temsil eden her şey benim için önemlidir' diyerek cebime koydu" dedi. Görüşme sonrasında açıklamaya yapan AKUT Başkanı Nasuh Mahruki ise, "Ben de AKUT'tan bahsettim. 'Eğitim ve ulgum için desteğe ihtiyacımız var' dedim. O da

bü konuda bir şeyler yapabileceklerini söyledi. Yanındaki danışmanları ABD'de AKUT gibi çalışan örgütlerle ortak çalışma yapabileceğimizi söylediler" diye konuştu.

Toplantıya katılanlardan Mazlum-Der Başkanı Yılmaz Ensarioğlu ise, "Clinton'a insan hakları ihlalinin sadece Türkiye'de değil tüm dünyada yaşandığını ve Türkiye'nin bunu kendi içinde görmek zorunda olduğunu söyledim" diye konuştu.

Ahı sivil toplum örgütü temsilcisi daha sonra ABD Dışişleri Bakan Yardımcısı Harold Koh ile birlikte otelde özel olarak yemek yedi.

■ Cihan AKYOL-Sefa ÖZKAYA

Hürriyet gazetesi,
19.11.1999.

20 CUMA 18 Ağustos 2000

Hürriyet

Dizi

Her ne kadar, "değiliz" deseler de, AKUT üyelerinin hepsi halkın gözünde birer kahraman

AKUT'UN ÖNLENEMEZ YÜKSELİŞİ

AKUT'un misyonu:

Dağ ve diğer doğa
azaları, doğal afetler ve
etkin olduğu tüm
zorluklarda, ihtiyaç duyan
herkes için, eğitilmiş,
lisanslı, standartları yüksek
ekipleriyle gönüllü olarak
manava ve kurtarma yapar.
Toplumu bilgilendirir.

AKUT, kamu yararına
göre faaliyet göstermektedir
ve şüphesizle uğramayan bir
vivil toplumu örgütüdür.

AKUT'un değerleri:

Gönüllülük, karşılıksız
ardımsızlık, güvenlilik,
fırsatlık, insan hayatına
değer vermek.

AKUT'un elindeki ulaşım araçları:

- 1 adet Fiat Ducato minibüs,
- 3 Land Rover Defender pikap,
- 5 Mazda pikap (2'si 4x4),
- 1 Isuzu minibüs, 2 Suzuki Samurai
pikap,
- 1 Peugeot Rover minibüs
(pasajer), 3 Proton otomobil,
- 2 kar motosikleti,
- 2 motosiklet, 20 bisiklet.

ABD'den bağlanan özel kurtarma
römorku GMC pikap ile Almanya'dan
bağışlanan Opel Frontera cıpi ise
günümüzde çekemiyordur. Tüm ulaşım
araçlarıyla, kurtarmada kullanılan
malzemeler, jeneratörler düzenli olarak
den geçiriliyor.

AKUT'un ayrıca Ankara ve

Hürriyet gazetesi, 18.08.2000

Gönüllülerde taht kurdular

İzmir'de yaşanan depremde enkaz altında kalanların yardımına ilk gelenler, gönüllü gençlerdir. Akut ekibi'nin ilk...

Depremde, selde hayatlarını riske atıp hayat kurtarıyorlar...

TÜRKİYE onları ilk olarak Marmara Depremi'nde AKUT'la tanıdı... Saatler süren kurtarma çalışmaları ve sonunda hayata dönen insanların görüntüleri gözleri yaşartırken, gençlere de insan hayatının ne kadar değerli olduğunu öğretti. AKUT'u örnek alan yardımseverlerin oluşturduğu kurtarma ekiplerinin sayısı ülke genelinde 20'ye ulaştı.

> Gençliğin hedefi

KURULAN yeni ekipler, bu sefer Bingöl depremde ortaya çıktı. "Çağımızın kahramanları", karşılık beklemeden hayatlarını tehlikeye atarak yaptıkları çalışmalar ile gönülleri fethettiler ve yardımseverliğin tekrar 'yükselecek değer' olmasını sağladılar.

Türkiye gazetesi, 18.05.1999

Ecevit'ten AKUT'a kutlama

Başbakan Ecevit, Arama Kurtarma Demeği (AKUT) yöneticilerini kabul ederek, görüştü. Başbakan Ecevit, "Kurtarma çalışmalarının bilimsel bir temele dayandığı ve bu sağlandığı ölçüde de başarılı olduğunu açıklığa kavuşturduğunuz, sizleri kutluyorum" diye konuştu.

Akşam gazetesi, 02.09.1999

Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel: Takdirle karşılanacak insanlık hizmeti yaptınız

Devlet AKUT'a teşekkür etti

ANKARA (Cumhuriyet Bülteni) - Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel ve Başbakan Bülent Ecevit, Sağlık Bakanlığı'nın "soy yapmakla" suçladığı Arama Kurtarma Demneği'ne "enkaz altındaki yurttaşları kurtarma çalışmaları" nedeniyle teşekkür etti. AKUT, Başbakan Bülent Ecevit'e sunduğu raporda, çarpık kentleşmenin önlenmesi, 80 ilde sivil savunma birlikleri kurulması, ilköğretimden başlayarak okullarda ilkyardım dersi konulması ve üniversitelerde arama-kurtarma kullipinin kurulması gerektiğini bildirdi.

AKUT'un Önemli Kurulu Başkanı Nâsuh Mahruki ve beraberindeki heyet, dün Başbakan Bülent Ecevit ve Başbakan Yardımcısı Devlet Bahçeli'yi ziyaret etti. Ecevit'e, depremin zararlarının en aza indirilmesi için bir dizi önerinin yer aldığı bir rapor sunan Mahruki, derneğin, atfelede can kaybının

en az indirilmesi için 3 yıldır süren bir eğitim çalışmasının olduğunu söyledi. 80 ilde 50'er kişilik sivil savunma birlikleri oluşturulması gerektiğini anlatan Mahruki, 4 büyük ildeki çalışmalarını verimli, ancak personel sayısının yetersiz olduğunu vurguladı.

"Bu depremler Amerikalıların başına gelse perşan olurlar" diyen Mahruki, ancak Türkiye'nin depreme hazırlıkla yakalandığını, bundan sonrası için eğitimli kadroların artırılmasının büyük önemi olduğunu söyledi. Mahruki, şu önerileri de getirdi:

• Askerlik görevini istisna olarak yapan gençlerden belirlen bir kısmı arama kurtarma eğitimi tabii tutulabilir. Bunlar 18 ay sonra memleketlerine dön-

Başbakan Ecevit, Sağlık Bakanlığı'nın "soy yapmakla" suçladığı Arama Kurtarma Demneği'ne "enkaz altındaki yurttaşları kurtarma çalışmaları" nedeniyle teşekkür etti. (Fotoğraf: AA)

düklere arama kurtarma misyonu ile dönerler.

• İlköğretim eğitiminin çok büyük önemi var. İlköğretimden başlayarak okullarda ilkyardım dersi verilmesi.

İl. Spor akademilerinde öğrenim gören gençlere de arama kurtarma dersleri verilebilir. Üniversitelerde arama kurtarma kullipinin kurulması özendirelir.

• Kaçak yapılaşma mutlaka önlenmelidir. Çok iyi hazırlanmış bir depremin yönetmeliğine uygun binalar inşa edilmelidir. 112 acil servis, ifaiye ve polis, atfelede mihale edilecek hale getirilmeli.

• Kaçak yapılaşma mutlaka önlenmelidir. Çok iyi hazırlanmış bir depremin yönetmeliğine uygun binalar inşa edilmelidir. 112 acil servis, ifaiye ve polis, atfelede mihale edilecek hale getirilmeli.

Afet bölgelerinde arama kurtarma çalışmalarına yaptıkları katkılardan dolayı AKUT üyelerine teşekkür eden Başbakan Ecevit, kendisine sunulan önerilere ka-

tıldığını söyledi. Türkiye gibi deprem kuşağında bulunan ülkelerde kurtarma ekiplerinin yaygınlaşmasını büyük önem taşıdığını dikkat çekerek Ecevit, ilkyardım konusunda eğitim seferberliği başlatılacağını, gönlüli sivil kurtarma ekiplerinin oluşturulacağını söyledi.

Ecevit ABD'li hastane temsilcilerine hasta göndermediği yollarındaki iddiaları anımsatırken, si üzerine ABD Büyükelçisi'nden bir yörde bir şüküye geldiğini ve şüküye olduğunu söyledi. Mahruki de, bir soru üzerine, AKUT'un hesaplarına bir yanlış anlamadan dolayı el konulduğunu, gerekli düzeltmenin yapıldığını belirtti.

Mahruki ve beraberindeki heyet daha sonra Cumhurbaşkanlığı Süleyman Demirel'e görüşte, Demirel, AKUT'a yaptığı hizmet, met nedeniyle teşekkür ederken, "Yurttaşlarımızın hayatını kurtarmak için gösterdiğiniz gayretler takdir ederdin. Yaptığınız hizmetler bir insanlık hizmetidir. İyi insan olmanın gereğini yaptınız" diye konuştu. Fay hatından uzak durulması ve daha dayanıklı bina yapılmasının öneminin işaret eden Demirel, kişian sonra çok iyi planlanmış kentler kurulması gerektiğini kaydetti. Mahruki de, enkaz altından yaklaşık 200 kişiyi canlı olarak kurtardıklarını belirtti. Fe-lakeler kağızında kamuoyunun bilincinde olmasını amaçlayan Mahruki, bir proje başlatılacağını bildirdi. Mahruki, görüşme sonrası Demirel'e bir plaket ve AKUT bareti sundu.

Devletten AKUT'a teşekkür

• Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel ve Başbakan Bülent Ecevit, Sağlık Bakanlığı'nın "soy yapmakla" suçladığı Arama Kurtarma Demneği'ne (AKUT) "enkaz altındaki yurttaşları kurtarma çalışmaları" nedeniyle teşekkür etti.

• AKUT, hazırladığı raporu Başbakan Ecevit'e sundu. Raporda, çarpık kentleşmenin önlenmesi, illerde sivil savunma birlikleri kurulması, okullarda ilkyardım dersi konulması ve üniversitelerde arama kurtarma kullipinin kurulması gerektiğini bildirdi. ■ 7. Sayfada

Yardımın genç lokomotif

Arama Kurtarma Derneği (AKUT) depremin hemen ardından felaket bölgesinde yaşayanların imdadına yetişti. AKUT üyelerinin çalışmaları başka gençleri de etkiledi ve bir gönüllü ordusunun kurulmasına yol açtı.

Sinan Bıççı

AKUT'un Değirmendere'deki kampı kurtarma çalışmaları sırasında gerçek bir üs işlevi gördü.

Bir grup gönüllü 1996 yılında arama, deprem, sel, çığ ve dağda mahsur kalma gibi sorunlara karşı arama ve kurtarma yapabilecek bir dernek kurarlar: Arama Kurtarma Derneği (AKUT). Adana depremine kadar doğa sporcuları, dağcılar ve üniversite öğrencileri tarafından varlığı bilinen AKUT depremde yaptığı kurtarma faaliyetleriyle tüm Türkiye'ye adını duyurdu. Bugüne kadar depremin, sel, çığ ve dağda mahsur kalma gibi sebeplerle mağdur olan 235 insan AKUT tarafından kurtarıldı.

AKUT'un amacı kazaya uğrayan ya da kuybolan kişilere en kısa sürede ulaşmak, yardım için gereken en uygun koşulları yaratmaktır.

AKUT bir gönüllü topluluğu ama son depremdeki çalışmaları dolayısıyla bir gönüllü ordusuna dönüşecek gibi.

17 Ağustos'ta saat 03:02'de meydana gelen depremden hemen sonra, saat 04:35'te AKUT ekipleri Avclar'da kurtarma çalışmalarına başlamış. Bir grup da diğer bölgelere yönelmiş. Cumartesi gününden itibaren İstanbul'daki çalışmalar sona erip tüm ekipler İzmir, Adapazarı, Gölük ve Değirmendere'ye gemiş. Deprem'de göçenlül AKUT gönüllülerinin sayısı 250. Bunların 50'si uzman kurtarıcı.

AKUT'lular İsrail'de kurtarma eğitimi, sivil savunma ile ortak tatbikat ve Kandilli Rasathah-

nisi'nde de deprem eğitimi almışlar.

Tüm yardımlar AKUT'a

Felaketin tüm şaşkınlığı içinde, elektronik posta, radyo ve televizyonlar aracılığıyla yapılan yardım çağrılarıyla her yerden gönüllüler gemilerle, otostopla ve bulabildikleri herhangi bir araçla deprem bölgelerine gidip AKUT'lulara katıldılar. Aynı zamanda araç gereç, giysi, ilaç, yiyecek gibi yardım malzemeleri de kamyonlarla AKUT'un Değirmendere'deki kampına akmaya başladı. Tüm yardımlar ve gönüllülerin AKUT'a yönelmesinin en önemli sebebi deprem olmaz müdahale etmesi ve

ne yaptığını bilen tek örgütlü sivil güç olması.

Depremi üçüncü gününün geçesinden itibaren AKUT'lular ve onlara katılan diğer gönüllülerin Değirmendere'deki kamp yeri hem haberleşme ve konaklama merkezi hem de yardım malzemelerinin toplandığı bir merkez olarak kullanılmaya başlandı. AKUT'lular işlerinin yalnızca canlı arama ve kurtarma olduğuna bilindiklerinde ne yapacakları bilmeyen ve resmi kurumlar tarafından yönlendirilmeyen insanlar en güvenli yer olarak bildikleri AKUT'a yöneldi.

Everest'e tırmanan ilk Türk olan Nasuh Mahruki AKUT kurucularından.

Gönüllü kahramanlar

Tamamen gönüllü dernek üyelerinden oluşan AKUT ekiplerinden yaklaşık 70-80 kişi, Avclar'da tamamen gönüllü 20'ye yakın binada kurtarma çalışmaları gerçekleştirdi.

Milliyet Pazar eki, 29.08.1999 ↑

AKUT'un başkanı NATO'da

YAKUR KAYA

BRÜKSEL - Dünyanın uluslararası tek askeri savunma örgütü olan Kuzey Atlantik Antlaşması Teşkilatı (NATO),

Türkiye'de yaşanan depremin felaketinin sonuçlarını değerlendirerek sivil savunma yeteneğini güçlendirme kararı aldı. NATO Genel Sekreter Yardımcısı Övrikt Baker'in depremin bölgesinde incelemelerde bulunduğundan sonra yazdığı rapor, 19 Ocak'ta bir toplantıda tartışılmaya açıldı.

Baker, raporunda, Türk makamlarının yerebilen konutlara ve enkaz kaldırma öncelik verdiğini, insanların kurtulmadıkça yıkılmamış evlerine dönmekle ilgili temsilleriyle görüşmelerin yapıldığını, sivil ve asker işbirliğinin mükemmelenmiş olduğunu, AKUT'un da bu görüşü savunduğunu belirtti. Baker, Türk sivil kurtarma ekiplerinin asker uçakları Yunanistan'a sınırta gönüllüleri eğmeği de belirtti.

→

AKUT destanı

Adanadan sonra Marmarayı sarsan depremde de tarih yazan sivil dernek üyeleri İstanbul'da onlarca kişiyi kurtarıldıktan sonra diğer bölgelere hareket ettiriler.

Sıra değerlerinde

Adana depreminde sergiledikleri performansı İstanbul'da depremin vurduğu Avclar'daki enkaz alanlarında da gösteren AKUT, gece gündüz çalışarak bir çok insanı hayatını kurtardı. AKUT üyeleri, İstanbul'daki çalışmalarını tamamlamışlarını ardından

dan depremden etkilenen diğer bölgelere hareket ettiriler. AKUT Kurucu Başkanı Nasuh Mahruki, enkaz altındaki insanların sağlıklı bir şekilde ulaşmanın hayatı önem taşıdığına dikkat çekerken İstanbul'da belde ve yerel yetkililerin kurtarma cihazları konusunda yardıma olmalarından yakındı.

Nasuh Mahruki, "Demir kesme aleti, taşı kuma makineleri, projektör gibi ihtiyaçlarımız tam olarak karşılanmadı," dedi.

**M. FATİH UĞUR
MUSTAFA YAĞMURLU**

Türkiye gazetesi, →

29.09.1999

Zaman gazetesi, 21.08.1999

AKUT üyelerine devletin zirvesinden teşekkür yağdı

TBMM Başkanı Yıldırım Akbulut, Başbakan Bülent Ecevit ve Başbakan Yardımcısı Devlet Bahçeli dün kabul ettikleri Acil Kurtarma Derneği üyelerine teşekkür ettiler

MHP'li Sağlık Bakanı Osman Durmuş'un boy hedefi haline gelen Acil Kurtarma Derneği'ne (AKUT) devletin zirvesinden teşekkür yağdı. TBMM Başkanı Yıldırım Akbulut, Başbakan Bülent Ecevit ve Başbakan Yardımcısı Devlet Bahçeli dün kabul ettikleri AKUT üyelerine teşekkür ettiler.

Başbakan Bülent Ecevit de AKUT üyelerine kurtarma çalışmalarındaki büyük katkılarından dolayı teşekkür ederken AKUT'a

şükranlarını sunduğunu söyledi. AKUT'un başarısını geçen yıl Batı Karadeniz'deki afetler sırasında da ortaya koyduğunu hatırlatan Ecevit "Kurtarma çalışmalarının bir bilimsel temele dayandığı ölçüde başarılı olduğu gerçeğini açıklığa kavuşturdu" dedi. TBMM Başkanı Yıldırım Akbulut, AKUT'un büyük bir çaba göstererek 200'den fazla insanı enkaz altından canlı olarak çıkartmasının her türlü takdirin üzerinde olduğunu belirtti.

İstiklal gazetesi, 02.09.1999

Devletin zirvesi, arama kurtarma çalışmalarının sembolü haline gelen AKUT'çuları ağırladı. Ecevit AKUT'çulara "eksiklikleri" anlatırken Demirel de, "Sizlere teşekkür ediyorum" dedi.

Ankara'da AKUT günleri

Ceyhan'da, Karadeniz'deki sel felaketinde ve son olarak da Marmara depreminde sayısız can kurtaran AKUT gönüllüleri dün Cumhurbaşkanı ve Başbakan'ın huzuruna çıktı. Cumhurbaşkanı Demirel, depreme karşı daha sağlam binalar yapılması gerektiğini belirterek Başbakan Ecevit, "Özen gösteremedik" özleştirisini yaptı. AKUT Başkanı Mahruki de sivil savunma birliklerini överek, "Sayılını artırmak gerekir. Her türlü göreve hazırız" dedi.

6. SAYFADA

Radikal gazetesi, 02.09.1999

"AFERİN ÇOCUKLAR"

DEMİREL DE AKUT ÜYESİ Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel, deprem felaketinde kurtarma faaliyetleri yapan AKUT yöneticilerini kabul ederek kutladı: "200 kişiyi kurtaran örgütünüzün yaptığı hizmeti takdir ediyorum" diye konuşan Demirel, Akut bareti giyerek derneğin onursal üyesi oldu.

"KUTLARIM" Başbakan Bülent Ecevit de dün Akut bareti giydi. Dernek yöneticilerini kabul eden Ecevit, Akut'un son yıllardaki bütün doğal afetlerdeki kurtarma çalışmalarına büyük katkıda bulunduğunu söyleyerek teşekkür etti. Ecevit, "Kurtarma çalışmalarını bilimsel bir temele dayandırınız, sizleri kutluyorum" dedi.

02.09.1999, *Star* gazetesi.

AKUT'a övgü

Deprem Bölgesinde son derece başarılı çalışmalar yaparak halkın gönlünde taht kuran AKUT üyelerini Cumhurbaşkanı Demirel ve Başbakan Ecevit kutladı

ANKARA - Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel ve Başbakan Ecevit Marmara Bölgesi'nde yaşanan deprem felaketinde arama ve kurtarma çalışmaları ile ön plana çıkan AKUT yöneticilerini tebrik ettiler.

AKUT yöneticileri Cumhurbaşkanı Demirel ile Başbakan Ecevit'i ziyaret ettiler. AKUT üyelerinin milletin gönlünde müstesna bir yeri olduğunu ifade eden

Afet Bölgesi'nde son derece başarılı kurtarma çalışmalarını yapan AKUT üyeleri Başkan Ecevit'e AKUT bareti giydirdiler.

Demirel "Vatandaşlarımızın hayatını kurtarmak için sarfettiğiniz cansiperane gayretleri takdirle karşılıyoruz. Herkes takdirle karşılıyor. Ben böylece de bütün vatandaşlarımızın hislerine tercüman oluyorum. Bir gönüllü kuruluş olarak yaptığınız hizmetler, bir insanlık hizmetidir. İyi Türk vatandaşı olmanın gereğini yapınız, iyi insan olmanın gereğini yaptınız. Örnek bir durum ortaya koydunuz. Bu gösteriyor ki, uzunca zamandan beri söylediğimiz bir örgütlü toplum, güçlü toplum demektir" dedi.

Türkiye'de gönüllü kuruluşları teşvik ettiğini hatırlatan Demirel, bu konuda bir hayli mesafe alındığını bildirdi. Başbakan Ecevit ise AKUT'un son yıllardaki bütün doğal afetlerdeki kurtarma çalışmalarına büyük katkıda bulunduğunu be-

lirterek, "Sivil toplum örgütü, gönüllü bir kuruluş olarak milletimiz ve devletimize ağır koşullar altında güç kattınız. Kurtarma çalışmalarının bilimsel bir temele dayandığı ve bu sağladığı ölçüde de başarılı olduğunu açığa kavuşturdunuz, sizleri kutluyorum. Büyük bölümü deprem kuşağı üzerinde bulunan Türkiye'de sivil ve resmî kurtarma ekiple-ri için önemli çok büyük diye konuştum. Misyonlarının büyük afetlerde can kaybının en aza in-

dirilmesi olduğunu anlatan AKUT Başkanı Nasuh Mahruki, bu şiddette ve genişlikte bir depremin oluşturduğu hasarla ABD'nin bile kolay başedemeyeceğini söyledi. AKUT yöneticileri, Cumhurbaşkanı Demirel'e ve Başbakan Bülent Ecevit'e şükran plaketi sundular. AKUT yöneticileri, ayrıca Cumhurbaşkanı Demirel'i de onursal üyeleri ilan ettiler. Ziyaretlerinin ardından ANAP Genel Başkanı Mesut Yılmaz'ın, Nenehatun Caddesi'ndeki komutana giden AKUT yöneticileri, Yılmaz'la da bir süre görüştüler. Ziyarete de konuşma yapan Yılmaz, AKUT'un örneği bir sivil toplum örgütü olduğunu belirttikçe, yöneticilerine teşekkür etti. AKUT Genel Başkanı Yılmaz, tüm gençleri AKUT'a destek olmaya ve katılmaya çağır-
dı.

Türkiye gazetesi,
02.09.1999

AKUT dünyanın gündeminde

İSTANBUL - AP haber ajansı felaket bölgesine devletten önce ulaşan AKUT'u haber yaptı.

Tüm dünyaya geçtiği haberinde gönüllü üniversite öğrencileri ve dağılardan oluşan kurtarma ekibi AKUT'un depremi sonrasındaki çalışmaları nedeniyle Türk halkının gönlünde yer ettiğini belirten AP, kriz karşısında ağır davranmakla eleştirilen bazı devlet yetkililerinin ise Nasuh Mahruki yönetimindeki örgüte öfkelerini vurguladı. "Üç yıl önce Mahruki tarafından kurulan

dernek halk tarafından o kadar sevildi ki, deprem sonrasında binden fazla yeni gönüllü derneğe başvurdu, yüklü para, gıda, giysi ve tıbbi malzeme yardımı AKUT aracılığıyla felaket bölgesine ulaştırıldı" diye devam eden haber, 32 ülkeden gelen 1700 yabancı kurtarma elemanı ile sıkı işbirliği içinde çalışan AKUT'un, yaptığı uyarılar nedeniyle, Sağlık Bakanı Osman Durmuş tarafından salgın hastalık söylentisi çıkarak halka paniğe imkle suçlandığı vurgulandı. (Dış Haberler)

28.08.1999,
Radikal gazetesi.

İşte kahramanlar

İmleri "aslan" dedi, kimileri "şovcu" dedi. Ama son depremde herkes gördü ki AKUT büyük bir görevi alınının aklıyla yerine getirip bir çok can kurtardı

Güneş gazetesi, 03.09.1999

Size minnettartız

HİÇ POLEMİĞE GİRMEDİLER

AKUT üyeleri Dr. Feridun Çelikmen, Sarp Yelkenioğlu, İskender Iğdır'ın da katıldığı toplantıda, Başkan Nasuh Mahruki (en solda) annesinin vefatı ile ilgili sorulara "Özel konu" diyerek yanıt vermedi. Mahruki şahsiyle ilgili söylentilere de "Tutun ki Yahudiyim, Masorum, her neyse oym. Merak ediliyorsa Türk ve Müslümanım. Amaç insanı yerden, ne önemi var?" diye yanıt verdi.

Çenk ERTEKİN

Nasuh Mahruki

İskender Iğdır

Hızır gibi yetiştiriler. 200 kişiye enkazdan çıkardılar. Görevlerini tamamlayıp çekildiler. Şimdi sıra, gelecekte daha geniş hizmet için çalışmaya geldi...

■ Zeynep KURTBAŞ

DEPREM binaları yerlebir etmişti. 7,4 şiddetindeki depremin üç saat sonra kendilerine en yakın deprem bölgesi olan Avclar daydı. AKUT gönüllüleri. Onlara kişiye yardım eli uzatılar. Sonra hemen depremin merkezine hareket ettiler. Uyumadılar, çalışılar ve 200 insanı hayata döndürdiler. AKUT gönüllüleri, depremin 10'uncu gününde dezenledikleri basın toplantısıyla bölgede arama ve kurtarma çalışmalarına son verdiklerini açıkladı. Değerlendirmeye toplandı, AKUT'un (Arama Kurt-

tarma Derneği) 150 üyesiyle birlikte bin kadir gönüllüyü organize ettiği ve 9 günde yaklaşık 200 kişinin canını olarak kurtardığı belirtildi. Dernek Başkanı Nasuh Mahruki, artık işin mucizelerine kaldığını, makinelerin olduğu yerde arama kurtarma çalışmasını yapamayacağını kaydetti.

9 gün boyunca en fazla 8-10 saat uyuyan dernek üyeleri, peşkeş gönüllülerinin yardım ve desteğini de çantaları altında topladı. İlk iki gün davar yığmalarında altındaki seslere kulak veren 80 kişilik eğitimli ekip, üçüncü gün bin kişilik dev bir orduya dönüştü. Mahruki,

oğ gibi boyuyun yardım ağım şu sükretle düle getirdi. "Eli kazma türek tutun herkes geldi. Ve elini taşın altına soktu. Kimi enkaza gördü, kimi su taşladı..."

Toplantıda bir başka noktaya daha dikkat çekildi. Türkiye'nin dört yanından alan yardım ağının ödemesi kalan AKUT, Değerlendirmeye ve çevresine ulaşan insaniyetin tesdin alarak, dağıtımını organize etti. Akut dernek, bu anlamda görev yapacağına inanıyor. İnsaniyetin Kırz Mes. Bakışın devredildiğini açıkladı. Mahruki, kendilerine duyulan güvene teşekkür etti.

Kadro genişliyor

AKUT gönüllülerini yeniden donatıp, eksiklerini tamamlamak için kolları sıvadı. Hedefler daha yüksek teknolojik donanımı sağlamak ve eğitim üyesini artırmak. Bu çerçevede bir eğitim projesinden söz ediyor. AKUT, bazı illerde eğitim merkezleri oluşturacak ve gönüllüler arama kurtarma konusunda eğilecek. Nasuh Mahruki, AKUT'a üyesinin adaylıktan geçtiğini ve asil üyesinin ancak bir yıl sonunda gerçekleştirilebileceğini ifade ediyor.

[illegible]

Aktüel dergisi, 1999.

[illegible]

Akşam gazetesi,
08.10.1999

AKUT'a karşı AKKURT

ANKARA- MHP Marmara Bölgesindeki deprem felaketinden farklı bir ders çıkardı. MHP, ilerde sivil örgüt Arama ve Kurtarma Takımı (AKUT) gibi ekip kurmaya başladı. AKKURT adıyla ilk kurtarma ekibi Afyon'da oluşturuldu. Kurtarma ekibinin adını, Çifci Ocakları'nın simgesi olan "kurt" adını taşıması dikkat çekti.

Afyon'un MHP'li Belediye Başkanı Hayrettin Bursalı, "Ülüsçe bözi üzen deprem felaketinden sonra bölgede yapmış olduğum incelemeler ve kanalizasyon yollarının sonucunda, bu tür afetleri en az kayıpla atlatmanın eğitimi ve organize olma arama kurtarma ve acil hizmetlerle sağlanabileceğini anladım. Bu nedenle de AKKURT'un kurulmasını kararlaştırdık" dedi.

Eğitilmiş köpek yetiştirilecek

Hilal ve çadırlardan oluşan kendine has ortamı olan Afyonkarahisar Arama ve Kurtarma (AKKURT) adıyla kurulmuş ekibin yapacağı çalışmalar da şöyle sıralandı:

■ Afyon'un alt yapısını inceleyerek potansiyel tehlike sahalarını tespit etmek.

■ Kanal ve kanalların temizlenmesini sağlamak.

■ Arama, kurtarma, acil hizmet personelinin seçimini sağlamak.

■ Halkı arama ve kurtarma, acil hizmetler konusunda bilgilendirmek.

■ Araştırma-geliştirme çalışmalarını yapmak.

■ Konuyla ilgili eğitim testi yaptırmak.

■ Kurtarmayla ilgili araç, gereç ve malzeme almasını sağlamak.

■ Kurtarma ekibinde kullanılmak üzere eğitimli köpek yetiştirmek. **Nevin BILGIN**

Sabah gazetesi, 01.09.1999

İlk müdahaleyi yapacak

Ruhsal acılara psikolojik AKUT

Deprem bölgesinde 3 ayda 500 psikologla hizmet veren Psikologlar Derneği, olası felaketlere karşı psikolojik AKUT'u kuruyor

Türkiye, ardı ardına yaşadığı deprem felaketlerinin acısını sarken, toplumun her kesiminde, gelecekte olası felaketlere "hazırlıklı olma" gayretini görülmüyor.

Türk Psikologlar Derneği (TPD), Türkiye'nin felaketlere en kısa zamanda müdahale edebilecek "acil psikolojik kurtarma ekipleri" oluşturuyor.

"Trauma psikologları"ndan kurulacak ekipler, felaketler konusunda deneyimli kişilerden seçilecek.

TPD Başkanı İhsan Dağ, deprem bölgelerine hazırlıksız olduğunun, yaşanan depremlerle birlikte

bir kez daha ortaya çıktığını belirterek, "Bundan ders çıkarmak gerekiyor. Aksi takdirde, yaşanan acıların gelecekte de tekrarlanmayacağını kimse garanti edemez" dedi.

TPD olarak 17 Ağustos depreminin hemen ardından İstanbul, İzmir ve Ankara başta olmak üzere psikologların depremezedelere psikolojik destek verdiğini anlatan Dağ, 3 ayda 500 psikologun yaklaşık 500 bin insana ulaştığını söyledi.

Dağ, deprem bölgesinde acil hizmetin Aralık sonunda tamamlanacağını bildirdi.

AKUT'tan sonra SAKUT

Birleşmiş Milletler Çevre Koruma Teşkilatı'nın desteğinde, Sualtı Arama ve Kurtarma (SAKUT) birimi oluşturuluyor.

NURHAT TALAY

ADANA ve çevresinde meydana gelen depremlerde kurtarma çalışmalarını kamuoyuna duyurmak için AKUT'tan (Arama ve Kurtarma Takımı) sonra, sualtında arama ve kurtarma çalışmaları yapabilecek özel bir birim kurulması için çalışma başlatıldı.

Balıkadamlar Spor Kulübü Bilimsel Dalış ve Deniz Kirliliği Araştırma Sorumlusu Dr. Mustafa Tolay, kati ve terörist yollarına karşı verdiği mücadele örneğiyle Balıkadamlar Spor Kulübü ve Birleşmiş Milletler Çevre Koruma Teşkilatı'ndan ortak çalışma teklifi geldiğini belirtti.

Tolay, BM'nin desteğinde, başta Karadeniz olmak üzere denizlerdeki çevre problemleri konusunda araştırma çalışmalarına

katılacak balıkadamların, tehlikeli bölgelerde veya deniz kazalarından sonra da dalaş yapmak üzere Balıkadamlar Spor Kulübü bünyesinde bilimsel dalış da yapabilecek Sualtı Arama ve Kurtarma (BSK-SAKUT) birimini oluşturulacağını bildirdi.

Başta İstanbul ve Ca-

nakkale boğazları olmak üzere, Türkiye'nin yoğun tanker ve büyük tonajlı gemi trafiği bulunan sularda sahne olduğunu anlatan Tolay, şöyle konuştu:

"Yaklaşık 10 kişilik çekirdek kadrodan oluşacak SAKUT, yedek kuvvetlere de sahip olacak. Herhangi bir deniz kazasında ihtiyaç halinde SAKUT'taki eleman sayısı 50-60'a kadar yükseltilmektedir. Sponsor firmalar ile ekipmanları-

mızı güçlendiriyoruz" dedi. Daha da çok sayıda gönüllü SAKUT'la yöre alabileceği kate gelecektir."

Balıkadamlar Spor Kulübü Teknik Komite Başkanı Tamer Ürel ise SAKUT'un hidrolojik, kimyasal, nükleer ve petrol atıklarıyla kirlenmiş bölgelerde dalaş yapabileceğini belirterek, ayrıca tehlikeli deniz kazaları sonrasında kurtarma çalışmalarına katılabileceğini de kaydetti.

AKUT üyeleri Adana'da meydana gelen depremde başarılı çalışmalarını sürdürüyor

Yeni Asır gazetesi

17.04.1999

Bizim Gazete, 11.08.1999

İSTE SAKAY- Sabancı Anadolu Teknik Lisesi'nde konulan arama kurtarma acil yardım ekibi SAKAY'ın başkanı Erdem Altın, Ekber Sener Yazar, Sener Elmas, Ahmet İnce, Tayfun Altın, Fırat Koyu, Emre Can Türköz, Ercan Ağacan ve Canek Karlıkaya yer alıyor.

Bu da bizim AKUT

Sabancı Anadolu Teknik Lisesi Sivil Savunma Kolu bünyesinde bir kurtarma ekibi kuruldu. SAKAY adı verilen ekip, ilk sınavını Çankırı depreminde verdi.

Çankırı'da 15 kişilik SAKAY ekibi, 15 Ocak'ta Çankırı-Çerçili'de meydana gelen depremin ardından, depremden bir gün sonra bölgeye ulaştı. Ekip, diğer tüm ekiplerden, hatta devletten önce Çankırı'nın Ekin Köyü'ne girerek, köy halkına yardım, bat

ıranıye, etmek ve mün dağıttı. 2 gece 3 gün boyunca onkuz altında telef olan hayvanları çıkarttı. Orta ilçesindeki zor durumda bulunan vatandaşların imdadına yetişen SAKAY, bölgede kapalı AKUT gibi üstün başarı gösterdi. ■ **Haberi 10'da**

Kocaeli gazetesi,
10.05.2000

AKUT gibi

Sivil Savunma İl Müdürlüğü, 200 seçme memurun katılımıyla 20 ayrı **arama-kurtarma timi** kurdu.

Türkiye'de ilk kez

Büyük deprem sonrası eleştirilen mevcut Sivil Savunma İl Müdürlüğü, şimdi de Türkiye'de ilk olarak bir önce gerçekleştirilen 10 ayrı kurtarma timinden önce 200 per lisanslı personel, eğitim ve uzmanlaşmış "AKUT" kurtarma timleri'ni kurdu. AKUT Sivil Savunma profesyonelleri görev yapacak.

Afet anında görevde

Bursa'da olan bir afet anında hemen devreye girecek olan Bursa Arama ve Kurtarma Timleri, görev yaptıkları yerlerde malzemelerini hazır tutacaklar. İl Müdürü Vedat Örsen, bu malzemelerin, afet anında için Tufan ve Rana'dan araz, Marmara ve Akdeniz deniz ile ilgili meydana gelecekleri acil kurtarılar (HCCGOLU) form haberi 9'da

Bursa 2000
gazetesi,
15.10.1999

Kurtarma ekibi oluşturuluyor

Bursa'ya AKUT

Bursa'da sürekli görev yapacak "İl Kurtarma ve Yardımlaşma Komitesi" için dün karar alındı.

Vall Tasarılar başkanlığında dün bir araya gelen kamu kurum ve kuruluşlarının yöneticileri ile sivil toplum örgütlerinin temsilcileri, depreme karşı bir dizi kararlar aldı. Çeşitli meslek gruplarından oluşan AKUT tarzı bir ekip kurulacağını belirten Vall Tasarılar, komite için Otosan'ın bilgisayar donanımıyla kriz merkezi gibi kullanılabileceğini söyledi. **Kemal GÖZ'ün haberi 9. sayfa**

Bursa 2000 gazetesi,
15.09.1999

Resmî, sivil bütün kurtarma ekipleri, hızları ve teçhizatları

Yeni AKUT'lar

Askerler, AKUT'u örnek alarak kurulan kurtarma grupları, sivil savunma ekipleri ve madenciler Düzce'deki enkazlara depremden birkaç saat sonra müdahale ederek birçok kişinin kurtulmasını sağladılar.

Düzce'de, enkaz altında yakınlarda kurtarmak için ilk akla gelen kurtarma ekibi olan AKUT oldu. En başta kurtarılmış bulunan ite sivil savunma ekipleri ve teçhizatlarıyla Zonguldak Kömür Ocakları'nda çalışan madenciler gerek deprem kayıtları dışındaki ocağındaki madenciler ve yeni varlığını devreye sokarak, rahatsız çalışan madenciler, çok hızlı bir şekilde Düzce'ye sevk edildi. Madenciler, 3-4 saat içinde kurtarma ekibi olarak müdahale ettiler.

Sivil savunma ekipleri de bu depremde başta bir itme vardı. Özellikle Eskişehir'den gelen sivil savunma ekipleri alımlarla yaradılar, kolona bacağı kesmeden, tehlikeyi göze alıp kolonları ve çubukları keserek kurtarıldılar. ETÜDÜST (Ereğli Doğalgaz Kurumu), İzmitli Marmara Oda'sından Fatih Uğuray'ın ekibi, madenciler, sivil savunmacılar, askerler, Bursa İtfaiyesi, Düzce'nin her tarafında görev yapan kurtarma ekipleri, bütün kurtarma komutanları uzman Sermak şifresi de enkazı komple bulunduran hastaneler vardı. Hayatın Caddesi'nde kurtarma başlatıldı. **H. İBRAHİM BALTA / M. ERKAN ACAR**

Her kurtarma ekibinin yanında, enkazın altındaki en küçük hayat emaresini algılayabilecek ses ve ısıya duyarlı cihazlar vardı. Kurtarılmış, cihazlar sayesinde her enkaza bilimsel olarak müdahale ettiler ve çok başarılı oldular. **FOTOĞRAFLAR: SELAHATTİN BEY**

Zaman gazetesi, 16.11.1999

FOTOĞRAFLAR: SELAHATTİN BEY

'AKUT' olacaklar

İSTANBUL - Büyükşehir Belediyesi ve İl Sivil Savunma Müdürlüğü'nün depremin ardından oluşturduğu 'Deprem ve Afet Acil Yardım Ekibi', çalışmalarını dün bir tatbikatla başlattı. Vatandaşların Caddesi'ndeki tatbikatı izleyen Büyükşehir Belediye Başkanı Ali Müfit Görtürne, "İlk aşamada 50'ye kadar oluşan üç ekip özel olarak eğitilecek. Amacımız, 500 kişilik bir ekip kurmak" dedi. (Radikal)

Radikal gazetesi, 19.10.1999

İzmir'in de bir AKUT'u olacak

Vali Kemal Nehrozoğlu'nun emriyle kurtarma ekibi kurulması için çalışmalar başlatıldı

İZMİR Valisi

Kemal Nehrozoğlu'nun emri ile İzmir'e kurtarma ekibi kurulması için çalışmalar başlatıldı. Ote yandan deprem bölgesine

gönderilecek kışık çadırların İzmir'de üretilmesine karar verildi. Nehrozoğlu, Marmara depreminin ardından yapılanları anlatmak amacıyla EGEV Başkanlar Kurulu ile basın toplantısı düzenledi.

İZMİR'İN doğal afetlere hazırlıklı olması için çeşitli projeler ürettiklerini söyleyen Vali Nehrozoğlu, afetzedelerin kışın barınması amacıyla çalışmalar yaptıklarını, kışık çadır yardımında bulunma kararı aldığını belirterek, "Çeşitli ülkelerden gelen çadır örnekleri yeterli bulunmadı. Burada daha iyisini üretebiliriz. Dikimler başladı" dedi. **TURAN GÜLTEKİN**

Egeli Sabah gazetesi, 02.10.1999

İnşallah **AKUT** gibi hayırlı çıkarlar

Depremde AKUT'un çalışmalarını görenler, bu kurumu örnek aldılar. Şimdi Ege'nin her köşesinde **AKUT benzeri** kurtarma ekipleri kuruluyor.

Bu kurumlarda her kesimden vatandaş gönüllü görev alıyor.

İzmir'de **İZAKUT** (İzmir Arama Kurtarma ve Acil Yardım Grubu) ve **AKAY** (Acil Kurtarma ve Yardım Derneği) örgütleniyor.

Denizli'de **AMOK** (Afetle Mücadele Organizasyon Komitesi) oluşuyor.

Biga'da **BIGAKUT** (Biga Arama ve Kurtarma

Derneği) kuruluyor.

Muğla'da **MUKUT** (Muğla Arama ve Kurtarma Derneği) yayılıyor.

Edremit'te **EKUT** (Edremit Arama ve Kurtarma Derneği) geliyor.

Manisa'da **MAK** (Manisa Arama ve Kurtarma Derneği) örgütleniyor.

Bodrum'da **BAB** (Bodrum Afet Birimi) kuruluyor.

Diğer yörelerde de buna benzer kurtarma birimleri oluşturuluyor. Tabii bu tür demeklerin yapılması güzel. Yeter ki, onlar da ağabeyleri AKUT gibi hayırlı, bilgili ve çalışkan çıksınlar

Yeni Asır gazetesi, 02.10.1999

Koç, kendi 'AKUT'unu kuruyor

Nur ÖZKAN/İSTANBUL

Koç Holding bin kişilik sivil savunma ekibi kuruyor. Koç Holding Yeni İş Geliştirme Koordinatörü ve Koç Grubu Deprem Kızı Masası Başkanı Ali Koç, 45 bin kişilik holding bünyesinde bin kişilik bir kuruma ekibinin kurulmasını ilişkin proje üzerinde çalışıldığını belirterek, konunun Koç Holding Yönetim Kurulu'na önerileceğini, ekibin 11 ay içerisinde kurulmasının planlandığını söyledi. Koç, bünyelerinde kurdukları "Acil Tıp Derneği"nin de 2'er kişilik gruplar halinde faaliyetlerini sürdürdüğünü belirtti.

Deprem esnasında Koç Holding'e bağlı şirketlerin yanından taşınabileceğini söyledi. "Programatik, organizasyoncu-

Depremzede çalışana 400 konut

Koç Holding bünyesinde bulunan Emekli Yardım Derneği, Koç Holding'in Koç Ailesi, çalışanları ve Koç Holding'in yabancı ortaklarının yardımları ile 8.5 milyon dolarlık bir fon oluşturulduğunu da söyledi. "Bu para ile kendi aramız üzerinde Adapazarı'nda 400 konutluk prefabrik evler yapacağız. Bütün Koç Grubu bünyesindeki depremezdelemlerin aynı çalı altında olmasını istiyoruz. Kasım ayı sonuna kadar bu projeyi bitireceğiz. 1.5 milyon dolar ile 317 ailenin 2 senelik konaklamasını yapacağız, 4 milyon dolarla da Emekli Yardım Derneği için konut finansmanı için altkısımları" diye konuştu.

luluk depremde yara açtı. Koç Holding'in savunmasının da ne kadar hazırlanmış olduğunu depremlerden sonra gördük. Bunun için kendi sivil savunma ekibini kurmaya karar verdik" dedi.

Deprem deneyimle 4 ayı nolu da kendi merkezi oluşturdukları sivil savunma ekibi, yardım çalışmaları

derneği Koç Holding Yabancı Sanayi'den büyük yardım gördüklerini söyledi. Koç, Koç Holding'in depreme hazırlanmış olduğunu belirtirken, "Çabuk karar vermemiz gerekiyordu. Bütün (işletmelerimiz) en büyük unsuru hızlı reaksiyon ve işletimi sağlanabiliyordu. Organizasyon Ford

İridium'u telefonları üzerinden Gönderme merkezine asla ulaşamıyorduk. Biz bu açıdan depreminde hiç dayanamadık" dedi. Koç Grubu'na bağlı yabancı kuruluşların, yeni yönetimlerin ve sivil savunma derneğinin yarınları çok daha fazla ve etkili sığınma başkaldırıları kaydeden Koç, "Esasen AKUT ve Sivil Savunma Derneği ile bizim sığınma başkaldırıları" dedi.

Koç, "Yeni yönetimlerin ve sivil savunma derneğinin çalışmaları çok daha başarılı olduğunu gördük. İhtiyaçlarını tespit açısından çok verimli olduk. Bazı yerlerde onlara rağmen çalışmamızda tepki aldık. Öte yandan internete mitingleri düzenlenecekti. Sizce mi? 17 bin 200 kişi ziyaret etti" diye konuştu.

Dünya gazetesi, 28.09.1999

YENİ KURTARMA TEŞKİLAT

AKUT'tan sonra AKAT

Antalya'da da doğal afetlerde arama, kurtarma çalışmalarına katılmak amacıyla kısa adı AKAT olan "Akdeniz Kurtarma ve Arama Teşkilatı Derneği" kurulması amacıyla çalışmalar başlatıldı.

Örgütlenme çalışmalarının öncülüğünü yapan Orkan Orman, bölgede meydana gelebilecek doğal afet ya da çeşitli kazaların müdahale edilebilecek ya da profesyonel kadroları olmadığına söyledi. Orman, şöyle konuştu:

"Sivil savunma ve ifaiye var, ama yeterli. Bunların hepsini içeren bir teşkilat kurmak için çalışmalara başladık. Bu teşkilat, dağ ve orman kurtarma, orman yangını, sel, deniz kurtarma, deprem ve trafik kazalarında müdahale edilebilecek." □ *Antalya*

Bakış gazetesi, 01.09.1999

Milliyet gazetesi, □
04.09.1999

Manisa'nın AKUT'u

Marmara depreminin ardından, Manisa'da da acil müdahale ve kurtarma ekibi oluşturmak için harekete geçildi. Çalışmalar kapsamında

Manisa Arama Kurtarma Derneği (MAKDER) kuruldu. Onursal Başkanlığa, Belediye Başkanı Adil Aygül getirildi.

Yönetimde de sivil toplum örgütlerinin başkanları, Dağcılık Spor Kulübü Derneği üyeleri, doktorlar, avukatlar ve işadamları görev aldı.

YAKUT AKUT'u örnek aldı

DEPREM felaketinde, arama-kurtarma çalışmalarında büyük basın sergileyen AKUT, İsparta'nın Yakaören köyüne örnek oldu. 1400 nüfuslu köy, Ali Rıza Tekin'in tüm komutanlığında, 10 kişiden oluşan bir ekip kurdu.

Kısa adı YAKUT olan Yakaören Arama Kurtarma Ekibinde, aralarında dağcı, sağlık memuru, dozer operatörü ve yabancı dil bilen elemanlar da bulunuyor. Arama kurtarma çalışmalarında ekibe yardım edecek kişi köpek de var.

Ali Rıza Tekin, Yakaören'in Burdur'dan geçen tuz hattı üzerinde bulunulduğunu bildirerek, "Sivil Savunma Müdürlüğünde, eğitim çalışmaları alacağız. Bu girişimden mutluyuz" dedi.

Hürriyet gazetesi,
12.09.1999

İzmir'in AKUT'u ODAK kuruldu

Kurucuları arasında İl Sağlık Müdür Yardımcısı Dr. Turhan Sofuoğlu ile çok sayıda mühendis, mimar, dağcı ve jeofizikçinin yer aldığı İzmir Organize Destek Arama Kurtarma Derneği (ODAK) kuruldu. Derneğin çalışmalarıyla ilgili basın açıklaması yapan ODAK Başkanı Dr. Sofuoğlu, Türkiye'de son günlerde sivil toplum örgütlerinin arama ve kurtarma alanlarında çok önemli işlevler yüklediğini söyledi.

Uzman birimler

Türkiye'de yaşanan deprem felaketlerinden sonra, arama ve kurtarma çalışmalarında sivil toplum örgütlerinin ne kadar önemli olduğunu ortaya çıktığını belirten Sofuoğlu, "AKUT örneği, bir sivil toplum örgütünün ne kadar yararlı olabileceğinin en somut göstergesidir" dedi. Sofuoğlu, ODAK'ın çalışma alanına giren deprem, sel ve yangın başta olmak üzere her türlü doğal afete müdahale edecek uzman birimler kuracaklarını söyledi.

İzmir ve ilçelerindeki okul ve fabrikalarda, uzman kişilerin öncülüğünde teorik ve pratik eğitim çalışmalarına başlayacaklarını belirten Sofuoğlu, "Şu anda dernek bünyesinde 40'in üzerinde uzman var. Bu arkadaşlar,

kendi içinde görev dağılımı yaparak çalışmalarına hemen başlayacaklar. Bunun için tüm İzmirlilerden her türlü yardımı bekliyoruz" diye konuştu. Dernek merkezinin önümüzdeki günlerde Bornova'da açılacağını belirten Sofuoğlu, irtibat kurmak isteyenlerin 4222150 ve 0532 6125783 nolu telefonları arayabileceğini, isteyenlerin ise Akbank Alsancak Çarşı Şubesi DHU-18503/01-7 nolu hesaba para yardımı yapabileceğini söyledi. **FIKRET KARAGÖZ**

Egeli Sabah gazetesini, 20.11.1999

Bursa'nın "AKUT'u AKED"

Bursa 2000 gazetesini, 23.09.1999

CADIRLAR DEĞİŞİYOR

Kızılay, depremde çok eleştirilen eski çadır modelini kullanmaktan vazgeçti. 12 ve 16 metrekarerlik iki ayrı çadır tipi belirlendi. Oda tipi olan çift tabanlı, su geçirmez, dört kişilik bir aileyi barındırabilecek 12 metrekarerlik çadırların üretilmesine karar verdi. Küflenmez kumaştan bu çadırların günde 70 adet üretilmesi planlanıyor. Kutup tipi olan 16 metrekarerlik çadırlar da ihtiyaca göre üretilcek. Depoların yenilenmesi ve geliştirilmesinin maliyeti 30 milyon dolar olarak hesaplandı. (Fotograf: Coşkun İNCEKARA)

Kızılay'ın AKUT'u kuruluyor

Kızılay bünyesinde "Arama Kurtarma Birimi" (AKUT) oluşturulması projesini, AKUT'tan ayrılan Ertuğrul Melikoğlu yürütüyor: "AKUT küçük kalıplı süreç kalitesini koruyabildiğine inanıyor. Halbuki Türkiye'de bu konuda büyük bir açık var. Tecrübemi daha uygun bir yerde kullanabilmek için Kızılay'dayım. Kabaca projenin üç hedefi var: Birincisi Kızılay'ın merkezinde güçlü bir arama kurtarma ekibi kurmak; gerekirse yurtdışında da Kızılay ve ülkenizi de temsil edebilecek bir yapı oluşturmak. Bu gönüllüleri ve profesyonelleri olan, başka ülkelerdeki örneklerine de benzeyen modern bir ekip olacak. İlk profesyonel kadromuz çekirdeği kuruldu. Dört kişi işe alındı. Üç arkadaşımız AKUT'tan. Arama Kurtarma ekibinin tüm kentlerde kurulması büyük maliyet. Ama Kızılay'ın bu ekipleri

finansı edebilecek büyük şubeleri var. Bir de Amerikalıların desteklediği, halk eğitim projemiz var. Depremden sonra arama kurtarma ekipleri gelene kadar halk na yapacak? Bu konuda yaygın bir eğitim amaçlanıyor.

Hürriyet gazetesi, 22.04.2001

TSK'nın AKUT'u kuruldu

GENELKURMAY Başkanlığı'na, doğal afetlerde, afet bölgesinde arama, kurtarma faaliyetlerinde bulunmak üzere "TSK Doğal Afetler Arama/Kurtarma (DAK) Taburu" kuruldu. Yapılan açıklamada Marmara Bölgesi'nde meydana gelen deprem felaketinin, Türk Silahlı Kuvvetleri'nin (TSK) doğal afetlere müdahale ya yardım konusunda, bazı yeni teşkilatlara sahip olması gerektiğini ortaya çıkardığı belirtildi.

■ ANKARA (A.A)

Hürriyet gazetesi,
30.05.2000

AKUT Bakanlığına örnek oldu...

- Adana'da depremli ile adından söz ettiren Arama Kurtarma Derneği'nin (AKUT) başkanı çalışmalarından etkilenen İçişleri Bakanlığı, Batı tipi askılı bir sivil savunma örgütü için harekete geçti. Bakanlık, Ankara Adana, Diyarbakır, Erzurum, İstanbul, İzmir ve Samsun'da modern teçhizatlarla donatılmış, 110'ar kişiden oluşacak sivil savunma timleri kurmak için 1999 yılı bütçesinden 1 trilyon ödenek ayırdı.
- İçişleri Bakanı Kutlu Aktaş, TBMM Plan Bütçe Komisyonu'nda gerçekleşen bütçe görüşmelerinde sivil savunmaya büyük önem verildiğini bildirdi. Edilen bilgiye göre, bakanlık 1999 yılında modern bir sivil savunma adı kurmay planlıyor. Buna göre, Ankara'daki sivil savunma birliği takviye edilirken, ilk aşamada İstanbul ve Erzurum sivil savunma birliklerinin malzeme ve teçhizat ihtiyacı karşılanacak. Ayrıca İzmir, Samsun, Adana ve Diyarbakır'da yeni sivil savunma birimleri kurulacak.

Öncü gazetesi, 09.11.1998

Belediye AKUT kuruyor

100 KİŞİLİK EKİP

BÜYÜKŞEHİR Belediyesi, 100 kişilik arama-kurtarma ekibi kuruyor. Deprem ve sel felaketlerinde görev yapacak ekibi eğitecek 10 kişilik belediye personeli yurtdışına kursa gönderilecek. Belediye Personel Daire Başkanı Hüseyin Gulsun, "Bu ekip göreve her zaman hazır bekletilecek" dedi...

Sabah gazetesi, 07.09.1999

AKUT'a Abdi İpekçi Barış Ödülü

Yunan kurtarma ekibi EKAM Marmara, AKUT ise Atina depremindeki örnek çalışmaları nedeniyle "Abdi İpekçi Türk-Yunan Dostluk ve Barış Ödülü"ne layık görüldü.

Taki Berberakis'in
haberi sayfa 20'de

AKUT'a Abdi İpekçi Ödülü

Taki Berberakis Atina

AKUT ve Yunan kurtarma ekibi "EKAM" a, "Abdi İpekçi Türk - Yunan Dostluk ve Barış Ödülü" verilecek. Abdi İpekçi Ödülü'nün Yunanlı jürisi, iki ekibin örnek çalışmalarının yanı sıra, Türk ve Yunan halklarıyla tüm dünyaya gönderdikleri mesajın bu ödüllendirme ile tanınmasına karar verdi. EKAM, Marmara Depremi'nde, AKUT ise Atina'da başarılı çalışmalar yapmıştı. Ekiplere ödülleri, kasımda Atina'da verilecek.

Milliyet gazetesi, 13.09.1999

Spor ve Evren Ödülü Nasuh Mahruki'nin

Dağcılıktaki başarıları ve AKUT'taki çalışmaları ile Türkiye'nin adını uluslararası platformda duyuran "Kar Leoparı" Nasuh Mahruki, Uluslararası Olimpiyat Komitesi'nin "2000 yılı Spor ve Evren Ödülü"ne layık görüldü. ■ Spor sayfasında

Atina'da Bayatlı ve AKUT'a ödül günü

Yunan Olimpiyat Şampiyonları Birliği, Türkiye Millî Olimpiyat Komitesi (TMOK) Genel Sekreteri ve AİPS Başkanı Tugay Bayatlı'ya, spora ve barışa katkıları nedeniyle bugün Atina Müzik Sarayı'nda özel bir ödül verecek. Türkiye Millî Olimpiyat Komitesi'nden yapılan açıklamada, Yunan Olimpiyat Şampiyonları Birliği'nin bundan bir süre önce Türkiye'yi sarsan deprem felaketi nedeniyle, C 130 tipi bir askeri uçak dolusu yardım malzemesi ile birlikte İstanbul'a geldiği ve yardım malzemelerini Türk Olimpiyat Şampiyonları'nı temsil eden Mahmut Atalay'a teslim ettiği hatırlatıldı. Törene, devlet ve hükümet yetkilileri ile spor otoritelerinin davet edildiği, Atina depreminde Yunan halkının yardımına koşan AKUT Derneği üyeleri Cilasun Bayülgen, Ebru Atalay, Ceyda Kelleci ve Emre Ayan'ın da ödül alacağı bildirildi.

Yeni Asya gazetesi, 16.12.1999

İnsan Hakları Ödülü AKUT'a

KARŞIYAKA Belediyesi İnsan Hakları Ödülü'nü AKUT gönüllülerine alacak. Ödül daha önce Uğur Mumcu, Aziz Nesin, Alija İzzet Begović, Mustafa Abdülcemil Kırılmaz, Raul Denkaş, Azerbaycan Cumhurbaşkanı Haydar Aliyev ve Şehit Aileleri Yardımlaşma ve Dayanışma Derneği'ne verilmişti.

Hürriyet Ege gazetesi,
02.12.1999

Hürriyet gazetesi, 21.03.2000

AKUT'a ödül yağıyor

Kocaeli ve Düzce depremlerinde yüzlerce insanı göçük altından çıkararak yeniden yaşama döndürmeyi başaran **AKUT, 105'inci ödülünü müzesine götürdü**

Deprem sonrası arama ve kurtarma alanında gösterdiği başarılarla Türkiye'nin gururu haline gelen Arama Kurtarma Derneği'ne (AKUT) ödül yağıyor. 17 Ağustos'taki Kocaeli merkezli deprem sonrası en çabuk yardıma koşan sivil toplum örgütü olarak dik-katleri üzerine çeken ve yüzlerce insanı göçük altından çıkaran AKUT'a, 105'inci ödülünü iletişim dünyasının önde gelen firmalarından Ünitel verdi. Yurt dışındaki depremlerde de başarılı kurtarma çalışmaları yapan AKUT, bugüne kadar Cumhurbaşkanı Demirel de dahil olmak üzere bir çok kurum ve kişiden 104 ödül aldı. AKUT'a ayrıca, kesintisiz iletişim sağlayan Iridiumlu uydular telefonları hediye edildi.

ANINDA İLETİŞİM

Ünittel Genel Müdürü Coşkun Çoçroğlu Iridium uydular telefonlarını AKUT Başkanı Nasuh Mahruki'ye dernek merkezinde yapılan bir törenle teslim etti. Ünittel, böylece, Türkiye'yi sarsan Kocaeli ve Düzce depremleriyle önemli bir kez daha ortaya çıkan, anında iletişim gereksiniminin karşılanması, uydular üzerinden haberleşme sağlayan Iridium ile örnek bir katkı sağladı. AKUT Başkanı Nasuh Mahruki, arama kurtarma çalışmalarında iletişimin çok önemli olduğunu belirterek, "İletişim ne kadar sağlıklı ve kısa zamanda olursa arama kurtarma çalışmaları da o denli başarılı olur" dedi.

KESİNTİSİZ...

Avuç içine sığabilen, kullanımı kolay cihazlar, abonelerine dünyanın her yerinden tek numara ile kesintisiz iletişim imkanı sağlıyor. 2007'li yılların gözde iletişim aracı Iridium uydular telefonları, yerel iletişim olanaklarının ke-sildiği ya da yetersiz kaldığı doğal afet bölgelerinde ve yerleşim merkezlerine uzak alanlarda dahi en kolay ve en hızlı iletişim imkanı sunuyor.

Göksal Sordar

AKUT ekibi, Iridiumlu telefonlar sayesinde kurtarma çalışmaları sırasında sürekli iletişim kurabilecek.

Ünittel'in ödüllü AKUT adına, Arama Kurtarma Derneği'nin kurucusu ve Başkanı Nasuh Mahruki aldı. AKUT'un müzesindeki ödül sayısı Ünittel'in verdiğiyle birlikte 105'e ulaştı.

Kamerayla tarama yapacaklar

Yeköy Profilo Akışveriş Merkezi'nde bulunan Dernek Merkezi'nde gerçekleştirilen törende konuşan İNA İcra Komitesi Üyesi Ayhan Sici-moğlu, arama kamerası hakkında bilgi verdi. Arama kamerasının deprem ve diğer göçükler için özel olarak üretilen bir cihaz olduğunu belirten Sici-moğlu, fiberoptik esnek birkablo

Institute Of Na-tural Archaeology (İNA), AKUT'a 15 bin dolar değerinde arama kamerası (search cam) bağışladı. Meccidi-

ile küçük bir delikten dahi göçük altına girebi-len cihazın, aydınlatma, ses alımı-gönderimi ve renkli görüntü sağlayabildiğini söyledi. Sici-moğlu, AKUT için özel olarak ABD'de üretilen kamerasının değerinin 15 bin dolar olduğunu kaydetti. Cihazın ne şekilde kullanıldığı yolunda da bilgi aktaran Sici-moğlu, kurtarılanları girmedikleri yerlere küçük deliklerden içeri sokulan görüntü ve ses iletimi sağlayan içi-ri kassını, 2 metreye kadar uzayabildiğini ve sağa-sola çevrilerek bir noktadan 50 metre-kadar bir alanı tarayabildiğini anlattı. Törende, AKUT Başkanı Nasuh Mahruki de Sici-moğlu'na bir teşekkür sertifikası sundu.

Öncü gazetesi, 14.01.2000

AKUT'a bir ödül daha

Güneydoğu Gazeteciler Cemiyeti (GGC) tarafından düzenlenen, "Yılın Başarılı Gazetecileri" ödülleri açıklandı. Bu yıl cemiyet Jüri Özel Ödülü'nün, Marmara Bölgesi'nde meydana gelen deprem sırasında büyük başarı gösteren AKUT'a verilmesi kararlaştırıldı.

Nokta dergisi, 26.09.1999

AKUT'a 'Altın Gençlik Ödülü'

■ ANKARA (ANKA) - Türkiye Gençlik Birliği Derneği (TGBD), Marmara Bölgesi'nde ve Yunanistan'da yaşanan depremlerin ardından kurtarma çalışmaları yapan AKUT'a teşekkür etmek için "Altın Gençlik Ödülü" verecek. AKUT'un, kurtarma çalışmaları ile gönüllü örgütlerin ve gençliğin simgesi haline geldiği belirtilerek, ekibin, Türkiye ve Yunanistan arasında, dostluk ve barışın geliştirilmesindeki çabalarının önemi vurgulandı.

Cumhuriyet gazetesi, 18.09.1999

AKUT'a coşkulu karşılama

Tayvan'daki felakette yaptıkları çalışmalarla gönülleri fetheden AKUT ekibi, coşkuya karşlandı.

Sıra NOBEL ödülünde

■ **DEPREM** sonrası ortaya koydukları başarıyla Türk-Yunan halkları arasında dostluk tohumları atan AKUT ile Yunan ekibi EMAKa, Abdi İpekçi Barış ve Dostluk ödülü 12 Kasım'da verilecek. Sıra NOBEL Barış ödülünde. ■ **12'de**

Akşam gazetesi, 26.09.1999

Bir hayat bir ödül Demokrat Parti'nin Bursa'da düzenlediği törende AKUT Başkanı Nasuh Mahruki'ye 'Üstün Hizmet Plaketi' verildi. Mahruki plaketi, 2 çocuğunu Gölcük'te depremde kaybeden, kendisi ise enkaz altından AKUT üyelerince kurtarılan Senay Çelik'in elinden aldı. Çelik plaketi verirken gözyaşlarını tutamadı.

Posta gazetesi, 27.09.1999

Lösemililer, AKUT Başkanı Mahruki ile bir araya geldi.

Lösemililerden Mahruki'ye plaket

Azra Tozlu İstanbul

Bizim Lösemili Çocuklar Vakfı, Cumhuriyet'in 76. yılı dön bir dizi etkinliklerle kutladı.

AKUT Başkanı Nasuh Mahruki ve sanatçı Özgür Asutay'ın da katıldığı törende Vakfı Başkanı Prof. Dr. Gündüz Gedikoğlu, 'Cumhuriyet'e sahip çıkmalyız. Önemli olan birlik

olmak, sevgiyi paylaşmak" dedi. Mahruki de Atatürk'ün istediği gibi gençler olmak için çalışmak gerektiğini belirterek, şu ana kadar yaptıkları çalışmalarla 450 kişiye yardım ettiklerini ve çalışmalarının sürecini kaydetti. Mahruki'ye dernek adına bir plaket sunuldu, rozet takıldı ve AKUT gönülleri içindeki lösemili hastası bir çocuğu tarafından çiçek verildi.

Milliyet gazetesi, 26.10.1999

SİSTEM
TIP MERKEZİ

Cemilbaşçı Mah. Toros Cad. 2 Blok
Aykurt Sitesi C Blok No: 29 ADANA
Tel: (0322) 458 18 70 - 458 70 70/75
Fax: (0322) 458 54 18

Yaşadığımız büyük deprem felaketi süresince büyük bir özveri, alçakgönüllülük ve dürüstlük örneği vererek birçok yaşam kurtaran ve bizlere bireysel olarak da çok anlamlı hizmetler yapılabileceğini kanıtlayan, Arama Kurtarma Derneği AKUT'a, bu yaptıklarının karşılığı asla olmamakla birlikte, bundan sonraki çalışmalarında güç katmak üzere 25 Eylül-10 Ekim 1999 tarihleri arasındaki gelirimizin (resmi sağlık kuruluşu gelirleri hariç %5'ini) bağışlıyoruz.

Size Minnettarız...

Milliyet gazetesi, 24.09.1999

Alem dergisi, 06.10.1999

TBMM Eski Başkanlarından Yıldırım Akbulut'tan plaket alırken

AKUT Başkanı
Nasuh Mahruki
ödülünü
arkadaşlarıyla
birlikte aldı.
Fen ve Teknik
alınında TOYP-98
Dünya Birinci
Hasan Alamyalı

TOYP'99 ödülleri sahiplerini buldu

Türkiye'yi, JCI Dünya Kongresi'nde temsil edecek gençler belirlendi

Janış Chamber Türkiye tarafından düzenlenen TOYP'99 yarışmasında, Türkiye'nin en başarılı 10 gençleri seçildi. "Yılın 10 Başarılı Gençsi", 22 Ekim 1999 tarihinde FMKB Kongre Salonu'nda düzenlenen törenle ödüllendirildi. 1997 yılını katıldığı yarışmadan, okulların farklı kategorilere göre seçtiği "Yılın 10 Başarılı Gençsi", 2000 yılında Japonya'da düzenlenecek "Dünyanın En Başarılı Gençleri Yarışması"na katılmaya hak kazanmıştır. Yarışmanın gerçekleştirildiği kategoriler şunlardır: İktisadi, ekonomi ve planlama; sağlık, hukuk ve kamu yönetimi; bilimsel/önderlik; kültürel başarı; çevre korumacılığı ve ahlaki önderlik; insan haklarına, çocuklara ve dünya barışına katkı; insanlığı ve gönüllü kuruluşlara hizmet; fen ve teknik başarı; körsel başarı; 1984 yılında ve buluşlar. "Yılın En Başarılı Gençleri" arasında, 17 Ağustos

Marmara Depremi'nde çok büyük sayıda kurtarılan yardımına geçen AKUT Başkanı Nasuh Mahruki de vardı. İnsanlığı ve gönüllü kuruluşlara katkı alanında ödül alan Nasuh Mahruki, ödülü AKUT üyeleri adına aldığı söyldü.

"Dünyanın En Başarılı Gençleri" ödülünü geçen yıl Türkiye'den fen ve teknik alanında Hasan Alamyalı, çevre korumacılığı ve ahlaki önderlik konusunda Harun Güdüzoglu kazandı. TOYP'99 Dünya birincisi Hasan Alamyalı törende yaptığı konuşmada, bilimin aliminde çalışanları yapar geleceğe muadil ve manevi yünden destek verilmesini istedi, çalışmalarını gerçekleştirdiği Kocaeli Üniversitesi Metalurji ve Madencilik Mühendisliği Bölümü Lisansüstüleri'nin Marmara Depremi'nde hasara uğramasından duyduğu üzüntüyü dile getirdi.

Milliyet gazetesi,
31.10.1999

AKUT merkezindeki plaketler ve ödüller..

Dostluğa dostluk

Marmara Bölgesi'nde meydana gelen deprem sonrası ilk kurtarma ekibini gönderen Yunanistan'a, Atina'daki deprem sonrası giden ilk yardım ekibi AKUT oldu

Marmara Bölgesi'ndeki deprem sonrası çalışmalar devam ederken, Türkiye'nin Atina ve çevresinde önceki gün meydana gelen deprem nedeniyle Yunanistan'a gerekli yardımı yapmaya hazır olduğu bildirildi. Dışişleri Bakanlığı-Sıvici Yardımcısı Sermet Aracıoğlu, Cumhurbaşkanı Demirel, Başbakan Ecevit ve Dışişleri Bakanı Cem'in Yunan meslektaşlarına başsağlığı ve Türkiye'nin gerekli yardımları yapmaya hazır olduğunu ilettiklerini söyledi.

Yaralar henüz taze

Dışişleri Bakanlığı'nda önceki gece bir toplantı yapıldı ve Yunanistan'ın Ankara Büyükelçiliği ile teması yapıldı. Türkiye'nin gerekli yardım için hazır olduğunu iletilen Yunanistan'a, "Türkiye'deki depremin yaraları henüz taze ve dostumuz ve komşumuz Yunanistan'ın uğradığı felakete acısız" dedi.

Ecevit: Aynı kaderi paylaşıyoruz

Bu arada Başbakan Bülent Ecevit, Marmara Bölgesi'ndeki deprem sonrası Yunanistan'ın kurtarma çalışmalarındaki tutumunun, son derece dost ve kardeşçe olduğunu belirterek, "Aynı kaderi paylaşıyoruz çünkü birlikte yaşadığımız bir dünya ve aynı şekilde yardım yapabiliyoruz. Bu konuda hiçbir fedakarlıktan kaçınılmayacaktır" dedi.

AKUT Atina'da

Ön yandan dün sabahın körü Atina'ya gönderilen 20 kişilik AKUT ekibinin, kurtarma faaliyetlerine başladığı bildirildi. Dışişleri Bakanlığı'ndan yapılan açıklamada, Kızılay'ın da arama kurtarma ekibinin üyeleriyle birlikte hazır malzemeleri birlikte iki uçakla dönünce Atina'ya gönderilecekleri belirtildi. Açıklamaya göre, Dışişleri Bakanlığı'ndan 25 kişilik bir sevil savunma ekibi de, gerekli teçhizatlarla arama kurtarma çalışmalarına katılmak üzere Atina'ya gönderileceği belirtildi.

Türkler iyi dost

Güneş gazetesi, 09.09.1999

'ZİTO AKUT'

Atinalılar'ın "Yaşa" sesleri arasında hızla işe koyuldular

AKUT ekibi, Atina depremini duyar duymaz hazırlandı. Gece askeri uçakla Atina'ya uçtu. Sabah bir enkazın başındaydılar. 15 gün önce Marmara'da birlikte öldükleri Yunanlı arkadaşlarıyla işe koyuldular.

3 kişiyi buldular

ATINALILAR 'Zito (Yaşa) AKUT' diye tezahürat yapıp morallerini yükseltti. Enkaz altında 3 kişisini sağ olduğu tespit edilmişti. Hemen kurtarma çalışmalarına başladılar. **İşte kardeşlik 3'te**

AKUT'A ASKER JESTİ
Ordu, günümüz AKUT ekibini, Sağlık Bakanı Durmuş'a mesaj niteliğinde bir jestle uçak verip şeref salonunu açarak Yunanistan'a gönderdi.

Sabah gazetesi, 09.09.1999

Kahraman AKUT KURTARDI

Atina'ya ilk koşan Türk kurtarma ekibi AKUT, 2 Yunanlı'yı betonlar altından sağ çıkarmayı başardı.

■ **Alkışlara iştirak** 10 saatlik işçilerin vardığı Yunanistan'ın başkent Atina'da, 20 Eylül AKUT ekibi, kurtarmaya başladığı Yunanlıları bir fabrika enkazından çıkardı.

■ **Türk elleri hayata çekti** Sağ ekibinin başkanı, 3 Yunanlı'dan 2'ni kurtaran AKUT'un bu başarıya, Yunan TV'sinden canlı olarak, Türk ve Yunan elbise kurtarıcıları, diye yansıtıldı. ● 7. sayfa

Hürriyet gazetesi, 09.09.1999

AKUT'a sınır yok

Atina'ya koşan ilk kurtarma ekibi AKUT'a, Genelkurmay uçak sağladı

Sağlık Bakanı Durmuş'un suçladığı AKUT, yurt dışında Türkiye'nin gururu oldu. Depremi duyar duymaz İçişleri Bakanlığı'na arayan AKUT Başkanı Mahruki, "Gitmek istiyoruz" dedi. Dışişleri, Başbakanlık devreye girdi, Genelkurmay uçak tahsis etti.

Sabah Atina'ya inen 20 kişilik AKUT ekibi, hemen çöken Ricomox fabrikasında çalışmaya başladı. Yunan TV'leri AKUT'u ekrana getirerek, "Türkler büyük överi gösteriyor" dedi. Dışişleri Bakanı Papandreu, AKUT ekibine bizzat teşekkür etti. **Sayfa 4'te**

Kader ortağı

Ecevit: "Doğa, iki ülke arasındaki kader ortaklığını bir kez daha hatırlattı." Yunan basını: "İki komşunun kaderde de ortak olduğu görüldü." AKUT üyesi Utku Ayılmaz: "Yunanlılarla hayat kurtarma dilini konuşuyoruz." **Haber 3'te**

AKUT'cular Ricomex tesisinin enkazında tünel açarken bir Yunanlı, Nasuh Mahruki'ye "Helal olsun. Si-

Milliyet gazetesi, 09.09.1999

TÜRKİYE'NİN GERÇEK YÜZÜNÜ YANSITANLARA...

AKUT... ve AKUT'çu bir avuç Türk genci...

Onlar İzmit Körfezi'nden Atina'ya, Atina'dan Tayvan'a uzanan
bir dünya coğrafyasında
Türkiye'nin ve Türk insanının alçakgönüllü ama kahraman,
bağımsız ama sorumlu temsilcileri olarak
hiçbir görüşün adamı olmadan,
hiç kimsenin arkasına sığınmadan
sadece evrensel dostluk, kardeşlik, dayanışma adına
canlarını ortaya koydular.
Sadece doğru bildiklerini yaptılar, can kurtardılar.

Ne alkış beklediler, ne övgü!

Onlar, inandıkları yolda ilerlerken
bir yandan da Türkiye'nin tanıtımında bugüne dek
kimsenin beceremediği bir başarıya imza attılar.

Bunun için kılıklere girmediler.
Devlet'in milyarlarını harcamadılar.

Cesaretleriyle, açık alınlarıyla, duru vizyonlarıyla
dünya medyatalarının ilgi odağı oldular.
İnsanlık ailesinin her bir bireyinin gönlüne ve bilincine
gerçek Türkiye'nin ve Türk insanının
sağlam, doğru, değişmez kimliğini yerleştirdiler.

Türkiye'nin tanıtımını başarıyla gerçekleştirdiler.
Bu konuda herkese ders verdiler.

Hepimizin kuanç kaynağı bu bir avuç Türk gencini
Türkiye Cumhuriyeti Devleti
en yüksek dereceli Şeref Madalyası'yla onurlandırmalıdır.

Onlar bunu çoktan hak ettiler.

Biz Türkiye'nin tanıtımı misyonunu
gönüllü üstlenmiş TASEAD olarak
Türk halkı adına, onlara

ŞÜKRAN BORÇLUYUZ.

TASEAD
TANITIM SEKTÖRÜ GÖNÜLLÜLERİ VE ARAŞTIRMA BİRİMİ

TASEAD ilanı, 26.09.1999

Fotoğraf:
Özer Kılıç

Kahraman AKUT'çular yurda döndü

TAYVAN'DA da Türkiye'nin gururu olan 18 kişilik AKUT ekibi görevini yapmış insanların huzuruyla döndü. İkinci Başkan Dr. Feridun Çelikmen liderliğindeki ekibi AKUT Başkanı Nasuh Mahruki karşıladı. Çelikmen, "Tayvan'a giden ilk kurtarma ekibi AKUT oldu. Tayvan'da sadece AKUT'u değil Türkiye'yi temsil ettik" dedi. **Hopdöndünüz 22'de**

Sabah gazetesi,
26.09.1999

Tayvan Ticari Ataşesi Dr. Yih-Min Lin, Çin Cumhurbaşkanı'nın AKUT'a gönderdiği teşekkür plaketi, Başkan Yardımcısı Feridun Çelikmen'e verdi.

Çin Cumhurbaşkanı'ndan AKUT'a teşekkür plaketi

İSTANBUL- Çin Cumhurbaşkanı Dr. Lee Teng-Hui, Tayvan'da yaptığı kurtarma çalışmaları sebebiyle AKUT'a, teşekkür plaketi gönderdi. Pasifik Ülkeleri Sosyal ve İktisadi Dayanışma Derneği (PASİAD) ve Tayvan Ticari Ataşeliği tarafından The Marmara Otel'de düzenlenen

gece, Tayvan Ticari Ataşesi Dr. Yih-Min Lin, AKUT Başkan Yardımcısı Feridun Çelikmen'e, Çin Cumhurbaşkanı'nın teşekkür plaketi verdi. PASİAD kurucularından İsmail Cem ise, Dr. Yih-Min Lin'e, Yusuf Sezer'in "ayet meali"ni hediye etti.

● **SADIK ÖZCAN**

Türkiye gazetesi, 16.01.2000

EK: 18

Nasuh Mahruki ve AKUT ekibi çalışmalarıyla felaket bölgesinde depremzedeler için umut oldu.

AKUT'çular yine kurtarıyor

Mahruki depreminde çok sayıda kişinin hayatını kurtaran AKUT ekibi Hindistan'da yine ibrendi. Dün de 120 saat entenz altında kalan bir yaşlı kişi kurtarıldı. AKUT'un Rus ekibi genç bir çifti, Hint ekibi ise 12 yaşındaki bir kız enkaz altından sağ olarak çıkardı. Bu arada Türkiye'de yaşanan depremleri laketinden sonra bunı "Allah'ın insanları ceza-

landırması" olarak değerlendiren Çiğdemli Ahmet Hoca gibi Hindistan'daki depremin, Hristiyanlar'ı kötü davranışları için "ilahi ceza" olarak meylatı geldiğini söyleyen eyalet Siyil Havacılık Bakanı T. John dın istifa etti. Öe yarıdan Show TV'de yayımlanan "Kim 500 Milyar" adlı programın Hint versiyonunun, depremlere yardım için kullandığı bildirildi.

Akşam gazetesi, 01.02.2001

Hindistan'daki felakette kurtarma çalışmaları katılan Türk ekibi, Macarlarla birlikte 50 yaşlarında bir Hintliyi enkaz altından, 100 saat sonra yaralı olarak kurtarmayı böyle başardı.

AKUT'a Hint alkışı

DIŞ HABERLER SERVİSİ

Hindistan'ın kuzeybatı eyaleti Gujara'tın 16 gün önce vurulan Richter ölçeğine göre 7.9 büyüklüğündeki depreminde enkaz altında kalanlar için ümitler azalırken, Türkiye'den gelen Arama Kurtarma Timi (AKUT), yaralı fedakar ve cesur çalışmaları depremzedelerin takdiri kazandı.

AKUT ekibi son olarak Macar kurtarma timiyle birlikte Aşkar da gerçekleştirildi çalışmada yıkılan bir binanın altından yaşlı bir erkek fe-

laketeyle kurtararak büyük alkış aldı.

Bu arada, depremin, Hristiyanları kötü davranışları için "ilahi ceza" olarak meylatı geldiğini söyleyen eyalet Siyil Havacılık Bakanı T. John, yoğun tepkiler üzerine görevinden istifa etti. Karnataka eyaleti bakanı T. John, "Soyluluklarını hükümete skıntı verdi. Dula fazla tartışmayı önlemek için istifa ediyorum" dedi.

Ola sayısının 100 bini aşacağı söylenen depremlerle ilgili bir ilaç, bilgi de sarastırma merkez (Joshi Dhorang - Gözde) köyünden geldi. Bir kişilik köyde hiç can kaybı olmadığı anlaşıldı.

KAHRAMANLAR

Nasuh Mahruki liderliğindeki AKUT ekibi döndü. Kurtarma çalışmalarında büyük başarı gösteren 12 kahraman Türkiye'ye alkış ve gözyaşlarıyla uğurlandı

BÖRKLÜK depremde yerle bir olan Hindistan'da yardımına koşan 12 kişilik AKUT ekibi büyük başarı elde etti. Hindistan'a ulaşan ilk yabancı arama kurtarma ekibi olan AKUT, depremde en çok zarar gören Bhubi kentinde görev yaptı. Olumsuz koşullara rağmen 100'erli bir şekilde çalışan AKUT üyeleri, depremde Hindiler'in büyük takdirini kazandı.

SAĞ KURTARILDI

Hindistan'da kaldıkları sürece toprak altından 4 kişi kurtaran ekip, depremin 5'inci gününde de Bhubi'nin 45 kilometre batısındaki Anjar kasabasında bir enkazı müdahale etti. Aralarında Antalya'daki Yılmaz Sevgi ve Metin Yılmaz'ın da bulunduğu ekip burada da 70 yaşındaki bir kadını kurtarmayı başardı. Ekibin başarılı çalışması Hindiler'i gözyaşına boğdu.

TÜRKİYE'YE DÖNDÜ

Nasuh Mahruki liderliğinde 6 günden beri Hindistan'da görev yapan AKUT ekibi, depremde Hindiler tarafından alkış ve gözyaşlarıyla uğurlandı. Dün gece askeri bir uçakla Türkiye'ye ulaşan ekip, geçici Kayseri'de geçirdi. Sevgi ve Yılmaz, bugün Antalya'ya gelecek. Yola çıkmadan önce telefonla görüştüğü Metin Sevgi, sağlığını iyi olduğunu bildirdi.

Afyon'da 129

Hürriyet gazetesi Akdeniz, 02.02.2001

17 Ağustos'un deneyimini iyi değerlendiren Türk kurtarma ekibi, görevini tam yaparak yine

AKUT Hindistan'dan alkışlarla d

► Mahruki: Macarlar "Çok iyi bir takımınız. Her yere hakim oluyor ve takım ruhu sergiliyorsunuz" dediler.

ARIF KIZILYALIN

İSTANBUL - 17 Ağustos Depremi ile tüm dünyaya adını duyuran ve Zmit-Sakarya bölgelerinde 200'den fazla insanı canlı olarak enkazdan çıkaran AKUT, aynı başarıyı 2001 yılının ilk büyük felaketi olan 7.9'luk Hindistan Depremi'nde de gösterdi. Bölgeye uran yokuluktaki nedeniyle gerçekleştirilen vardiye halinde, 5 kent merkezinde arama ve kurtarma çalışmalarına katılan Türk ekibi, 2 kişiyi yaşama döndürürken, gösterdiği takım çalışması ile de bölgeyi diğer kurtarma birliklerinin sevgisini kazandı.

Dinleme ve görüntülenme başta olmak üzere birçok kurtarma taktiklerini uygulayan AKUT, özellikle Macar ekibi ile yaptığı ortaklaşa çalışmada başarılarını ortaya koydu. AKUT Başkanı Nasuh Mahruki, 27 Ocak - 1 Şubat arasındaki Hindistan seyahatini yorumlarken, "Depremde yere yarıncı olmak için Hindistan'a gittik görevimizi yerine getirdiğimize inanıyoruz" ifadesini kullandı.

17 Ağustos Depremi nedeniyle bir hayli deneyimli olduklarını da altın çizen Mahruki, Cumhuriyet'e yaptığı açıklamada, "Deprem felaketine uğrayan insanlara elimizden geldiğince yardım yapmaya çalıştık. Önemli olan orada çalışmaya katılmak ve sonuçta toprak altından insanlar canlı olarak yaşama dünyasına götürmüştük"

gürurum duyduk" dedi. Birlikte çalıştıkları Macar ekibinin Türk kafesinden övgü ile söz ettiği de belirtir Mahruki, "Anjar'daki çalışmada Macar kurtarma ekibi ile birlikte 6 saatlik çalışma yaptık. Ve 106 saat sonra betonarme yapı içinden 72 yaşında bir erkeği hayata döndürdük. 6 saatlik bu beraberliğimiz sonrası Macarlar bize, 'Çok iyi bir takımsınız. Her yere hakim oluyor ve takım ruhu sergiliyorsunuz' dediler. 17 Ağustos Depremi bize çok tuttu. Ofisler, fakat sonrası çalışmalar, tatbikatlar yaptık. İstanbul Ataçdır ve çeşitli yerlerdeki antrenmanlar sayesinde de bugünkü performansımızı koruyoruz" diye konuştu.

AKUT ile birlikte GEA (Ekolojik Kurtarma Ekibi) ve Sivil Savunma Ekibi de Hindistan'da kurtarma çalışmalarına katılmışlardı.

Cumhuriyet gazetesi, 03.02.2001

Dışişleri Bakanlığı

6 Şubat 2001

Sayın Mahruki,

1999 yılında iki büyük deprem felaketi yaşayan Türkiye, yaralarını sarıyaya çalışırken edindiği deneyimleri bugün diğer ülkelerde benzer afetlerden mağdur olan insanların hizmetine sunmaktadır. Esasen zor durumda olanlara yardım konusunda tarihsen gelen güçlü geleneğe sahip olan ülkemiz, gerek doğal afetler, gerek savaş, yoksulluk ve toplumsal çatışmalar nedeniyle zor durumda kalan ülkelere yardımda bulunmayı insanî bir görev ve uluslararası toplumun istikrarında önemli bir unsur olarak görmekte, bu düşünceden hareketle ihtiyaç duyulan yerlere, süratle ve imkanlarının elverdiği ölçüde insani yardım katkısında bulunmaktadır.

Marmara ve Düzce Depremlerinden bu yana, çeşitli ülkelerde meydana gelen afetlerde, insanlara yardım etmeye ve onları hayata döndürmeye gönüli vermiş siz ve sizler gibi insanların kurduğu sivil toplum kuruluşları arama-kurtarma faaliyetlerine destek vermişlerdir.

Sizler kendi özgür iradenizle ve insanî insan yapan soylu değerler ışığında seçtiğiniz bu yolda, çabalarınızın değerli örneklerini son olarak Hindistan'da verdiniz. Az sayıda yabancı arama-kurtarma ekibinin görev yaptığı bir aramada, Türkiye'yi temsil eden mevcudiyetiniz ve başarılarınız bizler için onur kaynağı olmuştur.

Tom AKUT ekibini kutluyor, başarılarınızın devamını diliyor, en iyi dileklerimi sunuyorum.

İsmail Cem

Dışişleri Bakanımız Sayın İsmail Cem tarafından AKUT'a gönderilen teşekkür mektubu.

● **LEYLA UMAR** yazıyor

Hindistan'dan Nasuh'a şükran

İSTANBUL'daki Hindistanlılar'ın verdiği öğle yemeğinde "Kar Leopardı" Mahruki baş köşede idi. Büyükelçi Bhadrakumar Mahruki'ye Hindistan depreminde AKUT'un uzattığı yardım eli için teşekkür etti. ● 2'DE

Sabah gazetesi, 23.02.2001

TEPE
GRUBUNDAN
SONRA
AKUT DA
GİTTİ

Yardım elimiz Mozambik'e uzandı

AKUT, selin yaşamı durma noktasına getirdiği Mozambik'e 3 doktor ve 1000 kişiye 2 ay yetecek tıbbi malzeme gönderdi.

Seller Mozambik'i sanki haritadan alıdı. En az bir milyon insanın evsiz kaldığı, sadece başkentinde üç bini aşkın ceset bulunduğu, ölü sayısının her geçen gün arttığı belirtiliyor.

3 haftadır selin boğuşan ve binlerce kurban veren Mozambik'e, TEPE Grubu'nun geçen hafta bir kurtarma ekibi yollamasından sonra, dün de AKUT bir ekip yolladı. Sahra deneyimli olan 3 doktordan oluşan AKUT ekibi, Mozambik'e 1000 kişiye 2 ay yetecek tıbbi malzeme götürdü. AKUT'cu doktorlar Bijan Jahangiri, Galip Zihni Sanus ve Murat İhsan Atasayın her türlü tıbbi müdahaleyi yapabileceklerini söylediler.

Uydu telefonları var

Beraberlerinde bir de uydu telefonu götürsen ekip, bu telefon aracılığıyla AKUT Merkezi'yle bağlantı kuracak. Ekiplerin aktaracağı bilgi, Türk Dişgösteri ve Örtünme'deki hafta içinde Mozambik'e yardım malzemesi gönderme kararı alan Kızılay Başkanlığı'na ulaşılacaktır. Geçtiğimiz hafta afet bölgesine giden 1 doktor, 1 harekât planlama uzmanı, 4 arama kurtarma elemanı

ndan oluşan TEPE Grubu ekibi bugün yolda. ■ **Folk KAPTAN**

TEPE	İstanbul Matbaası
236.810	Ankara
127.624	İzmir
96.111	Adana
91.803	Antalya
30.846	Trabzon
23.419	Frankfurt
146.075	Adel Sanatçı
766.202	
FİYATI 175 BIN LİRA	

Hürriyet gazetesi, 12.03.2000

AKUT şimdi de Mozambik'te

AKUT, 3 doktordan oluşan bir ekiple bin kişiye 2 ay yetebilecek miktarda tıbbi malzeme, İstanbul'dan, sel felaketinin yaşandığı Mozambik'e gönderdi. Mozambik'te 3 haftadır yaşanan ve ağır kayıplara yol açan sel felaketi nedeniyle halkın yaralarının sarıltılması amacıyla bu bölgede görev yapmak üzere gönüllü olan doktorlar Bijan Jahangiri, Galip Zihni Sanus ve Murat İhsan Atasayın'dan oluşan AKUT ekibi, yanlarında, bir sahra hastanesindeki bin kişiye 2 ay süreyle yetebilecek miktarda tıbbi malzeme götürdü. AKUT yetkilileri, Mozambik'e bir süre önce ekip gönderme karar aldıklarını, ancak Ağrı Dağı'nda meydana gelen kaza nedeniyle geciktirimi açıkladılar. AKUT Merkezi'nin, ekiple uydu telefonları aracılığıyla bağlantı kuracağı, ekibin aktaracağı bilginin de Türk Dişgösteri'ne tahsis edilecek bir uçakla Mozambik'e yardım malzemesi gönderme kararı alan Kızılay Başkanlığı yetkililerine ulaşılacağı belirtildi.

**3 doktordan
oluşan AKUT
ekibi, bin kişiye
2 ay yetecek
tıbbi cihazla sel
felaketinin yaşandığı
Mozambik'e
gitti. AKUT ekibini,
Nasuh Mahruki
uğurladı.**

Zaman gazetesi, 12.03.2000

Mozambik aslanı

Önce Yunanistan, sonra Tayvan, şimdi de Mozambik. AKUT sel felaketiyle yıkılan Mozambik'e bin kişiye 2 ay yetecek tıbbi malzeme ile birlikte bir ekip gönderdi

Türkiye'nin gururu

Nerede felaket varsa orada AKUT var. Marmara, Atina ve Tayvan depremlerinde yüzlerce kişiyi kurtaran AKUT, şimdi selin binlerce can aldığı Mozambik'e gitti. Ekipte AKUT'un doktorları beyin cerrahisi Dr. Galip Zihni Sarus, Dr. Bijan Jahangiri ve anestezi uzmanı Murat İhsan Atasayan bulunuyor.

Kızılay'a bilgi

AKUT ekibi, bir sahra hastanesindeki bin kişiye iki ay yetecek tıbbi malzeme de götürdü. Ekip, Mozambik'te kurtarma çalışmalarının yanı sıra bilgi de toplayacak. Bilgi Kızılay'a aktarılacak. Kızılay da bilgilerin ışığında Mozambik'e yardım malzemesi göndererek, AKUT daha önce Batı Karadeniz sel felaketinde kurtarma çalışması yapmıştı.

Mahruki uğurladı

Mozambik'e giden ekibi AKUT Başkanı Nasuh Mahruki uğurladı. Mahruki, tıbbi malzemeleri de uçağa taşıdı.

Çocuklar yiyecek bekliyor

Mozambik'te selden kurtulanlar şimdi de açlık ve hastalıkla mücadele ediyor. En fazla tehlikede olanlar ise çocuklar.

Yardım için seferber olan ekiplerin işi zor

ANKARA/KİRMAN - Depremi feci boyutları karşısında yabancı kurtarma ekipleri ile gazetecilere kapılarını açan Cumhurbaşkanı Muhammed Hatemi liderliğindeki İran hükümetinin yardım çağrısı, tüm dünyadan karşılık gördü.

Kızılay, Sağlık Bakanlığı, Sivil Savunma Genel Müdürlüğü ve aralarında AKUT'un da bulunduğu sivil toplum kuruluşlarının 80 kişilik arama-kurtarma ekipleri ile 30 kişilik sağlık ekibi de, Bem'deki çalışmalara katılıyor.

140 yaralıya müdahale

Türk sağlık ekibi, dün akşam dek 140 yaralı ve hastayı tedavi etti. Doktor Hakan Dural, hafif yaralıları ile enkazdan kurtarılanlara müdahale ettiklerini söyledi. Yaralıları pansuman yapıp tetanos iğnesi vurduklarını, karğı bulunduran hastaneye gönderdiklerini anlatan Dural, salgın hastalık ve gribal enfeksiyon belirtisi görülmediğini belirtti. Seyyar bir ameliyathane kurma çalışmalarına da başladı.

'14 ceset buldular'

Önceki gün arama-kurtarma faaliyetleri için Bem 10 bölgeye ayrılırken, Türk ekibi ne Arge Kadim mahallesine ve etrafını kapsayan 4. bölgenin sorumluluğu verildi. Türk ekibi, köpeklerle enkaz altında canlı aradı, ancak 14 cesede ulaşabildi. Ankara'daki Kriz Merkezi, ekiplerin ihtiyaç duyduğu tıbbi malzemeler ile diğer insani yardım malzemelerini bugün öğle saatlerinde bir kargo uçağına yükleyerek bölgeye gönderecek. Kızılay da bir kargo uçağı ve bir TIR'la çadır, battaniye, tıbbi malzeme ve seyyar mutfak göndereceğini duyurdu.

Sağlık Bakanı Recep Akdağ da, dün sabah Türk ekibinin başkanıyla uydu telefonu aracılığıyla görüştü ve

yürütülen çalışmalar hakkında ayrıntılı bilgi aldı.

Ekiplere saldırılar

Ancak deprem bölgesindeki güvenlik zafiyeti nedeniyle ekipler, saldırı ve soygunlarla karşılaşılıyor. Almanya ve İsveçre, bu yüzden bölgeden ayrılma kararı aldı. Önceki gece boyu nöbet tutan Türk ekibi ise, eyalet valisiyle irtibata geçip güvenlik önlemi alınmasını istedi. Dün akşam saatlerinde bir İran donanma helikopterinin Bem'e yardım ulaştırmasının ardından düşmesi ve üç kişilik mürettebatın ölmesi de üzüntü yarattı.

Kızılhaç, gıda ve tıbbi malzeme, battaniye, jeneratör ve ısıtıcılar için uluslararası topluma 13 milyon dolarlık bağışta bulunma çağrısı yaptı.

ABD sıcak karşılandı

İran'a yardım malzemesi ve ekip getiren 44 yabancı uçağı dün ABD'nin C-130 tipi iki kargo uçağı da katıldı. 10 küsur yıldır İran'a inen ilk Amerikan uçağıyla Kırman'a ulaşan ABD Hava Kuvvetleri'nden başçavuş Jeff Bohn, "Karşılama beklentilerin ötesindeydi. İranlı askeri yetkililerle sivil havacılık çalışanlarının bize gösterdiği sıcaklık gerçekten de inanılmazdı" dedi. İlk etapta gıda yardımı ve 140 kişilik arama-kurtarma ekibi ulaştırılan ABD, Bem'e altı uçakla 75 ton yardım malzemesi ve 200'den fazla yardım çalışanı gönderecek. Aralarında diplomatik bağ bulunmayan ABD ile İran bu kez, yardım çalışmalarını için doğru dan iletişim kurdu.

Bem'deki depremde bir Amerikalının öldüğü, birinin de yaralandığı belirtildi. Britanya'nın 68 kişilik arama-kurtarma ekibi ise, deprem sırasında Bem'e gitmekte ya da Bem'de olduğu sanılan 30 vatandaşının durumunu tespitte çalışacak. (Dış Haberler)

Sağlık hizmeti veren TEK EKİP TÜRKLER

80 binin üzerinde kişinin yaşamını yitirdiği Güney Asya depreminde Türk ekiplerinin çalışması takdir topluyor

Güney Asya'daki Türk ekibi felaketzedelerle yakından ilgileniyorlar.

GÜNEY Asya'yı vuran deprem felaketinde ölü sayısı 80 bine ulaşırken, en çok yıkımın yaşandığı yer olan Muzaffera-bad'da sağlık hizmetini yalnızca Türk ekipleri veriyor.

İKİ gün içinde yaklaşık 3 bin 500 kişiyi aşılanırken, şehir suyunun klorlanma işlemleri de başlatıldı. Sağanak yağışın kurtarma çalışmalarını olumsuz etkilediği bildiriliyor.

METROPOLITAN

TURKISH and Pakistani doctors attend to a quake victim rescued from Azad Kashmir at PAF base Chakdala on Monday.—Photo by Tanveer Shahzad

EK: 22

AKUT'un Antalya Şubesi 16 kişilik ekibi, Özel Harekat Timi ile birlikte Uncalı'daki Toros Dağları'nın eteklerinde yaptığı arama ve kurtarma tatbikatında nefesleri kesti

Başarılı bir şekilde gerçekleştirilen tatbikat sonrası AKUT üyeleri ve Özel Harekat Timi basın mensuplarına hatıra fotoğrafı çekildi.

Akdeniz Üniversitesi Spor Akademisi Öğretim Üyesi Yılmaz Sevgül'ün önderliğinde AKUT ekibi 3 saat 15 dakika içerisinde tatbikatı başarılı bir şekilde tamamladı. Uncalı üzerindeki dağda gerçekleştirilen tatbikatta yaralı dağcı 200 metre mesafeden aşağıya çekilen halat yardımıyla indirildi. Emniyet Müdürlüğü Özel Harekat Timi de tatbikatta geniş güvenlik önlemleri alarak, AKUT üeleriyle birlikte çalışmalarda yer aldı. Kaza geçiren bir dağcının kurtarılmasını konu edilen tatbikat nefesleri kesti. Sevgül, tatbikat sonrası basın mensuplarının sorularını yanıtladı. Sevgül, "Tatbikatı 4 saatte tamamlamayı hedeflemiştik. 3 saat 15 dakika sürdü. Bu bizim için sevindirici oldu. Kullandığımız telsizin aşağı düşmesinden öte hiçbir aksilikle karşılaşmadık. Tatbikatta yer alan tüm arkadaşlarımızı ve Özel Harekat Timi'ne bizi izleyen Jandarma ekiplerine ve tatbikatı saniye saniye görüntüleyen siz değerli basın mensubu arkadaşlarıma teşekkür ediyorum" dedi.

Umut ÖZEN

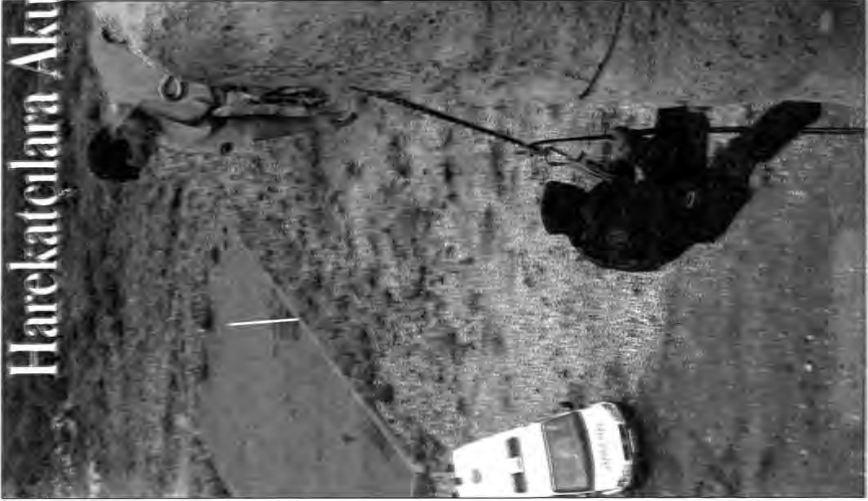

Yaralı dağcı, sıkıştığı yerden kurtarıldıktan sonra tatbikatın ikinci kısmı olan 200 metre mesafeden aşağıya çekilen halatlar yardımıyla indirildi.

Harekatecilara Akut eğitimi

■ Özel Harekat Şube Müdürlüğü'nde görülen 16 polislerin kurama, kurtarma ve yaralı taşıma konularında eğitimleri başladı. Eğitim programı bütün huzurlu rekateçilerle, aynı zamanda 'KUT Antalya İl Temsilatı' olan Akdeniz Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu öğretim görevlisi Yılmaz Sevgili'nin katılımıyla başladı. Eğitim programı, uzun süreli çalışmaları sona erdiren polisler, öğretim yapıldı. Akdeniz Üniversitesi kampüs alanındaki özel platformda, sabah erken saatlerden itibaren çalışmaya başlayan Özel Harekat polislerinin görevleri tutun bağları diktiler.

■ Mevcut durumda büyük bir usullukla vere imen bağları Arama Kurtarma Tımı mensupları, çevrede toplananlarca ilgilendi. Eğitim çalışmaları bizzat takip eden Özel Harekat Şube Müdürü Yüksel Hızal, Özel Harekat polislerinin daha önce ilgilendiği konulara eğitimi, polislerin arı bir iş olduğunu belirterek, kurs sonunda polislerin çok daha üstün yetenekli hale geleceğini açıkladı. Kurs başkanı Yılmaz Sevgili ise, Arama ve Kurtarma Tımı'ne yönelik eğitimden sonra canlı kurtarıma ve yaralı taşıma vereceklerini belirtti.

Antalya Express, 15.12.2000

Antalya Express'in 15 metelik tırmanma duvarında yapılan uygulamalı eğitimde polisleri sarı kayalarla nasıl hareket edecekleri gösterildi.

Akut'çu polisler

ANTALYA Emniyet Müdürlüğü bünyesinde faaliyet gösteren Akut eğitim birimi, polisleri kurtarma ve yaralı taşıma konusunda eğitimi sürdürüyor. Polislerin kurtarma çalışmalarını ilgilendiren alan eğitimleri, Akdeniz Üniversitesi'nde düzenlenmektedir. Eğitim programı, uzun süreli çalışmaları sona erdiren polisler, öğretim yapıldı. Akdeniz Üniversitesi kampüs alanındaki özel platformda, sabah erken saatlerden itibaren çalışmaya başlayan Özel Harekat polislerinin görevleri tutun bağları diktiler.

Hürriyet gazetesi, 16.12.2000

AKUT'tan Özel Harekat Polis Timine arama kurtarma eğitimi, Aralık 2002.

AKUT'tan Giresun'da çığda arama kurtarma eğitimi...

"Genç AKUT Gönüllüsü Projesi"ni hayata geçiren Arama Kurtarma Derneği üyeleri, hedeflerini "çocuklarda toplumsal sorumluluklar hakkında bir farkındalık yaratmak, aktif vatandaşlık duygularını geliştirmek" olarak belirtiyor.

AKUT, 9-12 yaş grubunda 500 gönüllüye ulaşmayı hedefliyor

Çocuklara kaza eğitimi

Eğitim Servisi - Arama Kurtarma Derneği (AKUT), 9-12 yaş grubundaki çocuklara kaza eğitimi veriyor. Bu amaçla, AKUT'un eğitimci kadrosu, çocuklara kaza eğitimi veriyor. Bu amaçla, AKUT'un eğitimci kadrosu, çocuklara kaza eğitimi veriyor.

Bu çerçevede, AKUT'un eğitimci kadrosu, çocuklara kaza eğitimi veriyor. Bu amaçla, AKUT'un eğitimci kadrosu, çocuklara kaza eğitimi veriyor.

Bu çerçevede, AKUT'un eğitimci kadrosu, çocuklara kaza eğitimi veriyor. Bu amaçla, AKUT'un eğitimci kadrosu, çocuklara kaza eğitimi veriyor.

Bu çerçevede, AKUT'un eğitimci kadrosu, çocuklara kaza eğitimi veriyor. Bu amaçla, AKUT'un eğitimci kadrosu, çocuklara kaza eğitimi veriyor.

Bu çerçevede, AKUT'un eğitimci kadrosu, çocuklara kaza eğitimi veriyor. Bu amaçla, AKUT'un eğitimci kadrosu, çocuklara kaza eğitimi veriyor.

Bu çerçevede, AKUT'un eğitimci kadrosu, çocuklara kaza eğitimi veriyor. Bu amaçla, AKUT'un eğitimci kadrosu, çocuklara kaza eğitimi veriyor.

Cumhuriyet gazetesi, 24.12.2002

AKUT'un küçük gönüllüleri

İlköğretim
hayatı dersleri

Genç AKUT Gönüllüsü Programı ile çocuklar ekip çalışması ve acil durum konularında eğitiliyor

HER kurstaki ilköğretim çabındaki 15 öğrenci ekta saatlik bir kurs görüyor. Kurstaki her bir öğrenci, kazandırdığı bilgileri diğer öğrencilere aktarıyor. Bu şekilde, kazandırdığı bilgileri diğer öğrencilere aktarıyor.

Her hafta telefonla görüşülüyor. ELİF BİRKÖZ

İlköğretim için
hayatı dersleri

İlköğretim için
hayatı dersleri

Milliyet gazetesi, 30.11.2002

Cumhuriyet gazetesi,
10.01.2002

Çocuklar kazalarda, acil durumlarda kendilerine ve başkalarına yardım etmeyi öğrenecek

Küçük AKUT, çular yetiştiriyor

► AKUT, Küçük ve Genç AKUT'çu Projesi'yle 600 çocuk eğitiyor. Projenin amacı çocuklara gönüllülük ruhunu ve sorumluluk duygusunu kazandırmak. İstanbul'daki okullara gönderilen davetiyelerle çocuklar eğitime çağrılacak.

İstanbul Haber Servisi - AKUT, Küçük ve Genç AKUT'çu Projesi'yle çocukları, ev kazalarındaki acil durumlarda yapılması gerekenler ve acil telefonları kullanma konusunda bilgilendirecek. İlk aşamada 600 çocuk, acil durumlarda kendilerine ve çevrelerindekilere nasıl yardım edeceklerini öğrenecek.

AKUT 2. Başkanı ve projenin yöneticisi **Denir Kardaş**, proje çerçevesinde çocuklara bir kez buluşacaklarını ve bunun hafta sonu 2 saatlık bir görüşme olacağını söyledi. Kardaş, İstanbul Esentepe'deki ye-

ni AKUT binasına taşındıktan sonra, mekân sorunu nedeniyle uygulanmaya geçirilemedikleri projelerini başlatacaklarını kaydederek "Buradan on binlerce çocuklar ve gençlere yönelik proje" dedi.

Projele, çocuklara, AKUT misyonunu içerisinde neler yaptığını anlatılacağını belirten Kardaş, "Amamız, çocuklara **gönüllülük, ruhunu ve sorumluluk duygusunun kazanılmasını**" diye konuştu.

İstanbul'un değişik okullarına gönderilecek davetiyeye ile çocukların programı çağrılacağını söyleyen Kardaş, şöyle devam etti:

"Burada bir kez toplantıya katılacak çocukların aynı okuldan olması planlanıyor, çocuklar daha sonra kendi aralarında bu projenin devamını sağlayacak. Onlara vereceğimiz görevleri kendi aralarında yapacaklar, birbirleriyle diyaloglarını yapabilecekler."

Depremle mücadelede eğitiminin önemini de vurgulayan **Denir Kardaş**, 1997 yılında doğal afetlerde kurtarılmış "Taksim" adıyla bir kurs düzenlediklerini, bu kurs çerçevesinde afet anında yapılması gerekenleri anlattıklarını belirtti.

Kardaş, İstanbul Boğaziçi Üniversitesi

versitesi Kandilli Rasathanesi ile birlikte düzenledikleri bu kurs sonunda sertifika verildiğini söyledi.

Sayımız arttı

AKUT'un, 1996 yılında dağ ve doğa sporları kazandıran yardımları sporculara yardım amacıyla kuruldüğünü ifade eden **Denir Kardaş**, 1997 yılında doğal afetlerde kurtarılmış çocukların eğitiminden ders aldıklarını belirtti.

1998 Adana-Ceyhan depreminde ilk defa gerçek deprem çöküntüsü

ile karşılaştıklarını ve burada 7 kişi öldüğünü belirten Kardaş, Akut'un 17 Ağustos 1999 depreminin sonrasına ise yeniden yardımlarını gerektiğini farkına vararak çalışmalarını sürdürüyor.

17 Ağustos depreminin önce 7 kişi öldüğünü belirten Kardaş, Akut'un 17 Ağustos depreminin 175 kare ve Antalya eklipteriyle 175 kareye ulaştıklarını kaydetti.

Kardaş, yaklaşık 450 gönüllü üyesi ve 200 aday üyesi ile b depremin söz konusu olduğunda yaklaşık 800 kişi ile arama kurtarma çalışmaları yapabilecekleri de belirtti.

AKUT 'Hızır' gibi

Köy yolları kapalı olduğu için Genç İlçesi Yolaçtı Köyü Konaklı mezrasında bulunan acil bir doğum hastasının yardımına AKUT 'Hızır' gibi yetişti.

Edinilen bilgiye göre Genç Kaymakamı Murat Zorluoğlu, Yolaçtı Köyü Konaklı mezrasında riskli gebeliği bulunan bir hastanın bulunduğunu, köy yolları ulaşım kapalı olduğu için de kendi

imkanlarıyla ulaşamadıklarını bildirerek AKUT'tan yardım istedi. Bunun üzerine AKUT Genel Merkezi ile irtibata geçen AKUT Bingöl Birim Başkanı Veyisel Aksoy, Hikmet Koca, Bilal Arslan, Dr. Bilal Bilmiz ve Ahmet Bozrul'dan oluşan 5 kişilik arama kurtarma timi ile Genç İlçesine doğru harekete geçti. Burada Kaymakamı Murat Zorluoğlu ve Jandarma

Yüzbaşı Murat Kınay ile durum değerlendirmesi yapıldıktan sonra takip edilecek güzergah belirlendi. Bölgenin sarp ve mezranın da vadide olması dolayısıyla Helikopter ile kurtarmanın riskli olabileceği ihtimali üzerine 21 kişilik Jandarma ekibiyle birlikte AKUT olay yerine intikal etmeye başladı. Yaklaşık iki saat süren bir tırmanışın ardından kendilerine doğru gelmeye çalışan hasta ve hasta yakınları ile karşılaştı. Hastanın ilk müdahalesi yapıldıktan sonra, hastayla birlikte geri dönüldü ve hasta ambulansla Diyarbakır'a sevk edildi.

Bingöl'de hayat kurtarmaya devam ediyorlar Ya AKUT olmasaydı

Yeni Aksoy başkanı Jandarma AKUT Bingöl Ekibi, 2 gün süren başkanı bir operasyonda, yoğun gıda harcamaları SAK Beldesine bağlı Sütlüce köyünde bulunan Deniz Özgün SAĞAÇ'ı Bingöl Devlet Hastanesine götürdü.

SANCAK Beldesine bağlı Sütlüce köyünde Özgen SAĞAÇ adında kanamalı bir doğum hastasının durumunun aciliyet arzettiğini sayın Vali Yardımcımız Fikret ZAMAN tarafından AKUT'a bildirildi. Bunun üzerine hemen harekete geçen Akut Bingöl başkanı M. Veyisel AKSOY, Akut merkez ve AKUT Yönetim Kurulu başkanı Ali Nasuh MAHRUKİ'yle koordineli olarak bir kurtarma rotası çizdi.

VEYSEL AKSOY liderliğinde, Hikmet KOCA, Bilal ARSLAN, Turan ARSLAN, Yaşemin ÖZCAN (Hemşire), Ahmet BÜZÜLÜ, İnan Oğuzan ekiple Landrover çip ve Kar motoruyla hastaya doğru süratle yola çıktılar. Yaklaşık 40 km den sonra karlı bölgeye karşılaştıklarında yola kar motoruyla devam ettiler.

ÇOK ZORLU ve çetin karla mücadelelen sonra gece saat 21 sularına kadar dağda kar motoruyla verilen tüm uğraşlara rağmen yaklaşık 3 metreyi, yer yer daha da yüksek olan kar bombalarını aşarak havanın karanlık olması sebebiyle mümkün olmaması ve ekibin güvenliği göz önünde bulundurularak meschuren ekip Şoş köyüne uğradı. Gece Şoş köyünde kalan ekip sabah 5 sularında tekrar köye doğru yola çıkarak zorlu bir karla mücadeleden sonra saat 11.40 sularında hastaya ulaştı. Ekip, hastayı kar motoruyla alarak Bingöl'e doğru yola çıktı.

AKUT ekibi, kendisine yardıma gelen Jandarma ekibiyle buluşarak birlikte yola devam etti. Bu arada ekip, valilik ile yaptığı görüşmeler neticesinde, Körük deresi yakınlarına kadar açılan yolda bir ambulansın hazır tutulmasını istedi. Yazar: KALAYCI/İzmir Haberler.com Sayfa 20

Okul 20 km. uzakta

✓ AKUT Ekibi, kar motoruna bağladığı 2 kızakla 17 öğrenciyi 10 kilometre taşıdı. Ulaşım nedeniyle aileler kız çocuklarını okula göndermiyor

AKUT, bu kez okula gidemeyen öğrencilerin yardımına koştu

Okulu'na zorlu bir yolculuğun ardından taşıdı. Toplam 50 Nüfuslu 2 mezrada her yıl kar nedeniyle yollar kapandığı için aileler kız çocuklarını okula göndermiyor. Kız çocuklarını okula göndermeyen ailelerden Hüseyin Genç, gerekçeyle iklim şartlarına bağlıyor. Genç; "Hangi aile iklim şartlarının böyle zor olduğu bir bölgede kız çocuklarını okula gönderiyor. Erkek çocuklar her gün 10 gidiş 10 geliş toplam 20 kilo metre yol yürüyerek okula gitsen"

zorunda kalıyor. Bu bölgede iklim şartları

nedeniyle yollarımız kapandığı ve okul mesafesinin uzak olması nedeniyle hiçbir aile kız çocuğunu okula göndermiyor. Burada okuyan kız çocuğumuz yok" dedi. Öğrenciler ise, eğitimlerinin sadece yolculukla geçtiğini belirttiler. Mezrada bulunan kadınlar ise, Devlet'in mutiaka bu bölgeye el atması gerektiğini belirttiler. Mezrada en şanslı kız öğrenci ise 2 yıl boyunca birinci sınıflı okumak zorunda kalıyor. Kişin ulaşım nedeniyle okula gitmeyen Buşra Kıray, ilk defa kiş ayında AKUT Ekibi sayesinde okula gidebildi

Merkez Çavuşlar köyüne bağlı Şeyhali ve Ömerli Mezralarının yolları Kar nedeniyle her yıl kapanınca aileler kız çocuklarını okula göndermeme kararını aldı, erkek öğrenciler ise 10 kilo metre yol yürüyerek okula gitsen zorunda kalıyor. Merkez Çavuşlar köyü Şeyhali ve Ömerli mezralarında bulunan 22 öğrenci, Yoğun kar yağışı nedeniyle köylerinde mahsur kaldı. Kar Motoru(AKUT) Bingöl birim kalınca Arama Kurtarma(AKUT) Bingöl birimi Kar Motoruyla öğrencilerin indirdiğine yetti. AKUT ekibi, Şeyhali ve Ömerli mezralarında bulunan toplam 22 öğrenciyi Kar Motorunun arkasına bağladığı 2 kızakla Çavuşlar Köyü Yeni Yerleşim İlköğretim

AKUT durmak bilmiyor

AKUT'un kurtardığı acil hasta sayısı 45'e yükseldi

Yaklaşık 1 haftadan bu yana devam eden kar yağışı nedeniyle köylerde mahsur kalan hastaları kurtarmak için, AKUT ve Bingöl İl Jandarma Alay Komutanlığına bağlı Yolçatı Karakol

Kurtarma timleri harekete geçti. Bingöl Merkezde bağlı Sancak Beldesi Süteğülü Köyü'nde bulunan gebe bir hasta ilbarmı alan Kurtarma ekipleri dün gece saat 22:00 sıralarında Yolçatı kayak merkezine ait paletli araç ve AKUT ekibinin kar motoruyla harekete geçtiler. Süteğülü Köyü'ndeki 8 aylık gebe hastayı kurtarmak için saatlerce fırtına ile

mücadele eden ekipler, 9 saat süren yolculuktan sonra köye ulaşmayı başardılar. Kurtarma ekipleri 8 aylık gebe hasta **Deniz Özgün Savaş**'ı önce kızına sonra paletli aracın arkasına bağlayarak harekete geçi-

ler. Yolçatı güzergahından gelen hastaya yardım ulaştırmak için kar temizleme ekipleri yaklaşık 8 kilometrelik yolu temizlerken, Hastaya ulaşmak için Ambulans ve 2

hemşirede hazır bulundu. Kurtarma ekiplerini yolda karşılayan sağlık görevlileri, hastayı Ambulansa alarak Bingöl Doğum Hastanesine getirmeyi başardılar.

Sayfa 4'te

AKUT durmak bilmiyor

EK: 25

AKUT Türkiye toprak haritası...

7 TOPLUM

8 NİSAN'DA YOLA ÇIKAN 'BİR NEFES İÇİN' TIRI

AKUT Anadolu'ya

AKUT, başlattığı mobil eğitim kampanyası ile milyonlarca kişiye afet kavramını anlatacak.

- 7 AKUT gönüllüsü tırla Anadolu turuna çıktı
- Hedef, afet ve sağlık bilincini geliştirmek
- Bu amaçla söyleşi, sergi, film gösterimi yapılıyor
- İsteyene ücretsiz solumun testleri uygulanıyor

HABER

Hesna Onbası

Türkiye'de doğal afet denilince aklımıza ilk gelen şey deprem oluyor. Oysa, doğal afet kavramı sadece depremle sınırlı değil. Sadece böyle olduğu düşünülse bile, neredeyse bütün ülke olarak deprem kuşaklarının üzerinde kurulmuş olmamıza rağmen, bu konu hakkında hala yeterince bilinçli olduğumuz söylenemez. 17 Ağustos 1999 yılında yaşadığımız o büyük felaketin ardından, özellikle muhtemel bir İstanbul depreminin de gündeme oturması, bu alanda toplumun bilinçlendirilmesi için yoğun bir çaba sarf edilmesine neden oldu.

Başta İstanbul ve diğer büyük şehir-

ler olmak üzere hepimiz depremle yatıp depremle kalkar olduk. Fakat, ne Türkiye sadece İstanbul'dan ibaret ne de doğanın bize hazırladığı kötü sürprizler depremle sınırlı. İşte bu noktada hissedilen açığı kapatabilmek için AKUT, yepyeni bir çalışmaya imza attı.

Türkiye'nin tüm illeri...

Adapazarı depreminin ardından neredeseyse ailemizin birer üyesi kadar yakından tanıdığımız ve sivil toplum örgütü kavramını Türkiye'nin gündemine bomba gibi düşüren bu dinamik ekip, hem Türkiye'de hem dünyada bir ilke imza atarak 9 yıllık bilgisini, birikimini bir tırın kasasına yükleyip Anadolu'yu karış karış dolaşmaya başladı.

"Bir Nefes İçin - AKUT Anadolu ile

Kucaklaşıyor" sloganıyla gaza basan tüm biri doktor, ikisi hemşire 7 kişilik ekibi, 4 ay boyunca Türkiye'nin bütün illerini dolaşarak halka afet kavramını, tedbirleri ve bir afet anında ve sonrasında yapmaları gerekenleri anlatacak.

Ekip bu maksatla söyleşi, deprem seminerleri, fotoğraf sergisi, dia gösterisi, film gösterimi, ücretsiz bilgilendirme kitabı dağıtımı, ücretsiz bilgilendirme filmi dağıtımı gerçekleştirecek. Ayrıca çevresel ve mesleki faktörler ve sigara gibi bir çok nedenle oluşabilen astım ve kronik obstrüktif akciğer hastalığı için ücretsiz solumun testleri gibi çok sayıda etkinliğin gerçekleştirileceği çok zengin içerikli bir program da Türkiye'nin 81 iline ulaşmış olacak. Ayrıca tırın kasasını bir sergi salonu haline getiren AKUT çalışanları, 9

BEŞ AY BOYUNCA TÜM TÜRKİYE'Yİ DOLAŞACAK

'nefes' verecek

FOTOĞRAF: EĞİN İRİZ

SAĞLIK TARAMASI

AKUT ekibi ile birlikte hareket eden ambulans ve deneyimli sağlık personeli gittikleri yerlerde solunum yolu rahatsızlıkları ile ilgili sağlık taraması ve bilgilendirme çalışması yapacak.

MOBİL SERGİ

AKUT ekibi, tırın içinde hem bilgi hem sergi taşıyor. Dokuz yıldır katıldıkları operasyonlarda çekilen fotoğraflardan oluşan sergide her kare bir ibret sahnesi.

yan binlerce insanın ayağına gidecek doğal afet bilinci.

Bugüne kadar gerçekleştirdiği 1200 seminer ile 60 binden fazla kişiye ulaşmayı başaran AKUT, bu proje sayesinde sesini milyonlara duyurmuş olacak. AKUT yetkililerinin verdiği bilgilere göre, gerekli önlemler bilinir ve her an meydana gelecek bir afete karşı hazırlıklı olunursa, afetlerin insan hayatı üzerindeki etkisini büyük ölçüde kontrol altına almak mümkün. Fakat, bu bilinç seviyesine ulaşabilmesi için de yoğun bir çaba sarf edilmesi gerekiyor.

Ana sponsorluğunu Astrazeneca firmasının üstlendiği projeye Türkspeid firması da destek veriyor.

honbasi@dbi.com.tr

yıl içinde Türkiye ve dünyada gerçekleş-tirdikleri pek çok operasyondan alınmış görüntülerden oluşan bir de sergi düzenliyorlar. Her biri bir ibret tablosu niteliğindeki bu fotoğraflar bile afetler konusunda bilinçlenmenin ne kadar önemli olduğunu gözler önüne seriyor.

Üç gün Taksim Meydanı'nda kaldıktan sonra Anadolu kentlerine doğru yola çıkan tırın ambulans da eşlik ediyor.

Afet bilinci

Hedefleri; gerek maddi imkansızlıklar, gerekse yeterli bilgi birikimi olan kişi sayısının azlığı nedeniyle bir türlü tüm Türkiye'ye yaygınlaştırılmayan eğitimleri halkın ayağına götürmek.

Daha bir ay öncesinde sellerle boğuşan Doğu Anadolu'ya, geçtiğimiz yıl ya-

EĞİTİM İÇİN YOLLARDALAR

AKUT ekibi. Aylardır hazırlıklarını sürdürdükleri tır ile şimdi Anadolu yollarında, eğitim için çaba sarfediyorlar.

şadığı deprem felaketinin acılarını henüz silemeden bu yıl yaşadığı yeni sarsıntılarla korkuya kapılan Bingöl'e, ne deprem ne sel hiçbir risk yokken sırf imar hatası nedeniyle evleri başlarına yıkılacak diye korkan Konyalılara ve seçim öncesi kaçak yapılaşmalara göz yumanların, bu dönemde yaptığı bilinçsiz inşaatı kar sa-

İki Eylül

ESKİŞEHİR'İN HÜR SESİ

■ 28 TEMMUZ 2004 ÇARŞAMBA ■ YIL 17 ■ Fiyat: 200.000 TL

Akut Tırı ilgi görüyor

KONTROL EDİLDİLER
● AKUT tırı Anadolu insanına doğal afet bilincini kazandırmak amacıyla Vilayet Meydanında Eskişehir'de buluştu. Eskişehirli afetlerden korunma ve sağlık konusunda bilinçlendirildi. 2'de

Doğal Afet Bilinci Eskişehir'e taşındı

AKUT tırı Anadolu insanına doğal afet bilincini kazandırmak amacıyla Vilayet Meydanında Eskişehirliyle buluştu. Afetlerden korunma ve sağlık konusunda bilinçlendirmek amacıyla AstraZeneca sponsorluğunda hazırlanan bir nefes için projesi ise büyük ilgi gördü.

Vali Vekili Acar Mobil Fotoğraf sergisini beğenyle izledi.

AKUT, afet ve sağlık bilincini geliştirmek amacıyla AstraZeneca sponsorluğunda gerçekleştirdiği Anadolu gezisi için Eskişehir'e geldi. Vilayet Meydanında Eskişehirliyle buluşan AKUT Eskişehirliyle afetlere hazırlık konularının en öncelikli unsuru olan önlemler ve hazırlık aşamaları hakkında bilinçlendirmek ve afet öncesi, sonrası yapılacak doğru davranışlar hakkında bilgiler verdi. Valilik işbirliği ile düzenlenen etkinlikler kapsamında mobil fotoğraf sergisi büyük ilgi çekti.

Vali Vekili Sinan Acar tarafından da ziyaret edilen mobil fotoğraf sergisinde AKUT üyelerinin çeşitli afet anlarında arama ve kurtarma çalışmaları fotoğrafları sergileniyor. Etkinlik kapsamında emel afet bilincini geliştirmek amacıyla hazırlanan kitaplar dağıtıldı. Ayrıca astım ve KOAH hastalığının tespiti amacıyla vatandaşlara ücretsiz solunum testi yapıldı. Ayrıca 'Afetlere

Hazırlık' konulu bir film gösterimi gerçekleştirildi.

AKUT Anadolu Tırı Proje Koordinatörü Şenol Durmuş bugüne kadar 16 bin km. yol katettiklerini belirterek proje amacının Anadolu insanına doğal afet bilincini aktarmak olarak açıkladı.

Durmuş "Yola çıktığımız günden bu güne kadar 100 binlerce insan mobil fotoğraf sergisini gezdi. 10 binlerce insan AKUT dostu oldu, 10 binlerce insan solunum testinden geçti. Binlerce insan afetlere hazırlık filmini izledi" dedi.

Durmuş AKUT'un kendi olanakları ve bağışlarla ayakta duran bir kurum olduğunu belirterek kamuoyundan gelen talep ve destek doğrultusunda eğitim çalışmalarına yön verdiklerini söyledi.

Etkinlik kapsamında bugün saat 15.00'da Büyükşehir Belediyesi Kültür Merkezi'nde deprem semineri düzenlenecek.

Ücretsiz yapılan astım ve KOAH testine vatandaşlar yoğun ilgi gösterdi.

BURASI Çanakkale

06 AĞUSTOS 2004 CUMA YIL:21 SAYI: 6178

TARAFSIZ SİYASİ GAZETE

1.000.000 TL

"Bir Nefes İçin" sloganıyla Türkiye turuna çıkan Akut Anadolu tırının 78. durağı Çanakkale oldu ...

AKUT, afet bilinci aşıyor

"Bir Nefes İçin" sloganıyla 8 Nisan 2004 tarihinde İstanbul'dan yola çıkarak Türkiye'yi dolaşan Arama Kurtarma Derneği (AKUT) tırının 78. durağı Çanakkale oldu.

Tabii afet ve sağlık bilincini Anadolu insanına aşılamak için hazırlanan AKUT Anadolu tırı, Vilayet karşısındaki Morrabın parkı yanında Çanakkalelilerle buluştu. Afetlere hazırlık çalışmalarının en önemli ve temel unsurları olan tedbirler ve müdahale aşamalarına dikkat çekmek ve toplumu afetlere hazırlık hakkında bilgilendirmek amacıyla hazırlanan özel donanımlı tırı ziyaret eden Çanakkaleliler, kurtarma operasyonlarından çekilmiş 45 fotoğrafın yer aldığı mobil sergiyi gezdi. **Devamı 10'da**

AKUT, afet bilinci aşıyor

4 01 Temmuz 2004 Perşembe

DÜNYA

Halkın güveni olan AKUT, "Anadolu Tır'ı Projesi" ile Kırıkkale'ye geldi. 7 kişilik AKUT ekibi vatandaşları deprem ve doğal afetlere hazırlıklı olmalarını istedikler. Ekip bu sabah Kırşehir'e geçecek.

AKUT insan için var

Arama ve Kurtarma Derneği AKUT, "Anadolu Tır'ı Projesi" ile Kırıkkale'ye geldi. AKUT ekibi İl Kültür Merkezinde deprem semineri verdi, Cumhuriyet Meydanında kurulan standla vatandaşlara solunum testleri yaptı, Kırıkkale halkının gönlünü kazandı.

HALKIN GÜVENİNİ KAZANDI

Marmara Depreminde gönüllü çalışanlar ile on binlerce vatandaşın enkaz altından kurtaran, umutların tükenmediği anda umutları yerleştiren AKUT ekibi "Anadolu Tır'ı Projesi" ile Kırıkkale'ye geldi. AKUT, merkez standını Cumhuriyet Meydanına kurdu. AKUT ekibi, İl Kültür Merkezinde vatandaşlara deprem semineri verdi. Gün boyunca Acil Tıp Teknisyeni Özlem Sayı ve Sağlık Teknisyeni Hakan

Zaralı, vatandaşların solunum testine tabi tuttu. Arşiv sorumlusu AKUT Anadolu Tır'ı Proje Koordinatörü Şenol Durmuş, halka AKUT Tır'ın da açılan Mobil Fotoğraf Sergisini gezdirdi. Şenol Durmuş, Anadolu insanının Marmara Depremi için emek olarak, her an olabilecek bir doğal afet ve deprem olaylarına karşı hazırlıklı ve bilinçli olmalarını istedi. Eğitim Asistanı Pelin Yılmaz ve İnan Özdemir ise vatandaşların gönüllü AKUT üyesi yaptı.

Mavi Dünya gazetesi, 01.07.2004

AKUT 81 ile ulaştı

EK: 26

Sevgili Öğrenci Kardeşlerim,

2006 - 2007 Öğretim döneminin başladığı bu günlerde yine büyük bir heyecanla okul sıralarındaki yerlerinizi alıyorsunuz. Yaşamınız boyunca, size büyük bir fırsat ve rekabet avantajı sağlayacak çapda eğitimimizin ilk ödmi olan bu İlağretim sıralarında, bilgiyi, bilgiye ulaşmayı ve bilgiyi kullanmayı öğreneceksiniz. Aldığınız eğitimle birlikte özgüveni ve özsaygısı yüksek sorumluluk duygusu gelişmiş, girişimci gençler olarak yetişecek ve ileride, geleceğin güçlü Türkiye'sinin inşası için isteneceğiniz görevlere hazırlanacaksınız.

AKUT ailesi olarak, sizlere ulaştırdığımız bu 5.000 çanta ile, bizlerden daha ileri seviyelere taşıyacağınız, atalarımızdan kutsal bir emanet olarak aldığımız Türkiye'mizin geleceğine bugünden bir nebze olsun biz de katkıda bulunmak istedik.

Çok değil, bundan 10 - 15 yıl kadar sonra, büyük önderimiz Gazi Mustafa Kemal Atatürk'ün bu vatanı emanet ettiği Türk Gençleri olarak büyük görevler üstleneceksiniz. İşte bu küçük sıralar sizi bu büyük görevlere hazırlayacak olan sıralardır. Bugünlerimizi iyi değerlendirmenizi, öğretimlerinizi, iyi dinlemenizi, arkadaşlarınızla iyi ilişkiler kurmanızı ve kendinizi iyi yetiştirmenizi diliyorum.

En büyük mutluluğumuz, bugün bu mütevazı sınıfları paylaşıırken yollarımızın keşifsiği size değerli kardeşlerimizi, ileride ülkesine büyük hizmetler yapan büyük işler yapmış insanlar olarak görmek olacaktır.

Hepimizi sevgiyle kucaklıyorum.

Yalunuz ve bahtınız açık olsun

Ali Nasuh Mahruki

AKUT
Yönetim Kurulu Başkanı
Eylül 2006

AKUT'an ço uklarım za...

Çünkü biz onları çok seviyo u

AKUT'tan çocuklarımıza, 5.000 okul çantası...

AKUT'tan öğrencilere tatil armağanı

ARAMA Kültürüne Derneği (AKUT), 10 bin çocuk kitabını okullar kapanmadan çocuklara yaz tatili armağanı olarak ulaştırıyor. "AKUT Anadolu'yla El Ele" kampanyası çerçevesinde, Hayat Yardım Derneği'nin desteği ve Yurtiçi Kargo'nun dağıtımıyla Çınar Yayınları'ndan temin edilen 10 bin çocuk kitabını okullar kapanmadan 10 bin çocuğa tatili armağanı olarak göndermeye hazırlanan AKUT, bu kampanya ile Türkiye'nin geleceğine katkıda bulunma ve çocuklara kitap okuma alışkanlığını kazandırmayı amaçlıyor. AKUT Başkanı Ali Nasuh Mahruki, çocukların kitap okuma alışkanlığı kazanmasını ve Türkiye'nin geleceğine katkıda bulunmak istediklerini belirtti. **Ufuk Koşar**

AKUT'tan öğrencilere
10.000 çocuk kitabı

Hakkari İlsesi gazetesı, 29.10.2005

EĞİTİME AKUT YARDIMI

Afyonkarahisar'da ihtiyaç sahibi öğrencilere dağıtılması amacıyla Arama Kurtarma Derneği (AKUT) tarafından gönderilen çanta, kitap, defter dağıtımı yapıldı. 7 DE

EĞİTİME AKUT YARDIMI

Afyonkarahisar'da ihtiyaç sahibi öğrencilere dağıtılması amacıyla Arama Kurtarma Derneği (AKUT) tarafından gönderilen çanta, kitap, defter dağıtımı yapıldı.

Kültür ve Sanat Evinde düzenlenen dağıtım sırasında konuşan Emniyet Müdür Yardımcısı Hasan Şahin, Emniyet Müdürlüğü olarak halk ile birlik ve beraberliği sağlama, yardımlaşma ve dayanışma geliştirme amacıyla böyle bir çalışmaya gerçekleştirildiğini söyledi.

Şahin, şunları kaydetti:
"Eğitime katkıda bulunma amacıyla olarak merkezî Almanya'da bulunan bayat Avrupa'dan Anadolu'ya yardım organizasyonu ve AKUT işbirliği ile temin edilen 600 adet, içerisinde 3 adet defter, silgi, kalem torası, 3 adet kurşun kalem, 6 adet boyama kalemi, cetvel, dış fırça ve dış macunu

bulunan okul çantası dağıtıldı. Dağıtımımıza yardımcıları okul Müdürlüğü ve Muhtarlıkta tespit edilen ihtiyaç sahibi öğrencilere teslim edilmiştir. Diğer 300 adet okul çantası ise aynı yöntemle ilçelerdeki ihtiyaç sahibi öğrencilere dağıtılacaktır. Ayrıca 100 adet dosya klasörü 3'ncü ve 4'ncü sınıftaki öğrencilere dağıtılacaktır."

Afyonkarahisar Görüntü, 16.09.2006

EK: 27

AKUT, BTC Projesi'nde

AKUT-Arama ve Kurtarma Derneği, 2005 Aralık ayından bu yana, dünyanın en büyük enerji proje-
lerinden biri olan Bakü-Tiflis-Ceyhan petrol boru hattı projesinde BOTAŞ ekipleme destek veriyor.

Azerbaycan'da Bakü'den başlayan Gürcistan üzerinden Türkiye'ye giren ve ülkemizin sınırın içinde 1 076 kilometre yol kat eden petrolün sınırın dışında andan itibaren güvenli ve sağlıklı akışını sürdürme amacıyla yapılan çalışmalarda, güzergah boyunca özel yetiştirilmiş ve bu proje için gerekli eğitimlerini alan AKUT ekibi de yer alıyor. AKUT BOTAŞ'ın sorumluluğunda boru hattının dolması ile ilgili araştırmaları gerçekleştiren ve "pig tracking" adı verilen çalışmalarda BOTAŞ'ın uzman ekipleri ile birlikte görev yapıyor.

Bu çerçevede, Karşıtan ırbaharı hat bo-
yuncu belirli noktaları ziyaret eden AKUT ekibi, olası aksilik ve kazalara karşı gerekli donanımı sahip bir "kurtarma ekibi" hazır bulunduyor ve "pig tracking" ekibine karşı ayları boyunca refakat ediyor. AKUT'un bu görevi için yitirdiği cümlesinin seçke, ağır iş koşullarında çalışmaları için gerekli ekipmanları kurmaya ve bilgi edinmek oldu.

Boru hattı boyunca görev yapacak olan "pig tracking" ekibi, iş ayarlarında zorla olan ve diğer koşullarda çalışmalarını sürdürüyor. Bu ekibin karşılaşılabileceği herhangi bir durumda arama ve kurtarma çalışmalarını düzenlenmesi, ilk müdahaleleri gerçekleştirilmesi ve ardından korunaklı bir bölgeye ulaştırılması konularında AKUT'un uzmanlığı kullanılıyor. AKUT ayrıca, kuşaydı aşılamamı yığın kar yağış nedeniyle mün-kun olmağı durumlarında, kar motosikletleriyle BOTAŞ ekibinin "pig track" noktalarına giretilmesi ve dönüşünü de sağla-
yor.

AKUT, Bakü-Tiflis-Ceyhan Boru Hattı projesinde

Bunun adı BOTAŞ farkı

AKUT göğsümüzü kabarttı

Kars (yerel gazete), 16.02.2006

EK: 28

By-pass'lılar, zirve için iddialı.

3 by-pass hastasına, Prof. Sönmez ve Mahruki destek verecek.

Tırmanış başlıyor

By-pass ameliyatı olduktan sonra insanların eski sağlıklarına kavuşabileceklerini kanıtlamak isteyen bir grup maceraperest, dev zirveye tırmanmak üzere dün Van'a gitti. Prof. Dr. Bingür Sönmez ve AKUT Başkanı Nasuh Mahruki

liderliğinde yola çıkan 3 by-pass ameliyatlı hasta, tırmanışı başarıyla tamamlayacaklarını söylüyor. Grup bu sabah tırmanmaya başlayacak ve 3 bin 500 metrede ilk kampını kuracak. Hastalar için her türlü sağlık önlemleri alındı.

Taksim gazetesi, 17.08.2003

Ağrı Dağı'nda by-pass zaferi

By-Pass ameliyatı olan üç hasta ile birlikte Ağrı Dağı'na tırmanan Nasuh Mahruki'nin 14 kişilik ekibiyle dün zirveye ulaştığı bildirildi. AKUT Başkanı Nasuh Mahruki liderliğindeki ekip, 5 bin 137 metre yükseklikteki Ağrı Dağı zirvesine ulaştıktan sonra, zirveye 'Kulüp By-Pass'ın bayrağını dikti. Zirve tırmanışını tamamlayıp

geri dönüşe başladıklarını söyleyen Mahruki zirvede, "Kondisyon eksikliği gördüğümüz veya kışta olumsuzluk yaşayabilecek kişilerin zirveye çıkmasına izin vermedik. Şu anda her şey iyi gidiyor. Geceyi kampa geçireceğiz. Yarın (bugün) 3 bin 300 metrede bıraktığımız arkadaşlarımızı da alarak akşam üzeri Doğubayazıt'a varacağız" dedi. (İHA)

Akşam gazetesi, 21.08.2003

EK: 29

AKUT'tan organ bağışı kampanyalarına destek...

EK: 31

Küresel ısınmaya dikkat çekecekler

Türk ve Çinli dağcılardan oluşan bir grup, küresel ısınmaya dikkat çekmek için Nasuh Mahruki'nin rehberliğinde Ağrı Dağı'na tırmanışa geçti.

Küresel ısınmaya dikkat çekmek için Arama Kurtarma Derneği'nden (AKUT) 7 dağcıyla birlikte Ağrı Dağı'na tırmanacak 3 Çinli dağcı, dün tırmanışa geçti. Çir'in unlu dağcısı ve DEEP Kulübü Başkanı Wang Şi ile AKUT Başkanı Nasuh Mahruki'nin de aralarında bulunduğu 10 dağcı, Ağrı Dağı'na tırmanmak üzere Doğubeyazıt ilçesinde konakladıkları otelden ayrıldı.

'EVRENDEKİ TEK EVİMİZ' ...

Sabah saatlerinde malzemelerini araçlara bırakarak yola çıkan dağcılar, Topçatan Köyü'nden geçerek 2 bin 200 metredeki Eli Köyü'ne geldi. Bu-

Şubat 2007 tarihli, küresel ısınmaya dikkat tırmanışı...

AKUT'un küresel ısınmaya dikkat afişi...

İlkyardım merkezine Iskender İğdır'ın adı verildi.

AKUT'tan eğitim atağı

AKUT 2. Başkanı Çelikmen, manken üzerinde gazeteciler ile ilk yardım dersi verdi. Törene ışıkara da katıldı.

Procter & Gamble ürünü olan ARIEL Color Activ tarafından, halkın acil durumlara karşı Arama Kurtarma Derneği'nce (AKUT) eğitilmesi amacıyla Atşehir'de yapılan "İskender İğdır İlkyardım Eğitim Merkezi" hizmete girdi. Boğaziçi Üniversitesi Kandilli Rasathanesi ve Deprem Araştırma Enstitüsü Müdürü Prof. Dr. Ahmet Mete Işıkara'nın da katıldığı törende konuşan AKUT Genel Başkanı Nasuh Mahruki, "Eğitim konusunun en az arama kurtarma çalışması kadar önemli olduğunu düşünüyorum. Çünkü, kurtarmaya çalıştığımız insanın uğradığı kazayı en az zararla atlattması çok önemli" dedi.

Öğrenciler eğitilecek

Mahruki, ilk yardım eğitim merkezini, her türlü kazaya karşı eğitim verilecek bir yer haline getirmek istediklerini kaydetti. Açılış ardından, AKUT 2. Başkanı Feridun Çelikmen tarafından gazetecilere manken üzerinde uygulamalı ilk yardım eğitimi verildi. Çelikmen, merkezde öncelikle, öğrenci ve öğretmenleri bilgilendirmeyi planladıklarını söyledi. Başbakan Bülent Ecevit de, mesaj göndererek, merkezin açılışını kutladı.

Zaman gazetesi, 29.03.2000

Eğitimi tamamlayan genç kursiyerlere sertifikaları törenle verildi.

Genç AKUT'çulara sertifika

İSTANBUL. - Arama Kurtarma Derneği (AKUT) eğitim kurumu tarafından eğitilen kursiyerlere, düzenlenen törenle sertifikaları verildi. Anlamlı AKUT üyelerinin yanı sıra Kadıköy Anadolu Lisesi, Garanti Sigorta, Nippon Otel, Sensomatiks, Boğaziçi Üniversitesi gibi kurum ve kuruluşlardan kursiyerleri de bulundugunu öğrendikler. Toplum Afet Müdahale Takımı (TAMT) eğitimini tamamlayan AKUT'un Esiptepe'deki Merkezinde Yönetim Kurulu Başkanı Nasuh Mahruki'nin de katıldığı törende Toplum Afet Müdahale Takımı (TAMT) eğitim alan kursiyerlere sertifika ve katılım bel-

geleri verildi. AKUT Yönetim Kurulu Başkanı Nasuh Mahruki, sertifika töreninde, haklarında "eğitim vermiyolar" şeklinde çıkan eleştirilere karşılık AKUT'un başlangıçta 475 kişiye sertifika ve katılım belgesi verdiğini hatırlattı. Genç AKUT'çular, aldıkları eğitim sonucunda, acil durum afet hazırlığı, yangın söndürme ve tehlikeli maddeler, hayati tehlikeler ve ilk müdahaleler, afet ilk yardım uygulamaları, "hafif" arama kurtarma, afet psikolojisi ve TAMT ekip organizasyonu gibi konularda bilgilensinler ve gerektiğinde görevle hazır olduklarını belirttiler.

-> Ziya Sandıkçıoğlu

Kayıp Avcı'ı AKUT buldu

Manavgat Oymapınar'daki evinden avlanmak için ayrılan ve bir daha kendisinden haber alınamayan Kerim Şahin'in (21) cesedi Akut tarafından bulundu. Babası Remzi Şahin'in haber vermesi üzerine harekete geçen jandarma ve Akut ekipleri Kerim Şahin'in cesedini Şırlavuk mevkiinde buldu. Olay yerinde yapılan sistematik inceleme sonunda Şahin'in dere yatağından geçmek isterken ayakta duran çalılara takılıp düştüğü sırada elindeki ateş tüfeğinin ateş alması sonucu göğsünden yaralanarak hayatını kaybettiği tespit edildi.

Türkiye gazetesi, 16.10.2002

Sabah gazetesi

AKUT kurtarma tatbikatında tam not aldı BOMBA EKİPİ

Antalya'da polis ve jandarmanın da katıldığı tatbikatta, sarp kayalıkta mahsur kalan yaralı, başarılı operasyonla hastaneye yetiştirildi

AKUT Antalya Tensiliciliği'nin Hurma Kayalıklarında yaptığı Dağ Anam Kurtarma Operasyonu, güvenlikli hayrete düşürdü. 250 metre yükseklikteki kayalıklarda mahsur kalan yaralı, geçce yekün bir operasyonda kurtarıldı.

Özel tim katıldı

Yaralıyı 200 metreden asılıya gerilen iple indiren AKUT üyeleri, bu sınırdan tam not aldı. Tatbikata Antalya Emniyet Müdürlüğü'ne bağlı 20 kişilik Özel Harekat Timi ile 50 kişilik jandarma gücü de katıldı.

Kaza geçirildiler

Dağlar Halko Gökçeoğlu ve Semra Akdeniz sarp kayalıklarda 250 metreye kadar çıkarken, kaza geçirdi. Bir kolu ve bir bacağı kırılan Gökçeoğlu yerinden kırıdayımsadı. Akdeniz, AKUT'un Antalya Tensilicisi. Yılmaz Seygülden telefonla yardım istedi.

Olay yerinde

AKUT'un Antalya'daki 10 kişilik operasyon ekibi, bir saat içerisinde tırlanarak olay yerine ulaştı. Hamide Akse Karlım, yaralı

Hürriyet gazetesi, 14.05.2000

'Kurtarmazlar sandım'

Antalya'daki seld Akdamlar köyünde mahsur kaldığı evde 13 aylık bebeğiyle birlikte AKUT tarafından kurtarılan anne Aynur Afşar, "Fakir olduğumuz için bizi kurtarmayacaklarını sandım. AKUT'cular gelince dünyalar bizim oldu" dedi. ■ GÖKSEL YAPAR DHA

Milli Gazete, 27.12.2003

Yeşim Tekstil ve AKUT'tan örnek işbirliği

GAP, Schlaugut, Nike gibi dünyanın önde gelen markalarına üretim yapan Yeşim Tekstil, AKUT ile olası afet durumlarına karşı hazırlıklı oluması amacıyla "Endüstriyel Acil Durum Planlaması" adıyla proje başlatacak.

GAP, Schlaugut, Nike gibi dünyanın önde gelen markalarına üretim yapan Yeşim Tekstil, AKUT ile olası afet durumlarına karşı hazırlıklı oluması amacıyla "Endüstriyel Acil Durum Planlaması" adıyla proje başlatacak.

Projeyle firmada çalışacak her türlü acil durum anında çalışanların daha bilimsel hareket etmesi, kurumsal süreklilik için güvenlik ve emniyet kültürünün oluşturulması ve yaygınlaştırılması hedefleniyor. Yeşim Tekstil Sanayi ve Ticaret A.Ş. Genel Müdürü Şenol Şankaya, AKUT Başkını Nasuh Mahruki ve ekibine GAP ve Nike temsilcilerinin katılımıyla Bursa'da yapılan toplantıda, proje hakkında görüş alışverişinde bulundu.

Şenol Şankaya, Türkiye için önemli bir projeye adını atıldığını belirtirken, özellikle büyük işletmelerin başında olan yöneticilerin çok farklı sorumluluklar taşıdığını, firmalarının kurumsal sürekliliğini sağlamak için kendi risklerini iyi analiz edip, acil durumları nasıl hareket edeceklerini önceden belirlemeleri gerektiğini söyledi.

Türkiye'nin deprem kuşağında bulunması nedeniyle acil duruma karşılaşma riski ve geçmişte acil deneyimlerin obğünü anılatan Şankaya, sunulan kayıtları "Yeşim Tekstil, 4 bin çalışan ile emek yoğun bir işyeri olması nedeniyle acil durumlarına mızırlıklı olmaya öncelik vermektedir. Bu kapsamda biz bünye-

Yeşim Tekstil Genel Müdürü Şenol Şankaya ve AKUT Başkanı Nasuh Mahruki

mizde acil durumlarda olabilecek etkileri dikkate alarak risk analizlerimizi yaptık. Bu alt yapıyı oluşturduktan sonra acil durum öncesinde güvenlik ve emniyet alanımızın yaratılması, kriz yönetimi ve acil durum müdahale eklemlerini oluşturulması, püskürtme noktalarının belirlenmesi ve eğitimlerin planlanması için profesyonel bir destek almayı uygun bulduk."

Şankaya, bu konuda büyük deneyime sahip olan AKUT ile bir ilke öncülük yapmak istediklerini kaydederek, "AKUT, çok sayıda acil durum sonrasında tanık olmuş, acil durum-

da kriz yönetimini ve kurtarmanın yanı sıra acil durumlarda ortaya çıkan tablo ve bunun kök nedenleri konusunda deneyime sahip bir örgüt. Bu projede Yeşim'in endüstri liderliğiyle AKUT'un acil durum deneyimi birleşecek ve hem sanayi hem de toplum için önemli bir değer yaratacaktır" diye konuştu.

AKUT Başkanı Mahruki

AKUT Başkanı Nasuh Mahruki de, ilk kez bir sanayi kuruluşuyla bu kadar büyük bir projeye girdiklerini belirtirken, tekstil sektörünün Türkiye'deki devlerin-

den birliği işbirliği yapmanın heyecan verici olduğunu söyledi. Büyük kurumsal yapıların sivil toplum örgütlerini yan yana getirmenin ülkeye çok şey kazandıracağını belirtti Mahruki, sunan söyledi.

"Bilgi üretimin beyin firmaları, değerlendirme, karşılaştırma, eleme toplantıları gibi karmaşık ve uzun soluklu süreçler sonucunda elde edilen kurum ve organizasyonlar açısından hayatı önem taşıyan bir süreçtir. Kurumsal süreklilik yolunda fark yaratan asıl etmen, bilgi ile beraber, bilgini ürettiği sürecin ve kritik iş süreçlerini) telafat hayata döndürülmesidir."

AKUT'tan NBC konferansı

TURİZM Haftası nedeniyle Batman'a davet edilen ve Hasankeyf Kalesi'ne tırmanan Akut ekibi, dün de Kültür Merkezi'nde NBC konulu konferans verdi. AKUT uzmanları Nükleer ve Biyolojik Silahlarla ilgili

olarak sivil halkın nasıl korunması konusunda verdiği konferans ilgi görürken, ilginç bilgiler verildi. İki saat süren konferansa Vali Yardımcısı Kemal Cirit, daire amirleri ile kalabalık davetli topluluğu katıldı. Konferans son derece yararlı geçti.

Batman Postası, 22.04.2003

AKUT HIZIR GİBİ

Sivridağ'da kaza geçiren dağcıyı 1 saatte ambulansa yetiştirdiler

Yaralı Aktayca'yı ambulansa yerleştiren AKUT timi, AÜ Tıp Fakültesi Hastanesi'ne doğru yola koyuldu. Aktayca'yı burada yapılan ilk müdahalelerle sol kalça kırığı ile sağ ayak bileğinde kırık olduğu tespit edildi.

ANTALYA Sivridağ'da üzerine kaya düşen yaralı olan İstanbul'da doğan Aktayca'nın imdadına AKUT yetişti. Tırmanış için Antalya'ya gelen Yalız Teknik Dağcılık Kulübü üyesi Aktayca ile Akın Akay, dün sabah Sivridağ'a gidip yeni tırmanış için kayışlıkları tirmişken başladılar.

KAYA DÜŞTÜ

Yaklaşık 150 metre yüksekliğinde Sivridağ'da

na çarpan kaya kulübü, Antalya'da da elini erdi. Enmilyet hitama bağlı oldukları için yitirilmemektan kurtulan iki dağcı, aynı bölgede tırmanış yapın diğer dağcıların yardımıyla sağlığına kavuştu. Ancak kulübeye olan ve büyük bir cömür Akayca, diğer bir alana yitirdi. İken, hemce cep telefon ile AKUT'la yachem sızadı.

AMBULANSA BİNDİRİLDİ

Hareket eden AKUT timi, kesi süratle olay yerine

Hürriyet gazetesi, 22.05.2000

Karabina meledi AKUT yetiştirdi

Marmaris'te 30 metrelik uçuruma düşen anne keçiyle kayalıklarda dünyaya getirdiği yavrusu, AKUT'timin nefes kesen gece yarısı operasyonuyla kurtarıldı

Uçurumdaki meleme

KUMLUBÜK köyünün Kırkeşpa-
da melezine düşen bir keçi, E-
8'den 633 numaralı dağ yolu üzeri-
ne 280 metre yükseklikten düş-
tü. Hüsniye ve seli Fatma
Erdogan (54), 3 gün önce, uçur-
ma-
nın dibinden gelen bir meleme-
sesi duydu. Çiti keçi, uçurumun
dibinde dünyaya getirdiği yavru-
suya birlikte görünce, Antalya
AKUT'tan yardım istedi.

Adi Karabina olsun

TOLGA Gidem, Essar Erturk, D-
mit Pece ve Bodurk İslim dan o-
lan ekip, akşam karanlığında "ope-
rasyon" başladı. "Yaklaşık 2,5 saat
süren operasyonda, 20 gıcıklatıcı ve
güçlü sanayi yarımcı kullanıldı.
Yeni keçiye yem ve su verildi.
Buna ek olarak "Karabina" adı ve-
rildi. ■ MUSTAFA SARİPEK OHA

Melame biz kancıladı

AKUT üyeleri operasyonu 29'le
anlattı: "Ağrı ilinde yarın
süretilen bir keçi, Antalya
AKUT'tan yardım istedi. Bu-
nun bir kancıladı. Hayvanlara
ulaştığımızda, anne keçi,
yavrusunu koruma içgüdüsüyle
biz boyuzlamaya kalktı. Anneyi
ilme çaktık, yavru da
kucakımızda çıkardı. Anne keçi
keçiyi yem ve su verildi. Keçi
keçiyi kucakımızda yem ve su
tüketmiş, sabahtan yağın çöle
de suzu kucaklarını gidermişler."

Milliyet gazetesi, 22.02.2002

Turizme AKUT desteği

Deprem felaketi sırasında
adını duyuran Arama
Kurtarma Derneği AKUT'un
Akdeniz Birimi, turizme de
büyük destek veriyor. AKUT
bugüne kadar Antalya'da
22 turisti dağdan kurtardı.
Yabancı turistler kayalara
tırmanış yaparken mahsur
kalmıştı. Modern kurtarma
operasyonları (yanda) için
para almayan AKUT bağışla
yaşıyor. ■ Öner SAN/DHA

Posta gazetesi, 23.10.2003

Öğlak Operasyonu

AKUT Antalya Operasyon Birimi, "Her yaşam önemlidir" diyerek, 20 gündür 200 metrelik uçurumda mahsur kalan bir oğlak için operasyon düzenledi. AKUT ekibi kayalıkta 2.5 saatlik uğraşla 1 aylık oğlağı kurtardı.

ANALYA'da 200 metrelik kayalıkta mahsur kalan 1 aylık keçi yavrusu AKUT tarafından kurtarıldı. Sarp kayalığın ortasındaki bir setin üzerine 20 gün önce düşen oğlak, aç, susuz ölümlü beklerken yardımına AKUT üyeleri yetişti. Önce yavruyu ayaklarına alarak AKUT üyeleri tarafından iple asılıya sarıp keçi yavrusunu AKUT tırnakları ile tutularak tepelere kaldırıldı. Veteriner kontrolünden geçirilen oğlağın sağlık durumunun iyi olduğu açıklandı.

ALISILMADIK İHBAR

[illegible]

SİRT CANTASINDA ÇIKTI

Açlık ve susuzluk nedeniyle hareket etmekte zorluk çeken oğlağı yakalayan dağcılar, karazede hayvanı sırt çantasına koyup yukarıya çıkardı. Yaklaşık 2,5 saat süren operasyonda kurtarılan oğlak, Finike Kaymakamı'nca gözetilendirilen veteriner beklm

**AKUT'un anısına
ölene dek beslenecek**

Yılmaz Sevgili liderliğindeki Güryaz Ekici, Alkan Uğurlu, Metin Yılmaz, Alper Özkan, Hakkı Cökçeçioğlu ve Günyaz Çetinkaya'dan oluşan AKUT ekibi yardım çağrısıyla birlikte kısa bir toplantı yaptı. Toplantıda, hayvan hayatı kurtarmanın da kutsal olduğu görüşüne varılıp operasyona karar verildi. Dün sabah

Kübra'nın kampanyasına AKUT ekibi imza topladı

Kübra Çiğdem Lilley'in "Özürlülere saygı, kaldırımlara rampa" kampanyasına AKUT üyeleri destek verdi.

■ Bedensel engelli Kübra Çiğdem Lilley'in başlattığı kampanya için İzmir sokaklarına çıkan İzmir Birim Başkanı Ömer Karaca ve AKUT gönüllüleri, iki gün boyunca destek amacıyla imza topladı.

■ Kaldırımlardan engellilerin rahatça yararlanmasını sağlayacak rampalar yapılması için kampanya başlatan Lilley, AKUT'un desteğinin kendisine büyük moral verdiğini ve değerli olduğunu söyledi. ■ 6'DA

AKUT üyeleri İzmir'de bir günde binlerce imza toplamayı başardı.

AKUT üyeleri destek verdi

AKUT, bedensel engelli Kübra Çiğdem Lilley'in İzmir'de başlattığı "Özürlülere saygı, kaldırımlara rampa" kampanyasına sokaklarda imza toplayarak destek verdi. Bedensel engelli Kübra Çiğdem Lilley'in başlattığı kampanya kapsamında "Özürlülere saygı, kaldırımlara rampa" sloganıyla İzmir sokaklarına çıkan AKUT gönüllüleri, 5-6 Mayıs tarihlerinde, iki gün boyunca destek amacıyla imza topladı. AKUT İz-

mir Birim Başkanı Ömer Karaca engellilerin -bu konudaki duyarlılıklarını anladıklarını ve AKUT olarak destek olmayı görev olarak gördüklerini söyledi. Karaca "İzmir'de dahi özürlülerimiz büyük sıkıntı yaşıyor" dedi. 50 bin imza toplamayı hedefleyen Lilley "Ben Türkiye'deki tüm engellilerin yaşamın içinde hak ettikleri gibi yer alması ve bir birey olduklarının farkına varılması için imza topluyorum" dedi.

BAHÇEDE TOPLANILDI- Öğrenciler temel afet bilincinin aşılması amacıyla düzenlenen eğitim programına karşı oldukça ilgiliydi. Kısa sürede okulu tahliye eden öğrenciler, bahçede toplandı.

Körfez'deki okullarda AKUT'tan tatbikat

Körfez Belediyesi ile AKUT Arama Kurtarma Derneği arasında imzalanan protokol kapsamında ilçedeki 4 ortaöğretim kurumunda öğrencilere yönelik, afet bilinçlendirme semineri ve tahliye tatbikatı düzenlendi.

AKUT eğitmeni Recep Şalcı başkanlığın-

daki ekip; Oruç Reis Anadolu Lisesi, Körfez Anadolu Teknik, Teknik ve Endüstri Meslek Lisesi, Hacer Demirören Çok Programlı Lisesi ve Hereke Nuh Çimento Endüstri Meslek Lisesi'nde okul idaresi, öğretmenler ve öğrencilere yönelik afet bilinçlendirme se-

minerini vererek, tahliye tatbikatı düzenledi. Uzmanların anlattıklarını dikkatle dinleyen öğrenciler, daha sonra verilen ikazla birlikte bulundukları sınıfları tahliye ederek, okulu en kısa zamanda boşalttılar. Haber verilmeden yapılan bu tatbikatın ardından, öğ-

rencilerin binayı çabuk terk etmeleri ve kısa sürede okul bahçesinde toplanması memnuniyet yarattı. Sinevizyon destekli yapılan afet bilinçlendirme toplantısı ve benzer tahliye çalışmalarının 9-12 yaş grubu öğrenciler, belediye personeli ve ilçenin çeşitli noktalarında halka yönelik olarak da tekrarlanacak.

BİLGİLENDİRME- Tahliye sırasında yapılan hatalar eğitmen Recep Şalcı tarafından öğrencilere anlatıldı. Benzer çalışmaların diğer okullarda, belediye personeli ve halka yönelik devam edeceği belirtildi.

Körfez'deki okullara AKUT'tan deprem tatbikatı...

AKUT'tan Atatürk'e bağlılık mesajı

GÜVEN BUNALIMI

TÜSİAD'ın Görüş dergisinde yer alan ankette, halkın yerel ve merkezi otoriteye güveninin 'dibe vurduğu' ortaya çıktı. Muhtarlar, hükümetlerden daha güvenilir. Kayırmacılık ise had safhada

Ordu'nun yeri sağlam

TÜRK Sanayicileri ve İşadamları Derneği'nin (TÜSİAD) yayını Görüş'ün son sayısında ilginç bir anket çalışmasına yer verildi. 18 yaş üstü bin 206 kişinin katıldığı, merkezi ve yerel yönetimlerin hizmetlerini sorgulayan bir anket yapan Doç.Dr.Fikret Adaman ve Doç.Dr. Ali Çakıroğlu çarpıcı sonuçlara ulaştı. Onlarca soruya verilen yanıtlar, Türkiye'de merkezi ve yerel otoriteye duyulan güvenin ağır yara aldığını, diğer yandan deprem sonrası halkın sempatisini kazanan Arama Kurtarma Derneği'nin (AKUT) zirvede olduğunu gösteriyor. 10 üzerinden 7.9 ile ilk sırada yer alan AKUT'u 7.9'luk oranla Silahlı Kuvvetler, 5.6'luk oranla da muhtarlar izliyor.

HALKA GÖRE KAMU ADİL DEĞİL

AKUT EN GÜVENİLİR *	
Kuruluş	Güven oranı
Akut	7.9
Silahlı Kuvvetler	7.6
Muhtarlar	5.6
Üniversiteler	5.3
Polis	5.1
İHD	4.9
Belediyeler	4.5
Basın	4.4
TBMM	3.1
Merkezi Hükümet	2.9
Kızılay	2.8

Star gazetesi, 15.12.1999

Halkın güven notu BELEDİYE: 4.5

Türkiye Ekonomik ve Sosyal Etüdler Vakfı'nın (TESEV) yaptığı kamuoyu yoklamasında halk, kurumlara karşı güvenini 10 üzerinden ifade etti

ANKETE 1206 KİŞİ KATILDI

TESEV tarafından gerçekleştirilen çalışma, belediyelerin performans ölçümünü yapmayı amaçladı. Çalışmanın 1206 kişiyi kapsayan anketinden elde edilen sonuçlar, halkın, belediyeleri hükümete nazaran daha güvenilir ve hizmette daha başarılı bulduğunu ortaya çıkardı. Şehir temizliğinden, toplu taşımacılığa kadar çeşitli kalemelerde halkın belediye hizmetlerinden memnuniyet derecesi ölçüldü. Sonuç, ne yazık ki tam başarıya işaret etmiyor.

BELEDİYE İŞLETME, SEÇMEN MÜŞTERİ

Ancak uzmanlara göre belediyelere gerçekçi bir karne hazırlamak kolay değil. Yeni yeni tartışılmaya başlanan performans ölçümünün veri tabanını hazırlamak bile uzun çalışma gerektiriyor. Proje Koordinatörü ve Marmara Belediyeler Birliği Genel Sekreteri Fikret Toksoz, sonucu değerlendirirken, belediyelere bakiş açısının değiştiğine dikkat çekti: "Belediyeler kamu hizmeti görmekte birlikte artık birer işletme, seçmenler de birer müşteri".

● Aşağıdaki kurumlardan hangisine güveniyorsunuz sorusuna halkın verdiği cevap:

TESEV'in anketi:
Eş-dost akraba

Ayşen GÜR
Sayfa 3'te

Hürriyet gazetesi, 25.11.1999

EK: 34

Halk gözünde 2006'nın en başarılı sivil toplum kuruluşları			2005'in en başarılı 10 sivil toplum örgütü		
		Katılımcıların tercih oranı (%)			
1	DENİZ FENERİ	36,0	1	DENİZ FENERİ	
2	TEMA	7,2	2	AKUT	
3	ANNE ÇOCUK EĞİTİM VAKFI	7,0	3	KIZILAY	
4	KIZILAY	6,8	4	TEMA	
5	AKUT	6,1	5	ANNE ÇOCUK EĞİTİM VAKFI	
6	HACI ÖMER SABANCI VAKFI	4,5	6	İNSAN HAKLARI DERNEĞİ	
7	TÜRK EĞİTİM VAKFI	2,5	7	HACI ÖMER SABANCI VAKFI	
8	İNSAN HAKLARI DERNEĞİ	2,1	8	ÇAĞDAŞ EĞİTİM VAKFI	
9	ÇAĞDAŞ YAŞAMI DESTEKLEME DERNEĞİ	1,7	9	ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE DERNEĞİ	
10	AYDIN DOĞAN VAKFI	1,2	10	TÜRK EĞİTİM VAKFI/	
11	TÜRKİYE EĞİTİM GÖNÜLLÜLERİ VAKFI	1,1		TÜRKİYE EĞİTİM GÖNÜLLÜLERİ VAKFI	
12	ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE DERNEĞİ	1,0			
13	GALATASARAY EĞİTİM VAKFI	0,8			
14	VEHİ KOC VAKFI	0,8			
15	TOPLUM GÖNÜLLÜLERİ VAKFI	0,8			

2006'nın en başarılı 15 sosyal sorumluluk projesi		
Kampanya	Kampanyayı başlatan şirket	Katılımcıların tercih oranı (%)
1 BABA BENİ OKULA GÖNDER	MİLLİYET	19,2
2 HAYDİ KIZLAR OKULA	İMCEF	17,9
3 AİLE İÇİ ŞİDDETE SON	MÜHÜRİYET	5,2
4 TÜRKİYE ÇÖL OLMA SIN	TEMA	5,2
5 KARDELENLER	TÜRKİSEL	4,2
6 EĞİTİMDE GÖNÜL BİRLİĞİ	AFELER	2,5
7 BİR NEFES İÇİN	AKUT	2,3
8 ÇOCUKLARA SAĞLIKLI BİR GELECEK	TÜRKİYE HANKALAT BİRLEŞİMİ	1,8
9 YAŞASIN OKULUMUZ	SHOW TV	1,7
10 GÜLÜMSEYEN GELECEK ANA SINIFLARI	DANONE	1,2

EK: 35

Ali Nasuh MAHRUKİ, 21 Mayıs 1968’de İstanbul’da doğdu, ilk ve orta öğrenimini Şişli Terakki Lisesi’nde tamamladıktan sonra 1992 yılında Bilkent Üniversitesi İşletme Fakültesi’nden mezun oldu. Dağcılıkla 1988 sonlarında, isim babalığını ve üç yıl boyunca başkanlığını yaptığı Bilkent Üniversitesi Doğa Sporları Topluluğu’nda – DOST’ta - tanıştı. Yazar, fotoğrafçı ve profesyonel sporcu olan Mahruki, dağcılık, mağaracılık, yamaç paraşütü, aletli dalış, motor sporları, yelken ve bisiklet sporları yapmaktadır.

1992 - 1994 yılları arasında, Sovyet Asya’nın en yüksek (7000 metrenin üzerinde) beş dağına tırmanarak, (Khan Tengri – Lenin – Korjenevskoy – Communism – Pobeda) Rusya Dağcılık Federasyonu tarafından verilen “Kar Leoparı” ünvanını alan az sayıdaki batılı dağcıdan biri oldu. Dünyanın en zorlu ve tehlikeli 7000’lik dağlarından biri olan Pobeda Dağı’nın 8. solo tırmanışını yaptı.

1995 yılında, Everest Dağı’na tırmanan ilk Türk ve dünyadaki ilk müslüman dağcı oldu.

1996 yılında, Camel Trophy Türk takımına girerek Kalimantan’da Türkiye’yi temsil etti ve ekip olarak, Takım Ruhu değerlendirmesinde dünya ikincisi, genel sonuçlarda dördüncülük elde ettiler. Aynı yıl, dünyanın yedi kıtasının her birinin en yüksek dağına tırmanmayı içeren, “Yedi Zirveler” projesini tamamlayan dünyadaki 46. dağcı ve en genci oldu. (Bu dağlar; Everest, Aconcagua, Vinson, Kilimanjaro, Mc. Kinley, Elbruz, Kosciusko’dur.)

1997 yılında, motosiklet ile Türkiye, İran, Pakistan, Hindistan, Nepal ve Sikkim’i içeren 21.000 kilometrelik bir yolculuk yaptı. 8201 metrelik Cho Oyu Dağı’na yaptığı tırmanışla, Türkiye’nin en yüksek solo tırmanışını gerçekleştirdi.

1998 yılında, 8516 metrelik Lhotse Dağı’na yaptığı tırmanışla, Türkiye’nin en yüksek oksijensiz tırmanışını gerçekleştirdi. Aynı yıl 8163 metrelik Manaslu dağına dendi.

2000 yılında, dünyanın en zorlu ve tehlikeli dağlarının başında gelen, dünyanın 2. yüksek dağı 8611 metrelik K2 dağının ilk Türk tırmanışını, oksijensiz olarak gerçekleştirdi.

2001 yılında, Kuzey Alaska'nın son derece sert iklimi ve coğrafyasında, çok özel olarak hazırlanan "Arktik Koşullarda Hayatta Kalma" eğitimi aldı. 7546 metrelik Muztag Ata Dağı'na tırmandı. (Türkiye'nin en yüksek kayaklı tırmanışı.)

2002 yılında, Himalayaları motosikletle aşarak Batı Tibet'teki kutsal Kailash dağı ve Everest Dağı'nın Ana Kampını ziyaret etti.

2003 yılında bugüne dek sadece bir kez gerçekleştirilen, dünyanın en kuzeyindeki 7000 metreden yüksek dağ olan Pobeda Dağı'nın kış tırmanışını denedi.

2003 - 2004 yılı, 55. Dönem Milli Güvenlik Akademisi eğitim - öğretim dönemini, bugüne dek ilk kez sivil toplum örgütlerinden kabul edilen bir müdavim olarak başarı ile tamamlamıştır.

2004 yılında, Kuzey Hindistan'ın Himachal Pradesh, Ladakh, Zaskar ve Keşmir eyaletlerini içeren, "5602" ve "5328" metrelerle dünyanın en yüksek araç kullanılabilen yollarının aşıldığı bir motosiklet seyahati gerçekleştirdi. ABD'nin 4 farklı eyaletinde, 4 üniversite, 2 doğada liderlik okulu, 5 arama ve kurtarma ekibi ve 3 Türk derneğinde dağcılık, liderlik, arama ve kurtarma, Türkiye ve Türk Gençliği konularında seminerler verdi ve konuşmalar yaptı.

Arama Kurtarma Derneği - **AKUT** kurucu üyesi ve başkanı, Ulusal Güvenlik ve Stratejik Araştırmalar Derneği - **UGSAD**, Türkiye Milli Olimpiyat Komitesi, Sualtı Araştırmaları Derneği - **SAD** ve Gezginler Kulübü üyesidir. Bahçeşehir Üniversitesi'nde "Takım Çalışması ve Liderlik" dersi vermekte ve bu konularda motivasyon seminerleri düzenlemektedir. Hürriyet ve Cumhuriyet gazeteleri eklerinde ve NOKTA dergisinde köşe yazarlığı yapmıştır ve çeşitli televizyon kanallarında belgesel programları hazırlamıştır. Halen ELEGANS dergisinde yazmaktadır.

Eserleri: Yapı Kredi Yayınlarından; 1995 - *Bir Dağcının Güncesi*, 1995 - *Everest'te ilk Türk*, 1996 - *Bir Hayalin Peşinde*, 1999 - *Asya Yolları, Himalayalar ve Ötesi*, Kapital Yayınlarından; 2002 - *Yeryüzü Güncesi*, Güncel Yayıncılıktan; 2007 - *Vatan Lafı Değil Eylemle Sevilir*.

On gün süren
tırmanışta
donma tehlikesi
geçiren Nasuh
Mahruki ve Rus
arkadaşları,
geceleri karları
oyarak
yaptıkları "kar
mağara"larında
yattılar...

Dünya'nın tepesindeki Türk

TÜRK BAYRAĞI ZİRVEDE

Bilkent Üniversitesi mezunu 24 yaşındaki Nasuh Mahruki, Tienşan Dağları'nın 7 bin 50 metre yüksekliğindeki "Khan Tengri" Zirvesi'ne çıkarak ay yıldızlı bayrağımızı dalgalandırdı.

- Nasuh Mahruki adlı Bilkent Üniversitesi öğrencisi dağcı, Kazakistan sınırları içinde kalan Tienşan Dağları'nın 7 bin 50 metre yüksekliğindeki Khan Tengri Tepesi'ne tırmanıp Türk bayrağını zirveye dikmeyi başardı.
- Uzun tırmanışın son metrelerinde çok heyecanlandığını belirten Nasuh Mahruki, "Zirveye vardığımda çok bitkindim. Yanımdaki Türk bayrağını çıkarıp dikince, bütün yorgunluğumu unuttum" dedi...
- Soğuktan ayak parmakları donan Nasuh Mahruki, doktorunun verdiği ilaçları kullanıyor. İstanbul'da yaklaşık bir ay dinleneceğini belirten dağcının donan ayak parmakları da iyileşmeye başladı.

● Yazısı 4. sayfada

Başarıdan başarıya koşuyor

Nasuh Mahruki Everest'e tırmanmadan önce, İran'daki Demavend ve Elbruz tepelerinde kondisyon çalışması yapacak. Sporcu bugüne kadar Kazakistan, Tacikistan, Kırgızistan ve Kalkasya'da birçok başarılı tırmanışa imza atmış.

Tien-Şan ve Pamir Dağları'ndaki 7000 metrelik tüm tepelere ulaşan Kar Leoparı ünvanlı genç dağcımız Nasuh Mahruki dünyanın çatısına çıkmaya hazırlanıyor

Hedef Everest

İşte dağcılar en çok güldüren karikatür

■ Bir İngiliz grubunun 1995 ilkbaharında dünyanın en yüksek doğu Everest'e gerçekleştireceği tırmanışta bir Türk dağcısı da yer alacak. 8948 metrelik zirveye tırmanış, klasik rotadan farklı olarak Tibet'teki kuzey sınırından yapılacak. İngiliz ekibinde, 8 taşıyıcı dağcı, 3 çıkış lideri, en fazla 12 dağcı ile 4 aşçı bulunacak.

Türk bayrağı dikilecek

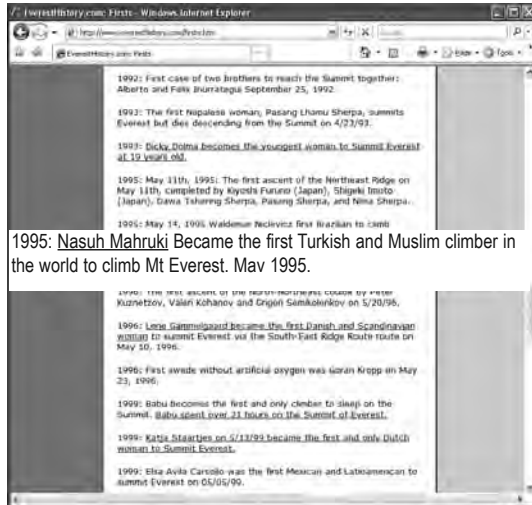
■ Orta Asya'daki Tien-Şan ve Pamir Dağları'nda en yüksek 5 tepeye tırmanarak Kar Leoparı ünvanını kazanan 26 yaşındaki dağcımız Nasuh Mahruki'nin katılacağı tırmanışta İranlı dağcı Dağyan da yer alacak. Kaz al-yıldızlı Türk Bayrağı dikilmiş olacak. Mahruki'nin dünyanın damına yapacağı yolculuk tahminen 2.5 ay sürecek.

En başarılı dağcı seçildi

■ 1992'de Türkiye Dağcılık Federasyonu tarafından "En başarılı dağcı" seçilen Nasuh Mahruki, en zorlu tırmanışını 1994 Ağustosunda Kırgızistan'daki Djabayev Dağları'nda Kazakistan'da

Rusya Dağcılık
Federasyonu'nun verdiği Kar
Leoparı unvanı belgesi.

Everest'in ilkleri listesi...

2 YAŞAM

Millet — Çarşamba 1 Mayıs 1994

BUGUNKU HAVA

WEL

[illegible]

22 müthiş gün

[illegible]

1. *Chlorophyll a* (Chl *a*)
 2. *Chlorophyll b* (Chl *b*)
 3. *Chlorophyll c* (Chl *c*)
 4. *Chlorophyll d* (Chl *d*)
 5. *Chlorophyll e* (Chl *e*)
 6. *Chlorophyll f* (Chl *f*)
 7. *Chlorophyll g* (Chl *g*)
 8. *Chlorophyll h* (Chl *h*)
 9. *Chlorophyll i* (Chl *i*)
 10. *Chlorophyll j* (Chl *j*)
 11. *Chlorophyll k* (Chl *k*)
 12. *Chlorophyll l* (Chl *l*)
 13. *Chlorophyll m* (Chl *m*)
 14. *Chlorophyll n* (Chl *n*)
 15. *Chlorophyll o* (Chl *o*)
 16. *Chlorophyll p* (Chl *p*)
 17. *Chlorophyll q* (Chl *q*)
 18. *Chlorophyll r* (Chl *r*)
 19. *Chlorophyll s* (Chl *s*)
 20. *Chlorophyll t* (Chl *t*)
 21. *Chlorophyll u* (Chl *u*)
 22. *Chlorophyll v* (Chl *v*)
 23. *Chlorophyll w* (Chl *w*)
 24. *Chlorophyll x* (Chl *x*)
 25. *Chlorophyll y* (Chl *y*)
 26. *Chlorophyll z* (Chl *z*)
 27. *Chlorophyll aa* (Chl *aa*)
 28. *Chlorophyll ab* (Chl *ab*)
 29. *Chlorophyll ac* (Chl *ac*)
 30. *Chlorophyll ad* (Chl *ad*)
 31. *Chlorophyll ae* (Chl *ae*)
 32. *Chlorophyll af* (Chl *af*)
 33. *Chlorophyll ag* (Chl *ag*)
 34. *Chlorophyll ah* (Chl *ah*)
 35. *Chlorophyll ai* (Chl *ai*)
 36. *Chlorophyll aj* (Chl *aj*)
 37. *Chlorophyll ak* (Chl *ak*)
 38. *Chlorophyll al* (Chl *al*)
 39. *Chlorophyll am* (Chl *am*)
 40. *Chlorophyll an* (Chl *an*)
 41. *Chlorophyll ao* (Chl *ao*)
 42. *Chlorophyll ap* (Chl *ap*)
 43. *Chlorophyll aq* (Chl *aq*)
 44. *Chlorophyll ar* (Chl *ar*)
 45. *Chlorophyll as* (Chl *as*)
 46. *Chlorophyll at* (Chl *at*)
 47. *Chlorophyll au* (Chl *au*)
 48. *Chlorophyll av* (Chl *av*)
 49. *Chlorophyll aw* (Chl *aw*)
 50. *Chlorophyll ax* (Chl *ax*)
 51. *Chlorophyll ay* (Chl *ay*)
 52. *Chlorophyll az* (Chl *az*)
 53. *Chlorophyll aa'* (Chl *aa'*)
 54. *Chlorophyll ab'* (Chl *ab'*)
 55. *Chlorophyll ac'* (Chl *ac'*)
 56. *Chlorophyll ad'* (Chl *ad'*)
 57. *Chlorophyll ae'* (Chl *ae'*)
 58. *Chlorophyll af'* (Chl *af'*)
 59. *Chlorophyll ag'* (Chl *ag'*)
 60. *Chlorophyll ah'* (Chl *ah'*)
 61. *Chlorophyll ai'* (Chl *ai'*)
 62. *Chlorophyll aj'* (Chl *aj'*)
 63. *Chlorophyll ak'* (Chl *ak'*)
 64. *Chlorophyll al'* (Chl *al'*)
 65. *Chlorophyll am'* (Chl *am'*)
 66. *Chlorophyll an'* (Chl *an'*)
 67. *Chlorophyll ao'* (Chl *ao'*)
 68. *Chlorophyll ap'* (Chl *ap'*)
 69. *Chlorophyll aq'* (Chl *aq'*)
 70. *Chlorophyll ar'* (Chl *ar'*)
 71. *Chlorophyll as'* (Chl *as'*)
 72. *Chlorophyll at'* (Chl *at'*)
 73. *Chlorophyll au'* (Chl *au'*)
 74. *Chlorophyll av'* (Chl *av'*)
 75. *Chlorophyll aw'* (Chl *aw'*)
 76. *Chlorophyll ax'* (Chl *ax'*)
 77. *Chlorophyll ay'* (Chl *ay'*)
 78. *Chlorophyll az'* (Chl *az'*)
 79. *Chlorophyll aa''* (Chl *aa''*)
 80. *Chlorophyll ab''* (Chl *ab''*)
 81. *Chlorophyll ac''* (Chl *ac''*)
 82. *Chlorophyll ad''* (Chl *ad''*)
 83. *Chlorophyll ae''* (Chl *ae''*)
 84. *Chlorophyll af''* (Chl *af''*)
 85. *Chlorophyll ag''* (Chl *ag''*)
 86. *Chlorophyll ah''* (Chl *ah''*)
 87. *Chlorophyll ai''* (Chl *ai''*)
 88. *Chlorophyll aj''* (Chl *aj''*)
 89. *Chlorophyll ak''* (Chl *ak''*)
 90. *Chlorophyll al''* (Chl *al''*)
 91. *Chlorophyll am''* (Chl *am''*)
 92. *Chlorophyll an''* (Chl *an''*)
 93. *Chlorophyll ao''* (Chl *ao''*)
 94. *Chlorophyll ap''* (Chl *ap''*)
 95. *Chlorophyll aq''* (Chl *aq''*)
 96. *Chlorophyll ar''* (Chl *ar''*)
 97. *Chlorophyll as''* (Chl *as''*)
 98. *Chlorophyll at''* (Chl *at''*)
 99. *Chlorophyll au''* (Chl *au''*)
 100. *Chlorophyll av''* (Chl *av''*)
 101. *Chlorophyll aw''* (Chl *aw''*)
 102. *Chlorophyll ax''* (Chl *ax''*)
 103. *Chlorophyll ay''* (Chl *ay''*)
 104. *Chlorophyll az''* (Chl *az''*)
 105. *Chlorophyll aa'''* (Chl *aa'''*)
 106. *Chlorophyll ab'''* (Chl *ab'''*)
 107. *Chlorophyll ac'''* (Chl *ac'''*)
 108. *Chlorophyll ad'''* (Chl *ad'''*)
 109. *Chlorophyll ae'''* (Chl *ae'''*)
 110. *Chlorophyll af'''* (Chl *af'''*)
 111. *Chlorophyll ag'''* (Chl *ag'''*)
 112. *Chlorophyll ah'''* (Chl *ah'''*)
 113. *Chlorophyll ai'''* (Chl *ai'''*)
 114. *Chlorophyll aj'''* (Chl *aj'''*)
 115. *Chlorophyll ak'''* (Chl *ak'''*)
 116. *Chlorophyll al'''* (Chl *al'''*)
 117. *Chlorophyll am'''* (Chl *am'''*)
 118. *Chlorophyll an'''* (Chl *an'''*)
 119. *Chlorophyll ao'''* (Chl *ao'''*)
 120. *Chlorophyll ap'''* (Chl *ap'''*)
 121. *Chlorophyll aq'''* (Chl *aq'''*)
 122. *Chlorophyll ar'''* (Chl *ar'''*)
 123. *Chlorophyll as'''* (Chl *as'''*)
 124. *Chlorophyll at'''* (Chl *at'''*)
 125. *Chlorophyll au'''* (Chl *au'''*)
 126. *Chlorophyll av'''* (Chl *av'''*)
 127. *Chlorophyll aw'''* (Chl *aw'''*)
 128. *Chlorophyll ax'''* (Chl *ax'''*)
 129. *Chlorophyll ay'''* (Chl *ay'''*)
 130. *Chlorophyll az'''* (Chl *az'''*)
 131. *Chlorophyll aa''''* (Chl *aa''''*)
 132. *Chlorophyll ab''''* (Chl *ab''''*)
 133. *Chloroph*

[illegible][illegible][illegible]

Milliyet gazetesi, 01.05.1996

TOUGHING IT OUT IN BORNEO

Carl Gustav Jung (1875-1961) was a Swiss psychiatrist and psychoanalyst who founded analytical psychology. He was a pioneer in the study of the unconscious mind and the development of the concept of the collective unconscious. Jung's work has been influential in the fields of psychology, philosophy, and religion.

Off-Roader derqisi, Haziran 1996.

Şubat 1997 tarihli Best dergisi.

"7 Zirveler"deki İlk Türk: NASUH MAHRUKİ

Nasuh Mahruki'nin hazırladığı, Bir Hayatın Peşinde eserli, Yedi Zirveler, Batı Yanküre ve Antarktika bölümlerinde bir belgeseli gözler önüne seriliyor.

Mart 1995 yılında başlayan ve "Everest'te İlk Türk" projesiyle, Mayıs 1995'te ilk büyük başarısını kazanan "7 Zirveler'de İlk Türk" ana projesi dünyanın en yüksek 7 noktasında dalgalanan Türk ve Yapı Kredi bayraklarıyla, Kasım 1996'da tamamlandı...

Bu projede muhteşem bir performans gösteren genç Türk dağcısı Nasuh Mahruki, dünyanın en yüksek 7 noktasına tırmanan en genç sporcu olmayı başarmışken, bu zirvelere tırmanan ilk Türk ve Müslüman sporcu olarak da, kendisinin ve destekçisi Yapı Kredi'nin adını dünya dağcılık tarihine altın harflerle yazdırdı.

Yapı Kredi Genel Müdür Yardımcısı Ömer Kayaalioğlu, bu projenin, iyi yetiştirilmiş, kabiliyetli ve dayanıklı Türk gençlerine destek sağlandığında neler yapılabileceğinin en güzel örneği olduğunu

nu vurgulayarak, Yapı Kredi'nin, bankacılık alanındaki başarılarının yanında, "7 Zirveler'de İlk Türk" gibi öncü ve yenilikçi projeleriyle de sektördeki öncülüğünü korumaya kararlı olduğunu belirtti.

7 ZİRVELER...

Yedi Zirveler, ilk kez 1981 yılında İki Amerikalı işadaminin aklında

şekillenene ve dünyanın yedi kıtasının her birinin en yüksek dağına tırmanmayı içeren bir proje. Dünyanın uzak köşelerine dağılmış bu dağların her birine ayrı bir organizasyon düzenlemek, her birinin uygun sezonlarını ve tırmanış için uygun koşulları tek tek ayarlamak, her biri için gerekli malzemeyi, zamani, eğitimi, antrenmanı biraraya getirmek ve sonuçta bu dağlara tırmanmak çok büyük bir başarı. Yedi Zirveler projesi, adından da anlaşıldığı üzere, 7 kıtanın en yüksek dağlarından oluşmakta. Söz konusu dağlar, kıtalar ve yükseklikler şöyle:

Yedi Zirveler listesine baktığımızda, bu projenin tartışmasız en zorlu tırmanışını oluşturan 8848 m. yüksekliğindeki Everest Dağı geliyor. Antarktika kıtasının ortasında, Güney Kutbu'na yaklaşık 1000 km. mesafede yer alan 4897 m. Vinson Dağı, lojistik açıdan projenin en zahmetli

17 Mayıs 1995'te Asya'da 8848 m'lik Everest

Nasuh Mahruki, "7 Zirvelerde İlk Türk" 20 yaşında dağcılığa başlamış. Bize Yeni Zelandalı, İngiliz ve Alman gençlerin ilk sıralarda yer aldığı dağcılık sporunu geliştirmek için, sınıflarını bir yıl dondurup 5-6 ay gibi süreyle doğayla kucaklaştıklarını, bundan sonra hayata bakış açılarının çok değişik olduğunu anlattı. Bu gençlerin üst düzey yönetimde görev aldıklarında çok başarılı olduklarını açıkladı... Adını dünya dağcılık tarihine altın harflerle yazdırdı.

dağı. Zaman zaman çok sert olabilen hava koşulları ile Kuzey Amerika kıtasındaki arktik kuşağın içinde kalan, 6194 m. Mc Kinley Dağı. Rotası zor olmakla birlikte yüksekliğiyle bir hayli zorlu olan, Güney Amerika kıtasının 6959 m. Aconcagua'sı, Afrika'nın ünlü Kilimanjaro'su, Avrupa'nın 5642 m. Elbruz'u, Avustralya'nın en yüksek dağı olan 2320 m. Kosciusko; ya da bazıların kabul ettiği gibi, bazı diğer Pasifik adalarını da içeren Avustralasya (Okyanusya) kıtasının en yüksek dağı, Papua Yeni Gine'deki 4884 m. Carstensz Piramidi.

9 Kasım 1995'te Güney Amerika'da 6959 m'lik Aconcagua

14 Haziran 1996'da Kuzey Amerika'da, 6194 m'lik Mc Kinley

1 Aralık 1995'te Antarktika'da, 4897 m'lik Vinson

the BEST 58

Şubat 1997 tarihli *Best* dergisi.

1996 Mayıs itiban ile elde bulunan istatistiki verilere göre; dünyada Yedi Zirveler'i tamamlayan üç grup dağcı var:

1.Grup Avustralya'daki Kosciusko'ya tırmanarak projeyi tamamlayan 26 dağcıdan

2.Grup Papua Yeni Gine'deki Carstensz'e tırmanan 38 dağcıdan,

3.Grup ise, 1. ve 2. gruptaki bu dağcılardan, hem Kosciusko, hem de Carstensz'e tırmanan 20 dağcıdan oluşuyor.

Nasuh Mahruki, Yapı Kredi'nin "7 Zirveler'de ilk Türk" projesini Avustralya'daki Kosciusko dağı ile tamamladı. Carstensz Piramidi'nin de içinde bulunduğu Jayawijaya dağlarında altısı Avrupalı, onüç kişinin, Ocak 1996 tarihinde, ayrılmış gençler tarafından kaçınıp rehin tutulmasından ve ikisinin öldürülmesinden dolayı, bu tarihten itibaren Jayawijaya Dağları bölgesine giriş Papua Yeni Gine hükümeti tarafından yasaklanmıştı. Bu nedenle projenin oluşumunda programlanan bu dağa tırmanış, bölge güvenli hale gelip, giriş izni verilinceye kadar ertelenmiş bulunuyor.

Derleyen: GÜMÜŞKANAT

12 Ağustos 1996'da Afrika'da 5895 m'lik Kilimanjaro

Kasım 1996'da Avustralya'da 2228 m'lik Kosciusko

Şubat 1997 tarihli *Best* dergisi.

Nasuh Mahruki

Fort comme un Turc dites-vous ?

La fédération russe de montagne (a affublé du surnom de "léopard des neiges". Est-ce à dire que l'alpiniste turc Nasuh Mahruki grimpe vite ? Oui, et c'est peu dire : depuis quelques années, Nasuh enchaîne les réalisations (et pas les moindres) à un rythme plutôt soutenu. En un peu moins d'un an et demi, il a gravi l'Everest, l'Aconcagua, le Vinson, le Kilimandjaro, l'Elbruz, le McKinley et le Kosciuszko, soit les plus haut sommets de chaque continent du globe. Bien sûr, il n'est pas le premier à avoir réalisé ce challenge (une soixantaine de personnes ont actuellement relevé cet audacieux défi), il est cependant le premier Turc, le premier musulman et le plus jeune. En particulier premier Turc et premier musulman à avoir "simplement" atteint le toit du monde. En Russie, Nasuh s'est payé les cinq sommets de plus de 7 000 m : le Khan Tengri (7 010 m), le Pic Lenin

(7 134 m), le Pic Evgenia Korzhenevskaya (7 105 m), le Pic Kommünizm (7 495 m) et pour clore le tout en beauté, le Podeba (7 439 m) en solo s'il-vous-plait.

Au-delà de ses talents d'alpiniste, Nasuh écrit et rapporte de ses voyages de nombreuses et précieuses images. Pour l'heure, il a publié en Turquie trois ouvrages sur l'alpinisme, l'Everest, la poursuite de son rêve... Des ouvrages visibles dans la plupart des nombreuses librairies d'Istanbul.

Agé de 29 ans, notre "léopard des neiges" a réalisé un beau parcours. Passion aidant, il ne devrait pas s'en tenir là. D'ailleurs, l'équipe de *Vertical* présente sur le Cho Oyu en septembre et octobre, a vu passer Nasuh.

Rapide comme l'éclair, il a signé de sa griffe une parfaite et rapide ascension de la "déesse turquoise". Déjà, il songe au K2...

Philippe Rebreyend

Aralık 1997 tarihli *Vertical* dergisinde Nasuh Mahruki hakkındaki çıkan; "Türk gibi güçlü mü dediniz?" başlıklı yazı ve Türkçe çevirisi.

Rusya Dağcılık Federasyonu ona "Kar Leoparı" lakabını taktı. Bu acaba Türk dağcı Nasuh Mahruki hızlı tırmanıyor mu demek? Evet ama hepsi bu değil; Nasuh birkaç yıldır oldukça şaşmaz bir ritimle gerçekleştirme zincirinin halkalarını birbirine bağlıyor. Bir buçuk yıldan biraz daha kısa bir sürede; Everest'e, Aconcagua'ya, Vinson'a, Kilimanjaro'ya, Elbruz'a, Mc.Kinley'e ve Kosciuszko'ya, yani kürenin her kıtasının en yüksek zirvelerine tırmandı. Tabii ki bu performansı gösteren ilk kişi o değil. (Şu anda 60 kadar insan bu yılmaz meydan okumayı gerçekleştirmiş durumda.) Bununla beraber O, ilk Türk, ilk Müslüman ve en genci. Özellikle de dünyanın çatısına "yalnızca" ulaşan ilk Türk ve müslüman.

Nasuh, Rusya'da 7000 metreden yüksek beş zirveye ulaştı; Khan-Tengri (7010m.), Lenin (7134m.), Eugenia Korjenevskaya (7105m.), Communism (7495 m.) ve hepsini de güzellikle sonuçlandırmak için, solo Podedba (7439 m.); lütfen.

Dağcılık yeteneklerinin ötesinde Nasuh yazıyor ve yolculuklarından sayısız değerli fotoğraflar getiriyor. Şu anda Türkiye'de dağcılık, Everest ve kovaladığı hayaller üzerine, İstanbul'un sayısız kitapçılarının çoğunda bulunan üç kitabı yayımlanmış durumda.

Bizim "Kar Leoparı", 29 yaşında güzel bir parkur gerçekleştirdi; tutkusunun da yardımıyla, burada kalmayacak gibi görünüyor. Zaten Eylül ve Ekim'de Cho Oyu'da bulunan *Vertical* ekibi de Nasuh'u oradan geçerken gördüler.

Yıldırım gibi hızıyla, mükemmel ve süratli bir tırmanışla "Türkuaz Tanrıça"ya damgasını vurdu. Şimdiden K2'nin hayallerini kurmaya başladı bile...

Vertical dergisi Aralık 1997.

Özgürlük düşüncesi aklına geldiğinde, bir yazar, tesadüfen tanıştığı bir genç kızın erlesi gün eşi ve dostlarıyla birlikte Atlantik'i aşmak için çaktıkları yolculuğu hatırlar. Long Island'dan İngiltere'ye balonla yapılacak olan, "The Free Life Balonu" adlı ekspedisyona katılan uç kuşiden bir daha haber almamış. Yazara göre, kızın kaybı aslında trajedi değil, cesur bir denememin yola oluşudur."

Nasuh Mahruki

İNANCIN KALBİNEYOLCULUK

Enduro Club dergisi

Bir motosiklet tutkunu

Dünyanın en büyük zirvelerine giden en hızlı yolculuğu ve yanında götürdüğünü... Bıyıldır, nem seyahat ediyor, hem de motosikletin keyfini çıkarıyorum...

Dağcılık ve motosiklet sporu, oldukça zor bir meslek!
Bu işi yapanlar özveriye, sıkıntıya, açlığa, tehlikeyi ve her türlü macerayı peşinen göze almalı...

Dağcılık sporuna üniversite yıllarında başladım. Motor tutkunluğum ise 90'lı yılların ortasında başladı...

Nasuh Mahruki

Kar Leoparı Nasuh Mahruki ile dağcılık ve motosiklet dünyası üzerine her şey...

Röportaj: İlknur Bekdemir

Moto News dergisi

Mountaineer Nasuh Mahruki leads rescue of quake victims

Mahruki is better known for his mountaineering feats — he is the first and only Turk to have scaled Mount Everest, the world's highest peak. The Russian Mountain Climbing Federation gave him the honorific title, 'Snow Leopard,' after he climbed the five highest peaks of the former Soviet Central Asia. Last year, he led an expedition to Nepal, riding on a motorcycle from Istanbul to Katmandu

METİN DEMİRSAR
Istanbul — Turkish Daily News

When a powerful earthquake rumbled through Ceyhan and Adana, in southern Turkey on June 27, mountaineer Nasuh Mahruki and members of his emergency Search and Rescue Association (AKUT) rushed to the scenes of devastation.

At least 128 people were killed and more than 1,500 injured when the temblor, registering 6.3 on the Richter scale, jolted the towns in the Cukurova region.

Mahruki's team has been called to disaster zones before, mainly to help save people caught in avalanches or lost in the wilderness while trekking.

Mahruki and Dr. Feridun Celikmen and several fellow mountaineers founded AKUT two years ago, and members operate completely on a volunteer basis.

In 1996, AKUT helped save an American officer and his son, who lost their way while skiing in Kantakaya, and rescued from certain death two university students lost while climbing Uludağ during a snow storm.

Rain and floods

Earlier this year Mahruki and his team helped rescue scores of people in the Black Sea province of Zonguldak after torrential rainfall and floods.

But in Ceyhan, Mahruki and his associates located and rescued a three-month-old baby and an 11-year-old boy who had been trapped under tons of debris when their apartment building collapsed in the earthquake.

"At a time when life has become cheap, we hold the view that human life is of supreme importance," the bearded Alpinist told television reporters.

Mahruki is better known for his mountaineering feats — he is the first and only Turk to have scaled Mount Everest, the world's highest peak.

Mahruki on the top of Mount Everest, the world's highest peak.

In 1995, seven years after he began mountain climbing as a student at Bilkent University.

The Snow Leopard

The Russian Mountain Climbing Federation gave him the honorific title, "Snow Leopard," after he climbed the five highest peaks in former Soviet Central Asia, including the 24,500-foot Communism Peak in Tajikistan and the Kain Tengri (King God) Mountain in Kyrgyzstan.

But he is a complete athlete and sportsman. He has participated in hang-gliding, scuba diving, cave exploration and cycling. Last year, he led an expedition to Nepal, riding on a motorcycle all the way from Istanbul to Katmandu.

And this year, he climbed Tibet's 27,923-foot Lhotse 1, the world's fourth highest peak, scaled only by eight others.

"The mountaineer is always free," is the motto of Mahruki, a man who cherishes his freedom and loves nature.

Turkey's greatest outdoorsman and one of its best nature photographers, he has written three books on his adventures as a mountaineer, including the best-selling "Everest'in İlk Turu" (The First Turk on Mount Everest), a 188-page table-top picture book, published in November 1995, and the 126-page "Bir Dağın Güncesi" (The Diary of a Mountain Climber), about his exploits in climbing the highest peaks in the Karakorum and Tien Shan mountains in Central Asia, published this spring.

All of his books were published by Yapı Kredi Yayınları (YKY), a publishing house affiliated with Yapı ve Kredi Bankası, a large commercial bank which sponsored Mahruki's climb. Some of the best adventure books published in Turkey to date have been put out by KYC.

Mahruki at base camp before the assault on Mount Everest.

The cover from Nasuh Mahruki's, "Diary of a Mountain Climber." The peak in the background is 'Khan Tengri Mountain' in Kyrgyzstan.

Sir Edmund Hillary, the New Zealander who was the first human to conquer Mount Everest in 1953 with Sherpa guide Tenzing Norgay, wrote a preface for the book, in which he congratulated Mahruki for his climb of the world's highest mountain.

Turkey's greatest outdoorsman and one of its leading athletes, he has written three books on mountaineering, including 'Everest'in İlk Turu' (The First Turk on Mount Everest), a picture book published in November 1995, and 'Bir Dağın Güncesi' (The Diary of a Mountain Climber), published this spring. Both books have been put out by Yapı Kredi Kültür Sanatı Yayıncılık Ticaret ve Sanayi A.Ş., a publishing house affiliated with Yapı ve Kredi Bankası, a large commercial bank

Turkish Daily News gazetesi, 05.07.1998

MOUNTAINEERING

11-man multinational group to climb K-2

By Asem Mustafa Awan

ISLAMABAD - Forty-seven-year-old Gary Pfisterer from America is on a sojourn to Karakoram which he dreamed over a decade.

Gary an established mountaineer in the North America leads an 11-member multinational group which, forms the American expedition, will attempt the peak in Semi Alpine Style from the South East Abruzzi Ridge.

Gary is a member of the Seven Summits Club which has less than 50 members in the world and the climbers who qualified for the rank are the ones who have scaled the seven highest points in the seven continents.

Gary from Monson (MA) finished his quest for Seven Summits in 1995 and is excited with the prospects of facing the challenge of his life.

"K-2 is my dream peak," said Gary adding, "It is the most challenging peak in the big mountains."

Gary has the summits of Everest and Cho Oyu and has led successful expeditions on Kanchenjunga, Makalu, Dhaulagiri and Shishapangma. He returned very near from the summits in the four expeditions due to different reasons but he is contented at heart that there will be another time.

"We are hoping for good weather on the peak," said the 47 year-old adding, "The team is quite strong and all the members have been successful on at least one 8000er."

"They all have the requisite skills for the challenge ahead and I know all of them personally and have climbed with them on different occasions."

Gary also gave a brief resume of the expedition

credentials.

The team has a 32-year-old elite Turk climber Nasuh Mahrui who is also having the Seven Continental Summits besides Lhotse.

Tony Tonsing (41), from Denver (CO) in the group has three of the 8000ers Everest, Broad Peak and Gasherbrum-II.

Chris Shaw (38), from Boulder (CO) has a number of attempts in the Himalays but he has summit of Kanchenjunga.

Hamish Robertson (42) from Ocean Shore, Australia has climbed Makalu.

"I am very excited to be in Pakistan and Karakoram offers the most spectacular scenery added with the

most beautiful mountains of the world," said Gary adding, "We hope that weather should be kind this year and Insha Allah we will make the top."

Sixty-one-year-old Peter Grote from Boston (MA) is the eldest member in the group who will be seen in action with the cam-

Gary Pfisterer (leader)

Nasuh Mahrui

era. Other members of the expedition are: Andy Collins (34 England), Andrew Evans (39 Canada), Billy Pierson (43 USA), Ivan Vallejo (41 Ecuador) and Fabrizio Zangrilli (28 England). Janice LeDrew and Connie Kemmerer are accompanying the expedition as support members.

The expedition will attempt K-2 in Semi Alpine Style with out oxygen and high altitude porters and will be making base Camp at 5,000 metres, Camp 1 at 5,800 metres, Camp 2 at 6,400 metres, Camp 3 at 7,200 metres and Camp 4 at 7,800 metres. The team is taking 1,200 metres of ropes to be fixed in the difficult section of the climb.

Hayat kurtarıırken annesini kaybetti

- Enkaz altından 200 kişiyi çıkararak hayata döndüren AKUT'un dağıcı başkanı Nasuh Mahruki, bu çalışmaları sırasında karaciğer yetmezliği nedeniyle hastaneye kaldırılan annesinin öldüğünü bile öğrenemedi.
- Babası, kurtarma çalışmaları aksamadan diye, cenazeyi de oğluna bildirmeden sessiz sedasız toprağa verdi. Bu arada Sağlık Bakanı Osman Durmuş, AKUT'a çatıp durdu. Hedefteki adam Mahruki, Hürriyet'e konuştu. ● 18

Ayşe
ARMAN

BİN KİŞİ DAHA KURTARILIRDI

- Daha güçlü bir grup olsaydık, 1000 kişi daha yaşayacaktı. Ama imkânlarımız bu kadardı, bu kadar kurtarabildik.
- AKUT'ta benim gibi 200 kişi daha var. Kahramanlık payesinden söz edilecekse 200 isim daha verebilirim...
- Biz zaten devlete hizmet etmek için kurulmuş bir yapıyız. Sağlık Bakanı'nın söylediklerine ben bir şey söyleyemem ki...
- Türk olmakla gurur duyuyorum. Kimseyi suçlamayalım. Hepimiz hazırlıksız yakalandık. Halk da, devlet de, AKUT da...
- Biz de organize olamadık. Enkazlara ilk giden vatandaşdır. AKUT diye görmemek lazım. Biz sadece ön planda görüldük.

(Üstte) Hürriyet gazetesi, 26.08.1999 ve (sağ sayfada) aynı tarihli gazetede haberin devamı.

Sağlık Bakanı'nın suçladığı Nasuh Mahruki bir hafta boyunca enkaz altından burnunu çıkartamadı

Annesinin cenazesine bile gidemedi

AKUT'UN BAŞKANI HÜRRİYET'E ANLATTI

AYTEKİN ARMAN

■ Devletin bakanıyla tartışmaya girmeye nasıl cüret edersiniz, siz kimsiniz?

— Biz, devletin bakanıyla tartışmaya girmedik. Bence Sayın Bakan yanlış bilgilendirilmiş. Bu sorun arkadaşım kadavayla karantina söylentisinden çıktı. Ben bu derneğin başkanım ve en yetkili kişi olarak söylüyorum, bir karantina işi etmedik. İstilaşyayla tekzen yenisin bilgilendirildiğin için böyle bir tavırdan bulmuşuz. Gayıbı.

■ Halk AKUT'a destek veriyor, çünkü insanıyorsa, çimeli görüyor ki, AKUT, depremin bilgilendirme devletin önce elayıyor. Belki bu yüzden içine sindiremiyorlar, Sağlık Bakanı.

— Ben bir hafta boyunca enkaz altından burnumu çıkartmadım. Çanakkale, cemaletle uğraştım. Nezer döndüğünü İstanbul'a döndükten sonra anladım. Tüm olarak hiçbir şeyi kayıtlıyabilmeyi değilim. Biz hala

ORGANİZASYON UĞRAŞIYORUZ. Diğer bir şeyi deyiş olarak görüyoruz ve düşünmüyoruz bile.

■ Ama dava açıyor sizin aleyhine, bu da açacağın şey oluyor.

— Dava zamanı geldiğinde, bu de, çıkarırsın mahkeme, buyruğun hakim bey, buyruğun bakanın, derdinin bu, söyleyecektim ki, deriz. Enstitü anadan en doğru karar vermektedir.

■ Ulusal karamızın haline gelmiştir, nasıl oldu bu, nasıl hissediyorsunuz karamızı?

— AKUT, her neye çok gücü bir yapı. Ve Türkiye'nin en büyükleri duyulduğu bir yapı. İnşaatlı bilmem kaç, derdinin bu, söyleyecektim ki, deriz. Enstitü anadan en doğru karar vermektedir.

■ Ulusal karamızın haline gelmiştir, nasıl oldu bu, nasıl hissediyorsunuz karamızı?

— AKUT, her neye çok gücü bir yapı. Ve Türkiye'nin en büyükleri duyulduğu bir yapı. İnşaatlı bilmem kaç, derdinin bu, söyleyecektim ki, deriz. Enstitü anadan en doğru karar vermektedir.

■ Ulusal karamızın haline gelmiştir, nasıl oldu bu, nasıl hissediyorsunuz karamızı?

— AKUT, her neye çok gücü bir yapı. Ve Türkiye'nin en büyükleri duyulduğu bir yapı. İnşaatlı bilmem kaç, derdinin bu, söyleyecektim ki, deriz. Enstitü anadan en doğru karar vermektedir.

Benim büyükbabamın büyükbabasının babası, Kaptan-ı Derya Ali Paşa. Osmanlı İmparatorluğu'nun Deniz Kuvvetleri Komutanı. Cezayir Baylerbeyi. Sakız adasını o almış, Osmanlı topraklarına katmış. Sakız Adası'nda yapılan bir savasta amiral gemisi yamış. O da yamış olmalı. Mahruki, yamark ölen demek. Bizim aile adımız da buradan geliyor. Mahruki'de olmus. Onu yazarlarından otuz kat daha Türk'ün dedi, Müslümanım. Bir kere de Ermeni diye yazdılar. Ahtırlar.

şu anda sadece bir varız diye yamıyor. Yoksa yamıyacaktır. Daha güçlü bir grup olsaydı, 1000 kişi daha yamıyacaktır. Ama imkanlarımız bu kadardı, bu kadar kurtarabildik.

■ AKUT fikri ne zaman, nasıl doğdu?

— Biz tamamen kazandımcı değiz kurduk. Dığ kazandımcı, değı sporları kazandımcı can kurtarmak işi. Sonra baktık oldu bir yamıyabilmeyiz var. Eğitim ve değı malzemeleri, depremin, sel gibi değı değı ahtırlarına ya da büyük kazalarla da mücadele edebilmiz. Onun üzerine misyonumuz iyiyor genişlettik.

■ Arama Kurtarma Topuluğu olarak, günün içinde bu kadar fonksiyonel, işe yarayan bir dernek haline gelebileceğinizi tahmin ediyor muydunuz?

— Çok işe yarayacağımız bir zaman bilyordum. Çok işi bir ekibe solum.

■ Biz, katliamımızda minhiş insanları var. Her biri, kendi komusında dirdi dirdi, acıyı, insaniyeti

— Dava zamanı geldiğinde, bu de, çıkarırsın mahkeme, buyruğun hakim bey, buyruğun bakanın, derdinin bu, söyleyecektim ki, deriz. Enstitü anadan en doğru karar vermektedir.

— Dava zamanı geldiğinde, bu de, çıkarırsın mahkeme, buyruğun hakim bey, buyruğun bakanın, derdinin bu, söyleyecektim ki, deriz. Enstitü anadan en doğru karar vermektedir.

— Dava zamanı geldiğinde, bu de, çıkarırsın mahkeme, buyruğun hakim bey, buyruğun bakanın, derdinin bu, söyleyecektim ki, deriz. Enstitü anadan en doğru karar vermektedir.

— Dava zamanı geldiğinde, bu de, çıkarırsın mahkeme, buyruğun hakim bey, buyruğun bakanın, derdinin bu, söyleyecektim ki, deriz. Enstitü anadan en doğru karar vermektedir.

— Dava zamanı geldiğinde, bu de, çıkarırsın mahkeme, buyruğun hakim bey, buyruğun bakanın, derdinin bu, söyleyecektim ki, deriz. Enstitü anadan en doğru karar vermektedir.

— Dava zamanı geldiğinde, bu de, çıkarırsın mahkeme, buyruğun hakim bey, buyruğun bakanın, derdinin bu, söyleyecektim ki, deriz. Enstitü anadan en doğru karar vermektedir.

— Dava zamanı geldiğinde, bu de, çıkarırsın mahkeme, buyruğun hakim bey, buyruğun bakanın, derdinin bu, söyleyecektim ki, deriz. Enstitü anadan en doğru karar vermektedir.

— Dava zamanı geldiğinde, bu de, çıkarırsın mahkeme, buyruğun hakim bey, buyruğun bakanın, derdinin bu, söyleyecektim ki, deriz. Enstitü anadan en doğru karar vermektedir.

— Dava zamanı geldiğinde, bu de, çıkarırsın mahkeme, buyruğun hakim bey, buyruğun bakanın, derdinin bu, söyleyecektim ki, deriz. Enstitü anadan en doğru karar vermektedir.

bilosok. Çamur atlar kalam. Ayrıca Yahudi olum ne farkederdi ki, o da aynı bir tartışma konusu. Kesildiler de son kurtarılar enkazdan.

■ Devlet organize olamadı, siz nasıl oldunuz diye sormamız lazım, rahatsız oluyorsunuz?

— Biz de organize olamadık ki. Enkaz yerlerini, güçlerini ilk değı vatandaşlar. Bunu AKUT diye gömmek lazım. AKUT yeri kaplık, yeri eli kaplık bir dernek. 200-300 kişi ümemiz var ama onaya yolladığımız 150 kişi. AKUT, 1000-1500 kişisin organizasyonumuz yapı. Onaya gelin insanları AKUT çatısı altına geldi.

— Üversitelerden, liselerden dağılar geldi, işe kahtıları geldi, vatandaşlar geldi, işkirt personelleri geldi. Onları bir çatı altında topladık. Biz değı, devletin önce organize olan, halk organize oldu. Biz sadece on planda girişimci isim olduk.

■ Deprem geçmesi siz neredeydiniz?

— Maar daydım. Yelken yamıyaya Mısraa gıttım, haberi aldım, geldim bilmem. İlk iş, Avclar'a gittim, çimeli olup.

— Avclar'daydı. Salı akşam İzzet ben de Avclar'da oluyordum.

■ İlk nezdiniz?

— Avclar'daki girişimci çok İrmeyi, ana bir

— Avclar'daki girişimci çok İrmeyi, ana bir

— Avclar'daki girişimci çok İrmeyi, ana bir

— Avclar'daki girişimci çok İrmeyi, ana bir

— Avclar'daki girişimci çok İrmeyi, ana bir

— Avclar'daki girişimci çok İrmeyi, ana bir

— Avclar'daki girişimci çok İrmeyi, ana bir

— Avclar'daki girişimci çok İrmeyi, ana bir

— Avclar'daki girişimci çok İrmeyi, ana bir

— Avclar'daki girişimci çok İrmeyi, ana bir

Yüz yılın felaketi'nde göçük altında kalanların yardımına ilk kovan sivil toplum örgütlerinden biri AKUT idi. Halkında en çok konuşulan, en itibar gören, en güvenilir olan. Yani Arama Kurtarma Topuluğu. Üç yıl önce kurulan, 350 üyeli bu derneğin çalışanları 100-200 kişi enkazların altından canlı olarak kurtardılar. Başkan 31 yaşındaki dağı Nasuh Mahruki. Mahruki, aynı zamanda Everest'e çıkan ilk Türk ve dünyadaki ilk Müslüman olma ünvanını koruyor. Burnunu enkazlardan dışarı uzatıyor. Gülcük'te ve Değirmendere'deki göçüklerde kalıyor, ilk 6 gün boyunca sadece 10 saat uyku uyuyor. Nasuh Mahruki, yüz yılın felaketi'ne birasındaki çalışmalarını ilk kez Hürriyet'e anlattı. Söyleşi esnasında, 31 yaşındaki dağının peçetimiz pazar, karaciğer yetmezliğinden annesini kaybedtiğini öğrendik. Mahruki, annesinin cenazasına bile katılamadı, göçük altında hayat kurtarma çalışmalarına devam etti. Ve tüm söyleşi esnasında bu konu hakkında bir tek kelime, bile etmedi.

de, AKUT'da, sivil toplum örgütleri de, herkes. Bundan sonra harizkili ölmüştür izim. Bunun için de depremin kayıplarını üzerinde oluyuk izim.

■ ÜMİTSİZLİĞE KAPILMIŞTIN

■ Kızın masalen kız yaratmak değınde işe yaradılar mı?

— O kızı masale değındi yeniye çok adanmış da anımda. Bu değı, (dayı) enkaz altında. Kesildi zar sarı cema kurtarmış. Nasıl çabıtan o- yarlar almış? Biz İzzet'ub'dan.

— Ankar'dan kulluk gıttık. Bir hafta saktımcı gıttık, bir hafta sonra sıcak yaragımız çerti döndük. Bizim gıh

— Ankar'dan kulluk gıttık. Bir hafta saktımcı gıttık, bir hafta sonra sıcak yaragımız çerti döndük. Bizim gıh

— Ankar'dan kulluk gıttık. Bir hafta saktımcı gıttık, bir hafta sonra sıcak yaragımız çerti döndük. Bizim gıh

— Ankar'dan kulluk gıttık. Bir hafta saktımcı gıttık, bir hafta sonra sıcak yaragımız çerti döndük. Bizim gıh

— Ankar'dan kulluk gıttık. Bir hafta saktımcı gıttık, bir hafta sonra sıcak yaragımız çerti döndük. Bizim gıh

— Ankar'dan kulluk gıttık. Bir hafta saktımcı gıttık, bir hafta sonra sıcak yaragımız çerti döndük. Bizim gıh

— Ankar'dan kulluk gıttık. Bir hafta saktımcı gıttık, bir hafta sonra sıcak yaragımız çerti döndük. Bizim gıh

— Ankar'dan kulluk gıttık. Bir hafta saktımcı gıttık, bir hafta sonra sıcak yaragımız çerti döndük. Bizim gıh

— Ankar'dan kulluk gıttık. Bir hafta saktımcı gıttık, bir hafta sonra sıcak yaragımız çerti döndük. Bizim gıh

— Ankar'dan kulluk gıttık. Bir hafta saktımcı gıttık, bir hafta sonra sıcak yaragımız çerti döndük. Bizim gıh

— Ankar'dan kulluk gıttık. Bir hafta saktımcı gıttık, bir hafta sonra sıcak yaragımız çerti döndük. Bizim gıh

— Ankar'dan kulluk gıttık. Bir hafta saktımcı gıttık, bir hafta sonra sıcak yaragımız çerti döndük. Bizim gıh

— Ankar'dan kulluk gıttık. Bir hafta saktımcı gıttık, bir hafta sonra sıcak yaragımız çerti döndük. Bizim gıh

— Ankar'dan kulluk gıttık. Bir hafta saktımcı gıttık, bir hafta sonra sıcak yaragımız çerti döndük. Bizim gıh

200 KAHPAMAN VAR

■ AKUT denildiği zaman önce Nasuh Mahruki geliyor aklı, dayıyayla ulusal karamızın siz oluyorsunuz?

— AKUT'a 20 tane benim gıh adam var. Katliamınla pıyemden söz edilecekse 200 tane daha isim verilebilir. En az benim kadar hak olan. Ben değıdik altında

— AKUT'a 20 tane benim gıh adam var. Katliamınla pıyemden söz edilecekse 200 tane daha isim verilebilir. En az benim kadar hak olan. Ben değıdik altında

— AKUT'a 20 tane benim gıh adam var. Katliamınla pıyemden söz edilecekse 200 tane daha isim verilebilir. En az benim kadar hak olan. Ben değıdik altında

■ Sokaktaki herhangi birine sorun: Yüz yılın felaketi'nde olumla tek birsey söyleyebilir diye. Herkes AKUT diye. Hatta onlara serf madalyası verilmesi gerekiyor deniyor.

— AKUT'a 20 tane benim gıh adam var. Katliamınla pıyemden söz edilecekse 200 tane daha isim verilebilir. En az benim kadar hak olan. Ben değıdik altında

— AKUT'a 20 tane benim gıh adam var. Katliamınla pıyemden söz edilecekse 200 tane daha isim verilebilir. En az benim kadar hak olan. Ben değıdik altında

— AKUT'a 20 tane benim gıh adam var. Katliamınla pıyemden söz edilecekse 200 tane daha isim verilebilir. En az benim kadar hak olan. Ben değıdik altında

— AKUT'a 20 tane benim gıh adam var. Katliamınla pıyemden söz edilecekse 200 tane daha isim verilebilir. En az benim kadar hak olan. Ben değıdik altında

— AKUT'a 20 tane benim gıh adam var. Katliamınla pıyemden söz edilecekse 200 tane daha isim verilebilir. En az benim kadar hak olan. Ben değıdik altında

antrenmanları olduktumuz için korkak görünüllere alıyız. Gülcük'e gittiğimizde nakavt olduk. Biz Avclar'da çabıyarak, bir dahi İzzet'e yolladık. Çimeli Avclar'daki manzarayı görürüz, diğer yerlerde düşünürüz daha de lobülebileceğiz

— Avclar'da çabıyarak, bir dahi İzzet'e yolladık. Çimeli Avclar'daki manzarayı görürüz, diğer yerlerde düşünürüz daha de lobülebileceğiz

— Avclar'da çabıyarak, bir dahi İzzet'e yolladık. Çimeli Avclar'daki manzarayı görürüz, diğer yerlerde düşünürüz daha de lobülebileceğiz

— Avclar'da çabıyarak, bir dahi İzzet'e yolladık. Çimeli Avclar'daki manzarayı görürüz, diğer yerlerde düşünürüz daha de lobülebileceğiz

— Avclar'da çabıyarak, bir dahi İzzet'e yolladık. Çimeli Avclar'daki manzarayı görürüz, diğer yerlerde düşünürüz daha de lobülebileceğiz

— Avclar'da çabıyarak, bir dahi İzzet'e yolladık. Çimeli Avclar'daki manzarayı görürüz, diğer yerlerde düşünürüz daha de lobülebileceğiz

— Avclar'da çabıyarak, bir dahi İzzet'e yolladık. Çimeli Avclar'daki manzarayı görürüz, diğer yerlerde düşünürüz daha de lobülebileceğiz

Cumhuriyet Gazetesi, 22 ARALIK 2003 Pazartesi

90 bin şehidimiz anıldı**90 yıl sonra
Sarıkamuş yürüyüşü****GÜRKAN ATA**

ERZURUM- 1. Dünya Savaşı sırasında Kars'ın Sarıkamuş ilçesi yakınlarında Rus ordusu-na karşı savaşırken donarak ölen 90 bin asker Erzurum'dan Sarıkamuş'a yapılan yürüyüşle anıldı.

Enver Paşa komutasındaki birlikler 22 Aralık 1914'te Rus ordusu-na yönelik harekât sırasında aşırı soğuk hava nedeniyle zor anlar yaşadı. Kars'ın Sarıkamuş ilçesi yakınlarında 90 bin asker donarak şehit oldu. Vatan topraklarını korumak için savaşırken şehit düşen askerleri anmak için dün 9. Kolordu Komutanlığı 2 bin 540 rakımlı Allahuekber Da-

ğı'na yürüyüş gerçekleştirdi. Erzurum Kalkınma Vakfı'nın koordinatörlüğü'nde düzenlenen yürüyüş için yaklaşık 100 kişi bir araya geldi. Aralarında AKUT Başkanı **Nasuh Mahruki** ve kalp cerrahisi Prof. Dr. **Bingür Sönmez**'in de bulunduğu katılımcılara 9'ncü Piyade Tümen Komutanlığı Komando Taburu eşlik etti. Yürüyüşe katılanlar, Sarıkamuş'ta Erzurum Valisi **Mustafa Malay**, Erzurum Büyükşehir Belediye Başkanı **Mahmut Uykusuz**, Garnizon Komutanı Tümgeneral **Muharrem Karaduman** tarafından karşılandı. Tören ilçe girişindeki şehitliğe çelenk konulmasıyla son buldu.

Posta gazetesi, 22.12.2003 ↓

POSTA, 22 ARALIK 2003 Pazartesi

**Sarıkamuş şehitleri
için yürüdüler**

Enver Paşa komutasındaki birliklerin 1914'te Rus Ordusu'na yönelik harekati sırasında 40 bin Mehmetçik donarak şehit olmuştu. Vatan topraklarının kurtarılmasında çekilen sıkıntıyı yaşamak ve şehit düşenleri anmak için 2 bin 540 rakımlı Allahuekber Dağı'na dün yürüyüş gerçekleştirildi. Yürüyüşe, AKUT Başkanı Nasuh Mahruki ve kalp damar cerrahisi Prof. Dr. Bingür Sönmez'in de aralarında olduğu 100 kişi katıldı. 9. Kolordu'ya bağlı askerler de Yukarı Sarıkamuş Köyü'nde meydan savaşını temsili olarak canlandırdı. (dha)

Hürriyet

PAZARTESİ, 22 Aralık 2003

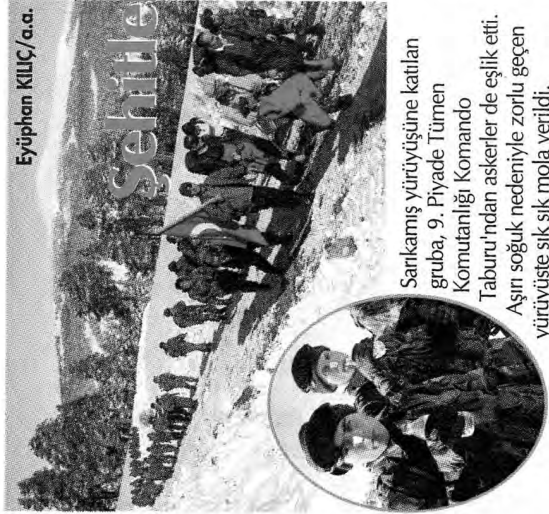
sehitler için yürüdüler

KARS'in Sarıkamış İlçesi yakınlarındaki Allahuekber Dağları'nda 1914'te Rus ordusuna yönelik hareket sırasında donarak şehit olan Enver Paşa komutasındaki 40 bin Mehmetçik, Erzurum'dan Sarıkamış'a yapılan yürüyüşle anıldı.

Yürüyüşe, AKUT Başkanı Nasuh Mahruki ile kalp cerrahisi Prof. Dr. Bingür Sönmez'in de aralarında bulunduğu 100 kişi katıldı. 20 kilometreyi yaklaşık 2 saatte yürüten katılımcılar Allahuekber Dağı üzerinden Kars'ın Sarıkamış İlçesi'ne ulaşmayı başardı. 25 kişilik AKUT ekibi, Allahuekber Dağı'nın 2 bin 540 rakımlı zirvesine anı tırmanışı yaptı. Mehmetçik ise Yukarı Sarıkamış Köyü'nde meydan savaşını temsilî olarak canlandırdı. ■ **KARS/DHA**

Eyüphan KILIÇ/a.a.

Sarıkamış yürüyüşüne katılan gruba, 9. Piyade Tümen Komutanlığı Komando Taburu'ndan askerler de eşlik etti. Aşırı soğuk nedeniyle zorlu geçen yürüyüşte sık sık mola verildi.

Hürriyet gazetesi, 22.12.2003

EK: 38

AKUT, Ermeni Soykırımı yalanlarına karşı Türk ulusunu göreve çağırıyor

EK: 39

Kumbaralardan çıkan paraların sayılması

CIVIC ENGAGEMENT

NASUH MAHRUKI

Turkey

Citizen/Community

Participation

Nasuh Mahruki draws on his experience in outdoor search and rescue to orchestrate locally-managed volunteer response teams to address natural disasters in Turkey and abroad. His programs save lives in times of crisis and at the same time foster volunteerism and community responsibility.

THE NEW IDEA

Nasuh builds a network of locally-based volunteer search and rescue teams to enable effective responses to natural disasters and other life-threatening emergencies while promoting volunteerism, leadership, and civic initiative. Nasuh's network trains citizens throughout the country in skills such as first-aid and trauma care, and helps volunteers organize into disciplined teams with clearly defined roles for each participant, and prepares team members for the ethical dimensions of crisis management. He pushes his volunteers toward the deep realization that ordinary people can and must take ownership of their safety in crisis situations. He leverages his teams through outreach to schools, workplaces, and community centers to encourage citizens to volunteer in needy neighborhoods throughout Turkey. By focusing on safety, an issue that is critical to men and women of all backgrounds, Nasuh positions himself to make a broad change in public conceptions about the roles and responsibilities of citizenship.

THE PROBLEM

On August 17, 1999, a massive earthquake shook Izmit, a city of some 12 million people located an hour's drive southeast from Istanbul. Almost 18,000 people died, and many hundreds more were trapped beneath collapsed buildings. Only three months later, a smaller quake caused another nine hundred deaths in Duzce, a densely populated region on Turkey's western coast.

While these quakes were exceptionally devastating, smaller quakes routinely shake towns and cities along Turkey's eastern coast and catch communities off-guard, causing property damage and needlessly taking lives. Each year, an estimated one thousand people die from earthquakes in Turkey and seven thousand buildings collapse, often trapping people alive under the rubble. Nor is the risk confined to 1 region of the country; 95 percent of Turkey's 65 million people are located in earthquake zones, as are 98 percent of industrial areas and 93 percent of dams. Neighboring countries face a similarly high level of threat.

While natural disasters pose a real and regular danger in the region, crisis response plans have repeatedly failed to deliver help and resources in time to save lives. The national army dispatches rescue teams, but typically the soldiers are too few and too late, arriving after the critical three-day period when life-saving is possible. Furthermore, the nature of the response and the tasks of the responder—freeing people from the rubble of collapsed buildings, dressing wounds, calming terrified children—require a familiarity with the immediate physical area and the people who live in it. Only local citizens possess such familiarity, but so far response plans have rarely involved these citizens in relief.

Even in the instances where the response to crises is rooted locally, volunteers have not until now played a critical role. In Turkey, volunteerism is associated with poorly-managed projects that are charity-based, being provided by one group for the benefit of, or in charity to, another. Initiatives such as rural volunteer-run fire departments do not exist here, and men and women do not see it as their role to provide for their safety or the safety of their neighbor. Instead, they look to the Army or to paid civil servants and as such they are less likely to consider starting or participating in something that is citizen-led and principally volunteer.

THE STRATEGY

Nasuh forms specialized teams of search and rescue volunteer "professionals" that emphasize discipline, efficient management, and mutual support. He works with national and local governments to carry out successful rescue and teaches the public to be informed citizens, able and willing to come to their neighbor's aid in time of need.

Nasuh founded the organization AKUT to coordinate his rescue teams and attendant outreach work. The group currently supports teams in six cities, each with a specialty in earthquake rescue, mountain rescue, or another field. Teams are scaled to meet the needs of their communities: in Istanbul, the volunteer force is four hundred, while more rural areas maintain forces of a few dozen. Wherever volunteers operate, AKUT selects and trains them to work together seamlessly. Nasuh earns a solid reputation and public trust through rigorous training and high standards of performance. In 1999, a national survey named AKUT the most dependable organization in the country, outranking the Turkish Army, which had held first place for decades.

Partnering with local authorities is a key strategy in the work of AKUT, which lives by the slogan: "We need your help to help you." For example, the AKUT team in Bingöl partners with the first responder system in their remote, mountainous region where ambulances have difficulty reaching many households. When publicly-funded dispatch system confirms an emergency in the region, first responder teams summon AKUT to assist with off-road rescues. AKUT teams bring victims safely to the road, where an ambulance can collect and deliver them to the hospital. Their efforts reflect AKUT's pragmatic and selfless philosophy. Nasuh positions his organization not to steal the show but rather to cooperate with and reform existing structures to better save lives.

AKUT has conducted 140 search and rescue operations since its founding in 1996. As a member of the International Search and Rescue Advisory Group, its teams are prepared to take on

international missions at any time. They have participated in rescue efforts for earthquake victims in Greece, Taiwan, and India; and they have helped flood victims in Mozambique. Nasuh sees these international efforts as an opportunity to lay the foundation for peaceful exchange between countries. Following a 1999 earthquake, Nasuh led an AKUT team to Greece, a country that has historically clashed with Turkey. Following the operation, the President of Greece publicly thanked the volunteers and awarded them with honors, recognizing them as builders of peace between the two nations.

Nasuh builds a network of locally-based volunteer search and rescue teams to enable effective responses to natural disasters while promoting civic initiative.

Reaching the general public with information on first aid and crisis response is another core AKUT program. Its volunteers have offered over 1,500 seminars, usually 3 hour introductions to general safety. They offer other workshops in rope rescue, first aid, and FEMA protocol, and have begun to train Army staff and police teams as well.

Nasuh makes sure that his volunteers stay on top of global advances in search and rescue, and helps them spread those advances far and wide. For example, AKUT sent an engineer to New York City after the attacks of 2001 to record techniques for use in future disasters. The engineer then wrote a Turkish-language book on the subject and now contributes to seminars and workshops for the public and for experts such as engineers and architects.

Nasuh's priorities for the future include fortifying the Young AKUT program, a new initiative that identifies and trains children who show promise as future leaders. The program involves them in AKUT to strengthen their leadership skills and foster their commitment to public welfare and safety. He is also organizing a public outreach effort in which AKUT volunteers will conduct a four-month tour of 81 cities, reaching out to a million people throughout Turkey with slides shows, seminars, and written resources.

Nasuh spreads carefully and slowly to insure quality and maintain his organization's high standards. Five additional branches have emerged since the founding of AKUT, created in the mold of the original: semi-autonomous units specializing in rescue that makes sense for the region. While Nasuh guards the AKUT brand with care, he shares the ideas, information, and methods behind his organization freely, and has inspired several hundred volunteer search-and-rescue efforts across Turkey.

THE PERSON

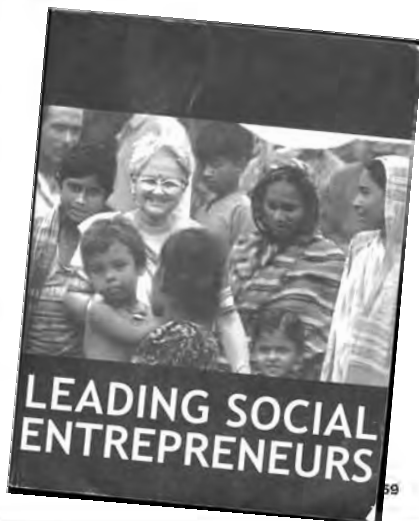
Born in 1968 in Istanbul, Nasuh grew up with his father, who had a small business selling car parts. While a university student in Ankara, Nasuh took up mountaineering, which became his life's passion. He also helped to found an outdoor sports organization

LEADING SOCIAL ENTREPRENEURS

at college, eventually running the group for three years. During his tenure, the group organized outdoor trips and started the first Turkish-language magazine for outdoor sports enthusiasts. Nasuh taught cycling, paragliding, scuba diving, and mountaineering to newcomers, seeing again and again the personal transformation that can result from learning a new skill. He and his peers gained self-confidence, learned to work together in teams, and took responsibility for their safety and the safety of others.

Three summers spent with Russian climbers in Kazakhstan greatly influenced Nasuh as a climber and as a leader. Serious climbing helped him to develop a deep understanding of mountaineering, along with determination and the ability to take controlled risks. It gave him an education in human behavior at the edges of endurance, when the smallest decision may prove fatal or life-saving. A disciplined, high-performing athlete in his own right, Nasuh went on to climb Turkey's highest peaks and many of the Himalayan Mountains in South Asia. Then, in a worldwide effort financed by corporate sponsors, he completed the "Seven Peaks" project, climbing the highest mountain of each continent. He was the forty-fourth climber to finish—and the youngest.

From these experiences, Nasuh learned the terrain and climate of foreign lands, and gained an appreciation for new cultures. He endured the toughest of challenges, and lost friends to storms and avalanches. Following a failed attempt in 1994 to find two lost climbers, Nasuh and ten friends brainstormed for months on how to prevent a similar situation in the future. Their discussions gave birth two years later to AKUT. Initially designed for mountaineering search and rescue, AKUT became well-known for its rapid, organized response to the Izmit quake in 1999, an effort that saved many hundreds of lives and showed that AKUT's disciplined approach to citizen volunteering was effective across a broad range of terrains.

3. Bölüm

KARŞILAŞTIĞIMIZ ZORLUKLAR

Karşımıza Çıkartılan Engeller

Hakkımızda Yapılan Kirli Bilgi Çalışmaları

İskender'in Kazasının Ardından Yaşananlar

Fatih Altaylı ile Yaşanan Sorunlar ve Teke Tek Programı

Hıncal Uluç ve *SABAH* Gazetesi ile Yaşanan Sorunlar

AKUT'a Kimler Neden Saldırıyor

Bir canı daha ölümün elinden çekip alabilmek uğruna bir enkazdan diğerine, sellerden çığlara, dağlardan ücra köylerdeki acil durumlara koştururken gün gelecek, bize kahramanlık payesini altın tepside sunanlar, gizli hesapları uğruna bizi kurban etmeye de karar vereceklerdi. Biz ne kahramanlığı ne de kurbanlığı istedik; bütün yaptığımız bizden öncekiler gibi, koşulsuz bağlı olduğumuz bu eşsiz vatana hizmet etmeye çalışmaktı...

Gölcük Depremi'nde yaptığımız başarılı çalışmaların manevi huzuru ile evimize döndük, döndükten sonra da yoğunluk elbette ki haftalarca sürdü. Medya'nın yoğun ilgisi ile kamuoyu AKUT'un her şeyini yakından takip edebildi. Derken hayatımız karışmaya başladı. Hiç beklemediğimiz, öylesine yoğun bir saldırı sürecine girdik ki, bu kadar cephenin birbirinden kopuk ve bağımsız olarak nasıl peşi sıra açıldığını; statükocuların ve düzenin içindeki her türlü pislği ile devam etmesini isteyenlerin, birbiri ile doğrudan iletişimi olmasa da, dolaylı olarak bu kayıplarla dolu sürecin devamında menfaati olanların ortak bilincinin ürünü olduğunu ancak yıllar sonra anlayabildim.

Buradan sonrası, en zor ve tehlikeli dağlara tırmanmaktan veya en tehlikeli enkazlarda çalışmaktan daha zor ve daha acılı bir süreç olarak karşımıza çıktı. Gönüllülükle, hiçbir karşılık beklememekle, iyi niyetle, fedakârlıkla, koşulsuz millet ve vatan sevgisiyle insanlarımıza örnek olmamız; daha açık ifade ile du-rağanlıktan, umursamazlıktan, vurdumduymazlıktan ve sistemin kendi kokuşmuşluğundan beslenen statükoyu, sadece bir paradigma-zihin haritası değişimi ifadesi olarak bile tehdit etmemiz, bu topraklardaki azınlıkta olan ama gücü elinde tutan statükocu

ve değişim dūřmanı grubun dikkatinden kaçmadı. Hiç beklemediğimiz ve hiç hazırlıklı olmadığımız yalan, ihanet, küçük çıkar hesapları, aşağılık işbirlikleri ve gizli hesaplarla mūcadele etmek zorunda kaldık. Kendimizi gönüllü çabamıza büyük bir coşkuyla o kadar kaptırmıştık ki, sırtımızdan vuruluncaya dek bu tür ahlaksız ve alçakça saldırılara karşı bir savunma kalkanı geliştirmeyi akıl edemedik. “Bize olmaz”, “bize niye böyle davranınlar ki”, “bizim kime ne zararımız olabilir ki”, “can kurtaran bir ekip kimi, niye rahatsız edebilir ki”, “hiçbir ticari amacı ve ekonomik paylaşım kavgası olmayan bir alanda öncü olarak gönüllü ve bu kadar iyi niyetli bir çaba kimle sorun yaşayabilir ki”, gibi son derece safiyane dūřündüđümüz için, kapalı kapılar ardında bize biçilen senaryolardan son ana dek haberimiz olmadı. AKUT olarak belki de yaptığımız en önemli stratejik hatalardan biriydi bu; büyümemizin ve güçlenmemizin daha doğrusu temsil ettiğimiz değerlerin büyümesinin ve güçlenmesinin dışarıda yaratabileceği potansiyel tehlikeleri amatörlüğümüzden dolayı öngöremedik. AKUT’un kurulduğundan bu yana vizyonundan ve stratejisinden sorumlu kiři olarak, bu hatadaki büyük payımı, huzurlarınızda çok üzülerək kabul ediyorum.

Ben sonuça bir dağcı, gezgin, arama kurtarmacıyım; bilemem ki bu tür şeyleri...

Epikür göze batmadan yaşamayı önerir akıllı insana, çünkü ona göre; bir adam güçlendikçe, gücüyle orantılı olarak onu kıskananların, ona rakip olanların sayısı, dolayısıyla ona zarar vermek isteyenlerin sayısı artacaktır. Gücü ve akıllı sayesinde bu tür bir şanssızlıktan kaçınabilse bile, böyle bir durumda huzurlu bir hayat ve huzurlu bir ruh hali mümkün olmayacaktır. Buna göre akıllı adam, dūřmanlar edinmemek ve huzurlu bir hayat sürmek için fark edilmeden, göze batmadan yaşamaya çalışacaktır.

Keşe bizden önceki yakın dönem kuşaklar kendilerinden önceki kuşakların yarısı kadar özverili, duyarlı ve dikkatli olsalardı da bize bu seçeneği bıraksalardı. Eğriyle doğrunun bu kadar birbirine karıştığı bir ülkede yüreğinde birazcık vicdanı olan hiçkimse kendini bu durumdaki ülkesinin sorunlarından soyutlayamaz. Belki ileride, ülkem kendini toparlarsa dümenimi Epikür’ün önerdiği tarafa da çevirebilirim; ama bugün, tırmanılmaz

denen bütün dağlara tırmanma, aşılmaz denen bütün engelleri aşma, karşıma çıkan bütün ejderhalarla dövüşme zamanı...

KARŞIMIZA ÇIKARTILAN ENGELLER

17 Ağustos 1999 Gölcük Depremi sırasında, daha enkazlardan burnumuzu çıkaramamış bir halde gece gündüz, uyumadan, dinlenmeden, doğru dürüst bir şey yemeden enkazdan enkaza koştururken, dönemin Sağlık Bakanı “AKUT’çular şov yapıyor, haklarında soruşturma açtıracağım” diye, bütün kamuoyunu kızdıran bir açıklama yaptı. (Ek: 41) Deprem haberini alır almaz her şeyimizi bırakıp, hiçbir karşılık beklemeden koşturduğumuz Adapazarı’nda, Gölcük’te, Yalova’da, Değirmendere’de AKUT’lular olarak, bırakın evde bıraktığımız ailelerimizi, enkaz altında her türlü tehlikeyi göze alıp mücadele eden ekip arkadaşlarımızın bile nerede ve nasıl olduklarını bilemeden, sadece önümüzdeki korkunç zorluklarla boğuşurken, devletin üst düzey yetkilisi bize damgayı vurmuştu bile...

Sağlık Bakanı’nın bu sözlerinden vazife çıkaran Ötüken adlı bir web sayfası hakkımda yalan yanlış bilgilerle dolu öyle bir kirli bilgi çalışması başlattı ki, beş yıl sonra yaptıkları hatayı anlamalarına rağmen bu süreç içerisinde şahsıma ve benim üzerimden AKUT’a ne kadar zarar verdiklerini size anlatamam.

İsmet Berkan *Radikal* gazetesinde 25 Ağustos 1999 tarihinde, bu web sayfasından kendisine yollanan iletilerin bazılarını köşesinde okuyucularıyla paylaştı. *Hürriyet* gazetesi de 28 Ağustos 1999 tarihinde, Ötüken’in AKUT ve Nasuh Mahruki hakkındaki iddialarını, Ötüken için düşündürücü olarak değerlendirmişti. (Ek: 42)

İşte Ötüken'in iddiaları;

Yoksa sen de YAHUDİ'misin?? Mason?

Şunu bil yeter; Bunların her ikisi de asla İNSAN değildir! Buradan itibaren aşağıyı dikkatli oku geri zekalı buda-la!

AKUT !!!?

AKUT; Everest Tepesi'ne tırmanan ilk Yahudi dağcı Nasuh Mahruki tarafından kurulmuş bir Yahudi örgütüdür.

AKUT sayfaları www.turk.net tarafından hazırlanmıştır.

Bu adrese girildiğinde karşınıza çıkacak manzara YAHUDİ manzarasıdır; MASONİK bir manzardır!

Ayrıca AKUT veya www.turk.net KIZIL HAÇ'la ortak çalışma içindedir. Bu bilgiler ışığında AKUT konusunda görüşleriniz değişti mi değişmedi mi bunu size bırakıyoruz...

Bu anlayıştaki yazılar o günlerde benzeri başka yerlerde de çıktı. O günlerin son derece yoğun koşturmacasında bir yandan deprem yaralarının sarılması ve yaşananlardan çıkarılacak dersler gibi kendi konularımızla uğraşırken, bir yandan da www.otu-ken.net web sayfası tarafından hakkımızda başlatılan kirli bilgi çalışmalarıyla uğraşmak zorunda kaldık. Aşağıda o günlerde Ötüken'in editörleri ile yaptığım yazışmaları okuyabilirsiniz.

1- Ötüken'in kendi web sayfalarında hakkımda yazdıkları yalan yanlış bilgilerle dolu kirli bilgi çalışmalarını görünce Ötüken'in editörlerine 31.08.1999 tarihinde yazdığım yazı;

Sevgili Ötüken,

Ötüken imzasının arkasına saklandığın için kim olduğunu bilmiyorum, açıkçası beni de hiç ilgilendirmiyor. Ancak şahsımın milliyeti ve dini ile ilgili yalan beyanlarda bulunarak kamuoyunda bana ve başkanı olduğum AKUT'a karşı yazdığın yazıları içim burkularak okudum.

Senin yalan iddialarına rağmen, aslında büyük büyük dedemin Osmanlı'nın kumandanlarından biri olması, Osmanlı'nın toprakları uğruna şehit olması ve benim de en az senin kadar Türk ve müslüman olmam, bana göre, Türki-

ye'nin yaşadığı bu çok acı olayda son derece önemsiz bir detay. Yahudi veya ermeni veya putperest değilim ama olsam dahi bunun hiçbir anlamı yok. Arama kurtarma; milliyet, sınıf, ırk, renk, dil, din ayrımı yapmayan, yalnızca insan hayatı için verilen bir mücadeledir. Bu gün tartışılacak en önemli konu, ikiyüzden fazla insanın hayatını kurtaran AKUT ekibinin, bundan sonraki doğal afetlerde nasıl daha faydalı olabileceğidir. Arama kurtarma ekiplerinin bölgelelere yayılması ve her ilde, her bölgede arama kurtarma konusunda çalışmalar yapabilecek ekiplerin yetiştirilmesi bizce son derece önemli bir konudur. Bu bağlamda, en kısa zamanda hayata geçireceğimiz eğitim merkezimize senin de başvurarak, arama ve kurtarmanın temel ilkelerini, fedakârlığı, özveriyi, hiç tanımadığın insanlar için kendi hayatını tehlikeye atmanın değerini ve insanları kimlikleri ile değil de, eylemleriyle değerlendirmeyi öğrenmeni tavsiye ederim. Burada göreceklelerinden sonra belki de yaşama başka türlü bakarsın.

Her şey bir yana, Türkiye'ye faydalı olmak istiyorsak, istiyorsan daha hoşgörülü olmamız gerekiyor.

Bir dene, ne kaybedersin ki...

Nasuh Mahruki

2- Ötüken'in editörlerinin 31.08.1999 tarihinde yazdığım yazıya verdiği cevap;

Nasuh Mahruki wrote:

> Sevgili Ötüken,

> Ötüken imzasının arkasına saklandığın için kim olduğunu bilmiyorum, açıkçası beni de hiç ilgilendirmiyor.

Sayın Mahruki,

(Sizin gerçek N.M. olmadığınızı tahmin ederek, yine de bu mektubunuzu cevaplayacağız)

'Ötüken' bir internet yayın organıdır. Bir kuruluştur. Birden fazla çalışanı vardır. Bir yazı yayınlanmadan evvel, system admin'in tetkikinden geçer. Bu vesileyle, yukardaki

kaba cümlemenizi, malum medyadan etkilendiğinizin bir göstergesi olarak, halet-i ruhiyenize veriyoruz.

> Ancak şahsımın milliyeti ve dini ile ilgili yalan beyanlarda bulunarak kamuoyunda bana ve başkanı olduğum AKUT'a karşı yazdığın yazıları içim burkularak okudum.

Sevgili Mahruki,

Deprem Felaketi için yaptığınız çalışmalar takdire şayandır. Şüphesiz ki, o acıyla size yardıma gelen yüzlerce pırıl pırıl Türk genci olduğu da bir gerçek. Birlik-beraberlik içerisinde, insani duygularla mutlaka yardımınız oldu.

Allah cümlemenizden razı olsun.

Bu arada, kabul etmelisiniz ki, 'Malum Medya'nın bariz bir MHP düşmanlığı var.

Kuruluşunuz AKUT'un sayfaları incelendiğinde; burada emeği geçenlerin (!), sizin çevrenizdekilerin, sizi destekleyenlerin 'Yahudi' veya 'Mason' oldukları bariz bir şekilde sırtıtmaktadır.

Gönül isterdi ki, bu şer odaklarıyla yakından uzaktan ilginiz olmasın.

Sizin hatanız (veya şanssızlığınız); bu kuruluşları dost bilip, onlarla teşviki mesaide bulunmanız.

İnanın karşımıza sadece Nasuh Mahruki olarak çıksa idiniz, durum çok farklı olurdu.

Maide Süresi'nde şöyle der Yüce Yaradan; "ANDOL-SUN, İNSANLAR İÇİNDE, MÜ'MİNLERE EN ŞİDDETLİ DÜŞMAN OLARAK, YAHUDİLERİ VE MÜŞRİKLERİ BULURSUN"

Bunu size hatırlattığımız için özür dileriz. Müslüman olduğunuzu ifade ettiğinize göre, bilmeniz gerekir. Bu vesileyle, sizden ricamız, o şer odakları ile irtibatınızı kesiniz.

Dolayısıyla hiçbir yanlış anlaşılmaya meydan vermemiş olursunuz.

Bunu özellikle isticram ediyoruz.

Size ve kuruluşunuza konulan teşhis tekrar değerlendirilecektir. O şer odakları ile irtibatınızdan emin olmadığımız zaman, sayfalarınızda o şer odaklarından tek bir iz bi-

le kalmadığı zaman... Lütfen yanlış anlaşılmaya fırsat vermeyiniz.

> Senin yalan iddialarına rağmen, aslında büyük büyük dedemin

> Osmanlı'nın kumandanlarından biri olması, Osmanlı'nın toprakları > uğruna şehit olması ve benim de en az senin kadar Türk ve > müslüman olmam, bana göre, Türkiye'nin yaşadığı bu çok acı > olayda son derece önemsiz bir detay. Yahudi veya ermeni veya > putperest değilim ama olsam dahi bunun hiçbir anlamı yok.

Anlamı olduğunu yukarda ifade ettik. Bu şekilde düşündüğünüz takdirde 'müslümanlığınız' şüphe uyandıracaktır.

> Arama kurtarma, milliyet, sınıf, ırk, renk, dil, din ayrımı yapmayan, > yalnızca insan hayatı için verilen bir mücadeledir.

Buna yürekten katılırız. Bırakınız insanı (hangi ırktan olursa olsun), bir hayvan dahi olsa, kurtarılması icabeder. Aksi-ni iddia eden veya edenlerin; insanlıkla yakından uzaktan alakaları yoktur.

> Bu gün tartışılacak en önemli konu, ikiyüzden fazla insanın hayatını > kurtaran AKUT ekibinin, bundan sonraki doğal afetlerde nasıl daha > faydalı olabileceğidir.

Burada oldukça farklı düşünüyoruz.

Gönül isterdi ki AKUT, bir DEVLET KURULUŞU olsun.

Dolayısıyla ne ALÇAK MEDYA devleti küçültebilir, bölücülük, kışkırtıcılık yapma fırsatı bulabilirdi, ne de nahoş hadiselerle fırsat verilirdi. Henüz başladınız. Devlet'le ortak çalışmayı deneyin. Devlet size el uzatsın. Sağlık Bakanlığı veya Sivil Savunma şemsiyesi altına girin. Zararlı mihraklara fırsat vermeyelim. Ne onlar AKUT'u yüceltirken DEVLET'i küçültmeye çalışabilirler, ne de sizin önünüze herhangi bir maddi veya manevi engel çıkar. Her zaman için

Devlet'in eli altında hazır bir ekip olmuş olur.

> Arama kurtarma ekiplerinin bölgelere yayılması ve her ilde, her > bölgede arama kurtarma konusunda çalışmalar yapabilecek > ekiplerin yetiştirilmesi bizce son derece önemli bir konudur. Bu > bağlamda, en kısa zamanda hayata geçireceğimiz eğitim > merkezimize senin de başvurarak, arama ve kurtarmanın temel > ilkelerini, fedakârlığı, özveriyi, hiç tanımadığın insanlar için kendi > hayatını tehlikeye atmanın değerini ve insanları kimlikleri ile değil > de, eylemleriyle değerlendirmeyi öğrenmeni tavsiye ederim. Burada > göreceklelerinden sonra belki de yaşama başka türlü bakarsın.

Yanlış ve peşin hükümlüsün.

Eğer yukarda ifade ettiklerimizden bir nebze bizi anlayabildi isen, (ki tahmin etmiyorum - anlamak için hissetmek gerek - ne gibi olduğunu ise düşününce vereceksin kendine cevabı) Sana kısa ve öz olarak şu kadar diyebiliriz; SEN 200 KİŞİNİN HAYATINI KURTARDIN! (ALLAH RAZI OLSUN) AMA KARŞINDAKİLER; 5000 DEN FAZLA ŞEHİT VEREREK BİR MİLLETİN HAYATINI KURTARDILAR.

> Her şey bir yana, Türkiye'ye faydalı olmak istiyorsak, istiyorsan

> daha hoşgörülü olmamız gerekiyor.

Kime karşı ??? (!) (Sizi kastetmiyoruz..)

Bakınız Merhum Necip Fazıl ne diyor;

Sen;

*Allahsız'ın nefret,
Namussuz'un dehşet,
Yüreksiz'in heybet,
Başiboş'un mihnet,
Devrimbaz'ın zulmet,
Eyyamcı'nın şirret,*

*İnmeli'nin sıklet,
Anarşist'in devlet,
Komunist'in illet*

sandığı ve tanıdığı sen, bütün bu menfilerin topyekün ve müşterek düşmanı olduğuna göre, acaba nasıl bir "Müsbet" belirtmekte veya belirtme yolunda ilerlemeye davetli bulunmaktasın?..

Bunca hıyanet tipinin bir arada düşmanı olabilmen riya-zi bir katiyetle ispat eder ki, sen sanıldığın ve tanındığın gibi olmak, böyle bir sanılma ve tanınmanın kıymetini gerçekleştirme borcundasın!

Sanıldığın ve tanındığın gibi ol!

Allah seni düşmanlarınca sanıldığın ve tanındığın üzere yetiştirsin!..

"Allahsızın, vatansızın, namussuzun, yüreksizin, başı-boşun, devrimbazın, inmelinin, anarşistin, komunistin gözündeki ben buyum!" demekten üstün bir hüviyet ve hak tespiti olamaz!

Tez'ini kötülerin (antitez)'inden devşirmek nasibi ne büyük talih!...

Allah'a hamdet!...

Necip FAZİL KISAKÜREK

> Bir dene, ne kaybedersin ki...

> Nasuh Mahruki

Son olarak size tavsiyemizi bir defa daha hatırlatalım.

Şer odaklarından uzak durun, sizi baş tacı yapalım.

Allah'a emanet olunuz.

Ötüken

not: Sayfalarımızda bulunan AKUT'la ilgili yazı, vereceğiniz olumlu cevaba müteakiben kaldırılacaktır.

3- Ötüken'in editörlerinden gelen cevaba istinaden 01. 09. 1999 tarihinde yazdığım ikinci yazı;

Sevgili Ötüken,

İletişim kurduğumuza göre düne göre bir adım daha öndeyiz. Bu iyi...

Yine de yaşama ve dünyaya çok farklı bakıyoruz ve algılıyoruz. Karşılıklı hoşgörü olduğu sürece bence bir sorun yok. Sen kendi pencereden bak ve kendi doğrularınla yaşa, ama bırak ben de, biz de aynı özgürlüğe sahip olalım. Yöntemlerimiz ve bakış açılarımız farklı dahi olsa, ikimiz de bu ülkenin çıkarları için çaba gösteriyoruz. Emin ol, bu DEVLETİ en az senin kadar biz de düşünüyoruz. Bunu anlayabileceğine inanıyorum.

Gerisini boşver, bu aşamada bence hiçbir anlamı yok.

Her düşünceye ve bakış açısına karşı hoşgörüyü öğreninceye dek sağlıcakla kal...

Nasuh

4- Ötüken'in editörlerinin 01. 09. 1999 tarihinde yazdığım ikinci yazıma verdiği cevap;

Nasuh Mahruki wrote:

> Sevgili Ötüken,

> İletişim kurduğumuza göre düne göre bir adım daha öndeyiz. Bu iyi... > Yine de yaşama ve dünyaya çok farklı bakıyoruz ve algılıyoruz. > Karşılıklı hoşgörü olduğu sürece bence bir sorun yok. Sen kendi > pencereden bak ve kendi doğrularınla yaşa, ama bırak ben de, biz > de aynı özgürlüğe sahip olalım. Yöntemlerimiz ve bakış açılarımız > farklı dahi olsa, ikimiz de bu ülkenin çıkarları için çaba gösteriyoruz. > Emin ol, bu DEVLETİ en az senin kadar biz de düşünüyoruz. Bunu > anlayabileceğine inanıyorum.

Siz düşünebilirsiniz belki fakat, etrafınızdakilere kullanılma fırsatı verdiğiniz sürece DEVLET'in temel taşlarının yıkılmasında bir parça da sizin payınız olur. DEVLET'e yardım etmek için yanlış saflarda yer aldığınızı en kısa zamanda fark etmeniz dileğiyle..

- > Gerisini boşver, bu aşamada bence hiçbir anlamı yok.
- > Her düşünceye ve bakış açısına karşı hoşgörüyü öğreninceye dek
- > sağlıklı kal...
- > Nasuh

Yanlış. Bizim inandığımız değerleri yerlerde süründürenlerin ellerine fırsat geçmeye görsün, bir kaşık suda boğarlar. Her şeyimize düşman olan dış kaynaklı ideolojilere, onların savunucularına, ülkemizde hayli etkili olan medya uzantılarına nasıl hoşgörü ile yaklaşabiliriz? Hergün ayrı telden çalışıyorlar baksanıza!! Onlara göre varsa yoksa tek suçlu ülkücüler, kendileri melek! Üstelik kanatlarına da kıyıl haç takmışlar.

Hoşçakalın.

Ötüken

5- Ötüken'in editörlerinin aramızdaki yazışma sonucunda, web sayfalarındaki AKUT'la ilgili yalan yanlış, uydurma bilgilerle dolu yazılarını kaldıracaklarını ve yerine bu yazışmaları koyacaklarını söyleyen yazısı;

Merhaba Nasuh bey,

Hayranlarınızın nedense küfür ve hakaret edebiyatından başka bildikleri yok. Onların rahatsızlık veren bu türden mektuplarını engellemek maksadıyla 'akut'la ilgili yazıyı kaldırıyor, yerine son mektuplaşmalarımızı koyuyoruz.

Bilgilerinizi rica ederiz.

Hoşçakalın.

Ötüken

6- Ötüken'in editörünün, bu yazışmaların üzerinden tam 5 yıl geçtikten sonra 23.10.2004 tarihinde bana yolladığı ve bizi yanlış tanıdıklarını ifade eden yazısı.

Nasuh kardesim,

Mektuba nasıl başlayacağımı bilemiyorum...

Asagidaki yazıyı tesadufen bir yazısmâ grubunda okudum. Muthis şasirdim. Ve dahi sevindim!

Otuken'e beklerim diyeceğim amma, giremezsin ki! Basta Recep Tayyip ve avanesi, malumlar, yahudi beslemesi ISP'ler, Türkiye'den girişi engellediler Otuken'e. Yurt dışına çıktığında ugramaya çalış. Acı gerçeklerle tanışacaksın.

O deprem hadisesinde malum medya, her zaman saygı duyduğumuz devleti, AKUT karşısında acze düşürmeye çalışmış, belki de sizleri yanlış tanımamıza vesile olmuştur.

Hasili kelâm, asagidaki açıklamam karşısında sevindimi bilmenizi istedim.

Selamlar,

(Editör bu kez adını da vermiş ama özel mesaj olması sebebiyle adını kendime saklıyorum.)

...

AKUT, TÜRKİYE'DE NELER OLDUĞUNU ANLAMAKTA ZORLANIYOR.

Kamuoyuna açık duyuru,

Derneğimiz, son günlerde Devletimizi, Cumhuriyetimizi, Atamizi, Ulusal Birliğimizi ve Cumhuriyetimizin üzerine kurulu olduğu değerleri hedef alan, farklı kanallardan çıktığı görülen, ancak aynı amaca dönükmüş gibi hareket eden haber, rapor, yazı ve yorumlardan artık endise etmeye başlamıştır.

... Bu basın duyurusunun tamamını, “AKUT’un Ulusal Konulardaki Duruşu” bölümünde bulabilirsiniz. ...

Ötüken’in bizim vatansever evlatlar olduğumuzu anlaması ve onların gözünde yahudi ajanlığından kardeşlik seviyesine yükselmemiz tam 5 yıl sürdü. Bu 5 yılda doğrudan ve dolaylı sebep oldukları kirli bilgi çalışmaları ve hakkımda çıkarttıkları bu “ermeni”, “yahudi”, vs. dedikoduları ile bana - bize verdikleri zararı tahmin bile edemezsiniz.

17 Ağustos 1999 Gölcük Depremi sonrasında, o günün Kızılay’ına güvenemeyen ve Devlet’in gönderilen bağışları etkin ve doğru dağıtacağı konusunda şüpheleri olan vatandaşlar, derneğimize büyük bir ilgi ve sevgi göstererek, AKUT’un gelecekteki olası afetlere hazırlıkları için bağışlarını bize yönlendirdiler. 17 Ağustos 1999 sabahı kasasında sadece 7 usd parası olan ve şahsıma 3.400 usd borcu olan AKUT, bir anda hayal bile etmediği bir bağışla karşılaştı. Bundan hem büyük bir gurur, hem de gelecekte bu imkânlarla ülkemiz için yapabileceğimiz işleri hayal ederek mutluluk yaşarken, İstanbul Valiliği AKUT’un bütün banka hesaplarına el koydu. O günün koşullarında ortalığın nasıl gerildiğini, bu haberin kamuoyunu nasıl karıştıracığını tahmin edebilirsiniz. Dönemin İstanbul Valisiyle aramızda oldukça sert bir telefon konuşması geçti. Depremle bütün iç dengeleri iyice sarsılan ülkemizde, bir de halkın büyük sevgisini kazanmış AKUT’un hesaplarına Valilik tarafından el koyulması haberi ile

ortalık daha da karışmasın diye araya giren üst düzey siyasiler, özellikle de sayın Devlet Bahçeli'nin anlayışı ve duyarlı tutumu sayesinde hesapların tek tek kontrol edileceği ve AKUT adına gelenlerin AKUT'a bırakılacağı, depremzedeler için yollananların ise Kızılay'ın Afet Fonu'na aktarılacağı konusunda anlaştık. **(Ek: 43)** Bu sonu çok yanlış yerlere gidebilecek sorun da böylece kapandı, ama hakkımızı arama konusundaki cesaretimizi de not ettiler.

Bunlar daha depremin üzerinden 10 gün bile geçmeden karşılaştığımız zorluklardı. İlerleyen süreçte daha neler olacaktı neler...

Süreç içerisinde, defalarca Sivil Savunma Genel Müdürlüğü'nün bazı personeli tarafından yine şov yapmakla, medyatik olmakla, onların başarılarını çalmakla suçlandık. Bu konuda Sivil Savunma Genel Müdürlüğü'nün arama kurtarma teknisyenlerinin büyük çoğunluğunun, maddi imkânlarının yaptıkları işin ağırlığına kıyasla çok düşük seviyede olmasına rağmen, en az bir AKUT'lu kadar yaptığı işe inandığını ve Türk Milleti'ne özgü bir cesaret ve fedakârlıkla arama ve kurtarma çalışmalarını yaptığını çok iyi bildiğimi vurgulamak isterim. Yıllardır defalarca birarada çalışmış iki ekip olarak, arada birilerinin bir yanlış açıklamasının iki kurum arasındaki ilişkiyi nasıl gerdiğini üzülerek defalarca yaşamak zorunda kaldık. Bu konu bütün alttan alma çabalarımıza rağmen, Sivil Savunma Genel Müdürlüğü tarafından Pakistan Depremi'ne de yollanmayışımız üzerine, süreç bizim için artık geri döndürülemez dönemece girdi.

Pakistan Depremi'ne AKUT ekiplerinin yollanmasının engellenmesi üzerine 13 Ekim 2005 tarihinde aşağıdaki basın açıklamasını yapmak zorunda kaldık; **(Ek: 44)**

PAKİSTAN DEPREMİ, SİVİL SAVUNMA VE AKUT

Sivil Savunma Genel Müdürlüğü ile uzun süredir devam eden soğuk çekişme süreci, en sonunda AKUT gönüllülerinin daha fazla alttan alamayacağı bir seviyeye ulaştı ve birkaç gündür değişik medya ortamlarından takip ettiğiniz iki kurumun kamuoyu önünde karşı karşıya gelmesi süreci

başladı. Bizi 1999 depremlerinden bu yana kapıştırmaya çalışan medyanın birtakım kanalları bunca yıl bunu başaramadı ama, sonunda Sivil Savunma Genel Müdürlüğü, uzun zamandır ertelenen bu sürecin başlatılmasına sebep olacak bardağı taşıran son hamleyi de yaptı.

Öncelikle, ne olursa olsun koşulsuz bağlı olduğumuz Devletimizin bir kurumu zarar görmesin diye, AKUT ailesi olarak bu çıkışın son kerteye kadar geciktirildiğini, birçok kereler bize yapılan haksız uygulamalar karşısında sessiz kaldığımızı ve her zaman alttan aldığımızı, yıllar içerisinde Sivil Savunma Genel Müdürlüğü ve bazen de ilgili personele tarafından karşımıza çıkartılan sayısız engellere rağmen uzun zamandır aramızda süregiden anlamsız mücadeleyi gündeme taşımadığımızı vurgulamak isterim. Ancak Pakistan Depremi sonrasında, onbinlerce acılı insanın yardım edin çağlıklarına ve dost bir ülkenin resmi yardım talebine rağmen, kişisel sebeplerden dolayı yaşamak zorunda kaldığımız olayların, bu konuda daha fazla sessiz kalmaya devam edersek, kuruluş misyonumuza aykırı hareket etmeye başlayacağımızı düşünmemizden kaynaklandığını da eklemek istiyorum.

Pakistan Depremi haberini, konunun ilgililerinin çoğu gibi bizler de hemen ilk dakikalarda duyduk ve nasıl davranmamız gerektiğini anlayabilmek ve çalışmalarımızı planlayabilmek için kendi içimizdeki normal prosedürleri işleterek gerekli bilgileri temin etmeye çalıştık. Nitekim depremin bir kitlesel afete dönüşme olasılığının oldukça yüksek olduğunun anlaşılması üzerine, derhal Devlet'in bu konulardaki yetkili organlarıyla (Dış İşleri Bakanlığı, Türkiye Acil Durum Yönetimi Genel Müdürlüğü, Sivil Savunma Genel Müdürlüğü) ve Pakistan Konsolosluğu'yla temaslarımızı başlattık ve kendi durumumuzla ilgili gerekli bilgileri ilettik. Daha ilk saatlerde 12'şer kişiden oluşan iki takım oluşturup, ihtiyaç halinde bu ekipleri Pakistan'a yollayabileceğimizi ilgili birimlere yazılı olarak da bildirdik.

Aynı saatlerde Devletimizin yöneticileri de, yardıma ihtiyacı olan dost ülke Pakistan'a Türkiye'nin en yetkin ve güçlü arama kurtarma ekiplerinin yollanacağı konusunda açıklamalarda bulunuyorlardı. Bu konuda lütfen pek çok kereler AKUT'un, Devletin en üst düzey yetkili ağızların-

dan yapılan Türkiye'nin en deneyimli ekiplerinden olduğu konusundaki vurguları hatırlayın. Her zaman hızı ve verimliliğiyle övünen AKUT ne yazık ki anlamsız çekişmelerden dolayı, dünyanın en öncelikli konusu olması gereken can kurtarmaya, Pakistan Depremi'ne diğer ekiplerden 24 saat gecikmeli olarak, kendi imkânlarını kullanıp THY'nın tarifeli seferi ile gitmek zorunda kalmıştır. Bu gecikmenin ne kadar cana mal olmuş olabileceğini umarım birileri düşünüyordur. Bu vesile ile enkaz bölgesine ilk ulaşan ekiplerden olan GEA ekibine, olay yerine süratli ulaşması ve becerisi sayesinde ilk gün kurtardığı 6 can için, bir Türk olarak en içten tebriklerimi iletmek ve bu yazıyı neden hazırlamak zorunda kaldığımızı bu nokta ile dikkatinize sunmak istiyorum.

Bizi son derece rahatsız eden ve bu saatten sonra radikal değişiklikler yapılmadığı taktirde geri dönüşü de olmayacak olan bu sürecin nereden nereye ulaştığını daha iyi anlayabilmek için, hafızası zayıf bir toplum olarak, 5-6 yıllık yakın geçmişin bazı detaylarını birlikte hatırlamamız gerekiyor. Hepinizin bildiği gibi 17 Ağustos 1999 Gölçük Depremi'ni yaşadığımız dönemde, Türkiye'de doğa ortamında ve doğal afetlerde arama ve kurtarma yapmak misyonu ile kurulmuş sadece bir tane sivil toplum örgütü vardı; o da AKUT'tu. O dönemde Sivil Savunma Genel Müdürlüğü'nün elinde, enkazda arama kurtarma yapacak eğitime ve donanımına sahip sadece 110 kişilik üç bölgede konuşlanmış, işini son derece iyi yapan, bizden daha deneyimli ve en az bizler kadar gönüllülük ve sosyal sorumluluk duygusuna sahip personeli vardı. Nitekim 17 Ağustos 1999 Gölçük Depremi'nde, Türkiye'nin dört bir yanından gelen, eğitimli ve donanımlı olmayan ancak en üst düzeyde fedakâr olan diğer gönüllülerle birlikte hepimiz günler, haftalar süren o çok acı süreci kanımız, terimiz, gözyaşlarımız, emeğimiz birbirine karışarak yaşadık ve milletimize, vatanımıza birlikte hizmet ederek nice canlar kurtardık.

İlerleyen günlerde Atina Depremi yaşandı, AKUT ve Sivil Savunma yine birlikte omuzomuzaya çalıştı ve hatırlayacağınız gibi Yunanistan Cumhurbaşkanı, AKUT'u resmen kabul ederek dünya kamuoyu önünde içten teşekkürlerini ilet-ti. Ardından Tayvan Depremi ve Hindistan Depremi yaşandı, her ikisine de yine Sivil Savunma ekipleri ile birlikte git-

tik. Hindistan Depremi'nde AKUT ekibi iki can kurtardı ve bu görüntüler bütün dünya kamuoyunda yerini aldı, milletimizi gururlandırdı. Devletten maaş alan, yurt dışı çıkışı için günbaşına ayrıca harcırah alan, Devlet memuru olarak her türlü sosyal güvencesi olan kurtarmacılara değil de, Devlete hiçbir mali yükü bulunmayan, tamamen fedakâr milletimizin ceplerinden verilen bağışlar ve katkılarla ayakta kalmaya çalışan, yaptığı her şeyi gönüllü ve karşılıksız yapan ve 15 Ocak 1999 tarihli Bakanlar Kurulu Kararı ile Kamu Yararına Çalışan bir dernek olarak kabul edilen AKUT'a nasip oldu can kurtarmak. Hindistan dönüşünde, Sivil Savunma'daki dostlarımız yanlış anlamasın ve zarar görmesin diye, ellerimizle betonların altından günler sonra çıkardığımız canları bile kendimize mal etmedik; "Türk ekipleri iki can kurtardı" diye gururla döndük vatanımıza. Bu konunun lafını da hiçbir yerde etmedik.

Ancak nedendir bilinmez ondan sonra da, İran Depremi'ne zorlukla yollayabildiğimiz küçük bir ekip hariç hiçbir yurt dışı kurtarma görevine götürülmedik. 2003 yılı Mayıs ayında Cezayir'de yaşanan depremde, yine aynı Pakistan Depremi sonrasında olduğu gibi bütün görüşmelerimizi ve hazırlıklarımızı eksiksiz yaptığımız halde, tıpkı Pakistan Depremi'ndeki gibi Türk ekiplerinin uçağının kalktığını, sizler gibi biz de televizyonlardan öğrendik. Bu konu bizi en az Pakistan Depremi'ne yollanmayışımız kadar rahatsız etti. Ancak olay medyada son derece düzensiz bir şekilde tartışılmaya başlarsa Devletimiz zarar görür düşüncesiyle içimize attık ve gelecekteki olası afetleri düşünüp karşılıklı görüşmelerle bir yerlere varmaya çalıştık. 2003 yılının son günlerinde İran Depremi yaşandı. Cezayir'de başımıza gelen bu sefer tekrar etmesin diye, bu kez erişebildiğimiz her kanalı Türkiye'den kalkan uçağa binmek için zorladık. Sonunda yerimiz yok gerekçesiyle, Sivil Savunma Genel Müdürlüğü ekibimizi ve ekipmanımızı böldürdü ve sadece 5 kişi ve bir köpek ile yarım yamalak bir malzeme götürmemize izin verdi. Oysa, bizden çok sonra kurulan ve çok daha az deneyimi olan pek çok ekipten onlarca kurtarmacı, hatta bunlardan birinin özel minibüsü ve cipler bile o uçağa bindirilmişti. İran'da da ekibimize kök söktürüldüğünü ve neredeyse çalışmalarının engellendiğini de bilmenizi isterim. Bu olaydan sonra artık tam bir kangren olan yaşadı-

ğımız bu süreçte, ilgili birimlerin dikkatini çekebilmek için detaylı bir rapor hazırlayıp gerekli yerlere sunduk.

2004 yılı Şubat ayında Konya’da yaşanan enkaz sonrasındaki süreci Türk kamuoyu çok yakından hatırlıyor. Sivil Savunma ekipleri, bütün arama kurtarma disiplinlerinin ve her biri kanla yazılmış olan kurallarının aksine, daha 21. saatte enkaza paletli kırıcı-delici ekskavatör makinesini soktu. “Aşağıda hâlâ yaşayanlar olabilir” düşüncesiyle bunu durdurmaya çalışan ekibimizi, oradaki yetkili “ben ne yaptığımı biliyorum, siz karışmayın” diye tersledi ve işine devam etti. Biz de arama kurtarma disipliniinde asla kabul edilemeyecek olan bu olaya seyirci kalmamak ve suç ortağı olmamak için bölgeyi terk ettik. Ve hayat bizi haklı çıkarıldı, günler sonra enkazın en alt katlarından iki kişi daha kurtarıldı. Teknik bilgi ve beceri gerektiren bu konunun doğrularını ifade edebilmek adına da 45 sayfalık bir rapor hazırlayıp kamuoyunun dikkatine sunduk.

Bu noktada çok önemli bir not olarak eklemek isterim ki; 1999’dan bu yana sayıları 20-25 katına çıkarılan ve çok büyük bütçelerle en son teknoloji malzemeleri satın alınan Sivil Savunma’cı arkadaşlarımızın bugünün Türkiye’si için çok düşük sayılabilecek bir maaşa son derece ağır bir iş yaptığını ve bu işin sadece para karşılığı değil ama, en az bizler kadar güçlü bir sorumluluk duygusu ve insan sevgisi ile yapılabileceğini çok iyi bildiğimizi ve bu anlamda onların dertlerini en iyi anlayanlardan olduğumuzu vurgulamak isterim. Yönetim kademesiyle yıllardır süren anlamsız çekişmeler yüzünden, aynı duygu birliği ile aynı amaca hizmet eden, aynı vatanın evlatları olarak arazide sürekli yan yana geldiğimiz 2500 kişi civarındaki bu büyük güçle aramızdaki gerilimi mutlaka çözmek istediğimizi vurgulamak istiyorum. Bu konuda eleştirilerimizin, arazide canla, başla, fedakârca çalışan Sivil Savunma personeline asla değil ama yönetim kademesindeki, mutlaka değiştirilmesi gereken zihniyete olduğunu anlamalarını özellikle rica ediyorum.

Sivil Savunma Genel Müdürlüğü ile yıllardır yaşadığımız sıkıntılara daha pek çok örnek verebilirim. Ancak sanırım bunlar size bir fikir vermiştir. Vatanımıza, milletimize hizmet etmek için, kendi vatanımızın kurumlarıyla boğuşmaktan artık yorulduk. Tam 10 yıldır ülkesine ve insanına,

“karşılıksız yardım” ve “gönüllülük” ilkeleriyle hizmet eden ve bu süre içerisinde toplam 261 arama ve kurtarma görevine katılıp, 700’e yakın insanın hayatının kurtarılmasında görev alan, bu anlamda ülkemizin öncüsü olan ve en deneyimli ekiplerinin başında gelen AKUT ailesi olarak, bundan sonrası için nasıl hareket edeceğimizi tekrar değerlendireceğimizi kamuoyu önünde ifade etmek istiyorum.

Eğer Devletimizin AKUT’un gönüllü ellerine ve 10 yıllık eşsiz birikimine yurt içi ve yurt dışında yaşanabilecek deprem ve enkazlarda artık ihtiyacı yoksa, biz de dernek içerisinde bu birimlerimizi tasfiye edip, zaten iyice kısıtlı olan kaynaklarımızı, Sivil Savunma Genel Müdürlüğü’nün yer almadığı konu ve coğrafyalardaki dağ ve doğa sporlarına, Bingöl’ün dağlarında kış aylarında sahipsiz kalan köylülerimize, Niğde’nin Aladağlarındaki dağcılarımıza, Antalya, Marmaris, ve Olimpos’ta her yıl doğada kaza geçiren, kaybolan onlarca yerli ve yabancı turiste, Kocaeli’deki ve Ankara’daki ekiplerimizle yakın coğrafyalardaki kaybolma ve kaza olaylarına, İstanbul üzerinden de eğitim çalışmalarına aktarırız olur biter. Böylece herkes rahat eder, biz de yeni sorumluluk alanlarımızı bilir, ona göre hareket ederiz.

Değerli okuyucu, bizler Mustafa Kemal’in evlatlarıyız; O’nun Anafartalar’da dediği gibi; “sorumluluk yükü, bizim için ölümden de ağırdır.” Ya sorumluluklarımızı yerine getiririz ya da yeniden tanımlarız. Bundan sonrası için yaşanacak olası depremlerde ve enkazlarda da her isteyen paletli kırıcısını da, beğendiği iş makinesini de istediği şekilde kullanır; bize de, kimseye de hesap vermez.

Pakistan Depremi’ne giden gönüllülerimizden Ali Rıza Şahin, o yoğun koşturmada bütün yaşananları ve deneyimlerini günlüğüne not etmeyi ihmal etmemiş ve döndükten sonra da bütün süreci; *Bir AKUT Gönüllüsünün Gözünden Pakistan Depremi* adlı kitabında toplamıştı. Bu kitap için yazdığım önsözden bir bölümü de yeri gelmişken sizlerle paylaşmak istiyorum; (Ek: 45)

Elinizde tuttuğunuz bu kitapta; bir AKUT gönüllüsünün gündelik hayatı içinde aldığı bir acil yardım çağrısıyla, büyük bir özveri ile bütün önceliklerini değiştirerek, Pakistan'a yolladığımız 12 kişilik ekibe dahil oluşunu, uzak ve dost bir ülkede yardıma muhtaç insanlara güvendiği dostlarıyla birlikte koşarak gidişini, insanlığın en büyük acılarından birini kocaman yüreği ve genç omuzlarıyla sırtlanışını, bütün bu acılara sorumluluklarının bilincinde, göğsünde taşıdığı yüce bayrağın ağırlığının farkında, yapmaya çalıştığı şeyi en kutsal bir ibadetmişçesine saygıyla, özenle ve içtenlikle yapışını, yaşadıkları ve gördükleri karşısında karmaşık duygularını, kendi iç hesaplaşmasını, sadece enkazların değil, aynı zamanda silahların da gölgesinde, bir yaralının daha acısını dindirebilmek, bir cana daha ulaşabilmek için ekip arkadaşlarıyla birlikte korkusuzca verdiği saygıdeğer mücadeleyi bulacaksınız.

Bu kitap sizlere AKUT gönüllülerinin hayatından bir kesit sunacak. Bu satırlarda; bizlerin defalarca yaşadığı, siz bu satırları okurken bile bir yerlerde bir başka benzerinin yaşıyor olduğu, zorlu, tehlikeli ama en az o kadar da onurlu ve kutsal bir davanın serdengeçtileri olarak, atalarına layık olmaya çalışan gönüllülerimizle tanışacaksınız.

Hafızamızı tazeleyebilmek amacıyla o günlerde yayınlanan gazetelerden örneklerle de birleştirilen bu mütevazı çalışma ile, arama kurtarma kültürü, yurtdışında bu tür bir çalışmanın nasıl koordine edildiği, resmi yapılarla ve diğer gönüllü gruplarla birlikte kitlesel bir afete nasıl müdahale edildiği, yabancı bir coğrafyada, yabancı bir kültürde arama ve kurtarma çalışmalarının hangi şartlar ve zorluklar altında gerçekleştirildiği, hayat kurtarabilmek amacıyla kendi güvenlik çemberimizin dışında belirsizlikler ve risklerle nasıl mücadele edildiği, artık küresel bir köy haline dönüşmüş dünyamızda, yardıma muhtaç olanların en çok ihtiyaç duydukları anda yanlarına koşmanın nasıl yüce bir anlam ifade ettiği gibi pek çok konuyu bulacaksınız. Bütün bu süreçleri, birebir yaşamış ve deneyimlemiş bir AKUT gönüllüsünün kaleminden okuyacak ve inanıyorum ki, kitlesel afetlerin yıkıcı gücü gözönüne alındığında etkisi gölde bir damla kadar da kalsa, temsil ettiği değerler ve yarattığı vizyon ile fark yaratan bu gönüllü mücadeleyi ve bu mücadeleyi veren evlatlarınızı daha yakından tanıyacak ve onlarla bir

kez daha gurur duyacaksınız.

...

Sivil Savunma Genel Müdürlüğü'nün yaptığı bizi çok üzen bir hamleyi daha sizlerle paylaşmak istiyorum. 1 Mayıs 2003 Bingöl Depremi'nde 19 can kurtardık diye sevinir ve gururlanırken, yine hiç beklemediğimiz bir karşılık aldık.

Bingöl Sivil Savunma Arama Kurtarma ekibinde teknisyen olarak görev yapan Veysel Aksoy'un önderliğinde tamamen gönüllülerden oluşan AKUT Bingöl Ekibi, zaten bölgede bulunması sebebiyle bu depreme anında müdahale edebilmişti. Bu çalışmada kendisi de bir depremzede olan Veysel Aksoy, evinden dışarı çıkar çıkmaz derhal ekibini toplayarak çalışmalarını başlatmıştı. O günlerde Bingöl'de bulunan Sivil Savunma'nın 4 arama kurtarma teknisyeninden biri ve aynı zamanda AKUT ekip lideri olan Veysel Aksoy, ilk dakikalardan itibaren çalışmalara katılmış ve hepinizin gazetelerde gördüğü, hatta yabancı basında da yer bulan, kucağında enkazdan kurtarılmış küçük bir kız çocuğunu taşıyan AKUT'lu fotoğrafıyla hafızalarımızda Bingöl Depremi'ni ifade eden bir sembol olarak yerini almıştı. Hatta bu fotoğrafı o kadar sevdik ki, AKUT'u ifade eden sembol fotoğraf olarak birçok etkinliğimizde onu kullandık.

Söz konusu fotoğraf, AKUT ekibinin ilk saatler içerisinde Korkmaz Apartmanı'nın enkazı altından, anne ve babasının ve kardeşinin cansız bedeninin yanından çıkardığı 2 yaşındaki Gül-naz adlı kız çocuğunun kurtarıldığı anda DHA muhabiri tarafından çekilmiştir. **(Ek: 46)** Depremde insanlar üzerlerinde don, gömlek, pijama artık ne varsa kendilerini dışarı atarken, Veysel'de o koşturmada AKUT tulumunu üzerine geçirebilip çalışmalara başlamış ve günler süren çabanın sonucunda 32 kişilik ekibiyle birlikte 19 vatandaşımızı enkaz altından sağ olarak çıkarmayı başarmıştır. *(Bu depremde ne yazık ki biz de bir kayıp verdik; AKUT gönüllüsü Veysel Atala hayatını kaybetti.)*

Veysel Aksoy'un liderliğindeki AKUT Bingöl Ekibi, depremdeki bu başarılı çalışmalarının yanı sıra, kurulduğundan itibaren Veysel'in aramızdan ayrıldığı 31 Aralık 2006 tarihine dek, içlerinde pek çok doğum hastası bulunan 117 vatandaşımızı ha-

yata döndürdü. Bu başarılar nedeniyle de Bingöl halkının sevgili olmuş ve sürekli olarak yerel medyada yer almıştır. Bu durumun en çok kimleri rahatsız ettiğini tahmin ettiğinizi düşünüyorum. Bugün Bingöl’de aileler çocuklarına Veysel adını veriyorlar, bu bölümün sonundaki basın küpürlerini görünce nedenini sizler de anlayacaksınız. (Ek: 47) Şu sorunun cevabını talep edin lütfen; *“Neden ülkemizde bu kadar güzel işler yapan insanların haberlerini yaygın medyada duyamıyoruz diye.”* Ben söyleyeyim; *“magazin ve televolelerden ve saatler süren futbol tartışmalarından yer kalmıyor da ondan...”* Gereğesi olarak da; sizin bunları istediğiniz söyleniyor, ne amaca hizmet ettiği belli olmayan ‘rating’ler öyle söylüyormuş.

Benim milletimin bu rezillikleri izlemek istediğine inanmıyorum. Birileri bir yerlerde gözümüzün içine baka baka yalan söylüyor. Bir gün bu yalanı da suratlarına çarpacağız...

Bingöl’de sonra ne oldu biliyor musunuz; Veysel Aksoy hakkında Sivil Savunma Genel Müdürlüğü, *“Neden Sivil Savunma kıyafeti değil de AKUT tulumu ile bu çalışmalara katıldı”* diyerek soruşturma açtı ve meslek hayatında iki büyük ödül almış bu kahraman Anadolu çocuğuna, siciline işlenmek üzere hayatının ilk *“kınama”* cezasını verdiler. Bingöl Depremi’nde 19 can kurtardığı halde, deprem sırasında AKUT kıyafeti ile çekilmiş basit bir fotoğraf yüzünden kurumu tarafından cezalandırılan Veysel bu aşağılanmaya dayanamadı ve hayatını adadığı çok sevdiği mesleğinden ayrılarak Sağlık Bakanlığı’na geçti.

Yönetmelikler insanlığın önüne geçmişti...

Hayatımda tanıdığım en yiğit adamlardan biri olan Veysel bugün ne yazık ki aramızda değil. 31 Aralık 2006 günü bir bayram sabahında, altı aydır boğuştuğu mide kanserine yenik düşerek aramızdan ayrılıncaya dek doğduğu kentte canla başla, oradan oraya kar kış demeden koşturdu durdu. Şu dünyada tanıdığımı, dostum olduğuna, bu hayatta bir şeyler paylaşabildiğime, vatanıma birlikte hizmet edebildiğime en çok sevindiğim insanlardan biridir. Bambaşka bir adamdı; eğer aramızda kahraman sıfatına yakışan bir kişi varsa, o da bu kara yağız, taşı sıkça suyunu çıkaracak kadar güçlü Anadolu delikanlısıydı.

Huzur içinde uyu kardeşim, çok özlüyoruz seni, çok...

Gölnaz bebeği soracak olursanız, dedesi ile birlikte yaşıyor ve okula başladı. AKUT'lu abi ve ablaları da arada onu ziyaret ediyorlar hatta okul masraflarını da eğitim hayatı boyunca üstlenmiş durumdalar.

Umarım Sivil Savunma Genel Müdürlüğü yönetimindeki bu düşünce yapısının değışmesiyle yakın gelecekte aramızdaki bu anlamsız sorunları atlatmayı başaracağız.

2001 yılı Şubat ayındaki Hindistan depreminde enkaz altından iki can kurtarıp bütün dünyaya Türk gönüllülerinin fedakârlığını ve çalışkanlığını gösterirken, daha önce hiç olmayan bir şey başımıza geldi, derneğimize bir komiser ve bir polis gelip giden üyelerin kayıtlarını kontrol etti, bize göre açığımızı aradı. Bu konuyu da hiçbir yerde açmadık. O yıllarda defalarca denetlendik, dernek defterlerimiz ilgili bütün kurumlar tarafından ayrı ayrı, üst üste denetlendi. Birkaç önemsiz usul hatası dışında da hiçbir hukuki, maddi eksiklik çıkmadı. Türkiye'de faal görünen 80.000 kûsur derneğin kaç tanesinin bizim kadar sıkı denetlendiğini bugün bile merak ederim.

Yaptığımız işi o kadar ciddiye alıyorduk ki, Gölcük Depremi'nin ardından, ülkemizdeki ciddi eğitim ve bilgi boşluğunu doldurmak amacıyla, AKUT eğitimcilerinden üçünü, daha kimse bu tür bir açılımı akıl edememişken, bu konularda son derece gelişmiş modelleri olan Amerika Birleşik Devletleri'ne yolladık. Eğitimcilerimiz 4-5 hafta boyunca 11 farklı kursa katıldılar; bazılarının eğitimci oldular.

1985 yılında yaşanan Meksika Depremi sonrasında, Amerika'da Kaliforniya İtfaiyesi tarafından oluşturulan ve FEMA tarafından ulusal seviyeye yükseltilip geliştirilen ve afet süreçlerinde halkın yapabileceği çalışmaları örgütleyerek acil durumlarda etkin olarak sisteme dahil edilmelerini sağlayan TAMT –Toplum Afet Müdahale Takımı kurslarını ve Boğaziçi Üniversitesi'yle birlikte kısaltarak Türkiye'ye uyumladığımız TAG –Toplum Afet Gönüllüleri kurslarını Türkiye'ye ilk olarak biz getirdik. Bizden sonra başka kurumlar da aynı eğitimleri Amerika'dan alarak bu sürece dahil oldular.

Bugün hâlâ temeli bu kurslar olan eğitimleri Türkiye’de pek çok kurumla paylaşmayı sürdürüyoruz.

Ancak bu özverili ve ileri görüşlü çabamız da hiç beklemediğimiz bir karşılık buldu. Dernekler Kanunu’na göre bir ay önceden İstanbul Valiliği’nden izin almadan yurtdışına 3 üyemizi yolladığımız için, Yönetim Kurulu üyeleri olarak bizi 1 yıl hapisle yargıladılar. **(Ek: 48)** *(Sanırım bir yanlış anlamadan dolayı, basın kupürlerinde İsrail’e gittiğimiz için mahkemeye verildik ifadesi kullanıldı, ancak doğrusu Amerika’ya eğitim için üç kişi yollamış olmamızdır.)*

Birçok gazetenin, hatta Yunan ve Alman basınının bütün kıskırtmalarına rağmen, dudaklarımızdan sadece şu sözler döküldü: *“Hiç kimse kanunların önünde veya üzerinde değildir, bilmeden de olsa bir suç işlediysek, kanunlar karşısında boynumuz kıldan incedir. Yüzlerce can kurtaran bir ekip olmamız bize ayrıcalık tanınmasını gerektirmez. Bilmeden de olsa bir suç işlediysek ve bunun karşılığında bize bir ceza verilecekse buna sesimiz çıkmaz.”* Bu tutumun, beni arayan Yunan ve Alman gazetecilerini ne kadar şaşırttığını varın siz düşünün. Bu konuda da asla devletimize değil ama, asıl sorumlunun, savcılık soruşturması aşamasında çözülebilecek bu konunun buralara gelmesine sebep olan ve hem iç hem de uluslararası kamuoyunda Türkiye’nin uğrayacağı zararı hiç düşünmeden topun gelişine vuran, Valilik makamına bilgi veren kişiler, dernekler masası ve savcılık makamlarındaki kişilerin olduğu düşüncesini hiçbir zaman aklımızdan çıkarmadık.

Bu tür açık engellemeler ya da saldırılar yıllar içerisinde genelde azaldı. Bu tür olayların yaşandığı her durumda hakkımızı açık olarak aradığımız ve süreç hakkında kamuoyunu da bilgilendirmeye çalıştığımız için, AKUT’a cepheden göstere göstere saldırmak pek herkesin kolaylıkla kalkışabileceği bir şey değil artık.

10. yılımızı büyük bir gururla kutladığımız sırada hiç beklemediğimiz bir engel daha çıktı karşımıza. Zahid Akman’ın başkanlığında RTÜK, AKUT’un bağış toplama amaçlı kamu spotunun televizyonlarda yayınlanmasına izin vermedi. Aşağı-

da, bu süreç için 10 Nisan 2006 tarihinde yayınladığımız uzun basın duyurusundan konuyu takip edebilirsiniz;

RTÜK'ÜN AKUT'A KARŞI ANLAŞILMAZ TAVRI

Sivil Savunma Genel Müdürlüğü'nün, AKUT'un büyük tecrübesi ve kanıtlanmış becerisine rağmen, AKUT ekiplerinin yurt dışındaki afetlere yollanması konusunda uyguladığı 3 yıllık ambargonun ardından, bu kez de bir başka Devlet kurumu olan RTÜK, benzeri bir hamle ile AKUT'a karşı duruşunu gösterdi.

RTÜK'ün AKUT'un bağış toplamaya yönelik kamu spotunun yayınlanması iznini vermediği haberini aldığımız andan itibaren hepimizi şaşırtan ve endişelendiren bu durum hakkında ne yapmamız gerektiğini uzunca bir süre kararlaştıramadık. Koşulsuz bağlı olduğumuz ve uğruna göze alamayacağımız hiçbir fedakârlığın bulunmadığı Devlet'imizin kurumları, yöneticilerinin kişisel inisiyatifleri ile teker teker kendi konularında AKUT'a engel çıkarmaya başlarsa, bütün özverimize, gönüllü çabalarımıza ve milletimizin bize duyduğu en üst düzeydeki güvene rağmen, ülkemizde 10 yıldır gururla ve güvenle sürdürdüğümüz çalışmalarımız büyük zarara uğrar ve kuruluş amacımızı yerine getiremez hale geliriz. Kısacası elimiz, kolumuz bağlanır, kanadımız kırılır. AKUT'un son 3 yılın verilerine baktığımızda gördüğümüz, yılda çözdüğü veya çözülmesine katkıda bulunduğu ortalama 55 acil durum ve kurtardığı yılda ortalama 70 insanın kimbilir kaçına ikinci bir yaşam şansı verebiliriz, kimbilir kaç AKUT'a karşı uygulanan bu anlaşılmaz ambargolar yüzünden hayatını yitirmek zorunda kalır bunu düşünmek bile istemiyoruz.

AKUT olarak, 15 Ocak 1999 tarihinde Bakanlar Kurulu kararıyla aldığımız *"Kamu Yararına Çalışan Dernek"* statüsü ve 14 Mayıs 2004 tarihinde İçişleri Bakanlığı'ndan aldığımız ve düzenli olarak uzattığımız, Yardım Toplama Kanunu'nun 7. ve 10. maddeleri doğrultusunda Türkiye'nin her yerinde derneğimize yardım toplama izni uyarınca, gönüllü çabalarımızı artırarak sürdürebilmek amacıyla çeşitli iletişim kanallarını kullanarak bağış kampanyaları düzenliyoruz. Bunlara değişik zamanlarda ve ortamlarda rastlamışsınızdır. Örneğin bazı havaalanlarında, alışveriş merkezlerinde, sinema salonlarında AKUT'un bağış kutuları yerleştiril-

miştir, veya AKUT'un 2930'a yollanan olan kısa mesaj servisleri üzerinden yaptığı bağış toplama kampanyası 2 yıldır duyarlı ve sosyal sorumluluk bilinci gelişmiş televizyon kanallarının, sinema salonlarının ve radyoların desteği ile yayınlanmaktaydı.

Ancak anlaşılmaz bir nedenle, bütün büyük bankalarca AKUT'a tahsis edilen 2930 numaralı hesap numaramızın ve yine bütün GSM operatrlerince AKUT'a tahsis edilmiş olan 2930'a kısa mesaj ile bağış toplama kampanyamızın, geçtiğimiz günlerde kutladığımız AKUT'un 10. Yılı vesilesiyle, yeniden kamuoyu ile paylaşılması isteğimize, RTÜK'ten garip bir yorumla red cevabı verildi.

AKUT'un İçişleri Bakanlığı'ndan aldığı Türkiye'nin her yerinde bağış toplama iznine, Bakanlar Kurulu tarafından verilen *"kamu yararına çalışan dernek"* belgesine ve RTÜK İzleme ve Değerlendirme dairesinin; 06.03.2006 tarih ve 5257 sayılı Evrak Akış ve Talimat Fişi ekindeki AKUT'un 03.03.2006 tarih ve 0820 sayılı yazısı ilgi notu ile;

"AKUT- Arama ve Kurtarma Derneği, ilgi yazı ile st Kurulumuza başvurarak, tamamen gönüllü olarak yıllardır sürdürdükleri çalışmalarına kaynak yaratmak amacıyla bağış kampanyası başlattıklarıı ifade ederek, hazırladıkları 45''lik kamu spotunun, ulusal yayın kuruluşlarında yayınlanması için Kurulumuzun karar almasını talep etmiştir.

Hazırlanan spot film, yayın ilkeleri açısından incelenmiş olup, 3984 sayılı Kanun'a aykırı bir hususa rastlanmamıştır. Kamu yararına çalışmaları ile adını duyuran AKUT'un talebini takdirlerinize arz ederim."

ifadesi ile RTÜK Başkanlık makamına olumlu görüş beyan etmesine rağmen, RTÜK'n 15.03.2006 tarihli ve 2006/17 Toplantı No'lu oybirliği ile alındığı ifade edilen Karar 14'e göre; AKUT'un bağış toplama kampanyasını duyurmak amacı ile hazırlanan 45''lik kamu spotunun ulusal yayın kuruluşlarında yayınlanmasına izin verilmemiş, onun yerine içinde para toplamaya yönelik bilgiler bulunmayan, sırf tanıtım amaçlı yeni bir film talep edilmesine karar verilmiştir, şeklinde bir ifade ile RTÜK'n 9 üyesinin oybirliği ile başvurumuzun reddedildiği tarafımıza bildirilmiştir.

Bu kararı elimize aldığımız andan itibaren ne yapmamız

gerektiğini düşünüyoruz. Sorumluluğu, 3984 Sayılı Radyo ve Televizyonların Kuruluş ve Yayınlar Hakkında Kanun'da açıkça belirtilmiş olan ve AKUT'un söz konusu kamu spotunun, RTÜK İzleme ve Değerlendirme Komitesi tarafından bu kanuna aykırı bir durumu içermediği RTÜK Başkanlık makamına yazılı olarak bildirilen 45''lik kamu spotumuzun yayınlanmasına, RTÜK'ün 9 kişiden oluşan kurul üyelerinin oybirliği ile red cevabı vermesi bizce üzerinde titizlikle düşünülmesi gereken bir konudur.

Şu anda Türkiye'de bazı kanallarda hâkim olan TV yayıncılığı anlayışını çoğumuz üzülerken hatta utanarak izliyoruz. Neredeyse 24 saat magazin, şiddet, özel hayatın en çirkin şekliyle afişe edilmesi, toplumumuzun değerlerine aykırı sayısız unsur bulunan yayınlar, yozlaşmış ve yozlaştıran bir anlayışla, hatta haber programı adı altında bile gün boyu bazı TV kanalları dolduruluyor. Yayın ilkeleri, 3984 Sayılı Radyo ve Televizyonların Kuruluş ve Yayınlar Hakkında Kanun'un 4. maddesinde açıkça belirtilmiş olan RTÜK'ün görevi, yetki ve sorumlulukları hakkında aşağıda birkaç madde üzerinden size bilgi vermek istiyorum.

e) Yayınların toplumun millî ve manevî değerlerine ve Türk aile yapısına aykırı olmaması.

f) (Değişik:03/08/2002-4771/8) Özel hayatın gizliliğine saygılı olunması

v) (Değişik : 03/08/2002-4771/8) Yayınların şiddet kullanımını özendirici veya ırkçı nefret duygularını kışkırtıcı nitelikte olmaması.

z) Gençlerin ve çocukların fiziksel, zihinsel ve ahlaki gelişimini zedeleyecek türden programların, bunların seyredebileceği zaman ve saatlerde yayınlanmaması.

Şimdi elinizi vicdanınıza koyun ve RTÜK'ün kendisine kanunen verilen yetkilerini ve sorumluluğunu, yukarıya sadece 4 tanesini aldığım toplam 23 maddelik uyulması gereken yayın ilkeleri konusunda ne kadar yerine getirdiğini düşünerek, işi bu yayın ilkelerini korumak olan bir Devlet kurumunun gücünü, kendisini defalarca ispatlamış, hem de bu konuda Devlet'in her ikisi de RTÜK'ün üstünde bulunan kurumları tarafından (Bakanlar Kurulu ve İçişleri Bakanlığı) resmi olarak da kabul edilmiş bir sivil toplum örgütü üze-

rinde bu şekilde, hem de herhangi bir kanun maddesine dayandırmadan, tamamen keyfi olarak kullanması karşısında ne yapmamız gerektiği konusunda bize akıl verin.

Sivil Toplum Kuruluşları (STK) bildiğiniz gibi kaynağını hükümetlerden almayan ve hükümet eliyle yönlendirilmeyen, halkın aktif vatandaşlık bilinci ile kendi iç enerjisinden güç alarak, sosyal sorumluluk duygusu ile kamu yararı temalı belirli bir amaç için oluşturdukları yapılardır. Gerçekleştirdikleri bütün etkinliklerini finanse etmek için de çeşitli kaynaklar kullanırlar. Bu kaynakların en önemlisini de, özellikle Türkiye’de toplumun duyarlı ve sosyal sorumluluk bilinci gelişmiş yurttaşları ve kurumları oluşturur. Bu nedenle gönüllüğü büyük ve etkin bir güç olarak kullanabilen STK’lar ve hizmet ettikleri toplum arasında karşılıklı güvene, desteğe ve anlayışa dayalı bir işbirliği söz konusudur.

Bu işbirliğinin artarak her iki tarafın da daha büyük faydaya ulaşabileceği bir sinerji yaratabilmek için STK’lar ve hizmet ettikleri toplum arasındaki işbirliği, güven ve anlayışın sürekli olarak beslenmesi, güçlendirilmesi ve karşılıklı beklentilerin ne kadar karşılandığının kontrol edilmesi gerekir.

RTÜK tarafından, TV kanalları aracılığı ile bağış toplama izninin AKUT’a verilmemesine rağmen, hepimizin izlediği gibi şu anda bile bazı STK’lar (KIZILAY, DENİZ FENERİ, TEMA, TÜRKİYE SAKATLAR DERNEĞİ, MİHDER, vb.) etkinliklerine kaynak yaratmak amacıyla etkin bir şekilde bu tür bağış toplama kampanyalarını TV kanallarının desteğiyle kamuoyuna duyurmaktadırlar, ki zaten doğru olan da budur. STK ve toplum elele verebilmelidir ki, her şeyi Devlet’ten bekleme anlayışından kurtularak, toplumun ihtiyaçlarının hiç değilse bir kısmı STK’ların desteğiyle karşılanabilsin ve hem toplumun refah düzeyinin artmasına birlikte katkıda bulunulsun, hem de son çözümlemede toplumu oluşturan katmanlar birbirlerinin sorunlarına karşı daha duyarlı ve çözüm üretme konusunda daha istekli olabilsinler.

Bu izin eğer bundan sonra hiçbir STK’ya verilmeyecekse, o zaman daha büyük bir sorunla karşı karşıyayız, çünkü RTÜK’ün bu kararı sadece AKUT’u değil, Türkiye’de yıllardır büyük bir özveri ile çalışan ve toplumdaki pek çok önemli boşluğu dolduran bütün STK’ları da olumsuz olarak

etkileyecektir. Toplumu ile aralarındaki organik bağı koparılan hiçbir STK verimli olamaz, kendisini ifade edemez, kendisini topluma kabul ettiremez ve eskisi kadar etkin ve başarılı çalışamaz. Eğer RTÜK yöneticileri, Türkiye’de STK’ların en önemli gelir kaynağı olan, son derece etkin bir tanıtım aracı olan TV kanalları üzerinden bu tür bağış toplama kampanyalarını bundan sonra tamamen yasaklamaya karar verdiyse, durum son derece tehlikelidir ve mutlaka önlem alınması gerekir. Yok eğer sorun sadece AKUT’a dönük bir kararsa; biz kendi hakkımızı hukuki yollardan aramak üzere, Ankara 5. İdare Mahkemesi, 2006/1007 Esas Numarası ile, RTÜK’ün bu uygulamasından dolayı, AKUT’un aldığı bağışlarda büyük azalma olacağı ve bu durumun da bütün çalışmalarımızı olumsuz etkileyeceği düşüncesi ve 10 yıllık birikim sonucunda kamuoyu tarafından AKUT’un üzerinde olduğu kabul edilen, tamamen gönüllülük ve karşılıksız yardımseverlik ilkeleri ile gerçekleştirdiğimiz sorumluluklarımızı yerine getiremeyeceğimiz endişesiyle dava açmış bulunmaktayız.

Bu nedenle, RTÜK’ün bu kararından zarar görecektir, Türkiye’nin etkin ve güçlü, başarılı ve üretken, sorumluluk sahibi sivil toplum örgütlerini; kendimizi hizmet etmekle yükümlü saydığımız milletimizle aramızdaki, yıllar içerisinde büyük zorluklar ve fedakârlıklar sonucunda oluşturulmuş güvene dayalı işbirliğinin kopartılmasının engellenmesi ve haklarımızın hep birlikte hukuki yollarla aranması için dayanışmaya davet ediyoruz.

Değerli okuyucu bütün bunlara rağmen ülkemize ve ülkemizin yüce ruhlu insanına olan inancımızı ve sevgimizi bir an bile yitirmeden gönüllü ve karşılıksız olarak kendimize seçtiğimiz yolda vatanımız için, milletimiz için mücadele etmeye devam edeceğimizi ve ne olursa olsun kararlılığımızı asla yitirmeyeceğimizi bu vesile ile bir kez daha ifade eder, geleceğin çağdaş Türkiye’sinin inşası için ne gerekiyorsa yapmaya hazır olduğumuzu bilmenizi isteriz.

Hukuk mücadelemizin ilk aşamasını kazandık ve arkasından RTÜK’e 200.000 YTL’lik tazminat davası açtık. Bu kitabın “AKUT’un Aldığı Bağışlar” bölümünde size AKUT’un finans kaynaklarından bahsetmiştim. SMS kampanyamızın kamu spo-

tunu ilk yayınladığımız dönemde bu tür bir sıkıntıyla karşılaşmamıştık ve 2004 yılında 101.795,00 YTL ve 2005 yılında da 75.015,00 YTL bağış almıştık SMS'ler üzerinden. Ancak RTÜK 2006 yılında bu kampanyamızın kamu spotunun yayınlanmasına izin vermeyince, sadece dergi ilanları ile duyurabildik ve aldığımız bağışlar da 22.060,00 YTL'ye düşmüştü. İşte bu nedenle RTÜK'e bizi uğrattığı zarar gerekçesi ile sözkonusu tazminat davasını açtık, sürecin tamamlanmasını bekliyoruz.

Bu bölümde son olarak bir de, 2 Şubat 2004 tarihinde Konya'da meydana gelen Zümrüt Apartmanı enkazındaki arama kurtarma çalışmaları sırasında yaşanan ve yapılan yanlış ve son derece tehlikeli uygulamalar yüzünden AKUT'un, zaten ziyadesiyle kalabalık olan enkaz bölgesini terk etmesi ile sonuçlanan olaya da değinmek istiyorum. Bu olayda da, kendi üzerlerindeki sorumluluğu atmaya çalışan ve AKUT'a karşı geçmişten husumet besleyen kişi ve kurumlar tarafından akıl ve bilim dışı bir dolu saçma yorum ortalığa saçılarak herkesin kafası karıştırılmıştı. Bu olayla ilgili o günlerde 46 sayfalık bir rapor hazırlamış ve AKUT'un web sayfasında konunun ilgilileriyle paylaşmıştık.

Çok kısaca konunun ana fikrine değinmem gerekirse; Enkazın içinde yıkım sırasında doğal olarak oluşan ve kazazedelere ezilmeden sağ kalma olasılığı oluşturan boşlukların (*yaşam üçgeni*) etkilenmemesi, yeni çökmelere yol açılmaması ve varsa buralarda sıkışıp kalmış kazazedelere bir zarar verilmemesi amacıyla bu tür hiçbir enkaza daha 21. saatte paletli kırıcı ekskavatör sokulamaz. Orada yapılan asıl hata buydu. Bu konudaki uyarılarımıza oradaki yetkili kişi; *"Ben ne yaptığımı biliyorum, siz işinize bakın"* diyerek yaptığı çalışmayı sürdürünce, AKUT ekibi de doğal olarak hiçbir şekilde kabul edilemeyecek bu duruma seyirci ve suç ortağı olmamak amacıyla bölgeyi terk etme kararı almıştı.

Sonrasında ise her kafadan yarı cahil ve bilgisiz yorumlar çıkmaya başlamış ve ne yazık ki konu iyice özünden uzaklaşarak olmayacak yerlere gitmişti. Bu olayla ilgili AKUT'un raporunu aşağıdaki linkten okuyabilirsiniz.

<http://www.nasuhmahruki.com/AKUTKONYAZUMRUT-RAPOR.pdf>

HAKKIMIZDA YAPILAN KİRLİ BİLGİ ÇALIŞMALARI

Kendimizi savunma imkânımızın olmadığı ortamlarda yapılan kirli bilgi çalışmaları bize büyük zarar verdi. Bu tesbite uygun olarak, özellikle 2000 yılında sevgili İskender'i (İĞDIR) Ağrı Dağı'nda kaybetmemizin hemen ardından başlayan ve ne yazık ki kişiselleşerek uzun bir süre devam eden bu saldırı döneminde medyamızın bazı unsurları, şahsım ve AKUT hakkında bizi çok üzen ve yaralayan birçok uydurma habere ve taraflı yoruma imza attılar. Yolladığımız basın duyurularına ve olayları bütün açıklığı ve belgeleriyle birlikte anlatma çabalarımıza rağmen, bunları görmezden gelip, AKUT'un kurum kültürüne uyum sağlayamayıp istifa eden veya disiplin suçuyla uzaklaştırılan kişilerin yorumlarına sayfa sayfa yer verdiler de bizi görmezden, duymazdan geldiler.

AKUT, bugün 14 bölgede örgütlenmesini tamamlamış, 700'ün üzerinde gönüllüsüyle bu ülkeye hizmet eden, yıllardır *"kamu yararına çalışan dernek"* statüsünde olan bir dernektir, hatta bu statüdeki tek arama kurtarma derneğidir. 10 yılı aşkın bir süredir var olan AKUT'tan bugüne dek yaklaşık 20 kişi Disiplin Kurulu'nun haklarında yaptığı inceleme sonucunda, AKUT disiplin ve etik değerlerine göre suçlu bulunup, Yönetim Kuru-

lu'nun oybirliğiyle aldığı kararlarla dernekten uzaklaştırılmıştır. Bizi en çok üzen olay da, bu kişilerin bazılarının, medyatik haber yapma derdinde olan birtakım medya mensubu tarafından kullanılması ve bir anlamda ısmarlama haber yaptırılmasıydı.

Yazılı, görsel ve işitsel medya, artık bir de tabii ki internet medyası, kamuoyunun bilgilendirilmesi, hatta bir ölçüde eğitimi adına en önemli güçlerden biridir. Toplum, tarafsız, adil ve cesur haber kaynakları ile bilgilendirilmelidir. Medyanın bir yerinde hasbelkader bir köşe tutmuş herkes, bu köşesini bir tehdit ve baskı aracı olarak kullanmaya kalkarsa, tarafsızlık ve adalet kavramları ortadan kalkar ki, bu olgu uzun solukta önüne geçilemez bir yozlaşmaya ve sonuça toplumun geri dönölmesi çok zor çöküntülere uğramasına yol açar. Üzülererek söylüyorum ki, bence bizim medyamız tümü olmasa da çoğunlukla bu duruma oldukça yakın bir konumdadır.

Geçmiş dönemde, AKUT ekibini ve başkanı olarak şahsımı kahraman diye niteleyenler, sanki biz kişilik değiştirmişiz gibi altı ay sonra hiç çekinmeden medyatiklikle, diktatörlükle, AKUT'tan rant sağlamakla suçlayabilmişlerdi. Hem de hiçbir araştırma yapmadan, sadece o anda bu haber ses getirir diye veya daha da kötüsü; *"ben bu güce sahibim; istediğimi yükseltir, istediğimi tepetaklak yere çalarım, benimle kimse uğraşamaz"* zihniyetiyle.

Bugüne dek hakkımda o kadar çok gerçekte dışı haber yapıldı ki, artık bunlara karşı ne yapmam gerektiğini şaşırmış durumdayım. Ermeni ve musevi vatandaşlarımızdan bir kez daha özür dileyerek yazıyorum; 17 Ağustos 1999 Gölçük Depremi sonrasında birtakım çevreler, benim aslında ermeni olduğum, yahudi olduğum söylentisini yaydılar –sanki bu ülkede gayrimüslim olmak suçmuş gibi...

Aslında bu zihniyet daha önce de karşıma çıkmıştı ama o zamanlar bu durumu fazla ciddiye almamıştım açıkçası. *Yeni Asya* gazetesinde Ekran Turu adlı bir köşesi olan Davut şahin, 7 Temmuz 1998 tarihinde bakın neler yazmış Adana - Ceyhan Depremi sonrasında AKUT'un gündemde kalmasıyla ilgili;

Hele AKUT denen yardım kuruluşunun fazla medyatik ol-

masını anlayamadık. Tamam 3 hayat kurtardı. Ama bunun fazlaca kamuoyuna lanse edilmesi ne derece doğru. Ya yüzlerce yardım eden kuruluş, kurum ve yardım dernekleri? Bunlara karşı haksızlık edilmiyor mu? O kuruluşların suççu, başlarında "Nasuh Mahruki" gibi medyatik bir Ermeni'nin olmaması mı? (Ek: 49)

Bu ifadelerin neresini düzelteyim bilmiyorum o yüzden denemiyorum bile...

Sabah gazetesi de, önceki aylarda Hıncal Uluç'un hakkımda yazdığı son derece aşağılayıcı yazılarının ardından başlattığım mahkeme sürecimiz devam ederken, 14 Ekim 2000 tarihinde bir trafik kazasına kurban verdiğimiz iki gönüllümüzün cenaze töreninde; benim yahudi olduğum ama her nasılsa cenaze namazını ön saflarda kıldığım, üstüne üstlük de, bu konuyla ilgili sorulara yanıt vermeden uzaklaştığımı yazdı. Oysa böyle bir konuşma elbette ki hiç yaşanmamıştı bile. Ben dağcılık tarihine bile, 1995 yılında Everest Dağı'na tırmanan dünyadaki ilk müslüman dağcı olarak geçmiştim. Ama *Sabah* gazetesi nedendir bilinmez, beni kamuoyuna musevi olarak tanıtmak istemişti. (Ek: 50)

Medyanın bu sorumsuzluğunu aklım almıyor, insanların hayatıyla, kişiliğiyle, onuruyla bu kadar ucuz ve kolay mı oynatabilmek inanmıyorum. Zaten milletvekili dokunulmazlığı kürsü dokunulmazlığı ile sınırlandırılmadan ve medyanın da bu tür yalan yanlış, özensiz, hatta kasıtlı yayınlarını durduracak hukuki önlemler alınmadan, daha doğrusu Türkiye'yi hukukun üstün olduğu bir devlet düzenine dönüştürmeden ülkedeki hiçbir sorunun kalıcı ve sürdürülebilir bir biçimde çözülebileceğine inanmıyorum.

Bu uzun kitaba ve geçmişteki olayları yeniden açma çabasına da açıkçası bu inancım ve beklentim nedeniyle kalkıştım. Bir gün Türkiye'min de tam anlamıyla bir hukuk devleti olacağına inanıyorum. Ama bunun için kararlılıkla ve cesaretle mücadele etmemiz gerekiyor.

Hep birlikte...

Altı kitabımdan ilki olan ve bugüne dek 4 üniversitede (Boğaziçi - Bilkent - Yeditepe ve Işık) Türkçe derslerinde okutulan,

11 baskı yapan, 24 yaşındayken yazdığım *Bir Dağcının Güncesi* adlı kitabımın içinden arkasını saklayarak bir satırın altını çizip gazetelere yollayan, ismini bile veremeyecek kadar korkak birileri, benim aslında insanları sevmediğimi ispata çalıştı. Bu kadar iş özde insan sevgisi olmadan nasıl yapılırsa... Doğrusu; kötü niyetli, yalancı ve dalkavuk insanları sevmem ve ihaneti asla affetmem.

Nasuh Mahruki'yi kafaya takanlar, bunun gibi daha başka pis oyunlar da hazırladılar o dönemlerde. Kulağıma gelenler arasında; benim aslında Everest'e ve K2'ye çıkmadığım, o zirve çekimlerini de başka yerlerde yaptığım yolunda bir tartışma başlatmaya çalışmaları veya AKUT'un depremlerde evlerden ziynet eşyası topladığı, bir çanta altın bulduğu vs. gibi bir dolu yalan ve iftira da var. Güleceksiniz ama benim İsrail ajanı olduğum söylentisi bile var ortalıkta... Eminim bu kitabı okuyanlardan bazıları, benim de henüz duymadığım ama insanların kafasında soru işareti yaratan başka iftiralar da duymuşlardır; bunları benimle paylaşırsanız sonraki baskılarda onları da eklerim.

Aslında bu iftiraları yayanlar da bunların sonuçta bir yere varamayacağını biliyorlar; güneş balçıkla sıvanmaz... Amaçları sadece bu ülkede çok kullanılan bir yöntem olan kirli bilgi, yani yalan-yanlış bilgiler yayarak insanların zihninde soru işaretleri yaratmak. Yağma ve talan kültüründen gelen, kaos ve karmaşadan güç alan bu tiplerin kaybedecekleri hiçbir şey yok. Onlar utanmazlar ve gururları kırılmaz, çünkü yaşamla olan ilişkileri paylaşmak, üretmek ve fayda yaratmak üzerine değil, kendi bencil varlıklarını tatmin etmek ve hastalıklı egolarını beslemek üzerine kurulmuştur. Kendileri gibi olmayan her şeye ve herkese büyük bir düşmanlık hissederek.

Bunlar sadece benimle değil, benim yanımda duran aslan parçalarıyla da uğraştılar. 2005 yılında AKUT'un 8. ekibi olarak Niğde'de, özellikle Aladağlar'daki dağ kazalarına müdahale etmek amacıyla bir ekip kurduk. Hem çok deneyimli bir dağcı, hem de Niğde Üniversitesi'nde Beden Eğitimi ve Spor Yüksek Okulu'nda öğretim görevlisi olan, Niğde Ekibi'mizin lideri Nedim Urcan'a ölüm tehditi mektubu bile gönderebildiler. Aladağlarda meydana gelebilecek kazalarda dağcıları kurtarmak ama-

cıyla oluşturduğumuz ekibin liderine şu şekilde bir yazı postay-la yollandı; (Ek: 51)

Ermeni bir başkanın kurduğu akuta üye olduğunu duyduk. O grub için yapacağın her hareket aleyhine olacaktır. Yaşamak güzel. Aileni düşün. Uyarmadılar deme.

Bu ülkeye karşılıksız hizmet etmenin, bir şeyleri düzeltmeye çalışmanın o kadar da kolay olmadığını anladığınızı düşünüyorum. Bu zihniyet o kadar hırçın, ahlaksız ve gözünü karartmıştır ki; bir başka örnek olarak Org. Yaşar Büyükanıt Paşa hakkında tam da YAŞ kararları öncesinde, Genel Kurmay Başkanlığını önlemek için yapılan SMS, e-posta ve bazı web sayfaları kullanılarak yapılan karalama kampanyasını hatırlayın. Devletin en büyük gücüne bile kafa tutabilecek kadar cüretkar bir anlayıştır bu...

15 Ocak 2002 tarihinde, bizi yine çok üzen hiç beklemediğimiz bir saldırı daha yapıldı. Bizim gibi bir arama kurtarma derneği olan, hatta geçtiğimiz yıl 10 dağcı ile Everest Dağı'na tırmanmayı başaran ORDOS'un, yüzlerce üyesi bulunan dağcılarının takip ettiği e-posta grubuna, ORDOS'un eski Yönetim Kurulu sonraki Denetleme Kurulu üyesi Yalçın Yıldız tarafından AKUT hakkında son derece aşağılayıcı ve tabii ki baştan sona yalanlarla dolu, "AKUT GERÇEĞİ" başlıklı bir ileti yönlendirildi. Bu iletinin bir anda yüzlerce insana ulaşması üzerine yazının kaynağını bulmak için gösterdiğimiz bütün çabalar sonuçsuz kaldı ve ORDOS Yönetim Kurulu bu iletinin kim tarafından yazıldığını bilmediklerini söyleyip işin içinden çıkmaya çalıştı.

Ağır suçlamalar ve yalanlarla dolu bu iletiyi yüzlerce insanla paylaşmaktan bir rahatsızlık duymuyorlar ve biz haksızlığa uğradığımızı söyleyip; "bu yazının kaynağına ulaşmak ve bu iftiraları kimin çıkarttığını bulmak istiyoruz" dediğimizde hiç umursamadan; "kim tarafından yazıldığını bilmiyoruz" deyip işin içinden çıkıyorlar. Ne kolay değil mi insanları karalamak, aşağılamak, küçük düşürmek. İspata gerek yok nasıl olsa, at çamuru yiyen uğraşsın. Bunu yapanın bir dağcı ve bir arama kurtarma derneği Yönetim Kurulu üyesi olması ve ORDOS'un bütün idari kadrosunun da aynı düşüncede olması da bizim için ay-

rica çok üzücü bir darbe oldu. Çaresiz hakkımızı aramak için bu süreci de mahkemeye verdik ve yıllardır uğraşıyoruz. Hâlâ ülkemizin bir hukuk devleti olduğunu düşünerek...

Türkçesi oldukça bozuk ve bir dolu imla hatası olan bu iğrenç yazıyı, özgün haliyle sizle paylaşmak istediğim için herhangi bir düzeltme yapmadan aşağıya aldım

yazan adini belirtmemis, akut ile ilgili :((((

>Subject: [italyan_sirki] FW: AKUT GERCEGI

>Date: Tue, 15 Jan 2002 10:05:49 +0200

>

> > > akut(arama kurtarma dernegi)yasanan iki buyuk depremde

> > > bir nur misali gelecege umutla bakmamiza sebep

> > > vermisti.

> > > taki bu guzelligi "para" bozuncaya kadar...

> > > gerek yurt icinden gerekse yurt disindan hatta ve

> > > hatta devletten buyuk maddi yardimlar,araziler,araclar

> > > v.s alan akutun holdinglere esit derecede bir mali

> > > guce medyada reytinge ulasmasi dernegin

> > > yoneticilerinin

> > > gozunu kamastirdi.

> > > halkmiz tarafından yapilan yardimlar esasında deprem

> > > icindi...

> > > lakin biturlu bu ugurda harcanmak

> > > istenmiyordu.uyelerin herturlu teklifi ve projesi

> > > yonetim kurulunca geri cevriliyordu.zira bu

> > > trilyonlari uzerine bagislanan arazilerin uzerine

> > > planlanmis organize firsat ve zamani kolluyordu...

> > > iste "o" ana gelindi AKUT DERNEKLİKTEN VAKİFA(!)

> > > GECİYOR....

> > > medyanin gozbebegi olan akutun icinde yasanan

- > > > >gelismeler hic yansimadi sizlere...
- > > > >nasil yansiyacaktiki?
- > > > >hava atmasi saglansin ve hep raeytin yukseltecek
- > > > >yazilara gazetelerde tv lerde ciksin diye medya
- > > > >mensublari dernege uye yapildi hizla...
- > > > >oysa depremde sonra binlerce kisi uye olmak icin
- > > > >basvurmus yuzlerce kisi gonullu olarak sugune kadar
- > > > >dernekte calismasina ragmen uye yapilmamisti.
- > > > >neden?
- > > > >cevabi cok basit aslinda dernegi kendi mali gibi goren
- > > > >gelen yardimlari kuruma degilde kendisine yapildigini
- > > > >dusunen nasuh mahruki ve arkadaslari(ozellikle melih
- > > > >fidan ve demir kardas)olene kadar yonetimde:) olmak
- > > > >icin yeni uye tehlikesini goze almazlardi.
- > > > >kanuna gore suc olmasina ragmen(uye
- > > > >yapilmama)dernekler masasi medya korkusundan
- > > > >gelismelere sessiz kaldi...
- > > > >neler oldu neler...
- > > > >bazi uyelere egitmen sifatiyla maas mi baglanmadimi...
- > > > >
- > > > >(guya gonulluk eassina dayali bir dernekti ya...isin
- > > > >komigi egitmen(!)olna kisiler dernegin parasi ile
- > > > >tatil gibi yurdisina bir egitime yollandi ve bunlari
- > > > >gelip para karsiligi:)
- > > > >yardim edilen onca araclar nasuh ve arkadaslarina
- > > > >tahsisi edilmedimi...
- > > > >15-20 kisi(nasuh ve ekibi)disinda dernegin yonetim
- > > > >kademesinde yerlere"yabanci"oturtulmadi:)
- > > > >akut isminin altinda bu yonetimdeki arkadaslar thy den

- > > > bile özel indirimlere haklara kavusmadimi..
> > > okadar cok sey varki anlatmakla bitmez..
> > > bu gidise dur demek isteyen herkes istifa etmek
> > > zorunda kalmisti.muhafelet olan herkes
> > > nusu-demir-melih tarafından dislaniyordu....
> > > oyuzden herkes sessiz kaliyordu gelismelere..
> > > zaten istenilen kendi arkadaslari icerisinden oy
> > > garantili(!)uyelerin olmasiydi.bu uyelik yillardir
> > > bekleyenlerin uyeliginden hizli oldu tabi..
> > > cunku artik VAKIF olmanin trilyonlari arazilerin
> > > istenildigi gibi(halkimizin arzusu,yardim edisinn
> > > disinda hem vakif olduktan sonra ne onemi vardiki)
> > > kullanilmasin zamani gelmisti.
> > > gazetlerde tv lerde hergun cikan vakif rezelatleri
> > > onlari yuzunu bile kizartmiyordu.
> > > >
> > > siz bu maili okuyan dost..
> > > neyazikki artik yapilacak hicbirsey yok.
> > > (dernekliden vakifa gecilecek oylar nasuh,demir ve
> > > melih tarafından saglama alinmis durumda)
> > > >
> > > sadece gercekleri bilmeniz toplumuzda her guzellikle
> > > baslayan hareketin paranin karsisinda yenilecegini
> > > ego,kisisel menfaat,koltuk sevdasi hatta fasist
> > > yonetime hep kazanacagini bilmenizi duymanizi
> > > istememdir.
> > > neyazikki..
> > > >

Yeri gelmişken bir konuya daha değinmek istiyorum. 2006

yılı Aralık ayında Türkiye Dağcılık Federasyonu başkanlığı seçimleri yapılmıştı. Uzun zamandır bu yönde bir istek aldığım halde, bu son seçim sürecine dek yanaşmamıştım. Ancak 9 yıldır aynı yönetim kadrosunun elinde, uzlaşmaz bir anlayış ve tutumla dağcılığımızda yıllardır artarak devam eden sıkıntılardan ve artık geleneksel hale dönüştürülmüş ayrımcılıktan büyük rahatsızlığı olan dağcı dostların dilek ve ricalarını, aslında içimde böyle bir hedef olmadığı halde bu kez kıramayıp, delege sistemindeki bütün adaletsizliğe rağmen ve başından beri olmayacak bir çaba içine girdiğimizi bildiğim halde, bu sefer en azından denenebileceğine karar verdim. Bu kitabın zaten uzun ve detaylı olan konularına bir de bu karmaşık süreci sokmak istemiyorum. Ancak meraklıları için aşağıdaki linklere konuları takip edebileceğiniz o günlerde yazdığım yazılarımı yerleştirdim.

Aşağıdaki linkten, neden Türkiye Dağcılık Federasyonu başkanlığı seçimlerine katıldığım konusundaki yazımı okuyabilirsiniz.

<http://www.nasuhmahruki.com/?inc=nedenTDF.inc>

Yukarıdaki AKUT GERÇEĞİ iletisi ORDOS'la aramızdaki ilk büyük sorundu ancak ne yazık ki son sorun olmadı. 2006 yılındaki seçim sürecinde tekrar alevlenen ve bütün dağcılık camiasını şaşırtan ORDOS'la aramızdaki sorunların nerelere dayandığını ve ne aşamalardan geçtiğini mecburen eski defterleri açarak, doğal olarak bu detayları bilmeyen dağcılık camiası ile de paylaşmak zorunda kalmıştım.

Aşağıdaki linkten, ORDOS'la aramızdaki sorunları anlattığım süreci okuyabilirsiniz.

<http://www.nasuhmahruki.com/?inc=ORDOS.inc>

Ne faşistliğimizin, ne paraları cebe indirişimizin kaldığı bu iğrenç yazıyı okuyunca elbette ki çok rahatsız olduk. ORDOS durduk yerde bize karşı çok gereksiz ve yersiz bir hamle daha yapmıştı. Bu yazının kaynağını bulma çabalarımız ne yazık ki ORDOS tarafından boşa çıkarıldı ve dediğim gibi sonuçta iş mahkeme sürecine vardı. 24 Şubat 2003 tarihinden bu yana da sonuca ulaşmasını bekliyoruz.

AKUT'a yapılan benzeri saldırılar ve atılan iftiralar karşısın-

da, fark ettiğiniz gibi hukuk kuralları içerisinde kalmak kaydıyla her zaman ciddiyetle mücadele etmeyi seçeriz. Hiçbirine boş vermeyiz ve görmezden gelmeyiz. Ülkemize ve insanımıza karşılıksız olarak hizmet etmeye çalışırken bu kadar hakarete ve kendimizi savunamayacağımız ortamlarda iftiraya maruz kaldıktan sonra arkadaşlarımızın, çevremizdekilerin, bizi uzaktan yakından tanıyan insanların arasında, gündelik hayatımızı sürdürürken nasıl bir ruh haliyle yaşadığımızı anlamaya çalışmanızı rica ediyorum. Biz bu hakaretleri yutmayız ve unutmayız, onurumuz kırıldığında kendimizi buna alıştırmayız. Haysiyetimizi korumak için gerekirse karşımıza çıkan herkesle mücadele etmeyi de göze alırız.

2006 yılı Şubat ayında bu saldırılara bir ilave de Amerika'dan geldi. Yüzlerce üyesi bulunan "amerikada yasayan türkler" adlı bir elektronik posta grubuna adını bile veremeyecek bir korkak daha, "chemist" rumuzunun arkasına sığınarak hakkımda baştan sona yalan bir kurgu ile hazırlanmış üstüste iki ileti yolladı. Bu durumdan haberdar olunca, uzaktır yakındır demeden doğal olarak hemen bir düzeltme metni yayınlatmak istedim aynı listede. Ama sözkonusu elektronik posta grubunun moderatörü de bu iletilere taraf olduğu için biraz uğraşmak zorunda kaldım. Şu anda bu konu da Cumhuriyet Başsavcılığı'nda soruşturuluyor. Chemist denen ahlaksızı bulmaya ve adaletin önüne çıkartmaya uğraşıyorum. Bakalım hukukumuz bunu ne zaman çözecek...

Bu süreci aşağıdaki e-posta'lar üzerinden takip edebilirsiniz;

1- Amerika'daki Türklerin üyesi olduğu amerikadaya-sayanturkler@yahoogroups.com adlı e-posta listesinde, "Chemist" rumuzu ile hakkımda son derece çirkin iftirlar ve yalanlarla dolu bir kampanya başlatan şahsın 2 Mart 2006 tarihli ilk mesajı:

--- In amerikadayasayanturkler@yahoogroups.com, Chemist©

<mailgroups@...> wrote:

>

> gunun sozunu bosverde sana gunun olayini anlatayim bu

sabah tr den bir telefon geldi arayan avukatim bizim ulustaki evlerden birine musteri cikmis illede alacagim diyormus ben satmiyorum dedim malum 2 kiz 2 tane ev satacak olsam ikisinide satarim dedim.kapadim.2-3 saat sonra yine avukattan tel izarla sizin evi satin almak istiyolar dedi .bende izarla hayir satmiyorum dedim.kapadim.1 saat sonra yine tel eve 1,6 milyon dolar veriyor bence satalim diyor avukat bende 1,6 milyonu duyunca merak ettim kimmis bu denyo uyusturucumu satiyor kemalistmi yoksa diye .ismi ogrendigimde once uyanmadim kim bu ya oldum birden sonra jeton dustu benim eve talip sahis AKUT un baskani nasuh mahruki denen hirto alla alla o adamda burayi alacak para ne gezer dedim avukatim denizde kum onda para dedi habire bagis topluyormus memleketi felaketlerden kurtaracagiz diye:))hadi canim dedim toplasa toplasa 100-200 bin dolar toplar onuda kariyla kizla yer bitirir zaten dedim. avukatim tek tek saydi gsm aboneleri sms yoluyla para yollarmis turkiyenin kalabalik alisveris merkezleri havaalanlari gibi yerlerinde kumbarasi varmis hergun cari islem goren banka hesaplari varmis yani kisaca beyimiz parayi vurmus ..bu akut a hangi angutlar para yardimi yapiyorsa bilsinlerki nasuh mahruki felaketzedeleri kurtarmadan once kendini kurtarmis bile bizim sitede ev alacak kadarda adam olmus yaneee

>

> seytan diyo sat evi sonra gastelere haber ver ama evi hic satacak

halim yok

>

> napsakki acaba ???

2- Söz konusu listenin aynı zamanda editörü de olan Esin K. adlı kişinin konu hakkında cevaben yazdığı mesaj;

From: ekeyfli

Date: 03/02/06 00:59:05

To: amerikadayasayanturkler@yahoogroups.com

Subject: Re: [AYT] Gunun Sozu

Valla Chemist, Akut'un adini da Kronik'e mi cevimek lazim bilemedim simdi.. Ama birlikte Tibet vs tirmanan bi arka-dastan, adamin aileden de varlikli oldugu ve tirmanis ekibi-ni beraberinde goturdugunu vs duymustum.. Hatta bizim Mandrake'nin "devlet bana imkân verse ben de bir David Copperfield olurum" dedigi gibi, cadiriydi, tulumuydu, yemi-ydi suyu-ydu tasiyan bir ekip olduktan sonra zirveye cikmak, her konu da oldugu gibi burada da kolay..Simdi bu mevzuda anlattigindan anladigim o ki, ekibi genisletmis arkadas, degirmenin suyu milletten gelir olmus..Deprem son-rasi hesaplarina hemen herkesin biseyler gonderdigini biliyorum.. Saga sola konusmaya davet edildiginde ucret nedir bilemiyorum haliyle.. Unakitan'yeni kimlik no uygulamasiy-la altina yeni araba cekene bile soracakmis ya " Nerden buldun?" diye , 1,6'lik evi hayda hayda sormasi lazim herhal-de..Bakalim eger sorulursa biz de hem yeni uygulamanin fonksiyonel olup olmadigini, hem de dag bayir tirmanin son donemin gozde mesleklerinden olup olmayacagini anlamis oluruz:))

PS: Mali degerinde satmak iyidir, ama bir de son donemin gruptaki egemen paranoid yaklasimiyla degerlendirecek olursak, bu adam onca ev varken satilik, niye seninkine goz dikti, yoksa seni yerinden yurdundan falan mi etmek istiyor, ona bakmak lazim..PKK'li mi, Siyonist mi, piyanist mi ne-dir yani :)))

Sevgi, saygi ve keyifle kal
esin

3- Chemist rumuzlu şahsın yine iftiralarla ve yalanlarla dolu ikinci mesajı;

From: Chemist@ mailgroups@...

Date: Fri Mar 3, 2006 5:50 am

Subject: Re: [AYT] Gunun Sozu

bogazi en guzel goren yer bizimki sanirim o yuzden ozellikle istedi komsularda ii falan filan cevre yapcak akli sıra ..ama ben zaten bu adama kil oluyordum yani belliydi bir dolap cevirdigi benim hatirladigim sanirim tsunami felaketinde devlet bize izin vermiyor tsunami felaketinden zarar gorenlere yardım edemedik diye abukca bir cumle kurmustu.yani devlet sana ne karisir bin ucagina git yardimmi ediyorsun olulerimi soyuyorsun ne yaparsan yap ama adam isin polemigine kacti ozaman dahada killanmistim.

bir diger sacmalikta toplam 20-30 kisi varmis akutta yani parayla isleri ne anlamadim sonucta gonullu olduklarini soyluyorlar.devletin sivil savunmasi askeri birlikler sunlar bunlar zaten var memleket 20 kisiye kaldiyrsa vay halimize neyse benden soylmesi yardım eden keriz varsa icimizde artik etmesin diye uyarmak için yazdim

4- Sorumluluk sahibi bir vatandaşımızın bu iletileri bana ulaştırmasından sonra sözkonusu e-posta grubunun editörüne hitaben yazdığım, “DÜZELTME HAKKI İSTEĞİ” konu başlığıyla yazdığım düzeltme metnimin yayınlanması talebim:

Merhaba,

Moderatorlugunu yaptiginiz bu e-mail grubunda sahsim hakkında son derece cirkin ve uzucu iddialarda bulunulmaktadır. Bu konuda ayni gruba benim asagidaki iletimi yollamanizi ve bu tur bir davranisin tekrar etmemesi için gerekli onlemleri almanızı rica ediyorum.

Sevgiler,

Nasuh

Amerika’da yaşayan ve amerikadayasayanturkler@yahoo-groups.com adresine üye olan değerli Türk vatandaşları;

Listenize uye olan duyarli bir uyenezin tavrı sayesinde, bu gunlerde e-mail grubunuza sahsim ve yönetim kurulu başkanlığını surdurmekten büyük onur duyduğum AKUT der-negi hakkında yalan ve iftiralarla dolu, iki farklı kişi tarafından iletiler yollandığı haberini uzulerek almış bulunmaktayım. Son derece seviyesiz ve kustağ bir usupla ve kötü bir Türkçe ile kaleme alınmış ve belli ki tamamen bir provokasyon olarak kullanılmak üzere kurgulanmış sozkonusu iletileri en alta bulabilirsiniz. Bu mesajlarda bahsi geçen konuların tamamı hayal urunudur ve büyük olasılıkla belirli bir amaca hizmet etmek adına bilinçli olarak kurgulanmıştır. Bunu simdilik bilemiyorum ama bulmak için elimden geleni yapacağım.

Amerika’daki yoğun hayat temponuz içerisinde fazla vaktinizi almak istemiyorum ancak açık bir listeye yollanmış olan bu mesaj nedeniyle birkaç dakikanızı almak zorundayım. Ulus’ta bir ev almak istemiş olmam, bunun için 1.6 milyon doları vermeye hazır olmam veya bu amaçla herhangi birisi ile herhangi bir konuşma yapmış olmam veya benim adima herhangi birisinin bu yonde bir konuşma yapmış olması gibi konuların tamamı yalandır ve iftiradır. Daggıcilikla ilgili olan iddiaların ciddiye alınacak tarafı olmadığı için onları geciyorum.

Değerli Türk vatandaşları; bu kısa acıklamanın arkasından sizden iki ricam olacak;

Birincisi, Amerikan sistemini bilen ve bu ahlaksız yazışmalar hakkında kanuni haklarım konusunda bana yardımcı olabilecek bir avukatla konuşmak istiyorum. Bu konuda beni yönlendirirseniz sevinirim.

İkincisi de, Anavatan’dan uzakta gurbette yasarken, kendi aranızda iletisiminizi koparmamak ve okyanus ötesinde bile olsa Türkiye için birşeyler yapabilmek adına sizler tarafından iyiniyetle oluşturulmuş bu e-mail grubunu, amacı dışında kullananlara karşı daha dikkatli ve duyarlı olmanız ve her toplumda bulunabilecek bu tür onursuzca ve ahlaksızca davranışlar gösterebilecek kişileri kendinizden uzak tutmanızdır.

Kim hakkında olursa olsun, bu tur hakaret ve iftiralarla dolu bir tek iletinin bile sizin listenizde yayınlanmış olması, tavisir koymadığınız surece kabullendığınız görüntüsü verir ki, bu sessizlik son cozumlemede hepimize zarar verir. Türkiye'nin yıllardır bir türlü duze cikamamasinin sebeplerinden biri de, ne yazik ki bu tavirsiz, insiyatifsiz, cekingen durusumuzdur. Baskalarinin haklarini da en az kendi haklarimiz kadar korumadigimiz sürece, ne birlikte yasama kültüründen, ne de daha iyi bir ortak gelecekten soz edebiliriz.

Sozu daha fazla uzatmayacagim, ancak AKUT ve sahsim hakkında daha fazla bilgiye ihtiyac duyarsanız; www.akut.org.tr ve www.nasuhmahruki.com adreslerini kullanabilirsiniz.

Sevgiler,

Nasuh Mahruki

nasuh@nasuhmahruki.com

5- Esin K. adlı kişi hem bu yazıları yazanlardan biri olduğu, hem de sözkonusu e-posta grubunun editörü olduğu için düzeltme metnini yayınlamaya yanaşmadı. Bunun üzerine bu listeye üye olan rastgele seçilmiş 5-6 kişiye aşağıdaki mesajı yolladım ve onlardan yardım istedim. Editörün yayınlamadığı düzeltme metnim de duyarlı grup üyelerinin baskısıyla yayınlanabildi;

Merhaba,

Hicbirinizle tanismiyoruz, elektronik posta adreslerinizi bir arkadasim sayesinde buldum. Son gunlerde, sizlerin de uyesi bulundugunuz amerikadayasananturkler@yahoogroups.com adresinde sahsim ve AKUT hakkında son derece yaralayici iftiralarla dolu birkac iletinin yayinlandigi haberini almis bulunmaktayim. Bunu cozmek ve asagida sizlere de birer kopyasini yolladigim duzletme metnini yayinlatmak uzere grubun moderatoru ile de yazistim, ancak kendisi de bu iletleri yollayanlardan biri oldugu icin bu haliyle yayinlamaya yanasmadi. Simdi sizlerden bir ricam olacak, bu duzeltme metnini lutfen asagidaki sekliyle grubunuza benim adima yollayin ve bu iftira kampanyasina bir yer-

de dur diyelim.

Desteginiz için simdiden tesekkür ederim.

Sevgiler,

Nasuh Mahruki

Süreç şu anda Cumhuriyet Başsavcılığında soruşturma aşamasındadır. Adını vermeden chemist rumuzuyla hakkımda yalan ve iftiralar yayan bu şahsın kimliğinin tesbit edilmesini takiben hukuki süreç, hem kendisi, hem de Esin K. için devam edecektir.

Bu chemist denen sahtekarın, yurt dışındaki Türklerin takip ettiği başka listelerde de bize karşı yaptığı bu ve benzeri saldırıları amatörce ve sadece heyecan olsun diye yaptığını biraz akli başında olan hiç kimse iddia etmeyecektir. Yazının içindeki ifadelerden ve düşük profilli görünen ama gayet keskin yönlendirmelerden de rahatlıkla anlaşılabacağı gibi, bu saldırı profesyonelce kurgulanmış bir psikolojik operasyondur ve amacı da geçmiştekilerde de olduğu gibi, Nasuh Mahruki ve AKUT üzerindeki olumlu havayı yok etmektir, halkın duyduğu güveni kırmaktır. Bize düşmanlık yapanların sadece Türkiye’de değil Amerika’da, hatta Avrupa’da bile boş durmadıklarını ve yurt dışında yaşayan Türk vatandaşları üzerinde yapmaya kalktıkları bu kirli bilgi çalışmasıyla aslında bizden ne kadar korktuklarını da anlayabiliyoruz. Bu iftira kampanyasını başlatanların Amerika’daki hangi besleme cemaatin mensubu olduğunu tahmin etme işini size bırakıyorum.

Bu kirli bilgi çalışmaları artık iyice yer altına inmiş durumda olsa da hâlâ devam ediyor. Başka işleri yokmuş gibi AKUT’un önünü almak için ellerinden geleni yapanlar ara sıra karşımıza çıkıyorlar. 2007 yılı bizim büyüme yılımız oldu ve aşağı yukarı bir yıldır sürdürdüğümüz çalışmalar sonucunda Karedeniz’deki Rize, Trabzon ve Giresun ekiplerimizin ardından AKUT’un 14. ekibi olarak Kayseri ekibimizi de kurduk.

Kayseri ekibimizin lideri Nurettin Özcan, üst düzey spor tırmanışı becerilerine sahip kuvvetli bir dağcıdır. Nurettin, AKUT’un özellikle tercih ettiği gibi bölgedeki üniversite ile yakın çalışmak amacıyla bu yöndeki görüşmelere 2007 yılı bahar

aylarında başlamıştı. Bildiğiniz gibi AKUT'un en güçlü ekiplerinden biri olan Antalya Ekibi, Akdeniz Üniversitesi'nin eşsiz desteği ile üniversite içinde kurulmuştur, yine aynı şekilde İzmir Ekibi, Ege Üniversitesi'nin içerisindedir. Ayrıca AKUT, Boğaziçi Üniversitesi, İTÜ, Kocaeli Üniversitesi gibi büyük üniversitelerle işbirliği protokolleri imzalamış, ortak pek çok proje gerçekleştirmiştir. Uludağ Üniversitesi, İzzet Baysal Üniversitesi, Haliç Üniversitesi gibi üniversitelerle de AKUT Öğrenci Toplulukları çerçevesinde işbirliği içerisindedir. Üniversiteleri çok önemseyeceğimizi ve birlikte çok verimli projeler gerçekleştirdiğimizi ifade etmek isterim.

Benzeri düşüncelerle Erciyes Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Cengiz Utaş'la kuruluş öncesi gerekli görüşmeler yapılmış ve Rektör bey, AKUT'u gayet iyi tanıdığını, çalışmalarını takdir ettiğini ve birlikte çalışmaktan memnun olacağını arkadaşlarımıza iletmişti. Üniversite içerisinde AKUT'a bir yer tahsis konusuna da sıcak bakmış ve arkadaşlarımızı Kültür Spor Daire Başkanlığı'na yönlendirmişti. Böylece ilk başlarda diyalogumuz üniversite ile gayet iyi gitti. Ancak daha sonra, her ikisinin de adı ben-de saklı, Türkiye Dağcılık Federasyonu Kayseri eski İl Temsilcilerinden biriyle, üniversiteden bir öğretim görevlisi Rektör beyi ziyaret ediyorlar ve AKUT ve benim hakkımda daha önceden etkili bir şekilde kullanılmış, yukarıda sizle paylaştığım kirli bilgi çalışmalarını bir dosya halinde Rektör beyin önüne koyuyorlar ve AKUT'un şaibeli bir ekip olduğunu, üniversiteye girmesinin uygun olmadığını iddia ediyorlar.

Sonuçta Erciyes Üniversitesi yerine, AKUT'a her zaman sıcak yaklaşmış ve destek vermiş olan Talas Belediye başkanı Sayın Rıfat Yıldırım'ın bize tahsis ettiği küçük ama sempatik yerde kurduk Kayseri Ekibi'mizi.

AKUT'un Erciyes Üniversite'sine girişini engelleyenlerden biri, konuyu araştırmasını rica ettiğim Kayseri'deki bir gazeteci dostuma bakın süreci nasıl anlatıyor;

AKUT yıllarca Kayseri'ye girmeye çalıştı. Üniversiteli dağcılar ele geçirmek üzere iken müdahale ederek engelledik, Kayseri'nin imkânlarını sorumsuz kişilerin eline bırakmak istemedik. Bu güne kadar da bırakmadık, ama görüyorum

ki, Talas Belediyesi kanalı ile AKUT Kayseri'ye girmiş durumda bu çok acı bir şey. Yıllarca Dağcılık Federasyonu'nun önde gelen eğitmeninin bulunduğu ve Talas Belediye Dağcılık Kulübü'nün olduğu bir Belediye'ye ithal bir derneğin girmesi çok acı ve çokook düşündürücü...

2007 yılında, daha birkaç ay öncesinde yaşadığımız bu olay da gösteriyor ki, AKUT ve Nasuh Mahruki karşıtları ellerine fırsat geçirirlerse bunu kullanmaktan geri durmuyorlar.

İSKENDER'İN KAZASININ ARDINDAN YAŞANANLAR

2000 yılı 29 Şubat'ında yaşadığımız çok acı kaza ile İskender'i kaybetmemizin ardından, ailesi ve onu seven dostlarının yaşamak zorunda kaldığı olaylar, Türk Basın Tarihi'nde, ahlaksızlığın ne seviyelere kadar gidebileceğinin utanç verici bir anısı olarak bir daha unutulmamak üzere hafızalarda yerini aldı.

Ağrı Dağı'nda hiç beklemediğimiz anda bir kaza yaşadık ve sevgili dostumuz İskender Iğdır'ı kaybettik. Bu acı olay Türk dağcılık camiasını, AKUT ailesini ve AKUT'a büyük bir sempati ve ilgiyle yaklaşan Türk Milleti'ni gerçekten çok üzmüştü. Ancak en acısı, bu olayı bir fırsat olarak değerlendirip; *"tam sırasıdır, bu olayla Nasuh Mahruki'yi alaşağı ederiz"* düşüncesiyle biraraya gelen uzun zamandır fırsat kolladıkları belli, kesinlikle birbirinden bağımsız olan ama ortak hedef konusunda biraraya gelme mekanizmasını hala anlayamadığım inanılmaz bir işbirliği yaşandı o günlerde.

O dönemin *Hürriyet* gazetesi yazarı Fatih Altaylı, daha biz İskender'in cenazesini İstanbul'a getiremeden, daha olayın ne

olduğu bile belli değilken; ilk bombayı patlattı. 3 Mart 2000 tarihinde olayın nasıl olduğu daha konuşulmamışken ve hiç kimse detayları bilmiyorken Fatih Altaylı'nın “*Acemi işi bir kaza*” başlıklı köşe yazısında, İskender'imizi daha toprağa bile vermeden, onun acısını henüz hiç hafifletememişken bu tür bir yorum yapması hepimizi derinden yaraladı. (Ek: 52) Yazının içinde de; kuzey rotasında tırmanıyor olduğumuz, dağcılığın bir yengi ve yenilgi olayı olduğu, buz ayakkabısı gibi uydurma bir terim, benim ekip şefi olduğum, İskender'in üzerinde ne tür bir malzeme olduğunu bilmiyor olduğum ve birbirimize bağlı olmanın gerektiği gibi, genelde dağcılık sporunu, özelde de bizim tırmanışımızı ancak kulaktan dolma ve uydurma bilgilerle bildiğini zanneden birisi tarafından yapılabilecek garip yorumlarla dolu bir yazı yayınladı. O kızgınlıkla benim de; 1. sınıf gazetesinin 3. sınıf yazarı gibi bir ifadem oldu ve sonra da film koptu zaten. İş mahkemeleşmeye geldi ve tam 7 yıldır da hâlâ sona ermedi.

O gün bana anlaması en zor gelen şeylerden biri de; Ertuğrul Özkök'ün, 6 Mart 2000 tarihinde Fatih Altaylı'nın “*usta*” dağcılığını ve dağcılık bilgisini ifade etmek üzere köşesinde ortaya attığı; “Gençliğinde O da, (*Fatih Altaylı*) aynı yerden (*Ağrı Dağı'ndan*) genç cesetler çıkarmıştı” iddiası olmuştu.” (Ek: 53)

Vay Canına!

Benim bile bilmediğim ne cevherler varmış bizim dağcılık camiasında.

O günlerde ben de *Hürriyet* gazetesinin Pazar ekinde yazıyordum. Ertuğrul Özkök'ün bu tutumu beni son derece rahatsız etmişti ve Pazar ekinin başındaki Neyyire Özkan'a bir süre yazmak istemediğimi söyledim. Değer verdiğim Neyyire hanımla ve Ertuğrul Özkök'le birkaç telefon görüşmesi sonunda yazılarıma devam etmeye karar verdim. Bir süre sonra hatırlayacağınız basında bir kriz süreci yaşandı ve birçok gazeteci işten çıkarıldı, benim *Hürriyet* gazetesi serüvenim de o süreçte sona erdi.

Kazayı takip eden içimizin kavrulduğu ilk günlerde, henüz o tarihten itibaren bize karşı muazzam bir kampanya başlatılacağını elbette ki öngörememiştik. Ama AKUT'un her zamanki hızlı

refleksleriyle 3 Mart 2000 tarihinde, Fatih Altaylı'nın ilk yazısının yayınlandığı gün, yani kazayı yaşayanlar henüz İstanbul'a dönmemişken ve AKUT'un bütün lider kadrosu İskender için bölgedeyken, medyanın özensiz tutumu nedeniyle süreç daha da anlamsız ve AKUT'a zarar verici noktalara taşınmasın diye merkezde kalan arkadaşlarımız, AKUT Arama Kurtarma Derneği üyeleri imzasıyla hemen bir basın duyurusu yayınladılar.

Aşağıda bu basın duyurusunu okuyabilirsiniz;

AKUT Arama Kurtarma Derneği tarafından bildirilmiştir.

Kurucu üyemiz İskender İğdir'ın 29 Şubat 2000 tarihinde Ağrı Dağı'nda geçirdiği talihsiz kaza neticesinde hayatını kaybetmesi, bizleri olduğu gibi Atlas Dergisi, Boğaziçi Üniversitesi ve Kandilli Rasathanesi camialarını ve dostlarını derin bir üzüntüye boğmuştur.

İnsanların her daim yardımına koşan, başkalarına yardım ateşi ile tutuşan, sahip olduğu tüm bilgileri herkes ile paylaşmayı bilen, aldığı her işi mükemmel halde sonuçlandıran ve ekip çalışmalarında uyumu ve idareciliği ile örnek davranış sergileyen arkadaşımız İskender'in elim bir kaza sonrasında aramızdan ayrılışını kabul etmemiz bizler için hayli güç olmaktadır.

Yaşadığımız bu duygusal anda, İskender'in deprem ve diğer felaketlerde kurtardığı insanlardan aldığımız faks ve telgraf mesajları, arkadaşımızın insanlık için yaptıklarının yalnızca küçük bir kesidini ifade edebilmektedir.

Görsel ve yazılı basın, internet ve diğer iletişim araçlarıyla Türkiye'mizin gündemine kazanın oluşu ile ilgili çeşitli yorumlar getirilmektedir. Yorumları yapan kişilerin konularında bilgili olmamaları durumunda, dağcılık ve doğa sporları ile uğraşan kişilerin fikirlerine başvurulduğu izlenmektedir. Bazı yorumlarda ise ekipte bulunan arkadaşların canlı yayınlarda verdikleri beyanatlardan alıntılar yapılmakta ve kazanın nedeni ile ilgili fikirler yürütülmektedir.

Unutulmaması gereken en önemli noktalardan biri, ekipte bulunan kişilerin fiziki yorgunluk ve duygu yoğunluğu içinde verdikleri beyanatların yorumlara kaynak olarak kullanılması durumunda gerçek dışı sonuçların meydana gelebilmesidir. Bunun sonucunda halkımıza eksik ve yanlış

haber verilmektedir.

Bu durum, derneğimiz üyelerini üzdüğü kadar, Ağrı Dağı'na tırmanan ekibi, arama kurtarma ekiplerini, operasyonda görev alan Silahlı Kuvvetler personelini, AKUT'un felaketlerden kurtardığı insanları ve ailelerini, ve İskender'in aile efradını gereğinden çok daha fazla üzmektedir.

Kanımızca kaza ile ilgili yorumların objektif düşünebilen, konu ile ilgili engin tecrübesi olan kişilerin bulunduğu, tarafsız bir ortamda, kazaya uğrayan ekibin ve arama kurtarma çalışmalarında fedakârca çalışmış arkadaşların oluşturacağı bir grubun konu ile ilgili yaşadıklarını ve düşüncelerini aktarmalarının ardından yapılması, basın ahlakı ve etik kuralları açısından daha doğru olacaktır.

Derneğimiz üyelerinin aktif olarak birçok felakette özverili çalışmalarda bulundukları herkes tarafından bilinmekle beraber, bazı üyelerimizin şahsında ağır ithamlarda bulunmaktadır. Her zaman derneğimizin çalışmalarında en ön saflarda tüm bilgi ve becerilerini kullanarak çalışmalar yapan arkadaşlarımız arasında, deprem felaketi esnasında yurtdışında tutuklandıkları ve demeğimiz üyesi olmadıkları gibi asılsız haberlere bile rastlanmaktadır. Bu tip ithamlar şahısları olduğu kadar derneğimiz üyelerini ziyadesi ile üzmüştür.

İçinde bulunulan durumun hassasiyeti göz önüne alınarak, değerlendirmelerin ve yorumların tarafsız ve gerçeklere dayandırılarak yapılmasının, ileride tedavi edilemeyecek yaraların açılmasını engelleyeceği düşüncesindeyiz.

Konu ile ilgili olarak hassas davranılmasını teminen gereğini bilgilerinize sunarız.

AKUT Arama Kurtarma Derneği üyeleri

Biz hâlâ iyi niyetli düşündüğümüz için, ülkeye en zor zamanında bu kadar hizmet etmiş ve toplumun sevgisini, sempatisini kazanmış bir kurum, şimdi kendi zor zamanında medyadan yarıdım isterse, en azından tarafsız ve şeffaf olma konusunda destek alınız diye düşünmüştük.

Sonuçta biz bir kayıp verdik; ailemizde cenaze, içimizde tarifsiz bir acı var. Oysa uzun zamandır beklenen bir fırsattı bu

kaza...

Tam bu süreçte işler öyle bir birbirine girdi ki, doğrusu bizim en zor çözdüğümüz sorunların başlangıcı oldu o günler. AKUT'ta uzun süredir devam eden; temelinde 1999 Marmara Depremi sonrasında AKUT'un çok hızlı büyümesine ve değişimine ayak uyduramayan, kaliteli yeni kadroların girmesiyle süreçte geride kalan, AKUT'un deprem gibi popüler konuları bırakarak eski dağcılık günlerindeki gibi kalmasını savunan, dağ kazaları merkezli bir kurtarma ekibi olarak devam etmesini isteyen ve dernek içinde sürekli olarak eskiler ve yeniler ayırımı yapmaya çalışan küçük bir grubun fikir ayrılığına dayanan sorunlar açığa çıktı.

Yeni ve çalışkan gönüllülerin aramıza katılmasıyla, AKUT'ta eski yeni ayırımı yapmaya çalışan AKUT'un eski gönüllülerinin bir kısmıyla karşı karşıya geldim. Eskilik yenilik değil hizmettir, hizmetin kalitesidir bizde insanları dernek içinde güçlendiren. Kim sorumluluk üstlenir ve değerlerimize ve kurum kültürümüze bağlı olarak AKUT'a hizmet ederse, sahibi de olur. Kurduğumuz günden bugüne dek AKUT'u yönetirken bakış açım her zaman bu yönde oldu, ekip arkadaşlarımı da hep bu anlayışla belirlemeye gayret ettim. Ancak AKUT'un eski gönüllülerinin bir kısmı bundan hoşlanmadı.

Bu her fırsatta sorun çıkaran küçük grup, o kadar tadımızı kaçtırmaya başladı ki, toplantılarımızı bile sağlıklı yapamaz hale geldik. Sonunda bir yere varamayacak olan ama canımızı iyice sıkıyan bu durumdan nihai olarak kurtulmak ve yönetimdeki yeniden yapılanma sürecimizde kurul üye sayılarıyla ilgili aldığımız kararları uygulayabilmek amacıyla başkanlığı bıraktığımı, yönetim kurulunu düşürdüğümüzü ve olağanüstü genel kurul istediğimi söyledim. Yani derneğin en üst yetkilisi iken ve en az bir yıl daha bu konuma hukuken sahip olacakken görevimi bırakıp, bu çok konuşan azınlığa demokratik bir seçim fırsatı daha verdim. Elbetteki bir teki bile seçimde bir yere varamadı.

17 Ağustos 1999 Gölcük Depremi'ndeki çalışmalarda bölgeye kendi kendine gelip aramıza katılmış yeni bir gönüllü, eskilerin dernek içinde sürdürmeye çalıştığı ve benim şiddetle karşı

çıktığım anlayıştan rahatsızlığımı bakın nasıl dile getirmişti o günlerde e-posta grubumuzda.

Sevgili arkadaşlar,

Şu eski-yeni olayından artık fazlasıyla sıkılmaya başladım. Hiç kimsenin önceyi inkar etmek ve önceden bu derneğe emek verenlere karşı bir takıntısı yok, ama nedense insanların yeni üyeler hakkında bazı takıntıları var bu atılan her mail’de açıkça belli oluyor. Hep demokrasiden bahsediyorsunuz bu nasıl demokrasi anlamış değilim, galiba burada demokrasi insanların kendi işine geldiği gibi uygulanıyor. Sevgili arkadaşlar demokrasi, eski yeni ayrımı yapmak mı, yoksa burası asker ocağı mı da devrecilik yapmaya çalışıyorsunuz, yoksa çekmemiz gereken veya ödememiz gereken bir bedel mi var, yoksa burnumuzun sürtülmesi mi lazım.

Hadi gelin eski yeni ayrımı yapalım hangi eski üye depo taşımaya geliyor, hangi eski üye bize derneğin yapısını anlatıyor hangi eski üye derneğin şu en önemli günlerinde insanları birlik olmaya teşvik ediyor, hangi eski üye ya çocuklar siz yenisiniz sizin istekleriniz, bir isteğiniz var mı diye soruyor.

Ne kadar kötü bir ayrım değil mi arkadaşlar. Şahsım adına konuşuyorum AKUT’la varolmadım buranın vereceği kimliğe, tuluma, bilmem neye ihtiyacım yok. Beni tanıyan herkes bilir yaşantımın her döneminde insanlara yardım etmek için elimden geleni yaptım, istedim ki en azından yaşantılarımla, ne bileyim doğru insanlarla organize olarak insanlara yardım edeyim, kabul ediyorum bu derneğe geç geldim, milletimizin genel huyudur başına bir şey gelmeden bazı şeylerin değerini bilmez.

Açık ve samimi söylüyorum arkadaşlar eğer bu olayların sebebi bizsek ve eğer her şey yoluna girecekse şahsım adına çekip gitmeye razıyım. bu gün AKUT olmazsa bilmem ne KUT var gider onlarla çalışırım o da olmadı sivil savunma var, ama dedim ya en büyük isteğim devlet’den en ufak bir destek almadan halka umut ışığı olmuş bu derneğe hizmet vermek.

Lakin görüyorumki arkadaşlarımız ne kadar eğitim alsada hâlâ beyinlerine demokrasi kelimesinin tam anlamını

yerleştirememişler. Sizden bir ricam var lütfen çıkın bir dahaki toplantıda biz sizi istemiyoruz deyin bizde bilelim, nedir bu ya her mail de yok biz eskiler söyledik böyleydik bizmi dedik insanlara istifa edin diye, biz mi derneği şu kötü duruma düşürdük.

Çıkın söyleyin sizi istemiyoruz diye biz de siz iyi olarsınız diye çekip gideriz tabi problemler bitecekse. Kusura bakmayın biraz sinirlendim umarım anlayışla karşılırsınız.

Bu saçmalıklardan nihai olarak kurtulabilmek amacıyla derneğin başkanı olarak Şubat ayı başında, 8 Mart 2000 tarihi için Olağanüstü Genel Kurul kararı aldırıldım Yönetim Kurulu'na. Ancak hiç beklenmedik bir şekilde 29 Şubat 2000 tarihinde İskender'in çok acı kazası yaşanınca doğal olarak 8 Mart'ta Genel Kurul toplantımızı yapamadık ve 22 Mart'a erteledik. Nitekim 22 Mart 2000 tarihinde gerçekleşen Olağanüstü Genel Kurul toplantısında da ekibimle birlikte yine oyların %90'ından fazlasını alarak *(98 üyenin 92 geçerli oyunun 87 tanesini ben almıştım)* yeniden yönetime gelmemizin ardından, zaten beklenen kopma, ne yazık ki kaderin bir cilvesi olarak tam İskender'in kazasından sonra yaşandı.

22 Mart 2000 tarihinde yapılan Olağanüstü Genel Kurul'da yeniden yönetim görevini alınca bu çok konuşan azınlık taktik değiştirdi ve bir hafta sonra, 29 Mart 2000 tarihinde, ağır suçlamaların ve bir dolu iftiranın olduğu bir dilekçe ile AKUT'tan istifa ettiklerini açıkladılar. Ancak bunu öyle bir planla ve kurguyla yaptılar ki, tam o dönemde AKUT'un üzerine gitmek için fırsat kollayan bazı basın mensupları için harika bir malzeme oldu bu. İftira dolu istifa dilekçelerini sadece AKUT'a değil, dağcılarının kullandığı ve medyanın ulaşabileceği ortamlara da yolladılar. Sonrasında ise sürece büyük bir şevkle medyanın fırsat kollayan bazı kanalları da girdi ve bize kendimizi savunma hakkımızın bile verilmediği sayısız yalanın söylendiği, suçlamanın yapıldığı bir hale dönüşüp süreç tamamen kontrolden çıktı.

Bu istifacıların görüşleri ve yorumlarına gazetelerde sayfalarca yer verildi de, bizim kendimizi savunma hakkımız bile doğru dürüst kullandırılmadı. O günlerdeki bazı gazetelerin baş-

lıkları şu şekildeydi; “*Sen de mi AKUT*”, “*AKUT’ta neler oluyor*”, “*AKUT rant pazarına döndü*”, “*Yolsuzluk iddiaları derneği sarstı*”, “*Nasuh Mahruki götürücülükle suçlandı*”, “*AKUT 4 şiddetinde sallandı*”, “*Nasuh eskisi gibi değil*”, “*AKUT’ta istifa depremi*”, “*Paraları cebe atıyorlar*”, “*Gözbebeği dernekte rant kavgası çıktı*”, “*Mahruki’ye ağır suçlama*”, “*AKUT’ta deprem*”, “*AKUT’ta artçı şok*”, “*AKUT’ta kötü kokular*”, “*AKUT koma-ya girdi*” gibi bizi hem çok yaralayan hem de onurumuzu ciddi şekilde kıran başlıklar atıldı birçok gazetede. Hem de hiçbir araştırma yapılmadan. Birileri bu fırsatı kolluyormuş uzun zamandır.

Bu kitabımla bütün bu hakaretleri sahiplerine geri iade ediyorum...

Bu zor günleri; o günlerde AKUT’un 2. Başkanı Demir Kardeş ve Genel Sekreteri Melih Fidan’ın güçlü ve kararlı liderlikleri sayesinde atlatabildik. Hem içeriği bir arada tuttular, hem de dışarıya doğru mesajların açık olarak iletilmesini sağladılar ve hiçbir konuda taviz vermediler.

Bu haberleri gündeme taşıyan medya mensupları, istifa edenlerin üçünün de sürekli olarak AKUT’un kurucu kadrosunda olduğu haberini geçti, oysa web sayfamızda dernek tüzüğüne bakarsalar, bu kişilerin kuruculardan olmadıklarını hemen görebilirlerdi. Ancak burada asıl anlaşılması gereken konu, Ağrı Dağı’ndaki kaza sonrasında Fatih Altaylı’nın konuya ilgisi nasıl İskender’in ardından olayın gerçek boyutunu ortaya çıkartmak değildiyse, bu kişilerin üzerinden yapılan haberlerin de, birtakım hatalar varsa düzeltilmesine önayak olup AKUT’a bir fayda sağlamak olmadığının aşikar olduğuydu.

AKUT gibi sürekli iyi işlerle anılan bir kurumda, bir yerden sonra iyi şeylerin bir haber değeri kalmıyormuş. Eğer AKUT’ta kötü bir şey olursa haber değeri vardır düşüncesi ile hareket edilerek, gözümüzün bebeği AKUT’umuza, gerçekte ise sizlere, yani Türk milletine ait olan AKUT’a ciddi bir zarar verildi.

Daha 6 ay öncesine kadar ülkenin en fedakâr, en yürekli, en kahraman insanları olarak yere göğe sığdırılamayan AKUT gönüllüleri ve başta şahsım olmak üzere AKUT’un lider kadrosu

bir anda yolsuzlukların, ahlaksızlıkların, paraları cebe indirmelerin, anti demokrarik uygulamaların sorumlusu olarak ilan edildi ve kendimizi savunma hakkımızın bile verilmediği acımasız bir yargısız infaz süreci yaşandı.

FATİH ALTAYLI İLE YAŞANAN SORUNLAR VE TEKE TEK PROGRAMI

Fatih Altaylı ilerleyen günlerde, AKUT ve Nasuh Mahruki hakkında zehir zemberek yazılarına 3 Nisan 2000 ve 5 Nisan 2000 tarihlerinde de devam etti. 3 Nisan tarihli, “AKUT’ta neler oluyor” başlıklı yazısında; “AKUT’un kurucularından ve üyelerinden bazıları istifa ettiler” diye başlıyor ve “Kuruluş gününden bu yana dernekte çalışan kurucular istifa ediyor. AKUT’u ele geçirenler ise kınıyor” diyordu. Arkasından da, “Başta İskender Eğdir, bir grubun pırıl pırıl bir girişim olarak başlattığı AKUT, biraz medyanın şişirmesi, biraz halkın yoğun ilgisi ve çokça da kimi AKUT üyelerinin bu ilgiyi kişisel ranta dönüştürme niyeti yüzünden yanlış yola saptı.” gibi hem yalan yanlış bilgiler veriyor, hem de altı boş iddiaları birer gerçeklikmiş gibi köşesinde kullanıyordu. (Ek: 54)

Daha bu yazının üzerinden iki gün geçmeden, bu sefer 5 Nisan’da “Yoldaşlar it olur mu?” başlığıyla daha saldırgan bir yazı yazdı köşesinde. Sanırım çok tekrar edilirse belki daha inandırıcı olur diye düşünüldüğü için bu istifa eden 3 kişinin yine AKUT kurucuları olduğu ifadesi yazının merkezindeydi. Hatta nasıl böyle bir yargıya kapıldığını anlayamadığım bir şekilde; “Nasuh Mahruki için dün “it” bendim. Bugün ise AKUT’u birlikte kur-

duğu arkadaşları it olmuş.” gibi çok gereksiz ve kaba bir söylem kullanmıştı. Arkasından da şunları eklemişti; “Benim haftalar önce AKUT’la çeşitli isimleri özdeşleştirmeyin derken ne kadar haklı olduğum ortaya çıktı. Bakın güzelim girişim nasıl yerle bir oluyor. Toplumdaki oluşan sempati, AKUT kelimesini sihirli bir anahtara dönüştürünce, kişilik transformasyonu başlıyor. AKUT’a hediye edilen cipler bar kapılarına çekiliyor, ‘Trophy’ düzenleyicileri ile pazarlıklar yürütülüyor. AKUT kişisel çıkarlar için kullanılan bir araç oluyor.” Ne anlama geldiği belli olmayan ama tam çamur at izi kalsın düşüncesiyle yapılmış bir dolu uydurma saptamanın yanı sıra, AKUT’a hediye edilen ciplerin barlara çekilmesi, Trophy’cilerle pazarlıklar yürütülmesi –ne pazarlığıysa artık– gibi garip ifadeler de kullanmıştı. (Ek: 55)

Artık tam bir sorun haline dönüşen bu olayı iyice pekiştirmek için, 18 Nisan 2000 tarihinde yayınlanacak olan “TEKE TEK” programında; “AKUT’ta son gelişmeler”, “AKUT tartışmasında son nokta konuluyor”, “AKUT’un içindeki depremde son gelişmeler” başlıklarıyla gazetelere de ilanlar vererek AKUT ve Nasuh Mahruki ile ilgili konulara son noktanın koyulacağını duyurdu. Bu ilanların içeriğini de sizle paylaşmak istiyorum. Bu kurucu üye yalanı yine elbette ki başköşedeydi ama bu kez dahası da vardı. Bakın ne iddialar vardı yayınlanacak program hakkında; “İstifa eden 3 kurucu üye ve usta dağcılar AKUT gerçeğini bu akşam Altaylı’ya anlatacaklar. İskender Iğdır ölüme mi terk edildi? AKUT nasıl bu hale geldi? Arama Kurtarma takımını dağılma noktasına getiren sebepler neler?” Bu ifadeler henüz program yayınlanmadan bile izleyiciyi zaten belirli bir yönde şartlandırmaya yönelik seçilmişti. AKUT’un dağılma noktasına geldiği iddiası gibi, ama kazanın üzerinden 49 gün geçtikten sonra İskender Iğdır’ın ölüme mi terk edildiği sorusunu, hem de gazetelere ilanlar vererek sorabilmek bence çok özel bir ruh hali gerektirirdi. (Ek: 56)

Program boyunca, ortak noktaları Nasuh Mahruki’ye karşı düşüncelere sahip olmak olan 7 kişi sayısız gerçek dışı beyanda bulundu ve Fatih Altaylı da gayet kurnazca bu iddiaları kışkırtarak 1-1.5 saat boyunca bana hep birlikte hakaret ettiler, akıl almaz şeylerle suçladılar ve küçük düşürdüler. Hiç tanımadığım

insanları kurtarmak için bile oradan oraya koşturan beni; en sevdiğim dostlarımdan birini aramamakla, arama kurtarma çalışması yapmamakla suçladılar, hatta lafı cinayet gibi kaza noktasına bile getirdiler. Yayın akışı sırasında ekranın altından sürekli olarak programa telefonla katılmak isteyenler için telefon numaralarını geçirdiler ama defalarca denememize rağmen AKUT’tan arayanları canlı yayına bağlamadılar.

Bu programdan sonra Ayşe Arman bizi tarafsız bir gözle dinleyip, 24 Nisan tarihinde *Hürriyet* gazetesindeki köşesinde AKUT’luların yorumlarına yer verdi. (Ek: 57) Aşağıda bu yorumlardan bazılarını bulabilirsiniz.

AKUT Antalya Ekip Lideri Yılmaz Sevgül şunları söylüyor Ayşe Arman’a; *“Önce Fatih Altaylı’ya programının adını hatırlatayım; ‘Teke Tek’ Nerede karşıt görüşler? Ben sadece 6 kere aradım. Her seferinde oyaladılar ve bağlamadılar. O zaman neden telefon numarası veriyorlar? Amaç boş kaleye gol atmaktır mı? Benim adım geçiyor. Allah aşkına bana cevap hakkı doğmuyor mu? Ben anlamadım bu işi.”*, *“... biz dün ne idiysek bugün de oyuz. 120 asil üyeden üçü istifa etti. Bu AKUT’un parçalandığı, bölündüğü anlamına gelmez. Bağlanabilseydim programa bunları anlatacaktım.”*

AKUT ikinci başkanı Demir Kardaş da, Ayşe Arman’ın röportaj sırasında sorduğu; *“Bütün bu rakamların çarpıtıldığını düşünüyorsanız, neden programa bağlanıp bunları söylemediniz?”* sorusuna şu cevabı veriyor; *“13 dakika hatta açık bekledim. Tolga diye biriyle konuştum. Bana dedi ki, ‘önümüzdeki programda bunları söyleyebilirsiniz.’ Ben de, ‘aynı insan kitesine hitap edemeyeceğimi söyledim.’ Sonunda bağlanamayacağımı söylediler.”*

AKUT Genel Sekreteri Melih Fidan da *“Beni de bağlamadılar”* diyor.

Kaza sonrasında İskender’in yanına Yılmaz Sevgül’le birlikte ilk ulaşan AKUT Ankara ekibinden Ertuğrul Melikoğlu da benzer sıkıntılarla karşılaşıyor telefonla bağlanmaya çalıştığında ve şunları anlatıyor; *“Sarıldım telefona. Programı aradım. Geri*

arayacaklarını söylediler, aramadılar.”, “AKUT bir kişinin ya da birkaç kişinin oluşturduğu bir şey değil ki. İskender’in kazasının AKUT’u karalama kampanyasında kullanılması beni çok rahatsız ediyor.”

Bu röportajın üzerine Fatih Altaylı kendi köşesinde bana 4. defa yer ayırarak, Ayşe Arman’ın 24 Nisan’da AKUT’lularla yaptığı röportajı da, hemen ertesi günü 25 Nisan’da yine kritik etmekten geri duramıyor ve *“Sınıf kavgası değil bu”* gibi garip bir başlık altında, benim yanımda 9 kişinin öldüğü gibi tamamen uydurma bir şey söylüyor ve şunları ekliyor; *“Ayşe de çanak socularla Mahruki’yi temize çıkarmaya çalışıyor”, “Nasuh bana 3. sınıf gazeteci ve 3. sınıf televizyoncu diyor. 1. sınıf dağcının yanında şimdiye dek 9 kişi ölüyor. Depremzedelere yardıma yanında sevgilisiyle gidiyor. O yüzden 1. sınıf oluyor herhalde. Mahruki beni bıraksın da vicdanı ile hesaplaşsın önce”*

Vicdan ha, ben buna ne diyeyim ki artık. Herhalde bu ülkedeki vicdanı en rahat insanlardan biri benim. Kaçımıza 100’den fazla can kurtarmak, 700’den fazlasının kurtarılmasında da payı olmak nasip olmuştur bir ömürde...

Sonuç olarak bu konu zaten başlangıcında da AKUT’a bir fayda sağlama amacını gütmemişti, bitişinde de gütmeydi.

Gelelim Teke Tek programında yapılanlara. Programda kendimi savunma hakkı verilmeden bana yöneltilen suçlamaları bir ibretlik belgesi olarak buradan sizlerle de paylaşmak istiyorum; Bırakın sebep olmayı, nasıl olduğunu bile görmediğim bir kazanın sorumluluğunu bana yüklemeye çalışarak İskender Iğdır’ın ölümünden sorumlu olmakla, kazadan sonra İskender’i aramayıp ölüme terk etmekle, bu olay sonrasında AKUT’tan istifa eden arkadaşlarımın arkasından *“it ürür kervan yürür”* diyerek birlikte yola çıktığım arkadaşlarıma değer vermemekle, *(konuyla hiç ilgisi olmayan bu sözü çok başka bir konu için ve başka bir zamanda söylemiştim)* kaza ile ilgili gerçekleri gizlemekle, Türk halkının gönül verdiği bir oluşumu dağılma noktasına getirmekle, Ağrı Dağı’na tırmanan ekibin sorumluluğunu üstlenmemekle, bulguların İskender Iğdır düştüğünde ölmediğini gösterdiği halde arama yapmayarak ölüme sebebiyet vermekle, *(bu*

vicdansızlığa ve ahlaksızlığa söyleyecek söz bulamıyorum) olayın kapanması için ekipte bulunanlara fikir empoze etmekle, sponsor bulamayacağım için hatalı olduğumu kabul etmemekle, hatamı gizlemekle, yaptıklarım ile hatalı olmaktan çıkıp suçlu olmakla, AKUT’la ilgisi olmayan bir kazaya ilişkin açıklamayı, AKUT’ta yaparak kendimi aklamakla, *(kazayı yaşayanlar da, kazaya kurban giden de, arama kurtarma çalışmasını yapanlar da AKUT’luyken –Türk Silahlı Kuvvetleri’nin eşsiz desteğini burada anmamız gerekir– konu nasıl AKUT’la ilgili olmuyor bunu hiçbir zaman anlayamadım –otel salonu mu kiralayacaktık bu toplantı için)* kurtarma çalışmalarını şova dönüştürmekle, dağcılık etiğine– sporcu ahlakına yakışmayan davranışlar sergilemekle, ben merkezci davranmakla, Düzce Depremi’ne kurtarma çalışması için giden helikopterden arama kurtarmacı bir şahsı indirip yerine kız arkadaşımı bindirmekle, *(buna ne diyeceğimi bilemiyorum –yalan söylemenin de bir ölçüsü– mantığı olur)* AKUT’tan uzaklaştırılmamı gerektiren kişisel yanlışlar yapmakla, AKUT’u bir gelir aracı, bir rant olarak kullanmakla, halktan alınan paraları lüks otellerde harcamakla, *(iftira atıp açıklama yapmamak ne kadar kolay bir şey değil mi –hele karşınızdaki kendini savunamıyorsa)* bilgiyi tekelleştirmekle, AKUT’u kişisel amaçlarla kullanmakla, kişisel rant elde etmekle, vs, vs.

Nasıl bir “Teke Tek” programıysa bu. Bir tarafta boş bir kalle, öbür tarafta da karşılarında kimsenin olmamasının rahatlığıyla ve sürekli altyazıda ilan edilmesine rağmen telefonla da kimsenin bağlanamayacağının garantisıyla atıp tutan 7 kişi, bir de Fatih Altaylı.

İyi maç doğrusu!

Şu anda en çok merak ettiğim şey; bu ahlaksız oyunun bir parçası olan ve/veya alet olanların bugün veya ileride yaşları ve dünya görüşleri olgunlaştığında vicdanlarıyla nasıl bir hesaplaşma yaşayacaklarıdır...

Türkiye’nin bir hukuk devleti olduğuna inancım önemli ölçüde yara almış olsa da, hukukun kendisine olan inancım nedeniyle yedi yıldır sabırla ve kararlılıkla hukuk mücadelesi veriyorum.

rum. Bu süre içerisinde tahmin edebileceğiniz gibi, AKUT'u ve beni ilgilendiren, kamuoyuna duyurmak istediğimiz haberlerin paylaşılmasının da kapalı kapılar ardında her fırsatta engellendiğini bilmem söylememe gerek var mı? Hiç sordunuz mu kendinize; *"bu AKUT ne yapıyor, bu Nasuh Mahruki nerelerde, neden artık medyada pek görünmüyorlar"* diye. Elinizi vicdanınıza koyup bir sorun kendinize; nerede ise 24 saat en seviyesiz ve kalitesiz programların yayınlandığı, her şeyin magazin ve televole anlayışıyla yorumlandığı, topluma hiçbir faydası olmayan insanların ve yaptıklarının rol model olarak sunulduğu bir televizyonculuk anlayışının hâkim olduğu bu ortamda, acaba gönüllülük ve karşılıksız yardım ilkeleriyle 700'den fazla can kurtaran AKUT'un yaptıkları kamuoyu ile hak ettiği kadar paylaşıyor mu diye.

İskender'in kazası, Türkiye'de ilk kez bir dağ kazasının bu kadar uzun süre gündemde tutulduğu bir olay olarak basın tarihinde yerini aldı. Bu ülke bugüne dek 40'tan fazla dağcısını dağ kazalarında kaybetti. Bunlardan hiçbiri bu gazeteciler veya televizyoncular tarafından anmak için bile konu edilmedi. Ülkemiz iki Dağcılık Federasyonu başkanını dağ kazalarında kaybetti ve ikisi de en fazla 2-3 gün gündemde kaldı da, İskender'in kazası babacığı da bu acıya dayanamayıp aramızdan ayrılıncaya dek gündemde tutuldu.

Bir baba düşünün ki; ne yapacağını bilemez halde evlat acısı ile yanarken, dört bir yandan evladının kazasının bütün sorumlusunun evladıyla kader birliği yapmış Nasuh Mahruki olduğu düşüncesi ile her gün karşılaşmak zorunda bırakılsın. Yusuf amca, İskender'in babacığı; bütün acılarına rağmen defalarca AKUT'u ve bizi korumak için açıklamalar yapmak zorunda kaldı, **(Ek: 58)** hatta bir basın duyurusu bile yayınladı.

Aşağıda bu basın duyurusunu okuyabilirsiniz;

Sevgili oğlumuz, kardeşimiz, biricik İskenderimizi 29.02.2000 tarihinde, Ağrı dağında meydana gelen acı bir kazada kaybettik.

İskender çok iyi bir dağcı, tecrübeli bir doğa adamıydı. 12 yıllık aktif dağcılık hayatında kendisini çok iyi yetiştirmiş, bu sporu en iyi şekilde ve çok severek yapmıştır. Zirve

dönüşü sırasında olan bu olay tamamen şanssız bir kazadır. İskender'imizin başına geldiği gibi, diğer arkadaşlarının da başına gelip, hepsini kaybedebilirdik.

Olayda herhangi bir ihmal, kasıt veya kötü niyet olduğunu düşünmüyoruz. Çünkü biliyoruz ki, onlar İskender'in çok uzun yıllardan beri birlikte olduğu, güvendiği, en az İskender kadar tecrübeli can dostlarıydı. Eğer kaza sırasında yapabilecekleri birşey olsaydı, aynen İskender'in onlar için yapacağı gibi, kendi canlarını tereddütsüz tehlikeye atıp, onu kurtarırlardı.

Kaza sırasında arama kurtarma çalışmalarına katılan tüm ekiplere, Türk Silahlı Kuvvetlerine ve Devletimize, ailemizin bu çok zor döneminde yardımlarından dolayı teşekkür ederiz.

Ailesi olarak acımız sonsuzdur. Bu acılı günlerimizde basında çıkan birtakım haberlerden fazlasıyla etkilenmekteyiz ve acımız daha fazla artmaktadır. Bu olayların daha fazla büyütülmeden sonlandırılmasını rica ediyoruz.

İskender'in Babası

Yusuf Iğdır

İçine attığı dayanılmaz acıya rağmen, oğlunun arkadaşlarını korumaya çalışan, ancak medyamızın ve ne yazık ki dağcılığımızın ahlaki değerlerini yitirerek gözü hiçbir şeyi görmez olmuş bir kısım mensuplarının, İskender'in kazasını 6 - 7 hafta boyunca gündemde tutma çabaları sonucunda, Yusuf amca bu acıya daha fazla dayanamadı ve 52 gün sonra biricik oğlunun yanına gitti. (Ek: 59)

Allah bu yiğit oğula da, yiğit babaya da rahmet eylesin. İstemeden de olsa sebep olduğumuz acılar için umarım ruhları bizi affeder...

Hayatımın en üzüntü verici süreçlerinden biri olan bu dönemde sizlerin desteğiyle atlatabildim. Bu süreçte sizlerden gelen ve bana muazzam bir direnme gücü veren destek mesajlarınızın bir kısmını da, kitabımın bu bölümünde sizlerle paylaşmak istiyorum.

Her birine çok teşekkür ederim; onlarsız yapamayabilirdim...

Öncelikle çok değerli arkadaşınız İskender Iğdır'ın elim bir kaza sonucu yitirilmesinden duyduğum üzütüyü ifade etmek isterim. Hayatını insana ve doğaya adanmış böyle kişilerin zamansız kaybı beni her zaman derinden yaralamıştır. Şahsınızda tüm AKUT camiasına başsağlığı dilerim. Ümit ediyorum bu yitirilmişliğin ardından nice İskender'ler doğar. Ülkemizin böyle insanlara her zaman ihtiyacı olduğu kanaatindeyim. Ulusal basından takip edebildiğim kadarıyla görüyorum ki, İskender sağlam karakterini, vakur kişilik sergileyen babasından ve ailesinden almış, siz yakın dostlarıyla birlikte de perçinlemiş ve zenginleştirmiş.

Bazı özdeyişler vardır ki insanı etkiler. Beni de etkileyen bir özdeyişi aktarmak istiyorum; *"hayatımız, yaptığımız tercihlerin toplamıdır."* Sizlerin ve İskender'in tercihleri, yani yaşam felsefesi herkesçe malum. Bu tercih, bu yaşam tarzı çok sevdiği doğanın onu koynuna almasıyla son buldu. Huzur içinde yatsın.

Sizlere eleştiri getirenlere bugüne kadar gösterdiğiniz sağlam davranış biçimiyle gerekli cevabı verdiniz zaten. Bazıları sizlerin medya önüne çıkmanızdan ve onurlu davranışlarınızdan rahatsız oluyor galiba.

Sevgili Nasuh,

Başın sağolsun çok üzüldüm. Unutma ki bu ülkede herkes yaptığın şeyleri takdir ediyor ve sonuna kadar yanındalar...

Bu güne dek yaptığın ve yapmaktan yılmayacağın tüm iyilikler için binlerce teşekkürler.

Ne olur doğru bildiğin yoldan şaşma...

Sana ve AKUT'a ve İskender'i tüm sevenlere bas sağlığı dilerim.

...

Tüm Türkiye gibi ben de acınızı paylaşıyorum. İskender Iğdır'ın ailesine ve sizlere sabır diliyorum. Basında çıkan terbiyesizliklerin sizi üzmesine lütfen izin vermeyin.

...

O ŞİMDİ AKUT CENNET TEMSİLCİSİ...

Öncelikle geçirdiğiniz kazadan dolayı ve genç bir arkadaşınızı kaybetmenin acısı için size ve tüm arkadaşlarınıza

baş sağlığı dilerim. Eminim ki sevenleriniz ve bizler her zaman sizlerin yanınızda ve arkanızda yer alacağız. İskender de bu tırmanışa çıkarken başına gelebilecek her türlü tehlikeyi göze alarak bu yolculuğa çıkmıştır. Ancak sevgili ve saygıdeğer gazateci birkaç arkadaşın size yönelik tenkit ve saldırısını tek kelimeyle kınıyoruz. Çünkü her insanın bu tür yolculuklara ve tehlikeli spora başlarken her türlü kaza ve tehlikeyi göze alarak böyle bir harekete kalkışacak öz güveni ve hür iradesi vardır.

Böyle bir kazanın olmasını kimse istemezdi, kimse kimenin canına mal olacak bir harekette bulunmak istemezdi ama oldu ve yaşandı. Üzücü bir durum ama İskender Türk dağcıları ve AKUT üyesi şehidi olarak hiçbir zaman kalplerimizden silinmeyecektir. Beni üzen aynı gazetede çalıştığınız bir arkadaşınız sizi tenkit etmesi ama eminim halkın sağduyusu böyle karalamaları dikkate bile almayacaktır.

...

Sizin ve tüm arkadaşlarınızın acısını paylaşıyor ve sabır diliyoruz. Ve lütfen, bazı kendini bilmez, ne dediğini bilmez, kompleksli kişilerin sizi üzmesine izin vermeyin.

...

Duygularım yoğun ve biçare. Gül yüzlü İskender'in acısını paylaşmak istemek gibi bir hakkım var mı acaba. Siz aynı güzellikteki iki insanın paylaşımlarını ne bilebilirim, ne de yaşayabilirim. Tek bilebildiğim samimiyetimidir. Bazen, kısacık zaman dilimlerinde koca man bir hayatı paylaşırsınız. Bir ömre bedel.

Ne mutlu size.

...

Ben çok üzgünüm ama tabii benim hissettiklerim seninkilerin yanında hiçbirşeydir. Sana başın sağolsun demekten başka bişey diyemiyorum. başın sağolsun... Sana sabır diliyorum, hem de sürekli... Kendini bilmez terbiyesizlerin ne söylediğine aldırmadığını umuyorum.

...

Dünkü basın toplantısında gereken cevabı çok iyi verdiniz umarım anlaşılmıştır dedim ama anlaşılmamış ki akşam Savaş Ay'ın programında bir özür gelmedi. Herhalde sayın

Altaylı bilgi topluyor. Ben kendisine bunu yakıştıramadım, eminim diğer okuyucuları da benimle aynı fikirdedir. Neyse daha fazla canınızı sıkmak istemiyorum.

...

Ben 17 yaşında İzmit’li bir depremzedeyim.

Size olan sevgim deprem sırasında inanılmaz büyüdü. Depremden sonra bir dergide İskender abiyle ilgili bi röportaj okumuş. AKUT içinde isimce tanıdığım birkaç insandan biri olmuştu. Bilmiyorum neden ama o röportaj annemi ve beni çok etkilemiş, ona çok ısınmış ve AKUT dendiğinde benim aklıma sizden sonra gelen ikinci isim olmuştu. Bu arada sizlere “abi” diye hitap ediyorum umarım sakıncası yoktur çünkü sizleri kendime çok yakın görüyorum.

Geçen hafta eve geldiğimde annem ağlayarak bana İskender abinin öldüğünü söyledi. Annem kendini tutamıyor, ağlamaya devam ediyordu. Bende ağladım, ağladım çünkü iyilere bu kadar ihtiyacımız varken bir iyi insanın daha aramızdan ayrılmasına üzüldüm. Sonra bin kat daha üzüldüm çünkü sizin gibi iyi insanları sırf gündemde kalabilmek için nasıl yıpratmaya çalıştıklarını gördüm. Sizler bunları haketmiyorsunuz, hem de hiç.

Özellikle, Nasuh abi sana karşı bazılarının tavrı var galiba bu kadar iyi olmanı kıskanıyolar. Deprem zamanı bile senle ilgili bi sürü saçma salak haber çıktı. Yok efendim dinin neymiş... Biliyor musun Nasuh abi, istersen ateist ol, bu hiçbirimizin umrunda değil, biz seni yaptığın işlerle sevdik. İşte onlar bunu anlamıyorlar. 0-6 yaş grubu bile böyle haberden sıkılır.

Dün saat üçe kadar annemle A Takımını izledik. Tek kelimeyle sinir olduk. Şiddeti sevmem ama Fatih Altaylı’nın ağzını burnunu kırmak istedim hem de öyle bi istedim ki... Ölü bi insana saygısı olmadığı için, senin gibi iyi bir insana kendi pisliğini, çamurunu atmaya kalkıştığı için.... Bu ülkenin medyasının böyle bir huyu var iyi insanları korumak yerine karalamaya çalışmak gibi. Sonra da bütün insanlar bir fırsatını bulduğunda yurtdışına gidip orda yaşamaya başlıyor.

Sizin ve AKUT’un yıpranmayacağını biliyorum, buna inanıyorum. Sizin arkanızdan gelecek, sizin izinizi takip edecek birçok genç var, ama o tarz insanların arkasından

gelecek milyonlar olmayacak... Belkide bütün bunları sizlerin başarılarınızı kıskandıklarından yapıyorlardır...

İnşallah ben de bu sene üniversiteyi kazanırsam ileride dağcılık kursları alıp, bu sporla uğraşmak ve bir gün AKUT'un üyesi olmak istiyorum; depremde kaybettiğim insanlar için bişey yapamamıştım, ilerde başka insanlar için birşey yapıp bunun acısını hafifletmek istiyorum, başka insanlara faydam olsun istiyorum...

Tekrar hepinizin, hepimizin başı sağolsun, yaşadıkça İskender abiyi unutmayacağım.

...

Ben bir opera şarkıcısıyım ve Rize yaylalarına yaptığım bir trekking gezisi dışında, dağcılıkla ilgili en ufak bir bilgi sahibi değilim. Bu nedenle size yazılı ve sözlü basında yapılan eleştirileri teknik olarak değerlendirme şansım yok. Ancak yüreğimin gözüyle baktığım zaman bile, yapılan tüm eleştirileri çok zamansız, mesnetsiz ve acımasız buluyorum, hele bugün *Hürriyet* gazetesindeki yazınızı okuduktan, ne kadar büyük bir üzüntü ve yıkım yaşadığınızı gördükten sonra bu yazıyı yazmaya karar verdim.

Benim söyleyeceklerim sizin için ne değiştirir bilemiyorum, ama "tahammüden" arkadaşınızın ölümüne seyirci kaldığınıza, yetersiz bir ekip başı olduğunuza, veya neredeyse para ile satın aldığınız dağcılık birikimi ve başarılarınızla ilgili söylenenlere inanmak akıl dışı!

Sizin sansasyondan uzak samimiyetiniz, idealizminiz ve alçakgönüllülüğünüz bize basın yoluyla yeterince yansıdı ve söylenenler bunu değiştirmeye yeterli değil.

Size en çok destek olunması gerekirken, böyle acımasızca köstek olunması sizi incitmesin lütfen. Bizim, sizin ve arkadaşlarınızın varlığı ile duyduğumuz gurur, huzur ve yapacaklarınıza olan inancımız, belki böyle bir zamanda duymaya ihtiyacınız olan şeylerdir diye yazıyorum.

...

İlk önce sevgili kardeşimiz İSKENDER İĞDIR'ın kaybından dolayı size ve AKUT ailesine taziyelerimi bildiririm. Bazı köşe yazarları İSKENDER İĞDIR'ın kaybını size yükleme gayreti içine düştüler. Ne sizin basın açıklamasını, ne de 05-03-2000 tarihindeki yazınızı beklemeden karalama

kampanyasına dönuştürdüler. Profesyonel davranışlarınız ve hiçbir polemige girmemeniz güzel bir davranıştı.

...

Her pazar gibi bugün de sabah çayımı almış içiyordum. Bir yandan da gazetelere göz gezdiriyordum, işte o sırada yazınızı gördüm. Bu hafta belki yazmazsınız diye düşünmüstüm çünkü oldukça yorgun olmalıydınız, hem fiziken hem ruhen. Ama yazınızı görünce çok sevindim ve okudum, okurken gözlerim yaşlarla doldu. İnaniyorum ki benim gibi birçok insanın bu yazıyı okurken gözleri yaşarmıştır. Bütün olanları büyük bir yüreklilikle anlatmışsınız daha sizden ne isteyebilirlerki. Dün akşam istemeyerek de olsa A Takımını izledim, umarım o programla bu olaya bir nokta koymuşlardır. Sizleri artık rahat bıraksınlar, sizleri üzerken bizleri de üzüyorlar. Hepimiz üzüyoruz ve hepimiz sizin arkanızdayız. Sadece gençler değil, anneler babalar da...

Yazınızın sonunda dediğiniz gibi, artık arkanızda hem bir meleşiniz hem de bizler varız.

...

Bu memlekette iş yapan insanları üzmeye, küstürmeye ve kırmaya bahane arıyoruz maalesef. Çamur at izi kalsın politikası genlerimize işlemiş. Nerede dürüst, yaptığı işi doğru düzgün yapan, sevilen, saygı gören, takdir edilen insan ya da kurum varsa ilk fırsatta yok etmeye, adını kirletmeye, saygınlığını zedelemeye can atıyoruz. Ama lütfen hiç olmazsa Nasuh Mahruki için bunu yapmayalım. Allah'tan gelen bir kaza sonucu yaşanan facianın sorumluluğunu O'na yıkıp da bu idealist insanı küstürmeyelim. Çünkü toplum olarak böyle insanlara ihtiyacımız var. Her zaman....

Bu kez atılan çamur atanın ellerine yapışsın!

...

Arkadaşınızın ölümüne gerçekten çok üzüldük. Böyle üzücü bir olayda dahi kötü niyetli insanlar çıkabiliyor. Siz onlara aldırmayın, kendinize iyi bakın çünkü siz önemli bir insansınız, hayat devam ediyor...

...

Birkaç gün önce yaşadığınız kazadan dolayı size ve arkadaşlarınıza geçmiş olsun diyoruz ve kaybettiğiniz çok

değerli arkadaşınız için size ve AKUT'a başsağlığı diliyoruz. Ayrıca kaza hakkında yapılan yorumların haksız olduğuna inanıyoruz. Sakın moralinizi bozmayın ve kendinize inancınızı kaybetmeyin. Türkiye'nin size ve arkadaşlarınıza gerçekten ihtiyacı var.

...

Çok güçlü ve çok geniş bir yüreği var AKUT'un. İskender de bu yüreğin bir parçasıydı. Bilmiyorum bir yerlerde bizleri ve sizleri izliyor olduğuna inanıyorum. Herkesin onun gidişi ardından çok üzgün olduğunu da ve onu yattığı yerde rahatsız etmeye çalışan bir grup zamansız, bilgisiz ve küstah insanın haddinden gelineceğine de inanıyorum. Kendim için söylüyorum, hiç tanımadığım insan için gözyaşı döküyorum. Hiçbir psikolojik rahatsızlığım yok ama bu kadar yoğun hissediyorum garip bir şekilde acısını. Yüreğim inancım hep sizin yanınızda ve sivri dilim de hep size cephe almaya çalışan kendini bilmez üç beş çapulcu karşısında olacak. Keşke sizler yani AKUT için ve İskender için gerçek anlamda bir şey yapabilseydim. Sevgi, umut mücadele hep kanatlarınızda olsun ve canlı olan, yaşam olan her yerin, her şeyin üzerine kanatlarınızdan süzül-sün...

...

AKUT olarak sizlerin son zamanlarda Türkiye'de faaliyet gösteren en düzgün ve disiplinli kurum olduğunuza inanıyorum. Başınıza gelen bu üzücü olayın tamamen bir şanssızlık olduğunu düşünüyorum. Size gösterilen haksız ve yersiz eleştirilerin hiçbirine katılmıyor ve desteğe ihtiyaç duyduğunuz bu zor günlerinizde yanınızda olduğumuzu bilmenizi istiyorum. Yaptığınız doğru ve insanlık yararına olan tüm işlerinize bundan sonra daha da sarılmanızı diliyorum. Tekrar başınız sağolsun, acınızı paylaşıyoruz.

...

Birlikte birçok şey paylaşmış olduğun, değer verdiğin, inandığın ve gelecekte bir dolu projeyi yine birlikte gerçekleştirmeyi umut ettiğin bir dostunu, İskender'i kaybetmenin acısını senin kadar derinden olmasa da hissediyoruz.

Hayatını, insanlara yardıma adanmış birini, saçma sapan eleştirilerle hedef tahtası haline getirenlerin üstesinden yine

sen ve senin gibiler gelecektir. Dürüstlüğünden hiçbir zaman en ufak bir şüphe duymadığımız Nasuh Mahruki'nin, kendine ve İskender'in adına yakışacak bir şekilde, yine tüm yüreği ve benliğiyle amacının peşinden koşmaya devam edeceğine inanıyoruz. Bu inancı paylaşanların vereceği güçle yolunun açık olmasını diliyoruz.

...

Gerek basında yer alan dağcılık sporu ile ilgili başarılarınızı, ve gerekse (ve özellikle) başkanı olduğunuz AKUT'un hem Türkiye'deki hem de yurt dışındaki başarılı kurtarma çalışmalarını hayranlıkla takip eden sıradan bir vatandaşıım.

Son günlerde kaza ile ilgili bazı TV kanallarında çıkan şahsınıza yönelik saldırıları kınadığımı bildirmek istiyorum. Dağcılık sporunun "D"si hakkında dahi doğru dürüst fikir sahibi olmadıkları konuşmalarından bile anlaşılan bazı insanların ve bu insanların medyatik ya da gündemde olma kaygılarına alet olan yayıncıların rating uğruna sizi ve sizin şahsınızda AKUT derneğini yıpratmalarına izin vermeyeceğinizi biliyorum.

Deprem felaketinde kurtardığınız hayatlarla gönlünde taht kurduğunuz Türk halkının bir ferdi olarak, bu konudaki düşüncelerimi ve manevi desteğimi aktarmayı sizlere karşı bir borç ve sorumluluk olarak hissettim.

...

Siz bu ülkenin yetiştirdiği en değerli insanlardan birisiniz. Eline geçen ilk fırsatta medyatik olmaya çalışıp size satışanlar da bu ülkenin siyasetçi özentisi yüz karalarıdır. Bizler ve bizim gibi milyonlarca insan sizi tanıyor, inanıyor, güveniyor. Siz bu ülkenin gururusunuz. Sizi yıpratmalarına izin vermeyin.

...

Yüzlerce insanın yarasını sarmak adına günlerce açlığa, yorgunluğa ve korkuya direnmiş olan sizler yaşamınızın anlamını çoktan çözüp varoluşunuzu çoktan gerçekleştirdiniz, tıpkı İskender İğdır gibi...

Masalarının başında oturup duvarlarında asılı olan takvimlerindeki Ağrı'yı seyredip kolayca 'ben olsaydım...' senaryoları yazan birkaç kişi emin olun ki sadece kendi kıs-

kançlıklarının ve kötücül yüreklerinin sözcüsüdür. Dünya-daki her insanın akrabası, her ailenin bireyi oldunuz siz. O alçakca ithamları yazanlar değil sizler bu dünya halkının yüreğindesiniz... Ne söylerlerse söylesinler biz acınıza saygı duymaya, sizlere hayranlık, gıpta ve sevgi duymaya devam edeceğiz... İskender de sizler de şanslısınız aslında, çünkü görevinizi fazlası ile yaptınız. Yozlaşan, kötüleşen dünya ve insana bakıp umutsuzlaşanlar için sevgi, umut ve yaşam sevinci oldunuz...

Bir Kızılderili inanışına göre bir insan kendine yapılan iyiliğin karşılığını 10 insana iyilik yaparak ödemeliymiş...

Bizlerden alacaklısınız...

...

Yaptıkları Türk ve Dünya kamuoyunun önünde olan ekibinizin ve yine yaptığınız tırmanışlar ile kendinizi fazlası ile ispat etmiş bu konuda ne kadar profesyonel birisi olduğunuzu topluma kabul ettirmiş birisi olarak, sizin bu elim kaza ile yıpratılmak istenmesi belki bu kaza kadar bizleri üzmüştür. Özellikle suçlamalar –ki hiçbir dayanağı yoktur, bizleri ziyadesi ile kedere bürüdü.

...

Nasuh Bey, Ben dağlara ve doğaya âşık biriyim, dağcılık konusunda amatör sayılırım ama bu amatörlüğüm ile bile o Fatih Altaylı denilen seviyesiz kişinin ileri sürdüğü iddialara gülemiyorum bile. Bir insan bu kadar cahil olamaz, bilmediği konularda bu kadar dik kafalı olup, biliyor havalarına girip tereciye tere satamaz. Bu şahıs bilinç altına yerleşmiş olan komplekslerini, toplumda sizin gibi başarıları ile ön plana çıkmış insanları hedef alarak, egolarını tatmin yoluna gitmektedir. Bu insan her zaman bardağın boş tarafını görecektir kadar iticidir. İnsanların başarısını çekemez, anti-popülarizm bu insan için bir yaşam biçimidir. Her zaman her şeye saldırmak yaklaşımını bir hayat felsefesi olarak benimsemiştir. Bu şekildeki bir karakteri hiçbir doğa dostunda göremezsiniz, dolayısıyla insani olmayan bir davranıştır. Özellikle insanların acısına saygısızlık, özellikle zamanlama konusunda yapılan böyle bir hata, hatayı yapanın kişiliği konusunda yeteri kadar bilgi verir, örfünü ve geleneklerini bile hiçe sayarak yapılmış böyle hatalar toplum tarafın-

dan affedilmez.

Eğer bir gazetecinin anlatacak bir fikri yok ise ve yine o gazetecinin uzmanlaştığı bir alan yoksa, malzeme sıkıntısı çekecektir ve onun için en kötüsü gündemde kalamayacaktır. İşte böyle bir insan olan Altaylı en kolayını seçerek insanları suçlayarak, saldırarak kendisine malzeme çıkarıyor, malumunuz ki reklamın iyisi kötüsü olmaz.

...

Nasuh Bey, Lütfen bu insanı muhatap alıp cevap verme nezaketini göstermeyiniz, çünkü ekmeğine yağ sürüyorsunuz, sizin ve sizlerin seviyenizde birisi değil ve nezaketten yoksun birisi. Programları seyrettim ve çok üzüldüm. Sizler gerekli açıklamaları lütfen genel olarak basın açıklaması şeklinde yapmaya devam ediniz (-ki yapıyorsunuz), toplumu aydınlatmanın en iyi yolunun bu olduğuna inanıyorum.

Bu tür olumsuz olayların üst üste gelmesinin sizleri yıldırmayacağını biliyorum. Şunu unutmayınız ki toplumdaki sağduyulu insanlar sizin ile beraber, her ne kadar sesleri, diğerleri kadar çıkmasa da.

...

Bu insanları anlamak çok zor. Neden hep bir suçlu aramak zorundadırlar ve neden insanda vicdan azabı yaratmak için bu kadar çaba sarfederler? Sizin asla bu tip suçlamalarla karşı karşıya kalmamanız gerekiyordu. Bir gün insanlar tekrar size ihtiyaç duyduğunda ve siz yine orada olduğunuzda, o zaman bu insanlar tarafından *"O bir melek"* diye adlandırılmaya hazır olun. Bu insanları anlamak o zaman çok daha güç olacak.

...

Televizyon ve gazetelerin, Fatih Altaylı'nın, size yönelttiği haksız ve yanlış eleştirileri büyük bir üzüntü ve isyanla izliyorum. Tüm bunların altında derin bir kendine yetmezlik ve dolayısıyla haset yattığını düşünüyorum. Umarım siz de böyle düşünüp bu yersiz kelimelerin sizleri yaralamasına müsaade etmezsiniz. Çalışmalarınız bizler için bir umut ve bir harekete geçme duygusu oluşturd.

O günlerde yine bir AKUT gönüllüsü, özellikle benimle kişi-

sel sorunu olan bazı dağcılar, birtakım medya mensuplarıyla işbirliği yaparak bu kazayı haftalar boyu bir malzeme olarak kullanmasından ve sonuçlarından o kadar etkilenmiş olmalı ki, Yusuf amcanın cenazesinden sonra o anın duygu yoğunluğuyla, aşğıdaki düşündürücü yazıyı yolladı AKUT'un e-posta grubuna;

Bu gün bir cenaze namazına gittim, bir ailenin dramına şahit oldum ve bir kez daha insan olduğumdan utandım. Siz hiç evlat acısı, baba acısı, eş acısı nedir bilirmisiniz, hiç bu acıyı tattınız mı? İçi evlat acısıyla yanan bir babaya, daha oğlunun ölümünün birinci gününden kırkinci gününe kadar acısı unutturulmamak için ne yapılması gerekirse yapıldı. Ve bu yaşlı insanın kalbi bu acıya dayanamadı oğlunun yanına gitti. Ya o anne; daha oğlunun acısı içindeyken hayat arkadaşını kaybetti. Umarım yaptığınızı beğenmişsinizdir. Bu olayı buraya getiren tüm insanlar umarım daha başka can almak gibi bir isteğiniz yoktur. Hiç düşündünüz mü o anne bu acılara nasıl dayanacak, nasıl sabırlı olacak ama nafile, bu sizi bağlamazki, sizi ilgilendirmezki. Sizin için kişisel çıkarlar önde gelir...

Günlerce tartıştınız yok o hatasını kabul etsin yok, bu özür dilesin, yok öyleydi, yok böyleydi. Ne oldu arkadaşlar her yerde tartıştınız hatta medyada bile, İskender'i geri getirebildiniz mi? Bununla da kalmayıp yanına babasını da gönderdiniz.

Dağcılık camiası özür bekliyor deyip ortalığı kine nefrete bulayan arkadaşlar İNSANLIK ALEMİ ŞİMDİ SİZDEN ÖZÜR BEKLİYOR. Varsa yüreğiniz çıkıp özür dileyin. Ama bu sanal erkeklik aleminde değil tüm insanlığın huzurunda özür dileyin, dileyin ki görelim ne kadar erdemlisiniz.

Yapmayacaktınız arkadaşlar bir babayı yıkmayacaktınız, olmadı dağcı arkadaşlar, hiç ama hiç olmadı. İçinde olmadığınız, yaşamadığınız bir olay hakkında yorumlar yaptınız. Ben dağcı değilim hep mail'lerinizi takip ettim, hep ekip anlayışı, hep dağcılık etiği dediniz. Eğer buysa etiğiniz deger anlayışınız, hınç, kin nefretse ben insanlığımdan utanırım. Eğer bu etikse, günlerce bu olayı medyada tartışarak birilerinin özür dilemesini beklediniz hatası olsa da olmasa da. Her seferinde insanları medyatik olmakla suçladınız ama siz yaptıklarınızla reyting kurbanı oldunuz daha fazla

medyatik oldunuz. Ve bir babanın acısını hergün kamçılıdınız. Bravo bu etik dediğiniz şeye bir insanın hayatını söndürdü bir aileyi yasa boğdu.

Hep gıpta ederdim sizlere bir gün ben de bu işi öğrenip dağlara çıkmalıyım diye ama artık anladım ki aranızdan bazıları dağcı diye kendini ayrıcalıklı görüp insanlardan üstün görüyor, dağcılık camiası özür bekliyor deyip kendilerini elit bir tabaka olarak lanse ettiler, sizin kimseden üstün yanınız yok. Eğer varsa bir hata tüm insanlık özür bekler.

Ve her seferinde bu ekip işi diyen arkadaşlar; O zaman sağda solda yorum yapacağınıza arkadaşınızın ailesinin acısını hafifletmesine yardımcı olmalıydınız. Olmadı beyler hiç ama hiç olmadı yakışmadı size, yakışmadı etiğimize.

Ve son sözüm de Sanal Erkeklik Aleminin En Baba Yiğidine; Biz kimseyi savunmuyoruz, biz AKUT’a yapılan eleştirilere cevap veriyoruz. Bir mailinde; AKUT birilerini savunmaya devam ederse daha çok başına şeyler gelir diyor-sun. Neler gelecek yığidim anlat da bilelim, bizim işimiz insanlığa hizmet. İçimizde kin, nefret, haset yok. Biz öğrenci-yiz biz işçiyiz, biz doktoruz, biz sekreteriz, biz avukatız, biz işvereniz, aramızda her türden insan var, biz halkız arkadaşım. Bizde ideoloji yok, bizim içimizde insan sevgisi var. Uzaktan ahkam kesmeyin, bizim kapımız herkese açık, zahmet edip gelip çalışmalarımızı takip edin ama gerçek alemde sanal erkeklik alanında değil. Yok onu da yapamı-yorsanız GÖLGE ETMEYİN başka bir şey istemeyiz.

OLMADI BEYLER HİÇ AMA HİÇ OLMADI.

Yukarıdaki iletide bahsedilen dağcılar; İskender’in cenazesi-ne ilk ulaşan dağcı Yılmaz Sevgül’e telefonlar ederek; *“bu ada-mın arkasında durma artık, bırak bu sefer bitireceğiz onu”* di-yenlerdir. Olayın nasıl olduğu, cenazenin nasıl bulunduğuy-la ilgilenmeden ellerine geçen fırsatı kullanmaya çalışan ve bu tür yalanlardan medet uman, kafalarını Nasuh Mahruki ile boz-muş bu ahlaksız dağcıların karşısında tek başına kalan Yıl-maz’ın, sağduyulu ve dirayetli duruşunun büyük payı vardır bu süreci atlatabilmemizde.

İskender’i kişisel hırslarına malzeme yapabilmek için acılı

bir babanın feryadına kulaklarını tıkayacak kadar insanlıklarından çıkmış olanlar, Yusuf amcayı kahreden evlat acısını bile, sükunetle kendi içinde yaşamasına izin vermediler, ta ki son nefesini üzüntü içerisinde verene kadar. Umarım hiçkimse; bir babanın yaşayabileceği bu en büyük acıyı Yusuf amcaya bunu yaşatanlar dahil, benzer bir tecrübe yaşamak zorunda kalmaz...

Son beş yılda, Ağrı Dağı'nda kritik hatalar sonucunda Sertaç (TÜMERDEM) ve Türkiye'nin yetiştirdiği en deneyimli dağcılardan ikisi, Uğur (ULUOCAK) Kırgızistan'da ve AKUT'un en güçlü takım liderlerinden Kürşat (AVCI) Demirkazık dağında, Aladağlar'da bir çığda da 4 üniversite öğrencisi, geçtiğimiz yaz ise iki İtalyan dağcı Ağrı Dağı'nda ve yine bu yıl 2 üniversite öğrencisi Demirkazık Dağı'nda hayatını kaybetti. İskender'in kazasında dağcılık uzmanı kesilen bu sözümona gazeteciler, olayın sorgulanmasını geçtim de köşelerinde veya programlarında, bu dağcılara rahmet dileyip, ailelerine başsağlığı mesajı bile geçmediler...

Bu ve benzeri süreçler ileride Türkiye'de hukukun, hele basın sektöründe ne kadar yavaş ve sorunlu işlediğinin ve medyanın nasıl kontrolsüz ve tehlikeli bir güç olduğunun kanıtı olarak, gelecekte basın tarihi ile ilgilenenlere çarpıcı örnekler teşkil edecek.

HİNCAL ULUÇ VE SABAH GAZETESİ İLE YAŞANAN SORUNLAR

Sabah gazetesi yazarı Hıncal Uluç, 2000 yılı bahar aylarında, Fatih Altaylı ile sürtüşmemiz devam ederken, ona destek olmak amacıyla beni yerden yere vuran üst üste, 11 Mart 2000, 7 Nisan 2000 ve 7 Mayıs 2000 tarihlerinde 3 yazı yazdı. Fatih Altaylı tek başına yetmezmiş gibi, bir de Hıncal Uluç çıktı...

11 Mart 2000 tarihli yazısının başlığı “*Mahruki!*”ydi. **(Ek: 60)** Bu yazıda beni, İskender’in babacığı Yusuf amcanın; evladının ölümünü metanetle ve kahramanca kabullenmesinin arkasına sığınarak acz içinde olmakla ve Fatih Altaylı’ya saldırmakla suçluyordu. Yazısının sonunda da; “*Bence de İskender İğdir kendine fazla güvenden doğan ihmalin kurbanıdır. Bunun sorumlusu da ekip şefi Nasuh Mahruki’dir*” diyerek, tıpkı Fatih Altaylı ve diğerlerinin yaptığı gibi, nasıl olduğunu bile görmediğim kazanın sorumluluğunu bana yüklemeye çalışıyordu. Yeri gelmişken dağcılık deneyimi ortalaması 15 yıla yaklaşan 4 arkadaşın birlikte düzenlediği bu tür bir tırmanışta ekip şefi, lider gibi kavramların ve buna bağlı olarak yetki ve sorumlulukların, baştan aksi yönde bir karar alınmadığı taktirde olmayacağını eklemek isterim. 15 yıllık deneyimi olan birisinin dağdaki hareketlerine kimse durduk yerde ekip şefliği, liderlik taslayamaz. Sonuçta bu bir tur grubu değil arkadaş grubu...

Hıncal Uluç’un 7 Nisan 2000 tarihli ikinci yazısında bu kez başlık; “*Mahruki’nin önlenemeyen düşüşü*” olarak daha saldırganca seçilmişti. **(Ek: 61)** İçeriğinde de aynı sertlik ve saldırganlık devam etmişti. Bu uzun yazıdan birtakım alıntılarla bu süreci size hatırlatmak istiyorum;

“Nasuh Mahruki önlenemeyen bir hızla düşüyor. Bu düşüşün mimarı da kendisi.”, “Televizyonları yakından izleyenler Mahruki’nin şova ve pohpohlanmaya pek meraklı olduğu hissini rahatsızlığını duymaya başladılar. Ardından Ağrı Dağı faciası yaşandı. Her başarıda en öne çıkmayı başa-

ran Mahruki, İskender İğdir'ın ölümünde birden arka plan-da kayboldu.", "Medya tarafından devamlı övölmeye alışmış, şımar mıştı. Geçen hafta AKUT olayı patlak verdi. AKUT'un kurucularından ve en saygın üyelerinden üçü istifa etti.", "İstifa gerekçeleri belliydi. AKUT giderek Nasuh Mahruki'nin kişisel şovlarının yeri haline geliyordu. Mahruki onlara da yanıt verdi; 'İt ürür kervan yürür.' Kendisine sorular soran gazeteciye söven Mahruki, şimdi, sır kendisini eleştirdikleri için, yakın çalışma arkadaşlarına 'İt' diyor, dahası, 'Ben konuşmaya başlarsam, her biri için bir saat anlatırım' diye aba altından sopa tehdidi yapıyordu.", "Mahruki bir kez daha kamuoyunu tatmin edecek açıklamalar yerine hakareti, tehdidi ve kara çalmayı tercih etti. Acaba verecek yanıt olmadığı için mi, kızıp köpürüyor ve ağzıza geleni söylüyordu? Bunlar sporcuyla geçin, insanlığa yakışmayan şeylerdi. Nasuh Mahruki, kendi yarattığı imajı kendi elleri ile kısa zamanda yıkmayı başarmıştı!.. Çıktığı zirveden en hızla inen 'Dağcı' oydu!..

Bu yazıda düzeltilecek o kadar çok yer var ki, yazıyı baştan aşağı yeniden yazmak gerekir, bu nedenle yazıdaki hataları düzeltme işine kalkışmıyorum. Ancak yazarının ruh halini anladığınızı düşünüyorum.

Hıncal Uluç, belli ki Nasuh Mahruki'yi ciddi şekilde kafasına takmıştı o günlerde. 7 Mayıs 2000 tarihinde, dünyanın en zor dağlarının başında gelen, profesyonel dağcılık kariyerimin en büyük başarısı olarak değerlendirdiğim, oksijen desteksiz olarak gerçekteştirdiğim 8611 metrelik K2 Dağı tırmanışı öncesinde Yeşilköy'de bir binada yaptığım gösteri tırmanışı ile ilgili yine bana yüklenmeden duramadı. Bu seferki yazısının başlığı "şovmen!"di. (Ek: 62) İçeriği yine zehir zemberek, hatta hakaret doluydu; "Nasuh Mahruki'yi şovmenlikle suçlayanların sayısı son zamanlarda hızla artıyordu. 'şovu öylesine çalıyor ki, işi 'AKUT demek ben demek'e kadar getirdi' diyorlardı.", "Mahruki, işi resmen şovmenliğe, cambazlığa dökmüş. Baktım gazetelerde boy boy resimler. Yeşilköy'deki bir gökdelenin düz duvarına tırmanmış, tabii örümcek adam gibi değil. En gelişmiş çelik sistemlere asılı olarak. Onu izleyen binanın inşaat işçileri gülmüşler; 'ne ol-

muş yani, biz her gün tırmanıyoruz.’ Siz her gün tırmanıyorsunuz da, üç otuz paraya. Hem de daha emniyetsiz malzeme ile. Adınız Nasuh olsaydı, hem malı götürür, hem de reklam yapar, hem de kendi reklamınızı yaptırırdınız. Kader utansın!..”

Bu üçüncü yazı artık bardağı taşıran son damla oldu benim için ve Hıncal Uluç’u bu taraflı yazıları için mahkemeye verdim. Ben adalete inanırım ve çok sabırlıyım. İki buçuk yıl sonunda 21 Eylül 2002’de *Sabah* gazetesinden 14.380.000.000 Türk Lirası manevi tazminat aldım. Bu tazminatın ödenmesi de büyük sorun oldu. Mahkeme kararına rağmen tazminatı ödemekte kararlı olan *Sabah* gazetesi yöneticileri, en sonunda avukatlarım Hıncal Uluç’un evine, çilingir, haciz memuru ve kamyonla hacize gittiği zaman, bu parayı başka çareleri kalmadığı için ödediler.

O gün haftasonuydu (21 Eylül 2002 Cumartesi) ve haciz konusundan benim de haberim yoktu. 2.5 yıldır süren bir davayı doğal olarak gün be gün takip etmiyordum. *Sabah* Gazetesi Genel Yayın Yönetmeni Ergun Babahan o gün bana cep telefonumdan ulaşır; “Avukatlarınız şu anda Hıncal Uluç’un evine, o evde yokken haciz memurları ile gelmişler ve eğer eve girerlerse yönetici olarak ben çok zor durumda kalırım. Lütfen avukatlarınızla konuşun ve haciz işlemini durdurun, biz bu parayı Pazartesi günü ödeyeceğiz.” dedi. Kendisine bunun kişisel bir şey olmadığını, ama Hıncal Uluç’un *Sabah* gazetesinde sahip olduğu köşeyi bana karşı bir silah olarak kullandığını ve üstüste 3 yazının da iyi niyetle bağdaşır hiçbir tarafı olmadığını ifade ettim. Hıncal Uluç’un evine girilip eşyalarının haciz edilmesinin benim de asla istemeyeceğim bir şey olduğunu, eğer bana Pazartesi günü tazminatın ödenmesi konusunda söz verirse, bu hacizi durdurmak için avukatlarımla konuşacağımı söyledim. Sonuçta hacizi yapmadık, *Sabah* Gazetesi, bölümün sonundaki icra tutanağında da göreceğiniz gibi Ergun Babahan’ın imzasıyla o gün saat 18:45’te tazminatı ödedi ve mesele kapandı. (Ek: 63) Daha doğrusu ben öyle zannettim. Ondan sonra çok daha zor bir süreç başladı benim için.

Bu arada mahkemeyi açarken karar verdiğim gibi bu paranın kesintilerden sonra kalanının yarısını faydalı olacak bir yere,

107. Topçu Alay Komutanlığı'nın Siverek'te onarımını gerçekleştirdiği Küftepe köyü İlköğretim okuluna bağışladım. Kurmay Başkanı Kurmay Albay Murat Kayhan tarafından şahsıma süreçle ilgili ulaştırılan belgeleri bu bölümün sonunda görebilirsiniz. (Ek: 64) Diğer yarısı ile de, 2003-2004 yıllarında devam ettiğim 55. Dönem Milli Güvenlik Akademisi eğitim öğretim programı için Ankara'da kaldığım mobilyalı evin kirasını ödedim. Sonuçta para iyi yerlerde, iyi amaçlar için kullanıldı.

Ancak *Sabah* gazetesi yöneticileri bu olaydan o kadar öfkelenmiş olmalı ki, *Sabah* gazetesinde yine utanç verici bir haber çıktı hakkımda. Ne tesadüftür ki, tazminatı ödedikleri tarihin haftasında, 26 Eylül 2002'de bana öyle bir yer ayırmışlar ki gazetede, o kadar yeri parayla satın alamazsınız. AKUT'tan disiplin suçuyla uzaklaştırılan (o tarihten 19 ay ve 7 ay önce) ve istifa edenleri (yine o tarihten 5.5 yıl önce) biraraya getirerek, bize bu iddiaların karşı cevabını bile sormaya gerek duymadan akıl almaz iddialar ortaya attılar. (Ek: 65) Ne aslında o kadar iyi dağcı olmadığım, ne mal beyanı verip vermediğim, ne AKUT'tan rant sağladığım, ne diktatörlüğüm, ne AKUT'taki yönetim kadrosunun bana olan taparcasına bağlılığı, ne bencillığım, ne kendimi beğenmişliğim, ne AKUT'un aslında NAKUT olduğu, ne AKUT'ta artık hiç eğitim yapılmadığı, benim hakkımda "haka-ret, görevi kötüye kullanma ve evrakta sahtecilik" iddialarıyla Şişli Cumhuriyet Savcılığı'na suç duyurusunda bulunulduğu, öyle ki, vallahi okurken gazete adına biz utandık.

Hukukun üstünlüğüne inancını yitirmeyen çağdaş insanlar olarak, biz elbette ki kin güderek, fevri davranarak duygularımızla hareket edemeyiz. Karşımızdaki hangi seviyeye inerse insan, biz her zaman hukuk ve ahlak kuralları içerisinde çözüm ararız, bu hukuk ne kadar yavaş, sorunlu ve geç işlerle işlesin. Bu sefer AKUT, *Sabah* gazetesini bu baştan sona yalan haber yüzünden mahkemeye verdi. Sözkonusu haberdan dolayı, Basın Konseyi de devreye girdi. *Sabah Gazetesi*'nde, olayın doğrusunu anlatan bizim metnimizi yayınlamak için yıllardır mahkemelerle uğraşıyoruz, hukukun üstünlüğüne olan inancımızı her şeye rağmen yitirmeden...

Bu haberle ilgili hukuki süreç 5 yıldır tamamlanamadığı için

yayınlatmayı beceremediğimiz düzeltme metnini de sizle paylaşmak istiyorum.

SABAH GAZETESİ İÇİN DÜZELTME METNİ

Tamamen Anayasamıza, Dernekler Kanununa ve Tüzüğü-müze uygun bir şekilde işleyen ve her denetleme sonrasın-da bu durum Dernekler Masası tarafından tespit edilen der-neğimiz, demokratik işleyişinden hiçbir zaman taviz ver-memiştir. Üzerinde bütün Türk Ulusunun hakkı olduğuna inanan, sorumluluk sahibi bir sivil toplum örgütü olarak ak-si tarafımızdan düşünülemez bile, hal böyle iken, **“AKUT, NAKUT oldu”** alt başlığı ile yaratılmaya çalışılan son dere-ce onur kırıcı ve haksız durumun, her biri kendi kariyerin-de belirli bir seviyeye ulaşmış üye ve gönüllülerimizi derin-den yaraladığını bilmenizi isteriz. Dernek yönetim anlayışı-nı ve derneğimiz için yaptıklarını doğru bulduğumuz ve bu nedenle destek olduğumuz başkanımıza olan sevgi, saygı ve sempatimizi, bizleri hiçe sayarcasına ve bu kadar aşağı-larcasına vurgulamanız hakkında herhangi bir yorum yap-mak istemiyoruz.

“Nasuh Mahruki ismini AKUT’un önüne çıkardı” alt başlığının da hangi kaynaklara ve bilgiye dayanılarak yapıldığını anlayamıyoruz. Takdir edersiniz ki AKUT ailesi ola-rak, derneğimiz içindeki yaşananları herkesten daha iyi ve yakın olarak takip etmekteyiz ve bu güne dek sizin bu iddi-anızı inanılır kılabilecek hiçbir gözlemimiz olmadı. Yukarı-daki deklarasyon da bu sebeple tarafımızdan imza altına alınmıştır.

SABAH gazetesinin, İstanbul Belediyesi ve JICA’nın or-tak raporu sonrasında AKUT’ta ne gibi hazırlıklar olduğunu araştırdığı önyazısı üzerine kurulan bu haberin, ne yazık ki objektif olma imkânı olmayan yanlış kaynaklardan araştırıldığını görüyoruz. Çünkü söz konusu araştırma ne Yönetim Kurulu üyelerine, ne Denetleme Kurulu üyelerine, ne Disip-lin Kurulu üyelerine, ne 6 Ana Birim başkanlarımıza, ne 25 kadar Alt Birim başkanlarımıza, ne de derneğimizde aktif çalışan herhangi bir üyemize danışılmadan gerçekleştiril-miş ve kaleme alınmıştır. Kaynak olarak kullanılan kişiler-den Semra B. Disiplin Kurulumuz tarafından hakkında ya-pılan inceleme sonucunda, Disiplin ve Etik Değerlerimizin 6. maddesine göre; “Bir başka üye hakkında mesnetsiz, is-

patsız, rencide edici, karalayıcı, küçük düşürücü konuşmalar yapmak, suçlamak, iftira atmak, sataşmak, taciz ya da tehdit etmek, küfretmek, yalan söyleyerek zor durumda bırakmak.” suçlu bulunmuş ve Yönetim Kurulu’nun oybirliği kararı ile, bundan 19 ay önce uzaklaştırılmıştır.

Anlaşılamaz bir sebeple, haberinizde gerçekten hiç alakası olmadığı halde, AKUT’un 7 kurucu üyesinden biri olarak lanse edilen hatta “kendi kurduğu dernekle mücadelesi ibaresi” bulunan Sarp Y. ise, Disiplin Kurulumuz tarafından hakkında yapılan inceleme sonucunda, Disiplin ve Etik Değerlerimizin; Dürüstlük ve Güvenilirlik ilkesi, Açıklık ilkesi ve 2. 6. ve 7. maddelerine göre suçlu bulunarak, Yönetim Kurulu’nun oybirliği kararı ile bundan 7 ay önce uzaklaştırılmıştır.

Üçüncü kaynak kişi olarak gösterilen Alper S. ise, AKUT derneğinden bundan 5.5 yıl önce, dernek kurulduktan 9 ay sonra, temelinde kendisinin kayakçıları kurtarmak için hayatını tehlikeye atmak istememesi ve AKUT’un sadece dağıcılarını kurtarmaya yönelik bir yapı olarak kalmasını istemesi olan birtakım fikir ayrılıkları sonucunda, Şubat 1997 tarihinde istifa etmiş ve o tarihten sonra da AKUT’la hiçbir bağlantısı kalmamış bir kişidir. Görüldüğü üzere bu kişilerin hiçbirisi AKUT hakkında sağlıklı, doğru ve güncel bilgiyi verebilecek durumda değildir. Derneğimizin depreme hazırlıklarını incelemek isteyen SABAH gazetesinin, kendisine kaynak olarak bu kişileri nasıl ve hangi amaçla seçtiğini anlayamıyoruz.

“17 Ağustos depremi sonrası Uluslararası standartta hiçbir eğitim programı uygulanmadı –dernek üyelerinin % 95’i bırakın arama kurtarma kurslarını, daha standarta uygun temel ilkyardım eğitimi dahi almadı” iddiasını, Disiplin suçuyla uzaklaştırılmış dahi olsa, eski bir üye olarak AKUT’un eğitim konusunda ne kadar etkin çalıştığını bilen Sarp Y.’nin iddia etmesi de bizim için hazmetmesi çok güç bir durumdur.

AKUT FEMA (Federal Emergency Management Agency) Amerikan Federal Afet Yönetim Birimi ile işbirliği içinde olup bu örgütten yetkili sertifika almış üyelerimiz ile bu güne kadar AKUT içinde ve AKUT dışında Kamu/Asker/Özel sektör olmak üzere yaklaşık Beş yüz kişiye 70’er saatlik kurslar sonucunda TAMT (Toplum Afet Müdahale Takımı)

sertifikası vermiştir ve Sarp Y. de bunlardan biridir.

Buna ilave olarak şu anda 42. Eğitim Döneminin içinde bulunan Eğitim Birimiz kanalıyla, misyonumuz gereği bilgilerimizi Hava Harp Okulu'nun personeliyle (İstanbul), Jandarma Genel Komutanlığı – Jandarma Dikimevi Birliği personeli (İstanbul), Jandarma Alayı Vakfı Arama Kurtarma Birimiyle (Tokat), Jandarma Komando Taburuyla (Nevşehir), Emniyet Müdürlüğü Özel Harekat Daire Başkanlığı personeliyle (Antalya), Polis Teşkilatının operasyon timleriyle (İstanbul), Sivil Savunma Teşkilatının ekipleriyle (İstanbul, Giresun), Belediyelerin personelleriyle (Bakırköy, Kadıköy, Üsküdar), Boğaziçi Üniversitesi ile ve daha pek çok resmi ve sivil kurum ve kuruluşun çalışanlarıyla paylaştık, ayrıca yüzlerce kurum ve kuruluşla seminerler verdik ve vermeye devam ediyoruz.

AKUT'ta dikta yönetimi kurulduğu iddiası, biz üye ve gönüllüleri derinden yaralayan bir başka gerçek dışı beyandır. Bizler, Yönetim Kurulumuzu, AKUT'u en iyi temsil edeceğine inandığımız ekip olarak, Dernekler Masası Komiseri'nin gözetiminde, tamamen demokratik ve kapalı oylama sonucunda oylarımızla belirlemişken ve gerekirse bu durumu değiştirme gücüne de yine demokrasi gereği sahipken, sanki bir koyun sürüsüyümüşüz, diktatörlerin aciz kullarıymışız gibi lanse edilmemizden büyük bir rahatsızlık duyuyoruz.

Alper S.'nin ortaya attığı; **“Mahruki ve arkadaşları mal beyanında bulunur mu?”** alt başlığı hakkında da savunma yapmaktan utanç duyuyoruz. Dernekler Kanunu'na göre, dernek yöneticileri elbette ki mal beyanında bulunurlar. AKUT da bir dernek olduğuna göre bu işlem de eksiksiz yerine getirilmiştir. Bu kadar basit cevabı olan bir soruyu büyük bir başlık olarak koymanızın ve AKUT ailesi olarak hepimizi şaibe altına sokmanızın gerekçelerini anlamakta güçlük çekiyoruz.

Bundan sonra tamamen karşılıksız olarak gönüllülük ilkesiyle bağlandığımız derneğimiz hakkında benzeri gerçek dışı haberlerin yayınlanmaması dileğiyle...

Dürüstlikle, onurla, ahlakla, gazeteci sorumluluğuyla hiçbir

şekilde örtüştüremediğimiz, AKUT'a ve başkanı olarak bana karşı sürdürülen kampanyaya karşı, AKUT Ailesi yine zor zamanlarda olduğu gibi birbirine kenetlendi ve AKUT'un gerçek sahibi olan bu çocuklar, 7 Ekim 2002 tarihinde tek tek imzaladıkları (Yönetim ve Disiplin Kurulu üyeleri hariç olarak) bir Deklarasyon yayınladılar. Bunu yapmak zorunda kalmamızın canımızı ne kadar acıttığını hissettiğinize eminim. Kendi hayatımızı riske atarak, oradan oraya koşturarak can kurtarmaya, vatanımıza hizmet etmeye çalışan bir grup gönüllü gencin inandığı değerlere ve doğrulara bu kadar fütursuzca ve düşüncesizce, en acısı da neredeyse kişiselleşmiş bir hırs, kin, kıskançlık ve öfkeden kaynaklanan, başka hiçbir dayanağı ve gerekçesi olmayan bir çıkışla saldırılmasının, gönüllülerimiz arasında yarattığı kırılganlığı, hayal kırıklığını, üzüntüyü lütfen küçümsemeyin. Bizler yaptığımız hizmet için karşılık beklemiyoruz, 700'den fazla can kurtarmış bir ekip olarak, can kurtarmanın karşılığını ödeyebilecek herhangi bir insani bedel olduğunu düşünmüyoruz. Bizler yaptığımız şeyin doğruluğuna olan inancımızla yorgunluğumuza unutuyor, manevi huzurumuzu kendi içimizde yaşıyoruz.

Bunu bile bize çok gördüler...

AKUT gönüllülerinin hazırladığı deklarasyonu da sizlerle paylaşmak istiyorum;

07.10.2002

AKUT BASIN BÜLTENİ

KONU: AKUT Üye ve Gönüllülerinin deklarasyonu

AKUT ARAMA KURTARMA DERNEĞİ olarak 1996 yılından bu yana "dürüstlük, gönüllülük, güvenilirlik, karşılıksız yardım severlik ve insan hayatına değer vermek" değerleri üzerine kurduğumuz dağ ve diğer doğa kazaları, doğal afetler ve yetkin olduğumuz tüm koşullarda arama ve kurtarma yapmak ve bu konularla ilgili toplumu bilgilendirmek misyonunu bütün gücümüzle sürdürüyoruz.

Son dönemlerde basında hakkımızda çıkan, bizi çok yaralayan ve üzen iddialara karşı Yönetim Kurulu ve Disiplin Kurulumuzun kararlarını onayladığımızı ve her zaman yanlarında olduğumuzu göstermek adına,

ekteki 160 imzalı deklarasyonu siz değerli basın mensuplarının dikkatlerine sunuyoruz.

Deklarasyon

Her zaman yinediğimiz gibi; “Dağ ve diğer doğa kaza-ları, afetler ve yetkin olduğu tüm koşullarda, eğitilmiş, disiplinli, standartları yüksek ekipleri ile gönüllü olarak arama kurtarma yapan ve toplumu bilgilendiren bir sivil toplum kuruluşu olmak” AKUT’un misyonudur. AKUT, bu misyonu DÜRÜSTLÜK, GÖNÜLLÜLÜK, GÜVENİLİRLİK, KARŞILIKSIZ YARDIMSEVERLİK, İNSAN HAYATINA DEĞER VERMEK gibi olumlu insani değerleri ilke edinerek yerine getirir.

Bir avuç insanla başlayan, yürüdüğü yolda nitelikli büyümeyi hedefleyen, kurumlaşma sürecini neredeyse tamamlamış bir sivil toplum kurumunun üyeleri olarak tek beklentimiz, karşılıksız insan hayatı kurtarmak ve bundan duyacağımız manevi tatmindir. Toplumun ihtiyaç duyduğu bir alanda, doğru zamanda, doğru yapıyla ortaya çıktığımız için hem toplum, hem de resmi / sivil birçok kurum tarafından benimsendik. Ülkenin en gözde sivil toplum kurumu olduk.

Bizi onurlandıran bu hak edilmiş sempati, yürüdüğümüz yolda inancımızı ve çabalarımızı kamçıladı ama ne yazık ki bir süre sonra meyve veren ağacın taşlanması örneği, olumsuz tepkiler de çıkmaya başladı. Aynı ve nakdi girdi / çıktılarının kaydını eksiksiz tutan ve bu bilgileri profesyonel kurumlara denetleten ve herkese açık tutan AKUT, isteyen herkesin bu kayıtları görebileceğini beyan etmiştir. Bunun yanında, eğitmen ve sekreteryaya gibi görevlerdeki, birkaç arkadaşın maaşı dışında yönetim kurulu üyeleri de dahil, hiçbir AKUT’lunun gelir temin etmemesi ve bütün kayıtlarımızın defalarca denetimden geçirilmesine rağmen, AKUT gelir ve giderleri ile ilgili ve diğer yapılan spekülasyonlar bile bizi asıl üzen konular olmamaktadır.

Ancak ne yazık ki, kişilik çatışması olarak adlandırabileceğimiz problemler yaşayarak AKUT’tan ayrılmış, ihraç edilmiş veya aktif pozisyonunu kaybetmiş eski üye / üye arkadaşların kendi gerçekliklerine yandaş bulma kaygısı sorunların ana kaynağı olmuş, AKUT’a zarar vererek bizleri üzmüştür.

Sözkonusu arkadaşlar, bazı çevrelerde girdikleri diyaloglar ya da hukuksal süreçlerle ilgili olarak bizlere ve kamuoyuna çarpıtılmış, gerçekdışı fikirler yansıtmışlardır. Sonuna

kadar arkasında olduğumuz AKUT Başkanı Nasuh Mahruki dahil Yönetim ve Disiplin Kurulu Üyelerine verilmeye çalışılan zarar, daha çok AKUT'un kurumsal kimliğini zedelemektedir. Söz konusu arkadaşlar, AKUT gibi Türkiye'nin uluslararası alanda da sesini duyuran, kendi alanında ilk ve öncü bir sivil toplum kurumuna verdikleri zararı görememektedirler. 3-5 kişi ile çatıştıklarını sanırken, bu kişilerin genel kurullarda AKUTLULAR tarafından ezici çoğunluk ile seçildiğini ve arkalarındaki güven ve desteğin hâlâ sürmekte olduğunu unutmaktadırlar. AKUT'un kurumsal kimliği ile kendini özdeşleştirmiş üye ve gönüllülerini yok sayarak çoktan kaybettikleri haksız mücadeleleriyle AKUT'a ciddi zararlar verirken, bir yandan da AKUT ailesini düşüncesizce karşılarına almaktadırlar.

İnisiyatif kullanma alışkanlık ve becerisine sahip olan üye ve gönüllüler olarak sessiz kalma nedenimiz anlaşılamamıştır. Bizler Yönetim Kurulu üyeleri dahil AKUT'un misyonuna, disiplin ve etik değerlerine uygun davranan bütün arkadaşlarla kenetlenmiş, tek bir 'YARDIM ELİ'yiz. AKUT'u tanıyan, olaylara objektif bakabilen herkesin yanımızda olduğunun bilinci ile bu onurlu kurumu, haksız saldırı ve benzeri yıpratma kampanyalarından sonuna kadar koruyacağımızı beyan ederiz. AKUT, bu ülke insanının yüreğindeki acı ve umuttan, gözpınarlarındaki üzüntü ve sevinç yaşlarından doğdu, yేశerdi. Bunu, unutmadık, unutmayacağız, unutturmayacağız, yolumuzda yürümeye devam edeceğiz.

Adı Soyadı Doğum yılı Meslek AKUT'taki birim/görevi İmza

Canlı	Türkmen	1972	Öğretmen	AKUT'taki birim/görevi	İmza
Gökay	Sungur	30/4/70	CMA	ins. Koyunlu, Sorumlu	İmza
Hamdi	(Sul)	02.02.1978	Suistat	İD	İmza
Caner	Caner	1964	Serbest		İmza
Alihan	DEMİRCİ	1973			İmza
Elvan	Özalp	1977	İşçi	Disiplin Kurulu	İmza
Ali	Caner	1972	Öğretmen	AKUT'taki birim/görevi	İmza
Dilek	İsmail	1977	Turist Rehber	AKUT'taki birim/görevi	İmza
Sevinç	DEMİRCİ	1970	Serbest	AD. AS Sorumlusu	İmza
Yildiz	Caner	1964	Serbest	AKUT'taki birim/görevi	İmza

Sonuç Durmuş 1966 macera fotoğrafı (Hafız Altın)

AKUT Asis. Birim Başkanı

Adı	Soyadı	Doğum Yılı	Meslek	AKUT'tan Birim/Birimi	İmza
Hakkı	YALÇIN	16/11/1976	Öğrenci	Operasyon Birimi	<i>[Signature]</i>
Kıyıkay	Atmaca	19/12/1980	Öğrenci	Operasyon Birimi	<i>[Signature]</i>
Sinir	ÖZDEMİR	02/04/1983	Öğrenci	Operasyon Birimi	<i>[Signature]</i>
Sadık	YAVUZ	30/05/1979	"	"	<i>[Signature]</i>
İlhan	Korkut	09/02/1979	"	"	<i>[Signature]</i>
İbrahim	YERLİ	25/09/1972	"	"	<i>[Signature]</i>
Alihan	ÖZEL	02/06/1978	Öğrenci	Operasyon Lideri	<i>[Signature]</i>
Sibel	Altın	26/06/1982	Öğrenci	Gözetici	<i>[Signature]</i>
Burcu	Arkan	21/08/1979	"	"	<i>[Signature]</i>
Burhan	Borkut	02/06/1979	Sp. Uzman	Operasyon Birimi	<i>[Signature]</i>
Ömer Akci	Yentür	02/02/1981	Öğrenci	Gözetici	<i>[Signature]</i>
Büğra	TOFUZ	12/02/1982	Öğrenci	Gözetici	<i>[Signature]</i>
Sevin	YERLİ	01/07/1982	Öğrenci	Adas	<i>[Signature]</i>
Baki	Yurdutan	01/10/1979	Öğrenci	Gözetici	<i>[Signature]</i>
Turgay	Özboğlar	20/10/1979	Öğrenci	Adas	<i>[Signature]</i>
Mehmet	Sengül	20/11/1960	Öğrenci	Gözetici	<i>[Signature]</i>
Öktay	Eray	22/09/1963	Yardımcı	Adas	<i>[Signature]</i>
İlkay	ORHAN	13/09/1975	Amfiteatr Gözetici	Operasyon Birimi	<i>[Signature]</i>
Yılmaz	YILMAZ	03/07/1960	Bilgisayar	Levazim	<i>[Signature]</i>
Murat	ÖZTAN	12/05/1980	Öğrenci	Gözetici	<i>[Signature]</i>
Alihan	ÖZTAN	11/01/1981	Öğrenci	Operasyon Lideri	<i>[Signature]</i>
Prof. Dr. Karol Özer		31/12/1950	Öğretim Üyesi	Gözetici	<i>[Signature]</i>
Alihan	YERLİ	23/12/1973	Öğrenci	Operasyon Birimi	<i>[Signature]</i>
Koray	SILACI	24/06/1978	Beden Eğit.	Operasyon Birimi	<i>[Signature]</i>
Mustafa	Yıldırım	08/01/1966	Gözetici	Adas	<i>[Signature]</i>
Yılmaz	Sengül	09/06/1969	Öğretim Gözetici	Birim Sorumlusu	<i>[Signature]</i>
Turgay	ELİBOĞ	1978	Öğrenci	Uye	<i>[Signature]</i>
Atilla	Filmer	1982	Öğrenci	Eğitim Birimi	<i>[Signature]</i>
Alihan	Altın	1978	Öğrenci	Uye	<i>[Signature]</i>
ÖNUR	ATACAN	1975	Vel. Hek.	Uye	<i>[Signature]</i>
Burhan	Belin	1968	Bilgisayar Uye	Eğitim Birimi	<i>[Signature]</i>
Mert	SENA	1980	Öğrenci	Eğitim Birimi	<i>[Signature]</i>

Adı	Soyadı	Doğum yılı	Meslek	AKUT'taki birimi/görevi	İmza
Alihan	AYRILMAZ	1958	Ticari Bilgi	Acil Durum Koordinatörü	
Atilla	İşler	1952	Malî Malî	Yardımcı Sor.	
O. Önder	Boluk	1962	Sigorta-Güvenlik	Uzun Sor. Güvenlik	
Metin	Arozo	1962	Reklam	Hava-SAR	
Yücel	Asiktoz	1961	Reklam	Hava-SAR	
Neslihan	GÜVEN	1971	Güven Müh.	Hava-SAR	
Şahin	BALNER	1973	Esnek	Hava-SAR	
Özgür	Korkmaz	1979	Öğrenci	Hava-SAR/K-9	
Samir	Şenjuş	1964	Teknik	Hava-SAR	
U. Ünlü	Kaplan	1957	Sigorta-Güvenlik	Disiplin	
Sevinç	Bayrak	1975	Teknik	Yardımcı Sor.	
İsmail	Çelik	1965	Reklam	Reklam	
ŞENKENT	ERTAN	1974	Ticari	Hava-SAR/ Acil Durum Koordinatörü	
Ömer	BİNİCİ	1975	Teknik	Hava-SAR/ Acil Durum Koordinatörü	
Haluk	İşler	1978	Öğrenci	Ticari	
Neslihan	Batı	1975	Halıhalı	Yardımcı Sor.	
Şahin	Fahri	1966	İncel Müh.	Acil Durum	
CEMİ	CANKAR	1973	Mak. Müh.	Teknik Sor.	
Bahar	Çamcı	1976	Malî Malî	Teknik Sor.	
P. Deniz	TÜRKÜ	1970	Öğrenci	Ticari, Lojistik	
Fatma	Çiğir	1967	Nuhoğlu	Reklam	
Orhan	Kazancı	1966	İş Adamı	Teknik Sor.	
Zeki	Bilmez	1974	Sigorta-Güvenlik	Uzun Sor.	
Necdet	Bayrak	1970	Reklam	Uzun Sor.	
Yasın	ÖZEN	1961	Sigorta-Güvenlik	Kaynak Sor.	
Levent	Uzun	1968	Reklam	Hava-SAR	
Metin	Koç	1965	Reklam	Uzun Sor.	
İSMAİL	YERLİ	1964	Reklam	Uzun Sor.	

Adı	Soyadı	Doğum yılı	Meslek	AKUT'taki birimi/görevi	İmza
Tolga	Görmüş	1974	İNŞAAT	MARINARİS	
ERMAN	ERMEK	1978	—	MARINARİS	
GÜZİP	KALLEN	1974	SERBEST	MARINARİS	
Şahin	Özkan	1974	Reklam	MARINARİS	
K. YAKIN	Akın	1976	Reklam	MARINARİS	
Arslan	Türkmen	1978	Reklam	MARINARİS	
Nalan	Yılmaz	1971	Reklam	MARINARİS	

Adı	Soyadı	Doğum yılı	Meslek	AKUT'taki birim/görevi	İmza
Adı	Soyadı	Doğum yılı	Meslek	AKUT'taki birim/görevi	İmza
Ali Rıza	Sahin	1971	Sürücü	Eğitim Birim	
İlke	Yener	1982	Öğrenci	Teknik Lajistik	
Ali	Ali	1970	Mali Akademi	Harcama	
Muhsin	SANIK	1975	Teknik	Eğitim Birim	
Hakan	Öktem	1977	İkinci	Tek. Laj. / Harcama	
M. Hakan	Birlik	1969	Teknik	Tek. Laj. / Harcama	
Ömer T. Öktem		1976	Sürücü	AKUT - Eğitim	
İsmail	Yener	1978	Arka	Eğitim Birim	
Levent	Yıldırım	1970	Reklam	Yayın - Eğitim	
Hera	Kulancı	1971	Doküman	Teknik Lajistik	
Serkan	Özkerem	1975	Öğrenci	Eğitim / Arka	
Hüseyin	ERTAÇ	1971	Teknik	Tek. Laj. / Harcama	
Uğur	Abdül Öktem	1979	Reklam	Eğitim Birim	
Pelin	Yılmaz	1979	Moda	Eğitim Birim / Arka	
Abdül	Bozkaya	1962	Mali Akademi	Finans	
Yıldırım	Bingöl	1952	Öğrenci	Eğitim Birim / Arka	
Mine	Sakarya	1962	B. K. L.	Harcama	
Hakan	ERTAÇ	1966	Teknik	Harcama - Teknik Lajistik	
N. Rıza	Kılıç	1971	Eğitim	Eğitim	
M. Gökçe	Aktaş	1981	Öğrenci	Eğitim	
İbrahim	Kemal	1978	Teknik	Tek. Laj. / Harcama	
Zeynep	Yener	1982	Öğrenci	Eğitim	
Gülşad	Özdemir	1982	Öğrenci	Eğitim Birim	
Mehmet	Gökçen	1978	Öğrenci	Harcama	
Ali	Yılmaz	1978	Öğrenci	Eğitim - AKUT	
Taylan		1972	Öğrenci	Eğitim	
S. S. S. S.	Özdemir		Öğrenci	Eğitim	

Birbiri ardına gelişen bütün bu anlamsız çatışmalar sırasında en büyük korkum; hemen hemen hayatım boyunca hiç yitirmedğim soğukkanlılığımı ve kontrolümü bir noktada kaybedip, karşımdakilere benzemek olmuştur. Ne yalan söyleyeyim; bu adamları bir akşamüstü ofislerinde teker teker ziyaret etmek bile aklımdan geçti... Nietzsche'nin bir sözü var; *"Canavarlarla dövüşenler dikkat etmelidir ki, kendileri de bir canavara dönüşmesin."* Nasıl olsa kazanacağım bu dövüşü, karşımdakilerin iğrençliğine ve seviyesizliğine düşmeden ve onlara benzemeden sürdürmek için azami gayret sarfetmem gerekti. Bu konuda en büyük desteği de, dostlarımla yanı sıra, hiç tanışmadığım, hiç görmediğim, ama hemen her gün çeşitli vesilelerle mesajlar yollayan duyarlı yurttaşlardan aldım. Sizlerden gelen son derece içten ve nesnel yorumlar sayesinde kendimi daha kolay kontrol edebildim ve neyse ki zor da olsa, öfkelenmeden, sabırla, medeniyet sınırları içinde idare edebildim. Birçoğunuzun iletilerine cevap veremediğimin farkındayım, ancak hepsini okuduğumu ve arşivimde tuttuğumu bilmenizi isterim. Onlara buradan bir kez daha teşekkür etmek istiyorum. İyi ki vardınız, iyi ki varsınız...

1995 yılında 27 yaşındayken, hem kendi adıma hem de Türk dağcılığı adına, o güne dek yapılmış en üst düzey dağcılık projesi için Everest Dağı'na giderken, Frankfurt Havaalanı'nda yalnız kaldığımda günlüğümün ilk sayfasına kendime bir mektup yazmıştım. O mektubun sonunda da kendime bir öğüt verdim;

Tırmanışta işler kötü giderse, en iyi yaptığın şeyi yap; dayan, sabret, diren, koşullar ne kadar ağır olursa olsun, yapman gereken tek şey dayanmak ve yaşama sıkı sıkı sarılmak, zaman nasıl olsa çekip çıkaracaktır seni oradan.

Tanrı'ya güven, Karma'na güven, kendine güven.

Eskilerin dediği gibi; Qui patitur, vincit. (He) who endures, wins

(Kim ki dayanır, kazanır)

Yıllar sonra, adil ve eşit koşullarda olmayan bu mücadeleyi verirken, bu öğüdü bir kez daha kendime hatırlatmam gerekti...

O günden sonra belki dikkatinizi çekmiştir; *Sabah* gazetesi, Nasuh Mahruki'nin ve AKUT'un adını neredeyse hiçbir zaman sayfalarında geçirmez oldu. Benim konumla doğrudan ilgili konularda bile; Everest veya K2 dağı gibi tırmanış haberlerinde bile adımı anmaz oldular, AKUT'un başarılı arama kurtarma görevlerinden bile bahsetmediler. Bu durumun 2006'nın son çeyreğinde değişme eğiliminde olduğunu, son zamanlarda da artık değiştiğini eklemek isterim. Her ne kadar düzeltme metnini hâlâ yayınlamadıysak da, en azından artık görünmez değiliz *Sabah* gazetesi tarafından.

Ucuz ve basit kişisel sebepler yüzünden, Türkiye'nin etkin ve güçlü medya gruplarıyla kavgalı olmak, onlar tarafından görünmez olmak, tahmin edersiniz ki en son isteyeceğimiz şey. Ancak haklılığımızı sonuna kadar ve her şartta savunmak da atalarımızdan aldığımız bir miras.

Gerekirse yüreğimizin kanını içeriz ama kimseye boyun eğmeyiz...

AKUT'A KİMLER, NEDEN SALDIRIYOR

AKUT'a ve şahsıma yıllar içerisinde profesyonelce kurgulanmış örgütlüsünden tutun da en cahil bireyseline kadar yapılan sayısız saldırıyı objektif bir gözle değerlendirmeye çalıştığımda, bunları kendimce şu şekilde ayırabiliyorum;

1. Kendince iyi niyetli ve devleti koruma güdüsüyle ama yüzeysel bir bakış açısıyla olayları algılama kapasitesine sahip olan, aslında ülkelerini derinden seven ancak sağlıklı ve doğru bilgi eksiklikleri nedeniyle sıklıkla yanlış yorumlar yapan kitle tarafından yapılanlar. Bu insanlar, olayda bir haklılık-haksızlık olup olmadığıyla hiçbir şekilde ilgilenmiyorlar

ve tamamen yıkıcı kurgularla ve “devletimizi zayıf göstermeye kalkanı ezeriz” düşüncesiyle hareket ediyorlar. Bazen hayata o kadar yüzeysel bakıyorlar ki, kalıp cümleler ve sloganlarla hareket etmenin ötesine geçemiyorlar.

Aslında gözü kara, cesur ve çoğu zaman da iyi insanlar olmalarına ve gerektiğinde gerçekten de en büyük fedakârlıkları yapabilecek kapasitede olmalarına rağmen, konulara yüzeysel bakmalarından kaynaklanan kolay kıskırılabilirlikleri ve kullanılabilirlikleri nedeniyle eksik ve yetersiz bir vatansever tablosu çiziyorlar. En önemlisi de sürekli öne sürdükleri ve her ortamda sahip çıktıkları, memleketin yılmaz savunucusu duruşlarında verdikleri görüntü ve yorumlarla, en az onlar kadar yiğit ama daha bilinçli ve eğitimli vatansever insanlarımızın doldurması gereken boşluğun hep eksik kalmasına sebep oluyorlar. Çok geç olmadan şunun farkına varmaları gerekiyor; bu Vatanın hepimize ihtiyacı var. Onlara söyleyeceğim şey; *“Vatan sevgisi kimsenin tekelinde değildir. Bu Vatanı sevmek için sizinle aynı sıralarda oturmuş olmamıza veya aynı mahalleden, aynı toplantılardan gelmemize gerek yok. Başkaları da en az sizin kadar, hatta belki de daha fazla bu Vatanı sevebilir. Türklük nasıl kimsenin tekelinde değilse, Vatan sevgisi de değildir, sevdiğinizi zannederken zarar veriyorsunuz.”*

2. Devlet kurumları içerisinde, hem de çoğu zaman etkili pozisyonlarda olan, ancak devleti korumaktan anladıkları tek şey; dış mihrakların eline koz vermemek adına devletin her türlü zafiyetinin sürekli örtbas edilmesi gerektiğine inananlar. Gelişen ve değişen dünyaya ayak uydurabilmek için olası zafiyetlerin ve eksikliklerin, yani gelecekte potansiyel bir tehdit olarak karşımıza çıkabilecek her türlü açığımızın iyileştirilmesini ve düzenli özeleştiriyi yaparak sürekli olarak eksikleri giderilen ve her geçen gün daha iyi ve daha sağlıklı bir devlet modeline ilerleyişi savunmak yerine, bunları gizlemeyi tercih eden, ne yazık ki günümüz ihtiyaçlarını karşılamaktan çok uzak olan bir anlayışa sahipler. Aslında tüm dar görüşlülüklerine rağmen bu insanların da iyi niyetinden bir şüphem yok. Ama 21. yüzyılı o kadar yanlış okuyorlar ki, kendi ka-

falarındaki devlet modelini gerçek dünyada geliştirmek ve iyileştirmek yerine, müdahale edebilme kapasitesine sahip oldukları iletişim imkânları ile sanal ortamda iyi göstermeyi daha doğru buluyorlar. Bu kafadakiler, gönüllü ve karşılıksız çabalarımızın devleti zayıf gösterdiğini düşünerek yıllarca bize düşmanmışız gibi davrandılar. Bu insanlara söyleyeceğim şey ise; *“Bu davranış biçiminizle sevdiğiniz devlete aslında zarar veriyorsunuz ve gelecekte karşılaşılabileceği sıkıntılar karşısında elini zayıflatıyorsunuz. Bu hastalıklı anlayışı değiştirmek zorundasınız. Bu vatanın hepimize ihtiyacı var, size orada, bize burada...”*

3. Tamamen aşağılık kompleksiyle ve herkesin takdir ettiği bir şeye bir kulp bulma ihtiyacı ve altında mutlaka bir başka hesap vardır düşüncesi ile hareket edenler. Bu tür insanlar ne yazık ki ülkemizde azınlıkta değil. Kendilerinin asla başaramayacağı, hatta hayal bile edemeyeceği bir şeyi bir başkası yaptığı zaman, gizli bir aşağılık kompleksi yaşamalarını, zihinsel şartlanmaları gereği ne yazık ki engelleyemiyorlar. Dışavurumları ise, yapılan iyi işe ve onu yapanlara derhal bir kulp takmak oluyor. Birtakım işleri başaran insanların ve yaptıkları işlerin gerçekte o kadar iyi olmadıklarını, çoğu zaman da birtakım uydurma komplo teorileri ile son derece inanarak savunuyorlar. Kendi zayıflıklarını örtmek için, iyi işler yapanlar gibi çalışmak, çabalamak ve mücadele etmek yerine en kolay yolu seçiyorlar ve kendilerini kötü hissetmelerine neden olan o insanları ve yapılanları küçültmeye çalışıyorlar. Kalıp cümlelerle ve basit kurgularla düşünmenin ötesine geçmekte zorlanan bu kitlenin arasında son derece güçlü bir iletişim ağı var ve ne yazık ki kendilerini doldurmuş getirme kapasiteleri çok yüksek. Öyle ki, bu çembere bir girerseniz çıkmanız çok zor.

Meşhur fıkradır; Cehennemde her ülke vatandaşları için ayrı bir kazan kaynakken, kazanların başında da içeriden kimse dışarı kaçmasın diye bir zebani beklermiş. Bir tek Türklerin kazanında zebani yokmuş. Nedeni sorulduğunda şunu söylemişler; O kazan Türklerin kazanıdır, onlara zebaniye gerek yok, içlerinden biri çıkmaya kalktı mı, aşağıdan birileri çeker

onları geriye nasıl olsa... Bu insanlara söyleyeceğim şey; *“Birbirimizin başarısından gurur duymalıyız. Bizden biri bir şey başardı mı, kendimiz başarmış gibi sevinmeliyiz. Kendi zayıflıklarınızı bastırmak için, çalışıp çabalamak ve kendini geliştirmek yerine, en kolay yolu seçerek aslında ülkenize, sevdiğinizizi iddia ettiğiniz şeye en büyük zararı veriyorsunuz. Bu çelişkiyi fark edin artık. Yazık oluyor bu memlekete...”*

4. Etik değerler ve hukuka saygı konularında büyük eksikleri olan yazılı, görsel ve işitsel medyamızda bir şekilde bir köşe başı tutmuş olan ve kendilerini öne çıkaracak hiçbir fırsatı kaçırmayacak kadar düşüncesiz sözde medya mensupları-mız. Bunlar çoğu zaman hak etmedikleri yerlerde oldukları, daha doğrusu kişiliklerindeki zafiyet ve bundan kaynaklanan kullanılabilirlikleri nedeniyle o pozisyonlara özellikle getirildikleri için, o yeri hak ettiklerini gösterebilmek adına, çoğu zaman hırçınlaşmayı ve son derece sert ve küstah ifadeler kullanmayı, duygusuz ve acımasızca her şeyi kritik etmeyi bir maharet olarak algılıyorlar. Sonuç; *“medyanın eline düşenin vay haline”* şeklinde bir tablo olarak çıkıyor karşımıza. Bu insanlara söyleyeceğim şey; *“Hâlâ doğru yolu seçebilirsiniz, biraz olsun vicdanınıza kulak verin, bu ülke zaten binbir güçlülükle sıradışı işler yapan kimlikler yetiştirebiliyor. Bu insanları, bu kurumları bu kadar hoyratça harcamaya devam edersek, gelecekte gerçekten bu tür insanlara ihtiyacımız olduğunda, çok zor buluruz onları. Bunu siz de istemezsiniz...”*
5. Mesleki kıskançlık veya bir diğer deyişle profesyonel kıskançlık içinde olanlar. Bu insanlar ve kurumlar ne yazık ki benim ve AKUT’un görev ve hedefleriyle doğrudan etkileşim içinde olanlardır. Aynı hedeflere odaklandığımız için, yanlış bir ön kabulle kendilerini bize karşı rakip olarak tanımlamakta ve bu rekabeti de ne yazık ki yine bizde az rastlanan bir şekilde olduğu gibi kazan–kazan ilişkisi içinde, yapıcı ve geliştirici olarak değil de, kazan– kaybet ikilemi içerisinde yıkıcı bir kurguyla yaşamayı tercih etmektedirler. Onlara göre bizim kazancımız, yani başarımız, onların kaybı, yani başarısızlığıdır. Bu anlayışa göre bunun tam tersi de doğrudur. Oysa biz de başarsak, onlar da başarsa, kazanan;

enkaz altından veya çığ altından veya bilmem hangi beladan canlı olarak kurtarılan ve ailesiyle –sevdikleriyle yeni bir ömre kavuşturulan bu memleketin evlatlarıdır veya bu memlekete kazandırılmış herhangi bir ulusal ya da uluslararası başarıdır. Bu insanlara söyleyeceğim şey ise; *“Düşünce biçiminizi değiştirmek zorundasınız. Bizler birbirimizin düşmanı ya da rakibi değiliz, kim başarırsa başarsın kazanan milleti-miz, devletimiz olacaktır. Kim başaramazsa yine aynı şekilde, millet, devlet kaybedecektir. Bizler ne kazanan ne kaybedeniz, sadece hizmet eden oyuncularız...”*

6. Yine devlet kurumları içerisinde etkili pozisyonlarda yer alan ama ne yazık ki yukarıdaki grup kadar iyi niyetli olmayan, sayıları kesinlikle daha az olan, devlet sevgisini sadece dışarıya göstermelik olarak uygulayan, aslında kendi koltuğunu korumaktan başka hiçbir düşuncesi olmayan ve hiçbir şekilde hak etmediği ama bir şekilde işgal ettiği o koltuğu korumak için her türlü dolabı çevirmeye meyilli insanlar. Bu insanlar ne yazık ki hamaset edebiyatında çok iyidirler ve profesyonel yalancılardır. Etraflarındaki devlet sevgisi yüksek ama kandırılmış kitleyi de çok etkili bir şekilde, görünürde devleti korumak adına ama aslında tamamen kendi çıkarları ve koltuklarını kaptırmamak için her yöne doğru hareketlendirebilirler. Bu tiplerle ne yazık ki uzlaşma aralığımız çok dardır, onlara söyleyeceğim şey; *“Biz hancıyız, siz yolcu, biz bu toprakların sahibiyiz, siz ise küpünü doldurmaktan başka düşuncesi olmayan zavallıolarsınız. Bir gün gelecek o çok sevdiğiniz koltuklardan sökölüp atılacaksınız, biz ise her zaman, konumumuz ne olursa olsun memleketimizi bekleyeceğiz.”*
7. Medyamızın belirli önemli yerlerine büyük maaşlarla özenle iliştirilmış ve görevleri, insanımızın zihin haritalarında olumlu yönde oluşabilecek her türlü değişimi ve gelişimi engellemek olan, kendilerini aydın olarak tanımlayan ama en çok yaptıkları kadın, yemek ve futbol muhabbeti olan ve kalıp düşüncelerden başka bir şey üretemeyen medya mensuplarımız. Bu insanlar ne yazık ki son derece tehlikeliler. Büyük bir güce ve az rastlanır bir dokunulmazlığa sahipler ve geleneksel metodlarla onlarla başa çıkabilmek neredeyse imkân-

sızdır. Bu tipler aldıkları emirle bir kez sizi yok etmeye karar verdiler mi, işiniz çok zor. İnanılmaz yalanları ve iddiaları, hiçbir sorumluluk taşımadan her gün milyonlarca insana ulaştırabiliyorlar. Türkiye'nin etkin bir hukuk sistemi olmasından da faydalanarak son derece fütursuzca hareket edebiliyorlar. Bu tiplere ne yazık ki söylenecek fazla şey yok. Bunlar zaten satılık kalemleri ve nereye ait oldukları belli olmayan sadakatleri ile uzlaşma aralığına sahip olmadığımız insanlar. Bunlarla sadece dik durarak ve asla pes etmeyerek, işinizi her ne ise en iyi şekilde yapmaya devam ederek mücadele edebilirsiniz; biz de öyle yapıyoruz... Yine de şunu söyleyebilirim; *“Elinizden geleni ardınıza koymayın, ne geçmişte, ne bugün, ne de gelecekte, elinizdeki bütün güce rağmen sizin gibilerden korkmadık ve korkmayacağız. Bir gün bu millet ihanetlerinizi suratınıza çarpacaktır.”*

8. Son olarak bir de en tehlikelileri olan ve son yıllarda kafalarını yer altındaki gizli inlerinden çıkarmak için uygun ortamı bulan Atatürk düşmanı, rejim karşıtı ve cumhuriyetin kazanımlarıyla sorunları olanlar var sırada. Bunların da bize ve bizim gibilere olan düşmanlığı ne yazık ki çok etkili. Gereçleri de tüzüğümüze bile yazdığımız ve her hareketimizde büyük özen gösterdiğimiz Atatürk ilke ve devrimlerine olan koşulsuz bağlılığımız. Tuttukları köşe başlarından hiç beklemediğiniz şekillerde karşınıza çıkabiliyor ve aklınıza hiç gelmeyecek, hiç tahmin etmediğiniz engeller çıkarabiliyorlar. Bazen memleketin herhangi bir köşesinden, bazen ta Amerika'dan insanlarımızın kafalarını karıştırabilmek için dezenformasyon –kirli bilgi çalışmalarıyla saldırabiliyorlar. Bazen de ellerindeki gücü sizi pasifize etmek ve milletinize aranızdaki bağı kopartmak için fütursuzca kullanabiliyorlar. Bunlar bildiğiniz gibi sadece bizlere değil, Atatürkçü kimliğini öne çıkaran kişi ve kurumlardan dış geçirebildiklerine acımasızca saldırıyorlar. Bunlara söyleyecek sözüm şudur; *“Ateşle oynuyorsunuz, ateş ısıttığı gibi yakar da...”*

Bunlar benim yorumlayabildiklerim, benzer süreçler hatta bin beteri yaşayanlar da var bu ülkede. İleride bugünlerin analizleri uzmanlar tarafından nasıl olsa yapılacaktır. Benimkini iyi

niyetle yapılan amatör bir ön çalışma olarak kabul edin.

Bu örnekler ne yazık ki hayatımda hiç de azımsanacak seviyede değil. Bu süreçte en sağlıklı yorumlardan birini, 6 Mart 2000 tarihinde; *“Nasuh Mahruki’yi harcamanın zamanı geldi”* başlığıyla o günün *Yeni Şafak* gazetesi yazarı, bugünün Başbakan Danışmanı, Ömer Çelik yaptı; *Devlete sırtını dayamadan, ‘kendi başına bir değer’ olabilenlerin ‘icabına bakmak’ için devlet gücünü kullanmaya çoğu kez gerek kalmıyor.*

Ne zaman olacak diye merakla bekliyordum, demek ki zamanı gelmiş. Zamanı geldiğine göre, Nasuh Mahruki’yi harcamanın tam zamanı. Hepimize kolay gelsin. Bunun da altından kalkacağımız inşaallah.

Bunu yapmak için çok zorlanmayacağız tabii. Adam harcamak için sürekli ‘bilenen’ ve sürekli ‘tazelenen’ tecrübelerimiz her zamanki eşsiz yol göstericiliğini esirgemeyecek kuşkusuz.

Siyasette, akademyada ve sporda çektiğimiz geleneksel ‘numaraları’ çekmenin, bütün hünelerimizi göstermenin tam zamanı.

Öncelikle Nasuh Mahruki’nin ‘iyi bir dağcı olmadığını’ ispata girişceklerin bütün engin tecrübeleriyle ortaya çıkacaklarını beklemeliyiz, diye düşünüyordum. Fakat fazla beklemeden ama bu sefer daha şaşırtıcı ‘itham biçimleri’ çıktı ortaya. ‘Uzmanlık uzmanı’ bir gazeteci, Nasuh Mahruki’nin aslında dağcı olmadığını, ‘parayı bastıran herkesin’ aynı sportif başarıları elde edebileceğini ima eden açıklamalarda bulundu. Ne de olsa bütün dünyanın başarılı bulduğunu başarısız sayma ‘iştahına’ ve kabiliyetine sahip olanların günü bugün. Dünyanın ‘Kar Leoparı’ unvanına layık gördüğü Nasuh Mahruki’nin hayatının sahteliklerle örülü olduğunu ispat etmek, yeteneğe, akla ve girişimciliğe düşman bilumum ‘köşe tutucuları’ rahatlatacak.

Devlet dışında hiçbir kuvvet ve kudreti anlamlı bulmayan, devletin himayesi dışındaki her başarıyı ‘netameli’ saymaya yatkın olan ve toplumun içtenlikle sahiplendiği her kişiyi ‘kuşkulu’ bulan ‘zihinsel gelenek’, tam zamanında gösterdi başını. Bu ‘zihinsel hegemonya’ bir kere daha çalışıyor ve çok uzun zamandan beri bütün anlamsız tartışmaların üstüne çıkarak ve ‘başarılı’ sayılmanın ‘çürümüş’ kriterlerini önemsemeyerek iş gören bir genç adamı daha ‘gömmeye’ çalışıyor. Televizyonda kurulan ‘halk mahkemesi’nde, arkadaşını kaybetmiş bir insanı konuyla ilgisi olmayan ‘açıklamalara’ zorlayan bu kültür, açıkçası bu memleketteki bir sürü belanın bir numaralı sorumlusudur. Bu kültürün ‘fokurdamasından’ kariyer devşiren, mide dolduran ve köşe tutan kim varsa, bir kere daha, enkaz altında insan kurtarıırken İstanbul’da vefat eden annesinin acısını bile hayat kurtarmaktan geri durmak için bir ve-

sile saymayan bu genç adama ‘itiraf et, aslında sandığımız kadar doğru değilsin, aslında sen de defolusun, değil mi?’ yollu ithamlarda bulunuyor. Bu ithamlar, bu kültürün ve onun beslediği siyasal düzenin ruhu değil mi aslında? Evet, özgürlüklere değil, sorumluluklara vurgu yapan otoriter anayasanın ruhudur, bu itham geleneği...

Sorun da bu zaten. Her konuda standartı yükseltenlere, yeni bir seviyeyi temsil edenlere saldıran siyasal kültür de buradan besleniyor ya da bu ‘ruh haline dayanarak’ egemenliğini sürdürüyor... Toplum sağlığı için yararlı olan bir kan kampanyasını asayiş problemi haline sokan, deprem bölgesindeki yardım faaliyetlerini ‘iç tehdit’ konusu haline getiren refleksler, bu sefer Nasuh Mahruki ismi etrafındaki olumlu havayı dağıtmaya kararlı gözüküyor. Bu kararlılığı temsil edenlerin, siyasal kavrayış düzeyinde ‘otoriter’ olan ne varsa ona sahiplenmeleri de tesadüf değil bu yüzden.

Osmanlı, padişahın karizması ile yarışır hale gelen ya da güç bakımından özerkleşmeye başlayan her Beylik başını, devlete sadakatinden kuşku duyulacak bir davranışı olmasa bile hemen ‘iç tehdit’ unsuru sayar ve icabına bakardı. Bu, Cumhuriyet’e aynen miras kaldı, ama daha da incelikli hale gelerek. Devlete sırtını dayamadan, ‘kendi başına bir değer’ olabilenlerin ‘icabına bakmak’ için devlet gücünü kullanmaya çoğu kez gerek kalmıyor. Sırtını devlete dayamadan ya da bilinen kariyer elde etme yollarından geçmeden ‘kendi başına bir değer’ olabilenlerin ‘icabına bakmak’ için ‘anonim ruh halı’ bir köşede bekliyor ve bu ruh halinden ‘beslenenler’ en uygun zamanlamada sahne almayı çok iyi biliyor.

Kurtardığı canların kalplerinin en mutena köşesinde yer almış olan İskender İğdir’a rahmet diliyor, Nasuh Mahruki’ye hem kaybettığı arkadaşı için başsağlığı diliyor, hem de uğradığı suçlamalar için geçmiş olsun diyorum. Mahruki, umarım, ‘ferman padişahın- sa, dağlar bizimdir’ sözünün bu topraklarda söylendiğini unut- maz...

Ömer Çelik’in çok güzel yakaladığı bu tehlikeli anlayışı, bakın *İlluminati* kitabının yazarı Wes Penre, “Küresel Satranç Oyunu” adlı makalesinde nasıl birkaç adım daha ileriye götürüyor;

Onlar kendilerini, koyunları sürüde tutan çobanlar olarak tanımlarlar. Terör ve korkuyla uzun süredir tehdit edilen ve (bu güvensizlik yüzünden) birbirini sürekli kontrol eden insanlar, hayatlarını sürdürme ve yaşam mücadelesi ile o kadar meşgul- lerdir ki; *İlluminati*, zihin kontrolü altındaki kitlelerin arada or- taya çıkan asileri kendi içlerinde halledeceklerine güvenir. Ne yazık ki kısmen de olsa haklılar.

Burada ifade edilmeye çalışılan şey; gelecek korkusu, terör korkusu, güvensizlik, sonu gelmez ve giderek yozlaşan bir eğlence anlayışı, hayatın merkezine oturtulan futbol ve yönlendirilmiş TV gibi zihni uyuşturan, akli bulandıran ve sağlıklı işlemesini engelleyen enstrümanlarla zihni kontrol edilen ve aynı şekilde aynı kalıplarla düşünmesi sağlanan kitlelerin, devamının kendi yararlarına olduğunu sandıkları düzeni değiştirmek isteyen yol göstericileri, ufuk açıcıları kendi elleriyle hallettikleridir. Dünyanın hemen her yerinde olduğu gibi Türkiye’de yıllardır yaşanan da aslında bundan başka bir şey değil. Toplumun eski, köhne, hatalar ve eksiklerle dolu zihin haritasını değiştirmeye, düzeltmeye, iyileştirmeye kalkan kim varsa, ki bunlar hiçbir karşılık beklemeden, hayatlarında hiç görmedikleri ve bir daha da hiç görmeyecekleri insanlar için kendi biricik varlıklarını bile tehlikeye atmaktan çekinmeyen deprem kahramanları dahi olsalar durum değişmez, mutlaka bir yolu bulunup toplumun önüne sunabilecekleri açılımların durdurulması gerekir. İşte Wes Penre’nin bahsettiği bu asileri halletmek için onların devreye girmesi bile gerekmez, zihin kontrolünün ülkedeki taşeronları bunu bilinçli veya bilinçsiz yaparlar onlar adına.

Bilinçsizleri de özellikle eklemek istedim, çünkü aslında vatanını ve milletini seven ama sevgisini ancak bu şekilde ifade edebilen kirli bilgilerle kandırılmış büyük kitle hâlâ kurtarılabilir; ki onların kurtuluşu ülkenin kurtuluşu olacaktır.

Bir taraftan da medyayı hakkımda iyi haber yaparken, överken, yere göğe sığdıramazken seven, “*oh ne güzel Türk Medyası bizi aslan, kaplan, kahraman gösterdi*” deyip de, işler terse döndüğünde bütün suçu medyaya atıyormuş zannedilmesini de istemiyorum. Burada habercinin sahip olduğu yorum yapabilme özgürlüğü dışındaki haber verme sorumluluğunu dile getirmeye çalışıyorum. Sevгимizi de, eleştirimizi de, takdirimizi de, kızgınlığımızı da her zaman tarafsız, adil ve topluma fayda - zarar ekseninde değerlendirerek, etik değerlerimizin içinde kalacak şekilde dile getirmeliyiz diye düşünüyorum. Eleştirilmeye, suçlanmaya, gerekirse yaptıklarımın, yaptıklarımızın sonucunda bedel ödemeye de her zaman hazırım ve hazırız ama bunun ölçüsünün kişisellikten uzak, nesnel, adil ve ahlaki değerler içinde olmasını istiyorum.

Bunların benim şahsi sorunum olmadığının çok açık bir şekilde farkındayım. Bu kontrolsüz güçten ve hukuk sistemimizin zafiyetleri yüzünden, benden çok daha fazla zarara uğrayan o kadar çok insan var ki bu ülkede. Aziz ve yüce milletim, bunları yaşadıkça ve gördükçe, sığınabileceğimiz bir tek yer kaldığını düşünüyorum, o da büyük önder Atatürk'ün Gençliğe Hitabesi ve Bursa Söylevi.

Bundan sonra yolumu(zu) bu çizgi belirleyecek...

GENÇLİĞE HİTABE

Ey Türk gençliği!

Birinci vazifen, Türk istiklalini, Türk Cumhuriyetini, ilelebet, muhafaza ve müdafaa etmektir.

Mevcudiyetinin ve istikbalinin yegane temeli budur. Bu temel, senin, en kıymetli hazinendir. İstikbalde dahi, seni, bu hazineden mahrum etmek isteyecek, dahili ve harici, bedhahların olacaktır. Bir gün, istiklal ve cumhuriyeti müdafaa mecburiyetine düşersen, vazifeye atılmak için, içinde bulunacağın vaziyetin imkân ve şeraitini düşünmeyeceksin! Bu imkân ve şerait, çok namüsaî bir mahiyette tezahür edebilir. İstiklal ve cumhuriyetine kastedecek düşmanlar, bütün dünyada emsali görülmemiş bir galibiyetin mümesili olabilirler. Cebren ve hile ile aziz vatanın bütün kaleleri zaptedilmiş, bütün tersanelerine girilmiş, bütün orduları dağıtılmış ve memleketin her köşesi bilfiil işgal edilmiş olabilir. Bütün bu şeraitten daha elim ve daha vahim olmak üzere, memleketin dahilinde iktidara sahip olanlar gaflet ve dalâlet ve hatta hıyanet içinde bulunabilirler. Hatta bu iktidar sahipleri şahsi menfaatlerini, müstevlilerin siyasi emelleriyle tevhit edebilirler. Millet, fakr ü zaruret içinde harap ve bitap düşmüş olabilir.

Ey Türk istikbalinin evladı!

İşte; bu ahval ve şerait içinde dahi, vazifen, Türk istiklal ve cumhuriyetini kurtarmaktır!

Muhtaç olduğun kudret, damarlarındaki asil kanda mevcuttur.

GAZİ MUSTAFA KEMAL ATATÜRK

BURSA SÖYLEVİ

Türk Genci, devrimlerin ve cumhuriyetin sahibi ve bekçisidir. Bunların gereğine, doğruluğuna herkesten çok inanmıştır. Yönetim biçimini ve devrimleri benimsemiştir. Bunları güçsüz düşürecek en küçük ya da en büyük bir kıpırtı ve bir davranış duydu mu, “Bu ülkenin polisi vardır, jandarması vardır, ordusu vardır, adalet örgütü vardır” demeyecektir. Elle, taşla, sopa ve silahla; nesi varsa onunla kendi yapıtını koruyacaktır.

Polis gelecek, asıl suçluları bırakıp, suçlu diye onu yakalayacaktır. Genç, “Polis henüz devrim ve cumhuriyetin polisi değildir” diye düşünecek, ama hiçbir zaman yalvarmayacaktır. Mahkeme onu yargılayacaktır. Yine düşünecek, “demek adalet örgütünü de düzeltmek, yönetim biçimine göre düzenlemek gerek”

Onu hapse atacaklar. Yasal yollarla karşı çıkışlarda bulunmakla birlikte bana, başbakana ve meclise telgraflar yağdırıp, haksız ve suçsuz olduğu için salıverilmesine çalışılmasını, kayrılmasını istemeyecek. Diyecek ki, “ben inanç ve kanaatimin gereğini yaptım. Araya girişimde ve eylemimde haklıyım. Eğer buraya haksız olarak gelmişsem, bu haksızlığı ortaya koyan neden ve etkenleri düzeltmek de benim görevimdir.”

İşte benim anladığım Türk Genci ve Türk Gençliği!

GAZİ MUSTAFA KEMAL ATATÜRK

Bu nasıl kafa?

■ 'Milliyetçi duyguları' nedeniyle Yunanistan'dan gelen yardımları geri çeviren, "Deprem bölgesinde kana, doktora, ambulansa ihtiyaç yok" diyen MHP'li Sağlık Bakanı akıl almaz açıklamalarını dün de sürdürdü. Durmuş, "Amerikan yüzer hastanesine ihtiyacımız yok. Yabancı doktorlar tuvalet, duş istiyor. Tuvaleti gidip ben mi temizleyeyim? Türk doktorlar denize girip duş alır. Onlar görev yapmın" dedi. Durmuş, yüzlerce kişiyi kurtaran AKUT'u da şov yapmakla suçladı. ■ 17. sayfada

Posta gazetesi, 23.08.1999

Sağlık Bakanı Osman Durmuş

Bakana büyük öfke var

BİRÇOK ülkenin yardım önerisini reddeden, Amerika'nın 3 yüzer hastanesini istemeyen Sağlık Bakanı Durmuş'a tepki yaşıyor. Gazetemizi telefon yağmuruna tutan halk öfkesini dile getirdi.

Yabancılarla eleştiri

DURMUŞ ise ilginç çıkışlarını dün de sürdürdü. Yüzlerce kişiyi enkazdan çıkarıp hayata döndüren AKUT'u eleştiren Durmuş, "Amerika'nın hastanesine verecek tek hastamız da yok" dedi. **Öfke 25'te**

Sabah gazetesi, 23.08.1998 →

GARİP AÇIKLAMALAR

Sağlık Bakanı Durmuş "sağlıksız" açıklamalarıyla hayrete düşürdü. Yardımları geri çevirdiğini söyledi. Canını dişine takıp çalışan AKUT'çulara ateş püskürdü

SAGLIK Bakanı Osman Durmuş yaptığı basın açıklamasıyla herkesi şaşırttı. Afet bölgeleri acil seyyar hastaneye ve tıbbi malzemeye ihtiyaç duyarken Bakan, bugün İstanbul'a gelecek Amerikan Yüzer Hastaneleri'ne ihtiyaç olmadığını söyledi. Öne sürdüğü gerekçeler ise ilginçti: "Yabancı yardım ekipleri alt yapı sorunlarına yol açıyor. Değirmendere'de İtalyan doktor 'Tuvalet yok' diyor. Çalıştıkları sokak denize açılıyor. Ve plaj. 'Duş yok' diyorlar. Benim insanım plaja girer yıkanır. Camide tuvalet var, kirlidir. Siz kullandığınız tuvaleti temiz tutmayı bilmiyorsunuz. Sağlık Bakanı gelip tuvalet mi temizleyecek?"

BAKAN Durmuş Amerikalılar'ın 250 doktorunu reddetmesiyle ilgili Başbakan Ecevit'e verdiği cevabın ise şu olduğunu söyledi: "Amerikan hastanesine verecek hasta yok. Pazartesi'nden itibaren hastanelerimizin normal çalışma düzenine geçmesini istiyoruz." Salgın hastalık tehlikesi bulunduğu haberlerini de yalanlayan Durmuş, bunun AKUT'un yaydığı bir söylenti olduğunu, suç duyurusunda bulunacağını söyledi. Durmuş'un Müsteşarı Haluk Tokuşoğlu da, Amerika'nın gönderdiği yüzer hastaneye ihtiyaçları olmadığını söyledi. Cumhurbaşkanı Demirel ise, Durmuş'un açıklamaları hatırlatılınca, "Olur mu öyle şey" dedi.

Posta gazetesi, 23.08.1999

Sağlık Bakanı Durmuş, sivil toplum kuruluşu için suç duyurusunda bulunacak

Bakanın hedefi AKUT

● Kamuoyunda istifa etmesi için yoğun bir baskı oluşan Sağlık Bakanı Durmuş, dün düzenlediği basın toplantısında kendini savundu. Deprem bölgesindeki kurtarma çalışmalarının ağır ilerlediğini, bu nedenle çok önemli olan ilk 8 saat kaybettiklerini kaydeden Durmuş, bölgede yalnızca sağlık ekiplerinin ayakta olduğunu söyledi. Gönlütlü arama kurtarma takımı (AKUT) için suç duyurusunda bulunacağını açıklayan Durmuş, gerek kalmadığı için bazı doktorları geri çevirdiklerini belirtti.

ANKARA (Cumhuriyet Bir-
rosu) - Açıklamalarıyla kurtar-
ma ekiplerini hedef alan Sağlık
Bakanı Osman Durmuş, istifa
etmeyi düşünmediğini, "eğer ba-
sın izin verirse görevini yapmak
istediğini" söyledi. Durmuş,
Türk Tabipleri Birliği'nin (TTB)
bölgede görev yapan doktorların
yordukları ve değişimini
gerekletti görüşünü yitirilen
"Doktorlar yorgun değil, giti-
ğinde hen kapıda karşıladılar"
diyerek şaşırtıcı açıklamaların

nir Barosu Başkanı Cetin Turan,
"Buna kader diyenler, depremi
dava etmek lazım" diyenler bu
ülke insanlarını budala yerine
koymaktadırlar. Sağlık Baka-
nı'nın davranışları ise anlaşılar
bi değildir" dedi.
Kamuoyunda istifa etmesi
için yoğun bir baskı oluşan Sağ-
lık Bakanı Durmuş dün düzenle-
diği basın toplantısında kendini
savundu. Deprem bölgesindeki
■ *Arkası Sa. 19, S. 3'te*

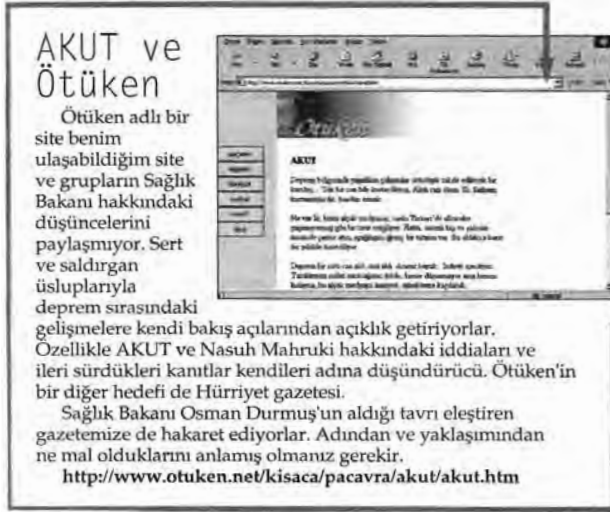
hedefi AKUT

ğenmeyip reddetmek, ne insanlıkla,
ne devlet yöneticiliği ile ne de diplo-
masi kuralları ile bağdaşır. Devlet ge-
lenç bir günde "çadır" kültürüne in-
dirgenmiş gibidir. Bugün işgal ettik-
leri makam ne olursa olsun, bir gün
hükükun istinâfının emgen olup
cağna ve bu işgillerin mutlak hesap
verceklerine inanıyoruz."

Zincir Tabip Odası Başkanı Op. Dr.
Suat Kaptaner de, Sağlık Bakanı'nı
bilimsel ve insani kaygılara hareket
etmeye çağırarak tepkisini şöyle di-
letti: "Sağlık Bakanı'nın hasta-
ne hizmetleri konusundaki yardımla-
rını reddettiği iddiaları doğrultusunda sağ-
lık alanındaki yönetim bakımından
büyük bir yetersizlikte karşı karşıya-
rız demektir. Bu da sağlık hizmetle-
rinde yaşanan bir yetersizlik olduğun-
dan kaynaklandığını göstermektedir.
Hele bu tutum doğrudur ve iltedilip
kaygılara savınılıyorsa doğru da-
ha da vahim demektir. Sağlık Baka-
nı'nı bilimsel ve insani alanlarda ha-

gerkek. Siz nasıl dolışabiliyorsunuz
burada diye. Karantina olan şehir
büyle mi olur? Enfeksiyon yok diyo-
rum suçluyorum. Gün ağlama gü-
nü değildir. Artık gerdde kalanları di-
şimeliyiz. İnsanları matem hava-
sından çıkarmalıyız. Çocuklarımız
ları 'Yemam Sendromu'na sürükler-
ceği film seğirdiriyoruz. Bu insan-
ölürümüz kadar işi yapışken ö-
dürüz."

Bakanlığın üzerine düşen görevi,
sahip oldukları motivasyon içinde
yapmak istediğini kaydeden Dur-
muş, kendilerinden hesap sormak is-
taylorların iki hafta beklelerini is-
ti. ANAP'lı Devlet Bakanı Yüksel
Yalova'nın açıklamalarını tersine
bölgede amonyak sızıntısı bulduğ-
unu kaydeden Durmuş, görevinden
istifa edip emneceğine ilişkin soru-
lar üzerine, "Siyaset yapmanın, ba-
kanlık yapmanın doğru değilse, bra-

★★★ *Hürriyet gazetesi*, 28.08.1999 □

From: Ötüken
Sent: Tuesday, August 24, 1999 09:23
To:
Subject: benim geri zekalı kızım!

OKU BUNLARI ! HATTA GEL ÖTÜKEN'E
<http://www.otuken.net>, diğer sayfaları da oku.
Yoksa sen de YAHUDİ misin ?? Mason?
Şunu bil yeter; Bunların her ikisi de asla İNSAN
değillerdir! Burdan itibaren aşağıyı dikkatli oku geri
zekalı budala!

AKUT !!!?

AKUT; Everest Tepesi'ne tırmanan ilk Yahudi
dağcı Nasuh Mahruki tarafından kurulmuş, bir
Yahudi örgütüdür.

AKUT sayfaları www.turk.net tarafından
hazırlanmıştır.

Bu adrese gidiğinde karşınıza çıkacak manzara
YAHUDİ manzarasıdır, MASONİK bir manzaradır!

Ayrıca, AKUT veya www.turk.net KIZIL HAÇ'la
ortak çalışma içindedir. Bu bilgiler ışığında AKUT
konusunda görüşleriniz değişti mi, değişmedi mi
bunu size bırakıyoruz...

Malum Medya paçavralarının, Sağlık Bakanımız
Sayın Osman Durmuş'a ne için yüklendikleri gayet
açık değil mi?

Ne garip!...

Dr. BARBUNYA da bir YAHUDİ idi...(!)

ismet.berkan@radikal.com.tr

Radikal gazetesi, 25.08.1999

İçişleri müdahale etti

AKUT'un hesaplarında geri adım

AYKUT KÜÇÜKKAYA

Deprem bölgelerine hükümetten önce ulaşarak 200 kişiyi yıkıntıların altından sağ çıkaran Arama Kurtarma Derneği'nin (AKUT) yardım hesaplarına el konulması kararında geri adım atıldı. İçişleri Bakanlığı, yardım hesapları ile diğer hesapların birbirinden ayrılmasını valiliklere bir yazı ile bildirdi. Yazı gereğince İstanbul Valiliği'nce el konulan AKUT'un hesaplarının serbest bırakılacağı, sadece depremzedelere yardım amacıyla yatırılan paraların Afet Fonu'na aktarılacağı belirtildi. AKUT Genel Sekreteri avukat **Nevzat Çetin**, önceki gün İçişleri Bakanlığı'na yayımlanan ve dün işleme konulan yazı gereğince AKUT hesaplarına el konulması işleminin de durdurulduğunu belirtti.

'AKUT'un parası aktarılmayacak'

Çetin, AKUT'un hesaplarındaki paraların Afet Fonu'na aktarılmasının söz konusu olmadığını kaydetti. Ancak, Çetin, hesaplara depremzedeler için yatırılan paraların ayrılarak Afet Fonu'na aktarılacağını belirtti.

MHP'li Sağlık Bakanı **Osman Durmuş**'un, depremin ardından bölgede yaşanabilecek yaygın bulaşıcı hastalık söylentisinin yayılması konusunda "Gönüllü olduğunu söyleyen ve kendisinin bir pratisyen hekim olduğunu söyleyen kelalaka birinden çıkıyor" açıklamasıyla suçladığı AKUT'un yardım hesapları, İstanbul Vali Yardımcısı **Osman Demir**'in 25 Ağustos 1999'da İş Bankası Galatasaray Şubesi, Ziraat Bankası Beyoğlu Şubesi, Yapı Kredi Bankası Parmakkapı Şubesi ve Demirbank Beyoğlu Şubesi'ne gönderdiği yazıyla Afet Fonu'na, aktarılması istenmişti.

'Çıglıklar bitti, siz geldiniz'

Depremün vurduğu Pakistan'da kurumuş çalınmışların katları AKUT GEA ve LİDAM işleri de bitirilmiş oldu. GEAnın nakit kilerci Özgür Bursalı, çalıştığı bölgede 23 tane evin karışıklığına belirti.

Pakistan'a gelen ilkleri uçaklara alarak geldiklerini, AKF'nin yardımları ile bu işlere peşverimlikleri kaydeden AKUT 2, Bankası Yılmaz Saygılı ile "Üniversite baskısı, Deprem'in 3. gününde bilemeye uluştu. Onun göre bir insan, bütün her şeyi 'Çoklukla Hint su çekildi' dedi. Çok zorlu" diye konuştu. ■ MUSTAFA KURTARAN

Pakistan'da ölü sayısı 54 birini aştı. Sayının 80 bine çıkabileceği belirtilen deprem bölgesinde dün de bir helikopter düştü. Kazada 6 kişi öldü.

Milliyet gazetesi, 17.10.2005

AKUT: Deprem bölgesine erken gitseydik daha çok hayat kurtarırdık

Jensen Odega | Journal

[illegible]

AKUT'un da aralarında yer aldığı Türk kurtarma ekipleri depremde toprak altında kalan çok sayıda Pakistanlıyı kurtardı.

den oldu. 4'üncü 12 kışta eleği-
cuklukların; Defterdar Çelik, val-
güle-organizasyon, ayrıca 2
sanatçıya çalıştı. Başkaya 18, 21
den eleği-organizasyon için 20
Yüksek Tepe, Kültür Merkezi
(GEM) sanat kurumları oldu, 2
kurumda 8 tane eleği-organizasyon
çalıştı. Müzisyenler de kurum-
ları arasında 20'ye yakın eleği-
organizasyon çalıştı. 18'inci eleği-
organizasyon 9 tane kurumda, 20'ye

[illegible]

AKUT, yetkililere sitem ederek gitti

Bölgeye dün akşam hareket edebilen Arama Kurtarma Derneği (AKUT) ekibi, Sivil Savunma Genel Müdürlüğü'nün kendilerine destek olmadığını öne sürerek, "Bu tavır bizi derinden yaraladı" diye konuştu. THY'nin sağladığı biletlerle dün Karaca'ye hareket eden 12 kişilik AKUT ekibi, 1 ton ağırlığındaki arama kurtarma teçhizatını da beraberinde götürdü. AKUT Genel Sekreteri Saydun Gökşin, "Depremi haber alır almaz 12 kişilik iki ekibimizi hazır tuttuk. Ama maalesef dört uçak kaldırıp GEA, DAK gibi ekipleri götüren Sivil Savunma Genel Müdürlüğü, bize hiçbir şekilde haber vermedi. Biz o uçakla gitmek için çok uğraştık. Ama olmadı. ■ **TAHSİN AKSU** İstanbul

ın gazetesi, 17.10.2005

AKUT Meclis gündeminde

■ **Haber Merkezi - CHP**
Denizli Milletvekili
Mehmet Neşşar, Sivil
Savunma'nın
Türkiye'den Pakistan'a
giden ekipler arasına
AKUT'u almamasını
Meclis gündemine
getirdi. Pakistan depremi
ile ilgili olarak gönüllü
görev talep eden
AKUT'un Sivil Savunma
Genel Müdürlüğü
tarafından neden geri
çevrildiğini soran Neşşar,
İçişleri Bakanı'na aynı
derneğin İran depremi
sırasında da geri çevrilip
çevrilmediğini sordu.

'Böyle giderse artık AKUT'u yok bilin'

■ Bu sözler, 17 Ağustos'ta halkın kalbini kazanan AKUT'un başkanı Nasuh Mahruki'ye ait. Onlu dâğıcı derdi: "Sivil Savunma bize güçlük çıkarıyor, yardımı gitmemizi engelliyor. Hindistan'a, Cezayir'e, İran'a, son olarak Pakistan'a götürülmüded. Sivil Savunma geçen yıl Konya'da çöken Zümrüt Apartmanı'nın enkazına 21 saat sonra dozerle girmişti. Bu bir cinayettir. O zaman tartıştık ve çökdük. O yüzden beri bize engel oluyorlar..." **PAZAR VATANI**

**BUGÜN
VATAN'LA
İSTEYİN**

← *Vatan* gazetesi, Ekim 2005

AKUT, sivil savunma genel müdürlüğüne tepkili

İSTANBUL - Arama Kurtarma Derneği (AKUT) Yönetim Kurulu Başkanı Nasuh Mahruki; "Eğer bu tür felaketlerde insanlara yardım edemiyorsak, doğa sporu ve doğa olaylarıyla uğraşalım ya da burayı kapatalım" dedi. Pakistan depremi sonrasında bölgeye gitme yönünde yaptıkları bütün çalışmaların Sivil Savunma Genel Müdürlüğü tarafından engellendiğini öne süren AKUT yetkilileri, AKUT merkez binasında bir basın toplantısı düzenledi. Toplantıda, AKUT Yönetim Kurulu Başkanı Nasuh Mahruki, dernek Genel Sekreteri Saydun Gökşin ile dernek üyeleri hazır bulundu.

Programda bir konuşma yapan Nasuh Mahruki, depremin ardından Dışişleri Bakanlığı ile temasa geçtiklerini kaydederek,

Pakistan'ın uluslararası yardım talebinde bulunmasının ardından 12 kişiden oluşan iki ekiplerini hazır hale getirdiklerini, hem Türkiye Acil Durum Yönetimi, hem de Sivil Savunma Genel Müdürlüğü'ne sözlü ve yazılı olarak hazır oldukları bilgisinin verildiğini ifade etti. Mahruki, "Gün içinde yapılan tüm temaslarda,

Sivil Savunma Genel Müdürlüğü'nden bir yetkili ile görüşme ve gönderilen uçakların içinde yer alma çabalarımız sürdü. Akşam saatlerinde Pakistan'a gönderilen uçakların içinde yer almadığımız bilgisi bize ulaştı" dedi.

Mahruki sözlerine şöyle devam etti: "Bizim tek sorunumuz Sivil Savunma Müdürlüğü yetkilileriyle. Orada görev yapan insanlarla hiçbir sorunumuz yok. Siyasi sorunumuz da yok. Tek mesele bürokrasi. Pakistan'a AK Parti İstanbul İl Başkanı Mehmet Müezzinoğlu ve THY'nin çabaları sonucunda tarifeli uçakla gidebildik. Oysa Türk Milli Takımı gibi ilk önce oraya gitmemiz gerekiyordu. 1999 depreminde, çok ön plana çıktığımız için, Sivil Savunma Müdürlüğü bizim gerimizde kaldı.

Şov yaptığımız zannediliyor, bu yüzden özellikle yurtdışı organizasyonlarına gönderilmiyoruz. Eğer bu tür felaketlerde insanlara yardım edemiyorsak, doğa sporu ve doğa olaylarıyla

uğraşalım ya da burayı kapatalım."

AKUT Genel Sekreteri Saydun Gökşin ise, "Pakistan'daki depremi öğrendikten hemen sonra irtibata geçtiğimiz Sivil Savunma Müdürlüğü'nden hiçbir yetkiliye ulaşamadım.

Yetkili istediğimizde ise bana şoförü bağladılar. Ya biz bu işten çekilelim ya da birlikte hareket edelim" diye konuştu.

AKUT'un hizmetleri kiskanılıyor mu yoksa?

Neler oluyor?...
Birileri çıksa,
milleti aydınlatırsa
iyi olacak ama, o
birileri nedense
yok ortada....

Avrupa Birliği
müzakereleri ile
başlayan, özelleştir-
me çalışmaları, Araplarla pazarlıklar ve Sa-
kalı Şerif gizemi ile süren kapalı kapılar ar-
kasındaki merak uyandırıcı, şüphe yaratıcı ve
mide bulandırıcı gelişmelerin neler olduğunu
herkes de anlasa...

Ön tekerlek nereye giderse, arka tekerlek
de oraya gider...

Üzüm üzüm baka baka kararır...
Böyle başa böyle tıraş...
İmam öksürürse, cemaat grip olur derler.
Ve daha neler derler neler...

Önceki gün, **CHP Denizli Milletvekili
Prof. Dr. Mehmet Neşşar**dan bir mesaj
geldi...

Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlı-
ğına; "Pakistan'da meydana gelen de-
prem felâketine yardım amacıyla gön-
derilen ekibe gönüllü olarak katılmak is-
teyen AKUT'un (Arama Kurtarma Derneği)
bu talebi Sivil Savunma Genel Müdürlüğü'nce geri çevrilmiş midir?" diye so-
ran sayın Neşşar'ın gönderdiği basın açıkla-
ması "AKUT'un hizmetleri kiskanılıyor
mu yoksa?" derirtce kadar düşündürücü:

★★★

Pakistan depremi ile ilgili olarak gönüllü
görev talep eden AKUT Derneği'nin Sivil
Savunma Genel Müdürlüğü tarafından
reddedilerek götürülmediğini üzülmekle öğren-
dim. Yaptığım araştırmada AKUT'un daha
önce Cezayir'e gönderilen yardım ekibine
lütfe bir-iki kişi ile katılabildiğini, İran'a yar-
dım talebinin ise Sivil Savunma Genel
Müdürlüğü tarafından reddedilmiş oldu-
ğunu öğrendim.

Türkiye'de yaşayan herkes tarafından hi-
zmetleri bilinen bir sivil toplum kuruluşu olan
AKUT'un gönüllü çalışma talebinin neden
geri çevrildiğini anlamak olası değildir.

Sivilleşme iddiası ile ortaya çıkan bir yön-
etimin, dünya markası olmuş böyle bir kurulu-
şu aksine desteklemesi ve hatta fonlaması
gerekirken ayrıca, Pakistan'daki büyük acıyı
paylaşmak için bir fazla kişi gönderebilmenin
anlamı da ortadayken, bu kadar örgütlü, işi-
nin uzmanı ve üstelik bu alanda uzun zaman
eğitim veren AKUT'un neden reddedildiğini
öğrenmek için İçişleri Bakanı'na verdiğim
soru önergesini ilişikte halkımızın ve basın
mensuplarımızın dikkatine sunuyorum...

★★★

AKGÜN TEKİN

Gönüllü ve canlarını ortaya koyarak yap-
tıkları fedakâr çalışmalarıyla dünya çapında
bir marka olan AKUT'a karşı ortaya çıkan
bu anlaşılmaz durum aklı selim sahibi herkesi
rahatsız etti...

AKUT da yaptığı açıklamada; **Pakis-
tan'daki felâket haberi gelir gelmez Dışişle-
ri Bakanlığı, Pakistan Türk Büyükelçi-
liği ve İstanbul'daki Pakistan Konsoloslu-
ğu** ile temasa geçildiğini, **Pakistan**'ın uluslar
arası yardım talebinde bulunması üzerine de,
12 kişiden oluşan ekibin hazırlandığını, duru-
mun **Sivil Savunma Genel Müdürlüğü'ne**
bildirildiğini belirtti.

Ancak, **Sivil Savunma** ile ancak akşam
saatlerinde konuşma imkânı bulan AKUT,
giden uçaklarda yer almadıklarını öğrendi...
Bunun üzerine kendi imkânlarını zorlayan
AKUT, **Türk Hava Yolları**ndan elde ettiği
ücretsiz uçak biletleri ile bir gün gecikmeli
olarak **Pakistan'a** varabildi... Düşündürücü
bir durum değil mi bu?...

Bakalım, **Meclis Başkanlığı'na** verilen
soru önergesinden bir cevap çıkacak mı?...

Ya da; Sivil Savunma Genel Müdürlüğü
kamuoyuna aydınlatacak açıklama yapacak
mı?

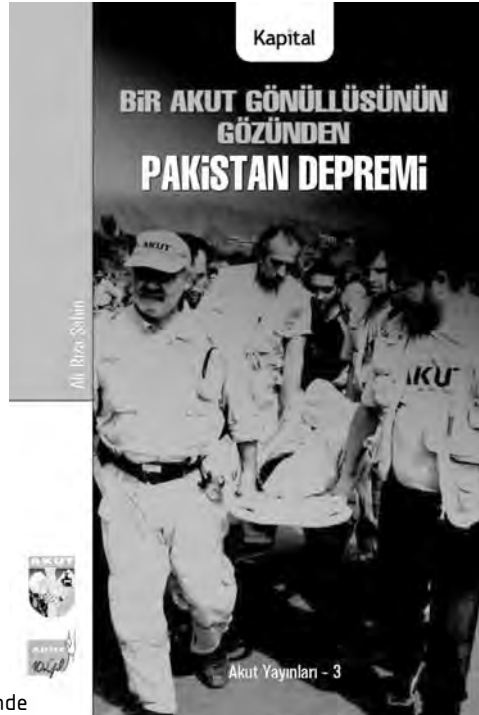
Hep birlikte bekleyip göreceğiz...

E-mail:atekin@gozcugazetesi.com

Gözcü gazetesi, 11 Ekim 2005

EK: 45

AKUT, Pakistan depreminde

Bu hesabı kim verecek? Hırsız müteahhit mi, göz yuman devlet mi yoksa yine hiçbiri mi?

**Aileden bir tek
Gül naz kurtuldu**

GÜL NAZ bebek, yerle bir olan Korkmaz Apartmanı'nın enkazından 5 saat sonra sağ olarak çıkarıldı. Ne var ki babası Astsubay İsmail Karamorcu, annesi ve minik kardeşi tonlarca beton altında can verdi.

6.4'lük depremde 83 ölü, 499 yaralı var. Enkaz altında halen 100'e yakın öğrenci bulunuyor

■ **DEPREM** Bingöllüleri yıkımda yakaladı. Kent merkezinde 10 bina çöktü, altından 40-45 ceset çıktı.

■ **EN büyük hasan** Çeltiksuyu Yatılı Bölge Okulu gördü. 197 öğrenci yatakhane binasının enkazı altında kaldı.

■ **BİNANIN** kolonları çökerken katları çelik dolaplar ve ranzalar tuştı. Üst katlardan 76 öğrenci sağ çıkarıldı.

■ **OKULDAN** sağ kurtulanan "İçeride çok arkadaşımız var. Seslerini duyduk, ne olur onları da kurtarın" dediler.

■ **OKUL** binasının müteahhitleri Bozkus kardeşlerin evi ile okula onay veren Bayındırlık binası da yıkıldı.

■ **ERDOĞAN**, "Kontrol ve zemin etüdü yapılmamış. Malzemeden cainmiş. Suçlular cezalandırılacak" dedi. (12-13 TE)

Vatan gazetesi, 02.05.2005

Erde bebtte in Türkei - mehr als 150 Tote

ÇELTIKSUYU - Ein schweres Erdbeben im Südosten der Türkei hat gestern vermutlich mehr als 150 Menschen das Leben gekostet. Die dramatischen Rettungsarbeiten konzentrierten sich auf ein eingestürztes vierstöckiges Schulgebäude für die Kinder der Land-

bevölkerung in der Stadt Çeltiksuyu. In den Trümmern des Gebäudes, aus dem Hilferufe erschütterter zu hören waren, werden noch rund 100 Kinder vermutet. Hunderte Eltern versammelten sich am Unglücksort, weinten und beteten für ihre Kinder.

Seite 2

Ein Mitglied der türkischen Rettungsdienste trägt ein gerettetes Kind in Sicherheit.

Arbeits

Almanya basını, 02.05.2003

Ya AKUT olmasaydı

Bingöl'de son bir hafta içinde köy yolları kar yağışı ve tipi nedeniyle kapalı olan 5 acil hastanın yardımına Arama Kurtarma Timi (AKUT) Bingöl Birimi yetişti.

Analıkı yollar kar ve güdelli tipi nedeniyle Bingöl'de yüzlerce köy yolu ulaşım kapandı. Merkezde 70 san-
tometreli bulvar kar altında. Yükseklikte 1,5 metre-
civarında oldu. Köy yollarının kaplanmasıyla herife-
köyün içine adam mahsur kalan köylüler, aile ve çocuk-
kötü durumda. Akut karların ulaşım, ulaşımında yardım-
landı. Kızıllar (Kızıllar), İsmail (Kızıllar) ve diğerleri
kızaklara yamalları ve köyüne doğru kızılları, kır-
köyü guraları eğilinde yola çıkacak. Çitlik köyleri
ocaklı, bir beliminde biriken yağış ocaklı, bir sağla-
en bile yok. Belki İsmail ve diğerleri ama, bir sağla-
lırken, veyse ki, Samsun ve diğerleri kızılları ama-
yol alıyor hasta. Zaman zaman ciddi tehlikelerde de
karlaştırmıyor değil. Yed karlıdır, köyü hayvan
saldırması öğreniyor... Hastalar da tutan. Sonuçta ya-
Kızıllar'da geçen süre hem genç anının hem de
yaşamın kaybedildiği zamanlar yaşanıyor ya da
daha günde olan tıkarı, gibi bir yarın kuvveti denge-
liyor. Tıkarı Yıkın Çavuşlar Köyünde Dışarı-
olan 50 yaşındaki Lutfiye Kızıllar. Geçen hafta Çam-
gün, günü genişin Dışarı-
ulaşım açılmadığı için girmedi. Hastaları 6'da

Bingöl merkez Yukarı Elmalı Köyü'nde ikamet eden kalp yetmezliği ha-
tası 52 yaşındaki Hanım Korkmaz'ın imdadına yetişen AKUT ekibi ha-
tası bindirildikleri kızılları kar motoruna bağlayarak karayoluna çektiler.

Hasta köylülerin imdadına AKUT yetişti

BİNGÖL (İHA) - Bingöl'de yolların ulaşım kapalı olan hastaların imdadına Arama Kurtarma Timi (AKUT) yetişiyor. Yolların ulaşım kapalı olduğu için köyde mahsur kalan hastalar, AKUT ekibi tarafından kar motoruna bağlanan kızakla karayoluna taşındıktan sonra hastaneye ulaştırılıyor. AKUT ekibi, Bingöl'ün Yukarı Elmalı Köyü'ndeki 7 çocuk annesi, kalp hastası Hanım Korkmaz (52) ile

sağ bacağı kırık 25 yaşındaki Arafat Korkmaz'ı sırayla kar motoruna bağladıktan kızakla karayoluna kadar çekti. Buradan araçlara bindirilen hastalar, Bingöl Devlet Hastanesi'ne getirildi. Akutların telefon ihbarından sonra harekete geçtiklerini ifade eden AKUT Bingöl Birim Başkanı M. Veysel Aksoy, kar motoruna rajmen hastaları kurtarılan büyük şükranları çektiklerini söyledi.

Hasta'nın yardımına AKUT yetişti

Karınla ilgili...
Bingöl'de...
AKUT ekibi...
hastanın...
yardımına...
AKUT...
yetişti...

Bingöl yerel basınından seçmeler...

● ÇAĞDIŞI YASALAR YÜZÜNDEN BİR KEZ DAHA REZİL OLDUK

Dünya alkışladı biz yargılıyoruz

**AKUT'çular için
"İsrail'e izinsiz temsilci
göndermekten" bir yıl
hapis isteniyor**

AKUT... 17 Ağustos'ta Marmara'yı vuran ve içimize kaplanması zor yaralar açan depreminde, yüzlerce insanın hayatı kurtardı... Komşumuz Yunanistan'daki depreme yetişen ilk ekip oldu. Hindistan'daki, Tayvan'dakine de... Göçük altındaki, selin ortasındaki, oğın altındaki insanların imdadına yetişen AKUT üyeleri, dün hakim karşısına çıktı. Yapılan araştırmalarda "en güvenilir sivil örgüt" seçilen, dünyanın ödüllü yağırdığı AKUT'un suçlu ise şaka gibi: İstanbul Valiliğinden izin almadan İsrail'e eğitim için temsilci göndermek...

Diğerleri de dinlenecek

Ve, her felakete koşup göğüsümüzü kabartan AKUT Yönetim Kurulu üyelerinin Dernekler Kanunu'na muhalefet etmek suçundan birer yıl hapisleri isteniyor... Dün Şişli 2. Asliye Ceza Mahkemesi'nde görülen duruşmaya AKUT Yönetim Kurulu üyeleri Nasuh Mahruki, Melih Fidan, Mustafa De-

SUÇ OLDUĞUNU BİLMİYORDUK...

Duruşmada, AKUT'un gönüllü insanlarla kuruluğunu belirten Nasuh Mahruki, "AKUT kamu adına çalışan bir dernektir. Biz Tayvan'daki sel felaketine, Hindistan ve Yunanistan dışındaki depremlere de Diğleri

PERŞEMBE 24 MAYIS 2001

GÜN

AKUT'un bunu hak etmediğini SABAH manşetten duyurmuştu. AKUT Genel Sekreteri Mehmet Fidan (sağda), "Dernekçilik çok zor" diyor

FOTOĞRAF: Can ESENTAS

Biz bunları hak etmedik

Hakim karşısına çıkan AKUT Başkanı Mahruki: Tek eksliğimiz bu kanunu bilmemek. Ama biz bunları da hak etmedik...

Öge DEMİRKAN
HABER MERKEZİ

AKUT yönetim kurulu üyelerini mahkeme koridorlarıyla tanıştıran olay bir yıl önce başladı... 2000'in Nisanı'nda AKUT üç üyesini Florida'ya eğitime yolladı. Memet Tanrısever, Yusuf Mert Uluç ve Çiğdem Bayülgen bir ay süren eğitimlerini başarıyla tamamlayıp, Mayıs başında İstanbul'a döndüler.

BİZ DERNEKÇİ DEĞİLİZ

Ancak, Maliye Bakanlığı'na bağlı Dernek Masası AKUT'un defterlerini inceleyen usul yönünden hata yapıldığını fark etti. Dernek Masası, AKUT yetkililerine "ABD'ye giden üyeler için İstanbul Valiliği'nden izin almamışsınız" dedi ve yazılı savunma istedi. A K U T yönetim kurulu üyeleri de önceki gün,

Şişli 2'nci Asliye Mahkemesi'nde, Dernekler Yasası'na muhalefet etmekten hakime önüne çıktılar.

SABAH'a konuşan AKUT Başkanı Nasuh Mahruki, tek suçlarının Dernekler Kanunu'nu iyi söyleyerek söyle konuştuk. "Biz arama kurtarmacıyız, dernekçi değiliz. Tabii ki kanunlar karşısında esiziz. Bu noktada bizim tek eksliğimiz bilmemektir. Kusura bakmayın, özür dileriz. Ancak bizim bunları hak etmediğimiz ise bir gerçek."

İlk defa hakim karşısına çıkıldığını söyleyen Mahruki bunu da samimi bir şekilde açıkladı: "Mahkemeye çıkmadan önce arkadaşlarımızla konuştuk. Elendi efendi durulum ve lafı uzatmadan başımızdan geçen söyleyelim. Hakim karşısında elimiz çetimsiz soksak olmazdı, ya da ellerimizi arkada tutsak... Türk adaleatine saygımızı ifade etmek için o pozu verdik."

KANUNU EZBERLEDİK

AKUT Genel Sekreteri Mehmet Fidan, "Başımıza gelenler acemilikten kaynaklanan bir olay. AKUT olarak yargılanmamız bizi sarstı. Ancak kesinlikle hayat kurtarmaktan vazgeçmeyeceğiz. Dernekçilik zor iş. Şimdi Dernekler Kanunu'nu resmen hatim ettik" diye konuştu.

www.vw.com.tr

AKUT Başkanı Nasuh Mahruki

Sabah gazetesi, 24.05.2001

AKUT'çu gençlere son görev

**KİMSE
İNANMAK
İSTEMİYOR**
İkisinde henüz
üniversite
öğrendi olan
Seda Saner ile
Murat Petorak'ın
ölmüğüne ne
dostları ne de
aileleri inanmak
istemiyor.

Motosiklet kazasında hayatlarını kaybeden Rifat Murat Petorak ve Seda Saner, dün yan yana gömüldüler

GÜNEYDOĞU gezileri sırasında, Bitlis-Istanbul Karayolu'nda geçtikleri motosiklet kazasında hayatlarını kaybeden AKUT üyeleri Rifat Murat Petorak ve Seda Saner, dün sabah saatlerinde, Çiftin cenazeleri için Seda Saner gözyaşları arasında son yolculuklarına uğurlandı. Çiftin cenazeleri kam Feridun Çelikmen'in de görev yaptığı International Hospital morgundan alındı. Geçtiğimiz yıl Türkiye'de meydana gelen iki büyük depremde sergiledikleri kurtarma operasyonlarında görev alan Dr. Feridun Çelikmen, arkadaşlarının cenazeleri alınırken gözyaşlarını tutamadı.

KAR LEOPARI SAF TUTTU

İki günün cenazesi daha sonra Moda Camii'ne götürüldü. Cenaze töreninde gençlerin yakınları ile genç yaşta yaşamı kaybeden 2 gençin AKUT'un arka sahnelerinde bulundukları.

Ailelerin bir hayli bitkin oldukları görülen cenaze namazına Kar Leoparı olarak ünlenen AKUT Başkanı Nasuh Mahrûki de katıldı. Musevi cemaati mensubu olduğu bilinen Mahrûki, cenaze namazını tam şekliyle kıldı. Arkadaşlarının ardından dua eden Nasuh Mahrûki daha sonra gazeteci-

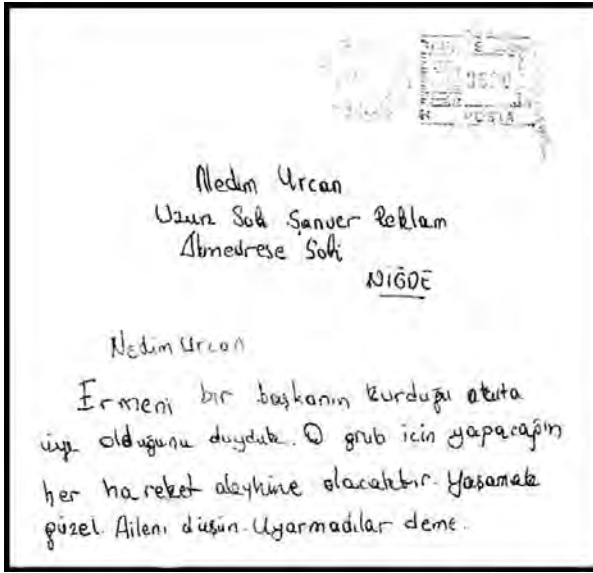
GÖZYAŞLARI SEL OLDU

Genç yaşta trafik terörüne teslim olan 2 gençin cenazesinde gözyaşları sel oldu. Cenaze namazı Nasuh Mahrûki de katıldı.

İkisinin sorularını cevapsız bırakarak camiden ayrıldı. Tabutların üzerine AKUT tişörtü bulunan 2 gençin cenazeleri kalan cenaze namazının ardından motosikletli AKUT üyelerinin eskortları eşliğinde Zincirlikuyu Mezarlığı'na getirildi ve yanyana toprağa verildi.

Kaan ÖZBEK - Özer KILIÇ - İsmail EREN (SHA)

EK: 51

AKUT Niğde Ekip liderine yollanan tehdit mektubu

EK: 52

Fatih Altaylı: Acemi işi bir kaza!

Fatih ALTAYLI

Ağrı Dağı Kış Tırmanışı yine canı aldı. Kış tırmanışlarının zorluğuna bir de Kuzey Rotası'nın güçlü şartları eklenince tecrübeli bir dağcı ekibi bile Ağrı Dağı'nı yenemedi.

Ancak bu kaza, ardında bana göre pek çok soru işareti bırakıyor.

Çünkü kazanın oluş biçimi de, kaza sonrası yapılan açıklamalar da "Usta Dağcı" işi değil.

Dağda buzul tırmanışı risklidir.

Ancak dağcılar tecrübeli olunca bu risk azalır.

Buzulda dağcının iki güvencesi vardır.

Elindeki buz kazması ve ayağındaki buz ayakkabısı.

Buzulda buz ayakkabısına rağmen kayan bir dağcının tek kurtuluşu, elindeki kazmasını buza saplamaktır.

Bu anlık bir iştir. Uсталık ister. Ama İskender İğdır gibi usta dağcılar için sıradan bir harekettir.

Fakat ne ilginçtir ki, buzul tırmanışı yapan İskender İğdır'ın elinde kazması yoktur!

Yine bu gibi tırmanışlarda dağcılar özel iplerle birbirlerine eşit aralıklarla bağlanırlar.

Birinin kayması halinde diğerleri onu tutabilsinler diye.

Ne ilginçtir ki, İskender İğdır'ın öldüğü kazada bu emniyet ipleri de yoktur!

Daha sonra bir televizyon kanalında Nasuh Mahruki'nin açıklamaları, şaşkınlığımı iyice artırdı.

Mahruki'ye İskender İğdır'ın üzerinde ne gibi malzemelerin olduğu soruluyor, ekip şefi bilmiyor.

Olacak şey değil.

Sayın yapılır ve İskender'de nelerin olduğu bulunur en kötü şartla.

İskender İğdır'da nelerin olduğu bilinmiyor, ama böylesine riskli bir tırmanışta elinde kazmasının olmadığı biliniyor.

Birbirlerine bağlı olmalarını ise Mahruki "Yatay geçiş yapıyorduk" diye açıklıyor.

Yatay geçseniz, dikey de tırmanmanız bağlanırsınız. Kuraldır. İkinci kez dağa çıkanın bileceği bir emniyet kuralıdır. Bunu bilmek için "Leopar" falan olmak da gerekmez.

Hava şartlarına göre ya yakın bağlanırsınız, ya uzak. Buzlu bölge geçilirken ekip şefi sabit travers uygulayarak ekibin zorlu yeri aşmasını sağlar.

Bunların hiçbirini yapılmıyor.

Çocukça bir kaza.

Çok acemice bir kaza bu.

Hem de çok.

Dağcılık camiası, bu kazayı çok tartışacaktır gibime geliyor.

Hürriyet gazetesi,
03.03.2000

BUZULDA O AN

Ertuğrul ÖZKÖK

ECEN cumartesi günü, **İskender** ılgdır'ın çalıstığı **Atlas** Dergisi'nin önünde yapılan cenaze törenini arka taraflardan izliyorum.

Bütün arkadaşları orada. **AKUT**'çular da orada. Kimi karnızı anorakları içinde, kimi günlük kıyafetlerinde.

BABANIN SÖZLERİ

Tören bittikten sonra cenaze tam eller üzerine alınacakken, **İskender**'in babası öne çıkıp **"Misaad-nizle ben bir şey söylemek istiyorum"** diyor.

Ve çıkıp bsa bir konuşma yapıyor.

"AKUT'çulara teşekkür etmek istiyorum. Silahlı kuvvetlere teşekkür etmek istiyorum. Ben oralarda bulundum. İyi bilirim. Onların fedakarca çabaları olmasaydı, oğlumun cesedini mayıs sonuna kadar oradan kıramazdık" diyor.

Ama arkasından bir şey daha ekliyor.

Bu defa oğluna sesleniyor. Belki kelimesi kelimesine tam aktaramayacağım. Ama mealen sunan söylüyor:

"Oğlum sen rahat uyu. AKUT bir elemanımı kaybettim. Ama şimdi damadımı söyledim. Sen AKUT'a üye ol dedim."

İskender'in babası bu sözleri söylerken oradaki **AKUT**'çuları bakırm. Herşeyin bu sözlerle ilgiliydi vardı.

Böyle bir durumda kendilerinin imdadına yetişecek en etkili kişi o acılı babaydı.

Değcilik, kan kardeşlik gerektiren bir sporçudur. İnsan bir buz dağının tepesinde kardeşini kaybettiği zaman mutlak suçluluk duygusuna kapılır ve kendine yardım edecek, acısını hafifletecek bir şahit arar.

Kan kardeşin şahidi ise ancak babası, anne, kardeş olabilir.

NASUHU'N ACISI

Törenen ayrılmış **Nasuh Mahruki** ile sohbet ediyoruz.

Bana anlatıklarımı dünkü **Hürriyet Pazar**'da okudunuz.

Nasuh çok acılıydı.

Kendisine yapılan eleştiriler acısını daha da artırmıştı.

Nasuh sessiz bir çocuktu.

Böyle anlarda sessizlik sırtıp verem bir bumerang haline dönüşür gelir.

Fatih Altaylı'nın yazdıktan çok ağrıma girmişti.

Ama bu çağ böyle.

En büyük efsaneler bile bütöltec al-

tında. Efsane bütöldeke, bütöltec de bütür.

İş yapmak isteyen herkes, karnusal eleştirije hazırlıklı olmak zorunda.

Fatih de eski bir dağcıdır.

Geçmişte, aynı yerden genç cesetler çıkmıştı. O, etrafına konuşulanlara ayna tutuyor.

Ben işin bu tarafında değilim.

Ben böyle olayları yeni kısıkları uzerindeki etkisinin ne olacağını düşünüyorum.

Ve halızam beni geçen yıla götürüyor.

Geçen yıl, açık deniz yat yarışmalarında iki İngiliz denizci öldü.

Bunun üzerine İngiltere'de, **"Acaba bazı tehlikeli mevrimlerde açık deniz yat yarışları yasaklanmalı mı"** tartışması başladı.

İNGİLİZ RUHU

O günlerde Londra'ya giderken, uçakta **London Times** Gazetesi'nin başyazısını okudum.

"Kesinlikle böyle bir şey yapamazsınız. Çünkü İngiliz macera ruhu işte bu tür fedakârlıkta yatıyor" diyordu.

Üzerinde güneş batmayan bir imparatorluk yaratmak kolay değildir. O ruh olmasaydı ne Kuzey Kutbu, ne Güney Kutbu, ne de Amerika keşfedilirdi.

O çocuklar o dağlara tımanacaklar.

Bu duygu olmasaydı, o çocuklar erkaz altına girip yaşayan insanları kuramazlardı.

O çocukları babaları, tabularının başında, **"Bir oğlum ayırdı, öteki oğlum görevi devraldı"** deme cesaretini göstermeseydi, ne **Vasco de Gama**'lar, ne **Macellan**'lar ne **Piri Reis**'ler ortaya çıabırdı.

YANLIŞ DEDİĞİNİZ

Nasuh, dünkü **Hürriyet**'te olup biteni bütün acılığı ile, bütün ayrıntıları ile anlattı.

Buz, bir canavar gibi insanın altından kayarken ne hissedildiğini onlardan daha iyi kimse bilemez.

Böyle anlarda filimi ağır çekime alıp yanlışları tespit etmek kolaydır. Ama yaşanan salisenin orda biri kadar zamanda o havayı kararı vermemek aynı derecede kolay değildir.

Sonunda yanlış dediklerimiz şey, göz açıp kapamak kadar kısa bir süre içinde şöyle veya böyle yapmak arasında bir tercih değil midir....

Peki ya o an, size bu tercihi yapma imkânı dahi veremeyecek kadar kısa ise...

En iyisi, zamanınız kahrımanlarla bu soruyu hiç sormamaktır.

EK: 54

AKUT'ta neler oluyor?

AKUT'un kurucularından ve üyelerinden bazıları geçtiğimiz hafta içinde dernekten istifa ettiler.

İnternet üzerinden yolladıkları maillerle istifa eden üyeler arasında **İskender İğdır**'ın yaşamını yitirdiği kazadan kurtulan **Selçuk** da var.

İlk etapta **Selçuk Kahveci**, **Atilla Ulaş** ve **Alper Sargın**, AKUT'a birer e-mail çekerek istifalarını bildirdiler ve nedenlerini sıraladılar.

Bu istifalara karşı AKUT Yönetim Kurulu'nun tepkisi ise oldukça ilginçti.

AKUT'un yönetimi, aslında son derece doğru bir şekilde yola çıkan ancak istifa edenlerin istifa dilekçelerinde de belirttikleri gibi yanlışla yönelen dernekten edilen istifaların nedenlerini araştırıp çözüm bulacağına, istifa edenleri kınayarak, "Maillele istifa ediyorsunuz. Diğer insanlar derneğimiz hakkında kötü intibalara kapılacaklar. İstifa eden kişilerin ilk işlerinin AKUT'u kötülemek olmasını

esefle kınıyoruz" diyor.

Kuruluş gününden bu yana dernekte çalışan kurucular istifa ediyor. AKUT'u ele geçirenler ise "kınıyor".

Yazık.

Başta **İskender İğdır**, bir grubun pırl pırl bir girişim olarak başlattığı AKUT, biraz medyanın şişirmesi, biraz halkın yoğun ilgisi ve çokça da kimi AKUT üyelerinin bu ilgiyi kişisel rantta dönüştürme niyeti yüzünden yanlış yola saptı.

Umarım AKUT kuruluş amacına yönelir ve pek çok derneğin başına geldiği gibi, "Para kazanma, rantı paylaşma ve sosyeteye girme" derneği olmaz.

NE ZAMAN ADAM OLURUZ?

En çağdaş ve güzel işi bile "Türk gibi başlayıp, Türk gibi bitirememiş" huyumuzdan vazgeçtiğimiz zamanı.

EK: 55

Yoldaşlar it olur mu?

BENİM öncelikle gün yazdığım AKUT'ta neler oluyor yazısını karşılığı dün pek çok gazetede verildi. Milliyet ve Yeni Binyıl 1. sayılarında AKUT'tan istifa eden AKUT kurucularının zehir zemberek açıklamalarına yer verdiler.

Selçuk Kahveci, "Dernekte saibeli işler yapılmaya başlandığını" söyleyerek ayrılımsı.

Alpar Sargın ise "Derneğin adını kartvizit olarak kullananlardan rahatsız olduk" demiş giderken.

Feridun Çelikmen'in ise son anda istifadan döndüğü yazılmıştı dün gazetelerde.

Birlikte yola çıktığı arkadaşları birer birer ayrılırken, **Nasuh Mahruki**'nin açıklaması ise müthiş:

"İt ürür kervan yürür."
Nasuh Mahruki için dün "İt" bendim.

Bugün ise AKUT'u birlikte kurduğu arkadaşları it olmuş. Benim haftalar önce

AKUT'ta çeşitli isimleri özdeşleştirmeyin derken ne kadar haklı olduğum ortaya çıktı.

Bakın güzelim girişim nasıl yerle bir oluyor.

Toplumdaki oluşan sempoati, AKUT kelimesini sihirli bir anahtara dönüştürünce, kişilik transformasyonu başlıyor.

AKUT'a hediye edilen cipler bar kaplarına çekiliyor, "Trophy" düzenleyicileriyle pazarlıklar yürütülüyor.

AKUT kişisel çıkarlar için kullanılan bir araç oluyor.

Aslına bakarsanız bu durum yeni değil. AKUT'ta bir süredir süren bir tartışmaydı.

Ve bu tartışmanın başını **İskender İğdır** çekiyordu.

Şimdi bu tartışma alevlendi.

Umarım olan AKUT'a olmaz...

□ Hürriyet gazetesi,

03.04.2000

Hürriyet gazetesi, 05.04.2000

AKUT tartişmasında son nokta konuluyor

Fatih Altaylı bu akşamkı Teke Tek programına AKUT'tan ayrılanları konuk ediyor.

TEKE TEK

23.10 Kanal D

Fatih Altaylı'nın hazırlayıp sunduğu Teke Tek'te bu hafta; 17 Ağustos depreminden sonra tüm Türkiye'nin dikkatini üzerine çeken AKUT'taki (Arama Kurtarma Takımı) son gelişmeler ele alınıyor.

Depremi yarattığı AKUT'ta deprem sürüyor. İstifa eden 3 kurucu üye ve usta dağcılar, AKUT gerçeğini Fatih Altaylı'ya anlatacaklar. İskender İğdir ölümüne mi terk edildi? AKUT nasıl bu hale geldi? Arama Kurtarma Takımı'nı dağılma noktasına getiren sebepler neler? Teke Tek AKUT tartişmasını noktalayacak.

Hürriyet gazetesi, 18.04.2000

AKUT'ta son gelişmeler

Fatih Altaylı'nın hazırlayıp sunduğu "Teke Tek"te bu akşam; 17 Ağustos depreminin ardından tüm Türkiye'nin dikkatini üzerine çeken AKUT'taki (Arama Kurtarma Takımı) son gelişmeler ele alınıyor. Depremi yarattığı AKUT'ta deprem sürüyor. İstifa eden 3 kurucu üye ve usta dağcılar AKUT gerçeğini Fatih Altaylı'ya anlatıyor. İskender İğdir ölümüne mi terk edildi? AKUT nasıl bu hale geldi? Arama Kurtarma Takımı'nı dağılma noktasına getiren sebepler neler? Bu tartişmalar Teke Tek'te noktalanıyor.

Yeni Asır gazetesi, 18.04.2000

Cibannir Süreyyalar Cad. Güneşli Sok. 35/97

AKUT ve Mahruki (to be continued)

ÇOK iyi tahmin edeceğinizi üzere...
Nasuh Mahruki röportajından bir
dolü bölüm arttı.

Herşey bir sayfaya sığmadı.
Artan bölümler suçlamalara
cevap niteliğinde olduğu için buraya
kaydı.

Bu arada Mahruki'yle
konuşurken yanında arkadaşları da
vardı çünkü mali ve idari konularda
onlar yetkili isimlerdi. Ayrıca Teke
Tek programında adları geçtiği için
arayıp da bağlanamayan AKUT
Ankara ve AKUT Antalya
temsilcilerinin görüşlerine de bugün
yer veriyoruz.

Büyümenin dışında kalanlar

- O solo olsun, dağlara
çıksın! Dernek-mernek
yönetmeye kalkmasın diyenlere
verecek cevabın nedir?

Nasuh Mahruki: Bilinç
düzeyimi geliştirmek için, bugüne
kadar hep kendimle uğraştım. Dağ
sporları yaptım, Everest'e çıktım,
Camel Trophy'ye katıldım, bir sürü
şey yaptım, kitaplar yazdım. Ama
sonra insan öyle bir noktaya geliyor
ki, biz bu dünyayı başkalarıyla da
paylaşıyoruz, oluyor. Sadece kendi
bilinç düzeyini düşünmüyor. Bu
düşünceyle yola çıktığım için
arkadaşlarımla AKUT'u kurdum.
Başkalarına faydalı olabilmek için.
Neden vazgeçeyim bu mısrandan?

- Dağdaki kişiliğin,
dernekteki kişilikle çıkan bir
tarafı var mı?

Ayşe'nin
Gözlüğü

Ayşe ARMAN

FAKS: 0 212 677 04 21
E-MAIL: arman@hurriyet.com.tr

milyar lira. Bu zaten saklı birşey
değil ki, parçada asılı duruyordu.
Bunu söyleyen kişi Selçuk, genel
kurulda 1 milyarlık konaklama
giderini fazla buldu. Açıkladık. Ama
çıktı programda, 40 milyar dedi. Bu
40 milyar hadisesi 17 Ağustos'tan
önce, İsrail'de bir operasyonda
harcanan para olarak da gelmişti
önümüze. Biz de baktık, 9
Ağustos'ta, bankada sadece 900
dolarımız var. 40 milyar harcama
şansımız yoktu ki o tarihte, 17
Ağustos'tan önce o kadar paramız
zaten yoktu.

- Ya Uludağ meselesi?

Melih Fidan: 400 milyon değil,
240 milyon. İki kişi değil, dört kişi.

- Bütün bu rakamların
çarpıtıldığını düşünüyorsanız,
neden programa bağlanıp
söylemediniz?

Demir Kardaş: 13 dakika hatta
açık bekledim. Tolga diye biriyle
konuştum. Bana dedi ki,
önümüzdeki programda bunları
söylebilirsiniz. Ben de aynı insan

YILMAZ SEVGÜL

● AKUT Akdeniz Bölgesi
Birim Sorumlusu

Amaç boş kaleye gol atmak mı?

ÖNCE Fatih Altaylı'ya
programının adını
hatırlatayım: 'Teke Tek'!
Oysa o programda sadece
'Tek' vardı. Nerede karşı
görsüler? Ben sadece alı
kere aradım. Her seferinde
oyaladılar ve bağlamadılar.
O zaman neden telefon
numarası veriyorlar? Amaç
boş kaleye gol atmak mı?
Benim adım geçiyor.
Allah'a şükre bana cevap
hakkı doğmuyor mu? Ben
anlamadım bu işi! Bence
dağcı arkadaşlarımız da
çıkamalıydı oraya, çünkü
sürekliliği bir ranttan
bahsediliyor.

Ama en büyük rant, dağcılar
ve AKUT üzerinden o
programda sağlanıyor.
Programda sadece Mahruki
değil, AKUT da
suçlanıyordu, oysa biz dün
ne idiysek bugün de o yuz.
120 asil üyeden sadece üçü
istifa etti. Bu AKUT'un
parçalandığı, bölündüğü
anlamına gelmez.
Bağlanabilseydim programa,
bunları anlatacaktım. Bir de
İskender'in cesedine ilk
ulaşan kişi bendim. Ertuğrul
Melikoglu'yla birliktedim.
Büyüya'a katılmıyorum, ben
o buzulu gördüm,
İskender'in buzuldan son
sürat aşağıya düşüp, ilk anda
hayatını kaybettğini
düşünüyorum.

Nasuh Mahruki: Yok. Özel hayatımı, profesyonel hayatımı, spor hayatımı birbirinden çok net çizgilerle ayırabiliyorum.

- İlk kuruluşla, şimdi arasında bir milat var mı? Yani temeli sağlam kuruldu mu, kurulmadı mı?

Nasuh Mahruki: İlk kurulan AKUT'la, bugünkü arasında çok fark var. Biz bir grup arkadaştık. Hepimiz birbirimizi tanyorduk ve dağcılık sporuyla uğraşıyorduk. Dünya görüşümüz, hatta sosyal hayatımız hemen hemen aynıydı. Şimdi o kadar çok insan var ki, çok değişik yaş ve meslek gruplarından. Bu insanlarla AKUT'un vizyonuna, misyonuna ve değerlerine bir şeyler katmak, daha ileri seviyelere götürmek için çabalyoruz. Boyutu büyüdü. Çok da gürbüz büyüyor. Bu büyümenin dışında kalanlar oldu. O gazete, bu televizyon programı dolaşıyorlar şimdi.

Veremeyeceğimiz hesap yok

- İsrail ekibinin burada ağrılanması meselesi, yani o 40 milyar hadisesi nedir?

Melih Fidan: 99 yılı toplam giderimiz, 26 milyar lira. İşte, Arthur Anderson'ın Türkiye distribütörünün hazırlamış olduğu rapor. Yani 31 Ocak'taki Olağan Mali Genel Kurul'a vermiş oldukları bütün genel giderlerin toplamı bu. 26 milyara herşey dahil. Konaklama, otel, artı temsil ve ağırlama giderlerinin toplamı ise 1

kittesine hitap edemeyeceğimi söyledim. Sonunda bağlanmayacağımı söylediler.

Melih Fidan: Beni de bağlamadılar.

Şovmen bile dediler

- İskender'in cenazesini alırken, "Çok iyi görünüyorsunuz çocuklar! Tebrikler" demişsin telsizde. Şovmen olmakla da suçlanıyorsunuz!

Nasuh Mahruki: İskender'in öldüğünü anladığımız andan itibaren yapabileceğimiz tek şey, cenazeyi alıp ailesine teslim etmektir. İki metod var. Ya helikopterle bunu yapmak, yaparsak süper, gayet rahat ya da insan gücüyle yapmak. İnsan gücüyle yapmak çok zor ve tehlikeli. 1988 ya da 89'da, Halil Yeniçü'nün cesedini indirirken Recep Çatak öldü. Düştü, kafayı vurdu ve gitti. İskender'i helikopterle alırsaydım, biz uğraşacaktık. Uğraşamamak gibi bir opsiyonumuz yoktu. Arkadaşımız, canımız ciğerimiz. Ama muazzam bir riske girecektik. Helikopter onu aldığı zaman inanılmaz mutlu olduk. Aşağıdakiler eminim parti yapmışlardır. Öyle bir hale geliyorsunuz ki, kafanda seni mutlu edecek tek şey, o işin bitmesi. Alınmadığı takdirde, hepimiz 4650 metreye çıkacağız. Ve inanılmaz zor sistemler kurup, İskender'i aşağıya indirmeye uğraşacağız. Bu yüzden, müthiş sevindim ve herkesi tebrik ettim, çok iyi görünüyorsunuz, helal olsun, çok iyi yaptınız dedim. Bunu bile malzeme yaptılar.

ERTUĞRUL MELİKOĞLU

● AKUT Ankara Sorumlusu

Beni yalancı durumuna düşürdüler

FATİH Altaylı, "Ertuğrul Melikoğlu diye birisi var. O mu İskender'in cesedine ilk ulaşan" dedi Bünyat'a. Stüdyoda konuk olan Bünyat da, "Hayır değil" dedi. Ben ilklerden biri olduğumu yazdım. İlk benim demedim ki! Maksatlı bir soruydu ve ben yalancı durumuna düştüm. Sanıdım telefona. Programı aradım. Geri arayacaklarını söylediler, aramadılar. Oysa, ben kazanın sonraki kısmıyla ilgili açıklama yapabilirdim. Çünkü kaza yerine ilk kez giden tek insandım. Olayın oluş şekli tartışılabilir ama bunu başka meselelerle çakıştırmak doğru değil. Kişisel eleştiriler olabilir ama arada AKUT'la ilgili bir kişinin ya da birkaç kişinin oluşturduğu bir şey değil ki. İskender'in kazasının AKUT'u karalama kampanyasında kullanılması beni çok rahatsız ediyor.

● HAMİS

To be continued, İngilizce "devam edecek" manasında. Bir eserdir. Uvalelik ya da gövlek saymayın. Genellikle dizilerin ya da dizi yazıların sonunda çıkar. Ben basa koydum ki, esri olduğu anlaşılabilir diye. Çünkü bu ülkede bir mahkemelik davalar, bir de bu tür tartışmalar bitmez...

■ İskender İğdır'ın babası:

Oğlumuz kazada öldü

Ağrı Dağı tırmanışından dönüştü düşerek hayatını kaybeden AKUT kurucu üyesi ve Atlas Dergisi editörü İskender İğdır'ın yaşadığı kazayla ilgili yapılan spekülasyonlara ailesinden cevap geldi. Acılı aile adına bir açıklama yapan baba Yusuf İğdır, 12 yıldır aktif dağcılıkla uğraşan İskender'in ölümünün tamamen bir kaza olduğunu inandıklarını belirterek, kamuoyunu yanlış yönlendiren aksi yöndeki haber ve tartışmaların sona erdirilmesini istedi. İğdır, "Olay tamamen bir kazadır. İskender'in başına gelen diğer arkadaşlarının da başına gelebilirdi. Olayda herhangi bir ihmâl, kasıt veya kötü niyet olduğunu düşünmüyoruz. Çünkü biliyoruz ki, onlar İskender kadar tecrübeli can dostlarıydı. Eğer kaza sırasında yapabilecekleri bir şey olsaydı, aynen İskender'in onlar için yapacağı gibi, kendi canlarını tereddütsüz tehlikeye atıp, kurtarırlardı." dedi. **M.Fatih UĞUR / İstanbul**

Zaman gazetesi, 07.03.2000

İğdır'ın babası: AKUT suçlanmasın

■ **AKUT** ve Ariel Şirketi tarafından yapımı gerçekleştirilen İskender İğdır İlköğretim Eğitim Merkezi, Ataşehir'de yapılan bir törenle hizmete girdi. Açılışa katılan İskender İğdır'ın babası, "AKUT hakkında konuşanlar var. Ben kendi adıma hakkımı helal ediyorum. Onlar doğru yoldalar" dedi.

Akşam gazetesi, 29.03.2000

İskender İğdır'ın babası: Ölümünde ihmâl yok

Ağrı Dağı'ndaki kazada yaşamını yitiren İskender İğdır'ın ölümüyle ilgili tartışmalar sürüyor. İskender İğdır'ın babası Yusuf İğdır, olayda herhangi bir ihmâl, kasıt veya kötü niyet olduğunu düşünmediklerini bildirdi. İskender'in çok iyi bir dağcı, tecrübeli bir dağ adamı olduğunu söyledi. İğdır, meydana gelen olayın tamamen "sanssız" bir kaza olduğunu vurguladı. İğdır, "İskenderimizin başına geldiği gibi, diğer arkadaşlarının da başına gelip, hepsini kaybedebiliriz" dedi. Olayda kötü niyet olduğunu düşünmediklerini vurgulayan İğdır, şunları kaydetti:

"Onlar İskender'in çok uzun yıllardan beri birlikte olduğu, güvendiği, en az İskender kadar tecrübeli can dostlarıydı. Eğer kaza sırasında yapabilecekleri birşey olsaydı, kendi canlarını tereddütsüz tehlikeye atıp, onu kurtarırlardı. Acılı gittimizde olayların daha fazla büyütülmeden sonlandırılması rica ediyoruz."

Akşam gazetesi, 07.03.2000

İğdır ölüm-süzleşti

Ağrı Dağı'na tırmanırken uçuruma düşüp can veren Arama Kurtarma Timi (AKUT) üyelerinden İskender İğdır'ın adı ilkyardım merkezine verildi.

Yusuf İğdır da, oğlunun ölümünün ardından ortaya atılan iddialarla ilgili olarak "Kim ne derse desin, sakın alırmayım. (İskender'in ölümünde ihmâl var) deniliyor. Oysa İskender, ecaliyle öldü" dedi.

Açılışa gelen herkese öze ilgi gösteren Nasuh Mahruk "Eğitim çalışmalarına iki yıldır ağırlık veriyoruz. Bunları İskender'le birlikte planlamıştık. İlkyardım Eğitim Merkezi'ni açıyoruz ama İskender aramızda yok" dedi. Nasuh Mahruki, bu merkezde, hem AKUT üyelerine ve diğer kurtarma dernekleri üyelerine, hem de vatandaşlara eğitim vereceğini belirtti.

İşkara ise, 20-31 Mart'tın deprem bilinclendirme haftası olduğunu söyleyerek, "İstanbul'daki tüm okullara ilkyardım eğitimi verilmeliydi" dedi.

Türkiye'nin uluslararası standartlardaki ilk ve tek İlkyardım Eğitim Merkezi dün İstanbul Ataşehir'de açıldı. Halkın acil durumlara karşı eğitilmesi için Ariel Color Aktiv tarafından inşa edilen merkeze Ağrı'da talinsiz bir kazada ölen ünlü dağcı İskender İğdır'ın adı verildi.

Oğlum ecaliyle öldü

Açılışa AKUT Genel Başkanı Nasuh Mahruki, Kandilli Rasathanesi Müdürü Ahmet Mete

İşkara, Kadıköy Belediye Başkanı Selami Öztürk ile İğdır ailesi ve vatandaşlar katıldı.

Merkezi gezirken oldukça duyulduğu öğrenilen İskender İğdır'ın babası

İskender İğdır, (yanda) adını taşıyan merkezin kurdelaşını, 'Bay Deprem' Ahmet Mete İşkara ve Nasuh Mahruki birlikte kesti.

EK: 59

Ağrı Dağı'nda yaşamını yitiren
AKUT'çu İskender Iğdır'ın babası
gözyaşlarıyla toprağa verildi

İskender'si: 52 gün dayanabildi

Gözyaşı seli

Yusuf Iğdır'ın cenazesi için
kavaklı, taşlı ve dağlık alanlar
kavaklı, taşlı ve dağlık alanlar

İHSAN YILMAZ İstanbul

6.222 000 02 4

İzmir - Milliyet.com.tr

Ülkemizde bir kurtuluşu bu kez
erzelen bir acıya vardı. Yalnızca bu
kelebeklerin değil, aynı zamanda
"Yusuf Iğdır"ın bir öyküsü. Ağrı Dağı'nda
Yaşayan bir kişi, oğlunun gözyaşları
ve tükürükleriyle, aynı O. Marmara'da
başlatılan, Akut'un dağıtılması için
AKUT'çilerin katıldığı bir İskender Iğdır
121. İskender.

Öğluna katılmak isteyenlerin aynı
gözyaşları, yarınlar için katılmak isteyen
Yusuf Iğdır'ın 770 kılıfı bu süreyle daha
dağın eteklerinde, İskender'in 52 gün süreyle
gözyaşları içinde, aynı zamanda İskender'in
Koltuğu yapıldı kaddi.

Iğdır ailesi acıya boğulan İskender'in
akut'un katıldığı bir kişi, oğlunun gözyaşları
ve tükürükleriyle, aynı O. Marmara'da
başlatılan, Akut'un dağıtılması için
AKUT'çilerin katıldığı bir İskender Iğdır
121. İskender.

Iğdır'ın cenazesi
başlatılan bir kişi,
Yusuf Iğdır'ın 770 kılıfı
bu süreyle daha
dağın eteklerinde,
İskender'in 52 gün
süreyle gözyaşları
içinde, aynı zamanda
İskender'in Koltuğu
yapıldı kaddi.

Milliyet gazetesi, 23.04.2000

8 yaşında Ağrı'ya tırmanmak istedi

**Güler Iğdır... Oğlunun ardından eşini de kaybeden
acılı bir kadın. Anne Iğdır, dağlara âşık oğlunu,
oğlunun kahrından ölen kocasını ilk kez anlattı**

ASLI ÖKTENER İstanbul

Faks: (0212) 505 62 18

Güler Iğdır, 61 yaşında. Önce,
Ağrı Dağı'nda yaşamını yitiren
İskender'in ardından da 37 yıllık
hayat arkadaş Yusuf Iğdır'ı kaybetti. Seker
hastalığıyla boğulan acılı anne
Güler Iğdır, oğlunun ölümü ve
sonrasında ortaya çıkan İskender
Iğdır'ın ölümüne ilişkin soruşturmaları ilk
kez bizzat. Anne Iğdır, oğlunu
gözetirken anlatırken bak
ken neler söyledi: "8 yaşında
ken oğlum Iğdır'a, akrobasi
yapmaya götürdük. Ağrı'ya
gördü. 'Beni buraya çıkarm' dedi. Dağlara
çok severdi. Depremde çok hayat kurtardı
ama yaptıklarını sormadan anlatmadım."

'Öğrenmek istemiyorum'

Anne Iğdır, oğlunun ölümünün ardın
dan başlayan AKUT tartışmalarına (örün-
dünü belirtilirken sıkıntılı konuştu:

"Artık orada neler olduğunu öğrenmek
istemiyorum. O bir kazaydı. İskender'in, bi-
rinin hayatını kurtarmak için canını tehlike-
ye atıldığı inanıyorum. AKUT'ta yaşanan
eylemler karşılıklı İskender'in adını karıştı-
rmasın istemiyorum."

Iğdır ailesi geçmişteki güzel günlerinden birinde.

'İddialar kocamı incitir'

Eski Yusuf Iğdır'ın oğluna çok iyi anlaştı-
rılan belirlen Güler Iğdır, "Eşimin kalp ta-
hatsızlığı vardı. Oğlunun ölümünün kabul etmi-
yor, sürekli konuşuyordu. Ölümüne ilişkin atı-
lan iddialar, onu da beni de çok incitti. Ölümünden bir
ay önce susmaya, her şeyi içine atmaya başladı. Ne za-
man onu hatırlasa gözyaşlarını tutamıyordu" dedi.

Milliyet gazetesi, 25.04.2000

Mahruki!..

Her sporun riski var. Dağcılık riskli sporların başında geliyor. Ancak hele gelişen teknoloji ile alınan önlemler riski fazlası ile azaltıyor.

Lafı nereye getireceğimi farkettiler tabii..

İskender İğdır'in ölümü üzerine yazmadığımı ısrarla söyleyen okuyucular var..

İşte yazıyorum..

"Efendim, Avrupa'da dağcılık sporu yaparken şu kadar insan ölüyormuş" diye İskender'in ölümüne mazeret aramak, bir aczin ifadesidir. Bu mantıkla bu ülkede hiçbir trafik suçunun yargılanmaması gerekirdi.

Bir babanın, oğlunun ölümünü metanetle ve kahramanca kabullenmesinin ardına sığınmak da aczin ifadesidir.

Ama asıl büyük acz, **"Böyle tehlikeli bir tırmanış için gerekli temel önlemleri aldım mı"** diye sorular sıralayan gazeteciye **"Birinci sınıf gazetenin üçüncü sınıf yazarı"** diye saldırmaktır.

Adına büyük saygı duyduğum **Nasuh Mahruki**, bu acz gösterilerinin üçünü de yapan adamdır. Akutla sağladığı büyük şöhretin cesareti ile **Fatih Altaylı**'ya terbiye hudutlarını aşarak saldırmamasını kabul etmem mümkün değil.

Kendine güvenen Mahruki karşı saldırıya geçmez, sorulara yanıt verirdi.

Birinci sınıf bir gazetenin, birinci sınıf yazarı **Fatih**'in soruları askıda..

Bence de İskender İğdır kendine fazla güvenden doğan ihmalin kurbanıdır. Bunun sorumlusu da ekip şefi **Nasuh Mahruki**'dir.

Sorumlulukları kabul etmek, insanı alçaltmaz, yüceltir.

Mahruki'nin önlenemeyen düşüşü!..

Nasuh Mahruki önlenemeyen bir hızla düşüyor.. Bu düşüşün baş mimarı da kendisi..

Olaylar karşındaki beklenmedik derecede sert tepkileri kendi imajını fena halde yıpratıyor.

Türkiye Nasuh'u Everest'e tırmanan Türk olarak tanımış, genç adamın birinci sınıf bir sporcu olduğunu hissetmişti.

Ardından sessiz sedasız ortaya çıkıp kısa zamanda dünya çapında bir kurtarma ekibine dönüşen **Akut, Mahruki'yi** bu tüklenin en sevilen, en güvenilen insanlardan biri haline getirdi.

Ve düşüş işte o zaman başladı. Televizyonları yakından izleyenler **Mahruki'nin** şova ve polipohlanmaya pek meraklı olduğu hissini rahatsızlığını duymaya başladılar.

Ardından **Ağrı Dağı faciası** yaşandı. Her başanda en öne çıkmayı başaran **Mahruki, Isken-der İşidir**'in ölümünde birden arka planda kayboldu.

Everest'e tırmanan bir dağcı

olarak ekibin en deneyimli, doğal kaptanı iken **"Benim sorumluluğum yok"** diyebildi.

Olayla ilgili **Fatih Altaylı'nın** yönelttiği sorulara, sportif ve bilimsel yanıtlar vermesi beklenirken, beklenmedik şekilde saldırdı. **Fatih** için **"Birinci sınıf gazetenin üçüncü sınıf yazarı"** dedi.

Medya tarafından devamlı övülmeye alışmış, şımarmıştı.

Geçen hafta **Akut** olayı patlak verdi.. **Akut'un** kurucularından ve en saygın üyelerinden üçü istifa etti. Eski başkan istifadan son dalı.. kade vazgeçip savaşı içinde sürdürmeye karar verdi.

İstifa gerekçeleri belliydi.. **Akut** giderek **Nasuh Mahruki'nin** kişisel şovlarının yeri haline geliyordu.

Mahruki onlara da yanıt verdi: **"İt ürür, kervan yürür.."**

Kendisine sorular soran gazeteciye söven **Mahruki**, şimdiki, sırf kendisini eleştirirdikleri için, yakın çalışma arkadaşlarına **"İt"** diyor, rahatsız **"Ben konuşmaya baş-**

larsam, her biri için bir saat anlatırım" diye aba altından so- pa tehdidi yapıyordu..

Neydi bir saat anlatılacak olanlar?.. İstifa edenler **Akut'un** paraları ve malzemelerini mi çalışmaları?.. Demek içinde seksüel arzuları mı tatmin etmişlerdi?.. Hırsız, sapık mıydı bunlar.. Ne demekti **"Herbiri hakkında bir saat konuşmak.."**

Söyleyecek bir şey varsa, söylemeli, ya da susmalıydı.

Mahruki bir kez daha kamuoyunu tatmin edecek açıklamalar yerine, hakareti, tehdidi ve kara çalmayı tercih etti.

Acaba verecek yanıtı olmadığı için mi, kızıp köpürüyor ve ağzına geleni söylüyordu?.

Bunlar sporcu geçin, insanlığa yakışmayan şeylerdi. **Nasuh Mahruki**, kendi yarattığı imajı kendi elleri ile kısa zamanda yikmayı başarmıştı..

Çıktığı zirveden en hızla inen **"Dağcı"** oydu!..

HINCAL ULUÇ

Hincal'ın yeri

Telefon: (212) 502 83 89 Faks: (212) 502 87 52
 Internet: <http://www.sabah.com.tr>
 e-mail: uluch@sabah.com.tr

Şovmen!..

Nasuh Mahruki'yi şovmenlikle suçlayanların sayısı son zamanlarda hızla artıyordu.. **"Şovu öylesine yapıyor ki, işi 'Akut demek ben demek'e kadar getirdi" diyorlardı.**

Nasuhçular da, bu eleştirilere fena halde kızıyorlardı..

Mahruki, işi resmen şovmenliğe, cambazlığa dökmüş.. Baktım gazetelerde boy boy resimler.. Yeşilköy'deki bir gökdelenin düz duvarına tırmanmış, tabii örümcek adam gibi değil. En gelişmiş çelik sistemlere asılı olarak..

Onu izleyen binanın inşaat işçileri gülmüşler:

"Ne olmuş yani, biz hergün tırmanıyoruz.."

Siz hergün tırmanıyorsunuz da, üç otuz para.. Hem de daha emniyetsiz malzeme ile..

Adınız Nasuh olsaydı, hem malı götürür, hem reklam yapar, hem de kendi reklamınızı yaptırırdınız..

Kader utansın!..

EK: 63

T.C.
İSTANBUL
İcra Müdürlüğü
SAYI: 2002-5367

2002-5367

Hacı İsmail

Alınan Karar gereğince Belgin

YATIRIMCIlık A.Ş. nin Balıkesir
adresini alarak belgi odaya
Gönderi saat 18.45 de gelindi

Süleyman Gen. Yazar. gelin
ald. Salah Erenler Gen. Yazar
Müdürü odaya beyan eder
Ergül Babacan Ygr. gelin
saheli anlatıldı Sığ aldı.

Dosya borsada 14.380.000.000
T.C. yi buradan alarak cümleri
Bu Galip EREN'e ödedim dedi.

Bu Galip EREN-14.380.000.000
T.C. yi aldım. bu dosya da işleri
atacağı kalmadı dedi.

Bu Galip EREN'den 435.640.000
T.C. T. H. dosya alındı.

Bankaya ilemler yapılmış
zabıt tutanağı ile alarak 19.9.2002

İ. Men

21.9.2002

DR. Uluç

Gözetim

Salah Eren
Gen. Yazar
Ergül Babacan
Ergül Babacan

18.9.2002 16:10:22 2002-5367

18.9.2002 16:10:22

20.11.2002 11:11:11

Hıncal Uluç Davası icra tutanağı...

EK: 64

Küftepe Okulu onarımı dosya kapağı

Onarım öncesi okul ve öğrenciler

Murat KAYHANKürmay Albay
Kürmay Başkanı

02 Ekim 2002

Diyarbakır

Sayın Nasuh Beyefendi;
 Küftepe köyünün onarımını yap-
 cağımız okulunun fotoğrafları
 ekte'dir.
 Köy; Siverek'e 20-25 km. mesafede
 Karacadağ eteklerinde kurulmuş;
 devletine, milletine bağlı gariban
 bir köydür.
 Fotoğraflarda görülen sınıflar
 Siverek'teki 107'nci Topçu Alayı
 Komutanı ve yardımcısıdır.
 Selam ve saygılarımla..

Murat KAYHANKürmay Albay
Kürmay Başkanı

Sayın Nasuh Beyefendi;

Küftepe İlkokulunun onarımı ile
 ilgili albüm ve harcama belgeleri
 ekte gönderilmiştir.
 Değerli katkılarınız için teşekkür
 ve şükranlarımı sunuyorum.

Ayrıca; sizin ve kıymetli
 ekibinizin yeni yıllarını da
 kutluyorum.

Sevgi ve saygılarımla...

M. Kayhan

Kürmay Albay Murat Kayhan'dan gelen yazılar...

Küftepe okulu onarım öncesi

Küftepe okulunun
onarımdan sonraki
hali.

KÜLTEPE BİRLEŞTİRİLMİŞ SINIFLI İLKÖĞRETİM OKULUNUN ONARIM MALİYETİ

7 nci Kor.K.lığı tarafından ödenen : 20 000 000 000

Sayın Nasuh MAHRUKİ tarafından ödenen : 6 000 000 000

TOPLAM : 26 000 000 000

E K İ :

Sayın Nasuh MAHRUKİ tarafından ödenen 6 000 000 000 TL'nin sarfına ilişkin belgelerin listesi ve belgelerin asıl suretleri.

LİSTE

S.NO	HARCAMA KALEMİ	MİKTARI
1	Muhtelif kırtasiye malzemesi	308 000 000 TL
2	Mikroskop	55 000 000 TL
3	Çevre düzenlemesi ve su deposu için	2 486 100 000 TL
4	Tuvalet ve temizlik	28 000 000 TL
5	Tuvalet için	7 000 000 TL
6	Tuvaletlerin yer döşemesi	390 000 000 TL
7	Sınıf için	17 700 000 TL
8	Sınıf sıra için	183 195 000 TL
9	Sınıf sıra için	320 016 000 TL
10	Okula yangın söndürme cihazı	35 000 000 TL
11	Okula bilgisayar ve printer	875 000 000 TL
12	Fotoğraf tutanağı	10 300 000 TL
13	Öğrencilere önlük dikimi	255 500 000 TL
14	Küftepe fotoğraflarının dij.ort.kağıda basımı	5 000 000 TL
15	Öğretmen ve Fen dolabının yapımı	454 000 000 TL
16	Basketbol sahası yapımı için	18 250 000 TL
17	Sınıf hikaye kitapları	9 000 000 TL
18	Sınıf kömür sobası ve boruları için	41 500 000 TL
19	Sınıftaki perdelerin dikimi için	6 000 000 TL
20	Okula kömür yardımı	190 000 000 TL
21	Camların değiştirilmesi için	22 500 000 TL
22	Öğretmen ve müdür odasına koltuk	90 000 000 TL
23	73 Öğrenciye önlük yakası	28 500 000 TL
24	Basketbol potası için yedek file ve top	35 000 000 TL
25	Tuvaletler için ibrık alınmıştır.	15 000 000 TL
26	Tuvalet camları değiştirilmiştir.	50 000 000 TL
27	Televizyon için sınıf duvarına sehpa alınmıştır	30 000 000 TL
28	Müdür odası ve sınıf yazıları yaptırılmıştır.	8 000 000 TL
29	Sihhi tesisat için Malzeme alınmıştır.	25 000 000 TL
30	Sihhi tesisat için Kullanılmıştır.	22 000 000 TL
TOPLAM		6 000 581 000 TL

□ Harcama tutanakları

Küftepe Okulu NM
adına harcama
← kalemleri

'Mahruki ve arkadaşları mal beyanında bulunur mu?'

AKUT'A
SORU

AKUT'UN, Feridun Çelikkömen, Nasuh Mahruki, Kuvvet Lordoğlu, Mehmet İmrisever, Oral Ölkümen ve Nevzat Çetin'le birlikte 7 resmi kurucu üyesinden biri olan ve Mahruki'ye tepki göstererek dernektek istifa eden Alper Sesli de dernek içindeki etik görüş ve yaklaşım biçimlerindeki farklılıklardan dolayı bir süre sonra istifa ettiğini söyledi.

Sesli, "Ben herhangi bir vatanadaş olarak AKUT'a ve kamuoyuna şunları sormayı istiyorum" dedi:

■ **GREENPEACE,** gibi dünyanın en büyük sivil inisiyatiflerinin hangisinin başkanının ismini bilirsiniz? Ya da hiç duydunuz mu?

■ **ÜLKEMİZDE** gerek 17 Ağustos gerekse 12 Kasım deprem felaketlerinde çalışan onlarca sivil

derneğin hangisinin liderini veya başkanını bilirsiniz?

■ **DEPREME** bence en anlamlımaz alın terini döken ve de insan gücü çok az olan Sivil Savunma'nın başkanını bilir misiniz?

■ **NASUĞ** Mahruki AKUT gibi tüm gelirleri bağışlara dayalı bir sivil toplum kuruluşunun başkan olarak, büyük ticari firmalarla kapalı kapılar ardında yaptığı sponsorluk görüşmeleri ne kadar sağlıklıdır? Bu noktada doğru olan ve iş ahlakının gerekliliği, iş

Ya da AKUT gibi bir derneğin başkanın yürüteceği tüm sponsorluk ilişkilerini idealist bir gönüllü olarak derneği lehine işletmesi daha doğru değil midir?

■ **MAHRUKİ'NİN** AKUT'un başkanlığına geçtiği gündün bugüne ettiği bir kimini aile gelirlerini dışarıda tutarak en azından dernek üyelerine, hatta kamuoyuna açıklasa çok daha takdir edilen bir başkan olmaz mı?

■ **AKUT** gibi bir derneğin başkanı ve yönetim kurulu üyelerinin her tür spektaklasyondan arınabilmesi için mal ve gelir beyanında bulunması gerekmez mi?

Alper Sesli

4. Bölüm

ZİHİN HARİTASI DEĞİŞİMİ ve KAÇIRDIĞIMIZ FIRSAT

Devleti ve milleti için gösterdiği gönüllü ve karşılıksız çabalarıyla, toplumun en güvendiği kurumların başında gelen ve büyük bir beğeni ve takdirle izlenen AKUT'a ve şahsıma bu kadar acımasızca saldıranların asıl derdinin, 17 Ağustos 1999 Gölcük Depremi'nde yaptığımız çalışmalar nedeniyle sembolik olarak da olsa, sözel ve duygusal ifadesi AKUT'la özdeş olan muazzam ölçekteki bir ulusal uyanış hareketi olduğunu ve bu büyük kitleleri harekete geçiren ortak duruş ve eylemin, aslında ülkemizin her şeyden daha fazla ihtiyaç duyduğu köklü bir zihin haritası değişiminin ilk adımları olduğunu ancak yıllar sonra, bugün bir ulus olarak yaşadığımız sıkıntıları ve yaklaşmakta olan ulusal varlığımıza dönük tehditleri görünce fark edebildim. Aslında 17 Ağustos 1999 Gölcük Depremi'ni izleyen günlerde, Türk Milleti'nin o eşsiz fedakârlığı ve tertemiz vicdanı ile kendi doğal mecrasında zaten başlamış olan ve eğer önu bilinçli bir şekilde alınmasaydı, çağlayarak büyüyecek ve onyıllardır kendimizi kurtaramadığımız ulusal ataletimizi kıracak, bir diğer deyişle kötü kaderimizi değiştirecek olan bu ortak duruş, ortak çaba ve ortak eylem, bir sonraki adımda ülkedeki vurdumduymaz, köhne, çağdışı ve kesinlikle özümüze aykırı anlayışı değiştirebilecek kadar muazzam bir enerjiyi de içinde taşıyordu.

Türk Milleti'nin kendi içinden çıkardığı, atalarının öz değerleriyle iş yapan, vatanına-milletine hizmet etme aşkıyla kendi canını bile hiçe sayan, koşulsuz-karşılıksız yardımsever, bütün hizmetlerini gönüllü olarak yapan ve en önemlisi ülkesi ve milletin bölünmez bütünlüğü dışında hiçbir yere taraf olmayan ve hiç kimseye kendisini kullandırtmayan genç bir ekibin rol model olarak ön planda kalması ve çok kıymetli zamanlarını kahvelerde, sokaklarda, vur patlasın çal oynasın anlayışıyla boşa harcayan gençleri bütüncül bakış açısı ile, sosyal sorumluluk

duygusu ile, birleştirici, yapıcı tavırları ile yönlendirmesi, sivil inisiyatifin ve sivil toplum örgütlerinin önünü bir daha geri çevrilemeyecek şekilde açması ve en önemlisi yakın ulusal tarihimizin belki de en sıkıntılı sürecini, birbirine bağlı bir millet olarak aşmamızın, kısacası bütün yapay bölünmüşlüklerin unutulduğu millî birlik ve beraberlik duygularımızın yeniden hatırlandığı bu çok önemli sürecin sembolik olarak dahi olsa öncüsü olması, ne yazık ki ahlaksız, kuralsız, hukukun yavaş ve sorunlu işlediği, yoz, kirli, her türlü menfaat ilişkisinin en sefil şekliyle sürdürüldüğü düzenin devamında menfaati olanların kâbuslarında bile görmek istemediği bir şeydi.

Sistemdeki boşluklardan beslenenlerin ve statükonun korktuğu, Türk Milleti'nin ise her şeyden ama her şeyden daha çok ihtiyaç duyduğu şey köklü bir paradigma-zihin haritası değişimiydi ve bu tarihi fırsat, yüzyılın en büyük afetlerinden biriyle birlikte kimsenin beklemediği bir anda kapımızdan içeri girivermişti.

Prof. Dr. Doğan Cüceloğlu, paradigmayı “*algı ve düşünceye yön veren harita*” olarak tanımlar. Kaba tarifle dünyayı algıladığımız, anladığımız, anlamlandırdığımız, yorumladığımız dünya görüşümüz diyebiliriz. Bir kişinin veya bir toplumun paradigmasından-zihin haritasından söz ettiğimizde, o kişinin veya o toplumun dünyayı algılama, anlama ve yorumlama biçimini dile getiriyoruz demektir. Gördüklerimizi, tanık olduklarımızı, yaşadıklarımızı ve başımızdan geçen her şeyi bu zihinsel haritalara göre yorumlarız. Bu zihin haritaları doğal olarak o kişinin veya o toplumun yaşamı boyunca karşılaştığı sayısız mesaja, zihinsel şartlanmalarına, ön kabullerine, inançlarına, deneyimlerine ve algısına bağlı olarak oluşur. Dolayısıyla farklı kişiler ve toplumlar, aynı eşyaları, aynı olguları, aynı olayları, aynı kişileri başka başka şekillerde yorumlayabilirler. Sonuç olarak burada genel bir doğrudan söz etmek mümkün değildir.

Buna göre biz dünyayı olduğu gibi değil öğrenmelerimizin, koşullanmalarımızın, kendimize özgü deneyimlerimizin mercenginden bakarak görürüz. Bugün Irak'taki korkunç savaşa batı devletlerinin bir kısmı, Amerikalıların demokrasi getirme çabası derken, pek çok başka ülke aynı süreci bir insanlık suçu ola-

rak değerlendiriyor. Aynı olay, farklı gözlükler nedeniyle farklı algılanabiliyor. Aslında hayatımızdaki pek çok konu da bunun gibidir, olaylar ve süreçler bizim baktığımız gözlüğe göre, birbirine taban tabana zıt bir şekilde görülebiliyor.

Dünyayı algıladığımız zihin haritalarımız olan paradigmalarmız doğru da olsa, yanlış da olsa davranış ve tutumlarımızın da kaynağını oluşturuyor. Bir diğer deyişle, davranışlarımızda, tutumlarımızda paradigmalarımızı referans noktası olarak çevremizle ilişki kurarız.

Kişilerin ve toplumların davranışlarında, algılamalarında anlamlı ve kalıcı, bütünlüklü değişimler yaratmak istiyorsak, bu değişimi, konunun temeline inip o davranış ve algıları oluşturan paradigmalardan başlatmamız gerekmektedir. Aksi halde paradigma değişikliği yapılmadan davranışlarda yapılan, yapılmaya çalışılan değişiklikler yüzeysel ve kısa ömürlü olacaktır. Bir kişinin, bir toplumun belirli bir konudaki davranışı, tutumu ya da algısı bozursa, önce bu bozuk davranış, algı ya da tutumun altında yatan zihin haritasını anlamamız gerekir. Bozuk bir davranış, algı veya tutumu, altında yatan, onu besleyen zihin haritasına hiç müdahale etmeden değiştirmeye kalkışmak kalıcı bir sonuç veremeyecektir.

Zihin haritalarımız kendimizle ve dünyayla ilgili her türlü algımızı, davranışımızı, seçimlerimizi ve kararlarımızı şekillendirdiği için yaşam kalitemizi birinci elden etkiler ve bu anlamda yaşamsal önemi vardır. Ancak maalesef Türkiye gibi demokrasinin tam anlamıyla çağdaş, şeffaf ve çoğulcu bir şekilde oturtulmadığı, medyanın, toplumun zihin haritalarını kurgulamada olağanüstü ve kontrol edil(e)meyen tekeli bir gücü olduğu ve hukukun üstünlüğünün ve siyaset mekanizmasında hesap verilebilirliğin tam anlamıyla tesis edilemediği ülkelerde, doğru olduğuna inandığımız pek çok paradigmamız, yaşamı çoğu zaman gerçekçi bir şekilde algılatamıyor bize. Toplumun zihin haritalarındaki sıkıntılar ve yanlışlar, Türkiye gibi demokrasiyi tam olarak kuramamış ülkelerde bilinçli olarak iyileştirilmiyor. Bunun sonucunda da toplumun geneli müthiş kayıplarla dolu yıllar geçirirken ve geleceğini, çocuklarının geleceğini ipotek altına alırken, bu bozuk sistemden ve bilinçsiz insanların zafiyetlerin-

den beslenen küçük bir azınlık zenginleşiyor, güçleniyor ve bu oranda da cüretkarca hoyratlaşıyor. Toplumun topyekün kaybı bu azınlığın kazanç hanesine işliyor ve bu kısır döngü böylece derinleşerek sürüp gidiyor. Ta ki kaçınılmaz olarak bir gün, bir yerde bu süreç kırılma noktasına gelinceye dek...

Bu kırılma bazen çok uzun süreli bir baskı ve stresin sonunda ani bir patlama ve şiddetle meydana geliyor; tıpkı 1789 Fransız İhtilali'nde olduğu gibi. Çok uzun yıllar kilise, krallık ve soy-lular sınıfı tarafından ezilen, sömürülen halk, burjuva ve köylü sınıfı olarak birleşerek sonunda başkaldırır ve Fransız toprağına ve devamında Avrupa kültürüne “eşitlik”, “özgürlük” ve “kar-deşlik” değerlerini getirir. İnsanların hür ve eşit doğduğu düşün-cesi ilk kez bu tarihten sonra konuşulmaya başlanır batı dünya-sında. Bazen de Türk İstiklal Savaşı sonrasında olduğu gibi; ta-rihte eşi görülmemiş zaferlerin galibi olan dünyanın en güçlü devletlerini, olağanüstü fedakârlıklar sonrasında Anadolu'dan kovan Türk Milleti'nin yeni bir devlet, yeni bir anlayış, yeni bir kültür meydana getirmesi gibi, Osmanlı'nın güçlü köklerinden, yepyeni ve çağdaş bir anlayışla kurgulanmış, laik, demokratik, sosyal bir hukuk devleti olan Türkiye Cumhuriyeti'ni doğurur ve Türk toplumunu ümmet anlayışından kurtararak, ulus olma bi-lincine kavuşturur ve bireyi yurttaş konumuna yükseltir.

Her iki durumda da, toplumun yeni bir anlayışa kavuşabil-mesi için ödediği bedel çok ama çok ağırdır. Köklü zihin harita-sı değişimleri ancak bu tür ağır travmalar sonrasında yapılabilir. Toplumun tamamına hâkim olan, eski, köhne, kayıplarla dolu olan ve sadece küçük bir azınlığa fayda sağlayan anlayış, çoğun-luğun kazandığı, daha çağdaş, daha adil ve daha iyi bir yeni an-layışa yerini bırakmak zorunda kalır, tabii ki bedeli ödendikten sonra...

Yaşam kaçınılmaz olarak değişim ve dönüşümdür. Akıllı ve dürtüst insanlar tarafından yönetilen toplumlar bu değişimleri toplumun yararına kurgular ve devlet, millet, herkes kazanır. Bu tür köklü zihin haritası değişimleri elbette ki kolay süreçler de-ğildir. Yeni bir anlayışın toplumsal olarak kabul görmesi tek tek bireylerde başlayan değişimin toplumu da peşinden sürükleye-cek seviyeye gelmesi ile gerçekleşir. Bu da birçok durumda çok

uzun zaman alır. Bugün dünyanın en gelişmiş medeniyetlerinden biri olan Avrupa bile, bugünkü anlayışının temelini oluşturan Fransız İhtilali'ne kadar yüzyıllar süren acılar ve sıkıntılarla ve insanlığa yakışmayan eylemlerle dolu bir süreç yaşamak zorunda olmuştur.

Zihin haritası değişimi süreçleri doğru kullanıldığı taktirde, toplum gerçek anlamda bir çağ atlar. Eski ve köhne anlayış gider, yeni ve çağdaş anlayış gelir. Eğer o toplum gerçekten de toplumu seven insanlar tarafından yönetiliyorsa tabi...

Burada da ne yazık ki en büyük engel hep statükodan gelir. Bu sadece bizde değil, toplumlardaki zihin haritası değişimlerinin doğası gereği bütün kültürlerde aşağı yukarı bu şekilde yaşanır. Statüko ve statükodan beslenenler, uzun yılların birikimi ile oluşmuş ve kurallarını çok iyi bildikleri mevcut mevzilerini yitirmemek için ciddi ve sert bir direnç gösterirler her türlü değişime ve ellerindeki bütün gücü bunu engellemek, geciktirmek için kullanırlar. Toplum kazanırmış, kaybedermiş gibi konularla ne yazık ki sistemden beslenenler ilgilenmezler. Statüko sadece kendi pozisyonunun devamlılığını sağlamaya odaklanır.

Aydın ve sorumluluk sahibi insanların bulunduğu yerdeki en önemli ve büyük sorumluluğu, konusu ve konumu ne olursa olsun doğru olanı yapmış ve doğru olanı söylemiş olmaktadır ben- ce. Bazen bu doğru olanların miktarı çeşitli sebeplerle toplumda yeteri kadar fikir önderliği ve yol göstericiliği yapamayabilir ve bu durumda ne kadar istense de, kötüye gidişi değiştirmeye yetmeyebilir. O zaman, şimdi olduğu gibi, doğru işler yapanlara sahip çıkarak onların enerjisini ve vizyonunu topluma rol model olarak sunmak ve onlar gibi başka doğru işler yapanların ve doğru düşünenlerin yetişmesine çalışmak gerekir. Bir gün, konusu çok da önemli değil aslında, yeteri kadar doğru işler yapan ve doğru düşünen, doğru açıdan bakan olduğunda bu denge kendi kendine yeniden kurulur ve televoleler, magazinler, saçma sapan diziler, saatlerce süren futbol sohbetleri ve bunların yarattığı bilinçsizlikten güç alan bölücü ve irticai faaliyetler ve yolsuzluk çarkı yerini daha entelektüel, daha çağdaş, daha insana yakışan, vatana-milliete daha faydalı konuların tartışıldığı, daha iyi ve yaratıcı fikirlerin üretildiği, daha sağlıklı bir geleceği hedefleyen

yeni bir sürece bırakır. Batı dünyası bu eşiği çoktan geçtiği için, ki bu noktaya ulaşabilmek için ödedikleri bedelleri göz ardı etmeyin, kendi toplumları için sürekli ilerleyen bir dengededir, onlar kendi bacaklarına kurşun sıkamazlar, sıkamazlar, çünkü toplumun çoğunluğunu oluşturan doğru düşünen vatandaşları buna izin vermez.

Toplumların ortak bilincinde köklü bir zihin haritası değişimi yaratabilmek için vatanına, milletine hizmet etme arzusunu içinde hissedenden, çağdaş bir vizyona sahip, sorumluluk duygusu gelişmiş insanların sayısını artırmamız gerekir. Bu da ancak insan kaynağına yatırım yapmakla, eğitimle, ve bu tür aydın insanlar rol model olarak gençlerin önüne çıkarmakla olur. Her toplum kendi beklentileri ve istekleri ölçüsünde bir sistem kurar. Toplumunu eğitmezsek, neler isteyebileceğini ve kendi geleceğinin menfaatlerini nerede zannedebileceğini yıllardır izliyoruz. Bence hiçbirisi onların suçu değil. Gerçek suçlu; insanlarına çağdaş bir eğitim vermeyen, onlara tepeden bakan, vatandaşlarının kendilerini geliştirme kapılarını kapatan, onları bilinçsiz ve cahil bir sürü gibi tutmanın ülkeye (daha doğrusu kendi statükolarına) faydalı olduğunu düşünen, daha da kötüsü onları kamplara bölerek daha kolay idare edilebileceklerini düşünen gaflet, delalet hatta hıyanet içinde bile olabilen kötücül zihniyettir.

1954 yılında Köy Enstitüleri'nin Demokrat Parti zamanında kapatılması, 12 Mart 1971 ve 12 Eylül 1980 darbeleri bu ülkede yapılan 3 büyük aydın kırımıdır aslında ve zihin haritası değişimi fırsatlarımızın yok edilmesidir.

Bu zihniyet, kendi benzerleri dışındaki herkesi ezerek, kırarak, mağdur ederek 5 yıl öncesine kadar büyük ekonomik ve sosyal kayıplarla birlikte ülkeyi şöyle böyle yönetebiliyordu. Ama aradan hiç beklenmedik bir şey çıktı. Hiç beklemedikleri ve hiç hazır olmadıkları bir şey oldu ve yıllarca ülkeyi rüşvetle, yolsuzlukla, hırsızlıkla yönetmeyi ve kamuya ait olan kaynakları paylaşmayı alışkanlık haline getirmiş veya bunlarla yeteri kadar mücadele edemeyen siyasi partiler, milletin ortak iradesi ile 2002 seçimlerinde siyaset sahnesinin dışına itildiler ve yeni ve denenmemiş bir parti olarak AKP aradan sıyrıldı, devletin başına oturdu. Sonrasını anlatmama gerek yok.

Bize düşen, inancımızı asla yitirmeden, yukarıda da dediğim gibi, doğru iş yapan ve doğru düşünen insanların sayısını artırmak olmalı. Bunu başardığımız takdirde doğru düşünen insanlar, toplumun fikir önderleri ve rol modelleri olarak diğerlerinin de doğru düşüncelerini sağlayacak ve toplumumuzun gelişmekte olan çağdaş ortak bilinci aralarından kendine yakışan liderler çıkaracak ve her şey çok daha güzel olacaktır. Benim insanıma, kültürüme, değerlerime ve Türk Milleti'nin adını ATATÜRK olarak verdiği, tarihin gördüğü en muazzam lidere bağlılığına güvenim tamdır. Millet mutlaka ama mutlaka kendisi için en doğru yolu bulacaktır.

Bazen bu değişim büyük savaşlar ve acıların üzerinden olur. İkinci Dünya Savaşı sonrasında neredeyse bütün dünyaya savaş açan Nazilerin kontrolündeki Faşist Almanya, biraz doğuya biraz da savaşa Amerika'nın da dahil olmasıyla yenilince, geride taş üstünde taş kalmayan, paramparça bir Almanya kalır. Aynı savaşta, tarihte insanlara karşı kullanılan iki atom bombasını da Hiroşima ve Nagazaki'de göğüsleyen Japonya, dizlerinin üstüne çökmüş bir şekilde çıkar o savaştan. Sonuçta, bu iki korkunç yıkım, Alman ve Japon halklarını kendi içlerinde inanılmaz bir çalışkanlık, birbirine bağlılık ve yıkılmış ülkelerini yeniden ve daha güçlü inşa etmeleri konusunda müthiş bir azim ve fedakârlıkla birleştirir. Daha 60 yıl önce birer savaş makinesi olarak çıktıkları yolda dünyanın en büyük yıkımlarını yaşayan bu milletler, zihin haritalarını topyekün değiştirerek, üstün bir milli birlik ve beraberlik duygusunun gücüyle bir insan ömründen daha kısa sürede, dünyanın en gelişmiş medeniyetlerini kurarlar.

Zihin haritası değişim fırsatları bazen de ülkedeki hayatı derinden sarsan, hiç beklenmedik ağır ve büyük bir travmanın sonucunda kaçınılmaz olarak bir anda gerçekleşir; tıpkı 17 Ağustos 1999 Gölçük Depremi'nde olduğu gibi. Onyılların boşvermişliği, siyasilerin akıl almaz yalanları, hiçbir zaman tutamayacakları sözler veren, zaten öyle bir niyetlerinin de olmadığı apaçık ortada olan siyaset kurumunu ele geçirmiş olan bu zihniyetin iflasının da tasdikli belgesiydi Gölçük Depremi. Çünkü devlet yönetimini onyıllardır elinde tutan ve kendi benzerlerinden başka hiç kimseyi içeriye sokmayan, her türlü fedakârlığı göze

alıp bir şekilde girmeyi başaranlara da kök söktüren statükocu zihniyet, hem sürekli yalanlar söylemiş, devleti soymuş, milleti cahil ve yoksul bırakmış, hem de millet korkunç bir acıyla yüzyüze geldiğinde, ne yapacağını bilemez halde o depremin enkazı altında kalmıştı. Başka türlüşününün olabileceğini de bilmediği için her şeyi devletten beklemeyi bir alışkanlık haline getiren millet ise, o acılı günlerde eşsiz sağduyusu ile müthiş bir dayanışma göstererek, o enkazın altından kendi azim, irade ve kararlılığıyla çıkmayı başarmıştı.

Sıra gelmişti bu sürecin devamını yaratmaya. İşte tam bu noktada, tam elbirliği ve duygu birliği ile yeni bir Türkiye yaratma çalışmaları başlayacakken, bu köklü değişimle menfaatlerini yitirecek olan statüko devreye girdi ve Türkiye bu fırsatı göz göre göre elinden kaçırdı. Belki de son 30 yılın en önemli değişim, dönüşüm ve gelişim fırsatı da böylece elimizden uçtu gitti. Türk Milleti nasıl enkazın altından hem kendini hem de devletini çıkardıysa, ülkeyi de çağdaş medeniyetler seviyesinin üzerine yine aynı kararlılık, çalışkanlık ve birbirine bağlılıkla çıkaracaktı.

Eğer kendi kendine başlayan bu sürecin devamı engellenmeseydi...

Prof. Dr. Zuhal Baltaş'ın *"Değişim Yönetiminde İnsan"* başlıklı kısa yazısında, 2001 Şubat Krizi için yazdıklarını sizlerle paylaşmak istiyorum. *"2001 Şubat krizi"* ve sonuçları için söylediklerini, yerine *"1999 Gölcük Depremi"*ni koyarak düşünün, en sonda geçen *"kurumsal geleceği"* de *"toplumsal gelecek"* olarak okuyun;

Gelişmeyi tanımlayan değişimdir. İlerlemeyi, değişim belirler. Büyümenin ölçütü, bir evreden bir üst evreye geçiştir, yani değişim... Toplumsal kalkınma ise, değişimin kitlelerce benimsenerek yaşamın kıvrımlarına eklemlenmesidir. Değişim üstelik acımasızdır; direneni bağışlamaz, dışlar. Değişim, güldür güldür akıp giden bir koca ırmaksa, akıntıya karşı yüzmek enerjiyi tüketir. Irmağın kıyısına bırakılmak, suyun hızla, çoğala çoğala önünden akıp gittiğini seyretmek acıların büyüğüdür; bireyler için de, toplumlar için de. Hak edilmeyen bir yaşama razı olmak, "yaşamı ıskalamak"tır.

2001 Şubat krizi, zihinlerde ister istemez bu tür yankılanmalar yapıyor. Özellikle bu coğrafyada, değişime direnç ya da değişimin bir yöneten azınlığına eritilerek evcilleştirilmesinin sayısız örneği var. Matbaanın kabulünden tutun da, sanayi devrimi, aydınlanma çağı ve daha nice değişimi uzaktan izlemenin ezikliğini yüzyıllardır yaşayan bir toplumuz. Bilimsel düşünce ve yöntemi dışlayan, bilgiyle kavgalı, bildiğinden şaşmayan, rehavet içinde bir toplum olmaya indirgenmiş olmanın acısını yaşıyoruz. Tüm krizlerimizin kökeninde bu gerçeğin yattığını düşünüyoruz. Son yaşadığımız krizi de, zorlu ve sancılı bir yeniden yapılanma döneminin başlangıcı olarak görmek istiyoruz.

İş dünyası için de artık hiçbir şey eskisi gibi olmayacak ve olmamalı da. Değişimin önemini fark eden şirketler, kendilerini yeni ekonomiye ve yeni iş yapma yöntemlerine hazırlıyorlar. Ne var ki, bu sürecin gerçekleşmesi kolay değil. Değişimin gerektirdiği yeni yetkinliklere ve yeni rollere hazır olmak ya da zihin haritalarını değişimle bağdaştırmak gerekir.

Değişime direnenler aslında bindikleri dalı kesmekte olduklarını fark etmezler. Enerjilerini direnerek harcamak yerine, değişimin gerekleri yönünde harcamanın gelecekleri açısından çok daha akılcı olduğunu görmekte zorlanırlar. Değişim projelerinin iletişim ve eğitim boyutlarının hedefi, değişimin öznesi olan insan kaynağını geçmişe sarılmak yerine geleceğe asılmanın kişiyi daha kazançlı kıldığı gerçeğiyle buluşturmadır. Bu yaklaşımın benimsenmesi, gerek bireysel, gerekse kurumsal geleceğin ve kalitenin güvencesidir.

AKUT'a, şahsıma ve bu ülkeye hizmet etmeye çalışan sayısız helal süt emmiş vatan evladına yıllardır ödetilen bedel, bugün toplum olarak her şeyden çok ihtiyaç duyduğumuz zihin haritası değişimini, daha sağlıklı, daha güvenli, daha müreffeh bir geleceğe kavuşabilmemiz için, her şeyi de göze alarak sürdürmeye çalışmamızın ve bunu ısrarla talep etmemizin bedelidir...

Bu dediğimi, medyamızın bir kesimi tarafından neredeyse haftalık olarak yaratılan ve işi bitince hemen tüketilen ve çöpe

atılıp yerine yeni ve daha iyi boyalısının çıkartıldığı içi boş, sahte kahramanlar yaratma olgusu ile birlikte değerlendirin. Bütün değerleri altüst edilerek abuk sabuk yarışmalarda, sahte, boyalı, yoz bir dünyanın içinde olmayacak hayallerin peşinde koşturlan gençlerin bazılarının bile, birkaç yıl sonra uyuşturucu, şiddet ve fuhuş batağında ne hallere düştüklerini görüyorsunuz.

Bugün medyamızın artık tamamen kaybedilmiş bir kesiminde sosyopatlar, şizofrenler ve kişilik bozukluğundan muzdarip olduğu gün gibi aşikâr olan tipler ve her şeye hakaret etmeyi ve saldırmayı maharet sayanlar, yılışık ağızlarıyla, bozuk Türkçeyle, küçük dağları ben yarattım tavırlarıyla ve hastalıklı düşünceleriyle köşe yazıyor, televizyon programları yapıyor, televizyonlara çıkarılıyor ve uzmanmış gibi her konuda ahkam kesiyorlar. Engelli vatandaşlarımız televizyonlara eğlence malzemesi olarak çıkarılıyor. Halkı uyutmak hatta uyuşturmak ve bu edilgen konuma iyice alıştırmak için, ya sonu gelmez dizilerle ve danişıklı olduğu gün gibi aşikâr olan sahte ve ikiyüzlü tartışma ve kavgalarla ya da sabahtan akşama kadar göbek atarak kaba ve insanları küçük düşüren bir eğlence anlayışı üzerine kurulu bir televizyonculuk ile bütün gün dolduruluyor ve insanlar bu rezil programları izlemeye mahkûm ediliyor.

Bütün bunlar olurken sanki bu konular başkasının sorumluluğundaymış gibi davranan RTÜK yöneticileri ise, kanunlarla kendilerine verilen yetkileri değişik bir şekilde yorumlayarak, gücünü AKUT'a karşı kullanıyor ve Bakanlar Kurulu kararı ile ve kamu vicdanında, kamu yararına çalışmaları belgelenen ve her fırsatta takdir edilen AKUT'un bağış toplamak için Türk televizyonlarında kamu spotunu yayınlamasına izin vermiyor.

Şu veya bu şekilde gücü eline geçirenler, bir süre sonra mutlaka kaybedeceklerini bildikleri o gücü, mümkün olduğunca uzun süre elde tutmanın ve imkânları kendine ve yandaşlarına çevirmenin en kolay yolunun sistemin devamı olduğunu biliyor ve statükonun değişmemesi için ellerinden gelen her şeyi yapıyorlar. Çünkü bu anlayış, Türk Milleti'ni televole, popstar, gelin - kaynana yarışmaları ile ilgilenen, şarkıcı, türkücü, futbolcudan başka kimseyle kişisel bir özdeşlik kuramayan ve rol model olarak algılayamayan, futbolu bir sporcu olarak değil ama taraftar

olarak hayatının merkezine koyan, varlığına bir anlam katabilmek için yapay bir alt kimlik grubuna ihtiyaç duyan, kendi başına pasif, ürkek ve çekingen ama alt kimlik grubu içinde olunca rahatlıkla şiddete başvurabilen ve kırıp dökabilen, yönetmesi ve kışkırtması kolay ve en önemlisi; birlikte hareket etmesi halinde ortaya koyabileceği gücün farkında olmayan, dağınık ve sindirmesi kolay bir toplum olarak kalmamızı istiyor.

Bunların hepsini reddeden ve kendi başına bir anlam ifade edebilen ne varsa önünü almak zorunda olan, mevcut statükonun devamında menfaati olanlar, ne yazık ki sadece şahsıma, AKUT'a veya ülkesi ve insanı için mücadele eden yurtsever insanlarımıza değil, bütün Türk Milleti'ne büyük zarar veriyorlar veya verilmesine seyirci kalıyorlar. 18.000'e yakın can ve on milyarlarca dolar para kaybederek aldığımız ulusal tarihimizin en pahalı derslerinden birini ve yakaladığımız eşsiz bir değişim-dönüşüm fırsatı da ne yazık ki elbirliğiyle çöktürüldü. Bugün her şeyden daha fazla ihtiyaç duyduğumuz, hepimizin ortak geleceğini tehdit eden tehlikelere karşı millî birlik ve beraberlik duygusunu ve birlikte hareket etme kabiliyetini yeniden sağlayabilmek için kıvranan ülkenin aydın ve sorumluluk sahibi insanları, daha 7-8 yıl önce yakaladığımız bu eşsiz fırsatın göz göre göre ellerimizden, avuçlarımızdan akıp gittiğinin ne kadar farkında olabilemiyorum.

O günlerde yayınlanan karikatürlerden biri bence bu durumu çok güzel ifade etmiş, güldürürken düşündürmüştü... (Ek: 66)

Türkiye'nin son derece yüksek potansiyele sahip mizah dünyası o günlerde harika örnekler vermişti. Birbirinden anlamlı ve vurucu karikatürlerle karikatürcülerimiz aydın sorumluluklarını bence yerine getirebilmişlerdi. Oğuz Aral'ın öğrencileri bu toplumsal kırılmada mesleklerinin hakkını verdiler... (Ek: 67)

Toplumlar çoğu zaman, yaşamlarında ve alışkanlıklarında büyük bir zihinsel devrim yaratan bu tür zihin haritası değişimlerini, ya onyıllar süren ağır stres, baskı ve birikimin tıpkı bir fay hattında, onyıllar hatta yüzyıllar boyunca biriken muazzam enerjisinin aniden kırılarak büyük bir ivme ve yıkıcı bir güçle açığa çıkması gibi, tıpkı Fransız ihtilalinde olduğu gibi o biriki-

min sonunda süratli ve şiddetli bir şekilde yaşayarak ortaya koyarlar ve yepyeni ve daha sağlıklı bir denge ve düzenle yeni bir hayat kurarlar. Bazen de bizim 17 Ağustos 1999 depreminde olduğu gibi sadece 45 saniye içerisinde herkesin hayatını altüst eden muazzam bir travmanın sonunda bir anda bu zihin haritası değişimi fırsatını yakalayabilirler.

İşte bütün acıları ve kayıpları bir yana; 17 Ağustos 1999 Gölçük Depremi'nin hiç kimsenin hesaplayamadığı ve beklemediği ama devamında getirebileceği olağanüstü hızlı değişim gücü karşısında, statükodan beslenenler ve statükonun devamında menfaati olanlar kısa sürede, kendi çıkarlarının nasıl bir tehlikeyle karşı karşıya kalabileceğini anlamaları ile birlikte derhal en sert önlemleri alarak kendi doğal akışı ile başlamış olan bu muhteşem değişim-dönüşüm sürecini, son derece iyi hazırlanmış yıkıcı bir toplum mühendisliği projesi ile bir-iki yıl gibi kısacık bir sürede yok ettiler. Bu bölümün devamında sizlerle paylaşacağım, o günlerde aklı başında herkesin dile getirdiği duygu, düşünce ve temennilerden artık bugün kimsenin bahsetmemesi, hatta hatırlamaması çok acıdır ve bence düşündürücüdür de...

Bu hareketin bizim gibi doğal öncülerine bin türlü iftiralar atılırken, yaptıkları iyi şeyler de artık görmezden gelinmeye başlamıştı. O yıllarda bunun neden olduğunu, niye bize artık böyle davranıldığını anlayamamış, daha 6 ay, 1 yıl öncesinde bile bizi yere göğe sığdıramayanlar neden bize bu kadar hoyratça vuruyordu bir anlam verememiş ve çok ama çok üzülmüştük. Kurtardığımız insanları, ülkemiz için, insanımız için yaptığımız onca güzel şeyi artık hiç yazmamaya başladılar. AKUT artık neredeyse sadece yerel basında yer alır olmuştü. Bazen bazı yerel muhabirler bizimle arama kurtarma görevine çıkar veya yaptığımız fedakârlıkları kendi gözleriyle görür, etkilenir, duygulanır ve bizimle ilgili bir yazı hazırlardı ama merkezdeki yazı işleri çoğu zaman durdururdu bu haberlerin girişini. Biz artık kendi ülkemizde görünmez olmuştuk.

Yeni bir seçim sürecini bitirdiğimiz 2007'nin yaz aylarında, İlhan Selçuk; "Bu medyayla demokrasi olur mu" diye patladı sonunda. 14 Nisan 2007 tarihinde Ankara'da, büyük Cumhuriyet mitinglerinin birincisine katılan milyonun üzerinde yurtsever, o

gün televizyonlarda ve ertesi gün de gazetelerde yaşadıkları olağanüstü coşkunun hak ettiği gibi yansıtılmadığını görünce medyayı sorgulamaya başladı. Ülkesi için bir şeyler yapmak için çırpınan pek çok kişi fark etti medyada görünmez olmanın ne demek olduğunu; oysa biz tam 6 yıldır bir kısım medya tarafından görünmeziz kendi ülkemizde; ne diyeyim, benim dünyama hoş geldiniz...

Toplumun çoğunluğunu oluşturan kesimi ise; renkli, boyalı, sahte hayatlar vaat edilerek, magazin, televolelerin, sonu gelmez futbol sohbetlerinin, ucuz ve kötü dizilerin ve sabahlara kadar süren eller havaya muhabbetiyle yoz bir eğlence anlayışının içine çekildi. Bu konuda zaten 1990'lardan gelen bir alışkanlık olduğu için de ne yazık ki toplumun çoğunluğunu oluşturan kesim kendini kurtaramadı bu bombardımandan.

Türk Milleti, son onyılların en büyük değişim-dönüşüm fırsatını avuçlarının arasından göz göre göre kaçırmış oldu.

Gerçekte o günlerde, Kurtuluş Savaşı'mızdan bu yana, bir de 1974 Kıbrıs Barış Harekâtı'nda bütün küresel güçlere baş kaldıracak, Türk Milleti'nin kendi yolunu çizmesi ve bunu bütün dünyaya kabul ettirmesinden sonraki en büyük milli birlik ve beraberlik fırsatı yakalanmıştı.

1980 öncesinde sağ ve sol diye kamplara bölünen gençler, kendi kardeşlerine silah sıkarak hale getirildiler. Arkasından da Türkiye'nin en büyük aydın kırımılarından birinin yaşandığı 12 Eylül 1980 darbesi geldi. Bu ülkenin zaten zor yetişen aydın evlatlarını öyle bir ezdiler ki, takip eden yıllarda analar babalar çocuklarını okula yollarken; *"aman çocuğum siyasetle ilgilenme, o tür toplantılara katılma, bu tür insanlarla konuşma, uzak dur öyle şeylerden"* diye öğütler verdi. Yani ülkenin sorunlarıyla, acıları, sıkıntıları olan insanlarımızın sorunlarıyla ilgilenmemek, görmezden gelmek öğretildi bize. Bizden önceki kuşaklar ülke sorunlarıyla ilgilenmenin bedelini birbirlerine kırdırılarak, hatta daha da kötüsü işkence odalarında ezilerek ödeyince, ondan sonra yıllar süren bir sinmişlik, edilgenlik ve korku hüküm sürdü aramızda. Ülkeyi kendilerine verilen komutlarla yöneten birileri vardı zaten, bizden istenense düşünmemek, ilgilenmemek, öğ-

renmemek, görmemek, sorumluluk hissetmemek ve bilmemekti. Karşılığında ise bazılarımız, deveyi hamuduyla götürenlerin artıklarından beslendi, bazılarımız yapay bir eğlence dünyasında beynini, aklını, duygularını uyuşturdu. Bunu reddedip doğruları söylemeye ve yapmaya çalışanlarsa her türlü zorlukla, iftirayla, kovuşturmayla, sürgünle, eziyetle, ekonomik olarak sıkıştırılmayla ve daha pek çok şeyle karşılaştı. Hatta en gözüpek ve en kararlıları hunharca katledildi. Öyle ki bu 15 kadar yiğit aydınımızın susturulması, Türkiye'nin entelektüel kapasitesini en az 10 yıl geriye götürdü ve meydan yabancıların menfaatlerinin buradaki taşeronlarına kaldı. Yazık ki ne yazık...

İlerleyen yıllarda bir de renkli televizyonlar ve birçok TV kanalının da açılmasıyla, bu sefer gençlerin enerjisini çekebilecek sahte ve boyalı hayatlar sunuldu önlerine. Bu süreçte siyaset sahnesinde olağanüstü yolsuzluklar, ahlaksızlıklar birbiri ardına hem de hiç utanmadan, hiç sıkılmadan, milletin gözünün içine baka baka yapıldı. Hayali ihracatla başladı, banka hortumculuğuyla devam etti, devletin kaynakları, kamuya ait olan araziler bir o siyasi partinin yandaşlarına, bir bu siyasi partinin yandaşlarına peşkeş çekildi. Bazen o kadar abarttılar ki bu talan ve soygun düzenini, bizimki gibi büyük zafiyetleri olan bir hukuk düzeninde bile en yüksek makamlardaki kişiler dahi yüce divanlara çıkarıldılar, ama suçları sabit olduğu halde çoğu ya zaman aşımı gibi ne idüğü belirsiz bir gerekçeyle, ya da saçma sapan af-larla beraat ettiler. Bir baklava çalan çocuğun hapse atıldığı ülkede, devleti milyonlarca dolar zarara sokanlar ellerini kollarını sallaya sallaya aramızda dolaşmaya devam ettiler.

Bu süreçte medyamızın bir kesimi neredeyse 24 saat yaptığı seviyesiz yayınlarla, en büyük eğlencesi ve yaşamdan aldığı keyfi göbek atmak olan ve başkalarının özel hayatını ve travmalı ilişkilerini izlemekten garip bir haz duyan bir kitle yarattı ülkede ve magazin dünyası diye toplansanız 500 kişinin bile olmadığı sahte, boyalı, toplumumuzun değerlerine taban tabana zıt bir anlayışı gözümüzün içine sokarak kültür anlayışımızı yerle bir ettiler. Şehit cenazelerinin bile gazete sayfalarında zor yer bulduğu bu süreçte, medyamızın bu işlere bakan kesimi bilmem hangi mankenin hangi futbolcuyla gezdiği, bilmemkimin kimle

nasıl kavga ettiği, kimin kime ne hakaret ettiği, kim son sevgili-sine son model araba almış, kimin selülitli daha çokmuş gibi rezil bir anlayışı en baş köşelerden duyurarak toplumumuzun zih-nine kazımaya çalıştı. Ne yazık ki önemli ölçüde de başarılı ol-du. Düşünmemenin, görmemenin, bilmemenin tek yolu saçma sapan şeylerle beynimizi doldurmak ve ucunu kaçırana kadar eğlenmekti, çoğumuz da bunu yaptık, çünkü bu en kolayıydı ve statüko tarafından en çok serbest bırakılanıydı. Sonuçta bize de, birbirinin sorunlarıyla ilgilenmeyen, bencil, kendi insanına, ken-di kültürüne yabancılaşmış, değerlerini yitirmiş bir toplum hali-ne dönüşmenin yanı sıra, bir de milyarlarca dolarlık borçla bir-likte kara kara geleceğimizi düşünmek kaldı.

Ta ki Gölcük Depremi'ne kadar bu plan aslında fazla da so-runla karşılaşmadan yürüdü. İşte bütün bu süreç içerisinde hiç beklenmedik bir şey oldu. 17 Ağustos 1999 tarihinde, yüzyılın en büyük doğal afetlerinden biri yaşandı. Depremi takip eden daha ilk saatlerde, fedakâr ve yüce gönüllü Türk insanı, daha devletin kendisi bile ne olduğunu anlayamamışken, ülkenin dört bir yanından depremzedelere yardıma koştu. Herkesin sevdikle-rine ulaşmak için yolları doldurduğu ilk saatlerde ve günlerde, olayın boyutunun farkında olan gençler kendi inisiyatifleriyle kendi kendilerine organize oldular ve onbinlerce aracın doldur-duğu yolları açık tutmayı inanılmaz bir şekilde başardılar. AKUT ekipleri de, kurtarma ve yardım çalışmalarına gidenler de bu sayede bölgeye vakit kaybetmeden ulaşabildi. Daha önce böyle bir şey yaşamamış olan gençler sağduyularıyla, deprem bölgesine sadece arama kurtarma konusunda çalışabilecekleri ve yardım malzemesi götüren araçları geçiren son derece etkili bir sistem kurdular. O anın acısı ile duygusal hareketlerin hepsini de, o şartlar altında en uygun şekilde, bazen zor da kullanarak durdurdular, ama o sürecin en hayati konusu olan trafiği hep açık tutmayı başardılar. Herkes acılıydı, herkesin içi kan ağlı-yordu, herkes korkuyordu ama ancak birlikte hareket edilirse bu acı daha kolay atlatılırdı. Bu gerçeği aklı başında herkes fark et-ti ve o günlerde Türk Milleti tıpkı eskiden olduğu gibi tek bir yü-rek, tek bir ses, tek bir yumruk oldu. Birlikte çalıştı, birlikte ağ-ladı, birlikte yaralarını sardı...

Arkasından da sembolik olarak başını AKUT'un çektiği inanılmaz bir gönüllü hareketi başladı Türkiye'de. Ülkenin dört bir yanından gelen ve deprem bölgesinde haftalarca hatta aylarca isimsiz birer nefer olarak çalışan ev kadınları, öğrenciler, madenciler, memurlar, işçiler, motorcular, off-road'cular ve elbette ki her dara düştüğümüzde en büyük güvencemiz olan Mehmetçik, her yaş ve meslek grubundan, her gelir grubundan sayısız insan tıpkı Çanakkale Savaşı'nda, Kurtuluş Savaşı'nda olduğu gibi, birbirine en üst düzeyde bağlı bir ulus gibi çalıştılar. Bölgeye gelemeyenler, yaşadıkları yerde depremzedeler için bütün çevrelerini kullanıp tonlarca yardım malzemesi topladılar, ilkokul öğrencileri bile cep harçlıklarını depremzelere yolladı, içinde vicdan olan herkesin yüreği aylarca depremzedeler için çarpıttı. Devletiyle, askeriyle, vatandaşıyla bütün Türk Milleti birlik oldu ve acı, korku ve çaresizlik içindeki yurttaşlarına bir nebze olsun yardım edebilmek için çalıştı, çabaladı, uğraştı, didindi.

Bu süreçte örgütlü olması ve yaptığı her şeyi planlı, kurallı ve takım disiplini içinde yapması sebebiyle AKUT, Türk Milleti'nin bu gönüllü çabalarının sembolik liderliğini üstlendi ve depremzedelere yardım çalışmaları her yerde AKUT adıyla anılır oldu. O günlerde herkes AKUT'luydu, gelen yardım malzemeleri bile AKUT'a diye yollandı. Yardım malzemesi taşıyan kamyonlar, tırlar önlerinde AKUT yazarak girdi bölgeye. Yolları tutan gençler önünde AKUT yazan sivil araçlara geçiş verdiler sadece, gemilerle gelen malzemeleri bile limandan biz karşıladık. Gölcük'te günlerce uykusuz, dinlenmeden, boğazımızdan doğru dürüst bir şey geçmeden kendimizi parçalarcasına çalıştıktan sonra Değirmendere'deki AKUT kampına vardığımda gözlerime inanamadım. AKUT'un yiğit gönüllüleri hayatlarında ilk kez karşılaştıkları bu ölçekte bir travmanın sorumluluğunu gencecik yürekleriyle o kadar iyi omuzlamışlardı ki, her gece 800 ila 1000 kişinin kaldığı, yemek yediği, her yardım malzemesinin ayrı ayrı depolandığı, yolların şeritler halinde ayrıldığı, araç giriş çıkışlarının kontrollü yapıldığı, her gelene uygun bir iş verildiği, her gün motorcuların ve off-road'cuların çevre köyle-re yollanıp ihtiyaç tespitlerinin tek tek yapıldığı ve ertesi gün de bu ihtiyaçların götürüldüğü inanılmaz bir sistem kurulmuştu Değirmendere'de. O gün AKUT'lu olduğum için duyduğum guru-

ru size anlatamam. Benim arkadaşlarım, canlarım, birlikte bin türlü belaya girip çıktığım kardeşlerim; yüzyılın en büyük afetlerinden birinin yaşandığı bu topraklarda, sadece sağduyuları, çalışkanlıkları ve fedakârlıklarıyla en iyi hazırlanmış profesyonellere taş çıkartacak kadar iyi bir sistem kurmuşlardı. Birleşmiş Milletler'in o süreçte kampımızı ziyaret eden yetkilileri bile, ağızları bir karış açık seyrettiler yaptıklarımızı.

Türk insanı beklenmedik bir zamanda dara düşmüş ve tıpkı eskiden olduğu gibi düştüğü dardan birbirine omuz vererek şahlanarak çıkmıştı.

Ve o günlerde gazeteler hep; “*Artık Türkiye eskisi gibi olmayacak*”, “*Depremin küllerinden yeni bir Türkiye doğacak*” türünden başlıklar atmaya, yazılar yayınlamaya başladı. Haksız da değillerdi; Türkiye, uzun bir süredir unuttuğu birlik ve beraberlik ruhunu enkazın arasından sökerek çıkarmıştı. Bundan sonra her şey bir başka olacaktı, eğer birileri bu yükselişi planlı ve bilinçli bir şekilde durdurmasaydı...

Kitabımın bu bölümünde sizlere, o günlerde değişik gazete-lerde ve değişik kişiler tarafından, Gölçük Depremi'nden sonra yaşanacağı ümit edilen, dile getirilen anlayış, yaklaşım, bakış açısı, kısacası zihin haritası değişimi hakkındaki yazıları yorum-suz olarak sunmak istiyorum. Farklı siyasi anlayışta olan kişilerin yazılarını özellikle biraraya getirmeye çalıştığımı eklemek isterim. O günlerde içinde yurt ve insan sevgisi olan herkes ama herkes, siyasi görüşü ne olursa olsun aynı arzuyu, aynı inancı, aynı beklentiyi dile getirmişti; *Depremin küllerinden yeni ve çağdaş bir Türkiye yaratmak...*

Ertuğrul Özkök, depremde sadece 3 gün sonra 20 Ağustos 1999 tarihinde *Hürriyet* gazetesinde “*Tek kişilik konvoylar*” başlıklı yazısında şunları söylüyordu; (**Ek: 68**)

Son 48 saatten bu yana Türkiye'nin her mahallesinde tek kişilik, iki kişilik, üç beş kişilik konvoylar kuruluyor. ‘Sivil toplum’ kavramını sadece siyaset yapmaya indirgemiş bir toplum, şimdi gerçek sivil örgütlenmesine başlıyor. Deprem; bencillik ve vurdumduymazlık duvarlarımızı da yıkıyor. Türkiye 8.4 şiddetinde bir yardım azmiyle yola çıkıyor. ‘Görev başına yurttaşlar’ haykırışları bütün mahalleleri doluyor, sivil toplum kendi seferberliğini kendi ilan ediyor.

Bunun için ne bakanlar kurulu kararı, ne kanun, ne karar-name gerekli. Yurttaş, kendi kararnamesini kendi çıkarmış, tek kişilik, beş kişilik, on kişilik konvoylar halinde yola koyulmuş bile...

.....

Herkesin ruhunda bir 'AKUT ateşi'. Herkes gönüllü bir 'AKUT'çu'-Üniformasız bir kırmızı üniformalılar ordusu giderek büyüyor. Türkiye'nin felaket melekleri her geçen gün sembol haline geliyor. Ülke, uzun zamandan beri unuttuğu 'cemaat ruhunu' yeniden kazanıyor. Bölünmüş ruhlar, yeniden birleşiyor. Üç beş parçaya bölünmüş vatan, yeniden üniter ruha bürünüyor. Türkiye'nin gerçek sivil toplumu, bu depremin enkazının içinden doğacak. Sivil toplum kavramını siyasetin lağımlarında içdiş eden zihniyet, bu enkazın altında kalacak. Bu küllerden yeni bir toplum doğacak.

.....

Milliyetçilik sadece bayrak dalgalandırmakla olmuyor. Vatanseverlik sadece askerlik yapmakla bitmiyor. Yurttaşlık beş yılda bir oy kullanmaktan ibaret değil. Sadece devletin eli yaraları sarmaya yetmiyor.

.....

Şimdi Türkiye'nin bütün mahallelerinden tek kişilik konvoylar yola çıkıyor. Bu konvoyların güzergahı sadece deprem bölgesi değil. Onlar, gerçek anlamda bir millet olmaya, gerçek anlamda bir demokrasi kurmaya doğru yol alıyorlar. Her biri 'AKUT'çu' haline gelen gençler, bir toplumu toplum yapan en büyük değer, dayanışma, yardımlaşma olduğunu gösteriyorlar.

Evet bu muazzam enkazın altından yeni bir Türkiye doğuyor.

Ertuğrul Özkök, 2 Eylül 1999 tarihli *Hürriyet* gazetesindeki yazısında, bu kez toplumu ciddi şekilde rahatsız eden bir af yasası ile ilgili durum değerlendirmesi yaparken şu saptamaları da ekliyor;

Ancak İzmit Depremi şimdi Türk siyasetinde yeni bir milat yaratmaya hazırlanıyor. Şimdiye kadar büyük meselelerde gözler orduya çevrilir ve onun sorunu çözmesi beklenirdi. İlk defa olaya halk el koydu. Sessiz çoğunluk, ilk defa sesli

bir eyleme geçti. Bu, deprem küllerinden Zümrüdüanka misali sivil kamuoyunun doğuşunun ikinci işaretidir. O nedenle artık hiçbir siyasi güç bu sese ilgisiz kalamaz. Dün AKUT miğferini başına takmak zorunda kalan “devlet” artık bu yeni gücü hesaba katmak zorunda.

Ertuğrul Özkök, depremle birlikte sessiz sedasız ortaya çıkan ve büyük sorumluluk üstlenen sivil inisiyatifi ve kapasitesini ilk günden itibaren çok iyi okumuş ve yazılarında da buna yer vermişti. 30 Kasım 1999 tarihindeki *Hürriyet* gazetesindeki yazısında ise, “*Sivil Rönesans: 102 AKUT*” başlığı altında ‘Doğa Savaşçıları’ adlı sivil toplum örgütünün, balık avlarken trol ağlarıyla yavru balıklara ve yuvalarına da zarar veren trolcülerle mücadelesine yer vermiş ve AKUT’tan sonra kurulan arama ve kurtarma örgütlerinin sayısının artık yüzlere ulaştığını ekleyerek şu yorumu yapmıştı; (Ek: 69)

Türkiye 21. yüzyılın kapı aralığında müthiş bir sivil uyanışı yaşıyor. Toplumsal hayatın her alanında genç yaşlı, her kesimden insan tarihimizde belki ilk defa bizi ilgilendiren meselelere karşı ‘militanca mücadeleye’ başlıyor. Yıllarca militanlığı sadece sokak siyasetinde, aşırı uçlarda yaptık. Şimdi gerçek hayatın içinde yapıyoruz.

.....

Siyasetten, liderlerden umudu kestik. Ama ben işte bu sivil rönesansa güveniyorum.

Rauf Tamer, 23 Ağustos 1999 tarihinde *Sabah* gazetesindeki köşesinde; “*Herkesin ortak görüşünün, bizdeki dayanışmanın muazzam ama organizasyonun sıfır olduğu yönünde*” olduğunu söylüyor ve şunları ekliyor;

AKUT’u görüyor musunuz? İşte gerçek Türk Gençliği bu. Yoksa üniversite bahçesinde dövüşenler değil. Demek ki AKUT’lar çoğaldığı zaman, o muazzam dediğimiz dayanışma, bir de bilinç’le kesişecek.

Derya Sazak, 24 Ağustos 1999 tarihinde *Milliyet* gazetesinde “*2000’lerin inşası*” başlığı altında yabancı bir gazetenin yorumuna yer veriyor; (Ek: 70)

The Observer gazetesi, "Türkiye'deki yıkıntılardan yeni umut inşa etmek" başlığını taşıyan yorumda, deprem felaketinin 2000'li yıllardaki 'değişim'in başlangıcı olabileceğini yazmış;

'Türkiye'de eskimiş ve itibarı olmayan siyasi klik, Türk toplumunun son 20 yılda geçirdiği değişikliğe rağmen, köhne bir anlayışla iktidara asılıyor. Ülkedeki yeni sosyal güçlerin, siyasi iktidarı ele geçirmesini sağlayacak demokratik ve orta sınıf devrime ihtiyacı olduğunu söylemek yanlış olmaz. Sadece bu sınıf, Türkiye'nin yasalara dayalı, istikrarlı ve Avrupa ailesinin açık demokrasisine dayalı büyük değişimi tamamlayabilir. Ve 1999 depremi sadece bir trajedi değil, bir başlangıç olarak hatırlanabilir.'

Fikri Sağlar, 24 Ağustos 1999 tarihinde *Milliyet* gazetesi'nde şunları söylüyor;

Bu yüzyılın son doğal faciası, bir başka felaketi de açığa çıkardı. Devleti yönetenler, gerçekleri bilmelerine karşın, halkı koruyacak, uyaracak önlemleri almamış, adeta onları ölüme terk etmişler. Yetenekli ve basiretli değil, üstelik vurdumduymaz ve pışkinler.

Her felakette yeni raporlar hazırlanır ama uygulanmaz. Adana depremi sonrası, Sivil Savunma Kurulu Yasası'nın yeniden düzenlenmesine karar verilmişti. Ayrıca enkaz altı arama, kaldırma, ilk yardım ve imar konularında son teknolojiye sahip uzmanlar yetiştirilmesi gereği ortaya çıkmıştı. Müteahhitler cezalandırılacak, imar mevzuatı gözden geçirilecekti. Hepsi lafta kalmış...

Oysa sivil örgütler kendini geliştirmiş ve devletin açığını kapamaya çalışmıştır. Eşsiz yurttaş dayanışması gösterenlere, sivil toplum örgütlerine, özellikle gençlere, AKUT'a ve Silahlı Kuvvetler'e şükran borçluyuz.

.....

Uluslararası dayanışmaya sevinmeliyiz ve insana verdikleri değeri örnek almalıyız... Bir facia ve bir yönetim rezaleti yaşanıyor. 21. yüzyıla bu çökmüş düzenle ve bu düzeni yaratanlarla girmeyelim. Yazık olur!..

Talat Halman, 29 Ağustos 1999 tarihinde *Milliyet* gazetesinin *Gazete Pazar* ekindeki yazısında “*Deprem devrimi*” başlığı altında şunları söylüyor; (Ek: 71)

Merkezi ve yerel sistemimiz, illetlerin ve ifritlerin yarattığı enkaz altında kaldı. Çünkü o illetlerle ifritlerin çoğunu sistem kendisi beslemişti ya da çoğunu doğurtup yaşatan iblisti o sistem. Depremden devrime yönelmekten başka çare yoktur Türk ulusu için. ‘Yaraları sarmak’ gibi bir aldatmacaya boyun eğemeyiz. Bütün ülkenin ayağa kalkması, yüreksiz devleti, sünepe hükümeti, yanlış yönetimi, yoz ideolojileri tümünden ezmek üzere tümen tümen yürümesi zamanı gelmiştir.

.....

Depremin ve trajedinin tek gerçek kahramanı halktır. Politika, partiler, parlamento, liderler, kamu yetkilileri ve yerel yönetimler, bu güçlü halkı temsil etmeye layık olmadıklarını kanıtladılar. Türk ulusu, bu yarım yamalak iktidar düzenine müstahak olmadığını gösterdi.

Depremden bir ‘Yeni Türkiye’ doğması zorunludur artık. Yaşadığımız felaketin tek olumlu sonucu, tek hayrı bu olacaktır. Deprem karşısında her resmi kesim iflas etmiştir...

.....

Devlet Baba devleti ele geçiren ‘babalar’ ve ‘akbabalar’ın ve ‘şambabalar’ın insafsız, sorumsuz, hatta gaddar düzeninden kurtarılmalı...

Halka hizmet kültürü Cumhuriyet’in başta olmalı... Kamu sektörünün umursamazlığı, ihmalleri, rüşvet ve yolsuzlukları, eziyetleri sona erdirilecektir, başka çıkar yol yoktur.

İrkçilikten, faşizmden, kadercilikten kurtulmak zorundayız. Ve bu çarpık düşünceleri istismar edenlerin elinden, dilinden.

İnsan değeri kültürünü yerleştirerek uygar olabileceğiz. Türk insanını ekonomik bir birim, işgücünde, savunmada bir sayı olarak değil, saygın bir birey olarak görmek zamanı geldi.

.....

Ahlak ve erdem kültürünü yerleştireceğiz. En az yirmi yıldır bir çete, mafya, vurgunculuk, namussuzluk ve yağma düzeni içinde yaşıyoruz. Kurtulacağız bu çirkeften.

.....

Bütün bunlar zamanında yapılsaydı, deprem böylesine viran etmeyecekti bir bölgeyi, böylesine katliam olmaya-caktı, milletçe böylesine yıkılmayacaktık... Depremden devrime gidelim, ‘Yeni Türkiye’yi yaratalım.

2 Eylül 1999 tarihinde, farklı görüşlerde 100 kadar meslek örgütü, vakıf ve derneğin imzasıyla, neredeyse o günkü bütün gazetelerde, içinde de AKUT’a özellikle teşekkür edilen “Kamuoyuna” başlığıyla yayınlanan bildiride şu saptamalar yapılmıştı; (Ek: 72)

Deprem felaketi sorunlar kadar çözümlerini de ortaya koydu. Bireyleri ve kurumlarıyla eksiklerimizi yüzümüze vurdu; ama bunları düzelterek gelecekte Türkiye için neler yapmamız gerektiğini de gösterdi.

Şimdi önümüzde keskin çizgilerle ayrılmış iki yol var: Biri, yaptıklarımızın bütünüyle doğru olduğunu, felaket nedenlerinin ‘başkaları’ olduğunu savunarak, akıldışı bir didişme-tevekkül karışımı içinde yürümektir. Bu yolu çok iyi biliyoruz.

Diğer yol, her şeye yeni gözlerle bakarak, toplumun sivil ve resmi birey ve kurumlarıyla birlikte hareket etmesi gerektiğini ve bireylerin devlet için değil, devletin bireyler için var olduğunu kabul eden bir zihniyetle çağdaş bir toplum olmaya doğru yürümektir.

Vecdi Tamer, 3 Eylül 1999 tarihinde *Finansal Forum* gazetesindeki köşesinde, Ertuğrul Özkök’ün 2 Eylül 1999 tarihli yazısındaki saptamalara katıldığını söyler. Gölcük Depremi’nin yarattığı sürecin Türk tarihinin en önemli dönüm noktalarından biri olduğunu vurgular ve “AKUT sivil girişimin sembolü” başlıklı yazısında aşağıdaki saptamaları yapar; (Ek: 73)

AKUT sessiz ama giderek güçlenen ve ülkesine sahip çıkan büyük bir kitleyi temsil ediyor. Bu kitle geçen Çarşamba günü itibariyle sivil toplumu sembolize eden miğferi Cumhurbaşkanı Demirel ve Başbakan Bülent Ecevit'e giydirenken, Türk toplumsal yaşamı da yeni bir mecraya girmiş oldu.

Türk toplumunun böyle bir yenilenmeye gerçekten de çok gereksinimi vardı. Toplum gerek ekonomik gerekse siyasi anlamda hızla değişirken, devlet ve hükümet katında Tanrı'nın ulu kulları olduğunu düşünenlerin sultanı devam ediyor, modernize olan Türk kitleleri önünde feodal koşullamalardan bir türlü kurtulamayan bir başka kitle olduğu yerde sayıyordu. Oysa, birinci kitle ikinci kitleyi eğitebilir, onu daha verimli ve etkin bir pozisyona doğru çekebilirdi. Gelin görün ki, bu ikinci kitleyi oy deposu olarak gören siyasiler buna katlanamazdı.

Sonra deprem oldu. Fakir insanların binaları yerle bir olurken, 7.4'e rağmen ayakta kalan binalarda yaşayanların bilinç düzeyi yüksek olanları harekete geçti. Devlet deşifre olurken, AKUT gibi sivil örgütlerin sessiz ve etkin çalışmaları öyle bir noktaya tırmandı ki, devleti kendisinin sananlar rahatsız olup bu örgütü eleştirmeye başladı. Sivil toplumun kendi inisiyatifıyla içinden çıkarttığı etkinlik ve verimlilik düzeyi yüksek örgütler, 19. Yüzyılın son yıllarından kalma tasarımlarla üretilmiş devlet örgütü Kızılay'la karşı karşıyaydı.

.....

Türkiye'nin sivil topluma geçişi ve düşünce sistemlerinin modernizasyonu İzmit Depremi'nin sonuçlarından birisi olacaksa, belki de o zaman onbinlerce Türk vatandaşının ölmesi (boşuna olmaz).

Vecdi Tamer, 24 Eylül 1999 tarihinde *Finansal Forum* gazetesindeki köşesinde “*Hukuksuzluk hukuku*” başlıklı yazısında da o günlerde çıkartılmaya çalışılan af yasasını ve cezaevlerindeki isyanı birçok sağduyulu insan gibi eleştiriyor ve şunları ekliyor;

Cezaevi yetkililerini ve işlediği suçun cezasını çeken diğer mahkûmları korku ve şantajla kendi saflarına çeken; bu olmadıği takdirde onları öldüren, yaralayan; içeride ya da di-

şarıda ülkeyi yağmalamaya devam eden mafya bozuntuları ve çeteler; AKUT'un temsil ettiği taze sivil güçler ve TSK'nın temsil ettiği toplumsal dirlik sayesinde birgün mutlaka durdurulacak. O noktada sivil toplum da gerçekten kurulmuş olacak.

Cengiz Çandar, 4 Eylül 1999 tarihinde *Sabah* gazetesinde, “17 Ağustos haritası” başlıklı yazısında mevcut siyasi liderlerin toplum gözündeki saygınlığı ile, Gölcük Depremi'ndeki başarılı çalışmalarıyla toplumun yeni ulusal ve ‘sivil’ kahramanlarının saygınlığını karşılaştırıyor ve şunları söylüyordu; (Ek: 74)

Bu isimlere yönelik saygı, itibar ve hayranlık; siyasi liderlerin dolayısıyla siyasi yapının ‘kamu vicdanı’nda iflasının belgesi.

Bu yönde çok çarpıcı son işaret, ‘101 imzalı’ ve gazetelerin neredeyse tümünde tam sayfa yayınlanan ilanlarla geldi. 16 Ağustos günü, biraraya gelmeleri hayal dahi edilemeyecek, son iki buçuk yılı adeta bir ‘ideolojik iç savaşın amansız hasımları’ olarak geçirmiş olan nice örgüt, kuruluş, dernek, yurttaş girişimi, kimilerince ‘devlete sivil toplumun ihtarnamesi’ diye tanımlanan son derece anlamlı bir metnin altında imzalarıyla buluştular.

Böyle bir durumda, siyaset sınıfı ne yapar? Toplumun beyin kıvrımlarındaki bu ‘derin fay kırıkları’nı fark eder; ‘zihniyet devrimi’nin ‘sismik ölçüsü’nü edinir ve itibar yenilemenin yollarını araştırır değil mi? Normali budur. Bizimkiler, depremde devletin (ve onu temsil eden hükümetin) sergilediği beceriksizlik ve kötü performans nedeniyle toplumun adalet duyguları ve otoriteye güveni zaten sarsılmışken, çıkıp bir toplumun ‘adalet duyguları’ ve ‘toplum dayanırlılığı’na hakaret niteliğinde bir af yasası çıkarttılar.

Cumhurbaşkanı’nın bunu veto etmiş olması, hükümetteki üçlünün böyle bir kepezeliğin altına yattığı gerçeğini ortadan kaldırmıyor.

Bu hükümetin şu anda somut alternatifi bulunmayabilir; ama bu hükümetin (yani onu oluşturan siyasi kabileler) Türkiye’nin geleceğinde yeri kalmamıştır. Hükümet, artık ‘mazi’dir. 16 Ağustos’a aittir.

Türkiye'nin 17 Ağustos'tan sonra çizilen yeni 'ruhi ve zihni haritası'nı göremeyen hiçbir siyasi oluşum veya kişisinin, Türkiye'nin geleceğinde yeri olmayacaktır.

Beşir Ayvazoğlu, 4 Eylül 1999 tarihinde *Zaman* gazetesinde “*Depremi öğrettikleri*” başlıklı yazısında, Gölcük Depremi'nin; sivilleşmenin ve sivil inisiyatiflerin ne kadar önemli olduğunu gösterdiğini söyler ve şunları ekler; **(Ek: 75)**

Şu gerçeği kafamızı duvarlara çarpa çarpa öğrendik; Demokrasi ancak sivil, örgütlü bir toplumda mümkündür. Sivil inisiyatifleri tehlike olarak görüp faaliyetlerini kısıtlamaya çalışanların asıl amaçları şu; Demokrasinin önünü kesmek. Ama toplum kendi gücünün artık farkına varmıştır; depremde bile boş durmayan 'açık toplum düşmanları' bundan böyle o kadar rahat at oynatamayacaklar. 17 Ağustos 1999'un yeni bir başlangıç olacağına ben de yürekten inanıyorum.

Hasan Cemal, 4 Eylül 1999 tarihinde *Hürriyet* gazetesindeki “*Güçlü toplum, örgütlü toplum ve demokrasi*” başlıklı yazısında sivil toplum örgütlerinin ve sivil inisiyatiflerin önemine dikkat çekmiş ve “*AKUT*” alt başlığı altında da şunları söylemişti; **(Ek: 76)**

Yinelemekte yarar var;

Devlet, sivil toplumun önünü açmalı. Sivil inisiyatife köstek değil destek olmalı. Bunun hukuki ve teknik çerçevelerini bir an önce hazırlamalı.

Cumhurbaşkanı Demirel, deprem felaketinde büyük bir özveriyle çalışmış AKUT örgütünün başkan ve yöneticilerini kabul ederken şöyle demiş: Her şeyin devletten beklenmediği bir ortamdan, herkesin üzerine düşeni yapması lazım geldiği bir ortama geçiliyor. Örgütlü toplum güçlü toplumdur. Bir toplumda herkes bazı şeyleri kendisine görev edirse, o toplum hakikaten sağlıklı ve sağlam bir toplum haline gelir.

Kısacası: Sivil toplumun gelişmesi, toplumun örgütlenmesidir, demokrasinin ete kemiğe bürünmesidir. Devlet korkmasın, önünü açsın!

Takvim gazetesi 4 Eylül 1999 tarihinde “*Bir Ulusun Erdemi*” başlıklı bir yazı yayınladı. Bu yazıdan bazı bölümleri sizlerle paylaşmak istiyorum; (Ek: 77)

Türkiye’yi acıya boğan deprem felaketi, Türk ulusunun yüksek erdemini sergilemesine de vesile oldu. Deprem meydana geldiği ilk dakikalardan itibaren halk, görülmemiş bir dayanışma örneği gösterdi.

Devletin imkânlarından önce deprem bölgelerine koşan Türk halkı, facianın acısını yüreklerinde hissederek adeta birbirine kenetlendi. Türk halkını böylesine kaynaştıran ‘birlik ve beraberlik’ duygusuydu.

.....

Toplumsal dinamizm, siyasetin yeniden yapılanmasını ve ekonomik kalkınmayı beraberinde getirecek.

.....

Türk milletinin müthiş dayanışması, siyasilere mesaj niteliğinde. Kendini sürekli yenileyen halk, toplumsal, ekonomik ve siyasal alanda yeniden kalkınmanın sinyalini veriyor. Ancak Türk milletinde aslında öteden beri var olan bu erdemi, 1984’ten sonra türeyen ve hâlâ da var olan vurguncular, köşe dönücüler, yuppiller, şehir burjuvalarının bu duyguları anlaması hiç de mümkün değil. Onlar toplumu küçümsüyor ve küçümsedikleri bu toplumun gerçek değerini anlamaktan çok uzaklar.

.....

Türk ulusunda öteden beri var olan birlik ve beraberlik duygusu, yeni bir dönemin sinyalini veriyor. Bu deprem ekonomik ve siyasi anlamda büyük bir kalkınmaya vesile olacak gibi görünüyor.

Zeynep Atikkan, 5 Eylül 1999 tarihli *Hürriyet* gazetesindeki “*İşte sessiz çoğunluk*” başlıklı yazısında, kendisine ulaşan yüzlerce e-postada modern toplumu talep edenlerin dile getirdiği dilekleri alt alta yazıyor; (Ek: 78)

Biz T.C. vatandaşları olarak insanca yaşamak istiyoruz. Aklimızı kullanarak bilim ve teknolojinin nimetlerinden yararlanarak yaşamak istiyoruz.

Cehalet, vurdumduymazlık ve çıkarıcılıkla işini iyi yapmayanları, canımıza, sağlığımıza, maddi varlığımıza ve geleceğimize kıyanları affetmiyoruz.

Yalan ve eksik eğitimle bilgisiz insanlara diploma verenleri affetmiyoruz.

Bizim can güvenliğimizden sorumlu kamu görevlilerinin işkence yapmasını affetmiyoruz.

Çeteleri ve çetelerle işbirliği yapanları affetmiyoruz.

Bizim gerçekleri öğrenmemize engel olanları affetmiyoruz.

Herkes kendi sorumluluğunun, kendi işinin gereğini yerine getirdiği zaman, aklın ve bilimin ışığında çalıştığımız zaman toplum olarak onurlu ve uygar olabiliriz.

Çoğumuz bunu yapmaya çalışıyoruz. Toplumun her katmanında, kamu görevlerinde ve politikada yükselmenin ve itibarın tek ölçüsünün işini layıkıyla yapmak olması gerekir.

Bunun yerine adam kayırmaya, çıkar ilişkilerine, kısa vadeli hesaplara bulaştığımız, bunların kamu çıkarının ve bilim-teknolojinin önüne geçmesine göz yumduğumuz için kendimizi de affetmiyoruz.

Çalışacağız.

Biz bir cehalet ve çıkar ortaklığı değiliz. Onurumuzla ve aklımızla yaşayacağız.

GÖZ YUMMAYACAĞIZ.

Mesele bundan daha açık biçimde ifade edilebilir mi?

Erdal Atabek, 6 Eylül tarihinde *Cumhuriyet* gazetesindeki köşesinde şunları söylüyor;

Yer kayması (heyelan) da benzeri bir doğa olayı. Nerelerin kayma bölgesi olduğu önceden biliniyor. Buralara yapılaşma izni verilmiyor. Ama köşe dönmece, işbilir, işbitirirler (Turgut Özal ve onun ideolojisini izleyenler başta olmak üzere) bunlara boş vermeyi marifet sayarak buraları yerleşim bölgesi yaparlar. Sonuçta buralara yapılan yapılar kaymaya başlayınca bunun da adı 'doğal afet' olur.

Öyle anlaşıyor ki aslında 'doğal afet' yoktur, 'insanların doğayı tanımamaları ve yağmalamaları afeti' vardır.

Doğa, yapısı gereğince olan hareketleri yapıyor. Bir ku-

şun ötmesi, bir köpeğin havlaması kadar doğal olan olaylar, işin içine 'insanın yağmacı davranışları' girince afetlere dönüşüyor.

Elbette, yıllar önce başlayan hatalar zinciri izlenip ortaya çıkamadığı için de tıpkı 'trafik canavarı' uydurması gibi 'doğal afet' deyimi de 'insan sorumluluğunu', 'insan yanlışlarını', 'insan yağmasını' gözler önünden kaçırان bir mazeret oluyor.

Ve şunu ekliyor; *"Şimdi artık bütün bu zararlara karşı çıkmanın hepimizin görevi olduğunu anlamanın zamanıdır."*

Süleyman A. Emre, 13 Eylül 1999 tarihinde *Milli Gazete*'de, *"AKUT'un kurtardıkları ve kurtaramadıkları"* başlığı altında şu saptamaları yapar;

AKUT Marmara ve Atina Depremleri'nde epeyce felaketzedeyi enkaz altından canlı olarak kurtardı. Büyük fedakârlık gösterdi. Bilmem farkında mısınız? AKUT'un kurtardıkları sadece felaketzedelerden ibaret olmadı. Kişilikleri despot ve fanatik huyları enkazı altında kalmış insaf ve merhametten uzaklaşmış olanlardan birçoğunun da bu durumdan kurtulmasına, insanlık alemine kazandırılmasına vesile oldu.

.....

Görülüyor ki AKUT'un ve deprem olayının kısır saplantılarından kurtarabildiği kimseler olduğu gibi, kurtaramadığı kimseler bile vardır. Ama büyük milletimizin olgunluğu ve toleransı karşısında bu zümrelerin hiçbir ağırlığı mevcut değildir. Hele hele 100'ü aşkın sivil toplum kuruluşumuzun aralarındaki görüş farklılıklarını bir kenara bırakarak bu sakin düşünce erbabı karşısında birleşmiş olmaları, her bakımdan geleceğimizin parlak olduğunu göstermesi bakımından çok iç açıcıcıdır. Eğer bu sivil toplum kuruluşlarının itfaki güçlenerek devam ettirilirse bu güç karşısında hiç kimse duramaz ve bu hareket giderek ülkemize tam ve kamil manada demokrasinin yerleşmesine ve hukukun üstünlüğüne bağlı olarak insan hakları prensiplerinin hayata geçmesine bile vesile olabilir.

Bekir Coşkun, 19 Eylül 1999 tarihinde *Hürriyet* gazetesindeki köşesinde şu saptamaları yapıyor;

Oysa bakın AKUT bir sivil örgüt... Toplum örgütlenmedikçe demokrasi olmaz. AKUT çöküntü altındaki insanları kurtarmaktan çok bence yıkıntı altındaki demokrasimizin kuruluşuna önayak oluyor. Kamuoyu örgütlenmenin anlamını kavlıyor. Örgütlenmeliyiz... AKUT en son noktadaki gönüllü kuruluş. Yani çevre yağmalanırsa, çürük-çarık yapılar kondurulursa, bilim bir kenara atılıp plan-proje çiğnenirse, demirsiz-çimentosuz evler yapılsa, deprem olursa, yapılar yıkılırsa, o yapıların altında insanlar kalırsa... AKUT'a iş düşüyor. Oysa daha önceki aşamalarda adam gibi gönüllü kuruluşlar olsa, belki de AKUT'a hiç de iş düşmeyecek.

.....

AKUT örnek olsun. Bence gün bugündür. Örgütlenmenin zamanıdır. AKUT ile avunup yetinmek, yıkılmayı beklemek ve yıkıntıların altında kalmaya razı olmak demek değilse, ne?... Çevremize, dünyamıza, havamıza, suyumuza, yurdumuza sahip çıkmak için örgütlenmeliyiz. Başka seçeneğimiz yok...

20 Eylül 1999 tarihli *Finansal Forum* gazetesinde Nursel Karsavuran, İstanbul Sanayi Odası Genel Sekreterliği görevini yeni devralan Mehmet Kabasakal'la uzun bir söyleşi yapıyor. Mehmet Kabasakal; Gölcük Depremi'nin yurttaş-devlet ilişkisini değiştireceğini ve yeni bir dönem getireceğini söylüyor. Bu söyleşiden bazı alıntılar sizlerle paylaşmak istiyorum; (Ek: 79)

Deprem sırasında sivil toplum kuruluşlarının önemi görüldü. Atina'daki deprem sonrası yardım için giden AKUT ekibinin askeri uçakla gidiyor olması, bu ekibin üyelerinin Cumhurbaşkanı, Başbakan düzeyinde kabul edilmeleri bunu kavradıklarını gösteriyor. Ama uygulamaları hep birlikte göreceğiz. Sivil toplumun artık belli konularda çok duyarlı hale geldiğini, depremin, Türkiye'deki yenileşme devlet-yurttaş ilişkilerinde yeni düzenlemelere yol açacağını ve sivil toplum kuruluşlarının öneminin toplum yaşamında artacağını düşünüyorum. Yani 'biz yurttaşlar için en iyi olanı biliriz' dönemi artık bitiyor gibi geliyor bana. Yurttaşların vergi öderken nasıl ülkeye karşı yükümlülükleri varsa, devletin

de onlara karşı hizmet yükümlülükleri olduğu, eğitim, sağlık başta olmak üzere her alanda hem yurttaşların bilgisini, birikimini ve refahını artırmaya yönelik çalışmalar yapması gerektiğini, hem de ülkeyi onlarla birlikte yönetecek noktaya geldiğini düşünüyorum. Başka türlü yönetimin mümkün olmayacağını görecekler. Belki çok hassas nokta ama deprem yardımları konusunda toplum duyarlı. Bu yardımların yerinde kullanılmasını istiyor. Yardımın miktarının ne kadar olduğu, nerelerde kullanılacağını açıklanmasını istiyor. Bu istek bugünkünden farklı bir politika izlenmesini gerektirecek. Artık devlet adamı, ‘veriyorum, istediğime vereceğim’ döneminin kapandığını görecek. Bu onların alıştıkları politikanın dışına çıkmaları, yeni bir davranış biçimi geliştirmeleri demek. Fakat açıklık, şeffaflık, saydamlık çağımızda bir toplumun ileri gitmesi için çok önemli öğeler. Çağdaş yönetici, çağdaş devlet adamı bu yaklaşımlara duyarsız kalamaz.

İSO Genel Sekreteri; “Size göre o dönüşüm Türkiye için mümkün mü?” sorusuna şu cevabı veriyor;

Olmak zorunda. Yani burada hiç kimse, benim yetkilerim daralıyor diye düşünemez. Hayır bu bir yaklaşım meselesi. Ülke için politikacı da iyi şeyler yapmak ister. Ülke için iyi şeylerin ancak yurttaşlarla, sivil toplum kuruluşları ile birlikte yapılabileceğini görmeleri ve böyle davranmaları lazım. Çağımızda başka çözüm görmüyorum. Bu konunun toplumun gündeminde olması şart. Bütün bunlar doğal olarak eğitim ile ilgili. Türkiye’de yurttaşlık bilgisini yeni baştan ele alıp, ilkokuldan itibaren bu çerçeve içinde okutmak lazım. İnsanlarda yurttaşlık sorumluluğunu, ülkesine karşı sorumluluklarını anımsatan bilincin yerleşmesi lazım. Bu bilincin yerleşmesi lazım. Bu bilincin yerleşmesi ile toplumsal yararı gözetmenin daha uzun vadede kendi çıkarını gözetmek olduğunu bilmesi gerekiyor. İnsan kendi çıkarı ile toplumsal yararı dengeleyebilmeli. Topluma zarar vereceğini bile bile kendi çıkarını savunması doğru değil. İşte bu dengenin kurulması lazım. Bunun için de öncelikle eğitimden başlamanız lazım.

Ahmet Şafak, 24 Eylül 1999 tarihinde *Ortadoğu* gazetesinde “*yeni bir pencere*” başlıklı yazısında şu saptamaları yapıyor:

Mesuliyetli makamlar basın önünde şikâyet etmeyi, memuriyetin gereği bellediler. Şikayet ederek sıyrılma yahut medyatik olma anlayışı geçer akçe halini aldı. Buna rağmen sivil toplum anlayışı toplumsal düzene egemen olmalıdır.

Sivil toplum derken aklıma pek çok örnek içinden AKUT geliyor. İçlerinde doktordan gazeteciye, mühendise kadar pek çok meslek kuruluşu mensubu var ama AKUT bildiği işi yapıyor; yani afet zamanında hayat kurtarma işini...

Amaçları o, araçları ise tarafsızlık. Kendilerine ısrarla Sağlık Bakanı hakkında provokatif sorular yöneltiliyor, onlar, biz politikanın dışındayız diyorlar. Başarılarının sırrı işe ve amaçlarına gölge düşürmemek.

Türkiye’de sivil toplumu bildik, klasik aydınlar oluşturmazlar. Klasik aydınlar sivil toplum denince devlet düşmanlığı anlıyorlar. Halbuki sivil toplumun en kestirme tanımını devletten uzaktır. Bu tanım, devlete karşıtlık içermez ama ondan beslenmez de. Belli zamanlarda ortak tavır ve birlikte hareket de vardır. Çünkü esas olan dirliğin muhafazasıdır.

Beyinlerinin bir köşesinde devlet kavramını imha edenler sağlıklı sonuç elde edemezler. Yeni bir sivil toplum penceresi açmalıyız.

Haluk Şahin, 25 Eylül 1999 tarihinde, *Radikal* gazetesinde “Kuşak Değişimi” başlığı altında şunları söylüyor; (Ek: 80)

Son 20 yılın köşe dönmece, vur patlasın çal oynasın, nerede akşam orada sabahçı, hedonist rol modellerine hiç uymayan bir yaşam biçimi...

Türkiye’nin bir dönemine damgasını vuran hoyrat bencilik çağı galiba sona eriyor. Amerikalılar 1980’li yıllara, ‘The Me-Decade’ yani, ‘Hep Ben Onyılı’ adını takmışlardı. Bizimkine de ‘Hep Bana’ ya da ‘Keyfim Bilir’ onyılı adını verebiliriz.

AKUT’çu gençlerin yükselişi de aynı değişimin işaretidir. ‘Keyfim Bilir’in yerini daha toplumcu ve insani değerler almaya başlıyor.

...

Gençlerin hayata bakışları, beklentileri, yarına ilişkin planları değişiyor. Bunun bir 'kuşak değişimi' anlamı taşıdığını öne sürebiliriz.

Prof. Dr. Erdal İnönü'nün Boğaziçi Üniversitesi'nde verdiği "*Deprem öncesi Türkiye ve sonrası*" başlıklı konferansını, 29 Eylül 1999 tarihinde *Cumhuriyet* gazetesi şu vurguyla yansıtır;

AKUT'çular dünyaya sahip çıkmanın örneğini verdiler. Türkiye'nin dünyadaki yerini alması, bizim dünyaya sahip çıkmamızla olur. Deprem bizim ne kadar kaderci olduğumuzu gösteriyor. Kadercilikten eğitimle kurtulunur. AKUT gibi sivil toplum örgütlerinin çıkmasıyla kadercilik anlayışımız değişecek.

Aydın Demirer, 29 Eylül 1999 tarihinde *Para* dergisindeki "*Enkazın altından yeni bir ülke yaratabiliriz*" başlıklı yazısında şunları söylüyor;

Evet, doğru, depreme genelde çok hazırlıksız yakalandık, fazla aksadık, organize olamadık. Ama, birçok kazancımız oldu. Pek çok küçük grup (hastane olsun, gönüllü birlikler olsun) mucizeler yarattı. İlk kez bu tür sivil toplum kuruluşlarının önemini kavradık. Organize olduğumuzda neler yapabileceğimizi gördük.

.....

Türkiye dünyanın en büyük 20 sanayi ülkesinden biri. Eğer deprem sonrasındaki dayanışma havasını koruyabilirsek, deprem enkazının altından yepyeni bir ülke yaratabiliriz.

Tevfik Diker, 30 Eylül 1999 tarihinde *Star* gazetesinde "*Ya değişin, ya da değiştirileceksiniz*" başlıklı yazısında şunları söyler;

Ülkemizde çok şeyin değiştirilmesinin şart olduğunu söyleyen milyonlarca kişi var ama, değişime niyet eden herkes mutlaka bir engelle karşılaşiyor. Öncelikle siyasi partilerin değişime bugünkü ortamda çok acil ihtiyaçları varken, ilgisiz kalışları sokaktaki vatandaş, işadamını, sanayiciyi, esnafı, köylüyü, fakiri, zengini, memuru patlama noktasına getirmiştir.

.....

Halk değişim istiyor. Umut, çözüm, iş, aş, adalet istiyor. İnsanlar faiz, zam kıskacında inim inim inliyor. Başarısızlığın yerini yenilere, 'Taze kan'lara bırakmasını bekliyor. 65 milyon kişi uzun zamandır başarıya hasret kaldı. Hangi parti 'Değişim' programını yapar ve halkı inandırır, gelecek onundur.

Ergin Çimen, *Evrensel Kültür* dergisindeki “*Ortaya çıkan sivil inisiyatif büyük önem taşıyor*” başlıklı makalesinde o günlerde şu saptamaları yapıyor;

Sürekli Aydınlık İçin Bir Dakika Karanlık Eylemi'nin toplumun tüm kesim ve sınıflarını aynı eylemlilik içine sokmasının nedeni, derece ve nitelik farkı olsa da kabuk devlet dışında kalan yapıların sistemin bu işleyişinden memnun olmamasını tespitten kaynaklanmaktadır. Gerçekten, Susurluk koduyla belirlenen çeteleşmiş devlet yapılanması toplumun her kesimini değişik yerlerinden vurmuştur. Bu yapılanma, büyük bir kısmını uyuşturucu parasının oluşturduğu kara para trafiğinin çeteler tarafından nasıl organize edildiğini göstermiştir. Bu yapılanma birçok insanımızın, aydınımızın faili “belli” cinayetlere nasıl kurban edildiğini göstermiştir. Deprem felaketi ise Susurluk olayından çok daha gerçek bir şekilde tüm insanlarımızı etkilemiştir. Çöken binalar, siyasi görüş, ekonomik farklılık tanımadan yurttaşlarımızın yaşamlarına son vermiş, evlerini yıkmıştır. Bu felaketin sorumluları ise bireyleri de kapsayan devlet yapılanmasıdır.

.....

Toplumların gelişmişliğini gösteren en büyük işaret sivil toplumun gelişmişliğidir. Gelişmiş sivil toplum kişileri bireyleştirirken onları aynı zamanda toplumsallaştırır. Bu gelişmişlik önce siyasete sonraysa devlete yansır. Türkiye toplumu, bu sürece, Susurluk ilişkileriyle birlikte girmiş, deprem felaketiyle belli bir olgunluğa ulaşmaya başlamıştır. Bu sürecin sonu yoktur. Dolayısıyla deprem sürecinden sonra da konjonktürün gerektirdiği şekilde STÖ'ler birlikte faaliyetlerine devam edecektir, kanısını taşıyorum.

Adana Güçbirliği Vakfı başkanı Şekip Karakaya, yine aynı dergide “*Sivil toplum örgütleri ne yapmalı?*” başlıklı değerlendirmelerinde şu düşündürücü saptamaları yapar;

Dünya değişiyor. Yaşanan baş döndürücü değişim süreci, bugüne kadar geliştirilmiş birçok yapıyı çatırdatıyor, yıkıyor.

Bilgi toplumu kavramı, ekonomik önceliklerin de önüne geçerek, çağa damgasını vuruyor. Globalizasyon, küreselleşme ve entegrasyon, kendi ortak değerlerini ve kurumlarını da yaratmaya ve geliştirmeye başladı. Bugüne kadar tek başına anlam ifade eden birçok kavram, bugün ancak, yeni değerleri de içeren kavramlarla birlikte kullanıldığı zaman bir anlam ifade ediyor. Örneğin, artık yalnızca “kalkınma” demek yetmiyor, “sürdürülebilir kalkınma” demek gerekiyor. Yalnızca “tarım” demek yetmiyor, “sürdürülebilir tarım” demek gerekiyor.

Hiç kuşkusuz, bu değişim Dünya’nın her tarafında yaşanamıyor. Gelişmiş ya da gelişme sürecine girmiş birçok ülke, geleceğin dünyasına hazırlanabilmek için mümkün olan her şeyi yapmaya çalışırken, ne yazık ki, dünyanın bir bölümünde yaşayanlar için aynı şeyleri söylemek mümkün olamıyor. Geri kalmışlığın kader olduğunu benimseyip, çaresizlik içerisinde yaşamını sürdürmeye çalışanlar, olup bitmekte olanlardan da habersiz bir şekilde, kendileri için kullanılan kötü tercihlerin çıkmazında çırpınıp duruyorlar.

Türkiye de değişiyor. Türk toplumu değişim istiyor. Türk toplumu, gelecekte bir gün, saflar daha keskinleştğinde, çağdaş ve uygar toplumlar arasındaki yerini almak istiyor. Bunun için devletin bir yeniden yapılanma sürecine girmesi gerekiyorsa, bunu süratli bir şekilde gerçekleştirilmesini istiyor. Değişim isteği, özellikle, her kötü gelişmeden sonra daha da pekiyor. Belli aralıklarla tekrarlayan krizler, toplumsal kaynakların haksız kullanımı, kayıt dışılık, yolsuzluklar, toplumsal fedakârlıkta uzlaşmanın sağlanamaması, üretimin azalması, sosyal ve ekonomik kaynakların israfı, akıl dışı uygulamalar toplum vicdanını kanatıyor. Toplum bunları istemiyor gibi görünüyor, ama zaman farklarıyla aynı kısır döngüyü yaşıyor.

Hiçbir şey köklü ve kalıcı bir şekilde düzeltilemiyor.

.....

Okuma ve yazma kültürü yerine, görerek algılama kültürünü geliştirdiğimiz için bizi en çok etkileyen unsur olan Medya, bilerek ya da bilmeyerek toplumsal değerler sistemimizi paramparça ediyor. Küntleşiyoruz. Belki de medya bize istediklerimizi veriyor, deforme oluyoruz, daha kötülerini istiyoruz. Medya daha kötülerini veriyor. Yani ne istiyorsak onu alıyoruz.

Aslında her birinin birer parçası olduğumuz sorunların çözümünde rol almak yerine, onları, bizim adımıza başkalarının çözmesini bekliyoruz. Olmuyor, çözülüyor. Her çözüm başka sorunların potansiyel kaynağını oluşturuyor.

Acaba şikâyetçi olduğumuz, düzeltilmesini başkalarından beklediğimiz sorunları bizzat kendimiz mi yaratıyoruz. Acaba onların her birinin oluşmasında şahsi sorumluluğumuz mu var?

Aşağıdaki soruların yanıtını nasıl verebiliriz?

• Çocuklarımızı şiddet kültürü ile mi, sevgi kültürü ile mi yetiştiriyoruz?

• Çocuklarımıza “ben” bilinci mi, “biz” bilinci mi aşıyoruz?

• Bir toplumsal uzlaşma kültürü geliştirebildik mi?

• Değerler sistemi oluşturup onları yücelttik mi, yoksa varolan değerler sistemini mi kaybediyoruz?

• Tercihlerimizi bireyci akıldan yana mı, ortak akıldan yana mı kullandık?

• Hayatın izlemek yerine, katılmak olduğu gerçeğini anlayabildik mi?

• Kendimize ve başkalarına ilişkin ortak standartlar geliştirebildik mi, yoksa kendimiz için istediklerimizle, başkaları için istediklerimiz farklılaşıyor mu?

• Üretimden yana mı, ranttan yana mı tavır aldık?

• Bizi temsil edenlere, tercihlerimizi, toplumdan yana mı, kendi çıkarlarımızdan yana mı yansıttık?

• Etik değerlere mi, yoksa nasıl sağlanmış olursa olsun başarıya mı prim verdik?

• Yurttaş olmak ne demektir, hiç düşündük mü?

Bu sorulara verilen yanıtlar olumlu olabilirdi. Eğer öyle olsaydı, biz bugün kedinin kuyruğunu yemesi gibi, bir kısır döngü yaşıyor olmazdık.

Peki nasıl düzelecek? Biz nasıl düzeltereceğiz?

Hiç kuşkusuz değişimi kendimizden başlatarak. Artık farkına varmalıyız ki, yanlış yöne giden bir trende, hangi kompartımanda olduğumuzun herhangi bir faydası yok. Sonuçta hep birlikte yanlış yere gideceğiz.

Düzelme ve düzeltmede Sivil Toplum Örgütlerine büyük görev düşüyor.

Sivil Toplum Örgütleri, yaşamsal tercihlerin yansıtıldığı platformlar olacak. Bireyler kendilerini bir örgüt yapısı içinde ifade edecekler. Aynı amaç için birlikte olan insanlar, kendi geleceklerine ilişkin her konuda görüşler üretecekler, tartışacaklar ve doğru sonuçlar elde edecekler. Birlikte olanlar ve aynı yerden bakanlar yalnızlık duymayacaklar, güven duyguları pekişecek. Ortak aklı çalıştırarak, sorunlarına kişisel çıkarlarına uygun çözümler geliştirmek yerine, herkesin çıkarına uygun çözümler üretecekler.

Örgütlü bir yapı içerisinde, “ben merkezci” davranılamayacağı için uzlaşma kültürü gelişecek. Farklı düşünenler farklılıklarını koruyacaklar ancak ortak değerler üzerinde işbirlikleri gelişecek.

Kaybolan değerler sisteminin yeniden inşası için çalışılacak. Toplumsal değerler sistemi geliştikçe, kötü uygulamalar için refleks tepkiler geliştiği görülebilecek.

Bugün var olan yükselen değerler yerine etik değerlerin gelişmesiyle; herkesin şikâyetçi olduğu birçok konunun, geliştirilecek toplumsal denetim mekanizmalarının bariyerlerine çarpıp yok olacağını görme imkânı bulunacak.

Sivil Toplum Örgütlerinde bireyler, mümkün olanın en iyisini, sonucunun ne olacağını düşünmeden yapmayı öğrenecekler. Tek başımıza çözmeye gücümüzün yetmeyeceğini düşündüğümüz birçok sorunu, birlikte çok rahat çözebileceğimizi göreceğiz. Kendi sorunlarımızı kendimiz çözmeyi öğreneceğiz. Sorunlarımızı başkalarına ihale etme alışkanlığından vazgeçeceğiz. Bütün bu süreçler yaşanırken, Sivil Toplum Örgütleri kendilerini de geliştirecekler. Bireysel bazda yaşamsal alışkanlıklar olarak geliştirdiğimiz

ve adeta üzerimize sinen birçok kötü alışkanlığı da terk edeceğiz.

20'den fazla düşünen insandan yaptığım yukarıdaki alıntılar aslında o günlerin büyük özlemini, daha doğrusu eşyanın tabiatına uygun olarak olması gerekeni ifade ediyordu. Ancak ne yazık ki boşa çıkarıldılar...

Gölcük Depremi, olağanüstü can ve mal kayıplarının yanı sıra, Türkiye'de ilk kez böylesine güçlü bir sivil inisiyatif algısının da gündeme gelmesine sebep oldu. Ülkenin dört bir yanından bölgeye akın akın gelen her yaştan ve sosyal çevreden insanlar; '*gönüllülük*', '*sorumluluk*', '*insan hayatı*', '*yurt sevgisi*' ve '*insan sevgisi*' gibi kavramların etrafında odaklanarak, o güne dek görülmemiş bir birliktelik ruhu ve sosyal sorumlulukla, kendilerinin bile şaşırdığı boyutta büyük işlere imza attılar. Aynı süreçte, medya da sahip olduğu teknoloji ve kamuoyu oluşturma konusundaki doğru inisiyatifi ve süratli ve etkin haberciliğiyle Gölcük Depremi'nin bütün dünyaca anlaşılıp, doğru yorumlanmasını sağladılar.

Başlangıç sürecinde son derece sağlıklı yorumlanan ve ülkenin uzun zamandır ihtiyaç duyduğu birliktelik ve dayanışma duygusunu yarattığı için, çok olumlu çağrışımlar ve mesajlar taşıyan bu yorumlar ve yayınlar bir süre sonra unutuldu ve yerini yine magazin anlayışına bıraktı. Yakaladığımız büyük fırsata rağmen bir süre sonra yine başladığımız yere döndük.

Ülkede zamana bağlı birtakım iyileşmeler ve gelişmeler elbette ki oluyor ve olacak da. Bunu yadsıdığımın düşünülmesini istemem, ancak ideal olandan çok uzaktayız. Hâlâ eski alışkanlıklar, eski düzen, eski tas, eski hamam devam ediyoruz hayatımıza. Asıl yıkılması gereken eski köhne, kalıp ve statükocu yaklaşımı, içindeki bütün sosyal ve ekonomik kayıplarıyla birlikte ne yazık ki küçük şekil değişiklikleri ile aynı şekilde sürdürüyoruz.

Statüko değişimi istemiyor, her şey eskisi gibi kalsın diye bastırıyor diyerek kestirip atmak da doğru olmayacaktır. Statüko, değişimi kendi yönetebileceği ve pozisyonunu yitirmeyeceği hızda istiyor. Ama bu daha baştan zaten değişimin özüne aykırı.

Değişim süreçleri en hızlılar ve en akıllılar tarafından yönetilirse ancak kitlelerin zihin haritasını da olumlu ve kalıcı olarak değiştirir. Yoksa aman kontrol elden gitmesin diye magazinle, televoleyle, futbolla sürekli frenlerseniz ülkeyi, başkaları uzaya giderken siz kaplumbağa hızıyla ilerlersiniz ve gelişmiş devletlerle aranızdaki makas giderek büyür.

Türkiye'nin iyice köhneleşmiş, çürümüş, bozulmuş zihin haritası, ağırlıklı olarak siyaset sahnesinde egemenliğini sürdürdü yıllarca. Ancak oradan da bütün ülkeyi ve neredeyse bütün kurumları etkiledi. Artık gündelik lisanımıza girmiş *“Devletin malı deniz, yemeyen keriz”* gibi bir sözün varlığı hepimizi yıllar önce korkutmalıydı bence. *“Odunu koysam seçtiririm”*, *“kim ne veriyorsa beş lira fazlasını vereceğim”*, *“bize plan değil pilav lazım”*, *“demiryolu komünist rejimlerin kullandığı bir araçtır”*, *“verdimse ben verdim”*, *“anayasayı bir kere delmekle bir şey olmaz”*, *“her ile havaalanı”*, *“herkese iki anahtar”*, *“her mahalleye milyoner”*, hatta bu iddia yetmemiş olacak ki sonradan *“her mahallede yüz trilyoner”* gibi ülke gerçekleriyle örtüşmeyen iddia ve vaatlerle seçmenin duygularına ve hayallerine oynayıp, sonuçta sadece vatandaşın hayallerini yıkmakla kalmayıp, aynı zamanda ülkenin de geleceğini dinamitlemekten başka bir şey değildi bütün bu yapılanlar.

Bu tür vaatler her seferinde işe yaradı, çünkü vatandaşın aklına değil duygularına hitap ediyordu. Onyıllardır yaşadığı işsizlik, yoksulluk, sosyal güvencedeki sıkıntılar, yolsuzluk ve rüşvetin ülkede yarattığı tahribat ve eşitsizlik, adaletsizlik çemberinde hırpalanan, çaresizlik içinde, örgütsüzlüğünden dolayı ne yapacağını bilemeyen vatandaş hep inanmak istedi; birilerinin artık kendisine yalan söylemediğine inanmak istedi her seferinde. Ama ne yazık ki Türkiye’de siyaset sahnesi ahlaki ve hukuki değerlerin en çok zafiyete uğratıldığı alanların başında geliyordu.

Bu nedenle bu tür, yakın dönemde gerçekleşmesi mümkün olmayan vaatleri ortaya atan siyasi partiler ve liderler, her seferinde çilekeş ve iyi huylu Türk insanının oyunu almayı başardı ama karşılığını hiçbir zaman vermedi. Bu bozulma aslında ülkedeki hemen her yerde yaşanıyor ancak gerçek bir yüzleşme ile karşılaşınca dek yaratabileceği tehditler ve zayıf noktalarımız

ortaya çıkmıyor. 17 Ağustos 1999 Gölcük Depremi imar aflarının, plansız kentleşmenin, kaçak yapılaşmanın, kontrolsüz göçün ve en önemlisi aslında birinci derece deprem bölgesi olan bir coğrafyaya, ülkeye gelişmiş bir demiryolu ağı yapamadığımız için neredeyse bütün ağır sanayi yatırımının kurulmasının ne kadar yanlış bir seçim olduğunu da gözler önüne serdi.

Peki bugün, 45 saniye içinde başımıza gelen bütün bu acıların, can ve mal kayıplarının asıl sorumlusunun, 1950'lerdeki kara taşımacılığının demiryolu yerine karayolu üzerinden yapılması kararını veren ve bütün yatırımları da bu yönde yaptıran siyasetler olduğunu hatırlayan var mı içimizde? 1950'lerin politik tercihinin bedelini, yarım yüzyıl sonra, o kararın altına imza atanların torunları diyebileceğimiz bir kuşağın ödemek zorunda kalması, artık şu kısa dönem menfaatler üzerine kurulu zihin haritamızı kesin olarak değiştirmemiz gerektiğini hâlâ gösteremiyor mu bize?

Küreselleşen dünyada bizden başka herkes sonuç odaklı hareket etmeyi öğrenmiş görünüyor. Biz ise toplum olarak hâlâ günümüzü kurtarmayı ve günü iyi geçirmeyi hedefleyerek hareket ediyoruz. İleride, uzun vadede neler olur, bu yaptıklarımızın sonu nereye gider gibi hesaplarımız yok. Bu kadar borç içinde olan, her gün şehit cenazelerinin geldiği, her türlü adi ve örgütlü suçun en üst düzeylerde bile işlenebildiği bir ülkede biz hâlâ magazinle yatıyor futbolla kalkıyoruz, saçma sapan sonu gelmez dizilerle beynimizi uyuşturup zamanımızı geçiriyoruz, ama nereye kadar diye de bir kez olsun sormuyoruz. 17 Ağustos Depremi bile bizim toplum olarak ne kadar günü kurtarma odaklı bir yapı içinde dönüp durduğumuzun kanıtıdır bence. Birinci derece deprem bölgesi olan ve Kuzey Anadolu Fay hattı gibi dünyanın en aktif fay hatlarından birinin çevresine neredeyse bütün ağır sanayi yatırımımızı yapmışız, bütün fabrikalarımızı buraya kurmuşuz; neden? Çünkü İstanbul'a, sermayeye yakın. Ama orası deprem bölgesiymiş, yıkıcı bir depremde can kayıpları bir yana ekonomik olarak büyük zarar görürmüştük gibi konuları, sorumluların ciddiyetle düşündüğüne bile şüpheliyim. Bir iş yapacaksak akıl, bilim ve sağduyu tarafını, sosyal fayda tarafını da düşünmek zorundayız. Yoksa her bulduğu boşluğu o an elinin

altında ne varsa onunla dolduran çocuklara benzeriz. Devlet idaresi çocuk oyunu gibi yapılmamalı.

İşte 17 Ağustos Depremi'nde ayağa kalkan ve ülkesinin sorunlarına sahip çıkan sivil toplum ve sivil inisiyatif, bütün bu beklentileri karşılayabilecek ve değişimleri yapabilecek, yaptırabilecek güçteydi aslında. Eğer devamı getirilebilseydi, afete dayanıklı toplum olmakla başlayıp, toplumsal hayatın içinde yer alan kültürden sağlığa, insan haklarından adalete, eğitimden spora, sanattan ekonomiye, bilimden eğlenceye ne kadar unsur varsa tamamında bir genel iyileştirme, geliştirme ve çağdaşlaşma yaşanacaktı. Deprem yaralarını sararken kendini gösteren birlik ve beraberlik duygusundan beslenen zihin haritası değişimi bütün yaşam alışkanlıklarımızı, kendimizi ve başkalarını konumlandırdığımız yeri, ahlak ve hukuk konusundaki düşüncelerimizi, yurttaş olmaktan anladığımızı ve daha birçok başka şeyi yeni baştan tanımlayacak ve ülkenin çağdaş medeniyetlerin üzerine çıkması için gerekli motor gücü yaratacaktı.

17 Ağustos'un haftasında, dilimize oturmuş, filmlerde, reklamlarda bile kullanılan; *“ne o, sen mi kurtaracaksın bu memleketi”* umutsuz alaycı ifade şekli, yerini güçlü bir; **“evet biz kurtaracağız”**a bırakmıştı bile. Ne yazık ki bugün için bu sinerjiyi ve tarihsel fırsatı elimizden kaçırmış durumdayız.

Toplumu oluşturan diğer yapılarla birlikte ve birbiriyle uyum içinde çalışan, ulusal menfaatler çerçevesinde oluşan bir Sivil Toplum ağı ve medya, bugün için hâlâ en büyük ihtiyaçlarımızdan biri olarak karşımızda duruyor. Gerçek değerine ulaşabilmesi için, en az bilginin varlığı kadar, bilginin doğru yorumu ve doğru kullanılarak hayata geçirilmesi ve davranış değişikliğine yol açması gerekmektedir. Yoksa sadece kaynakçalarda kalan ve eyleme dönüştürülemeyen bilgi sorunlarımızı çözmekten çok uzağa düşer ve ülkemiz çeşitli sebeplerden dolayı süregiden ekonomik zorluklar içinde ağır fırsat maliyetleri üstlenmeye devam eder.

Bu fırsat maliyetleri tek tek belki çokmuş gibi görünmez ama toplamı öyle bir noktaya gelebilirki, gün olur; Irak'ın kuzeyine ulusal menfaatleriniz için operasyon yapmanız gerektiğinde kar-

şınıza bir engel olarak çıkar veya AB'den görüşmelerin devamı için bir tarih alabilmek adına olmayacak tavizleri veririr Kıbrıs'ta size.

Büyük önderimiz Atatürk, “*Çalışmadan, öğrenmeden, yorulmadan rahat yaşamamanın yollarını aramayı alışkanlık haline getirmiş milletler; evvela haysiyetlerini, sonra hürriyetlerini ve daha sonra da istikballerini kaybetmeye mahkûmdurlar.*” derken acaba bugünlerimizi mi öngörmüştü?

Bunlar aşılmaz engeller değildir elbette, hele Türkler için... Ama bunun önkoşulu da en üst düzeyde bir milli birlik ve beraberlik ve dayanışma duygusudur. Tıpkı Kurtuluş Savaşı'mızda, 17 Ağustos 1999 Gölcük Depremi sonrasında olduğu gibi.

Atatürk, 1935 yılında milli birlik duygusunu bakın nasıl ifade etmiş;

Bir yurdun en değerli varlığı yurttaşlar arasında milli birlik, iyi geçinme ve çalışkanlık duygu ve yeteneklerinin olgunluğudur. Millet varlığını ve bütünlüğünü korumak için bütün yurttaşlarının canını ve her şeyini derhal ortaya koymaya karar vermiş olmak, bir milletin en yenilmez silahı ve koruma aracıdır. Bu sebeple Türk Milleti'nin idaresinde ve korunmasında milli birlik, milli duygu, milli kültür en yüksekte tuttuğumuz idealdir.

Hani nerede, var mı göreniniz son yıllarda yaygın medyada bu tür duyguları? Varsa yoksa bölücülük, etnik kökeninden tuttuğu futbol takımına kadar, bitirdiği okuldan yaşadığı şehre kadar, ekonomik gelir grubundan siyasi çizgisine kadar hepimizi alt kimliklere bölmek, herkesi alt kimliği ile tanımlanır hale getirmek ve aynı vatanın yurttaşlarını taraflara bölmek, Lozan Antlaşması'na aykırı olarak Alevi ve Kürt kökenli vatandaşlarımıza azınlık statüsü verilmesini talep etmek, üniter devlet yapımızı bozup federatif bir yapıyı, eyalet sistemini getirmeyi istemek, Ermeni soykırımını işlediniz kabul edin artık baskıları, Kıbrıs'tan çekin askerlerinizi demek, ülkenin temel taşlarından biri olan laikliği yeniden tanımlama gayretleri, vs. vs.

Biz Anadolu'nun en az bin yıllık hâkimi olan, Anadolu'nun

geçiş toprakları olması sebebiyle de pek çok etnik unsurun karışımını da içinde barındıran bir milletiz. Atatürk bu tanımı; “*Türkiye Cumhuriyetini kuran Türkiye halkına Türk milleti denir*” diye yapmış ve “*Ne Mutlu Türküm Diyene*” sözüyle de perçinlemişti. Burada herhangi bir etnik köken vurgusu yok, ki zaten günümüzde pek az devlet ırksal saflık üzerine kuruludur. Türkiye Cumhuriyeti, emperyalist güçlere karşı vatanları uğruna kanlarının son damlasına kadar birlikte mücadele veren Anadolu insanının ortak eseridir. Osmanlı İmparatorluğu’nun mirasına sahip olan Anadolu’nun bin yıllık hâkim unsuru Türkler de, yeni Devletlerini bu ilkelerle kurmuşlardır. Bu millet tanımında birleştiricilik, bütünleştiricilik, en önemlisi de eşitlik ve büyük ve özverili mücadelelerin ardından Türkiye Cumhuriyeti gibi çağdaş bir devlet kurmanın onurunu eşit olarak paylaşmak vardır, ki taviz verilemeyecek bir tek konumuz varsa eğer o da bu olmalıdır.

Bugün göçmenler tarafından kurulmuş Amerika’nın New York’unda zencisinden, hispaniğine, Taylandlısından, Ukraynalısına kimi çevirip “nerelisin” diye sorarsanız sorun, çekik gözlerine, koyu renk tenine, etnik yüz hatlarına bakmadan size “Amerikalıyım” der. Çünkü Amerikalı olmak, bir ırkdaşlığa, kan bağına bağlı bir şey değildir. Onlar için Amerikalı olmak; Amerikan değerleri ile Amerikan topraklarında, Amerikalı gibi yaşamak demektir, ki doğrusu da budur. Gerçek Amerikalıların Kızılderililer olduğunu ve öldürülmeden sağ kalmayı başaranların torunlarının da bugün son bireyleri ile kamplarda yaşadıklarını unutmayın. Avustralya da böyledir, Brezilya da böyledir, hatta küreselleşme ve nüfus hareketlerinin kolaylaşması ile birlikte neredeyse bütün devletler artık bu hale geçmiş durumdadır. İngiltere’de bile gidin bakalım beyaz bir İngiliz görene kadar kaç tane zencinin, Hintlinin veya Çinlinin yanından geçeceksiniz. Küreselleşen dünyada bu durum da asla bir sorun değildir. Bilakis bu kültür çeşitliliğini rekabet avantajına çevirebilen devletlere büyük bir dinamizm de getirir. Amerika, bütün dünyadan çektiği beyin göçüyle yeryüzünün en üstün medeniyetini ve en yüksek refahını kurar ve tabi ki tarihin gördüğü en muazzam askeri gücünü de... Geçmişte de atalarımız Osmanlı Devleti’nde 72.5 mil-

letin sinerjisinin aynı coğrafyada buluşturmuş ve tarihin o güne dek gördüğü en muazzam imparatorluklardan birini kurmuştu. Doğanın kuralıdır; besin zincirinin en üst halkası aslan bile yaranınca veya ihtiyarlayıp güçten düşünce, güçlü zamanında yanına yaklaşmaya bile cesaret edemeyen sırtlanlara yem olur. Birlik ve beraberliğini korumayı beceremeyip güçten düşen Osmanlı'ya da öyle oldu...

Tarih, ders almasını bilmeyenler için tekerrürden ibarettir. Hayattan ders almasını bilenler acı dersleri sadece bir kez yaşarlar ve bunların tekrar yaşanmaması için kendilerinden sonraki kuşaklara acı deneyimlerini aktararak önlemlerini alırlar.

Çok kültürlülüğü büyük bir verimlilikle kendilerine uygulayanlar nedense bizim de benzer ilişkilerle bir millet olabileceğimizi bize çok görüyorlar. Burada uyanık olmalı ve onların bu oyunlarını boşa çıkarmalıyız. Şanlı ama bazen de acılarla dolu tarihimizden ders almamız gerekir.

Bölücü hareketlere asla ve asla izin vermemeliyiz. En güçlü devletlerin bile gelmekte olan değişimlere karşı daha dayanıklı olabilmek için birlikler kurduğu bir çağda, bölünen devletler kaybetmeye mahkûmdur. Bölünmenin sonucunda herkes kaybeder. Güçlü, büyük ve tek bir ulusal güç olmanın avantajları, kapasitesi, çevresindeki etki alanı, dünya üzerindeki ağırlığı ve geleceğin belirsizliklerine karşı dayanıklılığı bambaşkadır. Bölünüp bir şey olacağını zannedenler de kısa süre sonra, kendilerine verilen sözlerin hiçbir zaman tutulmayacağını görmek zorunda kalırlar ve kendilerini kullanan devletlerin dönemsel menfaatlerine göre oynacağı olmaktan başka bir şey de olamazlar.

Ancak bu sözlerimden umutsuz olduğum anlaşılmamalı; ben umudumu yitirmem. Sadece ülkeye çok kıymetli bir zaman dilimi kaybettirdiler, ona kızgınım. Onların korktuğu yere yine geleceğiz, sadece biraz daha geç...

Sokrates'ın dediği gibi; *“hakikate benzemekle, hakikat aynı şey değildir.”* Türkiyem bunu da anlayacak bir gün, umarım belki çok ağır olmadan anlar...

Bu bölümün son alıntısı olarak Melih Aşık'ın 12 Eylül 1999 tarihinde *Milliyet* gazetesinde, *“AKUT ve gençlik”* başlıklı ya-

zısının bütününe sizlerle paylaşmak istiyorum; (Ek: 81)

Gençlerimizle övünmeyi, gururlanmayı, umutlanmayı özlemişiz... AKUT'a gösterilen büyük ilginin ve sevginin altında kuşkusuz biraz da bu özlem yatıyor. Peki ama neden her alanda AKUT gibi başarılı, ağırbaşlı, özverili gençlik gruplarımız yok... Neden gittiği yerden ses getiren gençlerimizin sayısı bir elin parmaklarını aşmıyor?

Bunun başlıca nedeni devletin bir gençlik politikasının olmayışındır... Aslında devletin gençlik politikası vardır. Ama bu gençlik politikası gençlerin kendilerini yetiştirmesi, örgütlenmesi, ülke düzeyini ve çağı aşmasına dönük destekleyici politika değildir. Ya nedir?

Şudur... Liselerde ve özellikle üniversitelerde gençlerin izlenmesi... Eğer örgütlenmeye çalışıyorsa derhal dağıtılması, genç yaşta ezilmesidir.

Devletin en büyük korkusu gençlerin ülke meseleleriyle ilgilenmesi, üzerinde düşünmesi, düşüncelerini söylemesi, her türlü soyguna, vurguna, çürümüşlüğe karşı çıkmasıdır. Devletin politikası gençleri korkutmak, bir araya gelmelerini önlemek, ülke meseleleriyle ilgilenmekten onları alıkoymaktadır.

Eğer hâlâ ülkesine sahip çıkmaya yeltenenler olursa... Bunları illegal örgütlenmelere itmek... Onları yasadışı örgütler içinde topladıktan sonra devlet güçlerini ve ceza yasalarını tepelerine indirmektir.

Bizim üniversiteye girişimiz 1964 yılıdır... Aradan geçti 35 sene... Bu 35 senede izlenen gençlik politikasının ana eksenini hep bu olmuştur. Gençliğe bu ülkenin geleceği olarak bakılmaz. Gençliğe hep korkuyla bakılır. Çünkü gençler yüreklerinden gelen doğal sesle toplumsal alanda hep iyiyi, güzeli, doğruyu isterler. Türkiye'ye son yıllarda egemen olan yağmacı, talancı, kapkaççı, üçkâğıtçı katmanların en büyük korkusu temiz ve yürekli gençliktir. Ve ülkenin gençlik politikasına bu korku egemendir. Saplandığımız çıkmazların temelinde gençliği ezmeyi, onların temiz duygularını öldürmeyi hedefleyen ucuz ve günahkar politikalar yatar.

AKUTla övünüyoruz... Her alanda AKUT'larımız olsun istiyoruz. Bunun olması için toplumsal sağduyuyu ise bir türlü ortaya koyamıyoruz.

Yazık günah... Hem gençlerimize... Hem ülkenin yarınlarına...

Bu yazı üzerine söyleyecek çok sözüm yok sadece şunu hatırlatmak isterim. Devlet soyut bir kavramdır ve kendi kendine bir irade geliştiremez. Burada bahsedilen gençlik politikası gençleri durdurmak olan devlet iradesi, devletin gücüne sırtını dayayıp kendi menfaatleri için irade geliştiren statükodan beslenenlerin ortak iradesidir.

Keşke bu duyguları o günün coşkusu, heyecanı ve inancıyla bu kadar anlamlı ve güçlü dile getiren ve gelecekte bambaşka ve ıslıl ıslıl bir Türkiye'nin resmini gören aydınlarımız, sürecin devamının da aynı coşku, heyecan ve inançla takipçiliğini yapsalardı. Bir fikir önderi olmanın birinci sorumluluğu yol göstermekse, en az onun kadar önemli paralel sorumluluğu da, gösterdiği yolu gücü yettiğinde sonuna kadar aydınlatmaktır. Keşke, bu yazılardaki ruh halini güçlendirebilmek için her gün bize hatırlatsalardı değiştirmek zorunda olduğumuz hastalıklı anlayışımızı, kayıplarla dolu köhne zihin haritamızı ve en önemlisi bunu fark etmek için ödediğimiz bedelleri. Keşke, o günlerde arkasında durdukları, alkışladıkları AKUT'a ve şahsıma 6-7 ay sonra birbiri ardına saldırılar başladığında, en azından aydın sorumluluğuyla, "bu işin eğrisi doğrusu nedir" diye sorsalardı. Daha dün ideal Türk genci diye tanımlanan, her yerde örnek gösterilen, karşılıksız hizmetleriyle herkesi duygulandıran, cumhurbaşkanından genelkurmay başkanına, başbakanıdan bakanlara, sokaktaki vatandaşa kadar herkesin takdir ettiği bu çocuklar; rant kavgasının, paraları cebe indirmelerin, anti demokratik uygulamaların suçlusu ilan edildiğinde, bize işin aslını astarını sorup, öğrenmek isteselerdi, bize ilk hesabı onlar sorsalardı.

AKUT; bugün kendine seçtiği misyonda, ki bunu sadece zor koşullarda fiziksel arama ve kurtarma yapmanın da ötesinde başka ve belki de daha önemli bir düzlemde tanımlamak daha doğru olur. Bizlerin asıl görevi; sivil inisiyatifin gücünü ve yapabileceklerini göstermek ve bu toplumun zihin haritalarında bir değişim yaratarak; gerçekte hepimizin hayatının, bugününün ve geleceğinin birbirine ayrılmaz şekilde bağlı olduğunu göstermek ve

bu topraklarda yaşayan her bireyin ancak ve ancak bu bütünlüğü kavrar ve sorumluluklarını yerine getirir ise, toplum olarak refaha, huzura ve dengeli bir geleceğe ulaşabileceğimiz gerçeğinin yaşayan örnekleri olmaktır. İnandığımız bu hedefe ulaşmak ve bu vizyon değişimine katkıda bulunarak ülkemize en büyük hizmeti yapabilmek için, bizler egolarımızı ve kişisel güvenliğimizle ilgili endişelerimizi bastırmayı çoktan öğrenmiş durumdayız. Tamamen gönüllü olarak ve hiçbir karşılık beklemeden, hiç tanımadığımız insanların güvenliği için, sağlığı için yaptığımız en zor ve tehlikeli arama / kurtarma görevlerinde bize güç veren en önemli vizyon budur. İyi bir amaca hizmet ediyor olduğumuzun bilincinde, Atalarımıza yakışır şekilde davranarak örnek teşkil etmek ve bu uğurda her türlü fedakârlığı göze almak...

Öyle görünüyor ki, göze aldığımız fedakârlıkları yapmamız da gerekebilir bir gün. Emin olun bu ne beni, ne de AKUT'taki her biri bir diğerinden yiğit dostlarımı asla korkutamaz.

Biz ülkemiz ve insanımız için dağlarda, sellerde, enkazlarda koştururken “korku”yu sözlüğümüzden yıllar önce atmıştık...

Can Baytak karikatür

GÖZÜ YAŞLI ÜLKEMİZ

• EN BÜYÜK MUCİZE KURTULUŞ NE ZAMAN GERÇEKLEŞECEK...

Türkiye, deprem bölgesine yardım için seferber olmuşken, bölgede bir şişe suyu bir milyon liraya satan fırsatçılar da var.

**YÜZ YILIN EN
BÜYÜK FİLMİ
ÜLKEMİZDE...**

**"the akut
the bad
the ugly"**

"iyi... kötü... çirkin..."

OYNAYANLAR

THE AKUT SİVİL SAVUNMA
THE BAD SAĞLIK BAKAN
THE UĞLY DEPREM
..... TALANCI LARI

TEK KİŞİLİK KONVOYLAR

MAHALEMİZ. İlk sivil toplum örgütlenmesini yapıyor. Eşim arabasıyla deprem bölgesine hareket ediyor.

Mahallenin marketi kılı kılı suları arabaya yıldııyor. Manav meyve ve sebze tedariki yapıyor.

Ezracımız, eğri kesikleri, antika-yıcıları veriyor.

Tansu, tek kişilik konvoy halinde küçük cemaatinin yardım yökünü götörüyor.

★ ★ ★
Bu bizim küçük mahallemiz. Son 48 saatte bu yana Türkiye'nin her mahallesinde tek kişilik, iki kişilik, üç beş kişilik konvoylar kuruluyor.

"Sivil toplum" kavramını sadece siyasal yapıya indirgemis bir toplum, sınıklı gerçek sivil örgütlenmesine baslıyor.

Deprem, bençilik ve vurdumduymazlık duvarlarını da yııyor.

Türkiye 8.4 şiddetinde bir yarıdım amiyile yola çıkıyor.

"Görev başına yurttaşlar" haykırışları kötün mahalleleri dolıyor, sivil toplum kendi seferberliğini kendi ilan ediyor.

Bunun için ne bakanlar kurulu karar, ne kanun, ne kararname gerekl.

Yurttaş, kendi kararnameğini

POLİTİKA
Ertuğrul ÖZKÖK

kendi çıkarmış, tek kişilik, beş kişilik, on kişilik konvoylar halinde yola koyulmuş bir...

★ ★ ★
Her tarafa insanı ağlatan fıkıyeller, olaylar dinliyor.

Bütün şikâyetlerde genç insanları, izin alarak yola çıkıyorlar.

Mahallelerde, apartmanlarda çoklu çocuk, kız erkek örgütleniyor.

Ötobüsleri birlişiyor.

Herkesin ruhunda bir "AKUT atesi".

Herkes gönüllü bir "AKUTCu".

Uniformasız bir kırmızı uniformalar ordusu giderek büyüyor.

Türkiye'nin felaket mekelleri her geçen gün sembol haline geliyor.

Ülkü, uzun zamanları beri unuttuğu "cemaat ruhunu" yeniden kazanıyor.

Bölgelerin ruhları, yeniden birleşiyor.

Üç beş parçaya bölünmüş vatan, Türkiye'nin gerçek sivil toplumu, bu depremin etkisinden çıkıyor.

Sivil toplum kavramını siyaseten tasimalarında içmiş eden zihniyet, bu enkazın altında kalsak.

Bu kâllerden yepyeni bir toplum doğacak.

★ ★ ★
Türkiye, yavaş yavaş sokamı atlatıyor.

İddia ediyoram.

Dünyanın hangi ülkesinde olursa olsun, sekiz ayrı vilayet ayrı anda 7 nokta kuar şiddetinde bir depreme gelebilir olsa, bir ölçüde bu çok yaşanır.

Ama bu çoklu sadece devletin yardımı ile atlatma duygusunu silmezsek, toplum bu enkazın içinden çıkamaz.

Yardıma gelen yabancı uzman kuruluşlara bir belim.

Çoğu, sivil toplum kuruluşları.

Her birinin işi var.

Her biri bir yerlerde çalışıyor.

Ama her biri, sivil etkisizliğini altında, o sivil yardım (uniforması taşıyor).

Milletçilik sadece bayraklı dalgalanmışla olmuyor.

Vatansavrilik sadece askerlikle yapnada bitmiyor.

Yurttaşlık beş yılda bir o kullandıktan ibaret değil.

Sadece devletin eli yaranları vatan yetmiyor.

★ ★ ★
Artık hepimiz biliyoruz ki, bu toplum, engelbel bir stres coğrafyası üzerinde yaşamak zorunda.

Her yıl en azından bir kaç tabii afetle karşı karşıya kalıyoruz.

Sosyal gelişmelerimiz bilip tükenniyor.

Terör neredeyse fon müziğimiz haline gelmiş.

Ama vatan burası.

Burada yaşıyoruz, burada yaşamaya çalışıyoruz.

Oysa bu zorlu coğrafyada yaşamayı yollamış bulmalıyız.

Simdi Türkiye'nin bütün mahallelerinden tek kişilik konvoylar yola çıkıyor.

Bu konvoyların güzergâhı sadece deprem bölgesi değil.

Ölür, gerçek anlamda bir millet olmaya, gerçek anlamda bir demokrasi kurmaya doğru yol alıyorlar.

Her biri "AKUTCu" haline gelen gençler, bir toplumu toplum yapan en büyük değer, dayanışma, yardımlaşma ritüelini gösteriyorlar.

Evet, bu muazzam enkazın altında yeni bir Türkiye doğuyor.

Hürriyet gazetesi, 20.08.1999

Sivil rönesans: 102 AKUT

Dün sabahın beri aynı görüntüleri defalarca seyrettim. Her seyretdiimde de içimden "Bravo bu çocuklara" diyorum.

"Doğa Savaşçıları" adlı sivil toplum örgütünün trolle avlanan balıklarına karşı verdiği mücadeleyi hepimiz gördük.

Yavru balıkları yuvalarıyla birlikte söküp alan bu deniz katillerine karşı müthiş bir mücadele veriyorlar.

TROLCÜ YENİLDİ

Kanunsuz şekilde avlanan balıkçılar, üzerlerine sopalarda saldııyor; hatta bıçak çekiyorlar. Ama o genç insanlar yılmıyor. Sahil Güvenliği uyarıyor, polisi harekete geçiriyor. Ve sonunda bu deniz suçlularını yakalıyor.

Türkiye, 21'inci Yüzyıl'ın kapı aralığında müthiş bir sivil uyanışı yaşıyor. Toplumsal hayatın her alanında genç yaşlı, her kesimden insan tarihimize belki ilk defa bizi ilgilendiren meselelere karşı "millîtanca mücadeleye" başlıyor.

Yıllarca militanlığı sadece sokak siyasetine, aşım uçlarda yaptı.

Şimdi gerçek hayatın içinde yapıyor. Dün Nasuh Mahruki ile konuştum.

Depremden önce Türkiye'de sadece bir tek sivil aktif kurtarma örgütü varmış. O da AKUTmuş. Dün itibarıyla bu sayı 102'ye çıkmış. Yani bugün Türkiye'de 102 aktif kurtarma örgütü bulunuyor. Siyasetten, liderlerden umudu kestik. Ama ben işte bu sivil rönesansa güveniyorum.

Ertuğrul Özkök / 30.11.1999—Hürriyet

Hürriyet gazetesi, 30.11.1999

2000'lerin inşası

The Observer gazetesi, "Türkiye'deki yıkıntılardan yeni umut inşa etmek" başlığını taşıyan yorumda, deprem felaketinin 2000'li yıllardaki "değişim" in başlangıcı olabileceğini yazmış.

İngiltere'nin en saygın pazar gazetesinin hayli "pembe" sayılabilecek öngörüsünün altında, derin bir eleştiri yatıyor:

"Türkiye'de eskimış ve itibarı olmayan siyasi kılık, Türk toplumunun son 20 yılda geçirdiği değişikliğe rağmen, köhne bir anlayışla iktidara asılıyor.

Ülkedeki yeni sosyal güçlerin, siyasi iktidarı ele geçirmesini sağlayacak demokratik ve orta sınıf devrime ihtiyacı olduğunu söylemek yanlış olmaz. Sadece bu sınıf, Türkiye'nin yasalara dayalı, istikrarlı ve Avrupa ailesinin açık demokrasisine dayalı büyük değişimi tamamlayabilir. Ve 1999 depremi sadece bir trajedi değil, bir başlangıç olarak hatırlanabilir."

Yabancı gözlemcilere katılmamak elde değil.

Birakin deprem felaketini, asrın başındaki tarihi yıkıma kursın, çöken bir imparatorluktan bağımsız bir Cumhuriyet, genç ve çağdaş bir devlet inşa eden, başka ülkelerin "mandası" altında yaşamayı reddederek ulusal kurtuluş savaşını zafere ulaştıran bu ülkenin insanı, mazlum çoğunluğu değil midir?

Türkiye; can ve mal kayıpları ne ölçüde ağır olsa da bu yıkımın altından kalkacak güçtedir.

Ancak, yaralar sarılırken, depremin altındaki "siyasi enkaz"ı asla gözden kaçırmayalım. Asıl umut kırıklığı orada yaşanmaktadır.

Marmara depreminde 48 saat boyunca "devlet tutulması" yaşandı. Ülkeyi yönetenlerin, bu kadar ağır kaldıkları, gaf üstüne gaf yaptıkları ve "yardım çağlıkları" atan insanlara ulaşamadıkları bir ülkede, 21'inci yüzyıla dönük umutların aynı kadrolarla ve anlayışla canlandırılması kolay mıdır?

Düşünün, AKUT gibi gönüllü gençler; Fransız, Rus, İsrailli kurtarma birlikleri ıgneye kuyu kazarak depremin altıncı, yedinci gününde bile enkaz altından "mucize" kurtarılar gerçekleştirirken ülkenin Sağlık Bakanı, "kafatasçı" bir anlayışla "yardım istemiyoruz" diye yabancı düşmanlığı yapar mı?

Kendi doktorunu, hemşiresini deprem bölgesinden uzak tutma çabasını Japon meslektaşı, örneğin Kobe depremi ertesinde sergilemiş olsa akıbeti ne olurdu? Herhalde, aynı gün "harakiri" yapardı. Ya da, Başbakan'ın kendisini uyarmasına gerek kalmadan "istifası" nı gönderirdi.

MHP'li Bakan, "Türk'ün Türkten başka dostu yok" felsefesiyle yönlüldüğü için, "kara gün" dostu ülkeleri görmezlikten geliyor. Yunanistan, Ermenistan, Rusya'dan uzanan "yardım eli" ni reddediyor!

Disişleri Bakanı'nın sustuğu, İçişleri Bakanı'nın ortalarda görünmediği, MGK'nın depremin birinci haftası sonunda ancak toplanabildi-

Deprem devrimi

İstiraplar gelince tek tek değil, tümenle gelir... Bu söz Shakespeare'den uyarılama... Tarih boyunca olduğu gibi, bugün de bizim yaşantılarımız için ne kadar doğru, değil mi?

Doğanın gazabı olan depremle birlikte on binlerce insanımız ölüyor, yaralanıyor, sakat kalıyor, birkaç yüz bin insanımız evsiz, barksız

ve perisan kalırken, devlet hizmetleri çöktü, hükümet aciz kaldı, bürokrasi yine hocaladı, özel sektör yetersizdi, ideolojilerin kafası ve kalbi kaskandı...

Merkezi ve yerel sistemimiz, ilafların ve iffetlerin yarattığı enkaz altında kaldı. Çünkü o ilaflarla ifritlerin

çoğunu sistem kendisi beslemişti ya da çoğunu doğurup yaşatan iblisti o sistem...

Depremden devrime yönelmekten başka çare yoktur Türk ulusu için.

"Yaraları sarmak" gibi bir aldatmacaya boyun eğemeyiz. Bütün ülkenin ayağa kalkması, vüresiz devleti, sünepe hükümeti, yanlış yönetimi, yoz ideolojileri tümden ezmek üzere tümen tümen yürümesi zamanı gelmiştir.

Deprem boyunca, elbette alkışlanacak kahramanlar oldu. Bazı yetkililer canla başla çalıştılar... AKUT ve başka birkaç gönüllü kuruluş, mükemmel işler yaptılar... Bizim huzurlukaz ve bilgisiz kaldığımız yerlerde vabancılar imdadına yetişti.

Amir felaket karşısında asıl kahraman, bölge halkının kendisiydi. Sabır ve tevekkül de gösterdi, gınsım nihuyla ve enarjıyla ailesini, komşusunu, mahalleliyi kurtardı ve korudu, yerine göre sustu ya da haykırdı. Ve her yaptığına olaganüstü bir hayasetle, başka uluslara parmak ısırtan bir vekarla yaptı.

Deprem ve trajedinin tek gerçek kahramanı halktır halk.

Politika, partiler, parlamenler, liderler, kamu yetkilileri ve yerel yönetimler, bu güçlü halkı temsil etmeye layık olmadıklarının kanıtıdır. Türk ulusu, bu yarım yamalak iktidar düzenine mustahak olmadığını gösterdi.

Kül - tür

Talat Halman

Depremden bir "Yeni Türkiye" doğması zorunludur artık. Yasadığımız felaketin tek olumlu sonucu, tek hayrı, bu olacaktır. Depremi karşısında her resmi kesim iltas etmiştir... "Kriz masaları" denilen "keriz masaları" ile yönetilemez Türkiye.

Devlet Baba devleti eline geçiren "babalar"ın ve "akbabalar"ın ve "şambabalar"ın ınsafsız, sorumsuz, hatta gaddar düzeninden kurtarılmalı...

Halka hizmet kültürü Cumhuriyet'in baştaçı olmalı... Kamu sektörünün umursamazlığı, ihmalleri, rüşvet ve yolsuzlukları, eziyetleri sona erdirilecektir, başka çıkar yol yok.

İrkçılıktan, faşizmden, kadercilikten kurtulmak zorundayız. Ve bu çarpık düşünceleri istismar edenlerin elinden, dilinden.

İnsan değeri kültürünü yerleştirecek uygar olabileceğiz. Türk insanını ekonomik bir birim, işgücünde, seçimde ve savunmada bir sayı olarak değil, saygın bir birey olarak görmek zamanı geldi.

Göçebe eğretiliğinden vazgeçmek, doğru dürüst kentleşme için, çevreyi benimseyip korumak için, güzel ve güvenli bir yaşam ortamı yaratmak için zorunludur.

Ahlak ve erdem kültürünü yerleştireceğiz. En az yirmi yıldır bir çete, mafya, vurgunculuk, namussuzluk ve yağma düzeni içinde yaşıyoruz. Kurtulacağız bu çirkeften.

Bilim ve teknolojiyi halkın ve kalınmanın, sağlığı ve müreffeh yaşamının temeli yapmak zorundayız.

Ve katilim demokrasisinden başka çaremiz yok... Oylara, seçim sandıklarına, politika safsata ve yalanlarına boyun eğmemeliyiz. Halkın, her gün, her yerde, yerel ve ulusal yönetimin hata ve haksızlıklara karşı gelmesidir, haykırmasıdır, direnmesidir gerçek demokrasî.

Bütün bunlar zamanında yapılsaydı deprem böylesine vuran etmeyecekti bir bölgeyi, böylesine katliam olmayacaktı, milletçe böylesine yılmayacaktık... Depremden devrime gidelim, "Yeni Türkiye"yi yaşatalım.

KAMU OYUNA

Deprem felaketi sorunlar kadar çözümlerini de ortaya koydu. Bireyleri ve kurumlarıyla eksiklerimizi yüzümüzdü, ama, bunları düzelterek gelecekte Türkiye için neler yapmamız gerektiğini de gösterdi. Şimdi önümüzde keskin çizgilerle ayrılmış iki yol var: Biri, yaptıklarımızın bütünüyle doğru olduğunu, felaket nedenlerinin 'başkaları' olduğunu savunarak, akıldışı bir didişme - tevekkül karışımı için de yürüme. Bu yolu çok iyi biliyoruz.

Diğer yol, herşeyi yeni gözlerle bakarak, toplumun sivil ve resmi birey ve kurumlarıyla birlikte hareket etmesi gerektiğini ve bireylerin devlet için değil, **devletin bireyler için var olduğunu kabul eden bir zihniyetle çağa bir toplum olmaya doğru yürümektir.**

Bu noktada, kamuoyunun ve devlet görevlilerinin dikkatlerine sunmak istediğimiz, belirleyici özellikte iki ilke vardır:

1. Deprem sırasında arama - kurtarma çalışmaları yapan tüm yerli ve yabancı kuruluşlara ve özellikle de AKUT'a minnetlerimizi sunuyor; devletimizin de aynı şekilde düşündüğünün teyit edilmesini bekliyoruz.

Gönlü kuruluşlara toplumdan bilinçli olarak akımı ve akacak yardımları -hangi makul görüşü gerekeçyle olursa olsun- merkezileştirmeye ya da bunlara el koymaya kimsenin hakkı olmadığının devlet ve hükümet yetkililerince ifade edilmesini, yetkililerin bireysel olduğunu umduğumuz bu tür davranışların devletimize mal edilmemesine yardımcı olunmasını bekliyoruz.

2. Yurt içi ve dışında, gönlü kuruluşların aracılığı şart koşan büyük bir yardım potansiyeli mevcuttur. Bunların, birkaç kamu kuruluşundan kanalize edilmesi mümkün olmadığı gibi, bu büyük fakletin açtığı yarıların bu yardımlar olmaksızın onarılması da olanaklı değildir.

Sayın Başbakan'dan, bu olguya, çok yatkın olduğuna evvelden beri bildiğimiz 'yönetişim' (governance) kavramı içinde yaklaşmasını ve bu yaklaşımın da tüm kamu görevlilerine anlatılmasını, kamu kesiminin, gönlü kuruluş ve girişimleri güler yüzle kabul etmeleri için gereken önlemleri almasını beklemekteyiz.

Aşağıda imzası olan biz meslek örgütleri, vakıflar, dernekler ve gönlü kuruluşlar 17 Ağustos

Sindika'sı Merin Üniversitesi Şubesi, Atilla Göktürk, Yönetim Kurulu Üyesi Orhan Apaydın Demokrasi ve Barış Vakfı, Akademi Gazetesi, Yönetim Kurulu Üyesi - Kevan Vazirler Derneği, Akbay Kabacıklı, Başkan Reklamverenler Derneği, Babür Çelebi, Yönetim Kurulu Başkanı Reklamcılar Derneği, Hüli Akbaş, Başkan Reklamcılar Vakfı, Faruk Kaplan, Yönetim Kurulu Üyesi Rilel İlgez Kültür Merkezi, Aydın İlgez SİNE-SEN, Ahmet Zorner, Genel Sekreter Sivil Haklar İstisna Vakfı, Murat Aksoy, Üye Sosyal Demokrasi Vakfı (SODEV), Ercan Karakaş, Başkan Taban Harahetli, Erdurul Karabulut Tevlikçe Sivil İstisna Vakfı, Murat Morova, Tiyatro Enstitemleri Birliği, Hayatı Aylazıcı, Yönetim Kurulu Üyesi Tiyatro Oyuncuları Derneği (TODER), Gülseren Korfay, Yönetim Kurulu Başkanı, Tıkko Sanayicileri Derneği, Mustafa Bakıroğlu, Başkan Türk Sosyal Bilimler Derneği, Oğuz Öyan, TÜRK-İŞ, Bayram Merat, Başkan Türkiye Bırbıraz Vakfı, Yönetim Kurulu Başkanı ve Üyeleri Türkiye Çocuklara Yeniden Özgürlük Vakfı, Av. Güney Hoştemoğlu, Başkan Türkiye Devlet Tiyatroları, Opera ve Balesi Çalışanları Yardımlama Vakfı (TOBAY), Halil Başarık, Yönetim Kurulu Üyesi, Türkiye Eğitim Gönüllüleri Vakfı Ibrahim Beliz, Başkan, Türkiye Ekonomik ve Sosyal Elitçileri Derneği (TESED), Gündüz Akkan, Genel Koordinatör, Türkiye Ekonomik Mica, Yönetim Kurulu Üyesi, Ümit Güleş, Genel Sekreter Türkiye Enstitüler Spor Yürüm ve Eğitim Vakfı (TESEV), Yavuz Kocakmer, Başkan Türkiye Önlümleri Vakfı (TEOV), Ümit Güleş, Genel Müdür Türkiye Gazeteciler Sendikası İstanbul Şubesi, Erdurul Maroğlu, Türkiye Giyim Sanayicileri Derneği, Dr. Süleyman Akbay, Başkan Türkiye Seyahat Acentaları Birliği (TÜREAB), Talha Çınaz, Başkan Türkiye Sinema ve Audiovisual Kültür Vakfı (TÜRSANK), Müge Ak, Başkan Türkiye Yazarlar Derneği, Metin Çatal, Genel Sekreter, Türkiye Yazarlar Sendikası, Lalehan

Hürriyet Gazetesi Genel Yürütmen Ertuğrul Özkök dünkü yazısında, 'Çarşamba günü VT AKUT mağirini başına takmak zorunda kalan 'devlet' artık bu yeni gücü hesaba katmak zorunda' derken Türk siyasi ve toplumsal yaşamının yeni bir dönüm noktasına geldiğine işaret ediyor. Kendisine katılıyoruz.

Depremden hemen sonra Türk halkının bir kesimi, ne devleti ne de hükümeti beklemeden enkaz altında kalanları kurtarmak, evleri yıkılanları da barındırmak için harekete geçti. AKUT (Arama Kurtarma Tıbbi) gibi, ona buna şikayet yağdırılmaktansa, sessizce örgütlenen ama adları sanları duyulmayan çeşitli gönüllü örgütleri sayısız can kurtardı, mağdur duruma düşen depremezdelere umut götürdü.

AKUT sessiz ama giderek güçlenen ve ülkesine sahip çıkan büyük bir kitleyi temsil ediyor. Bu kitle geçen Çarşamba günü itibarıyla sivil toplumu sembolize eden mağirleri Cumhurbaşkanı Demirel ve Başbakan Bülent Ecevit'e güldürdükten, Türk toplumsal yaşamı da yeni bir mecraya girmiş oldu.

Türk toplumunun böyle bir yenilenmeye geçtikten de çok gereksinimi vardı. Toplum gerek ekonomik

NEW YORK GÜNÇESİ

AKUT sivil girişimin sembolü

VEDİ TAMER

hatsız olup bu örgütü eleştirmeye başladı. Bir dönüm noktasında gelinmişti: Sivil toplumun kendi inisiyatifiyle içinden çıkarttığı etkinlik ve verimlilik düzeyi yüksek örgütler, 19'uncu yüzyılın son yıllarından kalma tasarımlarla üretilmiş devlet örgütü Kızılay'a karşı karşıyaydı.

Özkök, af tasarısına Çankaya'dan gelen vetonun ve devletin 'AKUT' mağirini başına takmak zorunda, kalmaması sivil topluma geçişin en kurvetli iki sıfayalını verdiğine işaret ederken, Türk tarihinin en önemli dönüm noktalarından birini saptamış oluyor.

Türkiye'nin sivil topluma geçiş ve düşünce sistemlerinin modernizasyonu izmit depreminin sonuçlarından birisi olacaksa, belki o zaman onbinlerce Türk vatandaşının ölmesi.

gerekse siyasi anlamda hızla değişirken, devlet ve hükümet katında Tanrı'nın ulu kulları olduğunu düşünenlerin sultası devam ediyor, modernize olan Türk kitleleri önünde feodal koşullamalardan bir türlü kurtulamayan bir başka kitle olduğu yerde sayıyordu. Oysa, birinci kitle ikinci kitleyi eğitebilir, onu daha verimli ve etkin bir pozisyona doğru çekebilir. Gelin görün ki, bu ikinci kitleyi oy deposu olarak gören siyasetçiler buna katlanamaz.

Sonra deprem oldu. Fakir insanların binaları yerle bir olurken, 7.4'e rağmen ayakta kalan binalarda yaşayanların bilinci düzeyi yüksek olanları harekete geçti. Devlet desifre olurken, AKUT gibi sivil örgütler sessiz ve etkin çalışmaları öyle bir noktaya taşıdı ki, devleti kendisinin sanamları ra-

1

**CENGİZ
ÇANDAR**

17 Ağustos haritası...

Bundan üç hafta önce adlarını pek az kişinin bildiği isimler, bugün, Türkiye'de ülke yöneticileriyle kaybolanmayacak kadar itibarlı ve güvenilir. İşte **Nasuh Mahruki**. Onun çalıştığı AKUT, hiçbir çıkara bağlı olmadan ve beceriyle insanlara hizmet eden bir "milli kahramanlar topluluğu" ve "örnek" olarak algılanıyor.

Türkiye'de şu sıralarda, üstelik depremin ankaplarından da istifadeyle kıyasıya bir Cumhurbaşkanlığı yarış başlanmış vaziyette. Varsayalım ki, önümüzdeki yıl boşaltması gereken Cumhurbaşkanlığı makamı için bugün seçim yapılırsa ve Nasuh Mahruki'de çiksin, aday olsun... Karşısında yarışacak siyasi adaylara nâl toplatacağı kesin. Anlaşılma altından parti teşkilatları, önce zamanlar pompaladıkları namuslu siyasetçi imajları, ihale ve rant dağıtım ve koordinasyonuyla seferber edilebiledikleri güçler bile para etmez.

Ya, Kandilli Rasathanesi Müdürü Prof.Dr.**Ahmet Mete Işıkara**'ya ne demeli? Çıkıyor bir özel televizyon kanalından halkı önlem olarak geceyi sokakta geçirmeye davet ediyor; milyonlarca İstanbullu, hasta, sakat, felçli, genç-yaslı, çoluk-çocuk arasında davete uyuyor. Ardından, sabaha karşı 02.00 dolaylarında "artık evlere dönülebilir" açıklamasını yapıyor; duyanlar tereddüt etmeden evinin yolunu tutuyor.

Herkes elini vicdanına koyup bir düşünsün; aynı çağrışı Cumhurbaşkanlığı **Süleyman Demirel** veya Başbakan **Bülent Ecevit** veya devletini ne olduğu anlaşılmayan kapalı kutusu ile, depremde devlet adamı kurnası taslamadığı kısa sürede ortaya çıkan Başbakan Yardımcısı **Devlet Bahçeli** veya hükümete partisini sokup, kendisini Cumhurbaşkanlığı yarış için nadasa çeken eski başbakanlardan **Mesut Yılmaz** veya depremin başından beri adı pek sık duyulan Başbakanlık Kriz Masası yapıyıcı, İstanbul halı bu çağrıyla -kendin güvenliklerini ilgilendirmesine rağmen- uyur muydu?

Cevabın "hayır" olacağını farkında olmayan var mı?

Nasuh Mahruki ve Ahmet Mete Işıkara isimlerinin, Ecevit, Bahçeli, Mesut Yılmaz ve hatta Süleyman Demirel isimlerinden daha fazla anlam taşımaya başlaması, Başbakanlık Kriz Masası türü organizasyonların altından hiç kalkamayacağı muazzam bir "mesruiyet krizi"ne işaret ediyor. Depremin yol açtığı müthiş bir gösierge, işin ilginç tarafı, toplumun yeni, ulusal ve "sivil" kahramanları, hiç siyaset taraflarında bezi olmayan alçakgönüllü, işlerini iyi yaptıktan başka kaygı gütmeyen insanlardı.

Bu isimlere yönelik saygı, itibar ve hayranlık; siyasi liderlerin dolayısıyla siyasi yapının "kamu vicdanı"nda iflâsın belgesi.

Bu yönde çok çarpıcı bir son işaret, "101 imzalı" ve gazetelerin neredeyse tümünde tam sayfa yayınlanan ilanlarla geldi. 16 Ağustos günü, biraraya gelmeleri hayal dahi edilemeyecek, son ilki buçuk yılı adeta bir "ideolojik iç savaşın amansız hasımları" olarak geçirmiş olan nice örgüt, kuruluş, dernek, yurttaş girişimi, kimilerinin "devlete sivil toplumun ihtimamı" diye tanımlanan son derece anlamlı bir metnin altında imzalarıyla buluştu.

Böyle bir durumda, bir siyaset sınıfı ne yapar? Toplumun beyin kuymamlarında bu "derin fay kırıkları"nı farkeder; "zihniyet devrimi"nin "sismik ölçüsü"nü edinir ve itibar yenilenmenin yollarını araştırır değil mi? Normal budur. Bizimkiler, depremde devletin (ve onu temsil eden hükümetin) sergilediği beceriksizlik ve kötü performans nedeniyle toplumun adalet duyguları ve otoriteye güveni zaten sarsılmışken, çılap bir toplumun "adalet duyguları" ve "toplum duyurulduğu"na hakaret niteliğinde bir af yasası çıkartırlar.

Cumhurbaşkanı'nın bunu veto etmiş olması, hükümetteki üçlünün böyle bir kezaşeliğin altına yattığı gerçeğini ortadan kaldırmıyor.

Bu hükümetin şu anda somut bir alternatif bulunamayabilir; ama bu hükümetin (yani onu oluşturan siyasi kabileler) Türkiye'nin geleceğinde yeri de kalmamıştır. Hükümet, artık "ma-zî"dir. 16 Ağustos'a aittir.

Türkiye'nin 17 Ağustos'tan sonra çizilen yeni "ruhi ve zihni haritası"nı göremeyen hiç bir siyasi oluşum veya kişin, Türkiye'nin geleceğinde yeri olmayacaktır.

Depremi öğrettikleri

Düşünüyorum da, Marmara depremi bize ne çok şey öğretti: "**Bir musibet, bin nasihatten evlâdır**" sözünün hakikati musibeti yaşamadan anlaşılmıyor. Deprem kuşağında yaşadığımızı bilirdik de, bunun ne kadar "sarsıcı" bir gerçek olduğunu bilmezdik. Titredik ve kendimize döndük; gördük ki "**biz de millet hem nasıl milletmişiz!**"

Başkalarını bilmem; ama, benim bu son depremde öğrendiklerim sayılamayacak kadar çok. Mesela dağcılığın sırf dağlara keyf için tırmanmaktan öte bir şey olduğunu, insana zorluklarla mücadele ve aşılmaz gibi görünen engelleri aşma azmi kazandırdığını, bu azmin ve becerinin istenildiği takdirde insanlığa yararlı olmak için kullanılabileceğini öğrendim. Tırmanma sırasında dağlarda kazaya uğrayan arkadaşlarına yalnız kendilerinin yardımcı olabileceğini bildikleri için **AKUT**'u kuran dağcıların depremde enkaz yığınları altında kalan insanları kurtarmak için nasıl cansiperane çalıştıklarını ve nasıl başarılı olduklarını hep birlikte gördük.

Birçoklarıma lüzumsuz meşgale olarak görülen hobilerin ne işe yaradığı ve amatörliğin önemi de bu depremde daha iyi anlaşıldı. Amatör telsizcileri ve radyocuları bir araya getiren bir derneğin varlığından haberdardım; ama itiraf ederim, niçin bir araya geldiklerini, ne yaptıklarını, yaptıklarının ne işe yaradığını bilmezdim. Depremi hemen akabinde telefon şebekesi aşırı yüklenme yüzünden mefluç hale gelince telsiz haberleşmesinin önemini sanırım herkes kavradı. **Aksiyon**'da bugün çıkan yazımda, kısa adı **TRAC** olan **Telsiz ve Radyo Amatörleri Cemiyeti**'nin depremin ardından dört beş saat içinde nasıl harekete geçtiklerini ve kritik haberleşmeyi nasıl sağladıklarını uzun uzun anlattım. Otuz beş şubesi ve iki bin civarında üyesi bulunan bu derneğin Türkiye çapında örgütlendiğini ve son yıllarda yaşadığımız büyük felâketlerde, talep beklemeksizin,

kendi inisiyatifini kullanarak derhal harekete geçip devreye girdiğini ve haberleşme gibi hayatî bir görevi üstlendiğini kaç kişi biliyor?

Marmara depremi sivilleşmenin ve sivil inisiyatiflerin ne kadar önemli olduğunu bir kere daha bütün aklıyla gözler önüne serdi. Gördük ki, eğer deprem bölgesine akan yardımlar daha örgütlü olsa ve koordine edilebilseydi, yaralar çok daha kısa bir sürede sakinleşecekti. Avrupalılar, bu gerçeği art arda yaşadıkları iki büyük savaşta ve sonrasında öğrendiler. Hiçbir devlet, savaş ve bizim yaşadığımız benzer büyük tabii âfetlerin yarattığı problemlerin altından tek başına kalkamaz. Her hâlukârda sivil inisiyatiflerle, gönüllü kuruluşlarla iş birliğine gitmek zorundadır. Bazı Avrupa ülkelerinde itfaiye ve ambulans hizmetlerinin bile yüzde seksen ölçüsünde gönüllü kuruluşlar yürütüldüğünü biliyor muydunuz?

Bizde devlet gönüllü kuruluşları rakip ve kendi varlığı için potansiyel bir tehlike olarak gördüğü için onlara pek hayat hakkı tanımak istemez. Sonuç: Ya itibarını seyle verir, yahut enkaz altında kalır. Halbuki devlet hepimizindir, itibarını sonuna kadar korumasını, bize güvenmesini ve sivil inisiyatiflerin yolunu açıp onlarla uyumlu bir iş birliğine gitmesini, böyle felâket zamanlarında gönüllü kuruluşları engellemek yerine onları akılcı bir biçimde yönlendirmesini, bir orkestra şefi gibi yönetmesini isteriz.

Şu gerçeği de kafamızı duvarlara çarpa çarpa öğrendik: Demokrasi ancak sivil, örgütlü bir toplumda mümkündür. Sivil inisiyatifleri tehlike olarak görüp faaliyetlerini kısıtlamaya çalışanların asıl amaçları şu: Demokrasinin önünü kesmek. Ama toplum kendi gücünün artık farkına varmıştır; depremde bile boş durmayan "**açık toplum düşmanları**" bundan böyle o kadar rahat at oynatamayacaklar.

17 Ağustos 1999'un yeni bir başlangıç olacağına ben de yürekten inanıyorum.

EK: 76

Güçlü toplum, örgütlü toplum ve demokrasi...

HAŞAN CEMAL

İbrahim Betül, Eğitim Gömülleri rem bölgesinde doğuyor. Vahi, kaynamak ve yerel yöneticilerle temas halinde. Hayata geçirmek istedikleri bir proje için arazi sağlamaya çalışıyor. Projenin adı, **hayat**!

Deprem felaketine uğramış olan 250 aileyle ilgili bir proje bu. Aileler hem konut edinecekler, hem çocukları için okul sahibi olacaklar. Her biri 50 aile ve 1 eğitim biriminden oluşan 5 tane **hayat** üstitisinin kurulması öngörülmüş.

İbrahim Betül, devletin anlayış gördüklerini, arazi temin etmeye başladıklarını söylüyor.

"Sivil toplum kuruluşlarıyla ilgili olarak devlette zihniyet ve yasa değişikliğine ihtiyaç var."

Niye öyle? İki örnek:

İbrahim Betül bankacıktan geliyor. Eski ilişkileri sayesinde yurt dışından Eğitim Gömülleri Vakfı'na 600 bin dolarlık yardım önerisi gelmiş. "Alamamız bu yardımı" diye cevap vermişler, "Çünkü mevzuat müsait değil. Bu yardımı bir hafta içinde Kızılay'a dev-

retmemiz gerekir." Karşı taraf da buna yassınmış...

Yine bir başka vakfa, bir sivil toplum kuruluşuna, yine yurt dışından 2 milyon dolarlık yardım teklifi gelmiş. Ancak bu da aynı nedene gereklesmemiş...

Betül diyor ki:

"Yazık değil mi? Devlet tabiri ki denetim yetkisini kullanacak. Dünyanın her yerinde öyle. Ama aynı zamanda yerli ve yabancı sivil toplum kuruluşlarının onlardan gelecek yardımlara köstek değil destek olmadır. İşte bunun içindir ki devlette zihniyet ve yasa değişimine ihtiyaç var."

99 sivil toplum...

Deprem felaketine birlikte bir kez daha ortaya çıktı. Devletin sivil toplum kuruluşlarıyla ilgili olarak köhnemiş bir zihniyeti ve çok eskims yasaları var.

Yenilenmesi gerekir bunları!

Gönüllü kuruluşlara, halkın bağından çıkan sivil inisiyatiflere kuşuyla bakıyor devlet. Onları bir türlü içine sindiremiyor. Teşvik edeceği yerde engelliyor. Hatta yasaklıyor.

Oysa bu çağda, boyutlarına büyük, kalabalık ve hayli gelişmiş bir ülkede el birliği, güc birliği yapmanın lazım. Toplum güderek her şeyi devletin beklemeye

alışkanlığından sıyrılıyor. Kendi aralarında örgütlüyor. Birçok alanda kendi başının çaresine bakmayı öğreniyor.

Devlet de ayak uydurmalı!

Zihniyetini yenilerken yasalarını da değiştirmeli. Sivil inisiyatiflerin önünü açarak hukuki ve teknik çerçeveleri bir an önce oluşturmali. Doğal afetlerle gelecekteki mücadele modellerini de yine sivil toplumla işbirliği içinde hazırlamak için kolları sıvmalı...

Gazeteleride geçen gün 99 sivil toplum kuruluşunun ortak bildirisi yayımlandı.

Diyorlar ki:

"Şimdi önümüzde iki yol var. Biri, akıldışı bir didişme - tevekkül karşımı içinde yürünmektir. Diğer yoli, her şeyi yeni gözlemlerle bakarak, toplumun sivil ve resmi birey ve kurumlarıyla birlikte hareket etmesi gerektiğini ve bireylerin devlet için değil, devletin bireyler için var olduğunu kabul eden bir zihniyetle çağdaş bir toplum olmaya doğru yürünmektir."

Yine diyorlar ki:

"Gönüllü kuruluşlara toplumdaki birlikteli olarak akması ve akacak yardımlarını, merkezileştirmeye ya da bunlara el koymaya kimsenin hakkı olmadığının devlet ve hükümet yetkililerince fide edilmesini bekliyoruz. Yurtiçi ve dışi-

da gönüllü kuruluşların aracılığıyla şart koşan büyük bir yardım potansiyeli mevcuttur. Bunların, birkaç kamu kuruluşuna kanalizasyon edilemesi mümkün olmadığı gibi, bu büyük felaketin açtığı yaraların bu yardımların olmaksızın onarılması da olanaklı değildir."

AKUT...

Yenilenmekte yarar var:

Devlet, sivil toplumun önünü açmalı. Sivil inisiyatiflere köstek değil destek olmalı. Bunun hukuki ve teknik çerçeveleri bir an önce hazırlanmalı.

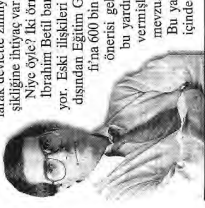
Cumhurbaşkanı Demirel, depremin felaketinde büyük bir özveriyle çalışmış olan AKUT örgütünün başkan ve yöneticilerini kabul ederken şöyle demiş:

"Her şeyin devletin beklediği bir ortamdan, herkesin üstüne düşeni yapması lazım geldiği bir ortama geçiliyor. Örgütlü toplum güçlü toplumdur. Bir toplumda herkes bazı şeyleri kendisine görev edinirse, o toplum hatta kendine sağlığı ve sağam bir toplum haline gelir."

Kısacası:

Sivil toplumun gelişmesi, toplumun örgütlenmesidir; demokrasinin ete kemiğine burunmasıdır. Devlet korkmasını, önünü asmalı!

h.cemal@milliyet.com.tr

Bir ulusun erdemi

Yaşanan deprem faciası, Türk milletinin yüksek erdemini sergilemesine de vesile oldu

Türk ulusunda eskiden beri var olan birlik ve beraberlik duygusu, yeni bir dönemin sinyalinin veriyor. Bu deprem, ekonomik ve siyasal anlamda büyük bir kalkınmaya vesile olacak gibi görünüyor.

Türkiye'yi acıya boğan deprem felaketi, Türk ulusunun yüksek erdini sergilemesine de vesile oldu. Depremin meydana geldiği dakikalardan itibaren ele veyen halk, görülmemiş bir dayanma örneği gösterdi.

Devletin imkanlarından önce deprem bölgelerine koşan Türk halkı, facianın acısını yüreklerinde hissederek adeta birbirine kenetlendi. Türk halkını tek vürek halinde hövlesi-

ne kaynaştıran "birlik ve beraberlik" duygusuydu.

Askeriyle, sivil toplum kuruluşlarıyla, gençlikle yaşlılarıyla toplumun her kesiminden milyonlarca kişi, yardım için tüm imkanlarını seferber etti. Arama kurtarma ekibi **AKUT**un

fedakar gençleri, felaket bölgelerinde gösterdiği inanılmaz çabası ile göz doldurdu. **AKUT** gençleri iktidara bedeldi.

ca beton yağınlarını tırnakları-
la söküp kaldırmaya çalıştı.

Kimisi dışından tırnağın-
artırdığı parayı faciada anasız-
babasız kalan, evladını, kocası-
nı kaybeden acılı vatandaşlara
göndermekte tereddüt etmedi.

Halkın inanılmaz fedakarlığı

Kimisi 80 metrekarelik evini, hiç düşünmeden evsiz barksız kalan ailelere açtı, yatağını paylaştı. Kimisi, yetim kalan vavrular için seferber oldu.

Yüreği sevgiyle dolu onbinlerce kişi yavruların geleceğini garanti altına almak için evlat edindirme bürolarının yollarını

aşındırdı. Aslında **Türk** ulusunda eskiden beri var dayanışma duygusu, yeni bir dönemin, yani bir salkınışın de sinyallerini verdi. Bu deprem, ekonomik ve siyasi anlamda büyük bir kalkınmaya vesile olacak gibi görünüyor.

Toplumsal dinamizmi siyasetin yeniden yapılandırması ve ekonomik kalkınması ve beraberinde getirecek. İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra darmadağın olan **Almanya** örneğinde olduğu gibi. Savaşın sonralarına kadar **Alman** halkı, bu acıyla kendine geldi ve büyük bir kalkınma hamlesine girişti. Hem ekonomik, hem siyasi alanda yeniden yapılanan

Onlar anlayamaz

Türk milletinin müthiş dayanışması, siyasiere mesajı niteliğindedir. Kendini sürekli yenileyen bir halk toplumsali, ekonomik ve siyasi alanda yeniden kalkınmaya sonu sıralını veriyor. Ancak Türk milletinde aslında öteden beri var olan erdemi 1984'ten sonra türeyen ve hala da var olan vurgulanabilir, koşulları, yapıları, şehir burjuvaları ve diğerleri, gelişmeleri hiç de düşünmüyüşü anlaması hiç de mümkün görünmüyor. Onlar toplumu küçümüşüyor ve küçükleşmişleri bi toplulum gerçek değeriğini anlamakla çok uzaktır.

EK: 78

İşte sessiz çoğunluk!

ANAP lideri Mesut Yılmaz'ın çok isteyip bir türlü duyamadığı sessiz çoğunluğun sesi Körfez depreminde korollaştı.

Korodaki **AKUT**'cu sesi yankılandı bütün Türkiye'de. Gençliğin sesi yükseldi. Bölgede hem gazetecilik yapıp hem de kurtarma çalışmalarına katılan genç gazeteci arkadaşlarımızın veyansını işitildi.

İlk kez bilim adamının sesi gürledi bu ülkede.

Ve de ilk kez yeni insanlar konuşmaya başladı. Ağa laf yapan megalomana değil konusunu bilene uzandı mikrofonlar.

Çıkar çevrelerinin eskiden pek bir gür çakan sesi parazitlendi.

Elektronik medyanın yarattığı modern ortamda yeni dünyanın bireylerinin sesi duyulmaya başladı.

Bugün başka bir Türkiye var artık. Ve başka insanlar konuşuyor.

Ehven-i şercilerin anlamadığı bir dilden. Bu ülkede Soğuk Savaş taşıya etineye kamarı olanların sesi yükseliyor.

Mesut Yılmaz'ın sesini duyamadığı sessiz çoğunluğun Türkiye'sinde bugün **AKUT**'cu seçime girse mevcut partilerden daha fazla oy alır.

Bugün yüzde 20'ye **'başarı'** diyenler, siyaseti hep Soğuk Savaşın ürünü küstahlık, nobranlık ve insana saygısızlık olarak gördüler yıllarca. **'Teşkilat sağlamsa siyaset tamam'** sandılar. Oysa siyasi taban sürekli kaymaktaydı ayaklarının altından. Onlar, günlerini gün ettikden füküs ofetlerden ses duymaya çalışırken siyasi taban kendi toplum projesini şekillendiriyordu.

Bakıyorum da bugün ağızlarını açacak halleri kalmamış.

Ve de yenisinin eskisinden hiçbir farkı yok.

Örnekleri ortada. Kendisini siyasetini ispatlamadan Başbakan Yardımcısı olmuş. Binlerce can alan faciada devleti işletmemiş bir hükümetin en aktif mensubu. İstila edeceği yerde **'Eleştiri yapan vatan hainidir'** diyor. Vatan haini edebiyatına sığınacak kadar demode. Oysa siyaset, dans pistinde çaçaça

şarapyonluğuna benzemiyor! Siyaset pisti dans pistinden çok daha kaygan. Hele bugünün dünyasında.

★ ★ ★

Elektronik postaya düşen satırlara bakıyorum, 17 Ağustos Demokrasi Partisi kuralım önerileri düşüyor ekrana.

Ve yüzlerce mesaj ulaşıyor bütün bunları unutmayacak olanlardan, affetmeyenlerden. Şöyle demek bu ülkede modern toplumu talep edenler:

Biz T.C. vatandaşları olarak **insanca yaşamak istiyoruz**. Aklimızı kullanarak **bilin ve teknolojinin nimetlerinden yararlanarak yaşamak istiyoruz**.

- Cehalet, vurdumduymazlık ve çıkarıcılıkla işini iyi yapmayanları, canımıza, sağlığınıza, maddi varlığınıza ve **geleceğimize kıyanları** affetmiyoruz.

- **Yalan ve eksik eğitimle bilgisiz insanlara** diploma verenleri affetmiyoruz.

- Bizim can güvenliğimizden sorumlu kamu görevlilerinin işkence yapmasını affetmiyoruz.

- Çeteleri ve çetelerle işbirliği yapanları affetmiyoruz.

- Bizim gerçekleri öğrenememiz engel olanları affetmiyoruz.

- Herkes kendi sorumluluğunun, kendi işinin gereğini yerine getirdiği zaman, aklın ve bilimin ışığında çalıştığımız zaman toplum olarak **onurlu ve uygar** olabiliriz.

- Çoğumuz bunu yapmaya çalışıyoruz. Toplumun her katmanında, kamu görevlerinde ve politikada yükselmenin ve itibarın tek ölçüsünün işini layıkıyla yapmak olması gerekir.

- Bunun yerine adamı kayırmaya, çıkar ilişkilerine, kısa vadeli hesaplara bulaştığımız, bunların kamu çıkarının ve **bilim-teknolojinin önüne geçmesine göz yumduğumuz için kendimizi de affetmiyoruz**.

- **Çalışacağız**.

Biz bir **cehalet ve çıkar ortaklığı** değiliz. **Onurumuzla ve aklımızla** yaşayacağız.

GÖZ YUMMAYACAĞIZ.

Mesele bundan daha açık biçimde ifade edilebilir mi?

Hürriyet gazetesi, 05.09.1999

Kuşak değişimi

HALUK ŞAHİN

“Büyüyünce ne olacaksın, yavrum?”

Çok masum görünen ve her gün milyonlarca kez sorulan bu soru aslında

toplumsal değer sistemindeki değişimlerin ibrelerinden biridir.

“Paşa olucam!”

“Mühendis olucam!”

“Futbolcu olucam!”

Verilen yanıtlar toplumda yükselmekte (ve düşmekte) olan meslekleri, daha da önemlisi ‘rol modellerini’ yansıtarak, göründüğünden çok daha anlamlı işaretler verirler.

Son haftalarda “Büyüyünce ne olacaksın?” sorusuna “Jeolog ya da jeofizikçi olacağım,” diye yanıt veren çocukların sayısının çok arttığına eminim.

Uzun yıllardır ilk kez, bir bilim dalının mensubu olmak rağbet gören rol modelleri arasına giriyor. Yerini dibiyle ilgili sondajlar yaparak, sismograf verilerini inceleyerek, matematiksel modeller geliştirerek dağda bayırda, rasathanede geçirilen bir hayat... Son 20 yılın köşe dönme, vur-patlâsın-çal-oynasın, nerede-akşam-orada-sabahçı hedonist rol modellerine hiç uymayan bir yaşam biçimi...

Türkiye’nin bir dönemine damgasını basan hoyrat bencilik çağı galiba bosa eriyor. Amerikalılar 1980’li yıllara ‘The Me-decade’ yani ‘Hep Ben Önyılı’ adını takmışlardı. Bizimkinde de ‘Hep Bana’ ya da ‘Keyfim Bilir’ onılı adını verebiliriz.

AKUT’çu gençlerin yükselişi de aynı değişimin işaretidir. ‘Keyfim bilir’ini yerini daha toplumcu ve insani değerler almaya başlıyor.

Her türlü konuşmayı ve düşüncüyü bastırarak kadar gürtlütlü diskoların yerini, kitapların da bulunduğu sessiz kafelerin almaya yüz tutması da belki bu önemli değişimin ipuçlarından biriydi.

Gençlerin hayata bakışları, beklentileri, yarına ilişkin planları değişiyor. Bunun bir ‘kuşak değişimi’ anlamı taşıdığına da öne sürebiliriz.

★★★

Toplumda rağbet gören rol modellerinin belirlenmesinde medyanın çok önemli bir ağırlığı olduğu yadsınamaz. Çocuklar çeşitli meslekler ve yaşam tarzlarıyla ilgili ilk izlenimlerini medyadan alıyorlar. Özlem ve beklentilerini o izlenimler üzerine bina ediyorlar.

Bu yüzden medyanın İstanbul ve Ankara’nın 300-500 kişilik dar ve tükenmiş çevrelerinin duvarlarını aşip onun ardındaki ‘taze’ başarılı insanları bulması ve ‘Bakin böyle insanlar da var!’ demesi büyük önem taşıyor.

Bu ülkede dünyaca sayılan jeolog ve jeofizikçilerin bulunduğunu öğrenmek için ille 7.4 şiddetinde bir deprem mi gerektirdi?

Medyanın işi, çok güncel ve hatta gününbirlik gelebilir insana. Ancak, yarının tohumlarının da bu sayfa ve ekranlarda atıldığını unutmamız.

haluks@kanald.com.tr

EK: 80

EK: 81

AKUT ve gençlik

Gençlerimizle övünmeyi, gururlanmayı, umutlanmayı özlemişiz... AKUT’a gösterdiğimiz büyük ilginin ve sevginin altında kuskusuz biraz da bu özlem yatıyor. Pekî ama neden her alanda AKUT gibi başarılı, ağırbaşlı, özverili gençlik gruplarımız yok... Neden gittiği yerden ses getiren gençlerimizin sayısı bir elin parmaklarını aşmıyor?

Bunun başlıca nedeni devletin bir gençlik politikasının olmayışıdır... Aslında devletin gençlik politikası vardır. Ama bu gençlik politikası gençlerin kendilerini yetiştirmesi, örgütlenmesi, ülke düzeyini ve çağı aşmasına dönük destekleyici politika değildir. Ya nedir?

Şudur... Liselerde ve özellikle üniversitelerde gençlerin izlenmesi... Eğer örgütlenmeye çalışıyorlarsa derhal dağıtılması, genç yasta ezilmesidir.

Devletin en büyük korkusu gençlerin ülke meseleleriyle ilgilenmesi, üzerinde düşünmesi, düşüncelerini söylemesi, her türlü soyguna, vurguna, çürümüşlüğe karşı çıkmasıdır. Devletin politikası gençleri korkutmak, bir araya gelmelerini önlemek, ülke meseleleriyle ilgilenmekten onları alıkoymaktır.

Eğer hâlâ ülkesine ve halkına sahip çıkmaya yeltenenler olursa... Bunları illegal örgütlenmelerle itmek... Onları yasadışı örgütler içinde topladıkları sonra devlet güçlerini ve ceza yasalarını tepelelerine indirmek.

Bizim üniversiteye girişimiz 1964 yılıdır... Aradan geçti 35 sene... Bu 35 senede izlenen gençlik politikasının ana eksenini hep bu olmuştur.

Gençliğe bu ülkenin geleceği olarak bakılmaz. Gençliğe hep korkuyla bakılır. Çünkü gençler yüreklerinden gelen doğal sesle toplumsal alanda hep iyiyi, güzeli, doğruyu isterler. Türkiye’ye son yıllarda egemen olan yağmacı, talancı, kapkaççı, üçkağıtçı katmanların en büyük korkusu temiz ve yürekli gençliktir. Ve ülkenin gençlik politikasına bu korku egemendir. Saplandığımız çıkmazların temelinde gençliği ezme, onların temiz duygularını öldürmeyi hedefleyen ucuzcu ve günahkar politikalar yatar.

AKUT la övünüyoruz... Her alanda AKUT’ları olunsun istiyoruz. Bunun olması için toplumsal sağduyuyu ise bir türlü ortaya koymuyoruz.

Yazık günah... Hem gençlerimiz... Hem ülkenin yarınlarına...

↑ Milliyet gazetesi, 12.08.1999

← Radikal gazetesi, 25.09.1999

5. Bölüm

MİLLİ GÜVENLİK AKADEMİSİ EĞİTİMİM ve ÖTESİ

Milli Güvenlik Akademisi'ne kabul edilen ilk Sivil Toplum Örgütü lideri ve 55. dönem müdavimlerinden biri olarak, burada kazandığım bilgi birikiminin hayatımın her alanında kullanılabileceğim eşsiz bir fırsat olduğunu düşünüyorum. Burada geçirdiğim süre içerisinde, ulusal ve uluslararası ölçekteki olaylar, olgular arasındaki bağları, analitik ve kavramsal düşünme becerileri ile kavramayı, değerlendirmeyi ve bu verilerden sonuç çıkarmayı öğrendim. (Ek: 82)

Konuları disiplinler arası bir metodoloji ile derinlemesine irdeleyerek, yaşadığımız dünyayı ve zamanı artık çok daha iyi anlayabildiğimi ve ilk bakışta birbirleriyle ilişkisiz gibi görüncedahi, gelişmeler arasındaki bağlantıları çok daha sağlıklı kurabildiğimi düşünüyorum. Bunda en önemli payın, yılların tecrübesi ile büyük bir bilgi envanterinin çok iyi hazırlanan bir eğitim-öğretim programı çerçevesinde 5 ay içine sığdırılarak, disiplinler arası bir metodoloji ile gerektiğinde makro gerektiğinde mikro ölçekli olarak aktarılması olduğunu düşünüyorum. Bu çerçevede, her gün derin bilgi birikimleriyle konularında uzman son derece kıymetli hocaların, küreselleşen dünyanın farklı bir penceresinden görünenleri, tamamen özgür ve serbest bir fikir zenginliği ile paylaşımları da, öğretimin yanı sıra ayrı bir zihinsel eğitim fırsatı oldu benim için.

Bu kadar çok konunun bu kadar kısa süreye sığdırılmasının pratik olarak ne kadar zor olduğunu, bu en üst düzey eğitimi alma fırsatını yakalamış ve şu beş ay boyunca, üniversite sıralarındayken bile bu kadar çalışmak zorunda kalmayan müdavim arkadaşlarımda da kabul edeceğini düşünüyorum. Ancak bütün zorluğuna rağmen hepimizin hayatında bir dönüm noktası olan, bu bir anlamda aydınlanma sürecimizin bize kazandırdığı değer-

lerin ve ülkemiz ve dünya hakkındaki açılımların, bundan sonraki hayatımıza çok daha doğru ve bilinçli bir yön vereceğini biliyorum.

Milli Güvenlik Akademisi'nin, genç Cumhuriyetimizde yarım yüzyılı aşan birikimiyle, ülkemizin sivil ve asker bürokratlarını yükledikleri ve gelecekte yüklenecekleri önemli sorumluluklara hazırlamak amacıyla büyük fedakârlıklarla yürüttüğü bu programın, eldeki maddi ve manevi imkânlar en iyi şekilde kullanılarak çok daha geniş kitlelere yayılması gerektiğini düşünüyorum. Vatanını, milletini seven ve yurdu için üst düzeyde sorumluluk almak isteyen her Türk vatandaşının mutlaka bilmesi, öğrenmesi gereken konuların ve geliştirmesi gereken düşünce modellerinin öğretildiği bu Akademi'den yetişen bürokratlarımızın, Atatürk İlke ve İnkıpları'nı sadece kâğıt üzerinde teorik, kronolojik bilgi olarak değil, aynı zamanda özüne inerek içselleştireceğini, vatandaş olmanın sorumluluklarını en iyi şekilde kavrayacağını, çevresine de bu öz bilgileri aktarmak için elinden geleni yapacağını ve alacağı her kararda doğru analizler ve çıkarsamalar yapacağını düşünüyorum.

Her modern toplum gibi, bizim de en çok ihtiyaç duyduğumuz Milli Güç unsuru, ülkesinin hassasiyetlerini doğru değerlendirebilen, vatanının menfaatlerini her şeyin üzerinde tutan ve gerektiğinde en büyük fedakârlıklardan bile kaçınmayacak şekilde yurt ve insan sevgisi ve bunu taşıyabilecek sorumluluk duygusu ile yetişmiş bireylerdir. Bütün toplumlar vatandaşlarını benzer düşünce ile yetiştirir, çünkü geçmişte olduğu gibi gelecekte de en büyük güç insan gücü olacaktır. Sahip olduğumuz ve olabileceğimiz bütün güçler, ekonomik, politik, askeri veya sosyo-kültürel, hangisi olursa olsun, ancak eğitilmiş zihinlerin elinde tam potansiyeliyle değerlendirilebilir. Milli Güvenlik Akademisi, uzman kadrosu, büyük deneyimi ve her alana ulaşabilen kaynaklarıyla, ülke yönetiminde önemli pozisyonlara aday herkesi, konumuna ve önceliklerine göre rahatlıkla özgün hazırlanmış bir oryantasyon sürecinden geçirebilir. Böylece bu kişilerin, yetki ve sorumluluk alacakları alanlarla ilgili ülkemizin her türlü hassasiyetini burada detaylarıyla öğrenip, aktif görevlerine bu süreçten sonra katılarak, ülkemize ve milletimize çok daha fay-

dalı olabileceği görüşündeyim.

Milli Güvenlik Akademisi gibi büyük bir birikime sahip köklü bir kurumdan mümkün olduğu kadar çok faydalanmak ve onun yaratacağı katma değeri en üst seviyede topluma geri döndürebilmek için, kamu yönetiminin değişik yerlerinde görev alanlardan tutun da, medyada toplumun yakından takip ettiği fikir önderlerine ve gazetecilere, ülkemizde çok başarılı işler yapan sivil toplum örgütü liderlerine, özel sektörün başarılı yöneticilerine, hatta milletvekilliği ve bakanlık gibi çok büyük bir sorumluluğu taşıyan seçtiğimiz liderlere dek, devlet yönetiminde ve toplumsal hayatımızda sorumluluk alan herkesin bu tür bir eğitimden geçmesinin ülkemiz için çok faydalı olacağını değerlendirmekteyim.

Özellikle yurdumuzun dört bir yanından ve değişik seviyelerde eğitim ve farklı sosyo-kültürel yapılardan gelen milletvekillerimizin, geçmişlerindeki kişisel kariyerlerinde özel bir ilgileri olmadığı taktirde, milli güvenlikle ilgili konularda kulaktan dolma, medya haberleri ve parti politikaları haricinde detaylı ve disiplinler arası bir bilgiye sahip olma olasılıkları oldukça düşüktür. Bu durumda, ülke menfaatleri konularında kritik karar verme yetkisinde olan yasa yapıcı milletvekillerimizin sahip oldukları erkle, bütün iyi niyetleri, samimiyetleri ve yurt sevgilerine rağmen, bilgi eksikliğinden dolayı zaman zaman birtakım gecikmeler, sorunlar hatta tehditler yaratabileceği ortadadır.

Ülkemizin değişik seviyelerdeki yöneticilerinin, karar alma süreçlerine aktif olarak girmeden önce, Devletin milli güvenliğini ve milli güvenlik siyasetini ilgilendiren konularda en iyi biçimde yetiştirilmesinin, kurumsal bakış açılarının ve Devlet politikalarının eşgüdümlü ve etkin olarak sürdürülmesinde ve bu politikaların taze, heyecanlı ve yeni beyinlerin katılımıyla geliştirilmesinde çok faydalı olacağını düşünüyorum. Aksi taktirde deneme yanılma yoluyla öğrenilen Devlet politikaları, hem uluslararası alanda bizi zor duruma sokacak, hem de zaman, para ve sosyal kayıplarla kabul edemeyeceğimiz fırsat maliyetleri doğuracaktır. Siyasi Partilerin kendi parti politikalarını, Devletin milli politikaları ile karşılıklı bir iletişim ve etkileşim ortamında değerlendirme ve ortak akılla, ulusal menfaatler çerçevesinde doğ-

ru bilgiyi geliştirme fırsatları için en uygun yerin Milli Güvenlik Akademisi olduğunu düşünüyorum. Burada hazırlanacak, ihtiyaçlara ve katılımcıların koşullarına bağlı olmak kaydıyla birkaç günden, birkaç aya kadar sürecek eğitim-öğretim programlarıyla, her seviyedeki karar vericilerimizin görev yerlerinde, çağımızın hızlı, değişken koşulları ve beklenmedik gelişmeleri karşısında alternatif stratejileri ve düşünce modellerini büyük bir verimlilikle üretebileceklerini değerlendiriyorum.

Bu işbirliğinin bir diğer yararı olarak da, ülkemizin dört bir yanında görev alacak seçilmiş yöneticilerimizin, Akademi’de kuracakları ilişkilerinin ve dostluklarının, geleceğe dönük çok doğru imkânlar ve fırsatlar yaratacağını düşünüyorum. Birbirleriyle eşgüdümlü çalışabilen liderler ve yöneticiler, arzu edilen gelişmeyi çok daha hızlı ve etkin yapabileceklerdir.

Siyasi partilerin meclisteki temsilcileri olan milletvekillerimizin muhakkak ki çok iyi yetişmiş danışmanları ve uzmanları vardır ve herhangi bir kritik karar öncesinde onların fikirleri ve öngörülleri alınmaktadır. Ancak ülkemizin milli güvenliği ve milli güvenlik siyaseti konularında en üst düzey eğitim kurumu olan Milli Güvenlik Akademisi’nde kişisel eğitim almış olanların, Akademi’yle doğrudan oluşturacakları organik bağın, kişisel karar süreçlerinde dolaysız bir etkileşim ve işbirliği fırsatı yaratacağı düşüncesiyle uygulamada hız ve bilgi açısından büyük bir verimlilik getireceğini tahmin ediyorum. Karar vericilerin kullanacağı bilgi kaynaklarının sürekli değişen dünya koşullarına her an adapte olabilecek bir dinamizm ve verimlilikle hazır tutulması ve sürekli takip ve geri bildirimle güncellenmesi ve nihayetinde de karar mekanizmalarındaki bu verim artışının ülkemize etkin bir milli güç unsuru olarak geri dönmesi arzulanan ve beklenen sonucu yaratacaktır.

Bilginin paylaşılması ve doğru kaynaklara yönlendirilmesi, insan aklının sınırsız yaratıcılığı ile her zaman katma değer üretir. Bu eğitimlerin seçilmiş karar vericilere aktarılmasının da benzer şekilde şu anda öngöremediğimiz çok farklı olumlu açılımlara vesile olacağına inanıyorum. Kendi adıma, Yönetim Kurulu başkanlığını sürdürdüğüm AKUT-Arama Kurtarma Derneği’nin geleceğe dair projelerinde bile, burada aldığım bilgiler

ışığında arkadaşlarımla yapacağımız değerlendirmeler ve burada kazandığım dünya görüşü ve ülke hassasiyetleri, yol gösterici ve sınırları belirleyici olacaktır. Aynı durumun çeşitli kurumlardan gelen arkadaşlarım için de geçerli olacağına eminim.

Bu bakış açısıyla, seçilmiş karar vericilerimizin bu tür bir özel eğitim-öğretim programını takip etmelerinin, hem kendileri hem de onlardan hizmet bekleyen vatandaşlarımız için çok olumlu değişim, dönüşüm fırsatları yaratacağını düşünüyorum. Bugünün teknolojisi ve iletişim imkânları ile rahatça ulaşabileceğimiz ham verilerin süzülerek ve yorumlanarak, kararlara ve uygulamalara zemin hazırlayacak işlenmiş veriye ve üretilmiş yorumlara dönüşümü ile elde edilen rafine bilginin, ulusumuzun hayatında değişim ve fırsat yaratacak şekilde kullanılabilmesi ve yönlendirilebilmesi için, bilgiyi üreten olarak Milli Güvenlik Akademisi'nin ve uygulayan olarak da seçilmiş karar vericilerimizin işbirliği çerçevesinde bir sinerji yaratılmasının, ülkemize en büyük hizmetlerden biri olacağını değerlendirmekteyim.

Çağımızın en önemli ve değerli kaynağı olan bilginin nasıl yönetileceğini ve yönlendirileceğini bilen karar vericilerimizin, Atatürk'ün gösterdiği ülküde, Cumhuriyetimizi çağdaş medeniyetler içerisinde layık olduğu yere süratle taşıyabileceklerine inancım tamdır.

Ankara'da devam ettiğim bu çok özel eğitim sürerken, bryandan da öğrendiklerimi, AKUT'taki arkadaşlarımla zaman zaman paylaşmaya özen gösterdim. 26 Ekim 2003 tarihinde AKUT üyeleri iletişim grubu listemize aşağıdaki yazıyı yolladım;

Arkadaşlar merhaba,

Bildiğiniz gibi 1 Ekim 2003 tarihinden itibaren, Milli Güvenlik Kurulu Genel Sekreterliği bünyesinde, Milli Güvenlik Akademisi'nin 55. dönem müdavimi olarak Ankara'da bulunuyorum. Öğretime katılan diğer Silahlı Kuvvetler mensupları ile kamu yönetiminde görevli üst kademe yöneticileriyle birlikte, Milli Güvenlik konularında bilgi ve planlama becerisi kazanmak, asker ve sivil müdavimler arasındaki koordinasyon ve işbirliği ruhunu pekiştirmek amacıyla

oluşturulan, dünya, çevre ülkeler ve Türkiye'nin ekonomik, politik, sosyo kültürel ve askeri konuları Milli Güvenliğimiz açısından incelenerek, dünya ve ülke güvenliğini ilgilendiren ve etkileyen meseleler, milli menfaatlerimizin korunması, milli gücümüzün tespiti ve değerlendirilmesi ve memleketin topyekün savunması ile ilgili, akademik seviyede eğitim ve öğretim alıyorum.

1952 yılından bu yana 55 dönemdir gerçekleştirilen söz konusu eğitimlere ilk kez bir Sivil Toplum Örgütü lideri olarak kabul edilmemin AKUT için ve AKUT'u vareden, hiçbir karşılık beklemeden gönüllülük ilkesi ile yıllardır insan hayatı kurtarmak adına büyük bir özveri ve fedakârlıkla çaba gösteren bizler için ne kadar önemli ve değerli olduğunun hepimizin farkında olduğunu düşünüyorum. Bu arada katıldığınız her arama ve/veya kurtarma görevinde, aranızda olamasam da yüreğim sizlerle atıyor, heyecanınızı ve coşkunuzu uzaktan da olsa paylaşıyorum.

Buradaki son derece kıymetli hocalar ve benim gibi kursa katılmış olan müdavim arkadaşlarımla birlikte, bu çok önemli fırsatı ve ayrıcalığı en iyi şekilde değerlendirebilmek ve büyük önderimiz Atatürk'ün kurduğu Türkiye Cumhuriyeti'nin çocukları olarak, Cumhuriyet'e, devletimize ve milletimize karşı sorumluluklarımızı en iyi şekilde öğrenmek ve gereğini yerine getirmek konusunda elimizden gelen gayreti gösteriyoruz. Buradaki günlerimde, arkamda büyük bir manevi güç olarak duran sizleri temsil ettiğimin farkında, bu önemli sorumlulukla hareket ettiğimi bilmenizi isterim.

AKUT'un kuruluş amacı olan misyonumuzda şu cümle yazar;

“Dağ ve diğer doğa koşullarında meydana gelen kaybolma ve kaza olaylarında, deprem, sel gibi doğal afetlerde, büyük kazalarda ve yetkin olduğu tüm koşullarda, tamamen gönüllü olarak, amatör bir çalışma ve profesyonel bir yaklaşım ile, başı dertte olan herkes için, en kısa sürede yanlarına ulaşmak, yardım için gereken en uygun koşulları yaratmak, doğru arama ve kurtarma çalışması yaparak, kazazedelere temel ilk yardım desteğini sağladıktan sonra emniyetli ortam koşullarına nakillerini sağlamak ve bu tür olaylarda can kaybını en aza indirmek derneğimizin temel

amacıdır.”

Bu amacı gerçekleştirirken yapacağımız çalışmalara ilave, Dernek tüzüğümüzün “6.” maddesinin “J” bendinde şu ifade yer alır;

“Dernek, amacını gerçekleştirmek için yapacağı iş ve işlemlerde Atatürk İlke ve İnkılaplarına bağlı olacak ve siyasetle uğraşmayacaktır.”

Buradan hareketle, Atatürk İlke ve İnkılaplarına bağlı olmak, her Türkiye Cumhuriyeti vatandaşının olduğu gibi, her AKUT üyesinin de vazgeçilmez sorumluluğu, hatta sıklıkla dernek içinde dile getirdiğimiz gibi, sorumluluk duygusu olan, bilinçli, yurtsever AKUT üyelerinin ve AKUT’un gerçek misyonunun bile önünde görevidir.

Bu cümlelerin anlamı bizler için açıktır. AKUT, Atatürk’ün kurduğu Cumhuriyet’e ve onun biraraya getirip bir ulus yaptığı bu halka kendi konularındaki bilgi birikimi ve deneyimi ile hizmet etmekle yükümlüdür. Bunu yaparken de hiçbir siyasi görüşün, partinin, ideolojinin, politik vizyonun kurumsal izleyicisi veya destekçisi olamaz. Burada açık olarak anlaşılması gereken kritik nokta şudur ki;

“Atatürkçülük”, “Atatürk İlke ve İnkılapları” ve “Ulusal Menfaatler” birer siyasi ideoloji değil, nefes aldığımız hava ve içtiğimiz su gibi doğal olarak varoluşumuzun temel sebebi ve Cumhuriyetin üzerine kurulduğu Türkiye Cumhuriyeti Anayasası ile de güvence altına alınmış temel kavramlardır. Bizler de sadece bu temel kavramlar çerçevesinde kalmak koşulu ile, varlık sebebimiz gereği Atatürk İlke ve İnkılapları’na ve Türkiye’nin ve Türkiye Cumhuriyeti vatandaşlarının Ulusal Menfaatleri’ne sonuna kadar bağlı kalarak hareket etmekle yükümlüyüz.

Yukarıdaki bölümü daha önceki bir yazımdan aldığım için muhtemelen hatırlayacaksınız. Girişi böylece yaptıktan sonra, sizlerle, zaman zaman buradaki “kendimi geliştirme” sürecinde öğrendiğim ve bir Türkiye Cumhuriyeti vatandaşı olarak hepimizi en az eşimiz, işimiz, evladımız kadar ilgilendiren - ilgilendirmesi gereken konuları paylaşmak istiyorum.

Her devlet vatandaşı ile varolur, bunun için de vatandaşın ona sahip çıkması, koruması, kollaması, geliştirmesi,

yüceltmesi gerekir. Yoksa herkes kendi bireysel dünyasına kapanır ve dışarıda ne olursa olsun ben işime bakarım derse, gün gelir dışarıda olanlar onu da içine çeker; bu sadece bir zaman sorunudur. Birbirine sıkı sıkıya bağlanmış bireylerden oluşan bir toplumun gücü, tek tek bireylerinin gücünün toplamından kat be kat fazladır.

Bu yazımda ilk olarak, temel konular olan Milli unsurlardan ve tanımlardan bahsetmek istiyorum. Aslında bunları piyasada satılan kitaplarda veya internet'te bir araştırma sonucunda bulmak hiç de zor değil, ancak derli toplu olması açısından faydalı olacağını düşünüyorum.

Önce coğrafya'nın öneminden işe başlayalım. Devletler, coğrafi çevrenin eseri olarak kabul edilir. Coğrafi çevre, ülkelerin milli menfaat ve milli hedeflerinin tesbitinde temel dayanaktır. Devletin coğrafyasına ait tüm unsurlar "Coğrafi Gücü" oluşturur.

Milli İrade; Devleti kuran irade.

Milli Menfaat; Devletin bekası ve güvenliği ile milletin refahını sağlamak için ulaşılmaması ve korunması gereken amaçlardır. Bu amaçlar, milli hedef ve milli siyasetin saptanmasında bir başlangıç noktasıdır.

Milli Hedef; Elde edilmesi halinde milli menfaatlere ulaşmamızı sağlayan sonuçlardır.

Milli Güç; Bir devletin milli menfaatlerini sağlamak ve milli hedeflerini elde etmek için kullanabileceği insan gücü, coğrafi, ekonomik, askeri, politik ve idari, psiko-sosyal ve bilimsel / teknolojik güçlerden oluşan maddi ve manevi unsurların toplamıdır.

Milli Güvenlik; Devletin Anayasal düzeninin, milli varlığının, bütünlüğünün, milletler arası alanda siyasi, sosyal, kültürel ve ekonomik dahil bütün menfaatlerinin ve ahdi hukukunun, her türlü dış ve iç tehdit ve risklere karşı korunması ve kullanmasıdır.

Milli Siyaset; Milli Güvenliğin sağlanmasında ve milli hedeflerin elde edilmesinde uygulanacak genel hareket tarzlarıdır. Milli siyaset kısa, orta ve uzun vadeli olarak tespit edilip tatbik edilir.

Milli güvenliğin tarifinde sözü edilen "Anayasal düzen, milli varlık, milli bütünlük, menfaatler ve ahdi hukuk" un-

surları, devletin hayati önemi haiz milli değerleridir. Devletin hayati önemi haiz değerleri olarak, devletin sosyo-ekonomik, siyasal ve fiziki olarak var oluşu ve milli hedeflere ulaşmasını sağlayan en önemli ilkeleri kastedilmektedir.

Bu, “hayati önemi haiz milli değerleri” şunlardır;

(1) Anayasal Düzen:

Anayasanın temel ilke, esas ve hükümlerine göre kurulmuş olan düzendir. Buradaki “düzen” tabiri, devletin ana kuruluş yapısını kapsamakta olup, 1982 Anayasası’nın, özellikle Birinci Kısım “Genel Esaslar” ve Üçüncü Kısım “Cumhuriyetin Temel Organları”nda, egemenlik (hükümlerlik), siyasal bağımsızlık, devletin mevcudiyeti ve rejimin hayatta kalması (hayatıyet) olarak belirtilmiştir.

(2) Milli Varlık:

Milli varlık kavramı “Devletin kendi hayatıyetini”, kara, deniz ve hava

sınırları ile bunlara bitişik ve devletler hukuku esaslarına göre devletin hüküm ve tasarrufuna giren ekonomik ve stratejik alanları da içine alan hükümlerlik alanlarını (vatan), bunların sahip bulunduğı her türlü kaynak ve zenginlik gibi ekonomik kıymetleri, bu sahalarda yaşayan insan varlığını (millet), bu insanların varoluşlarından beri yarattığı, sahip olduğı kültür ve tarih gibi maddi ve manevi değerleri, bu insanlarda teşekkül eden milli şuur, milli birlik ve beraberlik ruhu ile finans dahil ekonomik, sosyal, kültürel, bilimsel, teknolojik, askeri ve diğeri sistem ve birikimlerin tümünü kapsamaktadır.

(3) Milli Bütünlük:

“Bütünlük” ya da “milli bütünlük” kavramı, “toprak bütünlüğü” ile beraber, esas olarak; milli varlığın açıklanmasında belirtilen manevi değerlerden milli şuuru, yani kültür şuuru, milli birlik ve beraberlik ruhunu, milli ahlak ve fazilet değerleri gibi milli bütünlüğü sağlayan değerleri de kapsamaktadır. Milli bütünlüğün sağlanması ve korunması; bu değerlerin milleti teşkil eden bütün fertler tarafından benimsenmesi ve ortak tavırlar şekline getirilmesiyle mümkündür.

Anayasanın başlangıç bölümünde de ifade edildiğı gibi, Türk vatandaşlarının milli gurur ve iftiharlarda, milli sevinç

ve kederlerde, milli varlığa karşı hak ve ödevlerde, nimet ve külfetlerde ve millet hayatının her türlü tecellisinde ortak olduğu, birbirinin hak ve hürriyetine kesin saygılı, karşılıklı içten sevgi ve kardeşlik duygularıyla; Türk milletinin geçmişine, devletine, milletine, kültürüne, geleceğine bağlı, her zaman her yerde bunu benimsemiş olarak hareket etmesinin, bu konulardaki sorumluluklarını müdrik olmasının sağlanması ve bu hasletlerin her türlü tehdide karşı korunması, milli bütünlük kavramının esasını teşkil etmektedir.

(4) Uluslararası Alanda Siyasi, Sosyal, Kültürel, Ekonomik Dahil Bütün Menfaatler :

Menfaat terimi; kazanç, yarar, çıkar anlamında olup, buna göre de, milli menfaat; “Milli güvenliğin sağlanması ve milli hedeflere ulaşılmasını doğrudan veya dolaylı olarak etkileyen olumlu kazançlardır” şeklinde tanımlanabilir. Dünyadaki her siyasi kuruluş, sistem veya devletin; kendi siyasi, askeri, sosyal, bilimsel, ekonomik, kültürel ve tarihi gücüne göre bir etki ve bir de ilgi alanı vardır. Etki ve ilgi alanlarıyla ilişkiler de, devletten devlete değişik boyut ve karakterdedir.

(5) Ahdi Hukuk:

Devletler umumi hukuku kurallarına göre ahdi hukuk; bir devletin var olması, bağımsızlığı, hükümrانlık hakkı, sınırları hakkında bir veya birden fazla devletle birlikte yaptığı ve karşılıklı beyan ve kabulleri ihtiva eden anlaşma veya antlaşmalarla gerçekleşen hukuktur.

Ahdi hukukun temel unsurları, bağımsızlık ve hükümrانlık haklarıdır. Bunları düzenleyen her türlü belge, karar ve diğer tasarruflar, bir devletin ahdi hukukunu teşkil eder. Türkiye Cumhuriyeti’nin bağımsızlık ve hükümrانlığını belirleyen Lozan ve Montrö Antlaşmaları, denizlerde hükümrانlık haklarını belirleyen ve deniz hukukuna giren komşu devletlerle yapılmış antlaşmalar, yargı konusunda yapılmış antlaşmalar, tüm Avrupa devletlerinin katıldığı Helsinki Antlaşması, Türkiye’nin ahdi hukukuna dahildir.

Sevgili arkadaşlar, bu konularla zaten değişik ortamlarda, lise eğitiminde, erkek gönüllülerimiz askerlik görevi sırasında, gazetelerde, televizyonlardaki tartışma programlarında defalarca karşılaştınız, sizlerden ricam, toplum olarak

yeterli önemi vermediğimiz bu son derece önemli tanımların üzerinde daha ciddiye alarak düşünmeniz. Cumartesi günü İstanbul'da olacağım, akşamüstü uygun bir saatte biraraya gelebilirsek bu konular üzerinde daha detaylı sohbet ederiz.

Konuyu kapatmadan aşağıdaki bölümü de yukarıdaki konuları iyice kavradıktan sonra, sakın bir şekilde okumanızı ve üzerinde düşünmenizi rica ediyorum.

MİLLİ GÜVENLİK SİYASETİNİN ESASLARI:

Türkiye'ye yönelik iç ve dış tehdit ve risklere karşı, Milli Güvenlik kavramı tarifinde yer alan devletin hayati önemi haiz değerlerinin; korunması ve kollanması, Türkiye'nin milli güvenlik siyasetinin yasal parametrelerini oluşturmaktadır.

T.C. Anayasası'nda yer alan "Yurtta Sulh, Cihanda Sulh" ilkesi Atatürk döneminin mirasıdır. Bu ilke ile Türkiye; bölgesinde barışçı ilişkileri kurmak, istikrarı sağlamak ve barış içinde bir ortamda sosyo-ekonomik kalkınmayı gerçekleştirmeyi milli hedefler olarak saptamıştır.

Türkiye bu hedeflerine, komşuları ile mevcut sorunlarını barışçı bir ortamda ve karşılıklı müzakerelerle çözmek, bağımsızlık, egemenlik, toprak bütünlüğüne ve hak eşitliğine saygı ve içişlerine karışmamak ilkeleri çerçevesinde siyasetlerini belirlemektedir. Türkiye'nin barışçı yaklaşımlarına rağmen, Türkiye'ye karşı hasmane tutumunu sürdüren ülkelere karşı milli güvenliğini sağlama ve Türkiye'ye karşı yöneltilen her türlü tecavüze karşı koyma ve geri püskürtme azim ve kararlılığı, Türkiye'yi yöneten tüm iktidarlar tarafından ortak payda olarak kabul edilmiş olup; Türkiye'nin milli güvenlik sistemi, bu imkân ve kabiliyete sahiptir.

Anayasa'nın 5. maddesine göre, Devletin temel amaç ve görevleri; "Türk Milletinin bağımsızlığını ve bütünlüğünü, ülkenin bölünmezliğini, cumhuriyeti, demokrasiyi korumak ve kişilerin ve toplumun, refah, huzur ve mutluluğunu sağlamak" şeklinde ifade edilmiştir.

Yukarıda sözü edilen milli hedeflerin elde edilmesi suretiyle "Devletin bekası ve milletin refahı" olarak ifade edilebilecek yüksek milli menfaatlere ulaşılması da, milli güvenlik siyasetimiz tarafından güvence altına alınmıştır. Tür-

kiye'nin üniter devlet niteliği, Türkiye'nin toplumsal yapısından kaynaklanan tarihsel ve geleneksel birlik ve beraberlik ruhunu yansıtmaktadır. Bu birlik ve beraberlik, ortak bir siyasi kültürün sonucu olup; Türkiye bunu korumakta kararlıdır. Diğer taraftan, Anayasa'nın 2. ve 4. maddeleri ile teminat altına alınan laiklik ilkesi, büyük bir titizlik ve hassasiyetle korunmaktadır.

Vatandaşlarımız vicdan, dini inanç ve kanaat hürriyetine sahiptir. Ancak, Anayasa'nın 24. maddesine göre "Kimse Devletin; sosyal, ekonomik, siyasi veya hukuki temel düzenini kısmen de olsa din kurallarına dayandırma veya siyasi veya kişisel çıkar ya da nüfuz sağlama amacıyla her ne suretle olursa olsun, dini veya din duygularını yahut dince kutsal sayılan şeyleri istismar edemez ve kötüye kullanamaz." Bu husus, iç güvenliğimiz açısından da büyük önemi haizdir.

Sonuç olarak; büyük milli menfaatlerin çatıştığı ve yoğun stratejik sorunların mevcut olduğu bölgelerin odağında bir istikrar unsuru olarak yer alan Türkiye, bir taraftan milli değerlerine yönelik iç ve dış tehditlere karşı güvenliğini kararlılıkla savunurken, diğer taraftan sosyo-ekonomik kalkınmasını sağlamakta ve yüksek menfaatleri olan güven ve refaha ulaşmaya çalışmaktadır.

Sevgili arkadaşlar, son bir açıklama yapmak istiyorum; yukarıda size sunduğum konular, Atatürk'ün kurduğu Türkiye Cumhuriyeti Devletin temel unsurlarını ifade etmektedir ve Anayasa ve kanunlar ile güvence altına alınmıştır. Bu kavram ve olgular, Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin, "nefes aldığımız hava ve içtiğimiz su gibi doğal olarak varoluşumuzun temel sebebi" gibidir. Bunları lütfen siyasi yapılarla, siyaset mekanizması ile, o veya bu siyasi partinin duruşu veya görüşüyle, o veya bu hükümetin uygulamalarıyla karıştırmayın. Buradaki ana eksen Türkiye Cumhuriyeti Devletidir ve bu eksen bütün siyasi partilerden, hükümetlerden, meclisten, bakanlıklardan, bürokrasiden, uygulama aşamasına geçtiği andan itibaren insana ve insan ilişkilerine bağımlı hale gelen bu unsurların hayata yansımalarından tamamen bağımsızdır. Bu konular için ayrıca değerlendirmek gerekir, ancak AKUT, bunun yeri ve platformu değildir çünkü bu durum bizi her zaman dışında kalmaya özen göster-

diğımız siyasetin içine çeker.

Cumartesi günü görüşmek dileğiyle,
Sevgiyle kalın,
Nasuh

Milli Güvenlik Akademisi'ne kabul edilmekle çok özel bir ayrıcalığa sahip olduğumun bilincinde, burada öğrendiklerimi, AKUT'taki arkadaşlarımla paylaşmayı ve onların da bu konularda bilinçlenmelerini her fırsatta da sürdürdüm.

Bilgi ancak paylaşılırsa değeri yaşamımıza yansır...

HSBC ve Taksim'de düzenlenen bombalı terör saldırıları sonrasında, Ankara'da Milli Güvenlik Akademisi'nde eğitimde olduğum için yanlarında olamadığım arkadaşlarıma 20 Kasım 2003 tarihinde aşağıdaki mesajı yolladım;

Sevgili Arkadaşlarım,

Eğitimim dolayısıyla bulduğum Ankara'dan yaptığınız çalışmaları kalbim sizinle çarparak izledim. Büyük bir fedakârlıkla elinizden geleni yaptığınızı ve her zaman olduğu gibi vakit kaybetmeden ihtiyaç duyulduğu anda milletimizin yanında olduğunuzu uzaktan da olsa takip ettim. Akşam saatlerinde AKUT ekipleri Taksim'deki arama ve kurtarma çalışmalarını da sona erdirmiş ve patlama bölgesinden ayrılmıştır. Yarın sabah küçük bir ekip yine bölgeye gidecek ve emniyet güçleri ile birlikte çevrede bir çalışma daha yapacaktır.

Terör, hiçbir şart altında ve koşulda kabul edilecek, herhangi mantıklı bir açıklamayla ifade edilebilecek bir uygulama olamaz. Kim tarafından ve kime karşı kullanılırsa kullanılsın, batıdan doğuya, doğudan batıya, veya bir ülkeden bir başka ülkeye, nerede, nasıl ve ne kadar kullanılırsa kullanılsın, terör her zaman ve her yerde mutlaka reddedilmeli, karşısına dikilmeli ve mücadele edilmelidir. Terör hiçbir şart altında meşru kabul edilemez.

Türkiye yıllarca terörle mücadele etmek zorunda bırakılmış, teröre 30.000 kurban vermiş, hatta sınır komşuları-

mız tarafından terör belasının içine itilmiştir. Türkiye yıllar süren haklı mücadelesini sonunda kazanmış, terörizmi kontrol altına almış ve terörizme destek veren ülkeler ve gruplar dünya kamuoyunda afişe edilmiştir. Bugün dünya yeni bir sürece doğru ilerlemektedir. Bu süreç ne yazık ki hepimiz için zor ve üzücü olacaktır. Yaşadığımız coğrafyanın zorluğundan ve tehditlerinden kaçınmamız mümkün değildir. Bugün için Türkiye'nin ve Türk insanının tek çıkar yolu bütün zor günlerinde olduğu gibi Atatürk'e sırtını dayamak, bütün milli güç unsurlarını biraraya getirerek hiçbir mücadele, vicdan, ahlak ve inanç sistemine uymayan korkunç terörist saldırılara karşı milli birlik ve beraberlik duyguları içinde birarada durmaktır.

Sivillere dönük terörün amacı halkı terörize ederek düzeni bozmak, insanlar arasındaki birlik duygusunu kırmak ve onları bölmek, yapay gruplaşmalara yol açmak, insanları yıldırma ve onları herkesten ve her şeyden şüphe eder hale getirip barış, huzur ve istikrar ortamını yok etmektir. Türkiye bütün sorunlarına rağmen bulunduğu zor coğrafyada istikrarı ve güven ortamı ile örnek bir ülkedir. Bugün bu zor günleri de aşabileceğimizin tam inancında ve güveninde olarak yüzümüzü, üzerinde yaşadığımız bu eşsiz vatanın kurucusu o büyük adama dönmeli ve ortak paydamız olarak onun gösterdiği ülküde birleşmeliyiz.

Bizler bağımsızlığımız, huzurumuz ve refahımız için çok daha güçlü düşmanlara karşı çok daha büyük mücadeleleri bile başarıyla geçmiş bir milletiz. Bu zorlu süreci de omuz omuza vererek yine aşacağız. Başka saldırılar, başka ölümler, başka acılar da yaşayabiliriz, ancak ne olursa olsun bunu da aşacağımıza inancımız ve güvenimiz tam olmalıdır. Bu alçakça saldırıları düzenleyenlerin amaçlarına ulaşamamaları için, acılarımızı içimize gömerek, ama gelecekteki yine huzurlu ve düzenli günlere ancak elbirliğiyle varacağımıza inanarak birarada durmak zorundayız. Bunu yapamadığımız an teröristler amaçlarına ulaşırlar. Halkı terörize edebildiklerine ve amaçlarına ulaştıklarına inanırlar. Ve bu durum teröristlerin sadece cüretini artırmaya yarar.

Teröristlerin içerideki ve dışarıdaki bağlantılarının çöktürülmesi için Türkiye'nin ve dost ülkelerin bütün istihbarat ekipleri ve emniyet unsurları büyük bir kararlılıkla gö-

revlerinin başındadır. Bizler de onların görevlerini yerine getirebilmeleri ve bir an önce bu beladan bizi çıkarabilmeleri için bizden bekledikleri işbirliğini ve manevi desteği onlara sunmalıyız. Bugün sivilıyla, askeriyle, resmi ve özel kurum ve kuruluşlarıyla, iktidarıyla ve muhalefetiyle, polisiyle, istihbarat ekipleriyle ve jandarmasıyla, akademik kurumlarıyla ve gönüllüleriyle, kısacası yaşayan bütün unsurlarıyla, bu belayı birarada çözeceğine inanmış bütün millî unsurlarıyla birarada durmak zamanıdır.

Bizler, AKUT ve AKUT'lular, bu toprakların bağrından yetişmiş gönüllü bir sivil toplum örgütü olarak, ne olursa olsun, bu terör belası hangi noktaya taşınırsa taşınsın, ne bedeller ödenirse ödensin, ne tehlikeler yaratılırsa yaratılsın, aziz milletimiz ve kutsal saydığımız Cumhuriyetimiz için her an ve her koşulda göreve hazırız. Bütün acılarımızı içimize gömerek, gerekirse gözümüzü kırpmadan kendimizi feda etme kararlılığında, büyük Atatürk'ün gösterdiği ülküde yurdumuza hizmet edeceğiz.

Osmanlı devlet geleneğinde, Osmanlı'nın muazzam gücünün kaynaklarından biri olan bir yaklaşım vardır. Bu sözü dernek içinde ikinci kez ve yine gayet bilinçli olarak kullanıyorum; "Ölen ölür kalan sağlar bizimdir." Bizler ayakta olduğumuz sürece hiçbir şey için geç değildir.

Son olarak, son günlerde terörist saldırılarda hayatını kaybeden tüm insanlara inançları doğrultusunda Tanrıdan şefkat ve yakınlarına sabır ve başsağlığı diliyorum.

Allah milletimizi korusun.

Nasuh

Kitabımın bu bölümünde, Milli Güvenlik Akademisi'nde aldığım eğitimle birlikte kendimi geliştirmeyi çok istediğim ülkenin hassas konuları ile ilgili değişik zamanlarda yazdığım makaleleri sizlerle paylaşmak istiyorum. Bir yandan AKUT'taki arkadaşlarımla AKUT'un sorumluluk alanı içindeki arama / kurtarma ve acil durumlar konularındaki çalışmalarımızı sürdürürken, diğer yandan da her şeyden daha çok değer verdiğimiz devletin güvenliğini ve bekası ve milletimizin refahı konularında kendimi geliştirmeyi, bilgi birikimimi artırmayı ve neredeyse her yeri ele geçirmiş kirli bilgidan kendimi kurtarabilmek ve ül-

ke için en doğru olanı bulabilmek amacıyla okuma, öğrenme, tartışma, düşünme ve bunları yazıya dökme çabalarımı sürdürdüm. Bu makaleler bu hassasiyet içerisinde üretildi. Kitabımı bir araya getirirken bu makalelerden de faydalandığım için arada bazı tekrar eden paragraflar dikkatinizi çekebilir. Makalelerin bütünlüğü bozulmasın diye bu tekrarları çıkarmadım.

Bu mütevazı yazıları, vatanını ve milletini her şeyden çok seven bir adamın doğru olduğuna inandığı bilgileri paylaşma arzusu olarak değerlendirin lütfen.

İlk olarak; sadece ve sadece insana ve her şeyin başının da sonunun da insan olduğuna inanan biri olarak; ulusal güvenliği-mizin en önemli unsuru olarak gördüğüm insan temalı araştırma yazımla başlamak istiyorum. Her zaman şuna inandım; “*Yanlış insanla doğru iş olmaz.*” Bu nedenle etrafımda yanlış insan barındırmadım, yaşadığım sıkıntıların önemli bir sebebi de budur sanırım.

ULUSAL SAVUNMANIN EN ÖNEMLİ UNSURU OLAN, TARİH BOYUNCA ÖVÜNDÜĞÜMÜZ

İNSAN GÜCÜMÜZ NEREYE GİDİYOR

Her devlet, iç ve dış tehditler olarak şekillenen, bekası ve güvenliği ile milletin refahına yönelik tehditlere karşı, kendi tehdit algılamalarına göre tedbirler almak zorunda kalmıştır. Tehdit değerlendirmelerinin asıl işlevi; belirlenecek tehdit / risklere karşı alınacak tedbirleri içeren milli güvenlik siyasetinin tespitine yön vermesidir.

Her ülke, kendi tehdit / risk algılamalarına göre bir milli güvenlik siyaseti belirlemek durumundadır.

Bu tanımdan yola çıkarak “Ulusal Savunma”yı ele aldığımızda şu açılımı yapabiliriz; yurdumuzu, devletimizi ve milletimizi her çeşit ve her yönden gelebilecek tehlikelere karşı korumak amacıyla maddi ve manevi bütün ulusal kuvvetleri bu uğurda kullanmak için gereken hazırlıkları vaktinde yapmak ve bir gereklilik halinde de bu unsurları en büyük verimlilik ve kararlılıkla kullanarak sonuca ulaşmaktır.

Ulusal Savunma’nın amacı, milli ülkü etrafında tam bir birlik ve bütünlük halinde toplanmış olan ulusun maddi ve manevi bütün kuvvetlerini ulusal savunma uğrunda kullanmaya hazır olması ve gerektiğinde tereddütsüz olarak kullanmasının sağlanmasıdır. Ulusal savunma zaman zaman yanlış değerlendirilerek sadece askerleri ve milli savunma birimlerini ilgilendiren bir mesele olarak algılanır. Oysa ulusal savunma milletin bütün fertlerinin, devletin, hükümetin ve ülkedeki bütün birimlerin ortak meselesidir ve tam manasıyla ulusal bir davadır. Ulusal Savunma aralarda üzerinde düşünülecek ve projeleri kâğıt üzerinde tutulacak bir konu değildir. Devletin ve yurttaşların her zaman birinci önceliğinde olması gereken ve üzerinde çalışılıp geliştirilerek, her türlü gelişmeye karşı her zaman proaktif / önalıcı olarak hazır olunması gereken hayati bir konudur.

Devletlerin, ülkelerine güvenlik ve refah sağlamak ve bu unsurları geliştirmek olan değişmeyen görevlerinin uygulama aşamasında karşılaştığımız Ulusal Güvenlik ve Ulusal Savunma için kullandıkları güç ve imkânların tümüne Milli Güç denir. Bu milli güç unsurları; insan gücü, coğrafi güç, askeri güç, ekonomik güç, siyasi güç, sosyo-kültürel güç ve bilimsel-teknolojik güç olarak sınıflandırılabilir. Milletlerine sunacakları refah ve güvenlik arasında bir denge oluşturabilmek için devletler, öncelikle sahip oldukları milli güç unsurları arasında bir denge oluşturmak zorundadır, çünkü bu güç unsurları ayrılmaz bir biçimde birbiri ile ilişkili ve karşılıklı bağımlıdır.

“İnsan Gücü”, diğer bütün unsurlarının planlanması ve uygulanması sözkonusu olduğu andan itibaren en önemli faktör olarak karşımıza çıkar. Çünkü doğal bir zorunluluk olarak insanların hayatına ait olan her şey insanla başlar ve yine insanla biter. Diğer güç unsurlarının tamamı insan gücü faktörünün çarpan etkisiyle büyük bir atlama ile son derece etkin pozitif bir bileşen haline dönüşebilirler, yeter ki bu unsurları doğru değerlendirip uygulama aşamasında doğru hamleler yapabilecek kapasitede insan gücümüz olsun. Elbette ki bu denklem tersine de işler, yetersiz ve/veya yanlış insan gücü ile, doğal olarak sahip olduğunuz coğrafi güç bile milli güce negatif bir faktör olarak etki edebilir.

Herhangi bir alanda “İnsan” faktörünü değerlendirebilmek için, öncelikle insanın ne olduğunu, nasıl tanımlanabileceğini kabaca da olsa anlamamız gerekir. Sürekli değişim ve gelişim içinde bulunan, yapıcı - yıkıcı ve yaratıcı - yok edici özellikleri, biyolojik ve kültürel öğeleri, her bireyinde kendine özgülük nitelikleri ile insan, yapısı itibarıyla oldukça karmaşıktır. Doğal olarak yaşamını sürdürme ve diğer canlılara göre önemli bir üstünlük olarak yaşamını geliştirme arzusu ve potansiyeli ile dünyaya gelen insan, bu amacına ulaşabilmek için, kurduğu toplumsal düzenlerde hep bu yönde çalışmak zorunda olmuştur. Aksi takdirde kendilerini bu konuda daha çok geliştiren ve hazırlıklı olan toplumların, tarih boyunca daha az gelişmiş diğerlerine yaptığı gibi yok olmaya veya ezilen, kullanılan toplumlar olmaya mahkûm olurlar.

Çok basit bir tarih dersi gösterecektir ki içgüdüsel olarak in-

sanlar, dünya üzerindeki kısıtlı kaynakları hemcinsleriyle kardeşçe ve eşit olarak paylaşma konusunda son derece isteksizdirler. Bu paylaşımından en çok payı alabilmek için de, o günün güç dengeleri, teknolojisi ve uluslararası işbirlikleri çerçevesinde, bundan binlerce yıl önce sahip oldukları vizyon ve önceliklerden ne daha az, ne de daha çok istekli veya daha iyi, daha kötü niyetlidirler. Geçmişin kabileleri, bugünün devletleri olarak bütün insan toplulukları ırksal, dinsel, etnik, kültürel, dilsel veya coğrafi birtakım bağlantılarla kendilerine yakın buldukları diğer topluluklarla birleşerek, yine aynı gerekçelerle kendilerinden uzak olduğunu değerlendirdikleri topluluklara karşı, dünya üzerindeki kaynakların paylaşımı konusunda mücadele etmişlerdir. Kılıçtan nükleer silahlara kadar çok geniş bir yelpazede çağın savaş teknolojileri ve silahları bu mücadelenin sonuçlarını ve ölçeğini belirleyen en önemli unsurlar olmuştur.

Geçtiğimiz yüzyılda yaşanan iki dünya savaşı ve sonrasında ki iki kutuplu dünya ve yüzyılın son sürecinde tek kutupa inen dünya sistemi herkese göstermiştir ki, artık uluslar topyekün bir harbe girerlerse sonuç harbe taraf olan herkes için geçmiş dönemlere kıyasla çok daha ağır ve acı olacaktır. Öncelikler ve niyetler hiçbir şekilde değişmemekle birlikte, hatta küresel nüfusun artık gerçekten de kısıtlı kaynakları iyice kıymetlendirmesine ve en zengin ve en yoksul devletler arasındaki uçurumun tarihin bugüne dek görmediği ölçeklere ulaşmasına rağmen, bugün için akıllı başında hiçbir devlet ve insan sonuçta topyekün yıkıma kadar gidebilecek bu tür bir çatışmayı göze alamaz.

Bu olgular ve zorunluluklar dolayısıyla günümüzde devletler birbirlerine üstünlük sağlama ve sonucunda kısıtlı olan küresel kaynaklardan en yüksek payı kapma konusunda gösterdikleri mücadeleleri caydırıcılık ve meşruiyet yaratma gibi birtakım çatışma dışı metodlarla sürdürmektedirler. Bu metodları en iyi geliştiren, en iyi uygulayan, kendisini diğer devletlere en iyi ifade eden ve bu anlamda en büyük desteği alabilen devletler veya devletlerin oluşturduğu birlikler bu küresel oyunda kazançlı çıkmakta ve kendi kültürlerine gelecekte de varolma imkânı yaratmaktadırlar. Devletler insan topluluklarından oluşur ve devletler ölçeğinde yaşanan “küreselleşme” adı verilen ve mümkün oldu-

ğu kadar kansız sürdürülmeye çalışılan bu mücadelede her devletin elindeki en büyük güç yine insandır.

Devletlerin dünya sisteminde etkinliğini önemli ölçüde belirleyen unsurların başında kuvvetler etkileşimi içindeki rolü ve jeostratejik konumu, bir de kültürü gelir. Ekonomi, toplum yapısı, bilim ve teknoloji, enformasyon ve iletişim teknolojileri, eğitim, demografi, insan kaynakları, sağlık, enerji, siyasi yapı, hukuk düzeni gibi alt unsurlar bu iki temel olgudan etkilenecek şekillenir. Bu iki temel olgu ve bağlı – bağımlı tüm alt unsurlar insan faktörü ile doğrudan etkileşim içindedir. Toplumların temel yapıtaşı olan insanı, güçlü ve asil ya da güçsüz ve sefil yapan en önemli unsur da eğitimidir. Eğitimi, yetişkin neslin bir plana ve gayeye (Milli Hedefler ve Milli Menfaatler) göre genç neslin bedeni ve ruhi gelişimini sağlaması veya toplumun gereksinimleri doğrultusunda bireyler yetiştirilmesi şeklinde tanımlayabiliriz.

Büyük önder Atatürk'ün kurduğu Türkiye Cumhuriyeti'nin geleceği için yetiştirmek zorunda olduğu insan özelliklerine baktığımızda ilk anda şu nitelikleri alt alta yazabiliriz; Kendine güvenen, özgürce düşünen, düşündüğünü eyleme dönüştürebilen, vatandaşlık bilincine sahip, yurttan ve dünyada barışı benimseyen, cumhuriyet yönetimini yaşam biçimi olarak benimseyen, ekonomik yönden yapıcı ve etken, pozitif bilimi esas alan, güzel sanatları seven, fizik ve düşünce yönünden gelişmiş, erdemli, kendi benliğine, ulusuna ve vatanın bağımsızlığına düşman olan unsurlarla savaşıma gereğine inanmış, insan - ulus ve yurt sevgisi olan, bağımsızlık onuruna sahip, dogmaya kapalı, bilime ve bilimsel düşünceye açık, dinamik düşünceyi, dinamik devrimi ve açık toplum idealini benimseyen. Kısacası devletimizin bekasını ve güvenliğini ve milletimizin refahını tesis etmek, bölgemizde lider ülke olmak, dünyanın geleceğinde geçmişte olduğu gibi yine etkin aktörlerden biri olmak amacıyla milli güç unsurlarımızı en verimli şekilde kullanabilmek istiyorsak, çağdaş insan modelinin tüm özelliklerine ve gereklerine sahip olan bireyler yetiştirmek zorundayız.

İnsan topluluklarının yaşamlarını sürdürebilmesi yardımlaşma, dayanışma ve işbirliği yeteneklerine bağlıdır. Çünkü bu yetenekler o topluluğun çağın değişen koşullarına ve yeni tehditlerle

rine ayak uydurmasını ve sahip oldukları güç unsurlarının sinerjik bütünleşmesi sonucunda da alınan önlemler ve geliştirilen savunma mekanizmaları ile o topluluğun hayatta kalmasını sağlar.

Toplumların oluşturduğu sosyal yapı ise ulusal güvenliği belirleyen en önemli unsurdur. Bütün hayati önemine rağmen bu kavram toplumsal yapıdaki bozulmalara karşı fazlasıyla duyarlıdır. Ekonomik yapıdaki bozukluklar, yolsuzluk ve rüşvet, din ve etnik unsurların istismarı, çevre sorunları, adalet sistemindeki çarpıklıklar, ahlaki bozulmalar ve demografik çatışmalar bireysel ve ulusal güvenliğin öncelikli sorunlarıdır. Özellikle farklı sosyal yapıların var olduğu toplumlarda ve gelir dağılımı farkının yüksek olduğu ülkelerde sosyal yapının ulusal güvenliğe olan etkisi çok fazladır.

Sosyal yapı ve ulusal güvenlik kavramı birbirleri ile doğrudan etkileşim içinde olan kavramlardır. Öyle ki sosyal yapının sağlamlığı ulusal güvenliği, ulusal güvenliğin gücü ise sosyal yapıyı doğrudan etkilemektedir. Her örgütlü toplumda unsurlar arasında doğal olarak karşılıklı bağımlılık vardır. Buna göre bir bütün olarak toplum sistemi, onu oluşturan her önemli parçasına bağımlıdır, aynı şekilde her önemli parça da sisteme bağımlıdır ve bu önemli parçaların tamamı da sistemin diğer parçalarına bağımlıdır. Toplumsal yapı ve ulusal güvenlik arasındaki etkileşim kaçınılmaz bir sosyolojik gerçektir. Çünkü hiçbir ulusal güvenlik sistemi, sosyal yapıdan bağımsız olarak oluşamaz.

Ulusal savunma sisteminin başlıca dayanak noktalarını milli birlik ve beraberlik duygusu ve kuvvetli ve sağlam bir milli karakter ile bütünleşmiş bir millet, yer altı ve yer üstü kaynaklarımızın en iyi şekilde değerlendirilerek planlı kalkınmaya dönük sanayileşme ve endüstriyel büyüme, ve 21. yüzyılın en önemli unsurlarından olan her alanda bilimsel araştırma ve geliştirme faaliyetleri oluşturmaktadır. Türk toplumu bu unsurların eksik ve/veya yetersiz planlanmış olmasının bedellerini, son yüzyıl içinde 1. Dünya Savaşı'ndaki kanlı iç isyanlardan, Kıbrıs Barış Harekati'ndeki dışa bağımlı savunma sanayiinin engellerine kadar, çok ağır olarak defalarca ödemek zorunda kalmıştır. Güçlü bir ulusal savunma için bu acı deneyimlerden mutlaka ders çıkarılmalıdır.

Ulusal güvenlik ile sosyal yapının etkileşimini incelerken demografik yapıyı mutlaka dikkatlice irdelemek gerekir, çünkü nüfus ve insan gücü bir ülkenin en büyük sermayesidir. İnsan kaynaklarını milli güç unsurlarının başında gelen etkin insan gücü olarak değerlendirebilmek için birtakım olmazsa olmaz şartlar vardır. Bunlar; çağın gerektirdiği şartlara uygun şekilde bir genel eğitim düzeyine ulaşılması, ülkenin çağın değişen koşulları ve öncelikleri doğrultusunda ihtiyaç duyacağı insan kaynağını yetiştirmeye dönük planlı eğitim ve öğretim yapılması, nüfusun her düzeyinin göz önünde bulundurularak dengeli mesleki eğitimin sağlanması, tam istihdamın güvence altına alınması, sağlık bakımından yeterli olanaklarla donatılmış olması olarak sıralanabilir. Bu şartların yerine getirilmesi nüfus artış hızı ile yakından ilintilidir.

Doğal olarak kontrolsüz ve aşırı nüfus artışı, bunu karşılayabilmek için belirli bir ekonomik güce ve oturmuş sosyal yapıya ihtiyaç duyulması nedeniyle, bu şartların yerine getirilmesinin önündeki en önemli engelidir.

Yukarıda değinildiği gibi, aşırı nüfus artışı, eğitimsizlik, bilinçsizlik gibi münferit sorunlar, karşılıklı bağımlılık ilkesi nedeniyle de birbirlerini tetikleyerek kısır bir döngüye dönüşebilecek ve ulusal güvenliği tehlikeye sokabilecek çok önemli bir problem olabilmektedir. Çünkü savunma ve güvenlik kavramları sadece dış tehditle sınırlı değildir. Bir ulusu özgür, bağımsız, şanlı, yüksek bir toplum olarak yaşatan da, köleliğe, yoksulluğa düşüren de eğitimidir. Eğitimden amaç bireyi nitelikli ve mutlu kılmak, nitelikli bireylerin katılımı ile mutlu, kalkınmış, güvenli ve çağdaş bir toplum yaratmaktır. Çağdaşlık insana yapılan yatırımla doğru orantılıdır. Çinlilerin; “*Bir yılı düşünüyorsan buğday ek, on yılı düşünüyorsan ağaç dik, eğer yüz yılı düşünüyorsan insan eğit!*” sözü insana ve eğitimine verilmesi gereken önemin ne kadar büyük olduğunu göstermektedir. Buna göre, eğitim ve sağlık alanında doğru yatırımlar ve planlamalar ile insan kaynaklarının geliştirilmesi, tüm nüfusun özellikle kadınların ekonomik ve siyasi hayata katılmaları sağlanmalıdır.

Büyük önder Atatürk’e göre, “*millî eğitimin gayesi, yalnız hükümette memur yetiştirmek değil, daha çok memlekette ah-*

laklı, cumhuriyetçi, inkılapçı, olumlu, atılgan, başladığı işleri başarabilecek kabiliyette, dürüst, düşünceli, iradeli, hayatta rastlayacağı engelleri aşmaya kudretli, karakter sahibi gençler yetiştirmektedir". Atatürk, bu niteliği 1 Mart 1932 günü TBMM açış konuşmasında şöyle dile getirmiştir: "Yetiştirilecek çocuklarımıza ve gençlerimize görecekları öğrenimin sınırı ne olursa olsun, ilk önce ve her şeyden önce Türkiye'nin bağımsızlığına, kendi benliğine, millî geleneklerine düşman olan bütün unsurlarla mücadele etmek gereği öğretilmelidir".

SONUÇ

Ulusal savunma anlamında yakın zaman için düşük olasılıklardan biri olmakla birlikte savaş süreci yaşanır, *(bu makaleyi 2003 yılı sonlarında yazmıştım, o günün konjunktüründe öngörüm bu şekildeydi, ancak koşulların çok hızlı ve karmaşık bir şekilde değiştiği bugün için düşüncelerim ne yazık ki bu kadar rahat değildir - çevremizdeki sıcak çatışma ve savaş sürecinin önümüzdeki yakın dönemde Türkiye'yi de içine çekebileceğinden büyük endişe duyduğumu söylemek isterim.)* Türk milletin son kalesi olan bu vatan mutlaka ve her şart altında sonuna kadar savunulacak ve vatan tehlikeye düştüğü takdirde kadın, erkek, genç, ihtiyar herkes, Atatürk'ün "*Hattı müdafaa yoktur, satıhı müdafaa vardır, o satıh bütün vatandır. Vatanın her karış toprağı vatandaş kanıyla ıslanmadıkça terk olunamaz*" direktifi doğrultusunda düşmanın gücüne ve sayısına bakmadan bugün de sonuna kadar çarpışacak kararlılıktadır.

Ancak içinde bulunduğumuz çağda, devletler savaş dışı yol ve yöntemlerle de baskı altına alınabilmekte ve rakip (düşman) ülkenin amaçlarına bir tek mermi bile sıkılmadan sadece ekonomik ve siyasi baskılarla da ulaşılabilir. Bugün ulusal sa-

vunma olgusu sadece askeri stratejiler ve savaş koşullarında uygulanacak birtakım taktiklerden çok daha ötede bir anlam kazanmıştır ve buna bağlı olarak çok daha kapsamlı değerlendirilmeli ve pek çok değişik faktörle ilişkilendirilerek çok boyutlu olarak planlanmalıdır.

Ne yazık ki bugün için elimizdeki veriler, ülkemizin bu konuda son derece kırılgan bir noktaya doğru hızla ilerlediğini göstermektedir. Acil olarak önlemi alınmazsa, insan gücümüz ve buna bağlı olarak ulusal savunma imkânlarımız ülke güvenliğini sağlamaya yeterli olmaktan uzaklaşma tehditi altındadır. Tek tek olayları gördüğümüzde belki farkına varamıyoruz ama üst üste koyduğumuzda birtakım kayıplar geometrik olarak büyümekte ve o ölçekte de güvenliğimizi etkilemektedir. Geleceğine güvenemediği için yıllardır beyin göçü ile kaybettiğimiz parlak zekâlar, her seviyede görülebilen yolsuzluk ve rüşvet çarkı ile iyice zayıflatılmış ve muazzam bir borç yükü altında ezilen devletimiz, milletvekillerinin bile açık açık söylemekten çekinmediği güvenilir bir hukuk sistemi, alt kimliklere bölünmüş ve ulus devlet idealinden gittikçe uzaklaştırılan bir millet, vergi ve sosyal güvenlik gibi hak ve yükümlülüklerin eşit olarak paylaştırılamamasından dolayı gittikçe hukuk dışı davranmaya itilen insanlarımız, siyasetçilerin oy toplama uğruna sisteme güveni zedeleyen gerekli-gereksiz ekonomik ve sosyal aflar çıkartmaları, tarih boyunca başı dik durmuş milletimizi sadaka kültürüne alıştırarak ahlaki değerlerimizi yerle bir etmeleri, hemen her alana yayılmış mafyanın namuslu vatandaşlara kurduğu baskı, bölücü ve irticai tehditlerin devam etmesi ve benzeri unsurlar ülkemizin ulusal savunma imkânlarını kaçınılmaz olarak kritik noktaya doğru götürmektedir.

Bugün içinde bulunduğumuz sürecin nasıl bu noktaya kadar geldiğini anlayabilmemiz için, öncelikle baktığımız yeri ve ölçęi değiştirmemiz gerekmektedir. Devletlerin hayatı, insan ömrüne kıyasla çok daha uzundur, dolayısıyla etki-tepki süreçleri de bu oranda farklıdır. Bazen 10 yıl, 50 yıl hatta yüzlerce yılda yaşanan olaylar, tarih kitaplarında sadece birkaç satır içinde ifade edilerek geçilir. Bugün için, geleceği öngöremeden kendi insani ölçęimiz ve vizyonumuzla bakarak, son derece masumane ola-

rak algılama ve değerlendirme yanılışına düşebileceğimiz, kitlelerin eğitiminde ve yönlendirilmesinde büyük bir gücü olan medya ve onun günümüzdeki en boyalı oyuncacı magazin ve televole kültürü-kültürsüzlüğü, tıpkı bir uyuşturucu madde bağımlılığı gibi, ne yazık ki bizim düşündüğümüzden çok daha büyük bir tehdittir.

Türkiye’de son 10 yılda yazılı, görsel ve işitsel medyanın uygulama konusunda geldiği nokta ve kaçınılmaz olarak birinci derecede etkileme gücüne sahip olduğu Türkiye Cumhuriyeti vatandaşlarında yavaş yavaş ama planlı bir şekilde yarattığı değişim, kurucu iradenin kimliğine, ahlakına ve vizyonuna aykırı bir toplumun şekillendirildiği bir tezgâh haline dönüşmüştür. Kişisel kanaatim olarak, uygulayıcılarına çok hızlı bir sosyo-kültürel ve ekonomik gelişim fırsatı veren bu tezgâhta, kısa dönem menfaatleri uğruna buna içeriden alet olanların ihanet değil ama aymazlık içerisinde olduğunu düşünüyorum. Ulusal savunmamızın en önemli gücü olan insan kaynağımızı tüketen bu gelişmelerin, kendi kafamda yapmaya çalıştığım uzun döneme dönük projeksiyonlarında, büyük bedeller ödenerek ve yokolmanın eşliğindeyken belki de son bir şans olarak, Mustafa Kemal gibi tarihte eşi görülmemiş bir liderin bize nasip edilmesi sayesinde kazandığımız Türkiye Cumhuriyeti devletinin bekasına, güvenliğine ve milletimizin refahına çok önemli bir tehdit olduğunu düşünüyorum.

Devletleri var eden unsur, onun kucağında birlikte yaşama isteğinde bulunan ve bunu koruma azmi ve kararlılığında olan millettir. Devletin görevlerinden biri de, kendi bekasını ve güvenliğini sağlayan milletini oluşturan her bir yurttaşı doğduğu günden itibaren, en iyi şekilde yetiştirilmesi, eğitilmesi, yetenekleri ve seçimleri doğrultusunda en uygun fırsatların yaratılması ve elbette yaşamı boyunca daha pek çok sosyal imkânın sunulmasıdır. Sözüün özü, her şeyin başı insandır. Devlet, insanına yatırım yaptığı ölçüde güçlenir ve yeni kuşaklara o oranda daha büyük hizmet eder. Bu hizmet anlayışı karşılıklıdır ve birlikte ilerlemeyi ve büyümeyi getirir. Karşılıklı güven ilişkisinin sağlandığı ortamlarda devlet kazanır, vatandaş kazanır, herkes kazanır.

Bu sinerjiyi yaratabilmek için devletin resmi güçlerinin yanı sıra, en az onlar kadar etkin olabilecek 4. (medya) ve 5. (STK'lar) güçlere de büyük görev ve sorumluluk düşer. Bu açıdan bakıldığında, medyanın, geleceğin beyinlerine, üretken akıl ve ellerine, yani bugünün tertemiz ve saf çocuklarının zihin haritalarına televole ve magazin kültürlülüğünü ekmesi, uzun dönemde bizim için büyük bir tehdittir. Çünkü bugünün çocukları geleceğin üreticileri, işadamları, sanayicileri, sanatçıları, edibi-yatçıları, sporcuları ve askerleri olacaktır. Gelecekteki insan kaynağımızın bu tezgâhın elinden geçmesi, geleceğimiz için büyük bir tehdittir. Bu konuda; “beğenmeyen seyretmesin”, “bilmem kaç tane televizyon kanalı var, isteyen istediğini seyreder”, veya “en çok ‘rating’i alan programlar bunlar, dolayısıyla insanlar bunu istiyor, biz de onlara istediklerini veriyoruz”, “bütün dünyada benzeri programlar var” gibi bir savunma yapmak ve bu savunma karşısında eli kolu bağlı durmak, en azından aymazlıktır. Bugün en çok sunulan ve dolayısıyla takip edilen haberler, cinayet, şantaj, kavga, seks, magazin, özel hayat, futbol konularındadır. Bugün cinayet haberleri ve özel hayata ait konular bile insanlara ucuz bir fotoroman şeklinde canlandırmalarla veya gerçek karakterlerin katılımıyla sunulmaktadır, bir satırla ifade edilecek haber dakikalarca sanki ödüllük bir film prodüksiyonu yapılmış edasıyla hazırlanmakta ve bu hazırlığın bedeli de bu ülkenin özkaynaklarından ödenmektedir.

Büyük önderimiz Atatürk'ün dediği gibi; “*Yalnızca ufku görmek yetmez, ufkun ötesini de görmek gerekir*” sözünden, bu topraklarda yaşayan her kişi ve kurum vazife çıkarmalıdır. Bu konuda elbette ki birinci sorumlu devletin ta kendisidir. Bu devlet, ulusal bütünlüğümüze ve savunmamıza tehdit olan her şeyle ilgili gerekli düzenlemeleri sağlayacak ve uygulayacak her türlü kuruma sahiptir. Eksik olan, belki de son elli yılda her alanda bize büyük bedel ödeten zihniyet sorunudur. Ancak ufkun ötesini göremeyen ve kısa dönem menfaatleri uğruna, güzelim ülkemizin geleceğine dinamit yerleştiren günü kurtarma zihniyeti devam ettiği sürece gelecekte de Türkiye kaybetmeye devam edecektir. Ulusal savunma imkânlarımızın ekonomik, siyasi ve sosyal baskılarla zayıflatılması devam ederse, belki bir savaş duru-

muyla değil ama sadece zaman içerisinde devletimizin bekası ve güvenliği ve milletimizin refahı tehlikeye girebilecektir.

Ülkemizi, içinde bulunduğu dışa bağımlı, sanayileşememiş, gelişememiş, vatandaşları arasında eşitlik, adalet, sosyal güvenlik ilkelerini tam olarak tesis edememiş dolayısıyla devletine güveni sarsılmış bir halk konumundan çıkarmanın en etkin yolu siyasi, ekonomik, teknolojik, eğitimle ilgili bütün yenilik ve çağdaşlaşma hareketlerinin süratle ve kararlılıkla yapılması gerekliliği ve şartıdır. Bunlar yapılmadan ulusal savunmanın olmazsa olmaz koşulu olan nitelikli insan gücü eksik kalacağından, etkin bir ulusal savunmadan söz etmek mümkün olmayacaktır.

İkinci olarak, toplumların demografik geçiş süreçleri ve Türkiye'nin bu konudaki durumu ile ilgili yazdığım bir makalemi paylaşmak istiyorum. Diğer makalelerimi de arka arkaya okuyabilirsiniz.

21. YÜZYILIN İLK YARISINDA, NÜFUSUMUZA BAĞLI OLARAK BİZİ BEKLEYEN FIRSAT VE TEHDİTLER

Devletlerin gücü, onları var etme ve yüceltme konusunda kararlı olan vatandaşlarından gelir, Devlet vatandaşıyla varolur. Buradan hareketle, 21. yüzyılın ilk 25-40 yıllık süreci itibarıyla, Türkiye'nin genç nüfusu üzerine, değerli dostum Can F. Gürlesel'in büyük bir özveri ile hazırladığı; Türkiye'nin Kapısındaki Fırsat, 2025'e Doğru Nüfus, Eğitim ve Yeni Açılımlar adlı çalışmasından derlediğim birtakım bilgilerle konuyu dikkatinize sunacağım.

Türkiye, nüfus yapısının iç dinamiklerine bağlı olarak önümüzdeki 25-40 yıllık süre içerisinde çok önemli bir fırsat pence-

resi içine girmekte, hatta son birkaç yıldır girmiş bulunmaktadır. Bu konuyu biraz daha açarak neden elimizi çabuk tutmamız gerektiğini sizlerle paylaşmak istiyorum.

Tüm toplumlar, 100-200 yıl arasında değişen aralıklarla demografik dönüşümler geçirir. Nüfus biliminde “demografik geçiş süreci” olarak adlandırılan bu dönüşümler üç evrede gerçekleşir ve her evrede farklı nüfus özellikleri gözlenir. Birinci dönemin en temel özelliği; hızlı nüfus artış oranlarıdır. Buna bağlı olarak 0-24 yaş gurubun, yani eğitim çağı nüfusunun toplam nüfus içindeki oranı yüksektir. İkinci dönemde, nüfus artış hızı yavaşlama eğilimine girer. Bu aşamada çalışabilir nüfusun (15-64 veya 24-55 arası) toplam nüfus içindeki payı en yüksek seviyededir. Üçüncü dönemde ise, nüfus artış hızı sıfırlanır ve gerileme başlar. Bir diğer deyişle nüfus azalmaya ve yaşlanmaya başlar.

Türkiye bir süredir, demografik geçiş sürecinin toplumlar için “Fırsat Penceresi” olarak nitelendirilen ikinci evresinde bulunmaktadır ve bu süreç en az 25 yıl daha sürecektir. Türkiye’de nüfus artış hızı beklenenin üzerinde yavaşlamış durumdadır ve bu sayede eğitimde ilk kez niceliği değil niteliği ön plana çıkartmak ülkemiz için artık mümkün hale gelmektedir. Nüfus artış hızının yavaşlaması, nüfusun azaldığı anlamına gelmiyor. Türkiye nüfusu 1970 yılında 35.6 milyon iken, 2000 yılında 67.8 milyona ulaştı. Nüfusumuz elbette artmaya devam ediyor ancak eskisi kadar hızlı değil. Buna bağlı olarak nüfus içerisindeki farklı yaş guruplarının toplam nüfusa olan oranı da değişiyor ve bize fırsat penceresini açan olgu da bu durumdan kaynaklanıyor. Türkiye’de çocukların toplam nüfusa oranı azalıyor ve 2000 yılından bu yana ülkemiz hızla artan bir genç ve yetişkin nüfusa sahip oluyor. Türkiye, çalışabilir nüfusun toplam nüfus içindeki payının en üst noktaya ulaşacağı 2000-2025 yılları arasında “Fırsat Penceresi” adı verilen bu demografik süreci yaşayacaktır. Yaratacağı çalışan nüfus potansiyeli nedeniyle, bu dönem ekonomik büyüme için en uygun koşulları taşıyor, ve bu yüzden toplumların hayatında “Fırsat Penceresi” olarak adlandırılıyor.

Ülkemizde 2000-2025 yılları arasında nüfus artış hızı yavaşlamaya devam edecek. Demografik öngörüler, Türkiye’de nüfusun 2025 yılında 90 milyona, 2050 yılında 98 milyona ulaşaca-

ğına işaret ediyor. Türkiye’de 2000-2025 yılları arasında genç nüfusun mutlak olarak artışı önce duruyor. Bir dönem sonra ise genç nüfus, hem mutlak hem de toplam nüfus içindeki pay olarak azalıyor. Türkiye 2025 yılından sonra genç nüfuslu bir ülke olmaktan çıkmaya başlayacak. Dolayısıyla, genç nüfus politikalarının yerini yetişkin nüfus politikalarına bırakması gerekecek.

Uzunca bir süredir Türkiye’deki iç dinamiklerin ve yönelimlerin hemen hemen tamamı Avrupa Birliği üyelik süreci çerçevesinde şekilleniyor. Bu nedenle, Avrupa kıtasının bu süreç içerisinde nasıl bir demografik süreç yaşadığına da bakmamız, kendimizi ona göre konumlandırmamız ve planlarımızı bu bilgiler ışığında yapmamız gerekmektedir. Avrupa kıtası, Türkiye’den farklı bir değişim süreci yaşıyor. Avrupa ülkeleri demografik süreçlerinin üçüncü ve son aşamalarını yaşıyorlar. Yani Avrupa’nın nüfusunun artması durduğu gibi artık nüfusun yenilenmesi için ihtiyaç duyulan, “net yenilenme oranı” da kritik eşiğin altına düşmüş durumda ve artık Avrupa’da nüfus gerileme sürecine girdi. Bu süreç en az 100 yıl devam edecek. Tüm Avrupa ülkelerinde, genç ve yetişkin nüfusun toplam nüfus içindeki payı giderek azalırken, yaşlı nüfusun payı artıyor. 2002 yılında 25 Avrupa Birliği ülkesinin toplam nüfusu 453.4 milyon iken, demografik öngörülere göre 2025 yılında 456 milyon olacak ve 2050 yılında 400 milyona düşecek. Avrupa kıtası, nüfusunda mutlak azalma ve yaşlanma sürecini önümüzdeki 50 yılda yaşayacak. Bu demografik süreç, Birliğin siyasetini, ekonomisini, sosyal yapısını ve güvenliğini etkileyecek. Türkiye, demografik süreç olarak Avrupa’nın 50 yıl gerisinden gelmekte ve üzerinde dikkatle durmamız gereken Türkiye’nin büyük fırsatı da buradan kaynaklanmakta. Nüfus artış hızının yavaşlamasına karşın, Türkiye genç ve yetişkin nüfusa, yani “çalışabilir” nüfusa sahip olacak. Bu potansiyeliyle Türkiye, Avrupa’nın nüfus süreçlerinin yaratacağı gereksinimleri 50 yıl boyunca, iyi eğitilmiş, katma değer yaratma gücü yüksek, birikimli nüfusu ile karşılayabilecek durumda olacak.

Sonuç olarak 21. yüzyılın ilk yarısı, nüfusunun demografik yapısı itibarıyla, Türkiye ve Türk Gençliği için büyük fırsatların ve daha parlak bir geleceğin kapısını açmaktadır. Avrupa’da hü-

küm süren nüfus eğilimleri, bu fırsatları daha da yüksek seviyeye taşımaktadır. Ancak önünde açılan bu fırsat penceresini en iyi şekilde değerlendirebilmesi ve her toplumun demografik geçiş süreci içerisinde ancak bir kez yakalayabildiği bu hızlı büyüme sürecini en verimli şekilde yönetebilmesi için, Türkiye'nin dikkatle takip etmesi gereken konular vardır. Bunların başında da yurttaşlarına kaliteli ve rekabet gücü yüksek bir eğitim sunmak gelmektedir. Doğal olarak 21. yüzyılda Türk gençliğinin en çok ihtiyaç duyduğu ve beklediği şey, yüksek kaliteli ve yaygın eğitim politikaları ve doğru yatırım ve istihdam olanaklarıyla, güvenli bir geleceğe ulaşabilmek arzusu olacaktır.

Sahip olduğumuz bu genç ve çalışabilir nüfusun, hayalimizdeki büyük, aydınlık ve güçlü Türkiye özlemi doğrultusunda büyük bir fırsat olduğu gibi, çağdaş ölçülerde, rekabet gücü yüksek, kaliteli ve yaygın eğitim politikaları ile destekleyemezsek, bir diğer deyişle eğitim sistemimizi bu ihtiyaçlarımıza göre yeniden ve süratle tasarlayamazsak, bu fırsat rahatlıkla bir tehdite dönüşebilir ve doğal olarak sunduğu fırsatlar ölçüsünde, geleceğimiz için büyük bir tehlike olabilir.

Bu konuyu daha iyi anlamak için özellikle, yakın zamanda büyük şehirlerde hepimizin gündelik hayatına yerleşmiş durumda olan, korku ve endişe ile izlediğimiz tinerici, kapkaççı, ev hırsızları ve güpegündüz herkesin ortasında bayan sürücülerin otomobillerinin arka camını elindeki buji ile kıran ve göz açıp kapayana kadar arka koltuğa dalıp çantasını kapıp kaçan hırsızlık için özel olarak eğitilmiş ve yönlendirilmiş 15-16 yaşlarındaki doğudaki köylerden getirilmiş çocukları aklınıza getirin. Her biri bizim vatandaşımız olan ve en az bizler kadar bu coğrafyada insanca yaşama hakkına sahip olan bu çocuklar, devletin şefkatli, güvenli ve eğitici ellerine ulaşamadıkları için, hırsızlık ve gasp olaylarına karıştırılmakta, örgütlü suç çetelerine çaresizce ve zorla sokulmakta, hatta bir sonraki süreçte şehir terör eylemleri ile karşımıza dikilebilecek bir potansiyel tehditle çoğalmaktadırlar.

Bütün devletlerin özellikle yakalamaya ve en verimli şekilde yaşamaya çalıştığı bu fırsat penceresi, basiretsiz, sorumsuz ve beceriksiz davranmaya devam ederse, tehdit penceresi haline

dönüşecek ve dünyanın en güzel şehirlerinden biri olan İstanbul’umuzda hepimiz, 3-4 metrelik üzeri dikenli tellerle çevrili duvarlar içine hapsolarak, bireysel güvenliğimiz için devlet dışı alternatiflere yönelmek zorunda kalarak, şehir hayatının her türlü güzelliğini tüketen bir paranoya içinde sürekli arkamızı kollayarak ve birbirinden şüphelenen ve korkan, mutsuz, umutsuz, endişeli ve en tehlikelisi, bir diğerinin acısı ve sorunlarını hiç umursamayan ilgisiz ve bencil şehir insanları olarak hayatımızı sürdürmek zorunda kalacağız. Tıpkı yolsuzluklar ve gelir dağılımındaki uçurumdan dolayı, Latin Amerika ülkelerinin uzun bir süredir yaşamak zorunda kaldığı ve artık bu yaşam biçiminin gündelik ve sıradan hale dönüştüğü gibi.

Anadolumuzun öz değerleri, yüzyıllardır süregelen komşuluk kültürümüz, insan ilişkilerimiz ve geleneksel paylaşımcı sosyal hayatımızla büyük bir çelişki gösteren bu birbirinden kopuk, güvensiz ve kapalı süreci ve geri döndürülemez üzücü sonuçlarını bu asil millete yaşatmaya hiçkimsenin hakkı yok...

Aklımızdan çıkarmamamız gereken en önemli şey, geçmişimiz gibi geleceğimizin de ortak olacağı düşüncesi olmalı. Gündelik süreçlerde nasıl görünürse görünsün, uzun dönemde ya hepimiz kazanacağız, ya hep birlikte kaybedeceğiz.

19 MAYIS’LARDA TÜRK GENÇLİĞİNDEN NE ANLIYORUZ?

Nutuk; “1919 yılı Mayısının 19. günü Samsun’a çıktım. Genel durum ve görünüş” girişiyle başlar. İstiklal Savaşı destanımızın başlangıcını ifade eden ve büyük önder Atatürk’ün Türk Gençliğine armağan ettiği bu çok önemli tarihi her yıl büyük bir coşkuyla kutluyor; ATA’mıza ve onun değerlerine koşulsuz bağlılığımızı dile getiriyor, gösteriyoruz. Mustafa Kemal’in, işgal al-

tındaki İstanbul'dan Bandırma vapuru ile ayrılışı büyük destanımızın ilk adımını oluşturur. Kızkulesi açıklarında düşman zırhlılarının arasından geçerken şunları söyler; *“Bunlar işte böyle yalnız demire, çeliğe, silah gücüne dayanırlar. Bildikleri tek şey yalnız maddedir. Bunlar hürriyet uğruna ölmeye karar verenlerin gücünü anlamazlar. Biz, Anadolu'ya ne silah, ne cephane götürüyoruz; biz ideali ve imanı götürüyoruz.”*

Mustafa Kemal, Anadolu'ya Türk Milleti'nin en çok ihtiyaç duyduğu şeyi; fikir ve inancı götürmüştü ve Türk Milleti'nin eşsiz cesareti ve fedakârlığıyla bir destan yaratmış ve ulus egemenliğine dayanan, tam bağımsız, yeni bir Türk devleti kurmayı başarmıştı. Belki de 19 Mayıs tarihini; Anadolu'ya fikir ve inancın eriştirildiği tarihi, Türk Gençlerinin de fikir ve inançla vatanlarına, milletlerine sahip çıkmaları gerektiği düşüncesiyle, onlara armağan etmişti.

Bugün genç dediğimizde anladığımız ifade; yaş aralıkları farklı kurgulanabilmekle birlikte kabaca, + - 20 ile + - 40 yaş arasındaki nüfusumuzu vurguluyor. İçinde bulunduğumuz sürecin; bu yaş grubunu da kapsayan çalışabilen nüfusumuzun, toplam nüfusa oranının en üst seviyede olduğu ve bunun da ülkemiz için bir fırsat penceresi olduğundan daha önce bahsetmiştim. Genç ve çalışabilir nüfusumuzun ülkemize en üst düzeyde hizmet edebilmesini sağlayabilmenin yolunun da, çağdaş eğitim sistemleriyle, yalnızca ulusal değil küresel anlamda da rekabet avantajına sahip olacak şekilde özenle yetiştirilmeleri olduğunu, bunun aksinin ise ciddi bir tehdit olabileceğini yine daha önce vurgulamıştım.

Bebeklik, çocukluk, gençlik, olgunluk, ihtiyarlık dönemleri bireysel hayatımızda kalıcı kavramlar değildir. Hepimizin bildiği ve yaşadığı gibi; bunlar doğanın zorunluluğu gereği herbirimizin peşi sıra geçirdiği süreçlerdir. Dışarıdan bir gözle bakıldığında rahatlıkla anlaşılabileceği gibi, sosyal hayatımızın herhangi bir zaman diliminde bunların herbiri aynı anda varolur. Yani toplumlarda aynı anda bebekler, çocuklar, gençler ve diğerleri varolurlar. Bizler de bunları genel kavramlar olarak algılar ve kullanırız. Oysa bu kaçınılmaz geçiş süreçleri bir birey üzerinden ele alındığında her dönemde farklı bir anlam ifade eder. Bu-

gün bebek olan yarın çocuk, öbürün genç olacaktır; bugün genç olanlar yarın olgun, öbürün ihtiyar olacaktır. Bizler ne yazık ki bugüne gereğinden fazla bağlandığımız için; geçmiş i geride kalmış eski bir anı, geleceğ i ise kendi kendine gelmekte olan bir süreç olarak değerlendirm e yanılığ ından kendimizi bir türlü kurtaramıyoruz. Oysa bunların hepsi bir bütünü n (hayatımızın) bizim yaradılış ımız itibariyle algılama eksikliğ imizden kaynaklanan tam olarak birleştiremediğ imiz parçalarını oluştururlar. Biz dünün koşullarının zorunluluğ u gereğ i bugünü bu şekilde yaşıyoruz ve aynı şekilde bugünkü yaşam ımızın yaratacağ ı etkileş imler gereğ i de yarınımızı, yine bugüne ve düne bağı lı olan zorunluluklar nedeniyle belirli bir plan dahilinde yaşayacağız.

Aslında bu kadar basit bir kuralı olan yaşam ımızı; sürekli belirsizlikler, endişeler ve korkular içinde sürdürmenin ne kadar boşa harcanan bir enerji olduğ unu bilemiyorum size hissettirebiliyor muyum. Bireysel olarak geçerli olan bu basit etki-tepki kuralı elbette ki toplumsal olarak da geçerlidir. Toplumlar da geleceklerinde, kendi karar ve eylemlerinin sonuçlarını yaşamak zorundadırlar. Tıpkı; güçlü liderleri ve fedakâr milleti eliyle, tarihin kaydettiğ i en güçlü imparatorluklardan birini kuran Türklerin, sorumsuz, bilgisiz, cahil, bağı naz, geliş melere kapalı, hatta kendi vatanına karşı ihanet içinde olan yöneticileri yüzünden, Anadolu coğ rafyası hariç ellerindeki her şey i 19. yüzyılda ve 20. yüzyılın ilk yıllarında yitirmeleri gibi.

Atatürk; geleceğ imizi gençlere emanet ederken, gençlerimize en iyi imkânların verilmesi gerektiğ ini her fırsatta vurgulamış, onların diğ er ülke gençleri arasında yükselmelerini sağlayacak bilgi, kültür ve görgü ile yetişmeleri için her türlü ön hazırlığı, o günün koşullarının bütün elverişsizliğ ine rağmen muazzam bir başarı ile kurgulamayı başarmış tı. Bunun için gerekli kurumları kurdurmuş, kısıtlı kaynakları en doğru şekilde kullanmış ve genç Türkiye Cumhuriyeti'nin geleceğ ini çağ dş medeniyetlerin de üzerinde layık olduğ u yere erişebilecek şekilde yaratmış tı.

Dolayısıyla eğer ATA'mızın en büyük emanetinin; Vatanımızın, Türk Gençleri'ne bırakılmış olmasından söz ediyorsak, o zaman Türk Gençliğ i'ni bu ağır görevi üstlenebilecek donanım-

larla yetiştirmek zorundayız. Türk Genci'ni doğduğu günden itibaren, hatta bana sorarsanız annesi ve babası onu var etmeye karar verdiği günden itibaren; ona sahip çıkıp, devletin bekası ve güvenliği ile milletin refahının yegane şansı olduğunun bilincinde, çağdaş ölçülerde yetişmesini sağlamak zorundayız. Bunun yolu da, Türk Gençliği diye tanımlanan nüfusumuzun, sadece dönemsel farklarla gerçekte hepimizi içeren, yani bütün Türk Milleti'ni içeren bir unsur olduğunu anlamak ve gereğini de ona göre yapmaktan geçmektedir.

Gençliğinde çalışan, üreten emeğiyle toplumuna katma değer yaratan, savunulması gerektiğinde canını korkusuzca ortaya koyan gençlerin, olgunluk çağlarında düşünsel yetkinlikleriyle, entelektüel birikimleriyle, üstlendikleri görev ve sorumluluklarıyla ülkelerine ve milletlerine hizmet ettiklerini, ihtiyarlıklarında da, gençlerde olmayan bilgi birikimi ve deneyimleriyle yol göstericiler olarak bu hizmeti sürdürdüklerini unutmamalıyız.

Bebekliği ve çocukluğu sağlıklı yaşam koşullarında geçen; eğitim, kültür gibi konularda büyük eksiklikleri olan, hatta magazin kültürsüzlüğüne mahkûm edilmiş bir gençliğin, ülkesi ve milletin değerlerini başarı ile savunabilmesi ne yazık ki çok ama çok zor olacaktır. Aynı gençliğin olgunluk çağlarında, sorumluluk duygusu gerektiren süreç içerisindeki görev ve yetkilerini kullanmada da sayısız kayıplar ortaya çıkacaktır.

Daha açık bir ifade ile; Türk Genci'nin, atalarının öz değerleri ile vatandaşlık sorumluluklarını yerine getirmelerini gerçekten istiyorsak, o zaman bu döngüsel sürecin her aşamasında aynı hassasiyeti göstererek hareket etmek zorundayız. Aksi her türlü davranış, son 25 yıldır yaşadığımız gibi kayıp kuşaklar yaratmaktan başka bir işe yaramayacaktır. Bu kayıp kuşaklar sadece bebeklik, çocukluk, gençlik olmayacak, bir yaşam boyu süredecektir.

EGEMENLİK KAVRAMI ÜZERİNE...

Son dönemlerde değişik vesilelerle gündeme gelen ve ne yazık ki açık bir ifade olmakla birlikte sıklıkla yanlış yorumlanan egemenlik kavramı üzerinde bir süredir özel bir ilgi ile düşünüyorum ve bu kadar farklı yorumun sebebini tam olarak anlamaya gayret ediyordum. Atatürk'ün Türkiye Cumhuriyeti'ni üzerine kurduğu; “*Egemenlik, kayıtsız şartsız Milletindir*” sözü, çoğu kez çeşitli gruplar tarafından yanlış yorumlanarak, yanlış açılımlara sebep olmuştur. Çıkış noktası yanlış olunca da buradan yapılan çıkarsamalar da külliyen hatalı olarak devam etmektedir.

Öncelikle, Anayasamızda, 6. maddede işlenen Egemenlik kavramını dikkatlice irdeleyelim.

VI. Egemenlik

Madde 6.- Egemenlik, kayıtsız şartsız Milletindir.

Türk Milleti, egemenliğini, Anayasanın koyduğu esaslara göre, yetkili organları eliyle kullanır.

Egemenliğin kullanılması, hiçbir surette hiçbir kişiye, zümreye veya sınıfa bırakılamaz.

Hiçbir kimse veya organ kaynağını Anayasadan almayan bir Devlet yetkisi kullanamaz.

6. madde gayet açık olarak “*Egemenlik*” olgusunu ifade ettiği halde, millet adına bu yetkiyi elinde bulunduran, demokratik yöntemlerle işbaşına gelmiş bazı milletvekilleri ve hükümetin üst düzey yetkilileri, geçmişte de bugün olduğu gibi bazen bu maddenin sadece birinci cümlesini dikkate alarak, kendilerini millet adına her türlü kararı alabilme ve yetkiyi kullanabilme konusunda sınırsız güce sahip zannetmişlerdir. Oysa ilk cümlede verilen yetki hemen takibeden cümlelerde, “*Anayasanın koyduğu esaslara göre, yetkili organları eliyle kullanılır*” ifadesiyle, kim tarafından kullanılacağı ve nasıl sınırlandırılacağı konusunda tanımlanmıştır. Daha açık bir ifade ile hiç kimse, ki buna yetkili organlar da dahildir, Anayasanın koyduğu esasların dışında veya üzerinde bir yetkiye sahip olamaz.

Örneğin 550 milletvekilinin 550'si bir araya gelse ve hepsi altına imza atsa, Anayasamızın değiştirilemez ve değiştirilmesi teklif edilemez olan 1., 2. ve 3. maddelerinde herhangi bir değişiklik yapılamaz. Anayasada belirli koşullar sağlandığı takdirde, bazı değişimler ve yeni açılımlar yapılabilir ki bu da her zaman bir tartışma konusu olmuştur. 12 Eylül Anayasa'sının bugünün ihtiyaçlarının bir kısmına cevap veremediği veya hantal kaldığı durumlar elbette ki mevcuttur ve bu durum en iyi düşünülmüş Anayasada bile, sürekli değişen bir dünyada çok doğal olarak gelecekte de karşımıza çıkabilecektir. Buradaki en önemli unsur milletin iradesinin devletin temel ilkeleri doğrultusunda doğru ve etkin temsilidir. Daha açık bir ifadeyle bu ortak metinden ortak bir yorum çıkması en önemli ihtiyaçtır, ancak ne yazık ki ulusal menfaatler konusunda bir fikir birliği olamadığı için bu her zaman mümkün olamamakta ve bu durum hepimizin izlediği gibi sorunlara yol açabilmektedir. Bu ortak yorumun nasıl sağlanacağını söylemek zor ve bütün kilit önemine rağmen bu yazının konusu dışında, o yüzden bunun üzerinde fazla durmak istemiyorum. Yine de yeri gelmişken bir cümle ile şunu söylemek isterim. Milli Güvenlik Siyaseti belgesini kendi vatandaşından saklayan sistemin bu sıkıntılarda büyük bir payı olduğunu düşünüyorum.

Egemenlik devlet kudretinin temel vasfıdır. İç hukukta en üstün kudreti, uluslararası hukukta da bağımsız devlet gücünü ifade eder. Milli Egemenlik ilkesi ancak demokratik ve hukuk devleti ilkeleri ile hukukun üstünlüğünün sağlandığı takdirde hayat bulur. Egemenliğin temsilinde milletinden aldığı yetkiyi kullanan Türkiye Büyük Millet Meclisi, ancak bu önşartlar ile icraatında milli iradeye uygun hareket edebilir. Demokrasi ve hukukun üstünlüğünün olmadığı durumlarda, egemenliğin kayıtsız şartsız millete ait olduğu kavramı sadece lafta kalır.

Birinci boyutuna bu şekilde değindikten sonra, "Egemenlik, kayıtsız şartsız Milletindir" cümlesinden ne anlamamız gerektiğine daha detaylı bakalım. Egemenlik; devlet ve yurttaş arasında karşılıklı aidiyet bağı oluşturur. Çok doğal olarak her ikisi de varolmak için birbirlerine ihtiyaç duyarlar. Bu ilişkinin en doğru ve sağlıklı yöntemi de egemenlik gücünü yurttaşının meşru

iradesi ve kabulünden alan devlettir. Devletin temel görevi; ulusal menfaat kavramı çerçevesinde, devletin bekası ve güvenliği ile milletin refahını sağlamak için ulaşılmaması ve korunması gereken amaçları yerine getirmektir. Bütün uygulamalar bu temel önceliğe odaklı olarak yapılmalıdır çünkü ancak o zaman devlet ve yurttaş arasında, kaynakların kullanımı, paylaşımı ve geleceğe dönük vizyon konusunda ülkü birliği olacak ve ilişkideki meşru zemin korunabilecektir.

Egemenlik konusunda kişisel kanaatim olarak bir diğer önemli yanı sıra da, milletin vekili olma pozisyonu ile kişisel yetkilerini bir ayrıcalık olarak gören bazıları gibi, yaşadığımız çağın birinci ve en kaçınılmaz kuralı olan değişim yasasını tam olarak kavrayamayan ve değerlendirmelerini, iyi niyetlerine rağmen katı kalıplar içinde ve aşırı milliyetçi bir yaklaşımla yapan ve dış dünyayı reddeder bir tutum içine girenler yapmaktadır. Bu bağlamda çok yakın zamanda tartışmamız ve bir mutabakata varmamız gereken konu, Avrupa Birliği uyum yasaları sürecinde Anayasamızda “Egemenlik” kavramı üzerinde yapılması gereken düzenlemeler olacaktır. Avrupa Birliği’ne ne kadar sürede girebileceğimiz apayrı bir tartışma konusudur ancak, egemenlik kullanımı konusunda kamuoyunu birtakım yeni açılımlara hazırlamak zorunluluğumuz olduğu da bir gerçektir. Gerçek hayatta durum bambaşka olmakla birlikte, yıllarca kendimize özgü bir yaklaşımla ve Anayasamızdaki “Egemenlik” tanımlamasının sadece görünür anlamıyla karşılaşmış kişi ve kurumların, bu tartışmalar öncesinde herhangi bir aşırı görüşün yanıltmalarına kapılmamaları için mutlaka doğru ve sağlıklı bir şekilde bilgilendirilmeleri gerekmektedir. Örneğin, Birleşmiş Milletler, NATO, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesine kişisel başvuru hakkının tanınması (geçtiğimiz süreçte başımızın belası olan Louizidu davasını hatırlayın) ve diğer pek çok uluslararası anlaşmanın içeriğinde her ulusun belirli ölçekte egemenlik kaybı vardır. Ancak bu anlaşmaların tamamı her ulusun kendi milli güvenlik siyaseti belgesinin temel unsurlarından biri olarak ortaya koyduğu, devletin bekası ve güvenliği ile milletin refahı olarak tanımlanabilecek ulusal menfaatlerin sağlanması yolunda çok önemli adımlar olduğu için, karşılıklılık ilkesine dayalı olarak

ve anayasaların dokunulmaz özüne ilişkin olmayan kısıtlamaları içerecek şekilde, pek çok ülke kendi anayasasına egemenlik yetkilerini kısmen sınırlayacak ama kendini korumaya alacak maddeleri ilave ederek bu değişimi yapma yoluna gitmektedir. Sırası geldiğinde Türkiye de kaçınılmaz olarak bunu yapmak durumunda olacaktır. Ancak dış dünya ile entegrasyonu hedefleyen bir Türkiye için bu durum hiçbir şekilde Atatürk’e ve silah arkadaşlarına ihanet olarak nitelendirilmemelidir.

Ancak burada dikkat edilmesi gereken en önemli konu; bizden istenen egemenlik haklarımızdaki özverinin eşit ve aynı ölçüde diğer ülkeler tarafından verilip verilmediğinin kontrolü olacaktır. Bu çok hassas konuda kendimizi koruyamaz ve açık verirsek, bu konunun aleyhimize olacağını da unutmamalıyız. Özellikle AB ile olan ilişkilerimizde diğer ülkelerden istenmeyen ve AB ile ilgisi olmayan konularda da Türkiye’den tavizler istendiğini ve bizim hükümetlerimizin onayıyla kısmen de olsa alındığını unutmamalıyız. Her devlet kendi hakkını korumakla mükelleftir ve bu hak devredilemez.

Aslında AB üyesi ülkelerin anayasalarında yaptıkları değişikliklerle daha da detaylandırılabilir bu konuyu burada kesip, nedense pek üzerinde durulmayan ancak bence çok önemli olan bir diğer bakış açısına geçmek istiyorum. Uluslararası literatürde “*Founding Fathers*” olarak nitelenen, “*Kurucular Kurulu*” veya “*Kurucu İrade*” olarak tanımlayabileceğimiz ve her devletin kuruluşunda, bazen kurtuluş mücadelesinde ve elbette ki bir devlet olmanın önkoşulu olan egemenliğin ve bağımsız anayasanın tesis edilmesinde öncü ve kural koyucu olan kişilerin koydukları temel ilkelerin tartışmaya bile açık olmaması gerekliliği ve şartıdır. Bu konunun daha iyi anlaşılması için, kurucularından biri olduğum ve halen Yönetim Kurulu başkanlığını yürütmekten büyük onur duyduğum Arama Kurtarma Derneği - AKUT’un, bir paragraftan oluşan varoluş amacının belirtildiği misyonunun ve nasıl işleyeceğinin belirtildiği beş maddeden oluşan temel değerlerinin yazılı olduğu ana belgenin dernek içerisinde tartışmaya bile açık olmadığını basit bir örnek olarak vermek isterim. Biz küçük derneğimizde bile kurucu iradenin koyduğu temel değerleri dernek içerisinde tartışmaya bile açtır-

mazken ve içimizde yer almak isteyen herkesin önce bu temel değerleri kabul etmesini önşart olarak koyarken, koskoca Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin kurucusu büyük Atatürk ve silah arkadaşlarının koydukları, varoluşumuzun temel unsurları olan ilkelere bu kadar ucuz ve basit bir şekilde zedelenmesini, 80 yıl sonra tartışma ve yorum konusu yapılmasını, Atatürk'ün Cumhuriyeti emanet ettiği bir Türk genci olarak kabul etmem mümkün değildir. Aynı şekilde geçmişte, Anayasayı bir defa delmekle bir şey olmaz diyebilen zihniyeti de hiçbir şekilde içime sindiremediğimi vurgulamak isterim.

Adına ne denirse densin, milletten demokratik yolla geçici olarak alınan egemenlik kullanım hakkına dayanarak milletin iradesi ile bu değişiklikler yapıyor, çoğunluğun isteği bu yönde gibi gösterilse dahi, dokunulamaz kırmızı çizgiler, yani Atatürk İlke ve İnkılapları her zaman korunmalıdır. Her sistem kendini gerektiğinde iç ve dış düşmanlara karşı korumak zorundadır. Türkiye'de de bu savunma mekanizmaları öyle ya da böyle mevcuttur. Hukuken ve sayısal olarak, birtakım manipulasyonlarla 'kurucu irade'ye aykırı birtakım değişiklikler kâğıt üzerinde yapılabilir, ancak 'kurucu irade'nin koyduğu temel ilkeler değiştirildiği gün, o kahramanların kurduğu devletten bahsetmemiz artık mümkün olamaz. Görüntüsü aynı olsa bile artık özü ve içeriği tamamen başka bir devlet söz konusu olur. Bu tehlikenin farkında olan bütün çağdaş toplumlar önlemlerini son derece sıkı ve tavizsiz bir şekilde almıştır ve bu konuya en üst düzey hassasiyeti göstermektedirler. Çünkü hepsi bilirler ki, sahip oldukları bağımsızlık, refah, huzur ve güven ortamı atalarının çok büyük bedeller ödeyerek, can vererek-can alarak kazandıkları paha biçilmez ve vazgeçilemez temel unsurdur. Bugün için vermemiz gereken en önemli karar, adı aynı ama özü kuruluş ilkelerinden farklı bir Cumhuriyette yaşamaya razı olup olmayacağımızdır.

Sonuç olarak sıkıştığımız her noktada, zor bir problemle her karşılaştığımızda döneceğimiz yer olan, bugünkü bağımsız Cumhuriyetimizi, dolayısıyla bireysel bağımsızlığımızı bize armağan eden Mustafa Kemal Atatürk'ün dediklerine bakmamız gerekmektedir. O büyük adam, belki de geleceğin neler getirebileceğini o günlerden görerek, Eskişehir-İzmit konuşmalarında

kendi kurduğu, kendi güçlendirdiği, milletin bütün yetkilerini aktardığı ve en büyük eserim diye nitelendirdiği TBMM için bize şunu da öğütlemekten geri durmamıştır; “*Milletler, egemenliklerini geçici bile olsa bırakacağı meclise gereğinden fazla inanmamalı ve güvenmemelidir. Çünkü meclisler bile despotluk yapabilir ve bu despotluk bireysel despotluktan daha tehlikeli olabilir. Meclislerin öyle kararları olabilir ki, bu kararlar milletin hayatına giderilmesi mümkün olmayan zararlar verebilir.*”

Bu söylediklerim ışığında, Anayasal bir hak ve sorumluluk olarak TBMM tarafından hazırlanan ve Cumhurbaşkanımızın yine Anayasaya dayanan yetkileri ile geri döndürdüğü kararnameleri ve atamaları bir kez daha düşünün. Elbette ki, her şeye rağmen temel sorunumuz egemenlik kavramının farklı yorumlanması değildir. Yine kişisel kanaatim olarak birinci ve en önemli sorunumuzun, toplumumuzun pek çok kesiminin içinde belirli ölçekte yer edinmiş olan, kaynakların paylaşımındaki büyük eşitsizlikten ve adalet olgusunun doğru ve etkin olarak tesis edilememiş olmasından, dolayısıyla sisteme karşı bir güvensizlikten kaynaklanan, ulus-devlet anlayışından uzaklaşarak alt kimliklerin ve bireyciliğin ön plana çıkartılması, yolsuzluk ve ahlaki bozulmadır. Her ortamda ve fırsatta Atatürk’e ve onun İlke ve İnkılaplarına bağlılık sözü veren bizler de bu güven eksikliğinin giderilmesi konusunda mücadelede üzerimize düşeni yapmadıkça, sonuçlarından hepimiz sorumlu olacağız.

TÜRKİYE’NİN LİDERLİK SORUNU (1)

Uzunca bir süredir Türkiye’de liderlik sorunu olduğu, Türkiye’nin gerçek bir lidere ihtiyaç duyduğu ve sorunlarını da ancak bu şekilde çözebileceği konusunda söylemler duyuyoruz. Büyük önderimiz Atatürk’e duyulan içten ve iyi niyetli özleminden kaynaklanan bu yaklaşımı anlamakla birlikte, bir daha Atatürk gibi

bir liderin bu coğrafyaya nasip olmayacağını düşünen biri olarak, ülkemiz için farklı bir yol seçilmesi gerektiğini değerlendiriyorum.

Mustafa Kemal; çevresindeki herkesten daha fazlasını bilen, daha fazlasını öngörebilen ve mücadelesi ile ilgili bütün kurgularını kendisi yapabilen bir liderdi. Bu anlamda yaşadığı zaman diliminin, başkaları için en olağanüstü ve çözümü imkânsız gibi gelen sorunlarına rağmen, eşsiz dehası, zihinsel gücü, öngörü yeteneği, analitik ve kavramsal düşünme becerisi, muazzam kararlılığı ve cesareti ile, en yakınlarının ve ona en güvenenlerin bile neredeyse imkânsız diye düşündüğü pek çok şeyi, çok kısa olarak nitelendirilebilecek bir süre içerisinde başardı.

Osmanlı ve Türk devlet geleneklerindeki Ulu Hakan vizyonunu bile aşan Atatürk'ün liderlik modeli, o günün koşulları içerisinde olabilecek en doğru, hatta tek seçenek olarak ortaya çıkmıştı. Hepimizin takdir ettiği eşsiz sağduyusu ve ortak bilinci ile bu tek seçeneğin farkına varan eğitimsiz, yoksul ve acılar içinde olan Türk Milleti, bütün varlığı ile her türlü fedakârlığı göze alacak şekilde Mustafa Kemal'in emrine girmekte ve kendi geleceğini bu "Tek Adam"ın öngörüsüne ve inisiyatifine bırakmakta tereddüt etmedi. Türk Milleti bir kez daha, en zor zamanda bile sağduyusunu göstermişti.

Türk Milletinin kendisini, atalarının Ulu Hakan'larına eşdeğerde gördüğünün farkında olan Atatürk, kendisinden sonra bu ayarda birisinin daha yetişmeyeceğini ve 20. yüzyılın karmaşık dengelerine ve ihtiyaçlarına bu liderlik modeli ile cevap verilemeyeceğini çok iyi bildiği için, padişahın kulu olma kültüründen gelen ve bu kültürü devam ettirmekte hiçbir sorun yaşamayacağı açık olan Türk Milletine hayal bile edemeyeceği çağdaş bir devlet modeli armağan etmişti. Herkesi şaşırtan bir kararla, kendi sultanlığını ilan etmemiş ve devlet düzenini, halkın kendi kendisini idaresi olan Cumhuriyete dönüştürmüştü. Bütün bunları yaparken tek güvencesi geleceği emanet ettiği Türk Gençliği idi. Türk Gencinin geleceğe sahip çıkması gerektiğini sayısız kereler dile getirmişti. Türk Gencini; devrimleri korumak, Cumhuriyeti yaşatmak ve yükseltmekle görevlendirmişti. Bu anlamda *Nutuk*'un sonunda yer verdiği, Gençliğe Hitabe'si ciddiyetle

anlaşılmalı, bu konuyu her fırsatta ve büyük bir inançla dile getirmesi basit bir coşku ve heyecandan değil, Türkiye Cumhuriyeti'nin geleceği için tek seçeneği olduğunu öngörmesinden dolayıdır.

Atatürk, kendisini milletin üstünde değil tam tersine milletin ortak bilincinin ürünü olarak görür. Kendi varlığını; *“Türk Milleti'nin kendi içinden, koşulların ve zamanın zorlamasıyla ortaya çıkardığı bir kurtuluş kararlılığı”* olarak tanımlar. Bu durumu acaba kaçımız doğru olarak analiz edebiliyoruz çok merak ediyorum. Çağımızın en büyük lideri olduğu pek çok yabancı kaynak tarafından doğrulanan Atatürk, başarılarını kendisine mal etmemiş, apaçık belirli olan doğal üstünlüğüne dayandırmamış, her başarısının; eşsiz fedakârlığı ve kahramanlığı ile yığit Türk Askeri'nin ve onurlu Türk Milleti'nin eseri olduğunu vurgulamıştır. Çünkü Atatürk, Türk Milleti'nin gelecekteki olası sorunları için, çözümü yine bir kurtarıcıda aramasını doğru bulmuyordu. Milletini padişahın kulu olma seviyesinden, kendi içinden yetiştireceği her seviyedeki ve konudaki liderlerle birlikte çözüm üreten bağımsız bir halk konumuna taşımak istiyordu.

Bunu sağlayabilmek için eğitimin, çağdaş medeniyetler seviyesinde bir anlayışın ve dünya görüşünün olmazsa olmaz kuralı olduğunu çok iyi biliyor ve bu nedenle genç Cumhuriyet'te en büyük önemi yeni neslin en iyi şekilde yetiştirilmesine veriyordu. Çağdaş bilgi ve atalarının başardıklarına inançla birlikte Türk Genci'nin her türlü engeli ve zorluğu aşabileceğini biliyor ve; *“Türk çocuğu ecdadını tanıdıkça, daha büyük işler yapmak için kendinde kuvvet bulacaktır.”* diyordu. Türkiye Cumhuriyeti'nin geleceği ile ilgili bütün kurgusunu bu yönde yapmıştı.

Genç Cumhuriyetin, Türk Milleti'nin kendi içinden her seviyede ve konuda yetiştireceği; vatan ve millet sevgisi en üst düzeyde gelişmiş, konusuna hâkim, kararlı, riske girebilen, inisiyatif kullanabilen gençler eliyle-liderliğiyle, çağdaş medeniyetlerin içerisinde layık olduğu yere ulaştırılacağına inanıyordu. Atatürk; yaşadığı dönemde bu kurgunun bütün altyapısını oluşturmuş, eserinin geleceğini güvence altına almak için gerekli bütün önlemleri de o dönemin imkânları ölçüsünde almıştı. Ülkenin zeki ve gelecek vadeden gençleri yurtdışına yollanmış ve döne-

min en iyi okullarında eğitilmişti. Ülkenin farklı alanlardaki sorunlarına çözüm üretmek için gerekli öncü kurumlar oluşturulmuş ve her birinin liderliğini üstlenebilecek kadroların yetiştirilmesine büyük önem verilmişti. İşte bu gençler, Cumnuriyete en iyi şekilde sahip çıkmış ve kendi dönemlerinin bütün zorlukları ve olanaksızlıklarına rağmen ATA'larına verdikleri sözü eksiksiz yerine getirmişti.

Ancak daha sonra Türkiye ciddi bir vizyon değişimi yaşadı. Bugün yaşadığımız sorunların tohumları da işte bu dönemde atılmıştı. Ülkemiz; her konuda ve her seviyede lider yetiştiren, kendi geleceğini yaratma konusunda kararlı, birbirine büyük bir sadakatle bağlı bir toplumdur, dışarıdan getirilecek uzmanlara bel bağlayan, çözümü kendi içinden değil de dışarıdan arayan, kendi özkaynaklarına dayanmaktansa dışarıdan borç alarak çözüm üretmeye çalışan ve altkimlik gruplarına bölünmüş bir topluma dönüştürüldü. Bu utanç verici dönüşümün ve vizyon değişiminin, dönemin siyasi aktörlerinin şahsına ve yandaşlarına sağladığı menfaati ve ülkemize verdiği zararı tarih en küçük detayına kadar kaydetmiş durumdadır. Bu kritik dönüşümün Atatürk'ün aramızdan ayrılmasının hemen ardından yaşanması düşündürücüdür.

Tek Adam liderliğinden, kısa sürede her seviyede liderlik modeline büyük bir hızla geçmeyi başaran kendine güvenen ve kararlı Türk Milleti; ne yazık ki Atatürk'ün ardından, dışarıdan (batıdan) getirilen uzmanlara (liderlere) ihtiyaç duyan, dışarıya bağlı liderlik modeli ile sorunlarına çözüm arayan, millet olma sinerjisini kaybetmiş, ulusal kararlılığını yitirmiş, uzun dönemli hesap yapamayan, riske giremeyen, kendine güvensiz bir topluma dönüştürüldü.

TÜRKİYE’NİN LİDERLİK SORUNU (2)

Türkiye’nin liderlik sorununu daha iyi anlayabilmek için, öncelikle 21. yüzyılın liderlik ihtiyaçlarını ele almamız gerektiğini düşünüyorum. 21. yüzyılın en önemli kuralları; geçmiş döneme ilave olarak, küreselleşmenin bugün eriştiği seviye ile ifade edebileceğimiz gerekçelerle, yani büyük dünyamızın artık küresel bir köy haline dönüşmesi sebebiyle, rekabet’in her alanda ve seviyede en üst düzeyde yaşanması; sürekli gelişen ve ilerleyen bir çağda olduğumuz için her konuda değişimin, değişen koşulların, değişen bilgilerin, değişen ihtiyaçların varlığı ve çağımızın öncekilere göre, ulaşım ve iletişim gibi her alanda başdöndürücü bir hıza kavuşması olarak kısaca özetleyebiliriz. Bir de artık hayatımızdaki her konuda her şeyin teknoloji ile içiçe olduğunu ve dijital ortamla ilişkisini vurgulamamız gerekir.

Bu koşullarda rekabet edebilmek ve değişim ve hızın geçerli kurallar olduğu, her şeyin doğrudan ya da dolaylı birbiriyle ilişkide olduğu süreçleri yönetebilmek için, her konuda ve seviyede, kendini geliştirebilen, öğrenen, ekibinin potansiyelini en verimli şekilde ortaya çıkarabilmek için yönlendiren ve koordine eden liderler yetiştirmek zorunluluğu ortaya çıkıyor. Bugünün liderlik ihtiyaçları için en önemli olarak üzerinde durmamız gereken konu; nasıl öğretmen, doktor, bilim adamı, sanatçı, sporcu, çiftçi, vs. yetiştiriyorsak; her konuda ve seviyede, liderlik vasıfları ile donatılmış bireyler de yetiştirmek zorunda olduğumuz gerçeğidir. Bununla beraber, her konuda ve seviyede yetiştirilen liderlerin; işini bir lider sorumluluğu ve inisiyatifi ile yapan kişilerin, sistemin doğal akışı içerisinde yetkili ve sorumlu pozisyonlara gelmelerini sağlayacak bir yapı kurma zorunluluğu da en önemli ihtiyaçlardan biri olarak karşımıza çıkıyor.

Günümüzün özelliklerini, dolayısıyla ihtiyaçlarını bu şekilde tanımladıktan sonra, uzun bir süredir liderlik sorunu yaşamamıza sebebiyet veren asıl unsurlara vurgu yapmak istiyorum.

Hangi seviyede olursa olsun, gerçek liderlik vasıflarına sahip herkesi yıldırma, sindirme için oluşturulmuş inanılmaz bir sistem kurulmuş Türkiye’de. Bu sistemin unsurları, birbirlerin-

den bağımsız olarak çalışmasına ve birbirlerini tanımamalarına, hatta çoğu zaman birbirlerine karşıt konumlarda olmalarına rağmen; gerektiğinde, yani gerçek lider vasıflı birisi ortaya çıktığında, anlaşılmaz bir ilişkiyle içgüdüsel olarak bir araya geliyorlar. Birbirini bilmeyen, tanımayan, hatta rakip olan ama içsel olarak aynı bakış açısı ve yaklaşımla iş yapma anlayışında olan bu yıkıcı sistemin aktörleri, lider vasıflarına sahip herkesi, fark edilir edilmez derhal ablukaya alıyor ve ellerindeki bütün imkânları kullanarak onu devre dışı bırakmaya çalışıyorlar. Bu yöntem bazı durumlarda o kadar ileri seviyelere götürülüyor ki, potansiyel etki değeri belirli bir seviyenin üzerinde olan fikir veya eylem liderlerini, eğer başka türlü yıldırıyorlarsa, öldürmek dahil her türlü karşı hamleyi yapabilecek değişim karşıtları bile çıkabiliyor aralarından. Yakın tarihimize bu gözle bakanlar bu acı kayıpları hemen fark edecektir.

Lider vasıflı insanlarımıza yapılan bu çok taraflı saldırının asıl amacının, onların tetikleyebileceği, onların üzerinden başlatılabilecek olan, bu ülkenin en çok ihtiyaç duyduğu köklü bir zihin haritası değişimi olduğunu yıllar sonra fark edebildiğimi belirtmek isterim.

Bu dediğimi; medyada, en vasıfsızlar arasından seçilerek neredeyse haftalık olarak yaratılan ve işi bitince hemen tüketilen ve çöpe atılıp yerine yeni ve daha iyi boyalınsının çıkartıldığı, içi boş, sahte kahramanlar yaratma olgusu ile birlikte değerlendirin. Türk Milleti'ni televole, popstar, gelin kaynana yarışmaları ile ilgilenen; sosyetik yaşam biçimine hayran; şarkıcı ve türkücüden başka kimseyle kişisel bir özdeşlik kuramayan ve rol model olarak algılayamayan; futbolu bir sporcu olarak değil ama sadece bir izleyici - taraftar olarak hayatının merkezine koyan; varlığına bir anlam katabilmek için yapay bir altkimlik grubuna ihtiyaç duyan, kendi başına pasif, ürkek ve çekingen ama altkimlik grubu içinde olunca rahatlıkla şiddete başvurabilen ve kırıp dökabilen; yönetmesi ve kışkırtması kolay, birlikte hareket etmesi halinde ortaya koyabileceği gücün farkında olmayan, dağınık ve en önemlisi sindirmesi kolay bir toplum olarak tutmak için; bunların hepsini reddeden ve kendi başına bir anlam ifade edebilen ne varsa önünü almak zorunda olan bu statükocular ve değişim

düşmanları, ne yazık ki sadece kırdıkları, durdurdukları lider vasıflı insanlarımıza değil, şiddetle ihtiyaç duyduğumuz zihin haritası değişimini geciktirdikleri için bütün Türk Milleti'ne büyük zararlar veriyorlar.

Türkiye'nin köşe başlarını tutmuş statükocuları ve değişim düşmanları olan bugünün hâkim unsurları lider istemiyor. Lider vasıflı insanların yaratabileceği hızlı değişim ve dönüşüme ayak uyduramayacaklarını ve bu değişimin bütün dengeleri bozacağını ve kendi menfaatlerine büyük zarar vereceğini çok iyi bildiklerinden, bu tür bir değişimi geciktirmek için ellerinden gelen her şeyi yapmaktan da çekinmiyorlar. Burada bana açıklaması en zor gelen konunun; aslında birbirleri ile anlaşılamayan ve birbirlerini rakip olarak görenlerin bile, potansiyel bir lider ortaya çıkınca aralarındaki husumeti o lider ortadan kaldırılabileceğine kadar bir tarafa bırakıp, mekanizmasını hala anlayamadığım bir sistemle iş ve güç birliğine gitmeleri ve ortak tehdit olarak algıladıkları lider vasıflı bireyleri pasifize etmeleri konusu olduğunu vurgulamak isterim.

Bu konudaki en büyük kırgınlığımın, bu ülkenin geleceği için tek şansı olabilecek bu lider vasıflı bireylerin, güçlenmelerine fırsat verilmeden teker teker ezilip yokedilmesine hiç ses çıkarmayan ve uzaktan izlemeyi sürdüren bu devleti korumak ve kollamakla yükümlü olan yapılara karşı olduğunu ifade etmek isterim.

Lider; içsel özellikleri gereği kendi varlığını, şu veya bu sebeple kendisini hizmet etmekle yükümlü saydığı vatan, millet, devlet, vs. gibi bir üst varlığa adanmış bir kişidir. Mutluluğu hizmet ettiği üst varlığın mutluluğu; başarısı, yine bu üst varlığın başarısıdır. Liderler özgün ve baş edilemez güçlerini, bağlı oldukları güçlü bir değerler kültürü ile sağlarlar. Ancak bu değerlerin iyi olma zorunluluğu yoktur. Liderin bağlı olduğu değerler iyi de olabilir, kötü de; bu konuya büyük bir dikkatle yaklaşılması gerektiğini düşünüyorum. Hitler de, Saddam Hüseyin de tartışılmaz olarak güçlü liderlerdir ama izledikleri değerler kültürü olumsuz değerler üzerine inşa edilmiştir. Biz yine olumlu liderlik özelliklerine dönelim. Bu anlamda bence; *“Gerçek lider; temsil ettiği değerlerin bedenlenmiş halidir.”* Kendinden o kadar

geçmiştir ki, hizmet etmeyi kafasına koyduğu varlık için en inanılmayacak fedakârlıkları bile yapmakta tereddüt etmez. Bu düşünce biçimini anlamaya çalışmaya gerek yok. Bu düşünce biçimi ya vardır, ya yoktur. Toplumların yapması gereken bu tür kendini adanmış bireylerinin enerjisini, o bireylerin de arzusuna uygun olarak toplum yararına yönlendirmek ve kullanmak olmalıdır. İşte Türkiye'nin kendini geliştiremeyen, değişime ayak uydurmaktansa onu geciktirmeye çalışan hâkim unsurlarının, Atatürk sonrasındaki süreçte en korktuğu insan tipleri, bu lider vasıflı gençlerdir. Elleriindeki bütün gücü ve olanakları, bu vatanın tek şansı olan bu vasıflara sahip gençlerini budamak için kullanan bu yapının artık durdurulması zorunluluğu kaçınılmaz olarak kendisini göstermektedir.

21. yüzyıl, tarihin bugüne dek kaydettiği diğer bütün zamanlardan daha karmaşık ve zor yönetilebilir bir süreç olarak yaşanacaktır. Bu yüzyılda rüzgarda savrulan yapraklar gibi oradan oraya uçuşmamak için, daha açık bir ifadeyle güvenliğimizi ve bekamızı yitirmemek için bir tek şansımız var. Türk Milleti'nin kendi içinden çıkaracağı, Atalarının özdeğerleriyle iş yapan, vatanına-milletine hizmet etme aşkıyla kendi varlığını hiçe sayan, koşulsuz-karşılsız fedakâr, vatani ve milletin bölünmez bütünlüğü dışında hiçbir yere taraf olmayan, bütüncül bakış açısı, sosyal sorumluluk duygusu ile ve birleştirici, yapıcı tavırları ile iş yapma kararlılığında olan gençlerimizin artık önünü açmak zorundayız.

Sadece bu kadarı bile bütün problemleri sistemin doğal akışı içerisinde çözmeye yetecektir.

HERKES YETKİN OLDUĞU İŞİ YAPSA...

Türkiye'nin önemli verimlilik sorunlarından birinin, çeşitli kişi ve kurumların kendi yetkinlik, yetki ve sorumluluk alanları dışındaki pek çok uzmanlık gerektiren konuda, son derece iddialı olarak düşüncelerini ifade etme ve yayma çabası olduğunu düşünüyorum. Günümüzde meslekler bile kendi içinde çok sayıda alt uzmanlık alanına ayrılmışken ve her birinde rekabet avantajına sahip olabilmek için ciddi bir birikim, deneyim ve sürekli güncellenen bilgileri takip etmek için son derece disiplinli bir çalışma anlayışına ihtiyaç olduğu apaçık ortadayken, şu veya bu şekilde belirli bir konuma ulaşmış kişilerin, kendi uzmanlık alanları dışındaki, herbiri özel bir birikim gerektiren pek çok konuda da görüşlerini ifade ederek sürekli gündemde kalmaya çalışmalarını ve bu kişilerin de ciddiye alınmasını önemli bir sorun olarak değerlendiriyorum. Bütün bunlar olurken konuya gerçekten hâkim olan ve kamuoyunu bilgilendirme konusunda en doğru kaynak olabilecek pek çok unsurun, bu süreçlerin dışında kalması ve uzmanlık uzmanı birtakım kişilerin de kendi cehaletlerini geniş kitlelere fütursuzca yaymasının en üzücü, hatta en tehlikeli konuların başında geldiğini düşünüyorum.

Çağdaşlığı yakalamış ülkeler ve bu ülkelerdeki kurumlar bu gerçeği çok önceden keşfettikleri için; pek çok parçanın bir araya gelmesi ile oluşan ürünlerinde, ki bu ürün içinden gökdelene kadar aklınıza gelebilecek her şey olabilir, kaliteyi en üst düzeyde tutabilmek ve doğal olarak rekabet avantajına sahip olabilmek için, her bir parçanın o parçayı en kaliteli ve güvenli üreten temin edilmesi yolunu tercih ediyorlar. Bazı durumlarda maliyetler konusunda artışa sebep olabilse de, nihai ürünün kalitesini ve güvenilirliğini en üst düzeye çekebildiğinden dolayı, bugün için en çok tercih edilen üretim modelinin bu yönde olduğunu anlamamız gerekiyor.

İş uzmanına bırakma vizyonunu bir kez anladıktan sonra her alanda örneklerini daha kolay gözlemleyebiliriz. ABD Devlet başkanının 1000 civarındaki danışmanının her biri kendi konusunda en üst düzey uzmanlardan seçilir, ki bu konuların birço-

ğunu anlayışımız gereği bizler ancak fantazi olarak nitelendirebiliriz. Uygulamalarının doğruluğu yanlışlığı, etik olup olmadığı ayrı bir konu olmakla birlikte, ancak bu uzmanlar sayesinde ki Amerika büyük devlettir ve her konuda kendi menfaatlerini en üst düzeyde rahatlıkla koruyabilecek ön alıcı hamleleri düşünebilir ve yapabilir. Çünkü bilgiyi sisteminin temeline oturtmuştur ve bütün kararlarını bilgi temeline dayandırdığı hesaplar üzerine inşa eder. Bu bilgiyi her zaman güncel ve en doğru haliyle kullanabilmek için de yetişmiş uzmanlarla çalışır. Çeşitli uzmanların kendi konularındaki görüşlerini aldıktan sonra bu bilgilerin hepsini, devletin gizli bilgileri ile birlikte bütüncül bir bakış açısı ile, uzun dönemli yansımalarını da hesap ederek devlet politikası haline getirirler.

Medyamızın da sorumsuzluğu sonucunda ülkemizde ise, yetkinlik ve birikim seviyelerine bakılmaksızın, insanların konuları ve popülerlik seviyeleri çıkış noktası yapılarak her konuda her türlü sıradışı, cahilce hatta tehlikeli yorumların geniş kitlelere yayıldığını görmek bile mümkün olabiliyor. Konuları gerçekten bilenler de bu karmaşık yapı içerisinde düşüncelerini yeteri kadar duyuramayabiliyorlar. Bu konuda kendimizden bir örnek vermek gerekirse; deprem konularında artık herkesin doğru-yanlış bir fikrinin olduğu bu süreçte bile, bizler AKUT olarak deprem konularındaki bütün birikimimize rağmen, İstanbul'da yaşanabilecek depremin büyüklüğü, zararın ne seviyede olabileceği, ne zaman meydana gelebileceği, hangi bölgelerin daha fazla zarar görebileceği, nerelerin daha sağlam olduğu gibi birinci dereceden uzmanlık gerektiren ve söylenebilecek her cümlenin, toplumsal hassasiyet nedeniyle sorumluluğunun da çok önemli olduğu bize en yakın olan bir konuda bile, bu konuların uzmanı olmadığımız için, bu soruların bizlere de defalarca sorulmasına rağmen hiçbir zaman bu konular hakkında bir yorum yapmadık. Herkes kendi işini yapsın ve iyi yapsın, biz hep buna inandık. İyi bildiğimiz konularda mutlaka kendimizi öne çıkardık ama her yönüyle hâkim olmadığımız hiçbir konuda da bilgiçlik taslamadık.

Aynı konuya paralel olarak bir de ülkemizde çeşitli kişi ve kurumların kötü bir niyetle olmasa bile yine bir diğer kişi veya kurumun yetki ve sorumluluk alanına giren konulara karışması-

nın da doğru olmadığını düşündüğümü belirtmek isterim. Türkiye Cumhuriyeti devleti binlerce yıla yayılan bir örgütlü devlet geleneği olan bir toplumun ürünüdür. Dolayısıyla devlet yapılanması içerisinde her türlü kurum, uygulama alanı, yönetmelikler ve gelenekler zaten mevcuttur. Burada asıl sorun, on yıllara yayılan bir bölünmüşlük ve ulusal menfaatleri farklı algılamadan kaynaklanan asıl hedef tanımı konusudur. Farklı kurumlar, gruplar veya kişiler ülkenin çıkarlarını aynı platformda değerlendirmede için tehdit ve menfaat algılamaları da farklı olarak yapılabilmekte ve bu durum da ülkemizde kurumlar arasında ciddi bir iletişim ve işbirliği sorununa yol açabilmektedir.

Kök sorun olarak tanımlayabileceğim bu problemi çözmeden ciddi bir ilerleme kaydetmemiz bence çok zor olacaktır. Burada ideal olan, devleti oluşturan kurumların herbirinin kendi uzmanlık, yetki ve sorumluluk alanına giren konularda, hepimiz için ortak olan ulusal menfaatlerimize uygun olacak şekilde üzerlerine düşeni yerine getirmeleridir. Ancak bölünmüşlükten ve farklı yaklaşımlardan kaynaklanan sebeplerle, kurumlarımızın eşgüdümlü olarak birbirlerinin verimliliğini ve gücünü artıracak şekilde ortak bir hedefe dönük olarak hareket edememeleri bize her dönemde büyük fırsat maliyetleri ve kayıplar yaşatmaktadır.

Tamamen yukarıda ifade ettiğim hayati bir problem olan ulusal menfaat veya tehdit algılaması farkından kaynaklanan bu sorunu daha da içinden çıkılamaz hale getiren bir diğer konu ise, kurumların kendi sorumluluk alanları dışındaki başka kurumların konularına sürekli olarak doğrudan veya dolaylı müdahalelerde bulunmalarıdır. Siyasetçi askerin işini yapmaya çalışmakta, asker siyasetçinin, medya bürokratin işine karışırken, iş dünyası politika üretmekte, sivil toplum devlet kurumlarının konularına karışmakta, gazeteci polislik ve savcılık yapmakta, vesaire. Bu durumun çok önemli bir diğer zararı ise, binlerce yıllık ortak yaşam ve kültür sonucunda varetmiş olduğumuz kurumlarımızın anlamlarını, inandırıcılıklarını ve güvenilirliklerini kaybetmeleridir. Bunun sonucunda vatandaşlar hangi konuda nereye ve kime güveneceklerini iyice karıştırmış ve bu güvensiz ortamda devletin korunması birinci öncelik olan güvenilirliği sorgulanır hale gelmiştir.

Güçlü devlet geleneklerimize ve kurumlarımıza mutlaka sahip çıkmalıyız. Sorun olduğunu düşündüğümüz konularda eskisine rakip olacak ve sadece çatışmayı daha da kızıştıracak yeni yapay kurumlar yaratmak yerine, iyileştirmeyi her bir kurum içerisinde teker teker ve büyük bir ciddiyetle yapmalıyız. Şu veya bu sebeple kurum artık işlevsiz ise elbette kapatılabilir ama eski bir kurumun tanımlı bir işlevi varken sadece görüş farkı var diye yeni kurumlar yaratmanın bize hiçbir faydası olmayacağı gibi ilerleyen süreçte zararlı da olabilecektir. Eskiden olduğu gibi devlet örgütlenmesini var eden bütün resmi, asker, sivil kurumlar ortak menfaatler çerçevesinde eşgüdümlü olarak çalışabilecek hale getirilmelidir.

Bunu sağlayamadığımız taktirde kendi özkaynaklarımızla kendi kendimizle savaşıyor olduğumuzu sakın aklınızdan çıkarmayın.

TÜRKİYE'DE BİLGİ PAYLAŞIMI SORUNU

Aristo, toplumu elleri, ayakları, duyguları ve zekâsı olan bir dev olarak tanımlar. Toplum, kendisini oluşturan insanların ortak ürünüdür. Toplamların gücü de, kendisini oluşturan bireylerin ve grupların arasındaki işbirliği, güç birliği, kültür, etik, hukuk, sinerji, üretim, paylaşım ve benzeri ortak ürünlerle doğrudan ilişkilidir.

Ülkemizin bütün imkânları ve potansiyeline rağmen, uzun yıllardır yaşadığımız pek çok sorunun ve verimsizliğin nedenlerini anlamaya çalıştığım da, her sektörde bilgiyi elinde tutan sayılı bir azınlığın bu bilgiyi paylaşma konusundaki isteksizliği ve bu nedenle ortaya yayılan, halkı yanlış yönlendiren ve geniş kapsamlı bir dedikodu kültürüne yol açan, eksik, yanlış, taraflı, yönlendirilmiş bilgi yayma sürecinin önemli bir etken olduğunu görüyorum. Devlet organizmasındaki ilgili kurumların tanım-

lanmış, yetkilendirilmiş ve dolayısıyla sorumluluğu da verilmiş konularına rağmen, bugün hemen her yerde ve her konuda karışımıza çıkan taraflı yönlendirmeleri ve kirliliği doğru ve sınanmış bilgi ile ivedilikle değiştirmeyerek, halkı aydınlatmayarak, ancak sorun kendi makamına artık görmezden gelemeyeceği yöntemlerle eriştirildiğinde, bilgi kaynaklarını açarak elindeki bilgiyi son kertede paylaşmasının, toplumsal hayatımızda büyük kayıplara yol açtığını düşünüyorum.

Bu konuda kişisel anlamda beni en çok rahatsız eden unsurun da, bu bilgiyi bulundukları pozisyon gereği, yine bu ülkenin özkaynakları ile elde etmelerine ve bu bilginin devletin güvenliği ve bekası ile milletin refahı için olduğu konusundaki bütün etik, hukuki ve geleneksel zorunluluklara rağmen, artık kökleşmiş bir şekilde bilgi paylaşımına direnmelerini ve bilgi süreçlerinde kurumsallaşmış bir tekelcilik anlayışıyla hareket etmeleri olduğunu söyleyebilirim.

Sağlıklı, güvenli ve güçlü bir toplum oluşturmak için ihtiyaç duyduğumuz özelliklerin başında, toplumun kendi iç dinamikleri ile doğal akışı içerisinde ortaya çıkardığı, toplumsal bellekten ve ortak yaşananların doğru bilgi ile yorumlanması ve etkin paylaşımı ile oluşturulan ortak bilinç gelir. Ancak bilgi ve iletişim teknolojilerini, çağa ayak uyduracak şekilde güncelleyemeyen ve elindeki bilgiyi vatandaşlarıyla doğru modellemelerle paylaş(a)mayan toplumlar, ciddi bir uyumsuzluk, güvensizlik, edingenlik ve sonuç olarak verimsizlikle karşılaşır. Ortak Bilinç'in oluşturulmasında, toplumun yetenekleri doğrultusunda anlayabileceği, uyum sağlayabileceği yaklaşım biçimleriyle kurgulanan ve bu şekilde paylaşılan açık bilgiler, toplumda normalden çok daha süratli olarak arzu edilen davranış değişikliğini meydana getirebilirler.

Bunu sağlamak için eldeki en kolay, ucuz ve zahmetsiz kullanılabilen kanal ise iletişim imkânlarının çeşitliliği ve her yere erişebilme gücü ile doğal olarak, her türlü medya kanalıdır. Toplumlar liderleri, yöneticileri, fikir önderleri, aydınları ile bu yönlendirmeyi rahatlıkla kurgulayabilirler. Ancak Türkiye'nin bu konuda başarılı olduğunu ne yazık ki söyleyemeyeceğim.

Toplumlar çağın koşullarına uyum sağlayabilirlerse büyürler, gelişirler ve güçlenirler. Bunun tam tersi de doğrudur. Bu gelişmeyi sağlamak için de, elindeki nüfus gücünü, eğitilmiş, bilgili, kültürlü, sağlıklı olarak yetiştirmek ve ona diğer toplumlar karşısında rekabet avantajına sahip olacak bir donanım kazandırmak en önemli konuların başında gelir. Birlikte davranabilmek ve bütünün enerjisini açığa çıkarabilmek, Japonların, “*hiçbiri-miz hepimiz kadar akıllı değiliz*” sözü ile ifade ettiği gibi, sadece akıllı değil, güçlü, hızlı, verimli gibi daha pek çok açılımda da kullanabileceğimiz bir fırsat avantajına sahiptir. Ancak bunun sağlanabilmesi için, geliştirilen ve üretilen doğru bilginin, uygun kanallarla ve metodlarla toplumla açık ve düzenli olarak paylaşılması, elit bilginin açık, sıradan bilgi haline dönüştürülmesi gerekmektedir.

Bu konular hakkında, birkaç örnekle konuyu açmaya çalışacağım. Kıbrıs Sorunu, AB sürecinde sıklıkla karşımıza çıkan bir problem olarak gündelik hayatımıza girmiş durumda. Garantör-lük Antlaşması, 1974 Kıbrıs Barış Harekâtı, Annan Planı ve daha pek çok konu son süreçte hayatımıza giren konular. Ancak bunların hiçbiri zamanında bize gerektiği şekilde ve yeteri kadar öğretilmediği için, toplumumuz beklenen tepkileri ver(e)meye-rek, bu konuya ömrünü adayan kişi ve kurumları hayal kırıklığına uğrattı. Bu konudaki sorumlunun, hayatı boyunca Kıbrıs’ın stratejik önemi konusunda güvenebileceği kaynaklardan bir tek satır, bir tek cümle bile duyamamış olan, Kıbrıs’taki etkinliğimizi ve gücümüzü yitirdiğimiz taktirde, bir sonraki süreçte Ege Denizi’ndeki etkinlik ve gücümüzün de yitirileceği ve bunun Türkiye Cumhuriyeti’nin ulusal menfaatlerine en aykırı bir durum olduğu konusunda yeteri kadar uyarılmayan, bilgilendiril-meyen milletimiz olduğunu düşünmek sadece insafsızlık olacaktır.

Bir diğer örnek olarak son 30 yıldır, ASALA terör örgütünün Türk Diplomatlarına dönük saldırı eylemleri devletin müdahale-si ile durdurulduktan sonra, diaspora ermenilerinin taktik değış-tirerek bütün dünyada Ermeni soykırımı yalanları ile dünya kamuoyunu yönlendirme çabalarını söyleyebiliriz. Diaspora Ermenilerinin bütün dünyada bu yönde yaptığı yoğun kampanya-

lara rağmen, sanki milletimizi ilgilendiren bir şey değilmiş gibi, anavatan dışında bizim hakkımızda olan ve yapılan şeyler bizi ilgilendirmiyormuş gibi düşünerek ve bu ulusal sorunu, sadece bu konu için kurulmuş, ne kadar fedakârca ve çalışkanlıkla mücadele ettiğine gerçekten inandığım ve bildiğim ekiplerle çözmeye çalışarak, 70 milyonluk Türk Milletinin ortak enerjisini ve duygusal gücünü kullanmadan sadece resmi kanallarla çözmeye çalışmak yine aynı şekilde verimlilikten uzak olacaktır.

Bir başka örnek olarak da, internet ortamında yayılan, Bor, Toryum, Plutonyum gibi madenlerimiz ve Petrol gibi kaynaklarımız hakkında yayılan doğruluğu ve yanlışlığı hakkında artık herkesin kafasını had safhada karıştıran yönlendirilmiş bilgileri sayabiliriz. Bunların ne amaçla yapıldığını veya ne amaçla yetkili, bilgili kurumlar tarafından doğrulanıp, yanlışlanmadığını kestiremiyorum, ancak sıradan bir vatandaş olarak bu kadar önemli konuların dedikodu malzemesi yapılmasına, bu konular hakkında resmi görevi ve sorumluluğu olan kurumların seyirci kalmasını hazmedemiyorum.

Yakın dönemde bir başka örnek olarak da, Çanakkale Destanının sembolleşmiş kahraman 57. Alayı'nın Sancağının Avusturya'daki Melbourne müzesinde bulunduğu dair iddiaları vermek isterim. Gerçekle hiç ilgisi olmayan bu durum hakkında, (Genel Kurmay Başkanlığı bu konuda gerekli açıklamayı resmi bir başvuru sonrasında yaptı) yine hangi amaçla olduğunu bilemediğim bir yönlendirilmiş bilgi süreci yaşanıyor internet ortamında.

Bİgi edinme hakkı yasası ile bir ölçüde bu durumun rahatlayacağını düşünüyorum. Umuyorum ki, alışılmış düzene göre önemli bir değişim getiren bu süreç en verimli şekilde kullanılabilir. Çünkü milletin desteği alınmadan hiçbir mücadele kazanılamaz, milletin ortak enerjisi ortak menfaatlere yönlendirilmeden, küresel anlamda vermek zorunda kalacağımız hiçbir mücadeleyi kazanamayız.

Çünkü hiçbirimiz hepimiz kadar güçlü değiliz...

BİLGİ ÇAĞINDA BİLGİYİ KULLANAMAMAK...

21. yüzyılın bilgi çağı olduğu ve bilgiyi elinde bulunduranın diğerlerine karşı önemli bir üstünlük kazanacağı, bugün artık herkesin kabul ettiği bir gerçek. Devletler, kurumlar ve insanlar arasındaki mücadele, çağımızda dünyayı defalarca kez yoketmeye yetecek güçteki mevcut silahlarla değil, bilgi kaynakları ve bu bilgi kaynaklarının çok çeşitli yöntemlerle ve yine çok çeşitli amaçlarla yönlendirilmesiyle yapılmaktadır. Günümüzde küresel alanda hegemonya veya bölgesel olarak üstünlük kurma amaçlı çalışmalar, yalnızca siyasal yada askeri baskıyla değil, ideolojik araç ve eylemlerle de yapılabilmektedir. Günümüzün en güçlü ve hızlı bilgi paylaşım kaynağı olan yazılı, görsel, işitsel medya ve tabii ki internet bu tür yönlendirmeler için son derece uygun ve düşük maliyetli fırsatlar yaratmaktadır. Bugün için teknolojinin ve bilimin bu tür iletişim imkânlarını iyi kullanan devletler, diğerleri karşısında her tür mücadeleye iki adım önde başlamaktadır.

Bilgi çağında bilgi yönetimi karşımıza çok önemli bir unsur olarak çıkıyor. İşlenmemiş ham verilerin yorumlanarak, kararlara ve uygulamalara zemin hazırlayacak işlenmiş bilgilere, yeni yorumlara dönüşümü ve uygulama ile bilginin işte fark yaratacak şekilde kullanımı olarak ifade edebileceğimiz bilgi yönetimi dayandığı temeller itibarı ile, kullanıcıya büyük avantaj sağlayacak güçtedir. Stratejide, karar mekanizmalarında ve fark yaratmada risk almak, “bilgi yönetimi” temeline dayalı hesaplardan güç alıyorsa, o artık “risk” olmaktan çıkmış, stratejik bir seçenek halini almış demektir. Bilgi yönetimi, salt teknoloji, akıl veya mantık da değildir. Bilgi Yönetimi, sezgi ve duyguları da içerir. Bu yüzden Atatürk’ün dediği gibi artık yalnız ufku değil, ufkun ötesini de görebilecek liderlere her seviyede acil olarak ihtiyacımız var.

Bilgi, “bilmek” sürecinde değil “olmak” sürecinde gerçek anlamını bulur ve değerine kavuşur. Bilgi yaşama yansıdığı takdirde bir anlam ifade eder. Kayıtlı kaynaklarda bulundukları halde yaşamımızda hiçbir değişim-dönüşüm yaratmayan bilginin

varlığı ile yokluğu arasındaki fark bize göre rahatlıkla gözardı edilebilir. Gelişimi sürekli kılan şey, öğrendiklerimizin uygulamalarımıza, davranışlarımıza yansımadır. Bilginin daha sonra kullanılabileceği konusunda da önemli endişelerim olduğunu vurgulamak isterim. Sadece 20. yüzyılda insanlık, yerkürede varolduğu günden bugüne ürettiğinden daha fazla bilgi üretmiştir. 21. yüzyılın sonlarında ulaşacağımız hızı ve işleme kapasitesine erişeceğimiz bilginin boyutlarını bugünden hayal etmek bile çok zor. İnsanlık emin adımlarla, ancak doğal vahşiliğinden ve hükmetme arzusundan hiçbir şey kaybetmeden, sadece onun şeklini ve örtüsünü değiştirerek ilerlemektedir. Önümüzdeki süreç bugüne dek yaşananların yanında ölçülemez hızda ve boyutta olacaktır, sonuçları da öyle...

Anadolu gibi jeopolitik ve jeostratejik açılardan son derece kritik ve belirleyici bir coğrafyada yaşayan milletler ne olursa olsun güçlü olmak zorundadır. Anadolu, tarih boyunca üzerinde hiçbir zaman zayıf ve güçsüz bir milleti barındırmamıştır. İhtiyaç duyduğumuz bu gücün temel kaynağı da, çağımızda bilgi ve/veya bilgiye dayalı unsurlardır. Bir devletin gücünü, o devletin oluşturduğu milli birlik ve beraberlik içerisindeki milleti oluşturur. Milleti doğru bilgiyle donatmak ve milletin potansiyelini ülke için en doğru şekilde değerlendirmek için bilgi çağında bilgiyi yakalamak zorunda olduğumuzu bir an bile aklımızdan çıkarmamalıyız. Bugün için Türkiye, bilginin her şeyden daha değerli olduğu ve gelecek için en önemli belirleyici olduğu bu çağda, bilginin elde edilmesi, işlenmesi ve yorumlanarak yaşama yansıtılması anlamında büyük bir zafiyet içerisinde.

Bilgi teknolojilerinde önde giden ülkeler, hızla üretimlerini ve verimliliklerini arttırmakta, buna bağlı olarak gittikçe güçlenmekte ve kendi ölçeklerinde egemenliklerini sağlamlaştırmaktadırlar. Bu sürecin dışındaki ülkeler ancak ağır koşullar altında ve bilgiyi üreten ülkelerin izin verdiği ölçüde takipçi konumunda olabilmektedir. Bu süreçte üreten, araştırma ve geliştirmeye ciddi kaynak aktaran ülkeler ve başkaları tarafından üretilmiş teknolojiyi alıp kullanan ülkeler arasındaki uçurum gittikçe daha tehlikeli boyutlara doğru gitmektedir. Türkiye bir an önce sahip olduğu bütün milli güç unsurlarıyla birlikte, anlamsız çekişmeleri

bir kenara bırakıp, bir bütün olarak hareket etmeli ve çağdaş medeniyetler içerisinde layık olduğu yere ulaşmak ve bilgi çağını ulusça yakalamak için her türlü önlemi almalıdır.

18. yüzyılda buhar makinesi ile sanayi devrimine geçen batıyı izleyebilmek için Mustafa Kemal'in kurduğu Cumhuriyeti beklemek zorunda kalan milletimiz, internet'e de 24 yıl gecikmeli olarak ulaşmıştır. Matbaa ile kıyaslayacak olursak bu süreci kabul edilebilir olarak da değerlendirmek mümkün olabilir, ancak 21. yüzyıl, bu tür gecikmelerin faturasını geciken tarafa çok ağır ödetecek bir katlamalı gelişim sistemi içerisinde, her bir gelişmenin bir diğerinin öncüsü olacak şekilde yaşanmaktadır. Bu tür bir çağda Türkiye'nin hiçbir şekilde kaybedecek dakikası yoktur. Sanayileşme sürecine geç başlayan ülkemiz, bu süreci yakalamaya çalışırken, sanayileşmiş ülkeler de boş durmayarak hızlanmış ve bilgi toplumu dediğimiz bugünkü toplum yapılarını yaratmıştır. Türkiye bir an önce kendisini bilgi toplumuna taşıyacak adımları atmalı ve toplumsal optimizasyona erişmelidir. Bilgi toplumuna geçiş için bilişim teknolojilerinin geliştirilmesi, ar-ge faaliyetlerine ağırlık verilmesi, verimlilik, kalite ve rekabetin artırılması, bilim ve teknoloji planlaması yapılması gibi hedeflerden bahsetmemiz gerekir. Bu çalışmaları eşgüdümlü bir bütüncüllükle yönetilmesi gerektiğini de vurgulamalıyız.

Sorunlarımıza yüzeysel ve geçici çözümler yerine köklü çözümler üretmek zorundayız. Yetişmekte olan genç nüfusumuzun bilgi teknolojileri çerçevesinde eğitilmesi ve bu insan gücümüze üretime dönük iş olanaklarının açılması Türkiye'nin kalkınmasında önemli bir avantaj yaratacaktır. Ulusça uygulayacağımız politika yaratıcılığa, üretkenliğe, katılımcılığa ve başarıya yönelik olmalıdır. Türkiye'nin gelecek kısa, orta ve uzun erimli ihtiyaçları doğru bir şekilde tespit edilmeli ve çağımızın bilgi teknolojileri temel alınarak buna dönük insan kaynağı yetiştirilmelidir.

Ülkemizin ekonomik, sosyal ve kültürel açıdan gelişmesinin sağlanabilmesi için çözümü gereken sorunların en önde geleni kuşkusuz eğitimidir. Ülke ekonomisinin belirlenen hedeflere ulaşmasında, artan nüfusun gereksinimlerini karşılamak amacıyla, değişen ekonomik, sosyal ve teknolojik koşullara paralel

olarak eğitimin de yenilenmesi ve geliştirilmesi gerekmektedir. Bu bağlamda ekonomik ve toplumsal kalkınma için gerekli itici güçlerden biri de toplumsal okuma alışkanlığının veya kitap kültürünün ülke çapında gelişmesidir. Bugünkü popüler kültür yaratma ve medya yönlendirmesi sistemimizle bunun sağlanabilmesi, keskin bir dönüş yapmadığımız sürece neredeyse imkânsızdır. Dünyanın bilgi çağını yaşadığı ve geleceğin muazzam rekabet ortamına kendisini hazırladığı 21. yüzyılın daha başında, toplum olarak bu yarışın çok dışında ve hedeflerinin çok uzağındayız. Bu süreci bir an evvel tersine çeviremezsek, torunlarımız için gelecek, bizim kuşağımız için olduğundan çok daha zor olacak. Hala Mustafa Kemal ve arkadaşlarının mirasını yiyen bir toplum olarak, bizden sonraki kuşaklara yıkılmaya mahkûm bir sistem bırakmış olmanın utancı hepimizin olacak.

Ekonomik güce ve stratejik öngörüye sahip olmayan bir devletin birbiriyle çelişkili yada birbirinin etkisini yok eden kararlar alacağını, krizler karşısında o günkü durumu kurtaracak ancak gelecekte aynı sorunun daha güçlü olarak yaşanmasını engellemekten çok uzak geçici birtakım önlemler almakla yetineceğini, hazırlıksız olmasından dolayı plansız bir şekilde kaynaklarını verimsiz kullanarak hazır olmadığı bir geleceğe doğru sürükleneceğini ve sonuçta diğer güçlerin ürettikleri stratejik öngörülerin edilgen bir unsuru olmaktan öteye gidemeyeceğini söylemek yanlış olmayacaktır. Bu bağlamda bir an önce bilgi çağına ayak uydurabilmek ve bize çok değerli zamanımızı kaybettiren unsurlardan silkinerek geleceğe hazır olmak için, etkin bir planlama çerçevesinde insan kaynaklarımızı en doğru ve verimli şekilde geliştirmek ve geleceğimizi layık olduğumuz şekilde yaratmak için bilgiyi yaşamımıza yansıtarak davranışlarımızda ve uygulamalarımızda doğru değişimleri yaratmak zorundayız.

Bu konuda ikinci bir şansımız olmayabilir...

ERMENİ SOYKIRIMI İDDİALARINI NEDEN ÇÖZEMİYORUZ?

Her şeyden önce kişisel ve ulusal onuruna en üst düzeyde bağlı bir Türk genci olarak, en az 30 yıldır bütün dünyada planlı ve örgütlü bir şekilde yayılan Ermeni Soykırımı yalanlarına karşı, zamanında görevini yapmayan veya eksik yapanlara karşı içimde gerçekten ciddi bir kızgınlık olduğunu ifade etmek isterim. Her zaman gurur duyduğum atalarımın, insanlık suçu olarak tanımlanan soykırım uygulayıcıları olduğu duygusu ile yaşamak zorunda kaldığım psikolojik baskıdan dolayı beni en çok rahatsız eden, hatta utandıran konu, ellerindeki bütün bilgi birikimi, bütçe, imkân, görev ve sorumluluğa rağmen bu meseleyi bunca zamandır çözemeyen ve bugünlere doğru gelişini seyreden kendi ülkemin insanıdır.

Yıllardır yaşamaktan, görmekten had safhada rahatsız olduğum; bizim görev süremizde ortaya çıkmasın da ne olursa olsun düşüncesi ile iş yapma anlayışını bir türlü hazmedemiyorum. Belirli bir göreve, belirli bir süre için seçilen ya da atanan kişilerin, kendilerinden önceki sorumluların sorumsuz tutumu nedeniyle, çözülmek bir yana, kayda değer bir iyileştirme bile yapılamayan pek çok konuda, sadece görev süresini en az krizle atlatmak şeklinde bir yaklaşımla sürdüren toplumumuzdaki hâkim zihniyeti anlayamıyorum. Kriz artık kaçınılmaz olarak yaklaştığını gösterdiğinde veya ortaya çıktığında, o dönemde konudan sorumlu kişi ve kurumların ellerinden geleni milletimize yaraşır bir direngenlikle, büyük bir gayret ve fedakârlıkla yaptığını görmek beni tatmin etmiyor. Bu sistemsizlik içerisinde, krizi yaşamak ve yönetmek zorunda kalanların, örneğin bugün bu Ermeni meselesi konusunda olduğu gibi, şimdiki yetkililerin kahramanca ve fedakârca mücadele ediyor olduğunu görmek bile ne yazık ki beni rahatlatmıyor. Çünkü küresel mücadelenin kurallarını çok iyi bilen rakiplerine karşı, 70 milyonluk Türk Milletinin ortak enerjisini ve buradan yaratılacak olan sinerjiyi kullan(a)madan, sadece kendi çabaları ile, neredeyse bütün dünyaya karşı,

hem de sahte belgeler ve yalanlar üzerine kurulu hiçbir şekilde denk olmayan bir mücadele vermek zorunda kalıyorlar.

Bu ülkenin uzun zamanın birikimi ile oluşmuş, gerçekten çözümü çok zor olan ciddi sorunları var. Bunu herkes kabul ediyor, ancak hiçbirisi çözümsüz değil. Sadece çözecek kararlılıkta ve uzun dönem hesap yapabilecek ve uzun dönemli karar ve eylemleri süreç içerisinde takip edebilecek bir sisteme ihtiyacımız var. Yıllardır kısa dönemli ve günü kurtarmaya dönük kararlar ve eylemlerle hiçbir yere varamadığımızı, daha da kötüsü, sorunlarımızın katlanarak büyüdüğünü ve gelecek kuşaklara birer saatli bomba olarak teslim edildiğini milletçe ne zaman anlayacağız gerçekten merak ediyorum. Bu durumun en önemli kök sorununun; ülkemizde bilinçli ve planlı olarak yıllardır uygulanan ve önemli ölçüde de başarı elde edilen, son derece güçlü Türkiye Cumhuriyeti ulus devletinin cefakar milletini, uydurma gerekçelerle yapay alt kimliklere bölmek olduğunu düşündüğümü de eklemek isterim. Her işi kendisini yakın bulduğu alt kimlik grupları içerisinde çözme anlayışına uyum sağlamak zorunda bırakılmış milletimizin, taraftarlık doğurduğu gibi doğal olarak karşıtlığı da beraberinde getiren bu ilkel ve tehlikeli düşüncüyü bir kenara savurup; “Biz 70 milyonluk bir aileyiz, içimizde iyi de vardır, kötü de; zengin de vardır, yoksul da; hırslı da vardır, hırsız da ama hepsi bizdendir” diyeceği güne dek de bu ve benzeri sorunları etkin ve hızlı bir şekilde çözebileceğimize ne yazık ki pek güvenim yok.

Gölcük Depremi, insani ölçeğimizle bizim anlayamayacağımız bir mekanizma ile 17 Ağustos 1999 tarihinde yaşanmıştı. Doğal olarak depremin zamanını bilemiyor ancak o ölçekte bir depremin bir gün yaşanabileceği olasılığını biliyorduk. Buna rağmen gerekli hazırlıkları yapmadığımız, önlemleri almadığımız, vatandaşımızı bilgilendirmediğimiz için, tarihini bilemediğimiz ancak gelebileceği olasılığını en azından ilgilileri tarafından bildiğimiz bir doğa olayı, bir kitlesel afete dönüştü ve ülkemize çok büyük zarar verdi. O gün Başbakan, bakan, genel müdür koltuğunda oturanlar da, ellerindeki imkânlar çerçevesinde her şeylerini ortaya koyup mücadele ettiler. Ancak ne yazık ki, hepimizin bildiği gibi çok ağır can ve mal kayıplarını engelleye-

mediler. Çünkü bu kayıpları engellemek için daha önceden hazırlıklı olmak, önlemleri almış olmak gerekirdi.

Aynı mekanizma bugün Ermeni Soykırımı iddialarında da işliyor. *“Biz bu meseleyi Lozan’da çözmüştük; bunun böyle olmadığının sayısız kanıtı mevcut; asılsız soykırım iddialarının hiçbir dayanağı yoktur”* diyerek işin içinden çıktığımızı sanmak en basit ifadeyle başını kuma gömmekten başka bir şey değildir. Ermeni Soykırım iddiaları bugünün meselesi değildir, elbette ki AKP ve CHP’nin kişisel sorunu da değildir, sadece 90. yıl ve sonrası onlara denk geldiği için, süreci onlar yaşamaktadır.

Küresel dengeler farklı olsaydı, bu konu 80. veya 70. yılda da karşımıza çıkartılmış olabilirdi, veya bu dönemi sessiz geçirip 100. yılı da bekleyebilirdi. Burada anlaşılması gereken asıl konu, rakibin elinde istediği zaman bize karşı kullanabileceği bu tür etkili bir silah varken, gerekli önlemleri almayıp mücadele zamanını belirleme inisiyatifi ona bırakmış olmanın acizliğidir. Mustafa Kemal, 1919 yılında daha Kurtuluş Savaşı yıllarında, Cumhuriyet kurulmadan önce bile bu konu hakkında bizi uyarmıştır; *“Ermeni Sorunu, Ermeni ulusunun gerçek çıkarlarından çok, dünya kapitalistlerinin (emperyalistlerinin) ekonomik ve politik çıkarlarına göre çözümlenmek istenmiştir.”*

Ermeni terörünün Devletin kararlı tavrı ile bitirildiği dönemden bu yana en azından son 30 yıldır gündemde olan, bugünlere doğru geliyor olduğu son derece aşıkâr olan ancak gerekli hazırlıkları tam olarak yapılmayan bu süreçte, tek yapmamız gereken, milletin enerjisini de sürece dahil etmek ve onu bu konular hakkında, oyunu küresel ölçekte oynayan rakiplere karşı hazırlamaktır. 70 milyonluk haklılığına ve davasına inanmış bir milletin, hele Türk Milletinin karşısında hiçbir güç duramaz. Ancak ne yazık ki, yıllardır içte ve dışta muazzam bütçelerle sürdürülen yanlış propaganda yüzünden bizim vatandaşlarımızın içinde bile, zamanında bilgilendirilmediği ve öğretilmediği için, inanamayı hiç istemese de kafasında bir “acaba” diye soru işareti oluşan emin olun azımsanmayacak bir kitle var.

Bu konuda, Türk düşmanlığını bir geçim kaynağı haline getiren ve varlıklarını sürdürebilmek için, her gün yeni yalanlar ve

sahte belgelerle dünya kamuoyunu yalan yanlış yönlendiren diaspora Ermenilerinin ve onlara kendi menfaatleri nedeniyle destek veren ülkelerin 2005 yılı 24 Nisan’ında başlayacak şekilde bütün dünyada çok büyük bir kampanyaya girişeceğini, hiçbir şekilde konumuz olmadığı halde biz AKUT derneği olarak bile öngörebilmişken ve 11 Şubat 2005 tarihinde; AKUT, “ERMENİ SOYKIRIMI” YALANLARINA KARŞI TÜRK ULUSUNU GÖREVE ÇAĞIRIYOR başlıklı bir basın duyurusu ile konuya dikkat çekmeye çalışmışken, bu konunun asıl muhataplarının 24 Nisan 2005 sonrasında pozisyon almaya çalışmalarını kendi adıma kabul edemiyorum.

Askerlikte çok sevdiğim ve kendi hayatımda da sürekli olarak uygulamaya çalıştığım bir öğreti var; “*Politik hatalar, stratejik başarılarla, stratejik hatalar da taktik başarılarla düzeltilemez.*” Dolayısıyla siz stratejik olarak açık verdiğiniz, hatalı kurguladığınız bir mücadeleyi, taktik seviyedeki bütün fedakârlığınız ve çabanıza rağmen düzeltemezsiniz, sadece sözkonusu sorunun tüm etki gücü ile karşılaşmayı geciktirebilirsiniz.

Ülkemizi yıllardır yönetenler, hangi siyasi vizyondan veya hangi eğitim-kültür seviyesinden geliyor olurlarsa olsunlar, ne yazık ki bu basit kuramdaki mantığı ciddiye almadıkları için, bir türlü başımızı dertten kurtaramıyoruz. Devletine, milletine koşulsuz, kuralsız, gönülden bağlı yurttaşlarımızın her dönem şu veya bu sıkıntıdan dolayı acı çekmesini, sıkıntı yaşamasını bir türlü engelleyemiyoruz.

EGE, MUTLAKA BARIŞ VE DOSTLUK DENİZİ OLMALI AMA...

Büyük Önder Atatürk’ün Cumhuriyet’imizi kurarken temel aldığı ilkelerin başında; “Yurtta Sulh Cihanda Sulh” gelir. Bu sözü

ancak onun gibi bir savaş sanatı ustası dile getirebilir ve içini doldurabilirdi. Savaşın ne kadar korkunç bir şey olduğunu, hayatı cepheden cepheye koşmakla geçen Mustafa Kemal gibi gerçek savaşçılar çok iyi bilir. Teoriler ve tarih kitapları, gerçek savaş karşısında korkunçluğu ve acıları ifade etmekte ve yansıtmakta çok yetersiz kalırlar. Gençliği hep ateş altında geçen Mustafa Kemal savaşı, milletin hayatı tehlikede olmadığı sürece bir cinayet olarak tanımlamıştır. TBMM'nin birinci yılında yaptığı konuşmada ulusal bağımsızlığı bir hayat meselesi olarak değerlendirmiş ve şunu eklemiştir; *“Millet ve memleketin menfaatleri icap ettirirse, insanlığı teşkil eden milletlerden her biriyle medeniyet icabı olan dostluk ve siyaset münasebetlerini büyük bir hassasiyetle takdir ederim. Ancak, benim milletimi esir etmek isteyen herhangi bir milletin, bu arzusundan vazgeçinceye kadar, amansız düşmanım.”*

Mustafa Kemal'in gösterdiği yolda ilerleyen Türk milleti de, Ata'sı gibi değerlendirir diğer milletleri ve her zaman büyük bir hassasiyetle, dikkatle, eşitlik ve karşılıklılık ilkesiyle yürütür bu devletlerle ilişkilerini. Bu çerçevede, kural olarak barış isteyen Türk milleti, diğer sınırlarında olduğu gibi Ege'de de hiçbir şekilde sorun çıkmasını arzu etmez. Aynı şey eminim Yunanistan'ın bize benzeyen akdenizli, sıcak kanlı halkı için de geçerlidir. Yüzlerce yıldır paylaştığımız bu ortak coğrafya her iki halkı da birbirine yaklaştırmış ve kültürlerinin kısmen ortak şekillenmesine sebep olmuştur. Bu yüzden yemeklerimiz ve müziğimiz birbirine benzediği gibi fizik olarak bile birbirimize benzeriz. Aslında Atatürk'ün dediği gibi bu ortak coğrafyada, ki devletler yaşadıkları coğrafyanın eseridir, çok daha dengeli, huzurlu ve barış içinde yaşamayı başarabilirsek, birbirimize karşı yürüttüğümüz gerilim siyasetini bırakıp, bunun için harcadığımız kaynakları devletlerimizin kalkınmasına ve milletlerimizin refahına ayırabilirsek, şüphesiz hayat her iki millet için de çok daha güzel olacaktır.

Bunları söyledikten sonra Yunanistan ve Türkiye'nin neden Ege ve Kıbrıs'ta bir türlü orta yolu bulamadığını anlamaya çalışmak için biraz tarihe bakmamız gerekir. Yüzyıllardır süren sorunların en önemli sebebi, söz konusu coğrafya üzerinde yaşa-

yan iki ülkenin egemenlik haklarında önemli yaklaşım farkları olması ve bu farklı yaklaşımların uluslararası hukuk ölçeğinde çözülememesidir.

Bu sorunları şöyle sıralayabiliriz; karasuları sorunu, kıta sahanlığının sınırlandırılması sorunu, hava sahası sorunları, gayri askeri statüdeki adaların silahlandırılması sorunu, Ege’de egemenliği uluslararası anlaşmalar ile Yunanistan’a devredilmemiş ada, adacık ve kayalıklar (coğrafi formasyonlar) sorunu, arama-kurtarma sorumluluk sahası sorunu, bir de tabii ki bugünlerde gündemimizde olan Kıbrıs sorunu. Bu sorunlar elbette ki çözülebilir ve her iki halkın huzur ve barış içerisinde yaşayabilmesi için, hatta sadece bu iki halkın değil, bağlantılı olarak boğazlar ve Ege ile kendi ulusal menfaatleri gereği ilgilenen çevremizdeki diğer devletlerin de barış ve huzuru için çözümlmelidir de. Ancak burada unutulmaması gereken, karşılıklı verilen sözlerin değil, devletçe kayıt ve güvence altına alınmış anlaşmalar ve sonrasında yaşanan fiili durumun asli olduğudur.

Yunanistan ve Türkiye arasındaki sorunların, Türkiye Avrupa Birliği’ne girdiğinde hemen çözüleceğini iddia eden söyleme de katılamadığımı ifade etmek isterim. Çünkü bir ülkenin egemenlik hakları alanında kalan yerlerdeki mutlak hâkimiyeti, ahdi hukuk gereği o ülkeye söz konusu kara, deniz ve hava sahası içerisinde, yeraltı ve yerüstü kaynaklarını kullanma, enerji nakil hatlarından ücret alma ve deniz ticaretinden doğan haklar da dahil olmak üzere her türlü hakkı da beraberinde verir. Sonuçta Ege’de herkes kendi kıta sahanlığı kadar alanda deniz altı ve deniz üstü-hava alanlarında her türlü imtiyaza sahip olacak şekilde hareket edebilecektir. Günümüzün sıcak sorunu Yunanistan’ın karasularını 6 milden 12 mile çıkarma isteği, Avrupa Birliği ile veya değil, Türkiye için kabul edilemez niteliktedir. Çünkü bu işlem gerçekleşirse Ege denizinde Yunanistan’ın hak sahibi olacağı alan 23 birim, Türkiye’nin hak sahibi olacağı alan sadece 1 birim artacaktır. Bu gelişmenin sadece Türkiye için değil ABD ve Rusya için de kabul edilemez olduğunu anlamak için uzman olmaya gerek yok.

Türkiye’nin Avrupa Birliği’ne katılmasının çözüme ulaşmada büyük yol katettireceği elbette ki bir gerçektir, ancak yüzler-

ce yıldır süregiden tarihsel sorunlar bu kadar kısa sürede, sanki hiç varolmamışlar gibi çözülemez. İki ülke arasında süregiden politik ve kişisel güvensizlik ancak zamanla ve karşılıklı geri adımlarla kabul edilebilir bir noktaya çekilebilir ki, tarihsel süreçte karşılıklı olarak düşmanlık yaklaşımıyla yetişmiş kültürlerin bu süreci tersine çevirmesi mümkün olmakla birlikte, çok dikkatli bir yönetim sürecine de ihtiyaç duyar. Her iki ülke de, kendi eğitim kitaplarında karşı tarafın sivil halka yaptığı zulümleri daha çocuk yaştayken vatandaşlarına aktarmakta ve gelecekle ilgili algılamalarına bu ezeli düşman formasyonunu yıllardır yerleştirmektedir. Burada haklı veya haksız ayırımına gitmeden, sadece olgusal olarak önce bu gerçeği anlamalı ve eğer bu sorunu çözmeye niyetindeyseniz, elimizi doğru değerlendirmek zorunda olduğumuzu vurgulamak istiyorum. Burada en önemli konu bu iyi niyet hamlelerinin ancak karşılıklı olarak yapılması halinde bir yere varabileceğini unutmamaktır.

Atina Depremi sonrasında gittiğimiz kurtarma çalışmalarında AKUT ekibi olarak yaptığımız yardım çalışmalarından sonra, Yunanistan Cumhurbaşkanı tarafından kabul edilmiş ve iki ülke arasında yeni bir yakınlaşma sürecinin başlamasına önayak olmuştuk. Bu gelişme çok iyi yönde ve doğru olmakla birlikte, süreç ancak diğer yan unsurlarıyla birlikte ve tam olarak doğru sürdürülebilirse amacına varabilecektir. Aynı şekilde Türkiye ve Yunanistan Milli Eğitim Bakanlıkları, bir süredir yapılan görüşmelerle ders kitaplarındaki karşılıklı vahşet hikâyelerini azaltma yoluna gitme kararı da almıştır. Bunlar elbette ki her iki halk için çok hoş ve olumlu gelişmeler, gelecekte arzu edilen barışı ve huzuru sağlamayı kolaylaştırabilecek temellerdir. Ancak yine de, olayları kendimizi rehavete kaptırıp gevşeyerek değil de, Büyük Önder'imizin dediği gibi milli menfaatlerimiz çerçevesinde değerlendirmek zorundayız. Bu yeni yakınlaşma sürecini yaşarken aklımızdan çıkarmayacağımız tek şey, tedbiri elden bırakmaktır. Türkiye'nin en büyük başbelası PKK terör örgütünün başının Güney Kıbrıs Rum Yönetimi pasaportu ile Yunanistan'ın Kenya büyükelçiliğinde yakalandığı gerçeğini bir an bile aklımızdan çıkarmamalıyız.

Sade bir vatandaş olarak, dönemin Dışişleri Bakanlığındaki

yetkililerine bu süreci neden bu kadar yumuşak çözdüklerini ve Yunanistan ve GKRY iki eli kanda yakalanmışken, dünyanın terörist kabul ettiği, bir zamanlar destekledikleri halde Suriye'nin, İtalya'nın ve Rusya'nın bile dışlamak zorunda kaldığı ve hiçbir ülkenin adını bile duymak istemediği bir terör örgütü liderine her türlü lojistik desteği ve bunun ötesinde pasaport bile veren bir zihniyetin neden bu süreçten kolayca çıkmasına izin verdiklerini sormak isterdim. Bu korkunç sürecin içinde yer alan bu iki ülke, bugün karşımıza terörün her türlüşünü lanetleyen Avrupa Birliğinin bir üyesi ve yakın zamanda üye olacak bir aday olarak çıkmaktadır. (Bu yazıyı yazdığım da henüz GKRY AB üyesi değildi) Bu sayede de Türkiye için hayati önem taşıyan Kıbrıs görüşmelerine bizden daha üstün bir konumda katılmaktadır. Bunda bizim kadrolarımızın hatası olup olmadığını sanırım tarih bize söyleyecektir.

1999'a dek, Türk aleyhtarı olan, Türkiye'yi bölmeye, yıkmaya yönelmiş bütün unsurlarla –terörizm dahil (ASALA ve PKK) gizli veya açık işbirliği içinde bulunan Yunanistan ile Türkiye arasında yakınlaşma süreci geçmişe göre bu kadar iyi giderken, kişisel kanaatim olarak Türk tarafının gereğinden fazla iyi niyeti ve bu konulardaki pasif duruşuna karşılık, Yunanistan Parlamentosu'nun ilgili komisyonunun, 1994 yılında "Pontuslu Rumların Soykırımı"nı anma günü olarak ilan ettiği 19 Mayıs günü ile ilgili kararnameyi Yunanistan Cumhurbaşkanının 2001 yılında imzalaması ve yine aynı kararnameyi bugünlerde dostluk ilişkileri geliştirmeye ve iki farklı halkı birarada yaşatmaya çalıştığımız Kıbrıs'ta, GKRY'nin de geçtiğimiz günlerde bu kararnameyi resmen imzalamış olması bence oldukça düşündürücüdür.

Bizler sadece ve sadece eşit koşullar altında, karşılıklılık ilkeleri çerçevesinde barış ve dostluk istiyoruz. Bunun olması için de her türlü fedakârlığı yapmaya hazır olduğumuzu defalarca ispatlamış durumdayız. Ancak barış, her iki taraf da aynı niyet ve eylem içerisinde olursa sağlanabilecek son derece kırılğan ve alingan bir olgudur. Bu konuda Yunanistan ve GKRY devletlerinin de en az Türk tarafı kadar dikkatli ve hassas olması gerektiğini düşünüyorum. Bu hassasiyeti ve karşılıklı – kontrollü güveni sağlayabildiğimiz ölçekte her iki halk da kazanacaktır, Av-

rupa ve çevredeki bütün devletler de öyle...

Genel vizyonla ilgili konuları içeren birkaç makalemi de sizlerle burada paylaşıp bu bölümü de bitirmek istiyorum.

DEVLET BÜYÜKLERİ AFETLERDE NASIL DAVRANMALI?

Gündemde herhangi bir doğal afet, deprem, sel, büyük bir yıkım-kırım yokken, uzun zamandır beni rahatsız eden bir konu hakkında düşüncelerimi paylaşmak istiyorum. Özellikle bu tür bir sıkıntının hiç aklımızda olmadığı bir dönemi seçtim ki, tamamen gündem dışı olsun ve yazdıklarım herhangi bir yanlış anlamaya sebep olmasın.

Artık hepimizin bildiği gibi Türkiye güçlü doğa olaylarına açık bir ülke, yaşadığımız olağanüstü güzel ve değerli coğrafya için aslında ödemek zorunda olduğumuz bence önemsiz bir bedel bu. Ancak plansızlığımız, ders almayı reddedişimiz ve uzun dönemli hesap yapmayı bütün ağır derslere ve ödemek zorunda kaldığımız bütün ağır bedellere rağmen hâlâ öğrenenememiş olmamızdan dolayı, bu güçlü doğa olayları karşımıza doğal afetler olarak çıkıyor ve malımızı, canımızı, milli servetimizi yıkıyor, kırıyor, eziyor, yakıyor, yok ediyor.

Bütün yapmamız gereken içinde bulunduğumuz coğrafyanın şartlarına “sadece” uyum sağlamak, onları öğrenmek ve gerekli tedbirleri almak. Bu kadar basit bir konuyu bile; kısa dönem hesap yapmaktan başka bir vizyon geliştiremeyen kendi ve yandaşlarının menfaatlerini vatanının, milletin menfaatlerinin önünde gören sözde yöneticileri-sahte liderleri eliyle bir türlü çözemeyen ama olağanüstü hoşgörüsü, sabrı ve erdemiyle her türlü sıkıntıya katlanan bu asil milletin çektiği acıların adı ve ucuz sebeplerini gören biri olarak içimin ne kadar acıdığını size anlata-

bilmem mümkün değil. Bir kuruluşluk kişisel menfaat uğruna, tarihte en asil yerlerden birine sahip bu milletin bunca sıkıntı ve acı çekmesini; diğer milletler uzaya giderken, yaşadıkları coğrafyayı bir yeryüzü cennetine dönüştürmek için ellerinden gelen ortak çabayı gösterirken, bizim kördüğüşü içinde birbirimizi kırmamızı, gelecek yokmuş gibi yaşamamızı sizler gibi ben de içime sindiremiyorum.

Bugünden alabileceğimiz birtakım önlemlerle, güçlü doğa olaylarını yıkıcı doğal afetlere dönüştürmeden veya en azından çok daha az zararla atlatılabilecek bir seviyede tutmayı başarabilecek bilgiye, teknolojiye ve imkânlara sahipken, bunu basit, cahilce hatta kötü niyetli hesaplar uğruna kullanamıyor olmamızı bir türlü anlayamıyorum. Gerçekte doğal afetlere karşı yapabileceğimiz çok şey var, zannedildiği gibi elimiz kolumuz bağlı değiliz. Kaderimizde ne var ise o olur diyerek işin içinden çıkmaya kalkmak da kabul edilemez. Elbette ki herkes gibi biz de kaderimizi, nasibimizi yaşayacağız. Geçmişin en güçlü imparatorluğuyken, bugün hepimizi üzen, hatta utandıran bir haldeyiz, ancak yine de önce tedbir sonra tevekkül. Biz tedbirlerimizi almaya başladığımız gün, kaderimiz de ona göre değişecek ve yeniden şekillenecek.

Geçtiğimiz büyük afetler ve doğa olayları sonrasında hepimizin basından takip ettiği gibi başkanlarımız, bakanlarımız, devletin değişik kademelerinin ileri gelenleri, konu hakkında hiçbir bilgileri ve birikimleri olmadığı ve çözüme en küçük bir katkıları olamayacağını gayet iyi bildikleri halde, afet bölgelerine devletin en üst düzey imkânları ile gitmekte, boy göstermekte ve vatandaşlarının yanlarında oldukları, acılarını en kısa sürede giderecekleri gibi birtakım kalıp cümleler ederek tekrar geldikleri gibi tozu dumana katarak ayrılmaktalar. Afet bölgeleri artık hepimizin bildiği gibi her açıdan son derece hassas bölgelerdir. İnsanlar acı, korku ve endişe içindedir, canları, malları büyük zarara uğramıştır, çaresizdirler, kaderlerine kızgın, başlarına gelene öfkeli dirler. Yaşanan acı olayda kendi payları da varsa bile, olayların acısı ve sıcaklığı içerisinde göremezler ve hep bir suçlu ararlar. Bu psikolojiyi çok iyi bilen yöneticiler de, aslında olaylarda kendi iradesiz, ilgisiz, ve sorumsuz tavırlarının

da sorumluluğu olduğunu çok iyi bildikleri halde, bir helikoptere atlayıp afet bölgesinde vatandaşlarının yanında görünmeyi ve bu sayede sorumluluğu üzerlerinden atmayı çok iyi becerirler. Çoğu zaman da bir günah keçisi seçilir ve bütün suç onun üstüne yıkılıp diğerleri aklanır.

Bütün bu devletin ileri gelenlerinin bölgeye gelmesi, gitmesi, devletin teamülleri gereği birtakım kurallar ve protokoller üzerinden yapılır. Afet nedeniyle elbette ki bu protokollerde esneklik olur ancak yine de zaten imkânları iyice zarar görmüş, düzeni karmakarışık olan bölgede bu tür bir üst düzey ziyaretin yarattığı karmaşa, bölgedeki arama kurtarma, tıbbi destek, insani yardım, yeniden yapılanma gibi birinci öncelikli bütün çalışmaları sekteye uğratar. 10 yıldan fazladır arama kurtarmanın her türlüşünü, değişik seviyelerde sorumluluk alarak yaşamış biri olarak, bu durumun son derece gereksiz hatta birçok kayıba yol açan verimsiz bir uygulama olduğunu vurgulamak isterim. Devletin en üst makamlarının sorunları dinlemek, çözüm bulmak amacıyla bölgeye gelmesinin yarattığı duygusal rahatlamanın elbette ki ben de farkındayım ancak sonuca en küçük bir etkisi olmayan sadece görüntüde bir psikolojik rahatlama yaratan bu tür uygulamaların verimsiz olduğunu, hatta işleyişte birtakım kayıplara yol açtığını düşünüyorum.

Çağdaş toplumlarda uzmanlar ve uzmanlıklar vardır. İhtiyaç dahilinde uzmanların bölgeye gitmesi ve koordinasyonu gerekirse ellerine almaları veya mahalli idare ile birlikte yürütmeleri en doğru uygulama biçimi olarak karşımıza çıkar. Devlet protokolünün en üst düzeyindeki kişilerin, doğal olarak konumları, birikimleri ve sorumlulukları gereği çözüme hiçbir katkıları olamayacağı apaçık ortadayken, sadece olayı yerinde inceleme gerekçesi ile, yaratacağı bütün kaosa ve sıkıntıya rağmen her seferinde devletin imkânları ile afet bölgelerine gitmelerinin süreç içinde birçok kayıba yol açtığı için son derece yanlış bir anlayış olduğunu düşünüyorum.

Liderlikte ve yöneticikte, bu konumdaki kişinin vasıfları arasında organizasyonel ve operasyonel olarak iki farklı etki alanı vardır. Bu iki alandan son çözümlemede kuruma en büyük faydayı sağlayan alan, liderin operasyonel yetenekleri değil, orga-

nizasyonel yetenekleridir. Hatta lider-yönetici operasyonel anlamda ekibindeki herkesten daha yetkin ve becerikli olsa dahi, doğrusu o liderin-yöneticinin operasyonel alanda değil organizasyonel alanda kullanılmasıdır. Çünkü liderin kurumsal yapıya yaratacağı en büyük katma değer, fiili eylemleriyle değil, yönetsel kararlarıyla olur. Fiili eylemi daha alt seviyedeki takım üyelerine yaptırmak ve fiili eylemlerde ekibindekilerden daha iyi olsa dahi lider-yönetici konumdaki bireyin eksikliğinin burada yaratacağı farkın kaybına razı olup, liderin-yöneticinin yönetsel süreçlerdeki üstünlüğünün faydasını tercih etmek son çözümlemede kuruma çok daha büyük bir katma değer sağlar.

Bu kuralı uzun yıllardır çok iyi bilen biri olarak, AKUT ekiplerinde gerektiğinde uygulanmasına her zaman büyük özen gösterdiğimizi eklemek isterim. Ekiplerimizin liderlerinin; en güçlü ve en hızlılar olsalar dahi, değişen koşullar içerisinde sürekli yeni kararlar verilmesi ve yeni bilgilerin sürekli analiz edilip yorumlanması gereken bir durum söz konusu ise, yönetsel süreçlerde kalmalarını ve eylemsel süreçleri her bilgiye ulaşacak şekilde merkezden yönetmelerini tercih ederiz. AKUT'un 10 yılı aşan deneyimi ile, bugüne dek tam 370 arama ve kurtarma görevinde sıfır hata ile çalışmasının en önemli sebeplerinden biri de budur. Biz lider yetiştiririz ve güçlü operasyonel gönüllülerimizi bu liderler eliyle çok daha verimli olarak kullanırız.

Afetlerden hemen sonra, bölgede arama kurtarma gibi teknik konular, jeneratör, çeşitli malzemeler, çadır, yemek, su, yardım dağıtımı, tuvalet gibi fiziksel ihtiyaçların sağlanması ve daha da önemlisi sağlıklı bir organizasyon kurabilmek için sürekli olarak etkin ve doğru kararlar verilmesi gereken süreçler içerisinde, bölgedeki bütün güçler birinci derece önceliği olan bu tür acil ihtiyaçlarla uğraşırken, devlet büyüklerimizin her şeyi aksatan ziyaretlerinin zamanlamasının iyi düşünülmesi gerekir. Yumurtatılmış haliyle bile uygulanan protokollerin ve bir de onlara hoş görünmek ihtiyacında olan bir dolu kişinin tutumundan dolayı devlet büyüklerinin olay yeri ziyaretlerinin, zaten karmakarışık bölgedeki işleyişi daha da zorlaştırdığını ve ne kendilerine bir faydası olacak, ne de kendilerinin bir faydası olacağı bir dolu teknik ayrıntıyı dinlemelerinin hiçbir işe yaramadığını düşünür-

yorum. Bu bağlamda olayın analiz edilmesini, yorumlanmasını ve yönetilmesini, önceden yapılan planlar çerçevesinde konunun uzmanlarına yetkileri ve sorumluluklarıyla birlikte bırakılması gerektiğini bir kez daha vurgulamak isterim.

KÜLTÜRÜMÜZÜN SIRADIŞI ÜSTÜNLÜĞÜ; HOŞGÖRÜ

Geçtiğimiz günlerde, SAREM'in düzenlediği Harp Akademileri'nde yapılan *"Bilgi çağı ve teknolojik gelişmeler ışığında toplum, yönetim, yönetici ve lider yaklaşımları"* başlıklı sempozyumla ilgili değerlendirmeleri okurken; Tuncer Bahçivan'ın Japon Prof. Dr. Masanori Naito'nun yaptığı etkileyici konuşmaya yaptığı vurgu, deyim yerindeyse beynimde bir şimşek çaktırdı. Türkiye ile Avrupa kültürü arasındaki farkın, iki farklı kültürün "tolerans" anlayışında yattığını açıklayan Japon bilim adamı düşüncelerinde özetle şu vurguyu yapmış; Türklerin "hoşgörü", Avrupalıların ise "tolerans" dedikleri kelimelerin anlamları ve ifade ettikleri kavramlar arasında önemli farklar var. Hoşgörü; sıcakkanlılığı, sevgiyi, empatiyi ve toleransı da içeriyor. Ama tolerans'ın içerisinde bunların yerine sadece demokratik bir müsaade etme anlayışı var.

Açıkkası başka bir eğitim, kültür ve görgüden gelen bir zamanın bizlere dönük bir gözlemi olarak son derece ilgi çekici ve gerçekçi bulduğum bu ifadeyi, eğitimim ve şartlandırılmalarım gereği kendi kendime bu şekilde kurgulayamayacak olduğumu düşünüyorum. Japon bilim adamının bizim kültürlerimize olan eşit mesafesi ve objektifliği ile dışarıdan bakarak rahatlıkla ifade edebildiği bu düşüncenin üzerinde birkaç hafta düşünerek daha önce üzerinde durmadığım ve fark etmediğim keyifli bir öğrenme süreci daha geçirdiğimi vurgulamak isterim.

Hoşgörü kavramı Anadolu kültürünün en büyük erdemlerinden biridir. Yunus Emre'nin; "*Yaradılanı hoşgördük yaradandan ötürü*" veya Mevlana'nın; "*Gel! Gel! Yine Gel! Ne olursan ol! Yine Gel*" sözleri bu coğrafyada doğan, büyüyen, yaşayan herkesin aradan geçen neredeyse 750-800 yıla rağmen zihin haritalarına, paradigmalarına bir daha hiç çıkmamacasına işlenmiştir. Bizler de doğal olarak hayat görüşümüzü inşa ettiğimiz temellerden birini hoşgörü olarak kabul etmişiz. Karşılıklı olduğu ve toplumun tüm katmanları tarafından paylaşıldığı sürece büyük bir üstünlük olan bu vizyonun, toplum içerisinde barış, huzur, denge, refah gibi kazanımları olduğu ulusal tarihimizde kayıtlıdır. Tarih boyunca Türkleri; yaşadıkları coğrafyada ezilen, baskı altında kalan halkların kaçıp sığındığı güvenli, huzurlu bir liman gibi kabul etmelerini sağlayan temel unsur; gücümüz, kendimize güvenimiz ve kendimize saygımızdan kaynaklanan, batılı toplumlarda bizim anlayışımız ölçüsünde bulunmayan bu hoşgördür.

Batının hoşgörü anlayışı daha ziyade akılla ilişkilidir, bizdeki ise gönülle. Bizim hoşgörümüzde gönülden bir kabulleniş varken, batı kültürünün güçlü demokrat değerlerinden kaynaklanan adil, eşitlikçi, hakkaniyetçi ve bunlarla sınırlı bir müsaade etme anlayışı hâkimdir. Bu noktada batıdaki bu müsaade etme anlayışının da özellikle kendi benzerleri arasında tam anlamıyla uygulandığını, diğer toplumlara karşı bu kadarını bile göstermediklerini de ayrıca vurgulamak isterim.

Biz bizden olmayanı hiçbir ayrımcılıkla değerlendirmemiş ve kültürlerini yaşama ve yaşatma hakkına her zaman saygı duymuşken; batılıların ırk, dil, din, kültür konularındaki geçmiş sömürgeci yaklaşımlarını da akılda tutmak gerektiğini düşünüyorum. Bugün Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'nde trafik hâlâ soldan işliyorsa; bu bizim bence gereğinden fazla hoşgörümüz, onların ise sömürgeci ve kültürlerini yaymacı tutumlarının göstergesidir. Bugün Fas'ta, Cezayir'de kendi kültürlerine son derece aykırı olarak herkesin Fransızca düşünmesi ve konuşması, eski SSCB'den ayrılan Türk Cumhuriyetleri'nde hâlâ kiril alfabesi ve Rusça'nın kullanılması, batılı kültürlerin hoşgörü anlayışının ne kadar kendilerine dönük olduğunu göstermektedir.

Avrupa Birliği gibi son derece net ve tanımlı kuralları olan bir toplumsal yapı ile sosyal, kültürel ve ekonomik birleşmeye hazırlanırken, en çok dikkat etmemiz gereken konulardan bir tanesi de işte bu hoşgörü anlayışındaki tutumumuz olmalıdır. Yüzlerce yıl bize büyük güç ve saygınlık katan geleneksel hoşgörü anlayışımız, Avrupa Birliği'nin analitik ve hukuk temelli yaklaşımı karşısında bizi zayıf duruma düşürmemelidir. Dama kurallarıyla satranç oynamaya kalkarsak kaybederiz.

Hoşgörüsüzlük güvensizlerin veya zalimlerin tutumudur. Biz tarih boyunca güçlü - güvenli ve adaletli devletler kurmuş ve bunu da hoşgörü ile desteklemiş bir toplumuz. Burada dikkat çekmeye çalıştığım nokta elbette ki hoşgörümüzü yitirmek değil, ancak 21. yüzyıl koşullarına ve bu koşullarda ilişki içinde bulunduğumuz toplumların yaklaşımlarına göre yeniden tanımlamak gerekliliğidir.

Hoşgörü zihinsel ve psiko-sosyal alanda etkilidir; yaradılıştan kaynaklanan her türlü farklılığı doğal kabul eden ve bu yönüyle bu farklılıkları hakir görmeye, kınamaya, hor görmeye yer vermeyen ahlaki bir olgudur. Hoşgörünün kendine özgü etki alanı; etnik yapı, cinsiyet, renk, dil, din, inanç gibi yaradılışa bağlı konuları kapsar ki bu konularda hoşgörüden hiçbir zaman ayrılmamalıyız, zaten geleneksel düşünme biçimimiz buna izin vermez. Ancak ahlakın, hukukun, adaletin ve kuralların sınırlarına giren konularda kararları ve çözümleri bu alanlara bırakmak gerekliliği de mutlaka teslim edilmelidir. İnsanların niyetleri, davranışları, iradeleri ve kendi kararlarıyla meydana getirdikleri olaylar ve olgular, batılıların tolerans anlayışı ve sınırı içinde algılanmalı ve değerlendirilmelidir. Bence çağdaşlığın ve birlikte yaşamının gereği budur.

21. yüzyılın karmaşık dengeleri, kısıtları ve zorunlulukları son derece güçlü bir hukuk olgusuna ihtiyaç duymaktadır. Hoşgörü ve hukuk sınırına giren konuları birbirinden kesin çizgilerle ayırmamız gerektiğini düşünüyorum. Hırsıza, dolandırıcıya, banka hortumcusuna, naylon faturacıya, katile, rüşvet yiyene veya verene, vergi kaçakçısına, üniversiteden atılana sürekli birtakım gerekçeler sunarak doğrudan ya da dolaylı aflar çıkarılmasını da, toplum içindeki eşitlik ve adalet duygularını önemli öl-

çüde zayıflattığı düşüncesiyle son derece tehlikeli bulduğumu ifade etmek isterim. Kültürümüzün sıradışı üstünlüğü olarak değerlendirildiğim hoşgörü anlayışımızı, kanunların üzerine çıkartmak bize sadece zarar verecektir ve malesef vermektedir de...

HEMŞEHRİLİK KÜLTÜRÜ AMA NEREYE KADAR

Bizler her zaman aile değerlerimizle, birbirimize olan bağlılığımızla, geleneksel değerlerimizin gücüyle övünürüz. Bunda da sonuna kadar haklıyız, tarih boyunca karşılaştığımız bütün sınavları, zor zamanları bu özdeğerlerimiz ve birbirimize olan bağlılığımızla ve bu sayede gösterebildiğimiz eşsiz fedakârlık kapasitemiz sayesinde aştık. Ancak birbirimize olan bağlılığımızı ve dayanak noktası sadece ilkel kabilecilik olan korumacı yaklaşımlarımızı, hukukun, doğruluğun, adaletin, ahlakın ve eşitliğin üstüne çıkarırsak, ki Türkiye ne yazık ki uzun bir süredir bu durumdan kaynaklanan ve gittikçe daha tehlikeli bir hal alan bölünmüşlük ve alt kimliklilik süreci yaşamaktadır, sonuç hepimiz için son derece tehlikeli yerlere varabilecek seviyelere taşınabilecektir.

Ateşlerden birlikte geçmiş olan, her şeyini kaybettiği halde kararlılığı, vatan ve insan sevgisi ile en zor zamanlarda bile yeniden doğmayı başarmış, birbirine bu kadar bağlı fedakâr ve cefakar bir millettir, bugünkü her kurumda ve seviyede görülen kabilecilik kültürü ile iş yapma anlayışına nasıl gözgöre göre geldiğini anlamakta zorlanıyorum.

Türkiye, vatandaşları arasında eşitliği, adalet ve hukukun üstünlüğünü ne yazık ki bir türlü tam anlamıyla sağlayamadığı için, bu milleti oluşturan birbirinden farklı sosyal, kültürel ve etnik kökene bağlı insanlar, son derece doğal ve anlaşılır olarak, diğerlerine karşı rekabet avantajlarını yitirmemek, daha doğrusu diğerlerinin de yaptığı bu ilkel kabileciliğe karşı kendilerini ko-

ruyabilmek için sosyal, kültürel, ekonomik veya etnik benzerleri ile, bunlar yoksa bile kendileri gibi mağdur kalanlarla birlikte başka birtakım benzerlikler bulmaya çalışarak yapay ve uydurma alt kimlik grupları oluşturmuş ve süreçleri bu pencereden değerlendirerek çözmeye çalışmışlardır. Ve başka çareleri olmadığı için de halen böyle yapmaya devam etmektedirler. Bu öyle bir kısır döngü haline dönüşmüştür ki, en eğitilmiş ve kültürlü olanlarımız bile bu hastalıktan kendilerini kurtaramamaktadırlar. Bu dediğimi sıklıkla şikâyet ettiğimiz kadrolaşma anlayışı ile karıştırmayınız. Kadrolaşma sonuçta bir siyasi erkin, nüfuz alanı içinde kendi yandaşları ile iş yapmayı tercih etmesidir. Siyasi erklerin bu tercihi kullanması bir yere kadar sisteme zarar verir, ama milleti oluşturan milyonların bu anlayışla her türlü tercih ve uygulamalarını yapması demek, 70 milyonluk bir aileyi bin parçaya bölmek demektir. Bölünen ailelerin sonu ne olursa, bölünen milletlerin sonu da öyle olur.

Türkiye’de olduğu gibi; ana birleştirici unsuru ırksal saflık değil de, aynı kültür kökeninden gelmek, aynı coğrafyayı paylaşmak, aynı dili kullanmak, aynı dini benimsemiş olmak, geçmişini ortak olmak, geleceği ortak olarak algılamak, mutluluk ve kederde bir olmak ortak noktalarında birleşen bir millet olma düşüncesi olan bir ulus devletin, bekası ve güvenliği için en tehlikeli bir tehdit olarak değerlendirebileceğimiz bu hız kazanan alt kimliklilik sürecini sadece kontrol altına almaya dönük kaba önlemlerle çözmeye kalkmak, uzun vadede sadece imkânsız değil, olası sonuçları itibarıyla yıkıcı dahi olabilecektir.

Tarihi boyunca devletine, liderlerine bu kadar büyük bir saygı, sadakat ve bağlılıkla yaklaşan bir millete yapılacak en büyük kötülük, bu asil milletin bu fedakâr tutumunu bir acizlik olarak değerlendirip fırsat olarak görenlerin insafına terk etmek olacaktır. Atatürk’ü tam olarak anlayamayan, son 50 yıldır devleti yöneten, yönetmeye aday olan kişi ve kurumların çoğu bu şekilde kurgularla ve sadece şu veya bu alt kimlik grubunun menfaatlerini öne çıkaran kaba sayı hesaplarıyla, kendi menfaatleri için bu eşsiz coğrafyanın sahiplerinin birbirlerine düşmesine yol açacak her türlü kurguyla yönetsel süreçlere dahil olmuşlardır.

Bir toplumsal örgütlenmenin en büyük gücü olan liyakata ve

ehliyetle göre yetkilendirme ve görevlendirme ve adil ve tarafsız bir ödül ve ceza sistemi konularını öldüren bu hastalıklı anlayış, Türk Milletine en büyük zararı veren unsurların başında gelmektedir. Bugün, ülkemizde iş ve işbirliği yapma süreçlerinde öncelik çoğu zaman ilkel kabilecilik kültürü ile yapılmaktadır. Sadece siyaset sahnesinde değil, her alanda yaşadığımız bu alt kimliklilik sürecini daha iyi anlatabilmek için birkaç örnek vermek istiyorum; aynı şehirden olmak, aynı üniversiteden olmak, aynı sivil toplum örgütü mensubu olmak, aynı liseden olmak, aynı futbol takımı taraftarı olmak, aynı tarıkata mensup olmak, aynı türkücünün hayranı olmak, aynı araç grubunun şöförü olmak gibi artık her seviyeye yansıtılmış bu ilkel gruplaşmalar, ülkemiz insanını bin parçaya bölmüş, aramızdaki adalet duygusunu zedelemiş ve muazzam bir doğru akılgücü ve işgücü kaybı ile sorunlarımızı çözemez hale gelmemize sebebiyet vermiştir.

Burada dikkat çekmeye çalıştığım şey, elbette ki bu tür gruplaşmaların varlığı değil, karar mekanizmalarında ve iş süreçlerinde de bu gruplaşmalar odaklı bir anlayışla ve hukuku ve ahlakı hiçe sayarak yapılan uygulamalardır. Yoksa kendini bir gruba ait hissetmek elbette ki kötü bir şey olarak değerlendirilemez, bilakis beraberinde birçok rahatlığı ve pek çok sıkıntıya çözümünü de getirir. Burada asıl sorun, toplumsal hayatın neredeyse tamamına sirayet eden bu anlayışla kurulan ilişkilerin; “*bizden ve bizden olmayan*” teması üzerine kurgulanmasıdır. Milleti bölen ve birbirine düşüren de bu zihniyettir.

Burada, Osmanlı İmparatorluğu’nun çöküşünü hızlandıran, İngilizlerin profesyonel kışkırtmaları ile Osmanlı’ya büyük zararlar veren Rum, Ermeni ve Kürt ayrılıkçı hareketleri ve isyanlarından da bahsetmiyorum. Bunlar zaten beklememiz ve hazır olmamız gereken tehlikeler ve bence Anadolu coğrafyası gibi dünyanın en güzel yerlerinden birinde yaşamak için küçük bir bedel. Ancak burada asıl değinmek istediğim şey, bu alt kimliklilik anlayışının toplumdaki her kesimde yer alması, kabul görmesi, hatta neredeyse onsuz iş yapılamaz hale gelmesidir. Bugün hangimiz acaba, yeni tanıştığımız biriyle özel bir yakınlık, özel bir ilişki fırsatı çıkar mı acaba diye, ilk söze nerelisin, nereden mezunsun, hangi takımı tutarsın, onu tanır mısın, bunu bilir

misin diye başlamıyoruz. Asıl tehlike bence burada. Bugün bile birisiyle bir iş yapacaksak, bir şey paylaşacaksak, işin içeriğinden, beklentilerimizden ve ihtiyaçlarımızdan, yani işin kendisinden önce karşımızdaki ile bize her nedense bir avantaj sağlayacağına inandığımız bir ortak kimlik yakalayarak duygusal bir yakınlık kurma çabası içine giriyoruz. Doğal olarak bu anlayış en alttan en üst düzey ilişkilere kadar yayılıyor ve en iyi ve en doğru seçenek yerine, yaratabileceği kayıplara rağmen bizden olan seçenek tercih ediliyor. 70 küsur milyonluk Türk Milleti'nin gerçekte olağanüstü boyutlara ulaşabilecek sinerjisi de ancak kâğıt üzerinde kalıyor.

Atatürk 19 Ocak 1923 tarihinde, İzmit'te halkla yaptığı söyleşide şunları söyler;

Milletimiz çok zamandan beri siyasi partiler ve onların ihtirasları ve çatışmaları yüzünden, çok büyük zararlara uğramıştır; kendi çıkarları unutturulmuştur; şunun bunun çıkarlarının hizmetine konmuştur. Ulusal çeşitli sınıflardan bir ya da üçünü alıp, diğerlerinin zararına olarak, yalnızca o sınıfın yararını sağlamakla uğraşan bir siyasi parti, bizim ulusumuz ve ülkemiz için zararlıdır. Bizim ihtiyacımız, tüm ülke insanının el ele vererek çalışması ve bu çalışmadan elde edilecek sonuçlardan ibarettir.

Atatürk, 14 gün sonra 2 Şubat 1923 tarihinde bu kez İzmir'de halkla yaptığı konuşmada görüşlerini yineler;

Sosyal gruplara sağlanan yarar çoğu kez, toplumun tüm katmanlarını kapsamaz. Bazı sınıfların yararları başka yönde, bazı sınıfların yararı ise başka yöndedir. Bu sınıfların yararlarını sağlamak için onlara dayanan, onları temsil eden partiler kurulabilir. Ancak kurulacak her partinin karşısında, kendi haklarını temsil eden bir başka zümrenin partisi bulunacaktır. Ben, ulusun içinden şu ya da bu sınıfı almak, diğer bir sınıfın aleyhine çalışmak fikrinde değilim. Çünkü böyle bir düşüncede bulunmaya bizim ülkemizde gereksinim yoktur. Zira, inceleyerek görüyoruz ki, çıkarları birbirine denk sınıflardan oluşan bir halktan başka bir muhatap bulamıyoruz.

1923'ten bu güne dek, süreç içerisinde bütün yaşadığımız acı olaylara rağmen, bu sözlerden hâlâ bir şey öğrenemediysek bilemiyorum ne yapmalıyız artık. Bu güzelim coğrafyaya en az 1000 yıldır egemen olan Türk Milleti'ni, ilkel kabilecilik anlayışı ile gruplara bölerek, her grubun menfaati diğerlerinden farklıymış gibi göstererek ve her grubu bir diğeriyle rakip haline getirerek yapılan siyaset etme anlayışının bugün bizi getirdiği tehlikeli süreci bir an evvel doğru olarak okumak zorundayız. Bundan beslenen ve bu durumu bir genel anlayış haline getirip milletimizin yaşam biçimine yerleştirenler, umuyorum ki bu asil millete yaptıkları kötülüğün farkındadırlar.

Hayatımızın her alanına işleyen bu hastalıklı süreci bir an önce çözemsek, gelecekte çok daha zor günler yaşayacağımızı düşündüğümü üzülerek söylemek isterim.

21. YÜZYILDA TÜRKİYE'DE SPOR VE SPOR MEDYASI

Aristo'nun dediği gibi, dünya birbirinden kopuk bireylerin bir toplamı değildir; tüm bireyler bir şekilde birbirleriyle bağlantılıdır.

Buna göre, yaşama güçlü bir bireysellikle başlamak, önce varoluşunun bencil-bireysel yönlendirmesiyle kişisel gelişimini en üst safhaya taşımak için hırslı ve tutkulu bir çabaya girmek, eleştirilebilir gibi görünmekle birlikte bence doğrudur. İnsan yavaş yavaş kendi bilincini tanırken, olgunlaşırken sistem içerisindeki yerini keşfederek varlığının ancak diğer varlıklarla tanımlanabilir olduğunu fark eder ve asıl olunması gerekenin, işte bu düşünce sistemlerinin bahsettiği, “varolan her şeye karşı sorumluluk taşıyan insan” olduğunu idrak eder.

Bu yaklaşımdan yola çıkarak; “*Sporcu olmanın temel özelliği, kendini tanımak, kendini yönetmek ve kendini aşmaktır.*” sözüyle sporculuğu tanımlayan Carl Diem'e göre, iyi bir sporcunun, kendi fiziksel ve ruhsal sınırlarını çok iyi tanıyan ve bu sı-

nırları doğru bir amaç yolunda geliştirme niyet ve kararlılığında olan güçlü bir kişilik olduğunu çıkarabiliriz.

Ancak sıradan insandan bütün bedensel ve ruhsal üstünlüğüne rağmen bu güçlü kişilik dahi, çağımızın en önemli sosyal hastalıklarından biri olan yabancılaşma olgusundan fazlasıyla nasibini almaktadır. 21. yüzyıl insanı, doğanın içinden gelen ve özü itibarıyla doğaya ait olan atalarından çok farklı bir yaşama ortamında varlığını sürdürmek zorunda kalmaktadır. Genetik yapısı itibarıyla aslında ait olmadığı ancak muazzam uyum yeteneğiyle adapte olmaya çalıştığı beton ve çelikten örme bir çevre, aslında hepsi hayatını kolaylaştırmak için bulunmakla birlikte, son yüzyılda gösterdiği olağanüstü değişim ve gelişim hızıyla, insanın uyum yapabilme hızının üstüne çıkarak, insanı kendisine bile yabancılaştıran yüksek teknoloji destekli elektronik kuşatılmışlık ve bunların yarattığı öngörülemeyen ve önalanamayan yeni ve büyük tehditler, korkular, insanı güvensiz, doğal ve sosyal çevresine yabancı-uyumsuz hale getirmiştir.

Bu uyumsuzluk sonucunda insanlar, ait oldukları topluma ve çevrelerine karşı ilgisiz hatta bazen en kolay yolu seçerek, kendisi gibi kayıp ruhlarla birlikte alt kimlikler oluşturarak, aşırı güvensizliklerinden dolayı, kendi alt kimlikleri dışındakilere karşı düşmanca bir tutum içine bile girebilmektedirler. Bireyin mutsuzluğu ve uyumsuzluğu ile başlayan bu süreç, önlem alınmadığı taktirde bir üst aşamada, asıl kimliği reddeden alt kimliklerin oluşturulmasıyla toplumsal dengeleri tehdit eder bir hal bile alabilmektedir.

Bugünün dünyasını reddetmek mümkün değildir, şehirleşmeyi, teknolojiyi, bilimi, sanayiye, makineleşmeyi geriye çevirmek veya yavaşlatmak da mümkün değildir ve zaten asla doğru da olmayacaktır. Bu sürat çağında yaşanan bütün ilerlemelerin bir de kendi hızı ve ölçeğinde yarattığı yeni tehditler ve problemler de kaçınılmaz olarak karşımıza çıkmaktadır. Yapılması gereken bireyler arasındaki uyum hızına bağlı bu problemlerin toplumsal düzene en az zarar vermesini sağlayabilecek bir iç denge ve savunma mekanizması oluşturmaktır. Bunun akıla ve sağduyuya en uygun yolu, uyumsuzları görmezden gelmek, yaşam alanlarını ayırmak veya baskı altında tutmak değil, birleştire-

rici ve kucaklayıcı davranarak paylaşım eşitsizliğini en aza indirmeye gayret etmektir. Ancak her şeye rağmen kaçınılmaz olarak karşımıza çıkacak alkolizm, uyuşturucu madde kullanımı, çeşitli psikolojik ve sosyo-psikolojik rahatsızlıklar, şiddet eğilimi, suç işleme gibi toplumsal dengeleri bozacak davranışları minimize etme yolunda gerekli her türlü çağdaş ve etkin önlemi almak gereklidir.

Burada karşımıza etkin bir alternatif olarak yine spor çıkmaktadır. Çünkü spor, doğru öğretildiği ve uygulandığı takdirde kendi bedenini ve aklını seven, kendisine saygı duyan ve bunun sonucunda başkalarına da saygı duyma becerisini geliştirebilen, sorumluluk duygusuna sahip sosyal bireyler yetiştirir. İnsanın kendisi ile arasındaki dengesini koruduğu gibi, içinde bulunduğu toplumuyla da barışık olmasına yardımcı olur. Tanımlanmış onlarca sporun bir kısmı bu duyguları yaratma konusunda eşsiz bir iç dinamizme sahipken, bir kısmı da yapıları itibarıyla bu yaklaşımdan uzak düşmektedir. Bu yaklaşımla sporu ve sporcu-yu değerlendirirken, doğada gerçekleştirildikleri için doğa sporları olarak adlandırılan grubu, kanımca özel bir ilgiyle ele almak doğru olacaktır.

Oyun alanı doğanın huzurlu, dingin ve kişisellikten uzak ama sadece zamanlamayla alakalı son derece yırtıcı ve tehlikeli olabilecek ortamında gerçekleştirilen doğa sporları, koşulları gereği bedensel gelişimden belki de daha fazla ruhsal büyümeyi getirir. İlgisi zor fark edilir gibi görünmekle birlikte, insan-toplum bütünleşmesini, birey olmak, insan olmak, sosyal paydaşlık, sosyal sorumluluk ve toplumsal aidiyet kavramlarını sporcunun zihninde felsefi olarak şekillendirme ortamı ve imkânı yaratması açısından çok ilginç bir değişim gücüne sahiptir.

Yukarıda saydığım sorunlar sadece 21. yüzyıl Türkiye'sine özgü sorunlar elbetteki değildir. Ancak bütün bu sorunların günümüz Türkiye'sinde çözülememesi, hatta giderek toplumsal düzeni daha da tehdit eder hal almasındaki en büyük sorumlu kişisel kanaatim olarak ahlaksız, kuralsız ve etkin bir hukuki yaptırım gücüne sahip yargıdan neredeyse tamamen bağımsız hareket eden ve artık insanlara haber verme ile insanları kendi menfaatleri doğrultusunda yönlendirme arasındaki seçimini yapmış

bulunan, kesin çizgilerle taraflara bölünmüş medyamızdır.

Kendisini spor medyası olarak tanımlayan bu kısır medyanın gerçekte tek yaptığı, muazzam paraların döndüğü ve sadece küçücük bir azınlığın gerçek anlamıyla sporcu kimliği ile bulunduğu ama dışarıdan bakıldığında toplumun büyük bir kesiminin hayatında sporun önemli bir yeri olduğunun zannedildiği bu ortamı sürdürmektir. Üstlendiği işlev ise insanları gruplara ayırarak ve öylece tutmayı başararak, bütünlüğü bozmak ve toplumdaki üretime ve yaratıcılığa dönük olması gereken rekabet ve paylaşım ilişkisini, güncel konulara katılım ve kendi geleceği için yönlendirme taleplerini, taraftarlık anlayışı ruhsal boşalımı ile tatmin ederek ve bu kısır süreci insanlara rol model olarak sunarak, bu tutumuyla toplumun ortak kimliğini, çağın değişimlerine ayak uydurmayı ve 21. yüzyılın imkânlarını keşfetmeyi tam olarak durduramasa da, önemli ölçüde yavaşlatmak olan bir olgudur. Yabancılaşmanın çözümlerinden biri olabilecek spor, ne yazık ki Türkiye’de de önemli ölçüde yabancılaştırılmış spor olarak kulanılmaktadır. Öyle ki, spor neredeyse artık insanın beden ve ruh sağlığını geliştiren, sağlıklı yaşam için yapılan bir etkinlik olmaktan uzaklaşmış ve onu oyalamak ve vaktini geçirtmek için bilinçli olarak kullanılan ve yapay kurgularla yönlendirilen bir araç haline getirilmiştir. Türkiye’de milyonlar spora ilgili görünürken, bu ilgi sporcu kimliğiyle etkin olarak değil taraftar kimliğiyle edilgen konumda kalmaktadır. Bu durumun kişinin ne beden ne de ruh sağlığına spor yapmanın sağladığı yararları getirdiği söylenemez. Bu söylediklerim özü aynı kalmak kaydıyla magazin ve televole kültürü-kültürsüzlüğü için de geçerlidir.

Kısacası Türkiye’deki spor anlayışı, süregiden kısır sistemi, dolayısıyla kendi statükosunu tehdit edebilecek her şeye karşı gardını sürekli yukarıda tutarak, kendisini savunmaya ve gerektiğinde saldırıya hazır halde beklemektedir. Bu iş yapma anlayışına ne yazık ki Türkiye’nin birtakım spor federasyonları da dahildir. Yine de hiçbir şey için çok geç değildir, ancak etkin ve kararlı mücadele gerekmektedir. Türkiye uzun zamandır, süregiden statükocu anlayışla mücadele etmekte ve köklü bir değişimi talep etmektedir. Bu süreç aydınlanmacılar ve çağdaş yorumcular lehinde gelişmeye artık başlamıştır ve durdurulamaz. Er ya

da geç Türkiye kendisini bağlayan, kandıran, kullanan, değişimi yavaşlatan statükocu zihniyetin ve onun kurumsal temsilcilerinin üstesinden gelecektir. Bu yeniden inşa sürecinde birer tuğlayı da, kişisel çabaları ile dünya çapında başarılarla imza atan sporcularımız koymaktadır.

ŞAMPİYON OLMAK İSTİYORSANIZ, ANNENİZİ, BABANIZI İYİ SEÇİN!

İsveçli Fizyolog Ostrand'ın bu sözü, günümüzde profesyonel sporun katettiği bütün aşamaları da kapsayacak şekilde geçerliliğini sürdürmektedir. Diğer pek çok alanda olduğu gibi, sporda başarılı olmak için de, genetik üstünlük başlangıç noktası olarak büyük bir avantajdır. Bunun üzerine inşa edilecek doğru ve etkin fizik, teknik ve psikolojik antrenman metodları, seçilmiş sporcunun en üst seviyelere ulaşmasını sağlayabilecektir.

Bireylerde bu tür bir özel yeteneğin varolup olmadığının keşfi her sosyal devletin görevleri arasındadır. Daha çocuk yaşta yapılabilecek birtakım gözlemler ve denemelerle, çocukların kabiliyetleri ve yatkınlıkları anlaşıp, gelecekte hangi alanda başarılı olabileceğini öngörmek, bugünün spor bilimcileri için hiç de zor değil. Türkiye Avrupa'nın en genç nüfusuna sahip ülkelerinden biri olarak, doğru yatırımlar ve kaynaklarla dünya çapında sporcular yetiştirebilecek potansiyele olasılık olarak ziyadesiyle sahiptir. Ancak bu fırsatlar verilmediği veya eşit dağıtılmadığı için, ne kadar üstün yetenekli olursa olsun, pek çok kabiliyetli genç, belki de rekorlar kırabilecek istidada sahipken, keşfedilemeyip, sadece bir olasılık olarak kalıp yaşamını başka alanlarda sürdürmektedir.

Bugün Türk sporundaki başarılarla baktığımızda, futbol ve basketbol gibi, çok büyük kaynaklara ve desteğe sahip birkaç

spor branşı dışında gördüğümüz pek çok başarı birer bireysel başarı olarak karşımıza çıkmakta ve ülkemizde uygulanagelen yanlış spor politikalarını yüzümüze çarpmaktadır. Örnek vermek gerekirse; Süreyya Ayhan ve Yasemin Dalkılıç, kendi ülkelerinde, kendi branşlarındaki üstleriyle! ve medya ile anlamsız ve kısır bir çekişmeyi de bütün başarılarının yanı sıra sürdürmek zorunda bırakılan pek çok başarılı insanımızdan sadece ikisi.

Futbol'daki hepimizi gururlandıran büyük başarımız, bu spor branşına aktarılan, ancak ne yazık ki diğer spor branşlarından esirgenen muazzam kaynakların çok doğal bir sonucudur. Benzer ölçekte bir kaynak ve bilgi aktarımı, Türk insanının genetik olarak başarılı olma istidadı bulunan, halihazırda son derece kısıtlı imkânlarla rağmen kendini ispat ettiği ve pek çok başarı elde ettiği veya henüz uygun fırsatlar yaratılmadığı için, içindeki potansiyeli gerçekleştiremediği doğru spor dallarına aktarılsa, Türkiye çok kısa sürede daha nice başarılar elde edebilecek bir demografik potansiyele - üstünlüğe sahiptir.

Etkin ve sosyal bir devletin vatandaşına karşı sorumlulukları, o daha doğar doğmaz başlamalı, hatta annesi ve babası onu var etmeye karar verdiği andan itibaren başlamalı ve ölene dek, hatta öldükten sonra bile sürmelidir. Aynı şekilde her birey de, devletine karşı görev ve sorumluluklarını eksiksiz ve zamanında yerine getirmekle yükümlüdür. Bu karşılıklı görev ve sorumluluk ilişkisi içinde sporu ele aldığımızda, etkin devlet, şampiyon olma istidadındaki vatandaşlarını daha çocuk yaşta keşfetmeli ve onlara önlerindeki bu uzun ve zorlu yolda, eğer onlar da isterse, gerekli eğitim, bilgi ve kaynak gibi fırsatları sunmalıdır. Elbette ki spor, yalnızca üstün yetenekli bireylerin yarışması ve kazanması - kaybetmesi üzerine kurulu bir mücadele veya yarışma değildir. 20. yüzyılın ortalarında şekillenen, “Herkes için Spor” kavramı, etkin ve sosyal devlete, her yaştan, cinsten ve gruptan vatandaşına spor yapma fırsatı yaratma sorumluluğunu da yük-lüyor.

Büyük önderimiz Atatürk, vatani ve milleti için gerekli her şeyi düşündüğü gibi, spor konusuna da çok önem vermiş, çağına göre ilerici bir vizyonla kararnameler çıkarmış ve kurduğı Cumhuriyeti emanet ettiği Türk gençlerini spor yapmaya teşvik

etmişti;

Her çeşit spor faaliyetlerini Türk gençliğinin milli terbiyesinin ana unsurlarından saymak lazımdır. Bu işte hükümetin şimdiye kadar olduğundan daha çok ciddi ve dikkatli davranması, Türk gençliğinin spor bakımından da milli heyecan içinde itina ile yetiştirilmesi önemli tutulmalıdır.

Spor ayırım gözetmeden herkese hitap eder, devlete de bu yüzden sorumluluk yükler; genç, yaşlı, kadın, erkek, çocuk, yetişkin, hasta, engelli, hamile, zengin, yoksul, şehirli, köylü, vb. herkes spordan bedensel ve ruhsal kazanım elde eder. Sağlıklı bireyler sağlıklı toplumlar oluşturur ve bu durum her iki yönde de işler. Bunun farkında olan Atatürk, genç Türkiye Cumhuriyeti yıllarında bile “Herkes için Spor” vizyonunu milleti için çizmişti;

Türk sosyal bünyesinde spor hareketlerini düzenlemekle görevli olanlar, Türk çocuklarının spor hayatını yüceltmeyi düşünürken sadece gösteriş için, herhangi bir yarışmada kazanmak azmiyle spor çizmezler. Esas olan, bütün yaşlardaki Türkler için beden eğitimi sağlamaktır...

Dolayısıyla etkin ve sosyal devlet, ülkesinin coğrafi yapısını, vatandaşlarının sosyal ve kültürel yapısını, genetik yatkınlıklarını gözönünde bulundurarak, hangi bölgeden potansiyel olarak hangi tür spor dallarında başarılı sporcular yetiştirebileceğini saptamalı ve bu yönde ülkesinin her köşesinde doğru ve etkin, sosyal ve akademik spor yatırımları yapmalıdır. Bunun yanı sıra, “Herkes için Spor” vizyonu ile, her vatandaş için spor yapabilme koşullarını ve fırsatlarını yaratmalı ve sporu, sosyal ve kültürel bir olgu olarak vatandaşlarının yaşamına dahil etmelidir.

ÖNCELİKLERİMİZİ

DOĞRU DEĞERLENDİRMELİYİZ

Hayatımızın her alanında ve her süreçte ilgimizi bekleyen sayısız gelişme ile ilişki içerisindeyiz. Doğal olarak da kendi bilgi dağarcığımız ve öngörü yeteneğimiz çerçevesinde, bu süreçlerden hangilerini nasıl bir sıralama ve süre ile yürüteceğimizi, kaynaklarımızı ne şekilde ayarlayacağımızı, zaman planımızı ne şekilde çıkaracağımızı ayarlıyor ve gerektiğinde güncelliyoruz. Bu konuyu kişisel olarak değerlendirdiğimizde, okul seçimi, iş seçimi, aile kurma gibi uzun vade planlamalara bağlı konular olduğu gibi, sadece anlık ihtiyaçlara göre verdiğimiz kararlarla da sıklıkla karşılaşırız. Örneğin yemekte ne içeceğimiz, ne renk bir gömlek alacağımız veya arabamızı nereye park edeceğimiz gibi. Bu seçimlerimizin herbirinin belirli bir plan dahilinde yapıldığı ve kısmen bu plana göre, kısmen de bizim dışımızdaki değişkenlere bağlı olmak kaydıyla sonuçları olduğu hepimizin kabul edeceği bir gerçek.

Hayat bütün yüksek organizmalar için bütünüyle bir karar verme ve seçim yapma sürecidir. Bu yüksek organizmaların en üst seviyesinde yer alan insanlar olarak bizler de, kendi ve çevremizdekilerin geleceği için doğru ve iyi olduğuna inandığımız seçimler yaparız. Bu seçimlerimizi de geçmiş kişisel deneyimlerimize, başkalarının deneyimlerinden değişik yollarla öğrendiklerimize ve elbette ki aklımız, mantığımız ve sağduyumuzla yaptığımız analizlerimize dayandırarak yaparız.

Akıllı her insan önceliklerini belirler ve seçimlerini yaparken, bunun kısa, orta ve uzun vade sonuçlarını mümkün olduğunca öngörmeye çalışarak bir değerlendirmede bulunur. Çünkü çok iyi bilir ki, atasözümüzde geçtiği gibi “*Yanlış hesap Bağdat’tan döner*” ve bu yanlış hesabın dönme sürecine kadar yaşanan kayıplar bir fırsat maliyeti olarak karşımıza mutlaka çıkar. Hiçbir akıllı ve sağduyulu insan sonucunda kendisine büyük bir maliyet ve zarar getirecek süreçlerin içinde yer almayı, hele bunun baş sorumlusu olmayı hiç istemez. Dolayısıyla insanlar seçimlerini yaparken önceliklerini ve gelecekle ilgili analizlerini

iyi kurgulamaya çalışırlar.

Benzer şekilde bireylerin kullandığı metodolojinin aynısını kullanan toplumlar da, kendi gelecekleri için kısa, orta ve uzun dönem değerlendirmelerde bulunur ve önceliklerinin ve kaynak aktarımlarının seçiminde kitlesel olarak hareket ederler. Bu sürecin kurgulanması ve oluşması elbette ki bireylerin kişisel inisiyatifleriyle seçim yapmalarındaki kadar kolay ve süratli olmaz. Bazı ulusal nitelikli olaylarda karar mekanizmaları, artık toplumların bütün hücrelerine ve iç dinamiklerine işlemiş olacağı için, demokrasinin, hukukun ve bilimin hâkim olduğu toplumlarda neredeyse kişisel bir karar verme süreciymiş gibi bir bıçak keskinliği ve süratiyle gerçekleştirilebilir. Fransa'da aşırı sağcı Le Pen iktidarına engel olmak için neredeyse bütün Fransa'nın tek vücut olması veya geçtiğimiz dönemde Madrid'deki terörist saldırıların ertesinde milyonlarca İspanyol'un birarada yürüyüş yapması gibi kitlesel olaylar, medeni ülkelerde acil durumlarda kolaylıkla organize edilebilir. Bazı daha muğlak ve ortak görüş oturmamış konularda ise demokrasinin, hukukun ve bilimin işletilebilmesi için daha uzun bir cevap verme sürecine ihtiyaç duyulabilir.

Tabii bu söylediklerim rasyonel bir dünyada, rasyonel insanların uyguladığı bir süreçtir. Türkiye gibi gerçeklerden koparılmış, sürekli yalan ve taraflı bir propaganda ve kirliliği ile yönlendirmelerin yapıldığı bir ülkede ise durum ne yazık ki çok farklı ve üzücüdür. Bu konuda sayısız örnek verebilirim. Hepimizin acıyla hatırladığı 17 Ağustos 1999 Gölcük Depremi ve sonuçları, bu üzücü durumun en belirgin ve elle tutulur örneklerinden biridir. Bilimin ve sağduyunun uyarılarına ve yürürlükte olan yönetmeliklere rağmen, neredeyse bütün ağır sanayiisini birinci derece bir deprem kuşağı olan Marmara Bölgesine kurulumasına 50 yıl boyunca seyirci kalan, hatta kısa dönem menfaatleri uğruna göz yuman, sebep olan çarpık yönetim zihniyetinin bedelini, o çarpık zihniyetin çocukları ve torunları, bir diğer deyişle bu ülkenin insanları canları ve mallarıyla ödediler. Bu süreci engelleyemeyen bilim ise plansız, programsız, hukuksuz ve çarpık yapılaşmaya sadece seyirci kalabildi ve sonucunda, aslında son derece doğal bir doğa olayı olan bir depremle, Türkiye bir savaş geçirmiş kadar zarara uğradı, 18.000'e yakın insan hayatı-

nı kaybetti ve ekonomik olarak ülke zaten sıkıntılar içindeyken, bir de bu yıkımın yükünü omuzlamak zorunda kaldı.

Nereye baksak karşımıza yine kısa dönem ve yetersiz-geçici çözümlerle sadece ertelenmiş ama daha da büyüyerek karşımıza çıkmış sorunlarla karşılaşılıyor. Türkiye'nin çevresinde bize de sıçrama olasılığı bulunduğu halde, sıcak-soğuk savaş koşulları hüküm sürerken, Balkanlarda, Kafkaslarda, Irak'ta, Suriye'de kan akarken, 400 yıldır Türklere ait olan Kıbrıs'ı, elimizden almak için her türlü hile ve hukuk dışı uygulama kılıfına uydurulmuş bir şekilde yapılırken, bir yanda Ermeniler, sözde soykırımı kabul edin diye bastırırken, diğer yanda Rumlar, Pontus lafını dillerine dolamaya başlarken, Ege'ye sıra gelmişken, irtica ve bölücülük hâlâ en üst seviyede bir tehditken biz hâlâ televole ile, popstarla, futbolla yatıp kalkmaya devam ediyoruz. Bizim geleceğimizi elimizden alacak gelişmeler yaşanırken, ne bize, ne milletimize hiçbir katma değeri olmayan yapay, boyalı, sahte hayatların ve yalan dünyaların gözümüze sokulmasına, zamanımızı çalmasına, enerjimizi tüketmesine, üretkenliğimizi kismasına seyirci kalarak, aslında kendi depreminizi hazırladığının farkında bile değiliz. Türkiye'nin 17 Ağustos 1999'da yaşadığı, sadece 50 yıldır uygulamadığı bilimin ve gereklerini yerine getirmediği akılın küçük ölçekli bir sonucuydu. Bu yarı cahil ve kötü niyetli yaklaşımın diğer alanlardaki sonuçları, bu depremin yarattığı sonuçlardan çok daha yıkıcı ve geri döndürülemez olabilir.

1. Dünya Savaşı'na nasıl girdiğimizi bilmeyen, Sevr'den ders alamayan, Kurtuluş Savaşı'mızı hangi şartlar ve koşullar altında verdiğimizizi unutan, Lozan'ı nasıl başardığımızı ve bekamız için önemini bilmeyen, İkinci Dünya Savaşı'ndan nasıl uzak kalmayı başardığımızın farkında bile olmayan, daha da kötüsü bunları bilmesi, öğrenmesi, farkında olması gerektiğinin bile farkında olmayan bir neslin yetişmesinin, her şeyin başı olan insan gücümüze nasıl bir etki yapacağını kestirmek için falcı olmaya gerek yok. 17 Ağustos 1999 Gölcük Depremi, bilimi ve akıllı dışlayan, önceliklerini yanlış hesaplayan ve kısa dönem menfaatlerle hareket eden toplumların başına gelebileceklerin sadece küçük bir örneğiydi. Bir diğer örneği de tek tek fazla cid-

diye almadığımız, hırsız, dolandırıcı deyip geçtiğimiz, ama hukukun üstünlüğünden umudunu kesen bazılarımızın içten içe hayatlarına özendiği banka hortumcularının, bir de kamu bankalarının görev zararları üst üste konulunca, 22'si birden toplam 77 milyar dolarımızı, hem de bu vatanın özkaynaklarından çalması da, yine sadece küçük bir örnek. Bundan sonrasında Türkiye silkinip kendine gelmezse, Kıbrıs'ın elden gitmesi, Ege'deki egemenlik haklarımızın budanması, bizi birarada tutan Atatürk İlke ve İnkılaplarının teker teker kırılması, terörün ülkede yayılması, Ermenilerin Batı Ermenistan talebi, Rumların Pontus talebi, irticacısı, bölücüsü tek tek patlamaya başlarsa, her biri bir 17 Ağustos Depremi kadar büyük sarsıntı ve yıkım yaratır ülkede ve bu ölçekte eşgüdümlü bir saldırıyla ve yaratacağı yıkımla Türkiye gibi güçlü bir ülke bile başa çıkamaz.

Sonuçta kendi geleceğimiz için nasıl hassasiyetle düşünüyor ve davranıyorsak aynı şekilde ülkemizin geleceği için de aynı hassasiyetle durumumuzu değerlendirmeliyiz. Önceliklerimizi buna göre saptamalı ve bir an önce silkinip kendimize gelmeliyiz. Önceliklerin doğru olarak saptanması ve buna göre zaman planı yapılması ve kaynakların yönlendirilmesi ile alakalı olarak bir de Budizm ile ilgili bir yerde okuduğum bir yazıyı da sizle paylaşmak istiyorum; “Bir okla vurulduğunuzu düşünün, yerde yatıyorsunuz, kanınız yavaş yavaş vücudunuzdan akıyor. Bu durumda okun nereden geldiğini, kim tarafından atıldığını, neden atıldığını düşünebilirsiniz. Bu bir filozofun ya da entelektüelin yaklaşımı olabilir, oysa bir Budist oku çıkarıp atar.” Bu elbette ki sembolik bir benzetme, burada rahatlıkla anlaşılacağı gibi, sorun ne olursa olsun önceliklerini doğru tesbit eden insanlar ve milletler, sorunlar karşısında gerçekçi düşünecekleri ve davranacakları için, sonuçlarını en az zararla atlattırmayı başarabilirler.

Ne yazık ki bunun tam tersi de doğru...

SON SÖZ

Kitap boyunca anlatmaya çalıştığım ve ülkemizin yaşadığı diğer her türlü sorunu çözebilecek kurumlar ve bilgi birikimi bu coğrafyada fazlasıyla mevcuttur. Tarihi boyunca sayısız zorlukların üstesinden gelmiş, köklü bir devlet geleneğine sahip olan Türk Milleti'nin isteyip de altından kalkamayacağı, çözemeyeceği bir sorunu olabileceğini düşünemiyorum. Bütün ihtiyaç duyduğumuz şey, bunları çözme yolunda bir niyet ve kararlılık göstermek, birlikte hareket etmek ve çalışmaya bir an önce başlamaktır. Sorunlarımızın çözümsüz kalmasının sebeplerinin başında inisiyatif kullanamayan, kritik süreçlerde karar vermektense, konuyu evirip çevirip ertelemeyi ve kendinden sonrakilere bırakmayı uygun bulan ve riski yönetemeyen bir anlayış olduğunu düşünüyorum.

Çünkü riski yönetemeyen hiçbir şeyi yönetemez.

21. yüzyılın ihtiyaçlarını tanımlarken, rekabeti, değişimi ve hızı, bir de sürekli gelişen teknolojiyi ve dijital devrimi her zaman vurgulamamız gerekiyor. Gelişerek ve hızlanarak süregiden bu yapıda, devlerin arasında ezilmeden ayakta kalabilmek ve kendi menfaatlerimizi korumak ve kollamak için, gerçekte yönetilebilir bir süreç olan “risk ile yaşam” konusunu mutlaka çözümlemiş olmamız gerekiyor.

Ne yazık ki toplum olarak bu konuda büyük bir zafiyet içinde olduğumuzu üzülerek belirtmek isterim. “Oğlum koşma terlersin” diyerek yetiştirilen ve 30’lu yaşlarında bile abartılı bir aile koruması altında yaşayan bireylerin; gerektiğinde inisiyatif kullanma, kritik süreçlerde karar verme, risk yönetimi gibi öncü ve atak bir ruh hali gerektiren konularda başarılı olmaları da ne yazık ki günümüz koşullarında sağlanamıyor. Aile kültürümüzün batılı toplumlarda bulunmayan bir üstünlüğü olarak değerlendirdiğim bu korumacı yaklaşımın da seviyesini ne yazık ki

dengede tutamadığımız için, başlangıçta üstünlük olan bu vasıf, korumacı zihniyetimizin etik ve hukuk dışı konuları da kapsayacak şekilde yaygınlaşması ile süreç içerisinde ciddi bir zafiyete dönüşmüş, toplumumuzu da zayıf düşürmüştür.

Her başı sıkıştığında eş, dost, tanıdık, abi, amca, dayı araya sokarak, kendini kurtarmayı beceren ve bu eş, dost, tanıdık, abi, amca, dayı konumundaki diğerlerinin de kendisine başvuran, yardımını isteyen kişiye tamamen iyi niyetle ve sorumluluk duygusu ile yardımcı olmaya çalıştığı bir yapı oluşmuş ülkemizde. Aslında tartışmasız büyük bir üstünlük olan bu güçlü aile, dostluk bağları, bir yerden sonra hukuka ve ahlaki değerlerimize karşı da kullanılır olduğu için, bizim çözülmeye başladığımız noktayı da oluşturmuş.

Geçtiğimiz yıllarda, bir bakanımızın zil zurna sarhoş oğlunun, kendisini durduran trafik polisine ehliyetini ve ruhsatını verip cezasına razı olmak yerine, sabaha karşı babasını cep telefonu ile arayıp, trafik polisini bakan babasıyla konuşturan 40 küsur yaşındaki adamı hatırlayın. Haklı da olsak, haksız da olsak, hayatımız boyunca korunmaya o kadar alışmışız ki, gerçek hayatta gerçek bir sorunla karşılaştığımızda yaptığımız ilk şey, sorumluluklarının bilincinde genç erkekler ve kadınlar olarak sorunlarımızla yüzleşmek yerine, bizi yine koruyacak bir kucak aramak oluyor.

Yetiştirilme tarzımızdan kaynaklanan bu durumu çözmek için mutlaka önlem alınması gerektiğini düşünüyorum. Çocukluğunda üzerine giyeceği kazağın rengi, yiyeceği yemek ve miktarı, arkadaşlarıyla bir yerlere gitmek konularında bile karar vermesine izin verilmeyen bireyler, ileri yaşlarda, yetkili - sorumlu konumlara geldiklerinde de inisiyatif kullanma, riske girme konularında çekingen ve sorumluluktan korkan tavırlarla görevlerini sürdürüyorlar.

Riske girmeyi zar atmak olarak gören ve hep uzak duran, riski yönetmeyi bilmeyen ve çocukluğundan beri alıştığı, korunduğu güvenlik alanının dışında kendisini zayıf, güçsüz, korunmasız hisseden bireylerin yöneticilik süreçlerinde de ne yazık ki çok büyük verimsizliklerle karşılaşyoruz. Bilinmezlikten ve be-

lirsizlikten korkan, bunlara karşı alınabilecek önlemleri alıp, yapılması gerekene odaklanmaktansa, belirsiz, bilinmez ortamlardan uzak durarak hareket ve rekabet avantajını yitiren ve içinde bulunduğu yetkili, sorumlu konumun gerektirdiği kritik karar verme süreçlerinde hep geriden gelen yöneticiler yüzünden ileri adımlar atmakta, ön alıcı hamleler yapmakta zorlanıyoruz.

Öykündüğümüz batılı ülkeler, kendi çocuklarına daha 18-19 yaşlarında liseyi bitirdikten sonra, üniversite öncesinde aylar bazen de 1 yıllık sürelerle dünyanın değişik bir coğrafyasında yaşamı, farklı kültürleri, farklı bakış açılarını deneyimlemelerini ve ailelerinin güvenlik alanı dışında dünyanın bir ucunda, çocuklarının kendi sorumluluklarını ve güvenliklerini kendi kararlarıyla yönetebilecekleri süreçler sağlıyorlar.

Gelecekte İngiltere'nin kralı olacak medyatik genç prens Williams bile, 2000 yılı sonlarında, St. Andrews Üniversitesi'ne başlamadan önce henüz 19 yaşındayken, Kraliyet ailesinin bütün güvenlik alanının dışında, uluslararası bir yardım kuruluşu olan Raleigh International'ın, Şili'nin Tortel köyünde düzenlediği kampa katıldı. Bu küçük dağ köyündeki çocuklara İngilizce öğretmek, odun kesmek, evlerin tamiratında marangozluk ve boya işleri yapmak gibi konularda köy halkına yardımcı olurken, doğa koruma, yardımseverlik, paylaşımcılık, farklı kültürleri tanımak ve onlara destek vermek, sosyal sorumluluk konularında dersler çıkararak, kendi ayakları üzerinde durmayı öğreneceği ve çağdaş bir dünya görüşü şekillendireceği 2.5 aylık bir süreç yaşadı.

Batılı devletler kendi çocuklarını, ileride üstlenecekleri sorumluluklara hazır olmaları için daha çocukluklarından itibaren kendi kimliklerini ortaya koyabilecek şekilde, onlara küçük sorumluluklar vererek birer birey ve sorumlu yurttaş olarak yetiştiriyorlar. Çünkü geleceklerinin bugün daha çocuk yaşta olan, rekabet etmesini bilen, inisiyatif kullanabilen, riski yönetebilen evlatları eliyle şekillendirileceğini çok iyi biliyorlar. Kendi adıma henüz dağcılığa başlamadan önce 19 - 20 yaşlarındayken, Norveç'te zihinsel engellilerin bakıldığı bir çalışma kampına katıldığım günleri eşsiz bir fırsat ve rekabet avantajı olarak değerlendiriyorum. İyi ki o günlerde Gençtur'la bu etkinliğe katılmışım; dünya

görüşüm, vizyonum, ufkum her şeyim değişmiş, gelişmişti.

Gelecek kendi kendine gelen bir şeydir, ama nasıl geleceği bize, bizim bugünkü seçimlerimize bağlıdır. Geleceğimizi kendi beklentilerimiz ve ihtiyaçlarımız doğrultusunda şekillendiremiyor, çevremizdeki koşulların ve aynı ortamda rekabet içinde olduğumuz diğer unsurların bizim geleceğimizi kurgulamasına seyirci kalıyoruz. Bu dünyada hiçbir devlet, hiçbir kurum, hiçbir kişi sınırsız kaynaklara sahip değildir; dolayısıyla her yapı, eldeki seçeneklerden kendisi için en uygun olanını seçip ona odaklanmak ve onunla ilgili gerekli riskleri göze almak zorundadır. Lider vasıflı bireyler yetiştirmek konusunu bu anlamda çok önemli buluyorum. Atatürk'ün dediği gibi; *“Yolunda yürüyen bir yolcunun yalnızca ufkunu görmesi yetmez. Muhakkak ufkun ötesini de görmesi ve bilmesi gereklidir.”*

İşte bugün için bize böyle liderler gerekiyor.

Herhangi bir konuda harekete geçmek için sürekli bir tarih, bir karar, bir olay bekleyen; kendi geleceği için, dışarıdaki unsurların alacağı konuma göre karar verme kurgusuyla hareket eden ve harekete geçmeyi de bu anlamda sürekli ileri bir tarihe atan, çünkü harekete geçmekten ve bu hareketin sorumluluğunu üstlenmekten yetiştirilme tarzı nedeniyle korkan yetkili - sorumlu konumdaki kişilerin de bir an önce bu edilgen, verimsiz, hatta tehlikeli duruştan kendilerini kurtarması; daha doğrusu bunları yapabilecek iyi yetiştirilmiş bireylerle yer değiştirmeleri gerektiğini düşünüyorum. 21. yüzyıl bu tür zafiyetleri çok pahalıya ödeyecek bir yüzyıl olacaktır.

İçinde bir araç olan bütün insan faaliyetleri ve karmaşık süreçler belirli oranda risk içerir, dolayısıyla risk hayatımızda zannettiğimizden daha fazla yer alır. Sonuçta risk kontrol edilebilir, yönetilebilir, yönetilmesi gereken bir süreçtir. Karar mekanizmalarında risk almak; *“bilgi yönetimi”* temeline dayalı hesaplardan güç alıyorsa, o artık risk olmaktan çıkar ve stratejik bir seçenek haline dönüşür. Geleceğimiz için bunu anlayan ve uygulayabilen bireyler yetiştirmek ve onları yetkili-sorumlu pozisyonlara yerleştirmek zorundayız.

Hiç şüpheniz olmasın ki, ATA'mızın gösterdiği yolda ilerle-

me kararlılığında olan ve her türlü fedakârlığa hazır Türk Gençleri, ülkemizi çağdaş uygarlıkların üzerine layık olduğu yere ulaştıracaklardır. Bugün değilse bile yarın mutlaka...

Gün, artık aramızdaki yapay sorunları unutup, bu tohumları ekenlere ve bunlardan beslenenlere karşı birlikte hareket etme ve el ele verme zamanıdır. Bu ülkenin hepimize ve birlikte yaratacağımız sinerjiye ihtiyacı var, hem de acil olarak.

Bu gerçeği artık görmek zorundayız...

17 Ağustos 1999 Gölcük Depremi'nde herkesi şaşırtan bir şekilde biz bu sınavı başarıyla vermiştik. O günlerin acı ve korku dolu çaresizlik ortamı içerisinde, madencisinden öğrencisine, ev kadınından fabrika işçisine, motorcusundan şirket sahibine, uzun saçlı ve küpelişinden şalvarlısına, türbanlısına Türk Milletini oluşturan bütün alt kimlik gruplarından binlerce gönüllü, depremzede yurttaşlarına hizmet etmek için bölgeye akın akın gelmiş ve haftalar hatta aylarca hiçbir karşılık beklemeden, hayatında ilk kez gördüğü ve bir daha da görmeyeceği çaresizlik içindeki yurttaşları için çalışmış, çabalamış, mücadele etmişti. Onbinlercesi ise, uzaklarda bir yerlerde her türlü kaynağı zorlayarak yardım malzemesi toplamak ve bölgedeki muhtaç durumdaki yurttaşlarına ulaştırmak için uğraşmıştı. Yüzbinlercesinin yüreği bölgeye gelemese bile o insanlar için; hem depremzedeler hem de onlara yardım edenler için çarpmıştı. O süreçte ellerinden bir şey gelmeyen milyonlarcası ise dualarıyla bu yükü paylaşmıştı.

İşte millet olmak, milli birlik ve beraberlik budur.

Dünyada hiç kimsenin başarılmasına imkân vermediği, dünyanın en güçlü ordularını, yokluk, hastalık ve sefalet içindeki Türk Milleti'nin bu topraklardan söküp atabilmesi bu sayede olmuştu. O büyük savaş bu ruh haliyle kazanılmıştı. Önderi de, milleti de bu ruh haliyle savaşmıştı. İşte hiç kimsenin hesap etmediği 17 Ağustos 1999 Gölcük Depremi; onyıllar süren kirliliği çalışmaları ve kandırılarak alt kimliklere bölünmüş ve güven duygusu ciddi şekilde yaralanmış Türk Milleti'nin; geçmişi, bugünü ve geleceği ortak olan bir millet olduğunu yeniden hatırlaması ve millet olmanın gereklerini yerine getirmesi, milli bir-

lik ve beraberlik duygularının yeniden hareketlenmesi için hiç beklenmedik bir kıvılcım olmuş ve biz tekrar her ferdiyle birlikte birbirine en üst düzeyde bağlı ve birbirlerinin sorunlarına, acılarına karşı duyarlı bir millet olmuştuk.

Bu duyguyu yeniden hatırlamamız bizi yenilmez yapacak yegane güçtür. Her birimizin bir *Çılgın Türk* olduğunu bize unutturmalarına izin vermeyin. Yazık olur O büyük adamın emeklerine, hayallerine, yazık olur dedelerimizin, ninelerimizin fedakârlıklarına, yazık olur binlerce yıllık şanlı tarihimize, yazık olur, çok yazık olur...

İşte bu coğrafya üzerinde emelleri olanların ve onlarla işbirliğine girmekten çekinmeyenlerin en korktuğu şey, bu dünyada hiçbir gücün boyun eğdiremeyeceği milli birlik ve beraberlik duygumuzdu. 17 Ağustos 1999 Gölcük Depremi'nin büyümlü birleştiriciliğini ve arkasındaki değişim-dönüşüm fırsatını ne yazık ki kaçırdık, bunun farkındayım. Bunu elimizden almak için her türlü oyun, her türlü ahlaksızlık yapıldı, her türlü yalan söylendi. Bu süreçte en ağır bedelleri ödeyenlerden biri de, o depremin birleştiriciliğinin, yükselen toplumsal dayanışma duygumuzun, güçlenen ve sorumluluk üstlenen sivil toplum hareketinin sembolü olan bizler olduk. Bunlardan hiçbir pişmanlığımız olmadığına emin olmanızı isterim. Bin misli acı çekmemiz de gerekseydi, yine aynısını yapardık.

Benim çilekeş, fedakâr, bir o kadar da kandırılmış ama ruhu asil halkım bu tuzağı artık fark edecek ve bu oyunları oynayanların suratına bir Osmanlı tokadı gibi inecektir. Türk insanı eşsiz sağduyusu ile bulacaktır doğruyu; Atasının yol göstericiliğine güvenir, gereğini de ona göre yerine getirecektir. Bunu bugünün koşullarında bizler yapamazsak bizim çocuklarımız yapacaktır, onlar başaramazsa, torunlarımız başaracaktır. Ama Atamızdan bize miras kalan ülkemizi çağdaş medeniyetlerin üzerine çıkarma görevi mutlaka başarılacaktır.

BOP (Büyük Ortadoğu Projesi) diye adlandırılan ve bu coğrafyaya iki numara dar gelen kalıba zorla, silah gücüyle uydurulmaya çalışılan halkların ne korkunç acılar yaşamak zorunda kalabileceğini, en azından Irak örneği sayesinde görmeyen kalma-

dı. Oysa bu sadece bir başlangıç da olabilir. BOP, Fas ve Tunus'tan başlayıp Endonezya'ya kadar, nüfusunun çoğu müslüman olan 22 ülkenin sınırlarını yeniden düzenlemeyi hedefliyor ve bazı kaynaklara göre bunun içinde bizim vatanımız Türkiye de var. Bir ülkenin sınırları, eğer o ülke hainler tarafından yönetilmiyorsa, ancak ve ancak korkunç bir savaşın sonunda yenen tarafın yenilene zorla kabul ettirdiği anlaşmalar sonucunda değişir. Bugünkü sınırlarımızın savaş meydanlarında hangi bedeller ödendikten ve arkasından masabaşında ne çetin mücadeleler verildikten sonra Lozan Antlaşması'yla bütün dünyaya kabul ettirildiğini unutmamalıyız.

BOP ve 'ılımlı İslam' dayatmalarının arkasının nerelere kadar gidebileceğini henüz kimse tam olarak kestiremiyor, muhtelif senaryolar var elbette ve bunların bir kısmı ağır sıcak çatışmaları da içeriyor. Bugün için sağduyulu ve akıllı başında hiçkimse bu tür bir seçeneği zorlayamaz diye düşünmeyin. Burnumuzun dibinde Irak'ta, ülkeye demokrasi getirmek ve mevcut kitle imha silahlarını imha etmek gibi uydurma bir bahaneyle başlatılan denk olmayan savaşta, hayatını kaybeden milyona yakın Irak'lı, bunun böyle olmayabileceğinin en elle tutulur kanıtıdır.

17 Ağustos Depremi'nin arkasından, "*Zihin Haritası Değişimi ve Kaçırdığımız Fırsat*" bölümünde anlattığım açılımların devamını getirebilseydik eğer, daha sağlıklı bir toplumsal hayatımız olacağı için, bugün için tek odaklanmamız gereken, ikinci aşama olarak milli güç unsurlarımızı aynı paydada toplamaya çalışmak ve her türlü olası senaryoya hazırlıklı olmak olacaktı. Ancak bu çok önemli fırsatı verimli bir şekilde kullanamadığımız için ne yazık ki hâlâ birinci aşamadayız ve önce kuvvetli bir milli birlik ve beraberlik duygusuna ihtiyacımız var. Sürekli olarak alt kimliklere vurgu yapılmasını ve toplumun kültürel ötesinde siyasal olarak ayrıştırılmaya çalışılmasını, içinde bulunduğumuz coğrafyanın yaklaşmakta olan belirsizliklerinden dolayı çok tehlikeli bulduğumu özellikle belirtmek isterim.

Rusya'nın ABD ile girdiği silahlanma yarışını ekonomik nedenlerle sürdüremeyerek bu yarıştan çekilmesiyle iki kutuplu dünyadan tek kutuplu dünya düzenine geçen ve ABD'nin bu üstünlüğünü kabul edilebilirinden daha yüksek bir seviyede kendi

menfaatleri için zorlaması nedeniyle önümüzdeki süreçte de çok kutuplu bir dünya dengesine dönüşecek olan küresel güç oyunu, bu yeni denge için ilk mücadele alanını bizim de sınırında bulunduğumuz Ortadoğu coğrafyasında yaşıyor. ABD başkanı Bill Clinton'un 15-19 Kasım 1999 tarihlerinde, Türkiye'yi ziyaretinde TBMM'de yaptığı konuşmada ifade ettiği; *"Türkiye'nin geleceği, önümüzdeki bin yılın ilk yüzyılının şekillenmesinde çok önemli bir rol oynayacaktır"* öngörüsü gururumuzu okşamak için değil, bu coğrafyadaki bütün dengeleri yerinden oynatacak kadar güçlü bir pozisyonumuz olduğu içindi. Bir sonraki aşamada Avrasya coğrafyası ile devam edecek olan bu son derece karmaşık küresel güç oyunundan bağımsız, ancak kaderin bir cilvesiyle, eş zamanlı olarak kendini gösteren, artık hepimizin fark ettiği bir diğer çok önemli değişimden de bahsetmek istiyorum.

Dünyamızın hayatında belirli periyodlar halinde yaşanmış olmasına rağmen, bu kez insanoğlunun düşüncesiz ve hesapsız davranışları ve aşırıya varan tüketim alışkanlıkları yüzünden daha da hızlanan ve daha tehlikeli bir hale dönüşen, ilk etkilerinin artık açık olarak hissedilmeye başlandığı küresel iklim değişikliği ya da daha çok kullanılan adıyla küresel ısınma ve bunun sonucunda başlayacak olan buzul çağı süreci, bilim adamları ve konuyla ilgili duyarlı dünyalılar tarafından uzun bir süredir endişe ile izleniyor ve dünya çapında bir kamuoyu yaratılmaya çalışılıyordu. Ne duymaktan, ne konuşmaktan, ne de gerçekliğini kabul etmekten hoşlanmayacağımız ama var olan ve gittikçe yaklaşan bu tehdite karşı tüm dünyanın el ele vermesi ve birtakım radikal adımları atması zorunluluğu konuları, 2007 yılına dek pek yüksek sesle olmasa da yıllardır dünya kamuoyunda konuşuluyor, tartışılıyor, bu konularda birtakım kanunlar, anlaşmalar ve uygulamalar geliştirilmeye çalışılıyordu.

Ancak ne yazık ki, bu çabaların sonucu etkileyecek bir seviyeye ulaştığı pek söylenemez.

AKUT olarak kuruluş fikrimizden tutun da, geçtiğimiz 10 yıl içerisinde yaptığımız pek çok çalışmada öncü ve lider bir kurum olarak çalıştık. Ülkesini ve insanını seven, sorunlarına duyarlı ve birşeyler yapılması gerektiğine inanan bir avuç aydın, sorumlu-

luk sahibi genç dağcı olarak yola çıktık ve Türkiye’de kimse deprem tehlikesinden söz etmezken, bu konuda Türkiye’nin ilk gönüllü arama kurtarma ekibini oluşturduk. AKUT’un anlayışında bir sivil toplum örgütünün hayatımıza girmesi için, Cumhuriyetimizin kuruluşundan tam 73 yıl geçmesi ve sorumluluk sahibi dağcıların bu işe el atması gerekmişti. Ne kadar gerekli olduğunu tartışmanın bile abes olacağı bu anlayışın kamuoyu tarafından benimsenmesi için bir 3 yıl daha beklememiz ve toplum olarak çok ağır bir bedel ödememiz daha gerekti.

Dünyanın aktif fay hatlarından birkaçının üzerine kurulu olan ülkemizin ileriye göremeyen, uzun soluklu hesap yapamayan, kendi sorumluluk sürecinde meydana gelmediği sürece ulusal ölçekteki sorunlarımızla bile içten bir ilgiyle ilgilenmeyen sayısız seçilmiş ve atanmış yöneticilerimiz yüzünden, bizim 1995 yılında fark ettiğimiz ve 1996 yılında kurumsal olarak mücadele etmeye başladığımız bu tür hassasiyet ve zafiyetlerimize, kamuoyunun ilgisini çekmeye 1998 yılındaki Adana Ceyhan Depremi’nin acısı bile yetmemişti. Tüm toplumun bu son derece hayati ve birçok sebepten dolayı zayıf noktalarımızın çok olduğu konuya dikkatini vermesi için 17 Ağustos 1999 Gölcük Depremi’nin yaşanması ve 10 milyarlarca dolarlık bir kayıp ve 18.000’e yakın vatandaşımızın hayatını kaybetmesini izlemek zorunda kalmıştık. Türk toplumu olarak, onyıllardır bizi yönetenlerin ne kadar bilimden, akıldan ve sağduyudan uzak bir şekilde kararlar aldığını, uzun soluklu hesap yapmaktan ne kadar uzak kaldıklarını, değil ufkun ötesini önlerindeki ufkun bile göremediklerini bir kez daha, çok ağır bir bedel ödeyerek gördük ve hep birlikte sonuçlarını yaşadık.

Şu anda içeriği ve olası sonuçları itibarıyla bundan çok daha sıkıntılı olabilecek küresel ölçekte bir tehditle karşılaşmak üzereyiz. Küresel İklim Değişikliği’nin yaratabileceği potansiyel riskler, yaşam alışkanlıklarımızda köklü ve hızlı değişimler yapılmasını gerektiriyor. Ancak tarih defalarca göstermiştir ki, insan topluluklarının bu tür hızlı ve keskin değişimleri ağır travmalar yaşamadan yapabilmesi pek o kadar kolay değildir. Bu nedenle bir an önce kendimizi, milletimizi, ülkemizi gelmekte olan bu büyük strese ve alıştığımızın dışında bir yaşam

tarzına ve en önemlisi dünyayı paylaştığımız diğer milletlerin bu sürece vereceği reaksiyona hazırlamamız gerektiğini düşünüyorum.

Kendi adıma küresel iklim değişikliği sürecinden ve olası sonuçlarından ciddi şekilde endişe ettiğimi eklemek isterim.

Geleceğin ne getireceğini elbette ki bilemeyiz, ama belirsiz ve modern insanın bugüne dek hiç karşılaşmadığı ölçekte bir küresel değişiklikle yüzleşmek üzereyiz. Bunun sonuçlarının nerelelere kadar gidebileceğini kestirmek bilim adamları için bile kolay değil. Alışmadığımız, bilmediğimiz ve hazır olmadığımız bir sürece girmiş bulunuyoruz. Olası her türlü sonuca göre senaryolar ve simülasyonlar çerçevesinde kendimizi hazırlamamız gerektiğine dikkatinizi çekmek istiyorum. Düşünce ve davranış olarak, karşılaşabileceğimiz olası zorluklara ulusça hazır olmalıyız ki başımıza geldiğinde, en azından ne yapacağımızı bilemez halde kalmayalım ve önceden yaptığımız planlardan destek alarak hareket kabiliyetimizi yitirmeden süreci en az zararla atlatabilecek şekilde yönetebilelim.

Ortadoğu coğrafyasında başlayan ve Avrasya coğrafyası ile devam edecek olan küresel güç oyununun ve eş zamanlı olarak yaşayacağımız küresel iklim değişikliği sürecinin bileşkesinin ne tür olası sonuçları olacağını, bu iki karmaşık ve belirsizliklerle dolu sürecin birbirleri üzerindeki dönüştürücü, hızlandırıcı, hatta belki de çarpan etkilerinin neler olabileceğini değerlendirebilmek ufkun ötesini görebilmektir. Bence Türkiye'nin önümüzdeki yakın dönemde en önemli ihtiyacı, bu ziyadesiyle karmaşık, belirsiz ve sonuçları itibariyle çok tehlikeli olabilecek süreci yönetebilecek iyi yetişmiş liderler olacaktır.

Bugün için bence Türkiye'nin yapması gereken en önemli çalışma, kısır iç siyasi çekişmelerle daha fazla vakit kaybetmeden ülkede yüksek bir birlik ve beraberlik duygusu tesis etmek ve Türkiye'nin milli güç unsurlarını aynı paydada buluşturmak olacaktır. Bu duruş, hem bizi geleceğin belirsizliğinde gizli her türlü olasılığa karşı hazır tutacak hem de yaratacağı sinerjiyle, ekonomik ve sosyal hayatımızda rahatlamalara ve gelişmelere yol açacaktır.

Bu süreçte arzu edilen sinerjiyi yaratabilmek ve birlik duygumuzu katlayabilmek için bir diğer çok önemli manevi ihtiyacımız ise, toplumsal özgüven ve toplumsal özsaygı duyguları olacaktır. Bu nedenle, bazı kurumlar eliyle dozu artık kaçırılarak yapılan, alanı da vereni de utandıran ve karşılıklı olarak birbirlerine bağımlı kılan yardım dağıtımı veya abartılı toplu iftar çadırları gibi çeşitli vesilelerle, ülkede son zamanlarda giderek yayılan ve sabitleşmeye başlayan sadaka kültüründen ve arkasındaki pasif, sinmiş, muhtaç durumdaki millet görüntüsünden de kendimizi kurtarmamız gerektiğini düşünüyorum.

Geleceğin belirsizliğiyle başa çıkabilmenin önşartı, bunu başarabileceğimize olan inancımız olacaktır. Sadaka kültürüne mahkûm edilen ve kendine saygısı ve inancı yara almış hiçbir toplum bu tür yüksek özgüven ve özsaygı gerektiren büyük mücadeleleri hakıyla veremez.

Ülkesini seven insan, ülkesini zayıf duruma düşürecek hareketlerden kaçınır. Biz de sizler gibi ülkemizi çok seviyoruz ve başına yanlış birşey gelmesini istemiyoruz. Uyarılarım bu nedenledir...

Hayatım boyunca her söyleyimde, her davranışimde, her eyleyimde doğru olmaya büyük özen gösterdim. Sonuç kadar hatta ondan da fazla süreç önemli oldu benim için. İkisi arasında bir seçim yapmam gerekirse süreçte doğru olmayı seçerim ve sonucunu hayata bırakırım. Arzu ettiğim sonucu şu veya bu sebeple göremeyebilirim, tıpkı bu topraklar ve bu insanlar için mücadele etmiş milyonlarca helal süt emmiş vatan evladı gibi... Ama nasıl olsa doğru yolda olan başka insanlar da var ve hep yenileri çoğalarak gelecek ve onlar mutlaka ülke için, insanımız için en iyi sonucu görecekler. Biz de bu onurlu yolda bir basamak olup, doğru yaşadığımıza ve Atalarımıza layık olduğumuz olan inancımızla yüzümüzde gururlu bir tebessümle geçip gideceğiz.

Siz bu satırları okuduğunuzda ben 40 yaşında olacağım, her nedense bunu çok önemsiyorum ve devamındaki süreci çok anlamlı ve heyecanlı buluyorum. Bu güzel topraklarda ve bu asil insanların arasında dünyaya gelmiş olmamın karşılığının, bura-

yı daha da güzelleştirerek benden sonrakilere bırakmak olduğuna inanıyorum. Bu güzel insanlarla bu güzel topraklarda bir yaşam paylaşmak için bence adil bir bedel. Hayatla, kendimle, her şeyle ve herkesle yaptığım 40 yaş hesaplaşmasını sizlerle paylaştığım; *Vatan Lafla Değil Eylemle Sevilir* adını verdiğim 6. kitabım, ülkeme ve insanıma 40. yaşımın nacizane borcu, diyetidir. Eğer çoğumuz alışkanlıklarımızı (zihin haritamızı) değiştirip, karşılığını gelecekte misliyle almak üzere bugünden vermeyi başarabilirsek, sadece bir sabreden ve fedakârlık yapan kuşakta ülkemizin kayıplar ve fırsat maliyetleriyle dolu kaderini değiştirebiliriz. Aslında yaşam biçimimi, her şeye rağmen biraz da bu söylediğimin yapılabileceğinin, somut bir örneği olabilmek için böyle kurdum. Bizler yapabildiysek, sizler de yapabilirsiniz...

İstersek ama gerçekten istersek, her şeye ve herkese rağmen üretebilir, yapabilir, değiştirebilir, gerçekleştirebilir, başarabilir ve kazanabiliriz; doğruları seçmekle hem kendi ruhumuzu kuruturuz hem de ülkemizi...

Hayat bana cömert davrandı bu yaşamda, ben de buna layık olmaya gayret ettim. Sıklıkla yaptığım gibi, paha biçilmez bir hediye olarak algıladığım yaşamımın muhasebesini ve kendi iç hesaplaşmamı yapabilmek için geçmişe dönüp baktığımda, nedense gözlerim hep hatalarımda takılıyor ve bunları kendime yakıştıramadığım için üzülüyorum. Bu kitabı, tamamen insani hatalarımdan dolayı kalbini kırdığım, üzdüğüm, hayal kırıklığına uğrattığım, şaşırttığım insanlardan özür dilemek, bir anlamda helalleşmek için de yazdım. Hayat çok hızlı ve bazı fırsatlar bir kez kaçtı mı bir daha geri gelmiyor. Ve ne yazık ki yanlışlar eğer hemen o anda fark edilip çözülmüyorsa zamanla nasırlaşıyor ve böylece kalıyor.

27 yaşında, Everest Dağı tırmanışı için Nepal'e giderken, Enis Batur güncemi yazmam için bir defter hediye etmiş ve başına da, Erasmus'un ünlü; "*festina lente*", "ağır ağır acele et" öğüdünü yazmıştı. Geçmişe dönüp baktığımda, gerçekten de hayatıma uyduğunu düşünüyorum bu yaşam felsefesinin. Hep koşarak ama her şeyi sindirerek yaşadım. 40 yaş hesaplaşmamı bile 39 yaşında bitirdim ve geçmişimle yüzleşip eğrisi ve doğru-

suyla, iyisi ve kötüsüyle her şeyi olduğu gibi kabul ederek, kim-seden alacak, kimseye verecek bir şey bırakmadan ve kendi adı-ma, bugüne dek benimle açık hesabı olan herkese hakkımı helal ederek geleceğime yeni ve beyaz bir sayfa açtım.

Bundan sonrası için hayat bana ne sürprizler hazırladı bile-miyorum ama hepsini heyecanla ve umutla bekliyorum. Şuna emin olmanızı isterim ki; bu bedendeki can, başına her ne gelir-se gelsin, hayat onu nerelere sürüklerse sürüklesin, ömrünün ge-ri kalanında daha az hata yapmaya çalışacak...

Aziz ve yüce milletim; AKUT'taki dostlarımla birbirimize sürekli hatırlattığımız gibi, size son sözüm şu olacak;

Biz bu güzel ülkeye ve onun yüce ruhlu insanlarına hizmet etmeye daha yeni başlıyoruz; ya yanımızda yer alın, ya da ken-dinize rahat bir yer bulup gösterinin tadını çıkarın... (Ek: 83)

Dağcılık ve doğa sporlarına başladığım 20 yaşımdan bu yana hep daha iyisini, daha güzelini, daha büyüğünü ve daha zorunu hedefledim. Hedeflerimin büyük çoğuna da, ne kadar zor ve teh-likeli olursa olsun, ne bedeller ödemem gerekirse gereksin ulaş-mayı da başardım. 24 yaşında, benim için büyük bir bilinmezle birlikte ilk yüksek irtifa tırmanışımı yaptığım, Tien Shan dağla-rındaki Khan Tengri tırmanışımı anlattığım ilk kitabımın son cümlelerini, beni mazur görürseniz, 40 yaşına girdiğim bu gün-lerin anısına, son kitabımda kendim için bir kez daha yazmak is-tiyorum.

Shakespeare bir eserinde, dünyayı, insanların birer oyuncu olduğu ve sıraları geldikçe girip çıktıkları bir sahneye ben-zetmiş. Bu sahnede benim rolümün yere sağlam basan prensipler üzerine kurulu, sonuna kadar gerçekçi, bütün şe-kilciliklerden ve kalıplardan arınmış, akıla ve sağduyuya dayalı yalnızca bana ait bir rol olmasını istiyorum. Belki çok uzun olmayacak ama sıradan da olmayacak.

Şunu da biliyorum ki, gençlik bir kez elden gitti mi bir daha geri gelmez, bu yüzden yaşamımda hiçbir şeyi ertele-meyeceğim ve hiçbir şey için pişmanlık duymayacağım. Sırt çantamı taşıyabildiğim sürece de gezilere ve daha zor-lu, daha yüksek dağlara tırmanmaya devam edeceğim ve her seferinde bir fırtına sırasında Neptünüs'e seslenen Yu-

nan balıkçı gibi diyeceğim ki; “Ey Tanrı, beni ister kurtar ister mahvet, ben dümenimi kırmadan dosdoğru gideceğim.”

Ve son olarak da küçük bir Zen şiiri;

“Kemancı çalar,

Kimse dinlemese bile

Kemancı yine de çalar.”

Bir Dağcının Güncesi - 1992, sayfa 93-94

Söyleyeceklerim bu kadar.

Hepinizi Allah’a emanet ediyorum...

Ali Nasuh MAHRUKİ

Eylül 2007

www.nasuhmahruki.com

*Bizler efendisini kendi seçen bilge savaşırlarız
Biz izin vermeden bize kimse efendilik edemez
Biz izin vermeden bizi kimse yolumuzdan döndüremez*

*Biz bu yaşamda asil milletimizi efendimiz seçtik
Bu andan sonra;*

*Bizi ister seversiniz, ister üzersiniz
İster yüceltirsiniz, ister görmezsiniz*

Hizmet yolumuzda sorgumuz olmaz

*Çünkü bizim sizden başka milletimiz yok
Çünkü bizim buradan başka Vatanımız da yok*

*Eğrisiyle - doğrusuyla, eksikliğiyle - fazlasıyla
Yiğidiyle - korkağıyla, hırlısıyla - hırsızıyla
Biz sizi olduğunuz gibi seviyoruz*

*Övseniz de, sövseniz de
Biz sizi yine de çok seviyoruz...*

Çünkü bizim başkasında, başka yerde gözümüz yok...

*Neden mi hâlâ ve her şeye rağmen böyle düşünüyorum,
Çünkü Atalarım da böyle yapardı...*

EK: 82

HARP AKADEMİLERİ KOMUTANLIĞI

DİPLOMA

BASRAKANLIK

AKET. YÖNETİM KRL. BŞK.

Adı ve Soyadı : ALİ. NASHİH MAHRUKİ

Baba Adı : CEM

Memleketi : İSTANBUL

Doğum Yılı : 21.05.1968

Nesbi :

Sicil No. :

Dop. No. : 1972

Milli Güvenlik Akademisi'nin 01 Ekim 2003 tarihinde başlayan ve 20 Şubat 2004 tarihinde sona eren 55 nci Dönem Öğrenimini başarı ile tamamlamıştır.

Sadık ERCAN
 Tuğgeneral
 MGA Komutanı

Faruk ÇEMERT
 Hava Orgeneral
 Harp Akademileri Komutanı

AKUT 10. Yıl grup fotoğrafı

6. Bölüm

AKUT GÖNÜLLÜLERİNİN KALEMİNDEN KENDİ DUYGULARI

Sizleri kitabımın bu bölümünde, AKUT'u var eden evlatlarınızdan, kardeşlerinizden, ağabey ve ablalarınızdan, anne ve babalarınızdan bir bölümüyle başbaşa bırakmak istiyorum. Her biri AKUT'un fikir önderi olan bu insanlar, kendilerine bağlı gönüllü olarak çalışan yaklaşık 700-750 kişilik büyük bir aileyi temsilen seçildiler. Her biri, kendi özellerinde gündelik hayatın türlü sorunları, sorumlulukları ile bir yandan mücadele ederken, bu çatı altında, tamamen gönüllü olarak ayırdıkları değerli zamanları ve emekleri ile vatanlarına, milletlerine hizmet etmenin içsel doygunluğunu, manevi huzurunu ve sonucunda sıradışı olarak nitelendirilebilecek kişisel gelişim ve büyüme süreçlerini de yaşıyorlar.

Bu ortak çabada bireyler gelişiyor, AKUT güçleniyor ve millet kazanıyor. İnanıyorum ki, duruşlarında, kelimelerinde, duygularını ifade şekillerinde bunu sizler de hissedeceksiniz.

Bu yazılar değişik zamanlarda kaleme alındığı için, bazı rakamlar veya projelerle ilgili bilgiler çelişkili görünebilir; sebebi yazının kaleme alındığı tarihtir.

İşte AKUT'u AKUT yapan ve arkasındaki başarının gerçek sahipleri; AKUT'un yüce gönüllü, yiğit gönüllüleri...

MEMET TANRISEVER;

KURUCU ÜYE, YÖNETİM KURULU ESKİ ÜYESİ;

EĞİTİM KONULARINDAN SORUMLU

• **AKUT'ta ne kadar zamandır eğitmenlik yapıyorsunuz?**

Diğer altı kurucu ve kurucu olmayan, ancak bizimle birlikte çalışmalarımıza katkıda bulunan diğer arkadaşlarımla beraber

AKUT Arama Kurtarma Derneği'nin yapısını oluşturmaya başladığımız 1994 yılı Kasım ayından günümüze dek olan süreç içerisindeki temel görevim, arama kurtarma konusu ile ilgili eğitimlerin hazırlanması ve uygulanması çalışmaları ile ilgili. Doğal olarak bu çalışmalar, eğitimlerin ve ilgili doküman ve malzemelerin hazırlanması, standartlarının düzenlenmesi, eğitimlerin verilmesi ve/veya koordine edilmesi ya da ilgili tatbikat gibi uygulamaların planlanması gibi birçok konuyu içeriyor. Farklı illerimizdeki ekiplerimiz kendi eğitimlerini kendi sorumlulukları altında düzenlemekle beraber, tüm organizasyon genel bir prensipler yapısından oluşuyor ve dernek içinde bu konudaki genel sorumluluğu üstleniyorum. Eğitim programına bağlı olarak hangi sorumluluğu üstleneceğim ise programa, görev dağılımına ya da yetkinlik miktarına bağlı olarak değişiklik gösteriyor.

• ***AKUT eğitimlerinden kimler yararlanabilir?***

AKUT eğitimlerinden gerek bireylerin gerekse kurumların yararlanma imkânları var. Özellikle 1999 yılı sonrasında yapılan çalışmalar sayesinde bugün yalnızca arama ve kurtarma konularında değil, işçi sağlığı ve iş güvenliği, sosyal sorumluluk gibi konularda da eğitim, danışmanlık ya da yerinde inceleme, denetleme gibi uygulamaları da orijinal belgelendirme ile yapabildimizden, hizmet verebildiğimiz kesim oldukça genişledi.

• ***Eğitimlerinizden yararlanmak isteyen kişi ve kurumlar ne yapmalıdırlar?***

AKUT eğitimlerinden yararlanmak isteyen AKUT dışından kişi ve kurumların, herhangi bir problemle karşılaşmamaları için derneğe yazılı olarak başvuru yapması gerekiyor. Bunun için e-posta kullanılabileceği gibi, faksla başvuru yapma yolu da seçilebilir (+90 (212) 217 04 22).

• ***TSE için yürüttüğünüz özel çalışma hakkında bilgi verirsiniz?***

2000 yılında, sonraki süreç için arama kurtarma konularında ülkemizde karşılaşılabilecek en önemli zorluklardan birinin standart eksikliği olabileceğine dair bir öngörümüz vardı. Bu amaçla o günden itibaren sürdürdüğümüz çalışmalarla standart hazırlanması konusunda oldukça önemli ilerlemeler kaydettik.

Sonuç olarak bugün; hem TSE ile doğrudan yürüttüğümüz çalışmalar oldukça ilerledi, hem de resmi kurumlarımızın desteği ve ilgili diğer STK'ların katılımı ile bu konudaki iletişim arttı. Ulusal standart hazırlama konusunda özellikle geçtiğimiz dönemde yürüttüğümüz çalışmalara ve bugün gösterilen tüm çabalara istinaden, önümüzdeki süreçte ülkemizin bu konuda birçok çok önemli standarda sahip olacağını memnuniyetle söyleyebilirim.

Bu tür bir çalışmanın ülkemiz açısından avantajlarını sıralamak gerekirse öncelikle şu konular göze çarpacak gibi görülüyor:

- Standart çalışmalarının tamamlanması ile, acil durum ve afet yönetiminden sorumlu kurum ve mercilerin kaynaklarını tanımlaması (arama ve kurtarma branşları, Ekip ve personel yeterlilik seviyeleri vb.) sağlanacak,
- Arama ve kurtarma Ekiplerin kendilerini geliştirmeleri için bir kılavuz yapısı oluşturulmuş olacak,
- Eğitim kaynaklarının bir bütünlük sağlanması temin edilecek,
- Eğitim tesisleri, kaynakları ve eğitmenlerin sayısı, yeterlilik ve gereklilik anlamında eğitim yapısının ulusal bütünlüğü bozulmadan artabilecektir.

DEMİR KARDAŞ;

ESKİ 2. BAŞKAN

• *1998 yılında gönüllü olarak girdiğiniz AKUT'ta 5 yıl 2. Başkanlık görevini sürdürdünüz, Yönetim Kurulu'nun yaşça en büyük temsilcisi olarak AKUT'u nasıl tanımlıyorsunuz.*

Gönüllülük kavramının önde olduğu derneğimizin üyeleri; bu kavramı tanımlarken ülkesine hizmet edebilmeyi ve bizleri yetiştirmiş olan bu ülkenin bir ferdi olarak kişisel sorumluluklarının farkındalığı içerisinde kendi imkân ve kabiliyetlerini AKUT ailesinin gücüne katarak çoğaltmayı, büyük bir bütünün sağlam halkalarından biri olarak yurduna ve insanlığa yararlı olmayı anlamaktadırlar. Genç olanlarımız heyecanlarını, benim gibi orta yaşlı olanlarımız ise gönüllerimizi koyduğumuz bu aile, ortak bilgi ve deneyimlerin birleştiği, ilerici, çağdaş ve katı-

lımcı düşünce ve davranışları ile toplumsal görevini yeni katılımları ile uzun yıllar devam ettirecektir.

• **“Lojistik”, arama kurtarma konusunda çalışan bir ekip için nasıl bir önem arz eder? AKUT’un teknik donanımı uluslararası standartlara göre yeterli midir? Bu konudaki planlamalarınız nasıldır?**

Geniş anlamdaki “destekler” içerisinde; Ekiplerin Teknik Lojistiğini anlayarak ifade etmeyi isterim. Çalışan Ekiplerin; başarılarının sonuçlarını, iş kalitelerini, hızlarını, bilgi ve beceri düzeylerini öne çıkartan; Lojistik planlama ve yapılanmalarıdır. AKUT 1996 yılından bu yana edindiği deneyimleri ile kendi ekipman envanterini ve planlamalarını kabul edilmiş standartlara ulaştırmıştır.

• **Çocuklar için özel bir projeniz olduğunu duyduk. Genç AKUT Gönüllüsü Projesi nedir? Biraz bilgi verir misiniz?**

9-12 yaş İlk Öğretim Öğrencisi gençlerde; toplumsal sorumluluk konusunda farkındalık geliştirmek amaçlanmaktadır. Projeye katılan gençlere AKUT’un değerleri olan, gönüllülük, karşılıksız yardımseverlik, dürüstlük, güvenilirlik ve insan hayatına değer vermek konuları işlenmekte; ayrıca, saygı, sorumluluk ve empati kavramları anlatılarak; takım çalışması yapılmaktadır.

YILMAZ SEVGÜL;

ESKİ 2. BAŞKAN; ANTALYA EKİBİ LİDERİ

• **Çalışmalarınızın en yoğun olduğu alanlar nelerdir? Ekibiniz kaç kişiden oluşuyor? Üye profiliniz nasıl?**

1999 yılında AKUT’un İstanbul dışındaki ilk ekibini Antalya’da kurduk. Zaman içerisinde çalışmalarımız ve başarılarımızla dış ekiplerin oluşması için iyi bir örnek olduk. Dağ ve sel arama kurtarma konularında sistemli eğitimler geliştirdik ve bu doğrultuda dağ arama kurtarma perspektifini de genişleterek öncü rolü üstlendik.

Üyelerimizin %80’i Akdeniz Üniversitesi Beden Eğitimi Spor Yüksekokulu öğrencileri, öğretim elemanları ve Tıp Fakültesi öğretim üyelerinden oluşuyor. Genelde öğrenciler ağırlıkta

olduğundan son derece dinamik ve hızlı bir yapıya sahibiz.

Turizm bölgesi olmamız nedeniyle operasyonlarımızın yoğunluğu turistlere dayalı. Bölgemize gelen yerli ve yabancı turistler doğa sporları ağırlıklı aktiviteler yapıyorlar. Dolayısıyla Batı Toroslar Bölgesinde kaçınılmaz olarak dağ kazaları, kayıplar, düşmeler, kanyona mağaraya girip çıkamama gibi sorunlar meydana geliyor. Bunlara ek olarak az da olsa kırsalda yaşayan bölge halkının yaşadığı sorunlar var. Antalya coğrafyasının sert olması sebebiyle avcılar, çobanlar kaybolabiliyor, yaralanabiliyor, ölebiliyor. Yöre halkı bizleri yakından bildiği için bizlere kolaylıkla ulaşıyor ve bu tür her olaya imkânlarımızı zorlayarak müdahale ediyoruz.

Ekibimiz dağ ve doğa kazaları alanında çok deneyimli. Ben 20 yıllık dağcıyım, Türkiye’de ve dünyada belli başlı pek çok dağda tırmanışlar gerçekleştirdim. 1989’dan beri dağ ve doğa kazalarıyla iç içe yaşıyorum. Bu kadar yıllık birikim ve empati sayesinde her kayıpta, kazada neden-sonuç ilişkisine dair net çıkarımlar yapabiliyorum. Hataları kolay tahmin edebildiğimiz ölçüde çözümlere de kolay ulaşıyoruz. Bu da yüksek performans ve başarı yüzdesiyle çalışmamızı sağlıyor. Zor koşullarda gönüllü olarak görev alıyoruz ve hayattan çok ilginç kesitler biriktiriyoruz.

CÜNEYT KOPARAN;

2. BAŞKAN; ÜYE İLİŞKİLERİNDEN SORUMLU

29.04.1957 Mudanya doğumlu, Anadoluhisarı Gençlik ve Spor Akademisi mezunu, yıllarca Hentbol’de milli forma ile ülkeyi gururla ve şerefle temsil etmiş, evli ve bir kız çocuğu babasıyım.

AKUT ailesine 1998 sonlarında katıldım, şu anda üye ilişkilerinden sorumlu yönetim kurulu üyesiyim.

Hayatım boyunca insanlara yardım etmeye çalışan, kavgaları ayıran, küsleri barıştıran, barışçıl, sevecen, kendi derdinden çok başkasının dertleri ile ilgilenmeyi, dostluğu, kardeşliği, yardımlaşmayı kendime ilke edinmiş bir insanım. Bu özelliğimden

dolayı AKUT’ ta üstlenmiş olduğum bu görevimi, yukarıda saydığım özelliklerime paralel, tatlı sert, üyelerin dertlerini dinleyerek ve çözüm bulmaya çalışarak, onları kırmadan, yanlışlarını ikaz ederek kaybetmeye değil kazanmaya çalışarak, AKUT’u en iyi şekilde temsil etmelerini sağlamaya ve onları birarada tutmaya çalışmaktayım.

AKUT’a üye olmaya gelen insanlar güvenilir, karşılıksız yardımsever, içinde insan sevgisi olan, ülkesini seven, seçilmiş özel insanlardır, bu yüzden AKUT’un olmazsa olmaz uyulması zorunlu olan ETİK ve DİSİPLİN kurallarına uyum sağlamakta pek zorluk çekmezler. Bu kurallar ve bu kurallara azami uyum sağlayan üyelerin bilgi ve tecrübesi sayesinde, yaptığı yardımlarla, kurtardığı hayatlarla AKUT, dünyada haklı bir saygınlık kazanmış, Silahlı Kuvvetlerimizden sonra ülkemizin de en güvenilir kurumu haline gelmiştir. Halkımızın bize bahşetmiş olduğu bu şerefe ve haklı gurura, ömrümüzün sonuna kadar layık olmaya çalışacak, ülkemizin, devletimizin, halkımızın ve tüm insanlığın emrinde olmaya devam edeceğiz.

SAYDUN GÖKŞİN;

GENEL SEKRETER

• Yönetim kurulu nasıl çalışır? AKUT’taki yapı başka vakıf ve derneklerden farklı mıdır? Bunun avantaj ve dezavantajları nelerdir?

AKUT farklı yaşlarda ve çeşitli yaşam tarzları olan insanlardan oluşuyor. İlk bakışta bu kadar farklı renklere sahip bir mozağin bir arada tutulması ve idaresi zor gibi gözükse de, her Ekibin ‘‘insan hayatı’’ teması nedeni ile tek amaca yönelmiş olmamız her zaman aynı yöne hareket etmemizi sağlıyor, hem de gönüllü olarak. Belki de bu tılsım AKUT’u 10 yıldır geliştiriyor ve ileriye götürüyor, farklı insanların oluşturduğu farklı bir dernek olmamızı sağlıyor

AKUT Medeni Kanun, Dernekler Kanunu ve ilgili Yönetmeliklerde belirlenen kurallara göre kurulmuş ve çalışmaktadır. Arama kurtarma konusunda operasyonlar, eğitimler, toplantılar, standart yazımı konuları ile ilgili yaptığımız her işte insan haya-

tının ana unsur olması sebebi ile yetkin hale gelebilmek ve güncel kalabilmek konusunda yaptığımız detaylı çalışmaların aynı-sını kanunlar nezdinden de gerçekleştiriyoruz, bunu da gönüllü bir Ekip olarak yapıyoruz.

Yönetim Kurulu her hafta aynı gün ve saatte, dernek merkezinde, katılmak isteyen tüm üyelerimize açık olarak bir gündem ile toplanır, görüşülen konular ve alınan kararlar toplantı tutanağı ile tüm üyelere e-posta aracılığı ile ertesi günü iletilir. Tüm devam eden işler ve projeler gündemde yer alır ve sona erene kadar toplantılarda madde olarak ele alınır. Toplantıları üyelere açık olarak yapmak sureti ile şeffaf, etkin ve demokratik bir yönetim biçimi elde ettiğimize inanıyoruz.

ŞEVKET KERESTECİ;

YÖNETİM KURULU ÜYESİ; SAYMAN

• ***AKUT ne zaman ve neden İktisadi İşletme Kurdu? Çalışmalarınızdan bahseder misiniz?***

AKUT İktisadi İşletmesi 2004 yılının Ocak ayında kuruldu. Özellikle milletimizin bağışlarıyla yaşayan AKUT, kendi bilgilerini çeşitli kanallarla sürekli olarak vatandaşlarımıza aktarıyordu. Bu bilgi paylaşımını bugüne dek verdiği sayısız seminerle ve eğitimlerle gerçekleştirmekteydi. Fakat ekonomik şartların ağırlığı ve AKUT'un giderek gelişen ve çeşitlenen yeni projelerine de kaynak bulma ihtiyacından dolayı, bağışların dışında da kaynak yaratma çalışmalarına başladık. Türk Milletine yardımlarımızın devamı için derneğimize yeni bir açılım olarak İktisadi İşletme konusunu geliştirdik.

Eğitimlerimizi devlet kurumları, gönüllü kurumlar ve akademik kurumlar dışındaki şirketlere bir bedel karşılığı vermek ve bunları da yasal sınırlar çerçevesinde faturalamak ve bu gelirin vergilerini devletimize düzenli olarak verebilmek için kuruldu.

İktisadi işletmemiz 2004 yılında AKUT ANADOLU TIRI projemiz ile sesini duyurdu. 81 ili kapsayan projede 4 ay boyunca sponsorlarımızın da desteğiyle, 81 ilimizin tamamını ziyaret eden TIR'ımızda toplumumuzun afetler hakkında bilgilendiril-

mesi için özel olarak hazırladığımız 23 dakikalık bir eğitim filmi gösterildi. Valilik koordinasyonlarıyla Afetlere Hazırlık konularında seminerler verildi, AKUT'la Afetlere Hazırlık adını verdiğimiz 88 sayfalık bir kitapçık dağıtıldı ve AKUT'un 8-9 yıllık çalışmalarından derlediğimiz foto sergimiz bir milyona yaklaşan sayıda vatandaşımızla paylaşıldı.

İktisadi işletmemiz benzeri projeler için çalışmalarını sürdürmektedir. Ayrıca özel sektör kuruluşlarına Acil Durum Yönetimi konularında eğitim, danışmanlık ve denetleme hizmetleri de vermekteyiz.

Bu arada bir ilkyardım eğitim merkezi kurmak üzere çalışmalarımızı iktisadi işletme üzerinden başlatmış bulunuyoruz. Sağlık Bakanlığı onaylı sertifikalı İlkyardım eğitimlerimizi de yine aynı şekilde pek çok kişi ve kuruma vermeye devam ediyoruz.

Özel sektör dışında da talepte bulunan kamu kuruluşlarına eğitimlerimizi ücretsiz olarak da sosyal sorumluluğumuz çerçevesinde vermeye devam ediyoruz

AYDAN PAŞAOĞLU; YÖNETİM KURULU ESKİ ÜYESİ; DIŞ İLİŞKİLERDEN SORUMLU

• AKUT'un yerel ve uluslararası platformda işbirliği içinde çalıştığı kurumlar ve ortak projeleriniz hakkında bilgi verir misiniz?

Ülkemizde arama kurtarma konularıyla bağlantılı alanlarda çalışan Türk Hava Kurumu, TRAC, İTÜ, TSK, Sivil Savunma gibi sivil toplum örgütleri, üniversiteler, devlet kurumları ile, afetlerde ve diğer zamanlarda, şehirde ve kırsalda, eğitim, tatbikat, bilgi alış veriş konularında işbirliği içinde çalışıyoruz.

1999'dan bu yana BM-OCHA'ya bağlı INSARAG (Uluslararası Arama Kurtarma Danışmanlık Grubu) üyesiyiz. FEMA, NASAR, RTA gibi kurumlardan eğitmen eğitimi ve materyal temini konusunda destek alıyoruz. Samarites (Yunanistan), Die Johanniter (Almanya), First (İsrail) ile dönem dönem ortak eğitim ve tatbikat faaliyetleri düzenliyoruz.

• Ocak ayında Japonya’da düzenlenen BM Afetlerin Azaltılması konferansına katılmışsınız. Bu konferans hakkında izlenimleriniz nelerdir? Sonuçlar AKUT’un geleceğe dönük stratejilerini etkileyecek mi?

1994 yılında Yokohama’da düzenlenen “Dünya Afetleri Azaltma Konferansı”nın ardından geçen 10 yıl içinde yaşananların değerlendirildiği ve 2005-2015 döneminin hedef ve stratejilerinin gözden geçirildiği Kobe’deki BM toplantısına, DEİK Türk-Japon İş Konseyi’nin değerli katkıları sayesinde üç temsilci ile katıldık. Tsunami felaketinin güncel bir örnek olarak ele alındığı konferansta BM üye ülkelerinden devlet adamları, bilim adamları, gönüllüler, medya temsilcileri hep birlikte dünyada afetlerin azaltılarak yoksulluğun önlenmesi ve sürdürülebilir kalkınma ortamının yaratılması için gerekli adımların nasıl atılacağını tartıştık. Dönüşte de bu kapsamda ilk adım olarak bir Konferans Sonuç Bildirgesi yayınladık. Önümüzdeki dönemde, 1999’dan bu yana sürdürdüğümüz toplum bilinçlendirme çalışmalarını daha yoğun biçimde ve yükselen bir kalitede halkımızın hizmetine sunmaya devam edecek, bilgi üreten bir kurum olma yolunda ilerleyeceğiz.

• Siz Yönetim Kurulu’ndaki tek bayansınız. AKUT’ta görev dağılımında cinsiyet ayrımı yapıyor mu?

Hayatın her alanında olduğu gibi arama kurtarma faaliyetleri ve afetler söz konusu olduğunda da olaylara kadın bakışı farklı bir boyut getiriyor. Diğer yandan kadınlar, yaşlılar, çocuklar ve engellilerle birlikte “incinebilirliği yüksek” nüfus olarak kabul ediliyor. Dolayısıyla, hazırlık, önlemler ve müdahale aşamalarında kadın vizyonunu ve duyarlılığını göz ardı etmek çalışmaları, özellikle de etki-fayda anlamında, çok zayıflatıyor. Bu nedenle, AKUT’un Yönetim Kurulu ve tüm Ekiplerinde, operasyonlarda ve merkez ekipte, mümkün olduğunca eşit dağılımı sağlamaya özen gösteriyoruz. Biz birbirine son derece bağlı ve büyük bir aileyiz.

YAŞAR ÖZEN;
YÖNETİM KURULU ÜYESİ;
KAYNAK YARATMA VE SEMİNER GRUBU SORUMLUSU

Sigortacılıkla uğraşıyorum. Altı yıldır AKUT üyesiyim Ağır-lıklı olarak idari işlerde görev yapıyorum, ayrıca okul ve kurum-lara Deprem ve Acil Durumlara yönelik seminerler veriyorum. Özellikle okullardaki seminerler çok verimli geçiyor ve kişisel anlamda bana çok katkısı olduğunu söyleyebilirim. Öğrencilerin gözlerindeki ışık ve bilgi açlığı çok hoş. Yaşamlarıyla ilgili çok önemli bir konuda onlara katkı sağlayabilecek bilgileri iletmek, gerektiğinde gelecekleri ile ilgili önemli konuları konuşmak çok güzel bir duygu. AKUT büyük ve güçlü bir kuruluş ve bu kuru-ma yaptığım her türlü katkı, benim en önemli yaşamsal enerjile-rimden biri. AKUT hayatı gerçek anlamda yaşamamda çok önemli bir araç benim için.

• *Ne tür seminerler veriyorsunuz? Halkımız bu hizmetleri-nizden nasıl yararlanabilir?*

AKUT yoğun olarak okullara, kamu kuruluşlarına ve özel kuruluşların çalışanlarına yönelik, acil durumlarda davranış şe-killeri ve ağırlıklı olarak deprem ve diğer afetler için önlemlerin ve hazırlıkların anlatıldığı seminerler veriyor. Seminer isteyen kişi ve kurumlar Dernek merkezine müracaat ettiğinde talepleri değerlendiriliyor ve en kısa sürede talepler elimizdeki imkânlar çerçevesinde yerine getiriliyor.

• *AKUT'un gelir kaynakları nelerdir? Devletten destek alıyormusunuz? Kaynak yaratmada sürekliliği nasıl sağlıyorsunuz?*

AKUT'un gelir kaynakları aynı ve maddi bağışlardır. Kimi zaman proje bazında, kimi zaman da ihtiyaç olan ürün ve hizmet bazında destek talep edilir, sağlanır. Bir sivil toplum örgütü olan AKUT, Devletten yardım almıyor, Devlet kaynaklarıyla değil, halkın gönüllü bağışlarıyla çalışmalarını sürdürüyor. Dolayısıyla süreklilik için en önemli olgu, destekleyici kişi ve kurumların bize duyduğu güven. Bu güvenin en üst düzeyde olduğunu milletimiz bize her seferinde hissettirdi. Bunun sürekliliği ve beraberinde kurumla oluşturulacak ortak paydalar süreklilik için gerekli.

ENDER BARAN; AKUT YÖNETİM KURULU ÜYESİ; TANITIM BİRİMİ SORUMLUSU

Sevgili arkadaşım Nasuh, “bir AKUT gönüllüsü olarak kalemin neler yazar” diye sorduğunda, bende AKUT’a nasıl katıldığımı ve AKUT gönüllüsü olarak hissettiklerimi yazmak istedim.

Evet, ben de birçok insanın olduğu gibi 17 Ağustos 1999 sonrasında insanlarımız için yaptıkları ile tanıdım AKUT’u. Ülkemizi şiddetle sarsan ve ulus olarak yeterince önlem almadığımız için felakete dönüşen o tabiat olayı ile fark ettim.

Bu büyük felaketin etkilerini, depremin birkaç gün sonrasında Kocaeli’deki teyzeme yazlık çadırımı ve şirketteki çalışma arkadaşlarımızdan birinin Gölcük’teki ailesine yardım götürmek için bölgeye gittiğimde daha da yakından gördüm. En yakınlarını, tüm ailesini, bir arada yaşadıkları komşularını ve her şeyini kaybetmiş insanların çaresizlik içinde yıkılışlarını gördüm. Yardım etmeğe çalışanların çoğunun bilinçsiz ve ümitsiz gayretlerini gördüm. Bir aspirin, iki ekmek ve bir şişe suyun ne kadar değer taşıdığını gördüm.

Daha sonra televizyonlardan bir avuç AKUT gönüllüsünün, elinden iş gelen yüzlerce yardım severi organize ederek ne kadar önemli işler yaptığını gördüm. Hep içinde, arasında olmak istedim bu çabaların ama çalışma temposu ve seyahati bol işimden ötürü o günlerde daha çok fırsatım olamadı.

O acılı günlerin üzerinden 4 yıl geçtikten sonra, iş değişikliği ile birlikte karşılık beklemeden yardım organizasyonları gerçekleştiren, Atatürk devrimlerinin çizgisinde, siyasetin ve kişisel çıkarların uzağında kalan ve gönül rahatlığı ile içinde olabileceğim bir STK aramaya başladım. Benim emeklerim, zamanım benim için çok değer taşıyordu ve doğru bir kuruma hizmet etmek istiyordum. Bu amaçla birçok STK’nun toplantılarına katıldım, özenle hazırladıkları web sayfalarını takip ettim.

Birçoğu bu tanımların dışındaydı, bir kısmı içinde gözükmeye çalışıyordu. Hatta adı o yüce insanın adı ile başlayan birçok STK’nun aradığım niteliklerde olmadığını üzülererek ve hayretler içinde gördüm. AKUT da takip ettiğim web sayfaları içinde yer

alıyordu. AKUT'un değerlerine kendimi çok yakın bulmuştum. AKUT'a ilk geldiğimde tanıştığım ilk gönüllü, uzun saçlı, sokakta sıklıkla karşılaşmadığım insanlardan ve o gün kendisine münhasır olarak değerlendirip, bu sıralarda "kırmızı saçlı adam" adını koyduğum Şenol kardeşim oldu.

O günlerde doğudaki okullara, defter, kalem gibi eğitim araçları gönderiyordu. AKUT içindeki ilk projem Sirkeci'den satın alarak Şenol'a teslim ettiğim 2 koli, defter ve kurşun kalem yardımı oldu. Bu çok hoş duygular oluşturdu içimde. Bu projeye çevremdeki insanları, arkadaşlarımı teşvik ederek temin ettiğim malzemelerle destek olmaya çalıştım. Bir yandan da AKUT gönüllülerini inceliyordum. İçlerinde öğrencilerin, sporcuların, dar bütçeli çalışanların, iş adamlarının her gelir gurubundan birçok insanın yan yana gayret içinde olduklarını, gönüllerini birleştirdiklerini gördüm. Fener - Galatasaray dışındaki muhabbetin neredeyse tamamı insanlara karşılık beklemeden yardım etmek ile ilgiliydi.

Toplumun içinde bulunduğu çıkar ilişkileri, kirli yapılan siyaset, kendinden başkasını düşünmeyen insanların sahte mutlulukları ile ne kadar çelişen bir dünya idi burası. Daha çok AKUT içinde oldukça Atatürk'ün çizdiği yoldan ayrılmayan gönüllüleri daha da çok sevdim. AKUT web sayfasına bu konuda yazılar ve haberler göndermeğe başladım. Çok heyecanlı oluyordu benim için. Benim gibi düşünen insanların arasındaydım ve gönümünden kopanları yazıp gönderiyordum.

O yıllarda AKUT web sayfasını yöneten Melih arkadaşımın yazdıklarını bir an önce yayımlamasını heyecanla bekliyordum. AKUT'a daha çok gelmeye Pazartesi günleri yapılan Yönetim Kurulu toplantılarına daha çok katılmaya başladım. Artık gönül rahatlığı ile AKUT gönüllüsü olmak için başvurabiliyordum. Bir gün evraklarımı tamamlayarak Fatma arkadaşşıma uzattım. Evraklar içinde AKUT gönüllülerinde tanıdıklarınız diye bir bölüm vardı oraya ilk tanıdığım AKUT gönüllüleri olan Şenol Durmuş ve Melih Fidan 'ın adlarını yazmıştım.

Yıllar sonra bugün AKUT Arama Kurtarma Derneği'nin hayatımda çok önemli bir yeri var. Orada benim gibi düşünen bir-

çok arkadaşım var ve işimden, ailemden kalan zamanımı (bazen onlardan biraz pay alarak ta olsa) mutlu olduğum şeyleri yaparak değerlendiriyorum. Bunu sadece mutlu olduğum için yapıyorum dersem eksik olur. Aslında elimden gelenlerin vatanım için, insanlık için yararlı olduğunu, çok önemli olduğunu gördüğüm için mutlu oluyorum. Daha sonra Kadıköy belediyesi ile ortak bir projede görev almıştık. Tüm binayı resimlerle donatmış ve çok hoş ve anlamlı bir organizasyon gerçekleştirmiştik. O gün başkanımız benim kulağıma eğilip “ne kadar önemli bir iş yaptığını biliyor musun Ender ağabey” demişti. Çok duygulanmış ve tarif edilemeyen duygular hissetmiştim. O gün hissettiklerimi bu gün de yaşayabiliyorum, bundan çok mutluluk duyuyorum.

Atatürk’ün çizdiği yoldan ayrılmadan, devrimlerinin, Cumhuriyetin temel taşı olan Laikliğe, sözde değil özde bağlı bir STK içinde olduğum için çok mutlu oluyorum. Atatürk’ün Cumhuriyeti emanet ettiği, gerektiğinde her şeylerini bu yolda feda etmekten kaçınmayacak gerçek Türk gençlerinin arasında olduğum için çok mutluyum.

AKUT’un hiçbir şekilde ödün vermediği ilkelerine, değerlerine bağlı yeni ekipler ve gönüllülerle giderek büyüdüğünü görmekten çok mutluyum. Bizler, tüm AKUT gönüllüleri, Mustafa Kemal Atatürk’ün bıraktığı en büyük emanet olan demokrasiye, laik ve çağdaş Cumhuriyete, Atatürk’ün ilke ve devrimlerine sahip çıkacağız ve bu konudaki en iyi örneği oluşturacağız.

Bunu başaracağımızdan emin olduğum için çok mutluyum.

MAHMUT ÇELİK ;

**DİSİPLİN KURULU ÜYESİ; DENETLEME KURULU
ESKİ ÜYESİ,**

İSTANBUL ADY BİRİMİ ESKİ SORUMLUSU

• İstanbul operasyon ekibi ne tür olaylara müdahale ediyor? Deprem odaklı hazırlıklarınız nasıl gidiyor? Siz aynı zamanda denetleme kurulu üyesisiniz. Yetki ve görevlerinizden, çalışmalarınızdan bahseder misiniz.

1999 yılından beri AKUT'ta aktif olarak görev almaktayım. Dernek içinde Denetleme Kurulu üyesi ve İstanbul ekibi arama kurtarma sorumlusu olarak görev yapmaktayım.

Biz AKUT'lulara sık sık etrafımızdaki insanlar sorarlar “Neden AKUT'tasınız?” Onlara kendimce bazı cevaplarım olur. Bunların en başında “İnsanı Sevmek” derim “Ülkemi Sevmek” ve bu ülke halkının her zaman her şeyin en iyisine layık olmasını sebep gösteririm.

Ben hep AKUT'taki arkadaşlarıma “özel insanlar topluluğu” derim. Hepsi gerçekten özel insanlar. Neden mi özel insanlar? Bir yapı düşünün, içinde insan sevgisi taşıyan, karşılıksız yardım eden, din, para, politika konuşmayan, tek kişinin öne çıkmadığı, tam bir Ekip çalışmasının yapıldığı, Atatürkçü, vatansever insanlardan oluşan...

İşte bu özelliklerin hepsinin bir ekipte aynı anda toplanması ve bir araya gelmesi çok sık görülen bir olgu değildir. Bu nedenlerden dolayı, benim arkadaşlarım özel insanlar ve ben onlarla aynı kurum içinde çalışmaktan, operasyonlara çıkmaktan büyük gurur duyuyorum.

Ben şuna inanıyorum, gün gelecek bu ülkedeki tüm insanlar bizim gibi düşünecek. Vatanını insanını sevecek ve halkının her zaman, her şeyin en iyisine layık olduğunu anlayacak.

Bazen düşünüyorum da, AKUT'a katılmak ile hayatımdaki en önemli kararlardan birini almışım.

EBRU ATALAY; DİSİPLİN KURULU ÜYESİ

En büyük korkum sevdiklerimi kaybetmektir. Tüm dualarım ise onlardan ayrı kalmamak, onlardan birini sırasız ve aniden kaybetmemek üzerine...

İşte belki insanların sevdiklerine kavuşmasına yardımcı olabilirsem, kurtarılabilecek kayıplara yardım edebilirsem, sevdiklerimin uzun süre yanımda kalmasını, onlarla birlikte sağlıklı ve mutlu bir yaşam geçirmeyi hak edebilirdim. Her şey için bazı fedakârlıklar gerektiğine, iyiliğin iyilik olarak bize geri döndüğüne inanıyorum.

99 yılında AKUT'a bu düşüncelerle katıldığımda böyle büyük bir deprem felaketi ile karşılaşabileceğimi düşünmemiştim. İlk aylarım yoğun geçen eğitim dönemi ile yorucu ama bir o kadar da keyifli geçti. Kendisi gibi düşünen, karşılıksız zaman ve güç sarfedebilen insanların varlığını görmek, birlikte ekip halinde çalışmak müthiş bir tatmin duygusu yaratıyor insanda.

Ağustos ayında ise daha önce aldığımız eğitimlerin, hiç tahmin edemeyeceğimiz kadar zorlu sınavı ile karşı karşıya kaldık. İlk gün Avcılar'da, sonraki 10 gün ise Değirmendere'de çalıştım.

Bu dönemin sonunda uykusuzluk ve yorgunluktan verimli olamayacak hale gelmiştim. Enkazlara arabayla ulaşırken küçük kazalar yapmaya başlayınca artık dönmem gerektiğini, bundan sonra İstanbul'daki AKUT merkezde daha verimli çalışabileceğimi düşündüm. Ayağında ciddi bir enfeksiyon sorunu olan İlker ve hemen hemen hiç dinlenmeden çalışan ve el ve kollarında derin yaralar açılan İskender ile birlikte İstanbul'a döndük. Dönüş yolunda İskender arka koltukta baygın şekilde uyuyor, İlker ise beni uyanık tutabilmek için sürekli konuşuyordu (aslında sanırım o her zaman çok konuşuyordu...) Bir an irkilip uyandığımda bir Japon çizgi filminin içindeydim, İlker ise bana askerlik anılarını anlatıyordu. Araba kullanırken bir an için nasıl uyunabileceğini yaşayarak öğrenmiştim. Gözlerim açıldı ama bilincim tamamen başka bir boyuta geçmişti.

İstanbul'a döndüğümüzde yeni bir şok yaşadığımızı hatırlıyorum. Her şey olabildiğince normal görünüyordu ancak buna adapte olmak bizim için bir hayli zor olacaktı. Hayatımız ve biz asla eskisi gibi olmayacaktık, bunu hissediyordum. Yaşadıklarımız bize karşılıksız olarak manevi ve fiziksel emek vermenin, bu emeğin karşınızdakiler için hayati öneme sahip olmasının sonsuz iç huzuru ve tatmin duygusunu vermişti. Bu duyguyu tanımlamak oldukça güçtü.

Orada yaşadığım, asla kimseye anlatmak, paylaşmak istemediğim anılarım var. Artık hemen hemen hiç ağlamıyorum... herhangi birşey karşısında duygulanıp gözlerim yaşarmıyor... ama kendimin bile daha önce farkında olmadığım bir irade ve dayan-

ma gücüne sahip olduğumu hissediyorum.

Artık AKUT bambaşka bir yerde. En büyük ödül olan halkın sevgisini ve güvenini kazanmış büyük bir sivil toplum örgütü. Biz de buna layık olabilmek için AKUT misyonunu ve etik değerlerimizi büyük bir hassasiyetle korumak zorundayız.

İşlerim nedeniyle eğitim ve operasyonlara katılamıyor olsam da Disiplin Kurulu'nda görev yaparak AKUT için çalışmaya devam ediyorum.

ŞENOL DURMUŞ;

ARŞİV SORUMLUSU

AKUT ANADOLU TIRI PROJESİ SORUMLUSU

GÜNEŞİN SOFRASINDA YAŞAMIN BİLİNCİNE YOLCULUK...

Düşünceyi düşünmek ama etrafına bakarak düşünmek, hasatı dilin ucundadır. Asırlar öncesi “üstat” Aşkale'nin dağlarında bunu söyler; “bil düşünceni, söz bulursa beden olacak”

Bir düşünceden yola çıktık, akılla zekanın engelleri arasında bu günlere geldik, bilmediler ki enerjinin asla bloke edilemeyeceğini, asla yılmadık nice meşakkatlere maruz kalsak da. ATA'mızın izinden yol aldık, daha çok uzun yolumuz var. Her bedende gönül saklı, iş bunu aktif hale getirmek ve sürdürebilmek. Gönül önden giderse beden onun ardından ayrılmaz, ego da aralarına girmek için yalvarır. Ama ne olduysa insan denen canlının kozmik çorbasında ego inanılmaz bir enerjiye sahipti. Oysa ego hep önden gitti beden ardından hiç ayrılmadı, gönül de aralarına bir türlü girmeyi başaramadı. Ego da kendini tatmin etti.

Yaşamın bilincine olan yolculuğumda AKUT çok ama çok geniş bir basamakta yer aldı, almaya da devam ediyor. Kültür taşıdım yılmadan, yorulmadan. Aşkla ve sevgiyle gönüllü olduğum bu kurumda da buna devam ediyorum. Her adım attığımda ekosistemin değişimini gördüm, onun yanı sıra kültür de değişiyordu. Eskimiş düşünce tortularıyla, ikinci el düşüncelerle Ana-

dolu insanını bloke ettiler. Şehirdeki yaşam şarlatanları, onlara akıl oyunları oynadı ama Anadolu insanı gönlünde saklı tutmadığı o sevgiyi, aşkı hep ortaya koydu. Afetlerin ne kadar doğal olduğunu onlara aktarmadılar. Bizler bir avuç Anadolu gönüllüsü afetlerin doğallığını var gücümüzle anlatmaya devam ediyoruz. Bizler gibi dünyanın da yaşadığını, bu yaşamın koşulları, kaideleri olduğunu sadece anımsatmak için yıllardır hep kültür taşıyoruz.

Anamın bana bir sözü vardı; “erken git işine ekmek değer dişine.” Her sabah kulağıma küpedir erkenden yol aldım Anadolu yollarında. Ne meşakkatler yaşadım, yaşacağım ama yılmadan, yoldaki basamaklara gönül koyarak...

Bir yaşlı beden düşünün köşe başında durur bedenine destek almış bastonundan. Kısa sürse de tanışmamız bana bir şiir okur. Anladım yaşamı damıtarak yazdığını. O şiirden çok önem verdiğim bölümden kısa bir alıntıyı sizlere aktarmak istiyorum.

DÜŞÜNDÜK..

DÜŞÜNDÜĞÜMÜZÜ ANLADIK...

DÜŞLEDİK....

DÜŞLEDİĞİMİZE VARDIK....

BİLDİK

BİLDİĞİMİZE SEVİNDİK

ŞUURLANDIK

YÜCELDİK ve İNSAN OLDUK

Yaşamın ne kadar kutsal olduğunun hepimiz az çok bilincindeyiz... Işık düşmeden enkazlara nidalar geldi kulağıma, yaşlı bir beden korkudan kokular salmış etrafına. İri bedenimle dar hayat üçgenlerinden yanına ulaştım, uzattı elini bana yaşama sarılırcasına. Oradan çıktık gün ışığına ve bana der ki; “ne söyleyeceğimi bilemiyorum yeğenim.” Bende; “söyleme” dedim, “bir şey söyleyeceğin ve duyacağım cehaletimiz olur, haydi yaşam seni bekler” dedim ambulansa koyup sağlıklı koşullara sevk ettik... (Düzce Depremi - Kaynaşlı)

Güneşin sofrasında yaşamın bilincine olan yolculuğumuzda her kim ne öğrendiyse, ne öğrenecekse cehaletini öğrenecektir ama gönülde saklı duran o kutsal enerjiyi bir açığa çıkardı mı insan, değmeyin o zaman yaşamın kutsal akışına. Akıl, zeka, duyular şaşa kalır. Üstat doğru demiş zamanında “cehalet bilgeliktir.” Bir beden gibi bir arada olmalıyız, seyre dal hasatı o zaman. AKUT’ta biz bunu başardık...

Sevgi ışığınız daim olsun.

DÜNDAR ŞAHİN;

AKUT’UN ACİL DURUM KONULARINDA VERDİĞİ EĞİTİM, DENETLEME VE DANIŞMANLIK HİZMETLERİ SORUMLUSU

• Türkiye’deki acil durum yönetimi yapılandırılması ihtiyaçlara cevap verecek şekilde organize edilmiş midir? AKUT’un bu alanda vereceği danışmanlık hizmetleri neleri kapsayacaktır?

Türkiye’de Acil Durum Yönetim Sistemi yapılandırması maalesef daha yeni yeni şekillenmeye başlıyor. Genel olarak baktığımızda iki tür yapılanma söz konusu: Birinci yapılanma Türk hukuk mevzuatı ve Kamu Yönetimi sistemi içindeki yapılanma. İkinci yapılanma ise uluslararası standart ve kuralların oluşturduğu daha çok kurumsal kaygıların belirlediği yapılanma.

Birinci yapılanmayı açarsak; özellikle 1999 depremi sonrası kamu yönetiminin reflekslerini arttırmak amacıyla oluşturulan merkezi teşkilat içindeki yapılanma önümüze çıkacaktır ki, bu Başbakanlığa bağlı Türkiye Acil Durum Yönetimi Genel Sekreterliğidir. Yine aynı ekseninde özellikle Avrupa Birliği Entegrasyon süreci içinde, İş Kanunu ve yönetmeliklerinde hızlıca yapılan değişikliklerle, kurum ve organizasyonların Acil Durumlara müdahale edebilecek net planlarının olması ve Ekiplerini bu plan doğrultusunda yetiştirmeleri görülmektedir.

Bu noktada asıl fark yaratan öge acil müdahale sistemlerine yapılan personel, eğitim ve teknik destek lojistiği yatırımlarında görülmektedir. Tümdengelim yönetim yaklaşımı Acil Durum yönetimi ve müdahale sistemini inşa edebilecektir. Aynı; zamanda elde bulunan sivil savunma, itfaiye ve emniyet Ekipleri-

ne yapılacak olan, “günümüze hitap edebilen” personel yatırımları da inşa sistemine büyük katkı sağlayacaktır. Ülkemizde Yatırım kavramı genel olarak lojistik ve malzeme yatırımı olarak anlaşılmaktadır. Oysa ki tüm malzeme ve Ekipmanı kullanabilecek olanlar doğru eğitimi almış bireylerdir. Bireye yatırım esas teşkil etmektedir.

Devletin bence asli görevi iktisadi hayatta olduğu gibi, Acil Durum Yönetim Sisteminde de genel düzenleyici kamu normlarını ortaya koyup, uygunluk ve yerindelik denetimi ile hizmet kalitesini kontrol eden bir mekanizma olmalıdır.

İkinci yapılanma ise OHSAS 18001, ISO 14001 ve SA 8000 gibi Uluslararası standartların kurallarıdır. Bu standart belgelerini talep eden işletmeler için bir zorunluluk olmakla beraber, her üç dünya standardı da Acil Durum Yönetim Sistem yapılanmasına büyük önem vermektedir. Kurumsal kaygılar hukuksal kaygılardan daha derine nüfuz eden çalışmaları ortaya koymaktadır.

AKUT Arama Kurtarma Derneği olarak özellikle kurumların Acil Durum Müdahale Sistemlerinin dizaynından, bu sistemler içinde yer alacak üst yönetim kadrosunun ve uygulamacıların eğitimlerine, kurum ve organizasyonları tehdit edebilecek risklerin analiz edilmesinden, Kurumsal Sürekliliklerini (BCP) durdurabilecek her türlü durumu analiz hizmetlerine kadar çok geniş bir yelpazede hizmet vermekteyiz. Söz konusu hizmetlerimizin tamamı uluslararası yetkinlik ve sertifikalarla desteklenmektedir.

ZEYNEP FULYA KOÇ;

AFETLER HAKKINDA ARŞİV ÇALIŞMALARI SORUMLUSU

• Kentsel afetlerin etkilerinin azaltılması konusunda nasıl bir proje yürütüyorsunuz?

Bu konuda yurt dışı deneyimlerini nasıl faydaya çeviriyorsunuz?

Güney Asya’da son yaşanan ardışık felaketler aslında insanlığın ne kadar incinebilir olduğunu çarpıcı bir şekilde ortaya koymuştur. Bunun dışında ardı ardına gelen felaketler aslında

riski algılama konusunda sorunumuz olduğunu göstermektedir. Özellikle felaketin gerçekleştiği ülkeler ile en çok ölü veren ülkeler arasında binlerce kilometrenin olması afetlerin insanlık açısından ne kadar büyük bir tehdit olabileceğini ortaya koymaktadır. Bir diğer çarpıcı gerçekse, yaşanan deprem ve tsunaminin ardından bölgenin ihtiyaç duyduğu yardımın büyüklüğü göz önüne alındığında ülkeler arası iş birliğinin afetler sırasında ve sonrasında ne kadar önemli olduğudur. Artık uluslararası camiada sadece afetlerin sonrasında değil öncesinde de risklerin ülkeler arasında nasıl paylaşılacağı konuşulmaktadır.

Ortaya çıkan kayıp tablosunun büyüklüğüne bakılırsa, özellikle yerleşim alanları seçimindeki yanlışlıklar ve alt yapı sorunları artan nüfus açısından afetlerin etkilerini yıkıcı boyuta taşımaktadır.

Bugün dünyada yaşanan depremlerin %75'i Asya'nın gelişmekte olan ülkelerini vurmaktadır. Her ne kadar biz depreme odaklansak da, dünyada gerçekleşen felaketlerin %32'si meteorolojik kökenli olaylar ve seller, %12'si depremler, geriye kalan %20'si kıtlık başta olmak üzere diğer felaket başlıkları altında toplanmaktadır. Felaketlerin oluş yüzdeleri bakımından meteorolojik sebepler öncelikli görünse de afetlerde en çok ölümler deprem ve sellerde ortaya çıkmaktadır. Bu noktada, Asya ve Afrika ülkelerinde can kayıpları daha çok olmakla beraber ABD gibi batılı ülkelerde mal kayıpları daha fazladır. Batılı ülkeler sigorta sistemi ve kentsel alt yapıyı sağlam tutarak mal kayıplarını azaltmaya çalışsalar da can kaybının telafisi yoktur.

Özellikle ülkemiz açısından bakıldığında dünyada yaşanan büyük afetlerden çıkartabileceğimiz birçok dersler var. Bu anlamda mega kentleri tehdit eden riskleri anlamak ve olaylardan ders çıkartmak ülkemizdeki büyük kentler açısından son derece önemli. Dünyada insan yerleşimlerinin yaklaşık üçte ikisinin suya yakın yaşadığı düşünürse önümüzdeki yıllarda kentsel felaketlerin etkilerinin artacağını söylemek mümkün. Bu açıdan bakıldığında büyük kentlerimizin sadece depremden dolayı değil iklim değişikliklerinden kaynaklanabilecek sorunlara karşı da daha etkin önlemler alması gerekliliği ortaya çıkmaktadır. Özellikle önümüzdeki yıllarda iklim göçlerinin yaratabileceği etkiler

kalkınma açısından en önemli sorunlardan biri haline gelebilir. Türkiye'nin yurtdışı kaynaklı göç koridorlarından birisi olmasından dolayı, aslında Afrika ve Asya'daki afetlere karşı ilerde duyursız kalamayacağımız kesindir.

AKUT olarak ilk yola çıktığımızda afetlerin müdahale aşamasında yapabileceklerimiz konusunda uzmanlaşmaya çalışıyorduk. Oysa bugün geldiğimiz noktada afetlere hazırlanmak isteyen birçok kurum ve bireyin afetlere karşı önlem geliştirebilmesi konusunda doğru bilgiyi aktarabilmek çabasıdayız. Bu anlamda kentsel afetlerin etkilerinin azaltılması konusunda sürekli uluslararası deneyimleri izliyoruz. Yaşananlardan çıkan dersleri Türkçeleştirmek değil yerelleştirebilmek önemli.

Bir diğer konu bireysel veya kurumsal deneyimlerin yazıya aktarılması. Bugün geldiğimiz noktada tüm operasyon raporları gelecekte kaynak olacaktır düşüncesi ile raporlama kalitemizi artırıyoruz. Özellikle bu açıdan bakıldığında İran - BAM deprem raporu oldukça ciddi ve yararlı bir başvuru kaynağıdır. Bunun dışında özellikle farklı ülkelerin deneyimlerini bizzat yerinde giderek inceliyoruz. Bu konuda ilk çalışmamız 11 Eylül'ün hemen ardından bölgede yapılan çalışmaları inceleyen ve geleceğin mimari mirası ve büyük kentlerin dikey köyleri yüksek yapılar ve afetler konusunda bir kitabın yazılması oldu. Bu çalışmada DEİK Türk-Amerikan İş Konseyi'nin önemli katkıları olmuştur. Adı geçen sayesinde DEİK ile kentsel afetlerin azaltılması konusunda iş birliğine gidilmiştir. Bu kapsamda DEİK-Türk-Japon İş Konseyinin desteği ile üç gönüllü üye Japonya'nın Kobe kentinde Birleşmiş Milletlerin, "Dünya'da Afetlerin Azaltılması Konferansına" gönderilmiştir.

AKUT resmi kurumların yanında ülkemizden konferansa katılan tek STK olarak yeni bilgi birikimi, stratejik yaklaşımlar ve izlenimlerle konferanstan dönmüştür. Bu çalışmalar sırasında, özellikle Kobe depremini ve Güney Asya'daki Tsunami felaketini bizzat yaşayanlardan dinlemek oldukça önemlidir. Bir diğer nokta Kobe depreminden sonra yapılanları ve etkilenen bölgelerin yerinde incelenmesidir. Kobe depreminin en önemli sonuçlarından biri de afetlere karşı kültürel mirasın korunması konusunda Japonya deneyimini yarattığı farklılıktır. Kobe'de elde edilen

bilgi birikimi ve deneyimler bugün bizleri afetlerde kültürel mirasın korunması konusunda bir kitabın hazırlanması çabasına sokmuştur. Özellikle deprem bekleyen ve ülkemizin önemli kültürel mirasını bünyesinde barındıran bir kent olarak İstanbul'a bu çalışmanın katkı sağlayacağını umut etmekteyiz.

HAKAN ERTAN;

AKUT İSTATİSTİKLERİ SORUMLUSU

Biz olabilmek altın üçlü. Dil, din, ırk, renk ayırımı olmadan insan hayatına yardım eli uzatabilmek, yaşamın verileri ile milli takım ruhuyla, orkestra mantığıyla üretebilmek muhteşem bir gurur ifadesidir. Bu duyguya gelin siz de ortak olun. Hayatta lütfen kendiniz için bir iyilik yapın nefes alın çünkü yaşamak için yaşatmak gerekir.

Bazı şeylerin kıymetini anlamak için kaybetmeye gerek kalmasın. Sevgi hamuruyla yaşam pınarının suyuyla bir şeyler yapmak için;

İsteyeceksin

İnanacaksın

Güveneceksin

Çalışacaksın

Her zaman için ne verebilirim diye düşünmeli, o zaman huzur dolu o anı yaşamamanın keyfini tadabilirsin. Hayatı yaşarken her şeyin ayrı bir tadı var; duyarken bile görebilmeli, bakmasını bilen gözün anlam ve ifade tarzı var. Ne yapabilirim diye düşünmeli insan, bazen de sessiz kalıp gözlem yapmalı. Zaman hayatın ta kendisi bunu pozitif hale dönüştürmeli, iyi düşünmeli, hoş görülmesi olmalı. Özgüven çok önemli. Ben insan olabilmeye çalışıyorum sabırla sevgiyle, nefes aldıkça da devam edeceğim. Bir nefes aldıkça hayata anlam katan anlar vardır. Gelin bunları değiştirin bu olabilir mi rastlantıdır insanı ortaya koyan. Birbirimize güler bir yüz ile hoşumuza gidecek iki çift güzel söz bahşetmek bu kadar zor mudur. Hayatta kusur görmeden sevmesini öğrenmek gerekir. Bir şeyler öğrendikçe hiçbir şey bilmediğimi

düşünüyorum.

Tıbbi lojistik birim üyesiyim. AKUT bölge birimleri ile AKUT merkez yönetim kurulu arası yazılı ve sözlü ihtiyaçlarına köprü olabilmeye çalışıyorum. Yaşamda ürettiğiniz sürece başarınız her zaman kalıcı olur. Lütfen sakın ola zamanı boşa geçirmeyin çünkü zaman hayatın ta kendisidir. Hakan Ertan iyi günler diler.

FATMA ÖZGEN;

AKUT'UN İDARİ İŞLERDEN SORUMLU PERSONELİ

Ben 2001 yılında AKUT'ta mali ve idari işler biriminde profesyonel olarak çalışmaya başladım. Kurumdaki ilk günlerimde hiçbir karşılık beklemeden özel zamanlarını buraya ayıran çeşitli kademe ve branşlarda olan gönüllülerin özverili çalışmaları beni büyülemişti. Şimdi ben de çoğu zaman profesyonelliğimi unutup adeta gönüllü olarak çalıştığım, bu yüce kurumun çatısı altında olmaktan ve gönüllü arkadaşlarımızla aynı amaca hizmet etmekten son derece mutluyum.

Derneğimizin güncel iletişim trafiğinin hemen hepsi benim üzerimden geçmektedir. Gelen iç ve dış talepleri bu yoğun trafik içerisinde doğru zamanda doğru noktaya ulaştırmanın hassasiyetinin bilinci ile ve gönülden yaklaşımım ile iş yükü ne kadar ağırlaşsa da bir yorgunluk yaşamıyorum. Kurumumuzun misyonu doğrultusunda yaptığı tüm gönüllü çalışmalarında bir parça katkımın olması benim için değeri biçilmez bir mutluluk.

Sürekli göz önünde olan kurumumuz mali konularda da şeffaflığı ön planda tutmaktadır. Bu sebeple kayıtların dernekler kanununa uygun olarak tutulması, düzenli olarak mali tabloların hazırlanıp her yıl dışarıdan bağımsız denetçilere denetletilmesi ve gelen bağışların resmi web sayfamızda ilan edilmesi konularında da mali ve idari işler birimi olarak ayrı bir hassasiyetle çalışmaktayız.

VEYSEL AKSOY;**BİNGÖL EKİBİ MÜTEVEFFA LİDERİ**

• *Bingöl Ekibi ne zaman faaliyetlerine başladı? Ne tür çalışmalar yapıyorsunuz? Kış sizin için ne ifade ediyor?*

Bingöl AKUT Ekibi 10 Kasım 2002 tarihinde Bingöl ilinde kuruldu. Bingöl AKUT olarak bölgede bulunan tek gönüllü kurtarma ekibi olduğumuz için sorumluluk alanımızı sınırlandırmadık. Bugün için 47 kişilik ekibimiz ile aklınıza gelebilecek her türlü olumsuz koşullarda vatandaşımızın yanında olmaya çalışıyoruz. Depremde de, selde de, karda kışta köylerinde hasta bir şekilde umutsuzca, çaresizlik içinde kıvranan vatandaşımızın yanında da, çığda da, trafik kazalarında da, yani her türlü olumsuz şartlarda 4 doktorumuz, 2 hemşiremiz, 3 sağlık memurumuz ve de çok büyük duyarlılık gösterip aktif olarak bizlere katılan Bingöl Vali yardımcımız Sayın Hayati TAŞTAN ile birlikte insanlık görevimizi en iyi şekilde yerine getirmeye çalışıyoruz.

Kış bizim için tabi ki çok şey ifade ediyor. Buraların kışı çok zor ve çetin geçer, böyle olunca da hemen hemen tüm köy yolları kapanır ve köylerinde hasta halde bekleyen hastalara ilk yardım ve hastaneye ulaştırma yine AKUT Bingöl Ekibine düşüyor. Hal böyle olunca çok zor koşullarda Kar Motorumuzla ortalama her yıl 25 operasyonumuz oluyor. Bu hastaların içinde doğum hastası da oluyor, diyalize bağlanması gereken böbrek hastası da, diğer hastalar ve yaralanmalar da. Bu güne kadar şükürler olsun ki vukuatsız bir şekilde görevimizi her seferinde yerine getirdik

Sevgiyle yoğruldu hamurumuz umutla mayalandı, önce yaşam adına geldik bir araya, andımız adamaktı, ne zaman, ne şekilde ve her nerede olursa olsun! Adamaktı umut adına.

Umut; Bazen kar motoruyla ulaşmakta zorluk çektiğimiz yine de yılmadan müthiş ekip ruhumuzla birleşip çıktı karşımıza. Kar demeden, kış demeden ulaşmaya çalıştık; yüreklerinde çaresizliği kabul etmiş insanlara... Umut; Bazen de trafik kazalarında takip ettirdi izini, insanlarımız yardım beklerken isyanlar, pişmanlıklar ve ihmalkârlık teslim etmişti trafik canavarına, ancak rotasını değiştirmekse kuvvet, doğan beraberliğimizden gel-

di ekibimizin. Dualar, teşekkürler ışık tuttu yolumuza. Umut bu kez göçük altına gizlenmişti, düşünebiliyor musunuz yardım eli bekleyen gözleri...

Ve umut 1 Mayıs 2003 sabahında, dahası henüz sabaha gözlerimizi açmadan görünüyordu, o büyük Bingöl Depremi'nde. Bizlere büyük görev düşüyordu, hem de görevlerin en mukaddesi. Bir can değil, birçok insanın hayatı tehlikedeydi, bu kez daha atik, daha pratik ve daha dayanıklı olmalıydık. Nitekim AKUT olarak bir an önce koştuk koordineli bir şekilde umudu, enkaz altında bekleyenlerin yardımına. YİBO'daki minik yavru-lar bir iki görünürken, gözlerinde kaybolmaya an kalmış sevin-ci görmeliydiniz.

“ÇARESİZLİK ALIN YAZISI OLMAMALIYDI VE TEK YÜREK OLMAK ESASTI” dedik ve o çirkin çimentoların altından kurtardık insanlarımızı ve gördük ki; bazen küçük bir çocuğun gözyaşları ıslattı yüreğimizi bazen de ihtiyar bir amcanın duaları sağ-lamlaştırdı adımlarımızı...

69 cankurtaran ekibimize, 19'u Bingöl depreminde diğ-erleri ise umudun diğ-er aşamalarında çıkmıştı karşımıza.

Biz ise; çığ demedik, don demedik İBRAHİM'iy-le, AH-MED'iy-le ve MEHMET'iy-le baş koyduk bu yola.

Tekimizin varlığıysa diğ-eriyle anlam, diğ-eriyle hayat buluyordu mutlaka. Ve mayamızın iyi oluşu ise insan oluşumuzun vermiş olduğı o koskoca özveriyle bir kat daha sağ-lamlaştırıyor-du varlığımızı...

Bu bağlamda ekip çalışmasına inanıp bu bölgedeki insanlarımızın derdine derman olmaya çalışmak adına AKUT Ekibinin kurulmasına vesile olan değerli insan Nasuh Mahruki'ye, AKUT Yönetim Kuruluna ve de ilimizde her zaman yanımızda yer almaya çalışan, desteklerini hiçbir zaman eksik etmeyen sayın Valimiz sayın Vehbi Avuç olmak üzere herkese teşekkür eder, saygılar sunarım.

HAKAN KORKUT;**ANKARA EKİBİ LİDERİ**

• AKUT Ankara Ekibi'nin en yoğun çalıştığı alanlar nelerdir? Başkentte olmak size başka görevler de yüklüyor mu? Ne tür projeler yürütüyorsunuz?

AKUT Ankara Ekibi, yıllardır çevre illerde meydana gelen kaza ve doğal felaketlerde operasyonel ekibiyle müdahale etmiş ve tüm operasyonları başarıyla sonuçlandırmıştır. Son yıllarda ise operasyonel yeteneğinin yanına eğitim ağırlıklı çalışmalarını da eklemiştir.

Başkentte AKUT'u resmi ve özel kurumlar nezdinde temsil etmek AKUT Ankara'nın vazgeçilmez görevi olmuş, aldığı eğitimleri ve birikimlerini ilköğretim, lise ve üniversitelerde düzenlenen panellerde katılımcılarla paylaşmıştır.

Uzun süredir peşinde olduğu sabit bir alanda merkez oluşturma çabası, Çankaya Belediyesi ile yaptığımız görüşmeler sonucunda olumlu olarak sonuçlanmıştır.

AKUT Ankara'nın artık düzenli toplanabileceği, enkaz çalışmaları ve tatbikatlar yapabileceği bir merkezi olduğunu gururla açıklayabilirim, yolun çok başında olduğumuzun farkındayız ancak, toplumdaki AKUT sevgisi atacağımız her adımda bize destek olmaktadır.

AKUT Ankara, yaklaşık 120 civarındaki gönüllüsüyle, off-road, ilk yardım, navigasyon eğitimleri ve 2005 yılının sonlarında uygulayacağımız doğa sporları şenlikleriyle etkinliklerini sürdürecektir

İlk projemiz, destekçimiz Çankaya Belediyesinin elemanlarından oluşan bir arama kurtarma timi oluşturmak, bununla aynı zaman içinde uygulamaya koyacağımız ikinci projemizde sayıları 3000 civarında olan sokak köpeklerinin rehabilitasyonu ve sahiplendirilmesi olacaktır.

Aramıza katılan her birey, AKUT kimliğini gururla taşımasını sağlayacak niteliklerle donatılmış kişilerden seçilecek ve önümüzdeki yıllarda nitelikli eleman sayımızı artırarak toplum için yararlı işler yapan dernek olma geleneğimizi sürdüreceğiz.

AZİZ DOĞAN; BURSA EKİBİ LİDERİ

• *Arama kurtarma konularındaki deneyimleriniz nelerdir? AKUT ile ne zaman tanıştınız?*

Soruya sondan başlayalım. AKUT ile tanışmamız aslında AKUT'un kurulmasıyla başladı desem yalan söylememiş olurum. Çünkü AKUT kurulduğundan bu güne kadar gerçekten ülke insanının talebine karşılık vermeye çalışan bir yapı. Böyle bir yapının, bu alanda hizmet etmeye çalışan bir kişinin görüş açısından kaçması zor. Nerede bir arama kurtarma organizasyonu varsa güçleri dahilinde AKUT'un olaylara müdahil olduğunu gördüm. Bu ise benim bu yapıya olan sempatimi körükledi.

17 Ağustos 1999 tarihinden sonra resmen hayatım değişti. Depremden sonra televizyonlara ilk görüntüler düşmüştü. Bir küçük kız çaresiz enkazı elleri ile, tırnakları ile kazmaya çalışıyor ve anne, baba diye bağırıyordu. Bu görüntüleri izlerken göz-yaşı seline boğuldum. Kendimi tutamıyordum. Ama az sonra, ağlamanın sızlamanın bir fayda getirmeyeceğini düşünerek, taşın altına elimi koymam gerektiğine inanarak aracıma atlayıp bölgeye gittim. Günlerce aç, susuz, uykusuz elimden geldiği kadarıyla kurtarma çalışmalarına katıldım. Artık hayat kurtarmanın insana inanılmaz haz veren o duygusunu tatmıştım. Bu benim için artık bir bağımlılıktı.

Bursa'ya döndükten sonra orada tanıştığım kişilerle kontaklar kurduk ve AKUT'u örnek alarak kurulan AKED isimli bir derneğe üye oldum. Bu dernekle 12 Kasım Düzce depremine müdahil olduk ve orada da birçok kurtarma çalışmasında canlar kurtardık.

Bu çalışmanın sonucunda Düzce'de bilfiil çalışmış arkadaşlarla birlikte Bursa merkezli 911 Arama Kurtarma Derneğini kurduk. Bu derneğin Bursa, Mudanya, Bilecik, Düzce, Bandırma şubelerini oluşturduk. Afyon ve Bingöl depremlerine katıldık.

Deneyimli bir dalgıç olmam nedeniyle Bursa ve çevre illerde oluşan sualtı olaylarına müdahil olduk. Bu alanda ekip kendini tanıtmaya şansı buldu. Yine ekipte oluşturduğumuz dağcılık birimi ile birçok dağ kazasına müdahale ettik.

İşte bu çalışmaların hemen birçoğunda aslında işin ruhunu yakalamış kişiler olarak AKUT ile hep yan yana idik. Hepimiz insan sevgisi ile doluyduk ve ülkemizi seviyorduk. Karşılıksız yardım etmekten zevk alıyorduk. Bu çatının altında birleşen insanların aslında özel insanlar olduğunu bilmem söylemeye gerek var mı?

Bir gün Sn. Nasuh Mahruki tarafından tarafıma Bursa Ekip Lideri olmam teklif edilince; önce ekibim ile durum değerlendirme yaptık. Bu değerlendirme sonucunda, ülkemize daha iyi hizmet etmek istiyorsak, bunun yolunun AKUT'tan geçeceğini düşünerek AKUT'a katılma kararı aldık. Bu kararın zor ama yerinde bir karar olduğunu zaman geçtikçe daha iyi idrak edebiliyorum. Çünkü deyim yerinde ise bir çınar ağacının dalı, budağı olmuştuk.

Bir yılı aşkın bir süredir AKUT çatısı altında ülkemize hizmet vermekteyiz. Sosyal sorumluluğumuzun farkındayız. AKUT'un uzun yıllar gönüllü bir şekilde arama kurtarma faaliyetlerinde en etkin bir şekilde yerini alması için elimizden gelen katkıyı vermekten onur ve gurur duymaktayız.

TOLGA GÖZÜM; MARMARİS EKİBİ LİDERİ

Nasuh Mahruki'nin Everest tırmanışından sonra tanıştım AKUT fikriyle. Dağlarda kaza geçiren arkadaşlarımıza daha organize bir şekilde yardımcı olabilmek amacıyla bir arama kurtarma derneği kurmayı planladıklarını söylüyordu. Çok heveslenmiştim, zaten üniversitede de dağcılık aktivitelerine başlamış olduğumdan konu çok ilgimi çekmişti.

1999 Marmara ve Düzce Depremleri...

Dağlarda kaza geçiren arkadaşlarına yardım etmek amacıyla kurdukları derneği bu kadar kısa bir süre içerisinde afetlerde de faaliyet gösterecek, hayat kurtaracak seviyede bilgiye ve eğitime sahip bir hale getirmişlerdi. Ben de oradaydım, Marmaris'ten iki arkadaşımın birlikte. Özellikle Gölcük Depremi'nde bir enkazdan bir enkaza koşturuyordu AKUT ekipleri. Arama kurtarma

konusunda çok büyük bir açık vardı ve hiç kimse ne yapacağını bilmiyordu.

Ama Düzce’de durum farklıydı, bu büyük tehlikenin varlığı kabul edilmiş ve Marmara’da yaşananlardan sonra çoktan yapılmış olması gerekenler farkına varılmış ve harekete geçilmişti. Yani AKUT 3 sene içerisinde dağlarda kurtarma yapmanın yanı sıra Türkiye’nin özellikle de depreme karşı ne kadar hassas bir durumda olduğunun farkına varmış ve gerekli önlemleri almıştı ve de gerçekten bu hazırlıklardan sorumlu olması gerekenlerin ise görevleri hatırlatılmıştı, artık onlar da oradaydılar.

Düzce Depremi benim arama kurtarmaya bakışımı olgunlaştıran bir süreçtir ve hatta hayata bakışımı da değiştirmiştir. Belki de, kurtarılmasında 200 kişinin emeğinin geçtiği 3 kişilik ailenin en ufak çocuklarını enkazdan çekip çıkartmak bana denk gelmişti. O an için ne hissettiğimi anlatamazdım ama artık anlatabilirim...

2000 yılında AKUT Antalya Ekibi’ne bağlı olarak Saklıkent Kanyonu’nda yaptığımız (4 kişi) bir arama kurtarma faaliyetinden sonra 2001 yılında AKUT Marmaris Ekibi’ni kurduk ve bugünlere geldik. 2007 yılı itibariyle orman yangınlarından tutun da, kanyondan insan kurtarmaya kadar 44 tane operasyona çıktık ve şu anda Marmaris’te yaklaşık 30 kişilik kadromuzla çalışmalarımıza aralıksız devam ediyoruz.

Telefonumu kapatamıyorum, herkesin Marmaris dışına çıkarken bildirmesi ve gerekli anahtarları teslim etmeleri gerekiyor. Birileri telsizleri devamlı kontrol ediyor, birileri araçları devamlı hazır tutmaya çalışıyor. Malzemelerin bakımları yapılmalı, eğitimler düzenlenmeli... vb. Sanırım bu iş, özellikle Marmaris’te, Pazar günleri deniz kenarında şezlongda oturup denize girmeyi ve dinlenmeyi sevmeyip sabahın üçünde uyandırıldıktan sonra ertesi gün 50 derece sıcakta arazide çalışanların içerisinde arama yapmaktan hoşlanan kişiler tarafından yapılabilir. Aslında biz hep buyduk; AKUT yolu açtı. Ertesi gün iş varken gece 23.00’da arazi araması çalışalım diye tutturana adamlardan başka ne beklersin.

Mağarada 13 saat mahsur kaldıktan sonra kurtardığımız iki

kişi vardı. Biz başımıza gelen olaylardan hâlâ yaşıyor olabilirler ihtimalini göz ardı etmemeyi çoktan öğrenmiştik. Herkesin ölmüş olduğunu düşündüğü bu insanların yaşadıklarını dışarıda bekleyen insanlara bildirdiğimizde çıkan sevinç çılgınlıklarını duy-
dum ya, sonuna kadar buradayım artık.

METİN YILMAZ;

OLYMPOS EKİBİ LİDERİ

• Turizm açısından çok gözde bir bölgede yer alıyorsunuz. Turistlerle ilgili kaybolma ve kazalara da müdahale ediyor musunuz?

Ben uzun yıllar haberleşme teknolojisi ile ilgili çalıştım. Bir şirket kurup iyi bir kariyer yaptıysam da hafta sonları kaçamakları ile yetinemedim ve İstanbul'dan Antalya'ya gelerek yerleştim. Burada önceleri TODOSK - Toroslar doğa sporları kulübü ile tanıştım sonraları AKUT Antalya Ekip lideri Yılmaz Sevgül'le tanışıp hafta sonu dağcılık etkinliklerimi daha teknik bir platforma alıp Dağcılık Federasyonu eğitimlerine başladım. Şu anda Türkiye Dağcılık Federasyonu eğitmeni ve dağ rehberi olarak özellikle kış aylarında resmi etkinliklere de gidip katkıda bulunmaya çalışıyorum. Aynı zamanda Türkiye Sualtı Sporları Federasyonu rehberliği ve eğitim konularında profesyonel olarak çalışıyorum. Emergency First Responder eğitmenliği olarak Avrupa Birliği ülkelerince kabul görmüş bir kurs yönetiyor ve elimden geldiğince doğa sporları etkinliklerimizde katılımcıları bilgilendirmeye çalışıyorum.

Yeterli zamana sahip olamayan katılımcıları doğru yerlere yönlendirmeye gayret ederken doğa sporları ve kurtarma dışında insanlara etik değerler aşılamaya çalışıyoruz. Temelde doğada olma sebeplerine araç olan silah zıpkın gibi tehlikeli oyuncakların yerini fotoğraf makinesi ile resim avcılığına çekiyoruz. Kadir abimizin (Kadir KAYA) katkıları ile küçük bir kaya duvarı ile başlayarak bir doğa sporları merkezi haline getirdiğimiz Olympos mevkiinde bulunan Kadir'in Ağaç Evleri içinde öncelikle Akdeniz Üniversitesi'nden olmak üzere birçok genç, dinamik ve her şeyden önemlisi eğitmen statüsünde arkadaşımla ça-

lışıyoruz.

Bulunduğumuz bölgenin ormanlık ve sarp kayalıklarla çevrili olması ve turizm ile içiçe olması rehbersiz gezilerde kaybolmalara veya mahsur kalmalara yol açmakta. İşte bu bağlamda AKUT bölge temsilciliğini yürütüyoruz. Her şeyden önemlisi tehlikeli olarak görülen bu spor dallarının iyi bir eğitmeden sonra insan yaşamını nasıl olumlu yönlendirdiğini yıllar ilerledikçe görüyor ve ucundan bir keşfedip sonra öğretmenliğe kadar ilerleyen yerli ve yabancı birçok kişiye köprü olmaktan tarifsiz bir mutluluk duyuyorum. İnsanların doğa ile uyumlu yaşayabileceklerini ve engelleri zevke dönüştürürken edindikleri bilgilerin şehir yaşantısında da kullanılabileceğini görmelerini sağlamak ayrıca mutlu oluyorum. Bu mutluluklar zemini kurabilmemiz için bize sonsuz destek veren mütevazı ağabeyimiz Kadir Kaya'ya ve Olympos'un bir spor tırmanış cenneti olmasında insanüstü gayretlerinden dolayı Öztürk Kayıkçı'ya buradan teşekkürlerimi iletiyorum. Doğada her zaman ama trafikte daha dikkatli olmanız dileklerimle...

AHMET ATEŞ; BİNGÖL EKİBİ LİDERİ

AKUT'la 10 Kasım 2002 tarihinde tanıştım. Yaşamda asıl olan insan olmaktır felsefesinden yola çıkarak yaklaşık dört yıldan bu yana AKUT Bingöl biriminde Başkan Yardımcılığı görevini üstlendim. Sevgili ve rahmetli ekip başkanımız Veysel AKSOY'u kaybettikten sonra AKUT Bingöl Ekip başkanlığına getirildim. AKUT'u ve AKUT misyonunu rahmetle andığımız ekip başkanımız Veysel AKSOY'dan öğrendik. Ve bundan yola çıkarak AKUT'lu olma sorumluluğu doğrultusunda insan yaşamının kutsallığını göz önünde bulundurarak, yaşadığımız bölgenin doğal zorluklarını içimizdeki insan sevgisi ve tüm samimi yetimizle yok etmeyi başardık.

Bu arzu ve şevkle kar demeden, kış demeden tüm doğal zorluklara rağmen vatandaşlarımızın yardımına koşmayı kendimize bir ilke edindik...

İlimizde tek Sivil Arama ve Kurtarma Ekibi olarak çalışma

alanımızı sadece deprem arama ve kurtarma olarak sınırlandırmayıp çalışma alanımızı özgür bırakıp yardıma ihtiyacı olan tüm vatandaşlarımıza yardım elimizi uzattık.

İlimizde çetin ve zorlu geçen kış mevsimine inat ekibimiz emrinde bulunan kar motorumuz ve Land'ımızla dağ köylerinde mağdur olan vatandaşlarımızın yardımına koştuk ve koşmaya da devam ediyoruz. 40 kişilik arama kurtarma ekibimizle sadece Bingöl'ün değil Doğu Anadolu Bölgesindeki bize ihtiyaç duyulduğu anda olay yerine intikal edebilecek kadar profesyonelleştik.

Geçen beş yıllık süreç içerisinde.

AKUT Bingöl Ekibi başkanı olduktan sonra AKUT misyonunu göz önünde bulundurarak ve bana yüklenen sorumluluğun bilinciyle hâlâ AKUT çatısı altındayım. Bu zorlu şehir olan Bingöl'de tek sivil Arama Kurtarma Ekibi olarak tabî ki zorluklarımız var ama bu zorluğu ben ve ekip arkadaşlarım inandığımız AKUT misyonuyla başardık ve şu an sadece yenmeye çalıştığımız yaşadığımız coğrafyanın çetin kış şartlarını en asgariye indirebilmek ve bu bağlamda da görevimizi layıkıyla bitirebilmektir.

Bu bölgenin zor şartlarında bize inanan bize güvenen ve ensemizde sürekli hissettiğimiz o sıcak nefeslerinden ötürü başta Yönetim Kurulu Başkanı Sayın Ali Nasuh MAHRUKİ ve Yönetim Kuruluna Bingöl halkı adına teşekkür ediyorum. AKUT'lu olmanın vermiş olduğu sorumlulukla üstümüze düşeni fazlasıyla yapabileceğimize inancınızın tam olmasını içtenliğimiz ve samimiyetimizle bildirmek isterim.

• Neden AKUT içinde olmayı istediniz ve buna nasıl karar verdiniz?

Neden AKUT? Sorumluluk duygusu olduğu için AKUT.

Karşılıksız yardım olduğu için AKUT.

Yaşamın kutsallığına olan inanç için AKUT.

Anadolulu olmanın getirdiği içsel değerler için AKUT.

Vatan ve millet sevgisi olduğu için AKUT.

Bu nedenleri çoğaltmak mümkün aslında ama AKUT'lu olmak ayrıcalık olduğu için AKUT...

AKUT'la tanışmadan önce medyadan takip ediyordum ve yaptıklarını görünce ve diğer sivil toplum kuruluşları gibi bir yaftalama içinde olmadığını görünce AKUT ferdi olmaya karar verdim ve bu mutluluk ve gururla AKUT dedim.

• ***Bölgenizde gerçekleştirmeyi planladığınız hedefleriniz nelerdir.***

Bölgede gerçekleştirmeyi düşündüğüm aslında üç beş kalemle buraya sığmaz diye düşünüyor ve kısaca ifade etmek etmek istiyorum. Öncelikle AKUT misyonu ile birlikte bize yüklenen vatan, millet sevgisini bölgenin %60'ı genç olan topluma adapte etmek bu adaptasyondan sonra sorumlu, ilkeli, vatan ve millet değerlerini benimsetip iç ve dış mihraklara karşı duyarlı bireyler yetiştirmek. Bu bağlamda şahsım olarak tüm çabayı gösteriyor ve buna da başarabileceğime inanıyorum...

• ***AKUT birimi gönüllüsü olarak bölge halkından aldığınız tepkileri neler oldu?***

Bölge halkının bize tepkileri her zaman için olumlu ve sıcak oldu ve olmamada devam ediyor. Düşünsenize bir dağ köyüne hasta operasyonuna gidiyorsunuz ve orda hasta yakınları hastayı unutup sizinle ilgileniyorlar. Üstümüzdeki AKUT kıyafetlerinden tutun insanı ilişkilerimize kadar gözlemliyorlar ve bize bakış açılarını anlatmak inanılmaz mümkün değil, ki bunu bir şekilde sizler de yaşamış olmalısınız. Örnek vermek gerekirse 26.08.2007 tarihinde Karlıova ilçesinde olan depreme gittiğimizde gece saat 2.30 gibi olay yerine vardık oradaki vatandaşların sıcak çay ikram etmeleri ve ısrarla üst üste çay içmemizi beklemeleri tabii ki bizim sorumluluk duygumuzu fazlasıyla artırıyor. AKUT'çular geldi demeleri bile bizim için onur, şeref ve büyük bir mutluluktur.

Önümüz kış ve yolumuz uzun bu uzun yolda hep birlikte yürümek dileğiyle.

BİLAL ARSLAN;

BİNGÖL EKİBİ TIP BİRİMİ ESKİ SORUMLUSU

Henüz 9-10 yaşlarındayım, 1984-1985 yılları. Babam dış ül-

kede çalışıyordu. Giderken beni evin reisi tayin etmişti. Kardeşlerim hatta anneme ben bakacaktım öyle ya evin büyük erkeği bendim.

Korkunç bir kış mevsimi yaşıyorduk, inanılmaz bir kar vardı ki; tek katlı köy evimizde her sabah ilk işimiz pencereleri kapatan karı temizlemektir. Böyle bir günde annem çok hastalanmıştı. Kan kaybediyordu, köylüler toplandılar başına ne yapmaları gerektiğini tartışıyorlardı. Yol yok iki, iki buçuk metre karda her taraf bembeyaz iz dahi yok. İmkansız denemek zorundaydılar ve iki kalası yan yana getirerek battaniye döşek sarıp sarmaladılar omuzlara alınıp yola koyuldular. Bir aksilik olmasa iki gün sonra hastaneye ulaştırabileceklerdi. Ben çaresizdim acılar içinde annem; ama ben hiçbir şey yapamıyordum gidenlerin ardından ağlamaktan başka. Buğulanmış pencereye annem yazdığını hatırlıyorum şimdi.

Uzun süre İzmir ve Antalya’da hastanelerde çalıştıktan sonra 2001’de Bingöl’e tayin oldum. 2002’de tesadüfen bir öğretmen arkadaşım ile karşılaştım ve bana AKUT diye bir derneğin kurulacağını benim de gelip başkanla tanışmamı istedi. AKUT’u duymuştum ama nedir öğrenmek için toplantılarına gittim. Başkanla tanıştım, sevgili Veysel’le. Onunla ilk merhabalaşırken bile inanılmaz bir güven duygusuna kapıldım. Heybetli duruşunun yanında yumuşak bir ses tonuyla kendinden emin bir edayla konuşuyordu. Konu insan sevgisi, çaresiz olana, darda kalana karşılıksız ve bilinçli yardım etmek. Yahu!; dışarıda insanlar çıkarı için gözünü kırpmadan insan canına kıyıyorlar bu adam ne anlatıyor böyle... İlgimi çekti bu adamı dinlemeliydim ve bu organizasyonda varolmalıyım. İşin özü; insan sevgisini iliklerime kadar hissetmekti. Sonra teknik bilgiler... eğitimler... vs.

Ve ilk operasyonuma gidecektim.

Bingöl’e 35-40 km uzaklıkta Kanyon Köyü, 48 yaşında bakan kronik TBC hastası. Rota engebeli, her türlü risk mevcut. Doğa şartları, insan (terör) riski, vs. İşin sonucunu düşünüp heyecanlanıyordum. Bu yüzden risklerle ilgilenmiyordum. Gerekli donanımları hazırlayıp yola koyulduk. Yaklaşık 3 saat sonra

köye vardık. Bundan 4 yıl önce hastanın eşi yine bir kış mevsiminde şehirden köye dönerken bir vadide tipiye kapılmış ve boğularak ölmüş. Kapıda hastanın 19-20 yaşlarında tek erkek çocuğu bizi karşıladı. Bu genç evin reisiydi, çaresizdi. Yatakta acılar çeken annesiydi; ama o hiç bir şey yapamıyordu. 20 yıl önceki çaresizliğimi hatırladım. Boğazım düğümlendi. Koca 20 yıl geçmiş aynı çaresizlikler yaşanıyor...

Gerekli müdahaleler yapılarak hasta hazırlanıp kızağa alındı, yola koyulduk. 3 saatlik yol boyunca tüm hayatım film şeridi gibi gözümün önünden geçti. Bırak insanlara faydalı olmayı kendime bile faydam olmadığını anladım. AKUT'u tanıdıktan sonra insan sevmeyi öğrendim. Adam gibi adamlığı da Gözüm'den Veyselim'den öğrendim.

NEDİM URCAN; NİĞDE EKİBİ LİDERİ

• *Niğde AKUT'un en yeni ekibi. Neden Niğde? Siz ne tür faaliyetler yapmayı hedefliyorsunuz?*

Yıllar önce, bir avuç diyebileceğimiz dağcı, bilgi ve tecrübelerinin ışığında dünya ülkelerinin birçoğunda hızla gelişmekte olan doğa sporlarının bir gün ülkemizi de etkisi altına alacağını görebildiler. O dönemlerde az sayıda insan dağlarda tırmanıyordu. Günümüzün ağır iş ortamı, çevre şartlarının olumsuzluğu insanları boş zamanlarında doğal ortamlarda bulunmaya ve sağlıklı bir yaşam kalitesi bulmaya zorlamakta. Dağların sağlıklı ortamı ve doğada bulunma ihtiyacı gün geçtikçe bu sayıyı artırmakta. Buna paralel olarak dağlarda meydana gelebilecek kazaların da artış göstermesi kaçınılmaz bir sorun olarak karşımıza çıkıyor elbette...

Niğde bölgesi coğrafi konumu gereği teknik tırmanışlara, günübirlik ve kamplı olarak yapılan doğa yürüyüşlerine, kuş gözlemciliğine çevresinde bulunan Aladağlar, Bolkar Dağları, Erciyes ve Hasandağı gibi dağlara çok yakın olması nedeni ile ev sahipliği yapmakta. Tabi ki dağlarda bulunan yerli ve yabancı insanların sayısının artması sonucu meydana gelen dağ kazalarındaki artış Niğde Bölgesini yakından ilgilendiriyor. Dolayısı ile

ülkemizde ve dünyanın herhangi bir yerinde zor durumda kalan insanlara bir şekilde yardımcı olmaya çalışan gönüllü yüreklere sahip AKUT, bir elini de Niğde Bölgesine uzatarak, tam desteğini ulaştırdı. Dağ arama kurtarma faaliyetleri dağların zor koşullarında, bazen 3000 m. yükseklikte, bazen -30 derece soğukta gerçekleştirilen ve kısa sürede tamamlanması oldukça zor olan faaliyetler. Kimi zaman bir kaya tırmanıcısına, kimi zaman da uzak ülkelerden gelen bir kuş gözlemcisine yardım gerek-
mekte. İçerisinde barındırdığı karmaşıklık ve zor koşullar gereği, olaylara müdahale edebilecek ekibin yapısı mutlaka üst düzeyde olmalı.

İşte AKUT Niğde Ekibi 8. ekip olarak bu bilgi ve tecrübenin artık bölgede bulunduğu inanan Yönetim Kurulu’nun kararıyla kuruldu. Bizler ülkemizi seven, ülkemizde ve dünyanın herhangi bir yerinde yaşayan insanlara ihtiyaç duyduklarında, elimizi şartlarımız ne olursa olsun uzatmaktan çekinmeyen Mustafa Kemal ATATÜRK’ün evlatlarıyız. AKUT’un bir kolu Niğde’de herhangi bir nedenle ihtiyacı olan insanları kucaklamaya hazır artık. Amacımız amatör bir zihniyet ve dünyadaki en güçlü şey olan gönüllü yüreklerimizle ayırım gözetmeksizin insanların dertlerine ortak olmak ve yardım edebilmek.

NURETTİN ÖZCAN; KAYSERİ EKİBİ LİDERİ

Benim gözümde AKUT; Bu ülkenin ne anlama geldiğini, Ulus olma bilincini ve karşılıksız yardımseverliği asla unutmamak, Atatürk ilkeleri ışığında, yaz, kış, yağmur, çamur demeden üzerimize düşeni yapmaktır.

AKUT’un Kayseri’de bir ekip kurması fikri 2006 yazında, Niğde Çukurbağ, Kürşat Avcı Dağ evi’nin açılışı sırasında gündeme geldi. Erciyes gibi bir dağa ve hızla büyüyen bir nüfusa sahip Kayseri, gerek Niğde Aladağlar’a yakınlığı ve gerekse göç hareketleri nedeniyle “Anadolu’nun Almanyası” unvanıyla, sivil toplum kuruluşlarına ve özellikle de AKUT’a çoktan hazır haldeydi.

Bununla birlikte, AKUT gönüllüsü ve ekip üyesi olma gerçe-

ği karşıma dikildiğinde, iliklerimizdeki “tırmanıcı” kimliği ilk refleksi vermişti. “Kayseri’de bir AKUT ekibi oluşturmak” gerçekten harika bir fikirdi ama söz konusu olan bu işin içinde ve sorumluluğunun altında olmak olunca, motor düşünce söze dö-külüverdi; “Sadece dağ arama kurtarma yapsak?”

Bu belki de işin kolay yanıydı ama AKUT’u konuşmaya baş-layınca, resim gittikçe büyüdü, algılarım keskinleşti. Uzun za-mandır hem dağ kazalarına müdahale de bulunmuş hem de dep-rem bölgelerinde çalışmıştım. Ama o zamanlar hep yardımsever dağcı hüviyetindeydim. Oysa şimdi çok daha iyi anlıyordum ki içine girmek üzere olduğum organizasyon, on bir yıl önce kurul-duğundaki o “yardımsever dağcı” kimliğinden sıyrılıp, bu ülke ve onun yüce gönüllü insanı için koşulsuz şekilde her ortam ve ihtiyaç duyulan her yerde çalışan, kurumsal kimliğini oturtmuş dev bir kuruluştur.

O halde yapılması gereken de, bu büyük kurumun iç dinami-ğinin bir parçası olmak, ülke ve insanımız için elimizden geleni arkamıza koymamak adına var gücümüzle çalışmaktır. Zira AKUT, gönüllülerinin kalplerinden gelen güç ve değerli insanı-mızın sevgisiyle bugünlere gelmiş, doğada ve şehirde sadece arama kurtarma yapmayıp, toplumda ulus olma, beraber olma ve sırt sırta verebilme bilincini destekleyip yüceltebilmek için ça-lışmıştı.

• ***Bölgenizde gerçekleştirmeyi planladığınız hedefleriniz ne-lerdir.***

Kayseri’de öncelikli amacımız, dağ ve şehir kurtarma ope-rasyonları için, konularında uzmanlaşmış, etkili ekipler oluşturma-dır. Buna ek olarak, Kayseri Ekibi’nin genel ve en ortak amacı, taşıdığımız sosyal sorumluluk çerçevesinde, her türlü ka-za ve afet durumu ve öncesi için, halkımıza farkındalık ve doğ-ru davranış anlayışı kazandırabilmek adına elimizden gelen her şeyi yapabilmektir.

• ***AKUT Ekibi gönüllüleri olarak bölge halkından nasıl tep-kiler aldınız?***

AKUT Kayseri Ekibi açılışı öncesinde, sırasında ve sonrasında, yüz yüze geldiğimiz herkes, AKUT’un bir ekibine Kayse-

ri’de “sahip” olmanın ne denli önemli ve gurur verici olduğu düşüncesini bizimle paylaştı. Yaptıkları itibarıyla, ülkenin önemli yapıtaşlarından biri haline gelmiş olan AKUT’un, Kayseri’de de bu şekilde bağirlara basılması ekip olarak bizlerin de göğsünü kabarttı, mutlu etti.

Merkez binamızın Talas Belediyesi’nden temini ardından, kadirbilir vatandaşlarımızın, inşaat ve tefrişat yönündeki destekleri, bizimle organik bir bağı olmadığı halde, atık su borusunun yenilenip takılması, bayrak direğimizin dikilmesi ve benzeri konularda kazma kürek çalışmaktan çekinmeyen beyefendilerin bu davranışları, AKUT’un Kayseri’de nasıl sahiplenildiğine dair son derece güzel örneklerdi.

Dr. CENGİZ CİNDEMİR; GİRESUN EKİBİ LİDERİ

Yaşamak güzel! Ne kadar sıkıntımız, kederimiz, acılarımız olsa da. Nefes alabilmek, doğan bir güne merhaba diyebilmek. Umud etmek, yarınlar için hayal kurabilmek ve bunların hepsine şükredebilmek. En güzeli de bir hayat kurtarmak, kurtardığımız insana bir şans daha verebilmek güzel!!!

Üniversite için tercih formunu doldurduğumda hiç düşünmeden bütün tercihlerimi Tıp Fakültesinden yana kullanmıştım. Amacım en kutsal meslek olarak gördüğüm, insanlara en çok yardımcı olabileceğimi düşündüğüm için idealist bir doktor olmaktı. Çok şükür ki bu amacıma ulaştım. Ama yaşadıkça gördüm ki bu yeterli olmuyormuş. Bu vatana, bu millete daha çok hizmet etmek, bu cennet ülkemizi kalkındırmak ve insanlarımızı daha faydalı olmak için daha büyük hedefler, daha fazla çalışmak gerekiyormuş.

17 Ağustos Depremi’nden sonra bütün Türkiye bir gerçeğin farkına vardı. Felaketler sadece uzaklarda değil, tam yanı başımızda, hatta oturduğumuz binalarda da, yüreğimizde de oluyormuş. Ama biri var ki hatta birileri var ki bu durumun çok önceleri farkına varmış ve hazırlıklıymış. Nasuh MAHRUKİ ve arkadaşları her şeyin önceden farkına varmış ve tedbirini almış ve yüzlerce insana umut, yüzlercesine de hayat olmuş. Ellerinize

sağlık!!!

Ben AKUT'u tanıyordum, ama AKUT beni yaklaşık bir yıl önce tanıdı. İyi ki de tanıştık!!! Bu millete biraz daha hizmet etmek için bir fırsatım daha oldu. Onlar bizi sevdi, biz onları zaten seviyorduk. Böylece, elim bir dağ kazasında yitirdiğimiz Giresun halkının çok sevdiği Dr. Ali Hakan GÜVENÇ'in anısına AKUT Giresun Ekibini kurduk ve biz bu yüce organizasyon ailesinin bir ferdi olduk.

AKUT bir aile, AKUT bir sevgi, AKUT bir umut, AKUT bir milletin yüce değerlerinin bir yansıması ve yeşermesidir. Allah bu millete bir daha büyük felaket yaşatmasın ama olursa da AKUT ailesi sayesinde daha güvenli, daha huzurlu ve daha umutluyum...

RAGİP PİRSELİMOĞLU; TRABZON EKİBİ LİDERİ

• Neden AKUT Trabzon?

Aslına bakarsanız 1995 yılında başladı bizim maceramız. Trabzon Doğa Sporları İhtisas Kulübü kısaca TRADOST olarak. Her zaman kısaltmamızdaki dost kelimesinin anlamını öne çıkarmaya çalıştık. Doğa dostu olduk, insan dostu olduk. İnsanları aramıza kattık ve dağları, yaylaları gezdirdik. Doğu Karadeniz'de gezmedik yayla, tırmanmadık tepe bırakmadık desek yeridir. Zamanla bu uğraşımızı biraz daha profesyonelleştirelim istedik. Yüksek irtifa tırmanışları düzenledik. Kulübümüz üyeleri Türkiye'nin sayılı dağlarına başarılı tırmanışlar gerçekleştirdi. Artık dağcı yetiştirir bir kulüp haline geldik. Federasyon eğitimleri v.s. gibi eğitimlerle bilgilerimizi geliştirdik pekiştirdik.

Ta ki bir gün AKUT ile tanışana kadar. İlk olarak Gölcük Depremi'nde duyduğumuz AKUT'a var olan sempatimiz, sevgili Nasuh'un bizleri kırmayarak katıldığı çeşitli kulüp etkinliklerimizle daha da artmaya başladı. Bir gün bize AKUT'un büyüme ve yurt sathına yayılma fikrinden bahsettiğinde, aslında üye profilimiz dolayısıyla çok iyi bir altyapımızın olması ve bölgeyi iyi tanıyan, süratle müdahale edecek yeteneklere sahip kadro-

muzun salt sportif amaçla yaptıkları etkinliklere böylesi insani bir amacı da eklemek bizleri fazlasıyla heyecanlandırmıştı.

Başlarda bizlere ürkütücü gelip, altından kalkamayız düşüncesi oluştuysa da kafamızda, biraz düşününce böyle bir organizasyonun bizim bölgemizde de elzem olduğuna karar verdik. Tam bu ikilem içerisinde olduğumuz günlerde Memo'nun yaptığı SARTECH Eğitimi (Arama Kurtarma Teknisyeni) çağrısıyla artık tereddüte yer olmadığını ve boş geçireceğimiz her günün Karadeniz'de malesef can kayıplarıyla sonuçlanan birçok felakete müdahale edememek olduğunu düşünerek işe giriştik.

Kulübümüzden 6 kişilik bir ekibi Marmaris'te düzenlenen SARTECH 3 eğitimine yolladık. Müteakip zamanda Trabzon'da, Kocaeli Biriminden arkadaşlardan TAMT eğitimi aldık ve eğitimlere hızla devam etmekteyiz...

Özellikle yaylalarda kaybolma, yoğun yağışlar sonrasında sel ve heyelan vakalarının çok olduğu bölgemizde bugüne kadar eksikliği hissedilen arama ve kurtarma konusunda, rüştünü gerek Türkiye'de gerekse dünyada ispatlamış olan AKUT çatısı altında bu faaliyetleri yürütmek bizim için ayrı bir onur olacak.

Bugüne kadar AKUT'un sergilediği tavır ve davranışlar, bizim yıllar önce doğa ve insan dostu olmak için çıktığımız yolla kesiştiği içindir ki; AKUT TRABZON dedik.

GÜÇLÜ UZUNALIOĞLU; RİZE EKİBİ LİDERİ

AKUT Rize Ekibi 05.07.2007 tarihinde, 13. birim olarak Rize'nin Fındıklı İlçesinde kuruldu. Bölgede oluşması muhtemel sel, heyelan gibi doğal afetler ile yöremizde son yıllarda artan doğa sporları faaliyetlerinde meydana gelebilecek kazalara müdahale etmek, aynı zamanda bölgemizdeki halkın birçoğu yaylacılık ile uğraşmakta olup, bu zamanlarda meydana gelebilecek olumsuz durumlarda yardımlarına koşarak gerekli sağlık kuruluşlarına ulaştırmak ve yerinde müdahale etmek amacı ile faaliyetine başlamıştır.

Ekibin bina ihtiyacı Fındıklı Kaymakamı Erkan KILIÇ ve

Rize Valisi Kasım ESEN'in desteği ile İl Özel İdare binasının kullanılmayan kısmının tahsisi ile çözülmüştür. AKUT Rize Ekibi faaliyetine 20 kişilik ekip ile başlamıştır. Ekip elemanları çeşitli meslek dallarında üniversite eğitimi almış olup aynı zaman da ekibin birçoğu dağcılık kökenli ve yöreyi çok iyi bilen kişilerden oluşmaktadır.

Ekibin kurulmasından kısa bir süre geçmesine rağmen bir trafik kazası ve yaylada meydana gelen yaralanma olayı olmak üzere iki operasyon gerçekleştirmiştir. Ekip bir yandan eğitimlerine hızla devam ederken bir yandan da yörede meydana gelen olaylara müdahale etmek üzere faaliyetlere devam etmektedir.

• Neden AKUT içinde olmayı istediniz ve buna nasıl karar verdiniz?

Karadenizin doğu ucunda Rize'de doğup büyüyen eğitimini bölge dışında tamamlayıp iş hayatını yine bölgede sürdüren bir grup oluştu. Bu grup boş zamanlarında bir araya gelmeye, birlikte bir şeyler yapmaya (doğa sporları, çevre temizliği vb.) başladı. Bir süre sonra bölgeye, ülkeye ve tüm dünyaya sistemli, bilimsel ve sivil şekilde katkıda bulunma ihtiyacı hissedildi. Bu ihtiyacı karşılayacak en doğru yerin AKUT olduğu kanısı uyanmaya başladı. Çünkü gönüllülerden oluşan ve karşılıksız yardımı ilke edinen bir yapısının olduğunu, faaliyet gösteren diğer birimlerdeki bazı arkadaşlardan öğrenmiştim. Bir de 17 Ağustos Depremi'ndeki başarıları, tüm kamuoyu gibi bende de ilgi uyardırmıştı. Bütün bunların etkisi ve değişik birimlerindeki insanlarla olan ilişkilerim de birleşince AKUT adresine yönelmek kaçınılmaz oldu.

• Bölgenizde gerçekleştirmeyi planladığınız hedefleriniz nelerdir?

AKUT Rize Ekibi'nin hedefi, AKUT'un kazandığı saygınlığı ve ilkeleri koruyarak, meydana gelebilecek doğa olaylarında, kazalarda, yangınlarda, kaybolma vb. olaylarla ihtiyaç duyulan her alanda, her zaman yüksek bilgi birikimiyle ve çağın gerektirdiği bilimsel bütün işlevleri ile olay yerinde bulunup gerekli müdahaleyi yapmak. Bununla beraber bölgedeki herkes tarafından AKUT burada var, bizim ihtiyacımız olduğunda her zaman

yanımızda olacak, güvenilir ve işin uzmanı bir ekiptir olgusunu yerleştirip, sürekliliğini sağlamaktır.

• **AKUT Ekibi gönüllüleri olarak bölge halkından aldığınız tepkiler neler oldu?**

AKUT Rize ekibinin kurulmasından kısa bir süre geçmesine rağmen bölgede tanınmaya insanlar tarafından ilgi görmeye başladı. İlk olarak duyanların söylediği en çok şey; “AKUT burada da mı var, ne güzel.” Daha sonra; “telefonu var mı, bende yardım etmek istiyorum, bunun bir eğitimi var mı, şimdi hepiniz gönüllü mü çalışıyorsunuz, dağcılık sporu ile mi ilgileniyorsunuz” vb. gibi sorular, olumlu bir yaklaşım içerisinde sürekli olarak sorulmaktadır. Her geçen gün de pozitif tepkiler artarak devam etmektedir. Bu ilgi bizi memnun etmekle birlikte, bize ağır bir sorumluluk yüklediğinin farkında olarak faaliyetlerimize devam etmekteyiz.

RECEP ŞALCI;

KOCAELİ EKİBİ LİDERİ

1999 depreminin sabahıydı. Bir enkazın yanından iniltiler, imdat sesleri geliyordu. içeri girdiğimde bir anne kucağında bebeğinin cansız bedeni biraz ilerisinde kocası ama çoktan hayatını kaybetmiş. Kadın bebeğini sıkı sıkı sarmış bizden yardım istiyordu. Bütün bina kadının üzerinde ve kirisin altına sıkışmıştı o zaman ne AKUT’u tanıyordum ne de kurtarma biliyordum. O an çaresizlikle tanıştım, birçok insan gibi. O kadının kınalı kuzum diye bebeğine ağıt yakmasını dinledim sadece, çünkü ne kadını kurtaracak ekibim ne de ekipmanım vardı. Daha sonraki günlerde hep aynı soruyu sordum neden hazırlanmadık? Neden tedbirlerimizi almadık?

Türkiye’de yaşıyorsak, hele Kocaeli’de yaşıyorsak afetle yaşamayı öğrenmek yetmiyor, afetlere hazır olmakta gerekiyor bazen birey olarak bazen de ekip olarak; biz ekip olmayı seçtik. AKUT Arama Kurtarma Derneği’nin Kocaeli Ekibi olarak öğrenme ve öğrendiklerimizi paylaşmaya karar verdik. Birçok genç yürekle başlayan bu yürüyüş daha da olgunlaşarak, daha da güçlenerek devam ediyor. Amacımız ülkemizde olabilecek her

türlü afette ya da zor şartta insanımızın elinden tutup ona yardım edebilmek. Bilgi ve tecrübelerimizi paylaşarak onların bu coğrafyada olabilecek afetlere karşı hazır olmalarını sağlamak.

Gönüllülük ilkesi altında yaptığı fedakârlıkları dahi dile getirmeden gece gündüz koşturan, bazen bir dağın tepesinde, bazen buz gibi bir suyun içinde bazen de bir enkazın dibinde her türlü zorluğa karşı koyan, bir yüreğin çarpması için canını dışıne takan AKUT'un bir üyesi olmak benim için bir gurur vesilesidir.

Bölgede operasyona çıktığımız zamanlar olay yerine ilk indiğimiz anda insanların bizim için düşündükleri görmek, hissetmek hem çok güzel hem de büyük bir sorumluluk hissi yüklüyor. Onların gözünde umut oluyoruz canlarını geri getirecek, sevdiklerini onlara kavuşturacak ya da başında dua edecekleri bir mezar bile onlar için bir umut. İşte o gözlerdeki umut ve minneti gördükçe yorgunluğumuz bitiyor daha çok, daha çok çalışma isteğimiz geliyor.

Daha yolun başında olduğumuzun farkındayız; yürüyecek çok yolumuz, yapacak çok işimiz var. Bu bilinçle Anadolu insanına ve tüm insanlığa hizmet etmeye devam edeceğiz.

ERDEM AKIN; KOCAELİ EKİBİ ESKİ LİDERİ

17 Ağustos 1999 Gölcük Depremi'ni yaşayanlar olarak; depremi, çaresizliği, kaosu en iyi bilenlerdeniz. Bunun yanında kurtarma ekiplerine olan ihtiyacın ne kadar önemli olduğunu yaşayarak görenlerdeniz. Eğitimsiz, bilinçsiz olmamıza rağmen olayın şokuyla, bölgenin birçok yerinde çalıştık. Daha sonra biz de bu konuda bir şeyler yapmaya, yeni kurtarma ekibi kurmaya karar verdik. Çevremizdeki arkadaşlarımızla beraber ismi SAKAY (Sivil Arama Acil Yardım) olan bir kurtarma ekibi kurduk ve bu ekibi ilerleyen zamanlarda dernek haline getirdik.

SAKAY Derneği'nde bu şekilde 4 yıl görev yaptık. Eğitimler doğrultusunda Türkiye'nin dört bir yanındaki olaylara gücümüzün, eğitimimizin ve malzememizin yettiğince koşup yardım

ettik. Bu süre içerisinde AKUT’la sürekli irtibat halindeydik. Gerektiğinde ortak operasyonlara gidiyorduk. Her yaptığımız planda, bir yanlış yapmamak için AKUT’tan Demir Kardaş’la sürekli görüşüp bilgi ve tecrübelerinden yararlanıyorduk. Ancak süreç bizi sistem dışı, öyle bir konuma getirdi ki artık birilerine yardım için gönüllülüğümüzün yeterli olmadığını gördük çünkü her eğitim ve operasyon bize ekonomik olarak çok ağır geliyordu. Derneğin bunu karşılaması imkân dışı bir hale gelmişti. Bu durum, beraberinde bu işe yıllarını veren tüm arkadaşlarımızın gönüllülüğünün de azalmasına neden oluyordu.

Daha sonradan öğrendiğimiz ancak bu süre zarfında bilmediğimiz sürpriz bir gelişme yaşandı: Nasuh Mahruki ve Demir Kardaş bizi 3 yıl boyunca sürekli yakın takibe almışlardı. Türkiye’de yeni bir dönem başlatan 17 Ağustos’u bilfiil yaşayan ildeki arama kurtarma ekibi olarak; Bingöl depremine inanılmaz zorluklarla temin ettiğimiz bir araçla yola çıktık ve 29 saat sonra olay bölgesine varıp var gücümüzle AKUT’la aynı enkazda çalışmaya başladık. İşte burada hiç tahmin etmediğimiz teklif geldi: AKUT’a dahil olma teklifi.

Duygusal düşününce; 4 yıl boyunca çocuğumuz gibi büyüttüğümüz ve 36 operasyon yaptığımız bir yapıyı yok edip AKUT’a geçmemiz gerekiyordu. Amaç can kurtarmaktı ve her geçen gün bu amaçtan uzaklaşıyorduk. Mantıklı bir seçim yaparak AKUT’a geçip AKUT Kocaeli Ekibini kurduk. AKUT Kocaeli Ekibi 19 Temmuz 2003’te kurulmuş ve bu güne kadar 37 operasyon ve 100’ün üzerinde eğitim, tatbikat ve seminer yapmıştır. Ağırlıklı olarak müdahale ettiğimiz operasyon türleri; Deprem, sel, su baskını, arazide kaybolma ve mahsur kalma, boğulma, göl ve denizde arama, göçük, ulaşım araçları kazaları ve sanayi yangınlarıdır.

AKUT Kocaeli Ekibi’nin bu güne kadar olan aktif yapısının ve başarısının nedeni; Ekip içi disipline, hiyerarşik yapıya verdiği önem ve çok genç yaşta bir araya gelmiş, doğru insanların birbirine ve kurumlarına olan inanç ve güvenidir. Bu başarı kişisel değildir, tamamen ekip çalışmasıdır.

Bu işe başladığımızdan bu yana ekip arkadaşlarımin beni li-

der seçmesi, bunun devam etmesi ve ekipteki diğer arkadaşlarımızın beceri, yetenek ve karakterlerine göre doğru konumlarda verimli çalışmasının sonucu, gerekli sorumlulukları üstlenmesinden ötürü istikrarlı bir şekilde çıtamızı yükseltmekteyiz. Şu an ekibimizin ağırlıklı yaş ortalaması 24 -25'tir. Buna göre ilk oluşumumuzdaki yaşlarımıza bakıldığında, Türkiye'nin en genç arama kurtarma ekibi olarak tespit edildik.

Kökenimizde, bu işe başlarken dağcılık ya da herhangi bir spor dalı yoktu. Bizler bu acıları birebir yaşayan, ailesinden kayıplar veren genç bir kuşak olarak arama kurtarma konularına girdik. Bu yüzden bu işe bakış açımız çok daha farklı anlamlar içerir. Hiç tanımadığımız, belki bir daha asla göremeyeceğimiz kişilere, gözümüz kapalı, yardıma koşmaktayız. Hayatın getirdiği iş, eş, aile, okul gibi engelleri görmeksizin; gerekirse işten atılma pahasına yardıma koşuyoruz çünkü o insanların yaşadığı psikolojiyi ve çaresizliği bizler 17 Ağustos'ta en yakından, bire bir yaşadık. Operasyonlara verdiğimiz bu ciddiyet ve önemi, insanların bilgilenmesi yönünde, eğitim konusunda da göstermeye çalışıyoruz. Her ne kadar amacımız can kurtarmaksa, bir o kadar da kurtarılacak duruma düşmemeleri için insanları bilinçlendirmek ve eğitmektir.

17 Ağustos depremi, afet duyarlılığını artırdı ancak bunun bazı kişi, kurum ve kuruluşlar için hâlâ yetersiz olduğunu söyleyebilirim. Pek çok kişi, o kötü günler hiç yaşanmamışçasına her şeyi unutmuş, çarpık yapılaşmaya ve olabilecek başka afetlere karşı da önlemini almamaktadır.

AKUT Arama Kurtarma Derneği'nin İstanbul depremine yönelik en somut hazırlık örneği AKUT Kocaeli Ekibi'nin kurulmasıdır. AKUT Kocaeli Ekibi olarak enkaz konusundaki tüm bilgi ve becerimizi tüm Türkiye'deki AKUT Ekipleriyle, kamp- lar ve tatbikatlar aracılığıyla paylaşmaktayız. Olası İstanbul depremine müdahaleyle ilgili birçok hazırlık planları yapıp ilgili kurum ve kuruluşlarla bunları paylaşmaktayız. Kendi ekibimizi de eğitimlerle sürekli geliştirip her an tetikte, hazır beklemeyiz. Olası İstanbul depreminin en az zararla atlatabilmesi için büyük eğitim organizasyonları planlanmaktadır, ilerleyen günlerde bu tür çalışmalarımız devam edecektir. Büyük Önder Ata-

türk'ün dediği gibi “Felaket başa gelmeden evvel önleyici ve koruyucu tedbirleri düşünmemiz lazımdır, geldikten sonra dövünmenin yararı yoktur.”

GÖNÜL MİDESİZ;

AKUT DIŞ İLİŞKİLER BİRİMİ SORUMLUSU

• *Dış İlişkiler Biriminin görev kapsamında neler var? Neler yapar?*

AKUT Dış İlişkiler Biriminin görevi kısaca “AKUT’un yurtiçi ve yurtdışı kurum ve kuruluşlarla ilişkilerini sağlamak, sürdürmek ve korumaktır” diyebiliriz. Dış İlişkiler Biriminin altında Uluslararası İlişkiler, Yayın ve Tasarım, Basın ve Halkla İlişkiler ve Yerel ilişkiler grupları yer almaktadır.

Dış İlişkiler Birimi AKUT’un, yurtdışında Valilikler, Üniversiteler, diğer STK’lar vb. benzeri tüm kuruluşlarla, yurtdışında AB, BM, yabancı STK’lar ve kurumlarla olan ilişkilerini yürütür. Uluslararası kuruluşların (AB, Dünya Bankası, Vakıflar vb.) Sivil Toplum Kuruluşlarına yaptığı fon programlarını takip ederek, AKUT’un konusu dahilinde proje hazırlanmasını, AKUT içindeki diğer ekipler ve dış kurumlarla koordine eder. AKUT logosu ve ürün kimliğinin kullanılacağı tüm malzeme ve ürünlerin yayınlanması ve çoğaltılmasını sağlar. Yurtiçi ve yurtdışına yapılan toplantılara ve organizasyonlara katılımı koordine eder.

• *Bu kapsamda gelecekle ilgili planlarınız nedir?*

AKUT gerek yurtiçinde gerekse yurtdışında konusunda iyi tanınan ve başvuru alan saygın bir kurum. AKUT pek çok dış kurum ve kuruluşla çeşitli organizasyonlara katılım için davet alıyor ve bu davetler gerek AKUT gerekse Türkiye’nin bu alandaki bilgi birikimini paylaşması ve kendini tanıtmayı için çok önemli. Bizim hedefimiz AKUT’u iyi olduğu konumdan çok daha iyi noktalara götürmek. Bunu da yurtiçi ve yurtdışındaki diğer arama kurtarma ekipleriyle olan ilişkilerimizi geliştirerek, onlarla ortak çalışmalar yaparak, yurtdışındaki çalışmalara daha yoğun katılarak sağlamayı planlıyoruz. Ancak, AKUT kamu yararına bir dernek ve bağışlarla ayakta durabiliyor. İnsanların ha-

yalleri ve idealleri bitmez. Bizim de pek çok hedefimiz var. Hedeflerimizi gerçekleştirmek için de maddi ve teknik desteğe ihtiyacımız var. Ulusal ve uluslararası kuruluşlardan fon sağlayarak ya da ortak projeler üreterek hedeflerimize ulaşmayı planlıyoruz.

DUYGU GÖKALP;

İNSAN KAYNAKLARI BİRİMİ SORUMLUSU

AKUT'a ilk girdiğimde İnsan Kaynakları Biriminde çalışmaya başladım. Son derece mutluydum. Yeni gelen gönüllü formlarını bilgi bankasına giriyordum. Çok geçmeden bir gün birim başkanım bana dolapların anahtarını uzattı ve artık kendi başıma istediğim zaman giriş yapabileceğimi söyledi. Mutluluktan mı, bana güvenildiğini görmekten mi, yoksa artık AKUT'un bir parçası olduğumu hissettiğimden mi bilmiyorum ama o an gözlerimin içi parladı.

Bu yüzden ben de aramıza yeni katılan gönüllü arkadaşlara kendilerini AKUT'un bir parçası olarak görmeleri için her türlü desteği vermeye çalışıyorum. Onların başarılı ve mutlu olacakları, kendilerini işe yarar hissedecekleri ekiplere yönlendirmeye özen gösteriyorum. İşe yaradığını hissetmek çok önemli bir duygu, özellikle de yeni gönüllüler için.

Yeni gelen gönüllüleri daha kolay adapte olabilmeleri, görev alabilmeleri ve bir yerden başlayabilmeleri için; öncelikle meslekleri, okudukları okullar, bilgi ve becerilerini göz önüne alarak ekiplere yönlendiriyoruz. Zaman ilerledikçe tercihlerini başka ekiplerde de kullanabiliyorlar.

AKUT gibi gönüllük esasıyla çalışan derneklerde insan kaynakları yönetiminin daha zor olduğunu düşünüyorum. İnsanlar yaptıkları işleri, üstlendikleri görevleri herhangi bir maddi kazanç beklemeden yapıyorlar. Bu durumda motive olmaları gerekiyor. Motivasyon sadece eğitimler, tatbikatlar, operasyonlar ve çeşitli aktivitelerle sağlanmıyor. Dediğim gibi işe yaramak, kendini AKUT'un bir parçası olarak hissetmek, insan hayatı kurtarmak üzerine çalışan bir dernekte görev almak... Aslında en büyük motivasyon bu.

AKUT Arama Kurtarma Derneğinin bir parçası olmaktan gurur duyuyorum. Ülkeme faydalı olduğumu ve AKUT'un bana çok şey kattığına inanıyorum.

ZEYNEP HEKİMOĞLU;

K9 - KÖPEKLİ ARAMA BİRİMİ ESKİ SORUMLUSU

17 Ağustos'ta büyük afetler karşısında eksikliğini fark ettiğim en önemli iki noktadan biri eğitimli olma, bir diğeri de organize olmaktı... Deprem sabahı elimde köpeklerimle aşağı indiğimde 'daha verimli ne yapabilirim'in cevabını o kâbus günlerdeki yetersiz çabalardan 3 ay sonra 19 Kasım 1999 da AKUT Köpekli Arama Grubunu kuran, bu amaç etrafında kenetlenen arkadaşlarımla bu göreve başladığımda bulmuştum.

• ***"Arama Köpeği Ekibi" arama kurtarma konusunda çalışan bir ekip için nasıl bir önem arz eder? AKUT'un arama köpeği eğitimleri uluslararası standartlara göre yeterli midir? Bu konudaki planlamalarınız nasıl?***

Köpeklerin koku alma yeteneği insanın 55 katı olduğu göz önüne alındığında, doğru seçilmiş ve enkazda canlı insan arama eğitimini tamamlamış köpekli bir ekip, 4500 metre küp hacmindeki bir enkazı 15 dakika içerisinde tarayabilir. Zaman kazandırma ve alan daraltmayı sağladığından Search-cam ve TPL'in kullanımını daha verimli hale getirir. Bu nedenle, Arama Köpeği Ekibi arama kurtarma konusunda çalışan bir ekip için arama işlevinin en önemli unsurudur.

AKUT'un arama köpeği eğitimleri enkaz araması konusunda FEMA standartları baz alınarak yürütülmekte. Yeterlilik sınavlarını da yine bu standartlarda yapmaktayız. Doğada canlı insan arayan köpeklerimizin eğitimini enkaz eğitimlerini tamamladıktan sonra NASAR standartlarına uyumlu olarak sürdürmekteyiz.

Uzun vadeli planlarımız AKUT'un İstanbul dışı operasyonel her bir ekibine 1'er yetişmiş köpekli ekip kazandırmaktır.

• ***AKUT'un Arama Köpeği eğitimleri konusunda yerel ve uluslararası platformda işbirliği içinde çalıştığı kurumlar ve ortak projeleriniz hakkında bilgi verir misiniz?***

Ülkemizde arama kurtarma konularıyla bağlantılı alanlarda çalışan TSK, Sivil Savunma gibi sivil toplum örgütleri, devlet kurumları ile, afetlerde ve diğer zamanlarda, şehirde ve kırsalda, eğitim, tatbikat, bilgi alış veriş konularında işbirliği içinde çalışmaktayız. Yurt dışında ise ABD’de kurulan uluslararası kar amaçsız bir vakıf olan ERK-9 ile ortak eğitim, sınav, bilgi alış veriş konularında işbirliğimiz var. Bu anlamda 2000 yılında 1, 2001 yılında da 2 seminer ve sınav düzenlenmiştir.

• AKUT’ta Köpekli Arama Grubunda kaç eğitmen ile görev yapıyorsunuz? AKUT K9 Köpekli Arama Birimi eğitimlerinden kimler yararlanabilir? Eğitimlerinden yararlanmak isteyen kişi ve kurumlar ne yapmalıdırlar?

AKUT K9 Köpekli Arama Birimi’nde bu konuda tecrübeli 3 eğitmen ve 8 destek kişi ile görev yapmaktayız. Grubumuzdaki eğitimlerden, insan hayatını kurtarmak için köpekleri ile operasyonlarda görev almak isteyen her gönüllümüz ve kendi bünyelerinde köpekli ekip oluşturmak için bilgi almak isteyen kurum temsilcileri kurumlar arası protokole bağlı olarak yararlanmaktadır.

ONUR GÖKSOY;

AKUT ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİ TOPLULUKLARI KOORDİNATÖRÜ

AKUT ile ilk tanışmam bir çok insan gibi 1999 depremi sırasında oldu. Bir avuç insanın, devletin bile çaresiz kaldığı böylesine büyük bir felakette nasıl devleştiğini, ne kadar büyük işler başarabildiğini büyük bir hayranlıkla izledim. O sıralarda küçük, sosyal imkanları son derece kısıtlı bir şehirde, Karabük’te ev-okul-spor üçgeninde yaşayan 16 yaşında bir lise öğrencisiydim. O anki şartlar dahilinde ancak bir gün bu insanlarla aynı çatı altında çalışmanın hayalini kurabiliyordum.

Üniversitedeki ilk yılımın sonunda, Bursa’daki en aktif arama - kurtarma ekibi olan ve bir çok kez insanüstü gayretlerine tanık olduğum Aziz Doğan önderliğindeki “911 Arama - Kurtarma Derneği”ne 2001 yılı sonunda katıldım. Kısa sürede eğitimlerimi tamamlayarak operasyonlarda görev almaya başladım.

2002 yılında Uludağ Üniversitesi'ndeki büyük potansiyeli harekete geçirme kararı aldık. Kurucu başkanlığını üstlendiğim ve 5 sene başkanlığını yürüttüğüm "U.Ü. 911 Arama Kurtarma Topluluğu" ile çok başarılı çalışmalara ve projelere imza attık. Bu süreç içerisinde Kandilli Rasathanesi D.A.E. A.H.E.P. TAG eğitmenliği yaptım. "Kan Bilgi Bankası", "Organ Bağışına Destek" gibi sosyal sorumluluk projelerinin koordinatörlüğünü yürüttüm. Her seviyeden okullara, her kesimden halka, farklı il, ilçeleri hatta köyleri dolaşarak temel afet bilinci eğitimleri verdik. Bu sırada 2003 Bingöl depreminde ve 2006'da Bursa'da çöken binada AKUT ile aynı enkazda çalışma şansı yakaladım. Tüm bu süreç içerisinde AKUT'u da doğal olarak yakından takip ediyordum. Özellikle arama kurtarma ile sınırlı kalmaksızın sosyal sorumluluk bilinci ile gerçekleşen proje ve faaliyetler, güncel olaylara karşı yapılan basın açıklamaları, aynı zamanda uluslararası başarıları, AKUT'un tam anlamıyla lider bir sivil toplum kuruluşu niteliği kazandığını gösteriyordu ve benim kafamdaki "STK" kelimesinin de tam olarak karşılığı buydu.

2006 yılında, benim için de milat sayılabilecek bir şekilde, büyüyen hedeflerimiz doğrultusunda hem derneğimizin, hem de üniversite topluluğumuzun AKUT'a katılmasına karar verdik. AKUT ile aynı çatı altında çalışacak olmak bir nevi 16 yaşında iken kurduğum hayalin gerçekleşmesi anlamına geliyordu. Fakat daha da önemlisi, AKUT ile çalışmak, bize ürettiğimiz proje ve faaliyetleri ulusal ve uluslararası arenaya çok daha kolay ve etkin taşıma şansını, bununla beraber daha geniş kitlelere ulaşma şansını veriyordu.

Uludağ Üniversitesi AKUT Öğrenci Topluluğu başkanlığını devrederek Türkiye AKUT Öğrenci Toplulukları Genel Koordinatörlüğü görevine getirildim. Şu an için Uludağ Üni., Haliç Üni., Abant İzzet Baysal Üni. ve Kocaeli üniversitesinde kurmuş olduğumuz AKUT öğrenci toplulukları yanında, 5 üniversitede daha 2007 - Kasım ayı itibariyle AKUT Öğrenci Toplulukları kurulma aşamasındadır. Özellikle "Organ ve Doku Bağışına Destek", "Küresel Isınma", "Kan Bilgi Bankası" gibi sosyal sorumluluk projelerimizi ülke geneline yaymak için var gücümüzle çalışıyoruz. Bununla beraber; sosyal sorumluluk proje-

leri ve eğitim amaçlı kurduğumuz toplulukları uluslararası alanda farklı üniversite ekipleri ile irtibatlandırmak, faaliyetlerimizi uluslararası alana yaymak adına ciddi girişimlerde bulunduk. 7 farklı Avrupa ülkesinde 15 farklı benzer amaçlı faaliyet gösteren üniversite topluluğunu, U.Ü. AKUT Öğrenci Topluluğu yeni başkanı Sercan Demirbaş ile birlikte ülkelerinde ziyaret ettik ve işbirliği görüşmeleri yaptık. Uzun vadede hedefimiz, mevcut projelerimizi güçlendirerek, bununla beraber yeni projeler üreterek ulusal ve uluslar arası alanda topluma maksimum fayda sağlamaktır.

AKUT ile, yani doğru yerde, doğru insanlarla, ve özellikle “her şeye rağmen” ayakta dimdik durabilen, idealist, vizyonu geniş, eşsiz bir lider “Nasuh Mahruki” ile çalışmaktan onur duyuyorum.

SERHAT AKBEL;

TEKNİK LOJİSTİK BİRİM SORUMLUSU

AKUT Arama Kurtarma Derneği’ne geldiğimde henüz 18 yaşını yeni doldurmuş, yardıma muhtaç insanlar için yararlı işler yapmak isteyen, ancak eğitimsiz bir gençtim. Şu anda 21 yaşına gelmiş ve arama kurtarma konusunda çeşitli eğitimler almış bulunmaktayım.

Henüz lise sıralarında tanıştığım AKUT için uzun yıllar çalışmayı ve bu çalışmalarla ülkeme hizmet etmeyi düşünmektayım. AKUT Arama Kurtarma Derneği’ne geldiğimden bu tarihe kadar geçen yaklaşık 3 yıllık süre boyunca şu anda birim sorumluluğunu yaptığım Teknik Lojistik Biriminde çalışmaktayım.

AKUT’un 10 yılı aşan sürede operasyonlarında ve eğitimlerinde elde ettiği başarının temelinde iyi eğitim ve profesyonelce çalışan gönüllülerinin özverisinin yanı sıra, çok iyi örgütlenmesinin ve her kademede nitelikli liderlerinin bulunmasının katkısı büyüktür.

AKUT’un güçlü organizasyonunda büyük önem taşıyan unsurlarından birisi de lojistik gücüdür. Arama Kurtarma personellerinin sahadaki başarısını destekleyen, bu iş için eğitim almış

güçlü bir lojistik yapıya sahiptir. Sizlere Teknik Lojistik Birimiyle ilgili birkaç bilgi vermek istiyorum; Teknik Lojistik, AKUT Lojistik birimine bağlı olarak çalışan bir birimdir. Faaliyetleri operasyon öncesi, operasyon esnası, operasyon sonrası olarak üç ana başlıkta toplanır.

OPERASYON ÖNCESİ

- Teknik Lojistik malzemeleri (jeneratörler, kırıcılar, delici-ler, kesiciler...) ağır kurtarma araçlarından oluşmaktadır. Tüm bu malzemelerin modern lojistik teknolojisi dikkate alınarak depolanması ve envanter altına alınması.

OPERASYON ESNASI

- Operasyon esnasında en hızlı şekilde teknik malzemelerin operasyon mahalline ulaştırılması.

- AKUT SAR (Arama / Kurtarma) ekiplerine teknik malzeme konusunda kusursuz destek verilmesi.

- Mevcut araç gereçleri koruma ve kollamanın yanı sıra sürekli çalışır durumda kalmalarının sağlanması.

-Bu ekiplerin yiyecek ve yatacak gibi ihtiyaçlarını karşılamak, ekiplerin çalışmalarının devamının sağlanması.

OPERASYON SONRASI

- Tatbikat ve operasyon sonrası depodan çıkan malzemelerin sağlam ve eksiksiz yeniden depoya girişleri sağlamak.

-Operasyon sonrası, malzemelerin bakımlarını yapmak.

- Kullanılmayacak haldeki malzemelerin tamiratlarının yapılması veya yenilerinin alınmasını takip etmek.

- Bir sonraki operasyona hazırlıkların devamı şeklindedir.

ÖZGÜR MONKUL; EĞİTİM BİRİMİ GÖNÜLLÜSÜ

Depremi ben de evimde yaşadım. İlkokulda öğrendiklerimle, gözlerimi zor açarak, şaşkın bir şekilde... Ben de AKUT'u 1999'da tanıdım, takdir ederek, özenerek izledim haberlerde. 17 yaşındaydım AKUT İskender Iğdır Eğitim Merkezi'nin içine ilk adımımı attığımda, Kadıköy Anadolu Lisesi'nin Doğa Sporları Kulübü'nün üyesi ve TAMT (Toplum Afet Müdahale Takımı) eğitiminin kursiyeri olarak. Zaman geçti, artık ben de AKUT'un bir parçasıyım. O aynı eğitim merkezinde zamanımı insanlarla bilgilerimi paylaşarak geçiriyorum, gece gündüz. Eğitim Birimi olarak AKUT'un sadece 1999 depremindeki kırmızı tişörtlüler değil, doğada, selde, heyelanda, çığda, göçükte ve daha fazlasında yer, zaman, şart gözetmeksizin yardım eden insanlar olduğunun bilincindeyiz ve eğer bir operasyonda hayat kurtarılıyorsa, birimde birlikte çalıştığım arkadaşlarımla sarf ettiğimiz bir cümlelenin bile bunda pay sahibi olduğunu biliyoruz.

Bu doğrultuda temel amacımız sadece gönlüyle, azmiyle değil, aklıyla ve bilgisiyle kurtaran bireyler yaratmak. Bunun için de gecemizi gündüzümüze katmaktan hiçbir zaman vazgeçmeyeceğiz.

7. Bölüm

**bAŞKa bAŞKa hep bAŞKa
AŞK, AŞK hep AŞK
sadece AŞK
AŞK**

BENDEN SİZLERE...

Dağlarla, doğayla, gökyüzüyle ve denizlerle tanıştığım ve kendimi onların kardeşi olarak görmeye başladığım, 19-20 yıl (1988 sonları) önceki en atılgan çağlarımdan bu yana hayatımı; insanlığın yaradılışı itibariyle sahip olduğu algılarıyla hissedebileceği en yüksek duygu olan “aşk” üzerine kurmuş olduğumu, ancak son yıllarda kelimelerle ifade edebilecek olgunluğa eriştiğimi görüyorum. Aslında o günlerde de benzer duygularla, müt-hiş bir tutku ve bastırılmaz bir coşkuyla aklımı ve bedenimi oradan oraya savuruyordum, ancak adını şimdiki gibi koyup tanımlayamıyordum. Geçmişte doğal - içsel coşkusuyla, kardeşlerinin bağrında her şeyi, her zorluğu ve her tehlikeyi göze alıp, özgür ve çırpılıplak oradan oraya koşturan bu genç ruh, ancak, 35-36 yaşlarında yaşadığının “aşk” olduğunu, yaşamının “aşk” olduğunu tanımlayabildi, hatta neredeyse elleriyle bile tutabildiğini gördü.

Bir insan bundan daha fazla nasıl mutlu olabilir ki...

Nazım Hikmet; “*Memleketinizi sevin*” der, “*Ama sadece iyi ve güzel taraflarını sevip, kötü taraflarını sevmemek olmaz, yumurtadan çıkıp kabuğunu beğenmemek olmaz*” der. “*Memleketinizi sevin ama bütün pisliliğiyle birlikte sevin*” der.

İşte aşk bu; iyi-kötü, güzel-çirkin, doğru-yanlış, az-çok, hızlı-yavaş demeden, yargılamadan her şeyi sevmek, sadece sevmek için sevmek.

Aziz Nesin, “*Bir Başka Türü Sevmek*” adlı şiirinde ne güzel ifade etmiş bu duyguyu;

Ben halkımı iyi diye doğru diye
Ben halkımı bilge diye beni sevsin
Ya da övsün diye değil
Ben halkımı benim diye severim

Ben yurdumu güzel diye değil
Zengin diye cömert diye değil
Ben yurdumu yurdum diye
Benim diye severim

Kahrını çilesini acısını çok çektim
Yaşadıkça daha da çok çekerim
Çirkin olsun yoksul olsun ben yurdumu
Benim diye yurdum diye severim

Bitkel olsun kır olsun kıraç olsun
Bir ana çocuğunu çocuk da anasını
Nasıl severse candan hem de hiç çıkarsız
Ben yurdumu ben halkımı işte öyle severim

Tahir'e demişler yanıp tutkunu olduğun Zühre
Çopurdur bodurdur çok da çirkin bir kızdır
Aaah demiş Tahir döne döne yane yane
Zühre'mi göreydiniz bir de benim gözümle

Hayınları alçakları aptalları çoktur halkımın
Dar'a çeker cayır cayır yakar insanının hasını
Aptaldır önce asar sonra ağlar ayağının dibinde
Ben yurdumu ben halkımı benim diye severim

...

Aragon'un aşk için söylediği çok hoş bir söz var; “*Aşk, bize güç veren tek özgürlük yitimidir.*” İşte, kişiye sonuçta, sadece güç katan böylesine bir aşkla sevmeli insan; gözün görebildiği, kulağın duyabildiği, elin dokunabildiği her şeyi. Sebepsiz, sorgusuz, koşulsuz ve öncesiz. Dağı dağ, ormanı orman, denizi deniz, rüzgârı rüzgâr, insanı insan olduğu için, yaratılmışı yaratandan ötürü sevmeli insan. Sevmek için başka bir koşul aramamalı.

Ne kadar mütevazı olursa olsun yaşamın her türlüsüne saygı duymayı öğrendiğim günü, kişisel gelişim sürecimin bir atlama taşı olarak değerlendiriyorum. En küçük böcekten, en garip hayvana, en değişik bitkiye kadar her şeyin en az bizim kadar yaşama hakkı olduğunu düşünüyorum. Eğer bu dünyada kutsal olan bir şey varsa, bence “*hayat*”ın ta kendisi olmalı.

Hatta bu hayatı illa bizim anlayabildiğimiz bir yaşam formu olarak sınırlandırmaya bile gerek yok. Dağların da, denizlerin de, yıldızların da, uzayın da kendine göre bir yaşam döngüsü olduğunu düşünüyorum. Bizim gibi nefes almasalar da hareket etmeseler de, onların da kendilerine özgü çok farklı bir zaman ve mekân ölçeğinde, bizim algılama araçlarımızın ölçemeyeceği hızda-yavaşlıkta-titreşimde bir yaşam formları olduğuna inanıyorum. Bu yüzden de dünyadaki ve evrendeki her şeye saygı duyarak bakıyorum. Boyutu, rengi, kokusu, tadı, temas ettiğimde verdiği hissi ne olursa olsun. Sadece varlığı-yaratılmış olması benim ona saygı duymama yetiyor.

Kendimi, kendi bilincine varmaya çalışan bir insan olarak görüyorum. Kendimi, dolayısıyla insanı, dolayısıyla hayatı, dolayısıyla varoluşu anlamaya çalışıyorum.

Bütün çabam, bütün uğraşım, hatta yaptığım her şey, kendimi ve hayatı anlamak ve öğrenmek için. Bunun ne kadar zor olduğunu biliyorum ama bu beni yıldırıyor. Bundan 12 yıl önce 1995 yılında *Everest*'te ilk Türk adlı kitabımın önsözüne, “*Herkes bilmek ister, ancak pek azı bedelini ödemeye hazırdır*” diye yazmıştım. Tutkularımın karşılığını ödemeye her zaman hazır oldum.

Son 15 yıldır hep dövüşerek geçti ömrüm; dağlar kadar onurlu, denizler kadar mert, doğal afetler kadar güçlü rakiplerle, ba-

zen de canavarlarla, ejderhalarla, hainlerle, alçaklarla... Sağ kalmak için, kazanmak için sertleştim belki de gereğinden fazla... Unutmak için hayaller kuracak kadar açlıkla, midemi kasmaına rağmen karları yiyecek kadar susuzlukla, dişlerimi sıkmaktan çatlatacak kadar soğukla ve acıyla, gücümü tamamen tüketerek bilincimi yitirecek ve halusinasyonlar görecek kadar uzun süreli ağır efor ve stresle karşılaştım. Size garip gelebilir ama hepsi benim seçimimdi ve hiç pişmanlık duymadım. Aştığım her zorlukta, geçtiğim her engelde, elde ettiğim her başarıda yaşadığımı, var olduğumu, iz bıraktığımı hissettim.

Yaşadıklarım beni öyle bir noktaya getirdi ki, olayları insan odaklı değil de olgu odaklı görmeyi ve kişisellikten arınmış bir şekilde değerlendirmeyi öğrendim; tıpkı doğa gibi. En sert, en acımasız koşulları, en korkunç, en yıkıcı afetleri, duygularımı karıştırmamaya gayret ederek, mekanik bir problem olarak ele aldım ve imkânlarım dahilinde karşımdaki problemi çözmeye çalıştım. Büyük ölçüde de başarılı oldum, çünkü bireylerin değil kitlelerin menfaatlerini ön planda tuttum, çoğunluğa göre hareket ettim ve asla kişisel davranmadım.

Arama Kurtarma disiplininde basit bir kuralımız vardır; en kısa sürede, en fazla sayıda insana, en büyük faydayı sağlamak. Dünyanın en zor psikolojik savaşlarından biridir bu. Belki de yüzlerce kez kritik kararlar vermiş biri olduğum halde, hayatımın en zor karar anlarını bu durumlarda yaşadım. Kitlesel afetlerde veya bir doğa sporu kazasında kısıtlı kaynaklarla, kısıtlı zamanla, kısıtlı insan gücüyle, gücünüzün hiçbir zaman tam olarak yetemeyeceği karşınızdaki olağanüstü büyük problemi, duygularınızı karıştırmadan, öncelikler, fayda-maliyet, imkân ve kabiliyet ölçekleriyle değerlendirip, hızlı düşünerek, hatta çok hızlı düşünerek, bir makine duygusuzluğuyla ama aynı kesinlik ve doğrulukla uygulamanız gerekir, ya da evde oturup bu işleri televizyondan seyretmeniz...

Bireylerin geçmişi, eğitimi, yaşı, cinsiyeti, ailesi, topluma faydası-zararı, üretkenliği gibi kavramları düşünmeden, sadece günün sonunda en fazla sayıda insanı kurtarabilmek için, insanın canını acıtan fedakârlıkları yapabilmeyi öğrendim ve sonra bunları unutmayı, beynimin uzak bir köşesine, benim bile aç-

mayacağım kilitlerle hapsetmeyi...

En yıkıcı kitlesel afetlerde, en sert doğa koşullarında, insanın en büyük kâbusu olabilecek büyük ve güçlü rakiplerle dövüşmeyi ve her seferinde sağ kalmayı çok iyi öğrendim de, insanların ikiyüzlülüğü, kallesliğı ve hainliğıyle başa çıkmayı bir türlü öğrenemedim. 7.000-8.000 metrelik dağların insanın dudağını uçuklatan acımasız istatistiklerine, kitlesel afetlerin muazzam yıkım gücüne karşı bile kendimi savunabildim de, insan aklının basit menfaatler üzerine kurulu ikiyüzlülüğüne ve hainliğine karşı 40 koca yılda bir savunma kalkanı geliştiremedim.

Ve ötekilerinin aksine bu savaşı hep ben kaybettim...

“Bunlar, Engerekler ve çıyanlardır,
Bunlar, Aşımıza, ekmeğimize
Göz koyanlardır,
Tanı bunları,
Tanı da büyü...”

(Adiloş Bebenin Ninnisi)

Ahmed Arif

Belki de şükretmem gerek, bu yaşında bile bunları tanımayı hala öğrenememe rağmen aşkımdan hiçbir şey yitirmedim...

“Seni diğerlerinden farksız yapmaya bütün gücüyle gece gündüz çalışan bir dünyada, kendin olarak kalabilmek, dünyanın en zor savaşını vermek demektir. Bu savaş bir başladı mı, artık hiç bitmez!”

(E.E.Cummings)

İnsanoğlunun varoluşu itibariyle tekil de olsa özünde taşıdığı sevgi ve bilgelikle her şeye karşı bir sorumluluk taşıması gerektiğine inandım. Sorumluluk üstlenmekten, altına girmekten hiçbir zaman kaçmadım.

Her şeye rağmen, bu bedendeki can da hayatı sorumluluklarıyla birlikte seviyor, hem de uzun süredir farkında olarak...

“Hep yanıldı ve yenilgilere uğradı
ama atıldı yine de yeni serüvenlere
Vakti olmadı acıların hesabını tutmaya
durup beklemeye, geri dönmelere vakti olmadı

Yangınlarla geçti ömrü ve hep yalnızdı
-ki onlar daima birer yalnızdırlar”

(Soluk Soluğa)

Ahmet Telli

Bütün bu süreç içerisinde geçmişe dönüp de, her şeye rağmen beni ayakta tutan ve doğru yoldan ayrılmamı engelleyen gücün asıl kaynağının ne olduğunu bulmaya çalıştığım da; vardığım sonuç hep sizler oldunuz. Hiç tanışmasak da, hiç görüşsek de, sizlerin orada olduğunu bilmek, beni doğru yolda tutan en büyük dayanak noktam oldu. Bir de elbette; geçmişin cesur, bilge, fedakâr ruhlarının, bizim yaşadıklarımızdan çok daha büyük zorluklarla karşılaşmalarına rağmen, yollarından hiç ayrılmayan ve tükenişlerine bile başları dik giden o büyük adamların ve kadınların, o eşsiz ruhların varlıkları beni her zaman cesaretlendirdi.

Varlığımın bir anlam kazanabilmesi için sizlerin de orada varolmanız gerektiğini, aslında bizlerin karşılıklı olarak birbirimizi var ettiğimizi, daha da ötesinde aslında hepimizin aynı tanrısal özün parçaları olduğumuzu ve bunun da karşılıklı olarak bizlere sorumluluk yüklediğini ve eğer bu sorumluluğun gereklerini yerine getirebilirsek yaşamımızın çok daha anlamlı, mutlu ve tamamlanmış olacağı gerçeğini, pek çok farklı olayda deneyimleyerek öğrendim.

Sadece bir insan olarak, insanoğullarının ve insankızlarının içlerinde doğal olarak bulunan bu eşsiz potansiyele olan inancım la her zaman ve her koşulda dimdik ayakta kalabilmeyi başardım. Her seferinde de kendime; “Sen daha iyisini de yapabilirsin, daha fazlasını da kaldırabilirsin. Her ne olursa olsun, başına her ne gelirse gelsin; hayata karşı dik dur ki, hayat da sana saygı duysun” dedim. Süreçler benim için sonuçlardan daha de-

ğerli oldu. Süreçte doğru olmanın sonuçta kazanıp kaybetmek-ten daha önemli olduğunu çok genç, hatta çocuk yaşlarımda öğrendim. O günlere hâlâ şükran duyarım.

Bir gün aşkı buldum, aşka inandım ve her şeyi aşkla yapmaya, aşkla yaşamaya başladım.

Aşk, aşk, aşk, hayatımda sadece aşk var. Dağlara tırmanırken de, motosikletimle uzak coğrafyaları aşarken de, denizlerde yelkenlerimi doldururken de, bir canı daha ölümün elinden almaya çalışırken de, kitaplarımı yazarken de, sevdiğim insanlarla bir şeyler paylaşıırken de, hep aynı özün parçaları arasındaki aşkı yaşadığım.

Belki farkında değilsiniz ama, ben kendimi sizde buldum.

Bu yüzden, buraya benden sizlere bir aşk notu düşmek istedim.

Sonra da sizden bana gelenleri yine sizlerle paylaşmak...

Bu benden sizeydi;

ömrümün her anı için,
ömrümdeki her şey için.

hep siz oldunuz,
hep aşk oldu,
hepsi iyi ki oldu,

iyi ki oldunuz.

siz orada olduğunuz için ben oldum,
ben olduğumun farkına vardım,
farkına vardığımı yaşadım.

insan bedenine hapsolmuş aciz varlığımın
en büyük öğretisini sizlerden aldım.
hesapsız, sorgusuz, sualsiz,
sadece yapılması gerektiği için,
sadece doğru olan olduğu için,

bir şeylerin uğruna yaşamayı,
bir şeylerin uğruna dövüşmeyi,
ve bir şeylerin uğruna ölmeyi öğrendim,

ve bir şeylerin uğruna yaşamanın, dövüşmenin ve ölmenin
yüceliğini

özgürlüğümü size verdim,
gücümü sizden aldım,

hiç korkmadım, hiç pişmanlık duymadım,
hiç yolumu kaybetmedim,
çünkü hep siz vardınız,
iyi ki vardınız.

siz, ben, biz, hepimiz biriz,
aynı yerden geldik, aynı yere gideceğiz.

Her şey ve her yer, burası ve orası özde aynı ve aslında hep-
si bir...

kendi yoluna gitmeli,
kendi dağına tırmanmalı,
kendi denizine dalmalı,
kendi göğünde uçmalı,

kendi gözleriyle görmeli,

kendine gitmeli,
kendine tırmanmalı,
kendine dalmalı,
kendine uçmalı
kendini görmeli,

gittim, tırmandım, daldım, uçtum,

görölmek için çok büyük ama görmek için çok küçükmüş...

Üzerimde kul hakkı kalmasından korkarım,

hakkınızı helal edin,

benimki sizlere bin kere helal olsun.

ve Allah aşkımızı artırsın...

SİZLERDEN BANA...

• Ne yazacağım konusunda hiçbir planım yok açıkçası. Sadece birkaç saat önce yazınızı okudum ve zaten neredeyse her pazar okuyorum da. Evet gerçekte hepimiz sizi, 17 Ağustos öncesinde sadece çok iyi bir dağcı olarak tanıyor-duk. Ancak o büyük misyonunuzu gerçekleştirdiğiniz an, elbette ki yüreğimizdeki yeriniz de bambaşka oldu.

“Yaradılanı sevdik, Yaradan’dan ötürü” sözünün tecellisini yaptığınız çalışmalar olsa gerek. Ancak zaman içinde yazılarınızı da okuyunca, sizin; tasavvuf, uzakdoğu öğreti-leri, metafizik, spiritualizm ve felsefe konularında oldukça büyük bir birikime sahip olduğunuz izlenimini de edindim. Zaten “insan ve varlık” sevgisi bu kadar doruk noktalarda olan birinden de başka bir şey beklenemezdi. Hizmet et-mek, kainattaki en büyük olgunluk mertebesidir. Başkaları-nın acıları ile üzülen, mutluluğu ile sevinene ne mutlu...

... yaptığınız büyük insani ve ilahi hizmetlere bir yenisi-ni de insanları yazılarınız yoluyla bilinçlendirmekle yapı-yorsunuz. Ve bilirsiniz ki bu, bir diğeri kadar önemli ve an-lamlı bir çabadır. Allah yardımcınız olsun, aşkınızı artırsın.

Tek istemediğim gereğince takdir edilmediğinizi düşün-meniz ve üzülmeniz olacaktır. Yazık ki, büyük hizmetler

daima geç takdir edilirler. İnsanlığın yarası olmuş artık bu. Belki o bilindik isimler kadar omuzlarda taşıyorlar sizi ama, siz ve arkadaşlarınızın kıymetini anladıklarında da gözleri başka kimseleri görmez olacak. Her meyva olgunlaştığında düşer. Sevgi ve saygılarımla.

• *Bir Dağcının Güncesi*'ni hemen alıp okumuştum ve en az beş kişiye daha okutmuştum. Daha fazlasına da kitabı anlattım. Benim için pahalı olmasına rağmen diğer kitaplarınızı da aldım. Sonra henüz medyanın yıldızı olmadan yaptıklarınızı da ilgiyle ve gururla takip ediyordum. Dağcılar için yaptıklarınızı, bu amaçla kurulan AKUT'u, AKUT'u tanıtmaya ve destek bulma çabalarınızı, daima bir ekip olduğunuzu söylemenizi (bu çok önemli çünkü genelde ben yaptım ben yaparım zihniyeti olan bir toplumuzdur) Adana depreminde AKUT'un performansı ve insanların tepkisini de sevgi ve gururla izledim. Adım kadar emindim 17 Ağustos Depremi'nde ilk koşacaklardan olduğunuzu da biliyordum. Bu olayın Türkiye'nin hayatında bazı bakımlardan bilinç sıçraması yarattığını düşünüyorum, bunda önemli bir pay da sizin ve arkadaşlarınızın. Sadece yaptıklarınızla değil yapmadıklarınızla da (anlamsız tartışmalara girmemeniz gibi) olayın dışında acı içinde ve çaresiz hisseden insanlara aydınlık yarattınız. Dünya'da saygınlık ve gurur kaynağımız oldunuz. Zaten yaptıklarımız gelişmiş bir ülkede olağan şeylerdir demeyin. İlk kez sivil bir organizasyon olmanız, yaptıklarınız, olaylar sırasında ve sonraki tutum ve açıklamalarınız insanların içinde güven, umut, sevgi ve gurur yarattı. Bunların farkında olduğunuzu biliyorum ama ben de söylemek istedim. Çalışmalarınızın ve çabalarınızın milyonlarca yürek tarafından sevgi ve gururla desteklendiğini biliyorsunuz.

• Merhaba Sizi ilk önce, Marmara depreminde ekibinizle olan kurtarma çabalarınızdan, medyanın her zaman ki yazar dönerliği karşısındaki istikrarlı tutumunuzdan uzaktan bir izleyici olarak tanımıştım.

Ama *Asya Yolları, Himalayalar ve Ötes'i*ni okuduğumda gerçekten çok şaşırdım! Hani insan hayal kurar ve kendisi hayallerini gerçekleştiremeyecek kadar tembel ve disip-

linsizdir, hani teoride kendini “bilgili” sanır pratikte sıfırıdır da bir gün bir kitap açar kendiyle aynı genetik kökten gelen bir insanın aynı düşünceleri paylaştığını, sadece hayal kurmadığını, yaptığını, öz disiplinini, dürüstlüğünü, yalınlığını, onun gözünden güzelliği görür de şaşırır ya işte aynı şekilde şaşırdım. Kitabı okurken uzun bir uçak yolculuğu yapıyordum, içtiğim şarap tattığım peynir bile ağzıma daha lezzetli geldi. Ülkeme geldiğimde içim kıpır kıpır ve her şey güzeldi ve çok mutluydum... Taksi şöförüyle tatlı bir muhabbete girdim, yakın bir arkadaşımı aradım ve o anda çok mutlu olduğumu, onun da aynı duygulara sahip olması için hemen kitabınızı alıp okumasını istedim.

Daha sonra *Yeryüzü Güncesi* hariç diğer kitaplarınızı okudum.

Yazılarınızı okudum. Atatürk'ün emanetine sahip çıkacak farkındalıkta ve sorumlulukta olduğunuzu okudum. Teşekkürler. Eğer yazılarınızdaki kişi gerçek sizseniz (zamanın biz yetişkinlere öğrettiği şüphecilik ve güvensizlik için özür dilerim.) hayran kalmamak elde değil. Özellikle anne ve babanızın sizi nasıl yetiştirdiğini öğrenmek isterdim ki ben de kızlarımı yetiştirirken özgür, cesur ve erdemli olmalarını örseleyecek hatalar yapmayayım. Şu anda çocuk sahibi değilsiniz ama olduğunuzda, çocuğunuzun ilk aylarında gözlerinde gördüğünüz ışığın annesi dahil her türlü insanla iletişime girdiğinde yıllar geçtikçe matlaştığını göreceksiniz ve bu acı verecek. Bu sebeple sizin gibi pırıltısı olan insanların nasıl yetiştirdiğini merak etmemi garipsemeyin. Büyük kızım P. şu anda 7.5 yaşında, küçük kızım İ. de 3.5 yaşında, arkadaşlarını da biliyorum, harikalar. Sizin gibi bir insanın onlara model olmasını çok isterdim. Keşke aile dostu veya akraba olsaydık da kızlarımız sizden bir şeyler öğrenebilecek kadar yakın olsaydı. Ellerinize ve yüreğinize sağlık.

- Kumara yatıranlardan değilim ben evreni
Ben insanoğlunun o gamlı ulu sürüsündenim
bütün bütüne
Hiç görülmemiştir fırtınadan kaçtığım
Kollarımla bastırdım yangını her seferinde
Hendeği de bildim savaş arabalarını da

Güpegündüz sakınmadan söyledim
 en ters düşüncelerimi
 Ve geri çekilmedim suratıma tükürmeye
 geldiklerinde
 Alnı damgalı yaşadım
 Bölüştüm kara ekmeği ve herkesin gözyaşlarını
 Çıktıysam sadece kendi kuleme çıktım.

Louise Aragon (Çeviri: Sait Maden)

Merhaba! Bu dizeler bana sizi hatırlatıyor. İyi ki varsınız. Bu cümle istediğimden daha sönük gözüküyor nedense. Aragon'u sevdiğiniz için sizi daha da çok seviyorum eskisinden.

• Sanıyorum gazetede yazmaya başlayalı çok uzun zaman olmadı. Hatta, açıkça söyleyeyim, ilk yazını gördüğümde içimden; "Eyvah, medyamız yine bir -Kahraman- kattı bünyesine, umarım onu da kısa sürede eskitmezler ve demode etmezler" dedim (Yeri gelmişken, başta seni ve tüm AKUT ekibini, deprem felaketleri sırasında ülkemizde ve komşularımızda yaptığınız, ve sizleri bir anlamda -Kahraman- yapan tüm çalışmalarınız ve çabalarınız için yürekten kutlar, saygılarımı belirtmek isterim). Bir taraftan da gazetede yazmaya başlamana çok sevindim. Doğayla iç içe, doğaya saygıyla ve de onun karşısında haddimizi bilerek, ama yine onunla mücadele etmeyi bir yaşam biçimi, hatta felsefesi yapmayı çok isteyen biri olarak yaptıklarını biraz gıptayla ve hayranlıkla izlemeye çalışıyorum. Yaşadığın birçok tecrübeye, hatta en yakın arkadaşlarından birini (İskender İğdir) kaybetmen gibi çok acı olaylara rağmen, yılmadan, sevgini ve hırsını kaybetmeden çabalamaya devam etmen çok hoş, ayrıca doğayla mücadeleni, onunla iç içe olmanı, sadece fiziksel ve de mekanik bir düzeye indirmeden, felsefi bir düzlemde algılaman, Sokrates'den, Descartes'ten, Kant'tan yaptığın alıntılarla çok güzel anlaşılıyor. Ne güzel söylemişsin; "Doğruya giden yolların sonsuz olduğunu ve bu yolu arayan herkes kadar yol olduğunu" Yollarımızın bir gün bir yerlerde kesişmesi dileğiyle, sevgiyle...

• Merhaba; malum, belli bir konuda sivrilmiş ve yaptığı işte de ünlenmiş kişilerde, özellikle de o konularda yapılan diğer işlere ve icracılarına bir tepeden bakma eğilimi olması neredeyse doğaldır. Ama ülkemizde kıtlığı hiç çekilmeyen aşağılık kompleksi etkisiyle, kişiler bu eğilimlere karşı koymakta özellikle zorluk çekerler. Etrafımız, kendilerini hep bir numara hisseden “güzel sanatçı”lar ile doluyken, pazar günü ‘vertical limit’ yazınız, içimi aydınlattı. Tüm benliğinizle yaşadığınız ve neredeyse sizin en büyük parçanız haline gelmiş olduğunu düşündüğüm dağcılık konusunda bu kadar alçakgönüllü bir yaklaşım içinde olmanız, bende büyük bir saygı uyandırdı. Tüm yazılarınızı takip etmiyorum; beni sizle bu yazıda buluşturan, benim film izlemeye olan tutkum. Tarafsız ve sıradan bir izleyici gibi, izlenimlerinizi öyle güzel aktarmışsınız ki; nasırlaşmış hislerle kritik yapan nice ‘ünlü’ eleştirmenden daha iyi bir fikir veriyorsunuz film hakkında. Ama asıl söylemek istediğim, “dağcılık bu filmdeki gibi çocuk oyuncuğu değildir; biz ne zor şartlar altında tırmanıyoruz ya da böyle şey olmaz, kulliyen saçma” deseniz bile sizi alkışlayacak bir kitleye, bazı gerçeklerin altını çizmekle birlikte -keşke daha detaylı yazsaymışsınız- filmiden keyif aldığınızı ve en yakın fırsatta tekrar gitmeyi düşündüğünüzü, hiç K2 tırmanışı yapmamış bir kişinin sahip olabileceği alçakgönüllü bir üslupla içten yazmış olmanızdır. Umuyorum yazınızın bana hissettirdikleri gerçektir çünkü böyle insanların varolduğunu bilmek güç veriyor. Kendinize çok dikkat edin ve iyi bakın.

• Sizi iki konuda kutlamak istiyorum. Birincisi, almış olduğunuz yeni ödül, ikincisi ise “Dağların Mistik Çekiciliği” başlıklı yazınız. Şimdiye kadar yazmış olduğunuz bütün yazıları her zaman ilgiyle okudum. Ancak yazılarınızda hep bir eksiklik hissederdim. Genellikle ilginç yer, kişi ve olaylardan tarafsız bir şekilde bahsederdiniz. Sonra fark ettim, yazılarınıza duygularınızı katmıyordunuz. Bunu bilinçli yapıp yapmadığınızı bilmiyorum. Sizin o yazdıklarınızdan çok daha fazlasını ifade ediyor olmanız gerektiğine inanıyordum. Ve sonunda geçen haftaki yazınızı okudum. Olağanüstüydü. Bence özümseven deneyimlerin ve duyguların bir senteziydi. Tebrik ederim. Bundan sonra da, yaşananları kendi engin deneyimlerinizin duygu ve düşünceler-

ri ile birlikte yazmanız dileğiyle saygılar.

- Sanırım ilk mesajı göndereli daha bir saat kadar oluyor; ama bunu da iletmeliyim. Az önce annem kapıdan başını uzatıp bugün Mahruki'yi okudun mu çok güzel yazmış dedi. Bakın bu büyük bir iltifat; çünkü her şeyi beğenmez. Tekrar hoşçakalın.

- Sevgili Nasuh; basında; hakkında çıkan muhtelif yazılar vasıtasıyla kim olduğunu bilmeme rağmen, geçen sene okuduğum *Bir Dağcının Güncesi* adlı kitabında, seni biraz daha fazla anlama fırsatını buldum. Doğaya duyduğun sevgi ve saygı ayrıca kendini ve hayatı sorgulayan tarzın bana çok ilham verici geldi. Bilgiye olan açlığın ve kendini geliştirme çaban, giderek mekanikleşen ve dolayısıyla farkına varmadan hayatla bağlarını koparan insanlarımıza örnek olmalı. Diğer kitaplarını okuma fırsatını daha elde edemedim, ancak pazar günü Hürriyet gazetesinde yayınlanan makalelerinin çoğunu zevkle okudum, kimileri ufkumda yeni pencereler açtı. Yayımlanan, yazılarının içinden bir derleme yapıp kitap haline getirirsen sanırım benim gibi birçok okuyucunu da memnun etmiş olursun Sana nice keşifler.

- Sayın Mahruki, bugün köşe yazınızı okuyunca 20 gün önce Nepal'de sizinle ilgili yaşadığım bir anıyı paylaşmak istedim. Ben Marmara Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler'de öğretim üyesiyim. Bayram ve yılbaşı tatili nedeniyle Nepal ve Hindistan'ı kapsayan bir geziye çıkmıştım. Seyahatin Nepal kısmında, Bhaktapur şehrine gittik. Himalayaları yakından görmek istedik, ancak sis nedeniyle uçak turuna çıkamadık. Nagarkot'a giderek akşam güneşinin batışını izledik. İnsan o manzarayı gördükten sonra sizin hissettiklerinizi belki daha iyi anlayabilir. Şehirde dolaşırken, küçük bir dükkandan resimler aldık. Biz ısrarla dağlarla ilgili resimler istedik. Bana nereden geldiğimizi soran dükkan sahibi, Türk olduğumu öğrenince "Mahruki'yi tanıyor musun?" diye sordu. Hem çok şaşırdım (çünkü isminizi çok düzgün telaffuz etti, hâlâ ülkemizde bile yanlış telaffuz

edenler varken) hem de çok gurur duydum. Sizi bir an yakından tanıyor diye düşündüm. Sizinle karşılaşmadığını ancak Nepal’de sizden gazetelerin çok bahsettiğini söyledi.

Size kendi konumunuzla ilgili belki yardımcı olabilecek bir şeyler söylemek istiyorum. Bana bir gün Sayın Prof. Dr. Nur Vergin, çeşitli fakültelerin dekanlarını hatırlayıp hatırlamadığımı sormuştu, ben de bazılarını hatırlamadığımı söyledim. Ama kendi branşında önemli kişileri ve eserlerini hiç unutmazsın herhalde, sen de eserlerinle ünlü ol demişti. Hocayı hep saygıyla hatırlıyorum. Nepal’de TC başkanlarını veya cumhurbaşkanlarını kimse bilmiyordur; ama sizi isminizle tanıyorlar. Tüm dünyanın depremde gösterdiğiniz olağanüstü çabalarınızla tanıdıkları gibi. Umarım bu mail elinize geçer, size binlerce teşekkürler. Yaşamınız hep tırmandığınız zirveler gibi yükseklerde geçsin.

- Sevgili Nasuh Mahruki,

B. Dergisi adına sizinle yaptığım röportaj kısa bir zaman dilimi için de olsa çalışmalarınızı sizden doğrudan dinleyebilmek güzel bir deneyimdi. Dağcılıktaki başarılarınız ve bunun da ötesinde binlerce insanın umut kaynağı olmuş ve yüzlerce insana yeniden yaşama şansı vermiş bir sivil toplum örgütünün beyni olarak yaptıklarınız gerçekten de saygı uyandırıcı.

Yakın gelecekte de varlığınızın çevrenize ışık saçması ve sadece dünyadaki zirvelerin değil ruhunuzun ulaşılmaz tepelerini de kolaylıkla keşfetmeniz dileğiyle. Sevgiler,

- Merhaba Nasuh,

Az önce *Yeryüzünün Güncesi* isimli kitabını bitirdim. Kitabının birinci basımını 26 Nisan 2003’te almışım. Kitaplığımın raflarından onun beni çağırmasını uzun zamandır bekliyordum. Bu benim kitap okuma yöntemim. Kitaplığımın bir bölümü henüz okumadığım ama kitapçada beni çağırmış, elime, aklıma yapışmış ve beni bir şekilde bulmuş bir sürü kitapla doludur. Onların beni doğru zamanda, yani sayfalarında yazılı olan şeyleri görebileceğim, duyabileceğim ve anlayabileceğim zamanda, kendilerini bana gösterdiklerine inanırım. Bu yüzden senin kitabın da benim bu

doğru zamanımı buluncaya kadar elime gelmedi.

Benim etrafımda sana benzeyen bir insan yok. Bunu belki açıklamam gerekir: yaşamı, insanın kendisini ve şeylerin anlamlarını senin aradığın yöntemi kullanarak arayan yok. Daha risksiz, daha güvenli ve daha sıradan bir yaşam. Senin de anlattığın gibi attığımız her adım bir 'seçim'. Ve belki bazılarımız seçimlerini yaparken olması gerektiği kadar özgür olmaktan korkuyor. Ben kendimi öğrenmek, mutlu olmak, bilmek için okurum, çalışırım, gezerim, fotoğraf çekerim, tezhiple uğraşırım- bu da ilginç bir yolculuk, farklı boyutta bir sabır gerektirir- ama senin yazdıklarını kendime hiç uzak bulmuyorum. Arayışının nedenini anlıyorum. Arama yöntemini anlıyorum. Bunu insanlarla paylaşma isteğini anlıyorum. O kadar farklı olmamıza ve yolculuklarımızın bu kadar farklı boyutlarda olmasına rağmen bilgiyi arama isteğini anlıyorum. Bu benim için güzel bir teselli. Öğrendiklerimi sık sık şu cümleyi aklımdan geçirerek yaşamaya çalışırım: *"Yolu bilmek ve yolda yürümek farklı şeylerdir."* Ya da senin *Asya Yolları, Himalayalar ve Ötesinde* yazdığın gibi: *"Bilgi, bilmek sürecinde değil, olmak sürecinde gerçek değerine ulaşır."* Sanıyorum, benim 'olmak' sürecim, seninkine kıyasla biraz daha yavaş ve farklı. Ama içimden bir ses 'aradığımız şey' aynı olduğu için, bu dünya üzerinde sayısız yaşam, sayısız kitap, sayısız mutluluk ve hüznü olduğu için ve etrafımızdaki tüm güzellikler bu farklılıktan; onu anlamaktan; onu aramaktan kaynaklandığı için, aynı yolda olduğumuzu söylüyor. Yazdıklarıyla bunları bana anlattığın için sana teşekkür ederim.

Nasuh, kitapçada kitapların beni çağırdığı için mutluyum. Kendin için edindiğin bilgiler sen onları paylaşmaya devam ettikçe hepimizin. Cömertliğin için teşekkürler. Ne de olsa, onları torunlarına bırakmak için sadece bir günce de tutabilirdin. Ama onları artık benim torunlarım da okuyabilir.

- Sayın Mahruki, Bir suredir *Cumhuriyet Spor Ek'*ndeki yazılarınızı ilgi ve beğeni ile izliyorum. En son, dün 24 Mart 2004 günkü yazı(nız) son derece önemli ve gerekli bir konuyu/yaklaşımı ele alıyordu ve ancak sizin gibi dikkatli, özenli ve inatçı bir sporcu titizliği ile kaleme alınabilirdi.

Bunların da ötesinde, yazılarınızın her satırına sinen içten ülke ve ulus sevgisi, hele bugün yaşadığımız ortamda ne kadar da anlamlı ve değerli.

Sizin gibi gençliğe ve kamuyoyuna örnek olmuş ve olmakta olan bir değerli sporcu / insan tarafından bu yorumların geniş çevrelerle paylaşılması şüphesiz diğer benzer görüş sahiplerinin değerlendirmelerini pekiştirecek ve onları daha da anlamlandıracaktır.

Size içtenlikle teşekkür ediyorum ve ortak düşünce ve heyecanlarla kucaklıyorum.

Dr. C. / Atılım Üniversitesi / Öğretim Üyesi

• Merhaba Nasuh,

Belki çok önce yazmış olduğun "Açık Mektup" yazını yeni okudum. Sana ve her üreten kişiye yapılan saldırılardan duyduğun üzüntüyü tüm kalbimle paylaşıyorum. Tabi ki senin hissettiklerini hissedemem. Ama en azından bu yazıyı sana "Nasuh, sakın üzülme. Her şey ak ile kara gibi apaçık ortada. Güneş balçıkla sıvanmaz." demek için yazıyorum. Bir Türk genci olarak, yaptıklarını gururla ve ilhamla izliyorum.

Keşke tüm dünya, bir dağın zirvesindeki rüzgar ıslığı gibi huzurlu, hesapsız ve sevgi dolu olsaydı. Ama biliyorsun ki kara olmazsa ak da olamıyor. Sen bu huzurun farkındasın... Lütfen sevgini insanlara bulaştırmaya devam et... Ve sakın üzülme ;)

• Merhaba. Sizin hayatımda çok önemli bir yeriniz var. İlk kitabını imzalattığım yazar sizsiniz. Unutulmayacak bir gündü benim için. İnsanların gereksiz yere övülmesini sevmem ama hak eden insanların övülmesi hem o insanın ilerlerken başkalarının desteğini hissetmesi için çok önemli, hem de bir zamanlar benimde yaşadığım gibi genç bir insana örnek olabilir. Bu kadar yanlıştın ve çarpıklığın ortasında doğru birilerini görmek son derece umut verici. Bundan dört yıl önce imzalamanız için önünüze üç kitap koyduğumda; hangi kitabı bana, hangi kitabı annemle babama, hangi kitabı ise kardeşime imzalayacağınızı uzun uzun düşünmüştünüz arkamda bekleyen onca insana rağmen. O

zamandan belliydi sizin Yeryüzü Güncesi gibi başarılarla imza atacağınız. O gün genç bir insan olarak sizden hayatın ne kadar değerini bilerek yaşanması gerektiğini, değer vermeyi öğrendim. Sanırım birçok insanın mahkûm olduğu boşvermişlik duygusunu yenmenin size o zorlu dağlarda hayatta kalma gücünü verdiğini anladım. O gün annemin size söylediği gibi; Ne mutlu annenize...

- Atatürk'ün Bursa Söylevi ile ilgili yazı ararken sizin web sayfanızda gördüm ve bir bakayım dedim. İyi ki de bakmışım. Sizin hakkınızda bilmediğim birçok şey öğrendim. İşin açıkçası soy adınızdan dolayı ben de sizi azınlıklardan sanıyordum. Azınlık olsaydınız da durum değişmezdi. Sizinle gerçekten gurur duyuyorum. Belki sizden gencim ama bu sizden gurur duyamayacağım anlamına gelmez. Ayrıca gazetelerde yazılı haberler benim de aklımı bulandırmıştı. Medyaya güvenmemekte bir kez daha haklı olduğumu anladım sayenizde.

Yaptıklarınız, yapmak istedikleriniz, Atatürk ile ilgili görüşleriniz de beni çok etkiledi. Ben de kendi çapında Avrupa'da etkinlikler düzenleyerek, toplantılara katılarak, tiz bir ses bile olsa ses getirmeye çalışıyorum. Ben ve benim gibilerin ürettikleri bu tiz sesin ilerde birleşmesi ve siz ve sizin gibilerle daha da güçlenerek Türkiye'mizin geleceğine yön vermesi dileklerimle.

- Merhaba Nasuh Abi

Ben Y. Antalyadan. Uzun süredir AKUT'un sitesine girmeme rağmen senin sitene ancak bugün girme şansım oldu, seni daha önceden de tanıyordum. Hatta 'Bir Hayalin Peşinde' diye bir kitabını da okumuştum. Ama burada okuduğum özellikle AKUT'un Doğuhan'la ilgili mücadelesini okuyunca çok etkilendim ve sana mail atmaya karar verdim. Bu maillin asıl amacı Türkiye'ye böyle bir arama - kurtarma teşkilatını kazandırdığın için teşekkür etmek. Bu mailli atmayı adeta kendime borç bildim. Daha önce de yaptıklarınızı duymuştum. Alanya'daki AKUT'çu abilerim yaptıklarını anlatmışlardı. Ama yazınızda okuduğum kadar detaylı değildi. Zaten AKUT'çu yaptıklarından bahsetmeyi sevmez. İzmit'te özellikle depremde yaptıklarınızdan çok

etkilendim. Ben de zaten Akdeniz Üniversitesi'ni kazandığım'dan beri AKUT'çu olacağım diye söz vermiştim kendi kendime. Hatta Fetiye'deki kampınıza da katıldım Yılmaz Hoca sayesinde. Bu işi başaracağım. Bilmeni istediğim tek şey gözün arkada kalmasın. Türkiye'de senin yolunda birçok insan var.

Allaha emanet ol. Kendine dikkat et Nasuh Abi.

- Sevgili Nasuh,

Yazdığın bütün kitapları okuduktan sonra bugün web sayfanı ziyaret ettim. Başarılarını alt alta okuyunca bir kez daha saygı duydum ve sadece Türk olduğum için gurur duydum. Sana saygım sonsuz. Keşke ben de senin kadar kendimi dinleyip, yapmak istediklerimi yapabilseydim.

Açık Mektup'unu da okudum. Söylemek istediğim, o bahsettiğin haberlerden de, yazılan yazılardan da haberim bile yok. Ben ve benim gibi sana ve yaptıklarına saygı duyanlar sadece senin başarı öykülerini okuyoruz. Gerisinin doğru olamayacağını zaten biliyorum.

Yapabileceğin daha çok şey var. Ağır ağır acele et! Ve bizi gururlandırmaya devam et! Saygılarımla

- Merhaba. öncelikle düşüncelerinizi uygulamaya geçirmedeki kararlılığınız ve başarınız için sizi içtenlikle kutluyorum. medyanın çeşitli kanallarında size karşı yapılan haksız saldırılara karşı olan sabırlı ve seviyeli tavrınız da gerçekten takdire şayan. çünkü gördüğümde, okuduğumda ben sizin adınıza sinirleniyorum.

Kitaplarınızı okuyorum, AKUT'u ve sizi yakından takip etmeye çalışıyorum.

Kitaplarınız arasında okuduğum ilk kitap olduğundan mı nedir özellikle 'bir dağcının güncesi' benim için çok önemli. Okurken elimden bırakamadığım, bitecek diye üzüldüğüm, kimseye vermek istemediğim nadir kitaplardan...

o kitaptaki düşünceler, içtenlik... gerçekten çok güzel. neden dağcı olunur sorusunu da çok güzel cevaplandırıyor... başarılarınızın devamını diliyorum... tekrar yazabil-

mek ve hatta sizinle sohbet edebilmek dileğiyle....

melekler yanınızdan ayrılmasın.....

- Sevgili evladım,

57 yaşında emekli öğretmenim. Seni övmek için kelimeler yetmiyor. Şu anda *Yeryüzü Güncesi*'ni okuyorum. Gençlerimize ve tüm insanlara örneksin. Güzel Allah'ım hep yanında olsun, seni korusun, ışığın yayılsın, kirli ruhları aydınlatсын.

Allah'a emanet ol.

- Geçenlerde Anna Karenina'yı okudum. Roman kahramanı Levin, kitabın sonlarında kendisine hayatın anlamını soruyor. Hayatta her şeye sahip, üstelik iyi bir adam. Mutlu olması gerekirken, anlamsız bulduğu hayatı yüzünden intiharı bile düşünüyor.

Sonra köylünün biri Levin'e, ruhun iyiliği için yaşamaktan söz ediyor. Buna Tanrının emirleri diyor. Sadece kendini düşünerek yaşamak değil de başkaları için birşey yapmanın ruhun kurtuluşu olduğunu söylüyor.

Bundan sonra Levin için her şey değişiyor. İyiliğin nedenleri ya da sonuçları (ödülleri) olamayacağını, yoksa iyilik olmaktan çıkacağını, Tanrısallığın en sağlam delilinin, yani iyilik ve kötülüğün ne olduğunun insanlara bildirilmiş olduğunu anlıyor. Artık hayatın anlamını bulmuştur: "İnsan sevgisi ve iyilik".

"İnsan olarak doğru yerde durmak , doğru davranmak" demişsiniz ya, aklıma bunlar geldi.

- Sevgili Nasuh:

Önce *Bir Dağcının Güncesi* isimli ilk yazdığın, daha sonra da son yazdığın *Yeryüzü Güncesi* kitaplarını okudum. Bir nefeste okudum kitapları. Benden önce ben hâlâ Türkiye'de iken babam okudu ve bazı yerlerde göz yaşlarını tutamadığını ve çok beğendiğini ve seni çok samimi bulduğunu söyledi (kendisi bir bilim adamıdır, on iki tane kitabı var ve çok zor beğenir).

Ben ise ilk kitabını yıllar önce (galiba 1996 idi) bana

yakın arkadaşım E.'nin eşi Ö. hediye ettiğinde bir göz atmıştım ama çok dikkatimi çekmemiştir. Demek ki her şeyin bir zamanı var. Benim daha zamanım gelmemiştir. Şimdi ise her satırda, her cümlede kendimden birşeyler buldum. Tabi Peru'da 4.000 metrede yorgan döşek dağılmış olmam senin neler başardığını biraz daha anlamama yardımcı oldu sanırım! Ayrıca beş altı senedir hayatla ilgili çok üzerinde durduğum birçok konuyu benden daha önce düşünmeye başlamış olman da beni hiç şaşırtmadı. Bahsettiğin birçok konu, felsefelerinden örnekler verdiği birçok kişi ve düşünür. Kendimle ilgili bu kadar çok şey bulacağımı ummuyordum açıkçası. Benim için çok hoş bir sürpriz oldu. Yıllar önce her şeyi bırakıp alıp başımı tekbaşım, kimseyi tanımadan Kostarika'ya gelmiş olmam, bir süre sadece dev deniz kaplumbağalarının korunmalarında çalışmam (ne yaptığımı kimseye anlatamamam, ve zaten anlatmak da istememem!). Tek başıma burda kimsenin olmadığı sahillerde sörf yaparken yaşadıklarım ve hissettiklerim. Tavuklu otobüslerle defalarca Orta Amerika'da ülke ülke, kasaba kasaba gezerken yaşadıklarım ve hissettiklerim. Honduras'ta ilk defa dalışım. El Salvador'da uğradığım saldırı. Kolombiya'ya ilk gittiğimde hissettiklerim. Nicaragua'daki Sandinistler ve Kolombiya'daki paramilitarlarla ideolojik tartışma ve sohbetlerim. Bunların hepsi gözümün önüne geldi. Çok zaman kendimi yalnız hissedişim, ve bunu çok sevişim. Yazı yazmaya başlamam, bunun çok önemli olduğuna karar vermem. İlk kitabımın çıkışı. Hocalık. Ve daha birçok olaylar ve duygular. Hala çok az insanın beni anladığını düşünürken senin bir anda benim yanımda olduğunu hissettim. Elleri sağlık. Hem yaptıkların hem de yazdıkların için. Türkiye senin gibi bir insana sahip olduğu için ne kadar özünse azdır. Ben senin gibi bir dostu sahip olduğum için özünüyorum ve seviniyorum. Hala bu kadar çok şeyi nasıl başardığını anlamakta zorlanıyorum ve çok büyük saygı duyuyorum. Ve teşekkürler, kitabı hediye ederek okumamı sağladığın için.

- Değerli insan Sayın Nasuh Mahruki, az önce CNN Türk'teki programınızı izledim. Sonra sitenizi inceledim. Bazen sizin mağduriyetinizi yaşamış insanların samimiyeti içtenliği içimdeki isyan duygusunu bastırılmaz boyutlara

getiriyor. Sizin bu açıklamaları yapmanıza hiç ihtiyacınız yok, mecburiyetiniz de yok. Eğer basın size saldırıyorsa bilin ki gerçekten bir şeyler başardığınız içindir. Bu da iyiye işaret, her ne kadar sizi üzen sıkıcı yönleri olsa da. Yaptığınız iyilikler, karşılıksız fedakârlıklar sizin kitabınızda yazılı, kimse attığı çamurla, iftirayla bunları silemez, aksine sabrederseniz ve şimdiye kadar hep yaptığınız gibi insani kalitenize yakışır şekilde cevap verirsiniz bu iyilikler katlanır, karşı taraftakilerle aranızdaki uçurum iyice açılır, ve emin olun sağduyulu insanlar her şeyin farkındalar. Gözlerinizdeki insancılığın, ruhunuzdaki dinginliğin ve masumiyetinizin hep sizde kalması dileğiyle. Çalışmalarınızda sonsuz başarı ve kolaylıklar sizinle olsun. Derin sevgi ve saygılarımla.

- “Bilgeliğin doyumuna ulaşmış, bilincin zirvesine çıkmış böyle bir insan için, taş da çamur da, altın da aynı şeydir.

O dostu da, düşmana da, iyiye de, kötüye de aynı gözle bakar. Hepsini aynı değışmeyen iç erinciyle görür, etkilenebilir.”

Bhagavad Gita

Merhaba. Web sitenize göz atarken Bhagavad Gita destanının bu satırları düştü aklıma, anasayfasının üst köşesine *“her şey ve her yer burası ve orası özde aynı ve aslında hepsi bir”* diyen, erdem ve en üstün iynin peşine düşmüş, mizah ve felsefenin harmonisini yakalamış sizi daha iyi tanımak isterken.

- Merak ettim; tanrıyı ve erdemi aramanın sonu var mı?

Ya da çıktığınız yer, bütün bu sorulara yeterli cevabı verebilecek mi?

Bir kısmına belki. Bence zor olan yukarıdayken hissettiklerinin aşağıda karşılaştıkların karşısında ne kadar sıradan ve bayagı olduğu.

Bunu bana küçük bir deneyim hissettirip söyletiyor.

Bir küçük dağ tırmanışı, bir mola ve bir şeyleri hak etme, insan olduğunu hissetmek gibi. Doğa ve insan birbirine bu kadar aiten ne kadar uzak yaşıyoruz. Bu haksızlık değil mi?

Hem tanrı ve erdem yüreğimizde değil mi; merak ettim.

Çıktığınız, gezdiğiniz yerde olmak için her şeyini vermeye hazır ama hiçbir zaman göremeyecek olan benler için de tam zirvede soluk alın ve etrafa gözlerimizle bakın.

Buna ihtiyacımız var!

Sevgiyle ve inancınızla kalın...

• Merhaba; Ben sizin sitenize bakındım bugün ve tırmanışlarınızın ötesinde yada yazımınızın yanında aradığınız filozof kimliğiniz dikkatimi çekti. Aradığınızı hissettim içinizdeki şehir filozofunu, doğanın bütün tamlığı içinde... Ama belki de çoktan buldunuz onu...

Arayışların bizi aynı kıldığına inanıyorum ama bulduklarımız bizi özelleştiriyor. Sonra bu özel olmanın aslında sadece aynılığı kavramak olduğunu görüyorum.

Şimdi durdum düşündüm niye yazıyorum size diye. Aslında bilmiyorum. Belki farkında bile olmayacağınız bir yazı bu. Ve cevap vermeye zaman ayırmanızı gerektirmeyecek kadar sıradan.

Paylaşmak ihtiyacı benimki, bazen elime kalemimi kâğıdımı almama sebep olan. (Kâğıt kalemle yazıyorum halen severek, belkide bilgisayarın kolaylığını yadsımak için bazen) Malesef artık zor insanlarla felsefeyi, düşünceleri dü-rüstçe paylaşmak. Çoğu için sıkıcı yada anlamlandırılması zor.

Ben sizin *Yeryüzü Günces'i*ni okudum. "*Çok okuyan mı bilir çok gezen mi?*"yi birleştirebilmemi sağlıyor bu tarz kitaplar. Bu sebeble teşekkür ederim. Şahsım adına bu teşekkür. Çünkü hiç gidemeyeceğim yerlerde, hiç tırmanamayacağım dağlarda, hiç konuşamayacağım insanlarla, hiç meydana okuyamayacağım zorlukların tam ortasında düşünebilmemi, yorumlayabilmemi, anlayabilmemi sağladınız biraz bu kitapla...

Evet Nasuh Bey, gördüklerinize, yaşadıklarınıza, yürüdüğünüz yollara ve tırmandığınız dağlara rağmen hepimiz aynıyız ama bence düşüncelerimizin yönüne göre özel oluşumuz şekilleniyor...

Tanımadığınız birinden bu kadar karalama yeter galiba.

Sıkıntı yaratmayayım fazla. Yaptığınız bütün eylemlerde, yaşadığınız bütün maceralarda ve tüm düşünce süreçlerinizde başarılar.

- Öncelikle belirtmeliyim ki Web sitende belirttiğin ‘gerekli açıklama’ya neden olan olay beni çok üzdü. Başkalarının senin başarını çekememesi çok doğal. Fakat beni asıl üzen ‘bizden birilerinin de bu oyuna katılması. Sanırım biz Türkler ‘bizden olanı’ desteklemeyi hiç bilmiyoruz. Sonra da ‘elin adamı yapıyor,Türkler uyuyor’ diyoruz. Umarım böyle durumlar şevkini kırmaz. Sen gerçekten Paulo Coelho’nun deyiimiyle ‘ışığın savaşçısı.’ Bu yüzden sf.91’deki şu sözlerin sana uyacağını düşünüyorum:

“Haksızlıklar olabilir. Böyle zamanlarda savaşçı sessiz kalır. Konuşarak tüketmez enerjisini, çünkü sözcükler bir işe yaramaz. Birisi’nin kendisini gözlediğini bilerek gücünü direnmek ve sabretmek üzere harcaması daha iyidir. Bu Birisi, onun gereksiz yere acı çektiğini görür ve bunu kabul etmez. Bu Birisi ona en çok ihtiyacı olan şeyi verir: ZAMAN. Er ya da geç her şey yeniden onun lehine dönecektir” Çok sevgiler...

- Merhaba efendim. Siz benim hayran olduğum bir insansınız.

Sizi kendime örnek almaya bile cesaret edemiyorum.

Bu toplumun normlarına ters düşecek şekilde hareket ettiniz. Ve kendinizi kabul ettirdiniz. Bilinki sizi herhangi bir şekilde eleştirenler veya eleştirecek olanlar, aslında yapamadıklarını, yaptığınız içindir.

- Sevgili Nasuh Bey, Basından takip ettik sizi bugüne dek hep. Herzaman başarılarınızı, kahramanlıklarınızı okuduk, gururlandık, sevindik. Zaman zaman ise çok üzüldük, sizi yaralamaya çalışan, basını alet eden ve alet olan basın mensuplarının ihanetine.

Malesef yaşadığımız dünyada her sokakta,her mahallede yada her an yanımızda kahramanlar, yada göğsümüzü kabartan başarılarla sahip olan insanlarımız yok. Var

olan kahramanımıza da bu şekilde çirkince saldırılar, bil-
melilerki sizden daha çok bizleri yaralayıp bizleri üzüyor.
Ve bizleri en çok da sizi üzmeye, kırmaya hiçkimsenin hak-
kı yok. Yaşattığınız ve başarılarınızla beslediğiniz ruhunu-
zun yüceliğini inanın hepimiz çok iyi biliyoruz.

• NE MUTLU Kİ BİZE HİÇ BİR ULUSUN SAHİP OLAMA-
DIĞI VE ÜLKESİNİ VE ÜLKESİNİN İNSANLARINI BU KA-
DAR SEVEN BİR NASUH MAHRUKİ’MİZ VAR!..

Her şey gönlünüzce olsun.....

• Sevgili Nasuh Mahruki, Bu sabah saat 05:30 civarında,
bir ay evvel dünyaya gelmiş bebeğimizi göğsüme yatırmış
uyutmaya çalışırken, Tübitak Bilim ve Teknik dergisinde se-
ninle yapılan roportajı okuyordum. İş yerime gelir gelmez
dergide karşılaştığım internet adresini ziyaret ettim. Ger-
çekten sana yakışır bir site olmuş fakat bu yazıyı yazmam-
daki neden internet site ile ilgili övgüler yağdırmak değil.

Sitede ilk ziyaret ettiğim “açık mektup” bölümünü okur-
ken neler hissettiğimi tarif edemem. Yer yer tüylerim diken
diken oldu. Bazı satırları okurken kendimi tutamayıp söy-
lendim, isyan ettim toplumun bir kesimindeki bu rezil, islah
olmaz zihniyete. Şu an için yapabileceğim şey, sana her şe-
kilde senin yanında olduğumuzu bildirmek. Bu toplumda
benim gibi birçok “insan” var ve maalesef size saldıranlar
gibi birçok da zavallı... Belki bilmek istersin, kim bu benim
yanımdakiler diye merak edersin. Zira diğerlerini, sana ve
senin gibi tüm başarılı olanları karalamaya çalışanları zaten
tanıyorsun.

Sevgili Dost, seninle Ege Üniversitesi’ndeki panele geldi-
ğinde tanışma fırsatım olmuştu fakat ben seni, yazdığın her
şeyi takip eden biri olarak zaten tanıyordum.

Sana daha önce de yazdım ve yazdıklarımı son kitabı-
nın okuyucu mektupları bölümünde görmekten büyük mut-
luluk duydum. Ben Ege Üniversitesi Su Ürünleri Fakültesi-
nde çalışan, doktora’sını vermiş bir akademisyenim. Buraya
gelirken yurt içinde ve yurt dışında farklı işlerde çalışmış,
çeşitli vesilelerle üç kıtada gezmiş, insanları, kültürlerini
anlamaya çalışmış, sağduyusunu ve insan olmanın gerekli-

liklerini her zaman yerine getirmeye çalışmış, Türk olduğunı söylerken de gurur duymuş biri. Doktor abim, bir başka üniversitede dahiliye uzmanlığı yapan doktor eşim, emekli öğretmen babam, işçi emeklisi annem ve mahalleden ser-seri takılan arkadaşlarım hepimiz seni destekliyoruz ve senin yanındayız.

Bu toplumu senin gibiler bir yerlere taşıırken, her şeye saldıran insanlık dışı yaratıklar hep saldıracak fakat yalnız değilsin. Yalnız değiliz! Sağlıcakla kal,

- “Hindu Upanişad’larında şöyle bir cümle geçer; İnsan eylemleriyle kendisini yaratır, insanın arzuları ne ise kaderi de odur.” s.220 “Dağcılar merak, hayal gücü ve fantazi duyguları gelişmiş insanlardır. Zor koşullardaki cesaretleri, BASKI VE YOĞUN STRES ALTINDAKİ ZERAFETLERİ, ruhsal cömertlikleri ve gittikçe sertleşen koşullara rağmen gösterdikleri sabır onları sıradan insanlardan farklı kılar. Onlar da korkar ama kontrol etmeyi bilirler, onlar da ister ama sabretmeyi bilirler ve ağır ağır acele ederler.” s.122 *Yeryüzü Güncesi*, Nasuh Mahruki Teşekkür ederim. Sözlerinizin ispatını davranışlarınızda gördüm. En içten sevgi ve selamlarımla,

- Sn. Mahruki, Cumhuriyet dışındaki gazeteleri azlıkla okuduğum için hakkınızda yazılmış saçmalıklardan bugüne kadar haberim olmamıştı, tamamen rastlantısal olarak web sayfanızdan ulaştığım “Açık Mektup”unuzu okuyunca çok şaşırdım, demek ki “insan avcıları” bunlar oluyormuş dedim kendi kendime... ve bu “cinslere” kendinizi anlatmak için ayrı bir enerji harcamanız, bunlarla mücadele için hep gözünüzü açık tutmanız gerekiyormuş... ne acı! Sadece sevgili doğaya karşı çaresiz kalınan zamanlarda değil bir de sosyal ve kültürel anlamda ülkemizde oluşmuş enkaz altındaki insanlarımızı da kurtarmak da gerekiyor ama ne yazık ki bu çok kolay değil, hele ki bu insanlar; şu an ülkemizin entelektüel birikimini temsil ettiğini sanan ya da bu şekilde tanınan kişilerden oluşunca, iş iki kat daha zorlaşıyor... Bunun için de ülkemizin sizin ve benzerlerinizin nesline ihtiyacı var ve bu neslin birleşmiş enerjisine. Yazınızda da ifade ettiğiniz gibi kendinizi gözünüzü kırpmadan feda

edeceğiniz bu vatan için bugüne kadar yaptığınız her şey ve bundan sonra yapacaklarınıza şimdiden teşekkürler, Yolunuz açık olsun, sevgiler,

• KENDİ HAYALLERİ İÇİN YAŞAYAN İNSANLARI ÇOK SEVİYORUM. BİZE CESARET VERİYORSUNUZ. İYİ Kİ VARSINIZ.

• Sevgili Nasuh Mahruki, Web sitenizdeki “açık mektup” adlı yazıyı okudum. Hakkınızda malum medyamız tarafından yapılanları üzüntüyle karşılıyorum. Ama bu mesajı göndermemdeki amaç size bu üzüntüyü bildirmek değil, yazının sonunda belirttiğiniz bundan sonraki yolunuzu belirleyecek çizgi konusunda tebrik etmek.

Yolunuz açık olsun...

• Sayın Mahruki, Açık Mektubunuzu az önce okumakla beraber sizin adınıza, kendi adıma, ülkem adına çok derin acılara boğuldum. bu ülke ki, uğrunda analar çocuklarının ölümü pahasına ellerindeki tek örtüyü mermilerin üstüne örttüler. ellerindeki tek hayvanı orduya bağışladılar. 210 kiloluk mermiyi sırtladılar. Biz bunların torunlarıyız ama bu medya kimin torunu bilmiyorum. Büyük ihtimalle ülkemizi işgale gelenlerin torunları, sıkmayınız canınızı. bu halk er geç uyanacaktır. Er geç medyaya da hakettiği cevabı verecektir. Ülkemizi satılığa çıkarmış bu basın eninde sonunda cezasını bulacaktır. ben bir asker eşiyim. Bizim de bir DAK birliğimiz, başında da çok sevdiğimiz bir abimiz var. ne çektiklerini, ne çektiğimizi bu ülke için nelere katlandığımızı kimse bilmiyor. Sizin ne çektiğinizi de bilmeyeceklerdir. Çünkü siz biz bu ülkeyi seviyoruz ama onlar Atatürk’ün de dediği gibi, gaflet dalalet ve hıyanet içindeler. Maaşlarını aldıkları AB ve ABD’ye yaranmak için ülkesini seven sizi, bizi herkesi karalarlar. hoşcakalın. Üzmeyin kendinizi.

• AŞK, HEP AŞK, SADECE AŞK

“BENDEN SİZLERE” başlıklı yazınızı sevinçle okudum.

En fazla sayıda insanı kurtarabilmek için mücadele et-

meniz zaten “kazan”dığınızın en yeterli ispatıdır. Sanırım insanların ikiyüzlülüğü, kalleşliği ve hainliğiyle başa çıkmaya uğraşırken yaşadığınız duygusal yorgunluğu “kaybetmek” olarak değerlendiriyorsunuz. İkiyüzlü, kalleş, hain, kahpe, sapık bile olsalar sizin türdeşinizdir ve haliyle muhtemelen istemeden empati kurduğunuz için yaşadığınız içsel çatışmalardan duygusal yorgunluk duyuyorsunuz. Hakkaten böylesi durumlarda yetersiz empati, avantaja dönüşebiliyor. Lütfen ikiyüzlü, kalleş, hain, kahpe, sapık insanlarla mücadele ederken onlara fokus yapmamaya çalışın. Dünyada yedi milyar insanız. Yedi milyar içinde koşullar her ne olursa olsun “aklı başında” olan milyarlarca insan var. İkiyüzlü, kalleş, hain, kahpe, sapık insanlarla mücadele ederken, canınızın derdine düştüğünüz durumlarda, hayatınız tehlikeye girdiğinde, tüm gücünüzle “aklı başında” olan insanlara fokus yapın. Sanırım böylece yaşadığınız böylesi berbat deneyimleri “kilitleme” ihtiyacı duymayacaksınız. Tüm bunlar bildiğiniz, yaşadığınız şeyler, ben sadece tekrar size hatırlatmak istedim. Umarım benim de size böylelikle ufak bir katkı olmuştur.

Hepimizin, kahramanlara değil, koşullar her ne olursa olsun “aklı başında” olan insanlara ihtiyacı var.

Allah aşkımızı artırsın. Allah’a emanetsiniz.

• “Yaradan rabbim Nasuh’u koru, göğsünü açıp genişlet, işini ona kolaylaştır, bütün güzel işlerinde gayret kuvvet ver, senin her şeye gücün yeter! AMİN!!”

• Değerli kardeşim Nasuh MAHRUKİ Size kardeşim diye yazıyorum çünkü görüşleriniz o kadar berrak ki altına imza atmamak mümkün değil. İnsanın düşünöpte haykırısı geldiğı şeyleri birilerinden bu kadar güzel ifadelerle duyması ne kadar güzel bir şey. Hele şu aşağıda eklediğim pasaj o kadar önemli ki. Bilmem farkındamısınız ben elli yaşına geldim bu ülkenin ekmeğini yiyip suyunu içen vergileri ile tahsil yapıp ülkenin aydınları sınıfında arz-ı endam edenlerden bu ifadeleri şimdiye kadar duymadım. Size binlerce teşekkür ederim. Bu arada ülkemizde bazı şeylerin üstü hiç açılmıyor ve tartışılmıyor. O da; Neden bizim kendini ispat-

lamış ayakları üzerinde duran bir malımız, markamız, patentimiz yok. İkincisi yüzyıllardır Türk milletinin lehine olağan yada olağanüstü birşey gelişmez. T.C. Devletinin milletler arenasında herhangi bir konuda haklı olduğu, hakkının teslim edildiği vakimidir. Neden hep itilir kakılırız?

Bence yoksulluğun sebeplerinin yolsuzlukmuş gibi gösterilmesi hedef şaşırtmaktan başka birşey değil. Asıl sebebi yokluktur. Neden yokluk çekeriz, neden 60 milyar dolarlık satar 94 milyar dolarlık alırız, neden Afganistan gibi üretir, İsviçre gibi tüketiriz. Bu ülkede bunlar neden konuşulmaz.

Selam ve saygılar.

Emekli Öğretmen TOKAT

“21. yüzyıl, tarihin bugüne dek kaydettiği diğer bütün zamanlardan daha karmaşık ve zor yönetilebilir bir süreç olarak yaşanacaktır. Bu yüzyılda rüzgarda savrulan yapraklar gibi oradan oraya uçuşmamak için, daha açık bir ifadeyle güvenliğimizi ve becamızı yitirmemek için bir tek şansımız var. Türk Milleti’nin kendi içinden çıkaracağı, Atalarının özdeğerleriyle iş yapan, vatanına - milletine hizmet etme aşkıyla kendi varlığını hiçe sayan, koşulsuz - karşılıksız fedakâr, vatani ve milletin bölünmez bütünlüğü dışında hiçbir yere taraf olmayan, bütüncül bakış açısı, sosyal sorumluluk duygusu ile ve birleştirici, yapıcı tavırları ile iş yapma kararlılığında olan gençlerimizin artık önünü açmak zorundayız. Sadece bu kadarı bile bütün problemleri sistemin doğal akışı içerisinde çözmeye yetecektir.”

- Evrensellik çerçevesinde yurttaşlık bilinci.

Söylemleriniz ile uygulamalarınızın çelişmediğini kendi çapımda gözlemleyebildiğime inandığım için size bu e-postayı göndermek istedim. Son olarak, Ulusal Kanal’ın 08 Tem. 2005 tarihinde ki canlı yayınlanan programında izlediğim yaşam bilinci düzeyinize, bilgimin yettiğince tanıklık ettim. Küresel kaynaklara, Anadolu’da yaşam kavramına, medyaya, vatanını en çok sevmek kavramına, takım çalışmasına (doğru insana yatırım, inisiyatif kullanımı, bütünleşik enerji) ve güncel olan Lozan 2005 hareketinin amacı ne olmalıdır? konularına yönelik bakış açılarınız ile diğer tüm

ama tüm konulardaki detay açıklamalarınıza program süresince birden fazla kez duyduğum coşku şu oldu. “Nasuh Mahruki, düşüncelerimi okuyor”! Gene belirttiğiniz gibi son nefesimize kadar bir şeyler öğrenmeye devam edeceğiz.

Son tümce olarak, Mustafa Kemal Atatürk’ün Türk halkı için ve üzerinde yaşadığımız topraklar için yaptıklarına ve daha da yapmak istediklerine inanan bir yurttaş olarak, onların çerçevesinde sizi izlemeye devam edeceğimi belirtir, yurttaş özgüvenine katkılarınızdan pay almış biri olarak size teşekkürlerimi sunarım. Mutluluklar dileğim ile...

- Merhaba. Bilmiyorum hatırlıyacakmısınız. Size eşimle 1999 depreminde tanışma hikâyem ve doğacak bebeğimize sizin adınızı koymakla ilgili yazmıştım. Zaman zaman da sizle beğendiğim mailleri paylaşıyorum. Bebeğimiz 8.5 aylık oldu. Fakat Nasuh ismini nedenini anlayamadığımız bir sebeple kimseye ısındıramadık. büyüklerimiz telaffuzu zor olur bahanesiyle koydurmadılar. ama biz en azından sizinle olan manevi bağımıza hürmeten en azından bebişimize Ali isminizi koyabildik. öncelikle bunu bildirmek istedim. Ve bugün “Sabah Çocuk” eki için yapmış olduğunuz röportajı okudum. AKUT’un çocuklar için projeleri olduğunu öğrenince çok sevindim... Umarım bu projeler dağcılık sporuna başlangıç için minikleri yetiştirme konusunda da olur. Çünkü biz de oğlumuzu bu spora yönlendirmeyi ve AKUT gibi değerli bir grubun içinde yer almasını çok isteriz. Bu çalışmalar için, belki daha çok erken ama. Bizim Ali’miz için bizi bilgilendirmeyi, gelişmelerden haberdar etmeyi unutmayın ricasındayız. Çok sevgi ve takdirlerimizle...

- Merhaba, sunu belirtmek isterim ki söze nasıl başlayacağımı bilemiyorum. bu maili ne zaman okursunuz yada cevap verecek vaktiniz olur mu onu da kafamda tam olarak kestiremiyorum açıkçası. insanların zor zamanlarında az da olsa katkım olursa kendimi çok mutlu kılacağım ve bu yüzden bursadaki biriminizle kontak kurmayı düşünüyorum. fakat bu maili yazmamın amacı farklı. akut ve dolaylı ola-

rak sizin hakkınızda yayınlanan tüm haberleri elimden geldigince senelerdir takip etmeye çalışıyorum ve sunu söylemek isterim ki olumlu yada olumsuz haberler için aklımdan hiçbir yorum geçmiyor. çünkü sizleri gerçek hayatta birebir tanımıyorum. fakat size ve ekibinizdeki herkese çok saygı duyuyorum. yaptıklarınızla saygıyı gerçekten hak ettiğinize inanıyorum.

İnternet sitenizde sizi bencillikle suçladıklarını yazmışsınız. bencil de olabilirsiniz. unutmamak gerekir ki o da insanlara özgü bir davranış. fakat bir afet anında yardım ettiğiniz insanların gözünde kötü huylarınızın aksine iyi huylarınızın görüleceğini de aklımızda tutmalıyız. bu ekibinizdeki herkes için geçerlidir.

bu maili yollama amacım insanların birseyler yaparken takdir edildiklerini, saygı duyulduklarını bilmelerinin gerekliliğine olan inancımdır.

Türküm ve bundan dolayı gurur duyuyorum. fakat umarım ilerde hem Türklere hem tüm insanlığa, corbada tuz misali yardım edebilirim. son olarak sunu söylemek istiyorum: umarım seneler sonra ben de bir şekilde kendimi insanlık adına azda olsa bir şeyler yapmış gibi hissederim.

Basarılarınızın devamının insanlığa yararlı olacağını düşündüğüm için: başarılarınızın devamı dilediği ile...

- Sayın Nasuh Mahruki, Ben 25 yaşında bir Türk genciyim. Sizi henüz '95 yılında "Everest'e çıkan ilk Türk" olduğunuz günden beri izliyorum, hayranınızım diyemeyeceğim çünkü bu tür sıfat ve kalıpların hem beni, hem sizi değerlendirmekte zafiyete yol açacağını düşünüyorum. Ama şunu söyleyebilirim; Siz, hayat tarzınız itibarı ile gerçekten örnek alınacak bir insansınız. Sizi, yazılı ve görsel basın dışında hiç görmedim, gerçek hayatta size rastlamadım. (bu arada ben de İstanbul'da ikamet ediyorum) Ama nedendir bilmiyorum, sizi gördüğümde sanki kendi ailemden bir insanı, ağabeyimi görmüşüm gibi düşünüyorum.

İnsanların sizi çekememezliğinden ötürü attıkları iftira ve benzer karalama kampanyalarını ibret ve dehşetle izle-

dim. Buna rağmen, gösterdiğiniz sabır ve sebat gerçekten sizin ne denli vatanperver bir insan olduğunuzu gösteriyor. Buna ek olarak belirtmek isterim ki, milli manevi değerleri Atatürk Milliyetçisi laik bir insan olarak sonuna kadar savunmanızın ne yazık ki toplumumuz tarafından fazla anlaşılmadığı kanaatindeyim.

Her şeye rağmen, sizin gibi insanların olduğunu bilmek bana ülkem adına mutluluk veriyor, emin olun bir gün sizinle tanışacağım. Umarım o gün yakın olur. Saygılarımla,

- Sevgili Nasuh, Açık mektubunu okudum. Başarılı insanlar hayatında mutlaka böyle şeylerle karşılaşır. 70 milyonu aşkın ülkede popüler İFTİRA haberlerini izleyip inanacak geri zekalı haliyle de çok tabi.. Buradaki asıl suçlu bundan rant sağlayan medyadır.. Gün gelir o medyanın yazarları bir göçük altında AKUT'un "kimse yok muu?" seslerini duyduklarında, kendilerine uzanan elleri gördüklerinde hangi vicdanlarının muhasebesini yaparlar bilemem artık.. Sen yoluna dik duruşunla devam et. Türk Milleti seni yaptıklarınla biliyor zaten. Saygılar

- Merhaba, ben memleketini çok seven bir kadınıyım. Seninle yaptığımız birkaç görüşme sırasında senin de bu duygunu anlamak çok zor olmadı. Üstelik senin birikiminde ve konumundaki bir adamın gerçekten faydalı olabileceği bir konuma doğru koştuğunu düşündüğümü de seninle paylaştığımı hatırlıyorum. Hala aynı şeyi düşünüyorum. O yüzden Federasyon başkanlığına aday olduğunu öğrendiğimde "yahu bu adam delirdi mi, niye uğraşılıyor ki bu adamlarla" diye düşündüm ve hatta bunu U.'yla da paylaştım. "Adamın parası var, şöhreti var, entelektüel ve toplumsal birikimi var, kişisel tatminse bir insan ömrüne sığması gerekenden fazla şey başarmış bir adam artık tatmin peşinde de koşmuyordur. Nedir bu adamın derdi? diye sordum. Çünkü Federasyon başkanlığı için harcayacağı enerji ve zamandan daha çok sadece konuşan ve en doğrusunu kendisinin bildiğini sanan ve hiçbir konuda aynı şeyi düşünmemeyi başarırken sana cephe alma konusunda muazzam bir konsensus sağla-

yabilen bir yığın adamla uğraşmakla neden vakit kaybettiğini anlayamıyordum. Hala da anlamıyorum.

Hayır, hadi topluma hizmetten bunaldın yine de yapacak başka işler var. Atla tekneye gez dolaş, kitap yaz ya da ne bileyim eli yüzü düzgün adamsın, kadınlar sana bayılır, git mankenler alanında yeni zirveler falan yap. Onu daha çok anlarım. Kesinlikle iyi niyetinden şüphem yok ama memleketin giderek daha da çıkmaza gittiği bu zamanlarda senin gibi birinin yapacak daha önemli şeyleri olduğunu düşünüyorum. Ukalalık ettiğimi düşünüyor olabilirsin, belki de öyledir. Ama bunları sana söylemeseydim içim rahat etmeyecekti. Bütün motivasyonumuzla gözümüzü 4 Kasım'daki genel seçimlere ve ondan önce yaşanacak bazı siyasi krizlerden sonraki felaketlere cevirdik. ve senin gibi adamlar kolay bulunmuyor. yani sonuç olarak diyorum ki hâlâ ve hâlâ küçük hesaplarla abuk sabuk işler yapan bir kısım dağcılık camiası (içlerinde çok değer verdiğim insanlar var elbette onları tenzih ederim) bırak kendini kurtarsın. Sanırım senin bu memleket için yapabileceğin çok daha önemli işler var.

- Sevgili Nasuh abi, Ben Çankaya da Ahmet Andiçen ilköğretim okulu 3. sınıfta okuyorum. Bu mesajı sana bir ödevimle ilgili olarak gönderiyorum. Ödevimiz bir performans ödevi. Öğretmenimiz bize insanlığa faydalı olan bir tıp ya da astromomi ya da spor adamının hayatını araştırın dedi. Projemizde sloganımız o da çocuktaki olacak. Ben seni seçtim. Sitene teyzemle baktım ve onun adresinden sana yazmak istedim.

Çok heyecanlı şeyler yapmışsın ve depremde de çok güzel şeyler. Ben şunu merak ediyorum çocukken aklına gelmişmiydi bu yaptıkların, bir de yükselerek çıkmayı o zaman da severmiydin. Bir de senden arkadaşlarıma okumam ve sınıf panomuza asmam için bize birkaç öneride bulunurmusun. Senin gibi başarılı ve insanlığa faydalı olmak için ne yapmamız gerektiğiyle ilgili. Şimdiden çok teşekkür ederim. Ödevimi 12 Ocakta teslim edicem ama sen bu mesajı geç okursan da yinede mesaj yollayabilirsin. Görüşmek üzere.

• Sevgili Nasuh abi, Gecen gün AKUT'ta yazdığın organ bağışi konusundaki yazını okudum. Gerçekten yazdığın yazıyla gurur duydum. Ben de bir diyaliz hastası ve yıllardır bu konuda uğraşan birisi olarak sitemiz ve tüm diyaliz hastaları adına tebrik etmek isterim. Ben de bu konuda kendim de organ beklesem de, esas amacım acil ihtiyacı olan insanlardır ve bu konuda çalışmalarım devam edecek. Sizler gibi iyi insanların bize destek vermesi gerçekten çok güzel. Yazını da sitemde yayınladım abi çok teşekkür ederim. Bir Türk evladı olarak seninle gurur duyuyoruz. Yaptığın bütün çalışmalar adına sevgilerimle :) İyi çalışmalar, Allah yardımcın olsun senin ve ekibinin...

• Hem köklü bir ailenin oğlu olacaksın, hem varlıklı olacaksın, hem bu kadar iş yapacaksın, hem bekar olacaksın. hem cool olacaksın, hem ünlü olacaksın, hem uzay geometrisi algılama seviyen yüksek olacak.....yok artık.....bu kadar da olmaz ki. Tabi ki çekilmezsin. Hem bunları yapıp hem de bu ülkede rahat mı yaşayacağını zannediyordun.....yazık hiç görememişsin geleceğini.....ama inan daha kötüsü de var.....hem de ne şeytani şekillerde.....ben yaşadım, yaşıyorum, daha da yaşayacağım gibi gözüküyor... İnan beterinden haberin yok, olmasın da, haline şükret boşver, temiz yürekli bir kadın bul varsa kaybetme, çocuklar, vs., vs. hırsını, sinirini bastırır. Kimse ama kimse değmiyor emeğe, çekirdek ailen hariç. İleri gidersen yanlarına çekerler, yanlarında ilerlersen bir gün iterler, çelmelerler, geride kalırsan da devamlı osuruklarını koklarsın bu milletin. Başka yerde yürü çünkü bu düzeni istersen mega idealist ol değiştiremezsin. Kabul et, rahatla. Bu yenilgi değil. Farkında değilsin ama canavar gibi yaşamışsın daha ötesini kabul etmez küçük, büyük otorite, tabi para saçmadığın taktirde. Ben de aslanlar, canavarlar gibi yaşadım ama yuttular göremedim geldiğini. Sen gör... Geç olmasın diye yazdim. Yine de en doğrusunu kendin bilirsin. Bol şans,

- Nasuh Bey Merhaba, Sevgili İskender'in kazası sonrası yaşanan olaylar konusunda yazmak istedim. Acınızı tazelemek istemezdim ama bugün sitenize rastlayınca geç de olsa paylaşmak istedim.

Arkadaşınızın cesedini çıkarırken duyduğunuz sevinci yazmıştı ve eleştirmişti basın. Maalesef o kadar sığ görüşlü ki bazı basın mensupları, sizin ne hissettiğiniz ve hangi duygular içinde olduğunuzun hiçbir önemi yok onlar için.

Kendim de böyle bir olay yaşadığım için sizi bütün ruhum ve kalbimle anlıyorum. Kardeşimi ve eşini Yalova depresiminde kaybettim, tesadüfen oğulları kurtuldu ve şu an bizimle birlikte yaşıyor. Kardeşim ve eşinin sabah ölmüş olduklarını, göçüğe zor şartlarda da olsa girerek tesbit ettik. Onlar göçükte kaldığı her gün biz yeniden ölüyorduk sanki, üçüncü günü ancak çıkarabildik. Gece Çınarcık'ta saat 22'de defnettik. Çınarcık'a arabayla giderken 64 yaşında olan amcam, nasıl bir ruh halindeydi anlatamam ama eminim siz anlarsınız. Arabanın kornasını sanki gelin arabasıymış gibi sürekli çalıyordu. onları çıkartabildiğimiz ve orada bırakmadığımız için hepimiz büyük bir huzur duyduk.

Nedense kimsenin yaşayanları anlamaya çalışmak gibi bir çabası yok maalesef.... Sizi anlayan ama sesleri çıkmayan binlerce insanın olduğunu unutmanız dileğiyle, kucak dolusu sevgilerimi yolluyorum.

- Merhabalar Nasuh, Seneler sonra sana ulaşmak, çizmiş olduğun dürüst, vatansever ve başarılı çizgiden dolayı çok kolay. Bu zamana kadar sadece senin bir Türk olarak elde ettiğin başarıları duydum. Bu gün de 10. yıl kutlamanızı (AKUT) tesadüfen gördüm ve senin ile ve tüm sana bu konuda yardımcı olan üyelerin ile çok gurur duydum. Aklıma, Bilkent yıllarındaki muhabbetlerimiz geldi ve ideallerine bu kadar net bir şekilde ulaşman beni son derece sevindirdi. Tüylerim diken diken oldu ve de senin ile tekrar gurur duydum. Vision'unu gerçekleştirdin!!

Umarım, insanlık, Vatan, Millet ve de yardım adına attığın her adımda son derece başarılı olursun. Senin gibi dürüst insanlar var olduğu sürece, Açık Mektubunda yazdığın gibi adalet yerine gelecektir. Saygılar

- Merhaba sevgili Nasuh Mahruki,

49 yıl önce başlamış olduğum yaşam yolculuğu gittikçe huzurlu ve tanrısal bir hale gelirken, geçmişe ait bilgilerle desteklenince ayrı bir anlam kazanmaya başladı.

Kaç deneyim yaşadım bilmem ama bir gerçek var ki; o da, daha çok mutlu ve sevgi dolu olduğumu hissetmem.

Başladığım bu yolculukta ruhsal bir gelişim yaşamanın hazzı, tüm yaşanan deneyimlere bir anlam kazandırıyor.

Bu mail; ‘Her şey ve her yer, burası ve orası özde aynı ve aslında hepsi bir’ dediğin felsefen, benim bu ve bundan önceki yaşamlarımdaki deneyimlerimin ana fikrini oluşturduğu için yollandı.

Şu anki gelinen nokta başka bir deneyimimin de başlangıcı, bunu çok iyi biliyorum.

Kendimi bildim bileli, ‘Düşün ve Yarat’ (Tanrı), bu felsefeyle yaşıyorum.

Uzun zamandır bir düşüncem vardı, bu düşüncemi hayata geçirmenin de şimdi zamanı.

Sevgili Nasuh, yaşadığın tüm deneyimlerinin ve bu deneyimlerinden aldığın mesajların seni nasıl büyüttüğünü biliyorsun. Gelecekte olacakları hissediyor olman, senin anda nerede olduğunu gösteriyor.

Mevlana’nın; ‘Gezdim dolaştım dünyayı, kendimden başka kimseyi bulamadım’ fikrini kabullenen bir varlık olarak benim tek başıma yürüyerek çıkacağım dünya turu için düşüncelerini öğrenmek istiyorum.

Yaşımın 49 olması ve yalnız olmam beni korkutmuyor. Bugüne kadar yaşamı teslimiyet felsefesiyle yaşayan biri olarak tanrıya olan güvenimi sınamak amacıyla da bu yolculuğa çıkmıyorum, tam tersine, bu deneyimi yaşamam gerektiğini biliyor ve inanıyorum. Her ne yaşayacaksam, bu; bütünün ve benim en yüce hayrıma olacak bunu çok iyi biliyorum.

Sana ait siteyi baştan sona okudum. Yaşadığın tüm deneyimlerinin hangi ruhsal anlamda manalandığını hissettim

ve bu tanrısal bilgilere sahip olduğunu çok daha iyi anlayabiliyorum.

Uzun içsel bir yolculuk.

Yürüyerek.

Yalnız.

Sadece; deneyimlerinden biraz yol planı, biraz tanrısal düşüncelerin ve fikirlerin.

Odaklanmamı sağlayacak belki bir ilk adım.

Teşekkürler sevgili Nasuh Mahruki.

- Merhaba Kıymetli kardeşim,

Sizi televizyonda ilk gördüğümde merak etmiş, hayat felsefenizi anlamaya çalışmışım. Hala da merak ederim, düşünceleriniz islam tasavvufunu yaşayan bir kimsenin düşünceleri. hayat tarzınız ne kadar islami bilmiyorum ama ümit ederim Allah'ımın bu güzellikleri nasip ettiği insan İslamın temel şartlarına uyarak yaşantısını sürdürür ve gücüne güç katarak insanlık için her zaman hayat kurtaran bir miknatis, ümit veren bir ışık ve muhabbet yayan bir gönül adamı olursunuz... Sizin azminizi, gayretli çalışmalarınızı daima örnek veriyorum öğrencilerime, bu arada zor günlerde insanlık için yaptığınız çalışmalardan dolayı tebrik ediyorum.

Tevazu ve edebiniz daim olsun. Esen kalın

- Açık mektubunu okuyunca üzüldüm. Evet, AKUT hakkında ileri geri bir sürü yazı yazıldı. İsmnin, Deniz, Can, gibi güncel değil de, senin de açıkladığın gibi, tarihi bir isim olmasını bile oraya buraya çekerek kullandılar. Ben şu kadarını söyleyeyim, bu halk, her zaman, herkesin hakkını verebilecek kadar hassas bir sağduyuya sahiptir. Kim ne derse desin AKUT güvenilir bir kurum, Nasuh Mahruki de Cesur Yürek'tir. Kendisine karşı ne kadar büyük ve düzenli bir ordu savaş açarsa açsın (medya, eski kötü arkadaşlar, vs.) O, bu halkın gözünde bir kahramandır. Hiç kafanı takma, ama savaşı da bırakma, zaten sen bırakmazsın...

• Dün *Zaman* gazetesinde yorumunuzu okudum, bugün internet sitenizi ziyaret ettim şimdi de size yazıyorum. Ben bir sivil savunma il müdürüyüm. Dünkü Zaman'daki eleştirileriniz belki bizlere belki birlik müdürü arkadaşlarıma idi. Hiç önemli değil. Bence geç bile kaldınız tıpkı sivil savunmacıların sizi ve kendilerini eleştirmedeği gibi. Eleştirinin küfür gibi anlaşıldığı ülkemizde, sorunları çözmenin birinci basamağı eleştirileri yol haritası olarak almamaktır.

Büyük fedakârlık isteyen, maddi manevi tüm varlığınıza insan hayatına odaklandığınız arama kurtarma gibi aziz bir işte, herkesin birbirine muhtaç olduğu ve kenetlenmesi gerektiği bir anda yani afette paylaşamamak ve aynı dilden konuşmamak güzel ülkem adına ne acı.

Kaç kişiyyiz bu işle uğraşan? Mekân mı dar? Hırslar mı büyük? Aşılamayan dağlar mı var? (Siz o işi kolay yaparsınız :) anlayamıyorum. Sivilleşmenin, toplumsal katılımın arttığı her gün, doğru yoldayız demektir. Mahruki'nin TV kahramanı (!) olması, İkbâl Gürpınar'ın meşhur (!) olması, Deniz Feneri şiir kitabının çok satması hiç ilgilendirmiyor beni. Beni özveri ile, yaptıkları iş ilgilendiriyor bu insanların.

Siz de öyle sayın Mahruki. Bugün ülkemizde sonu ...KUT ' la biten ne kadar dernek varsa sayenizde olmuştur. Sivil Savunma teşkilatı gönüllü konusunda yanında bir kaç kişi bulabilmişse açtığınız yoldan olmuştur. Kimse alınmasın gücenmesin. Sivil Savunma teşkilatı önce kendini resmi jargonunun ve mülki idare sultanının altından bir sıyrısın, çalışanların emeği karşılığını bulsun ondan sonra ne yaparsa yapsın.

Size üzülmemenizi doğru yolda devam etmenizi ve eleştirilere açık olmanızı salık veririm. Sonuna veya kıyısına kadar haklı olabilirsiniz ben bunlara fazlaca girmiyorum. Ama birbirimize çok ihtiyacımız var bunu çok iyi biliyorum. Her alandaki kısır çekişmeler maalesef aramızda da var. Bunlar aşılacaktır. Meslektaşlarımız inanın bir şey olmanın verdiği baş döndürücü değişimle ne yaptıklarının farkında değiller. Bildiğiniz gibi dün üç beş kişi ve kazmay-

la çalışanlar bu gün geldiği mesafenin altından kalkamamaktadır. (Genelleme yapmıyorum sayının fazla olmadığını dan eminim)

Neyse, biraz üzüntü, biraz sinir, biraz özlemle yazdığım, Türkçesi düşük cümlelerimle beni anlayabileceğiniz umuyor selamlarımı sunuyorum.

- Selamlar Nasuh bey. Sizinle tanışmıştık Bedri Baykam'ın kitap tanıtım kokteylinde. Sizi seven birçok insan var ve beni de onlardan biri kabul edin lütfen. Gıptayla baktığım insanlardan birisiniz. Mesele şu ki, Kur'an öğreniyorum şu sıralar. Tahrir suresini okurken nasuh kelimesini görünce sordum. Ne demek olduğunu öğrendim.

Tasavvufu yaşayanlar yani Allah'ın Kur'an'daki emir ve yasaklarına göre yaşayanlar şöyle dediler; Tövbe-i Nasuh, Allah huzurunda yapılan geri dönüşü olmayan bir tövbedir, dediler. Evet sizin gibi zirvelerde dolaşan biri için umarım Allah huzurunda bu tövbeyi yapmak zor olmaz. Yani gerçek zirve, ötesi olmayan zirvede yapılan bir tövbeden bahsediyorlar. Bu tövbe gönül gözüyle Allah'ın zatını görerek yapılıyor. Acaba aileniz bu ismi size koyarken, bunu bilerek mi koymuşlar. Hayır yanlış anlamayın, soru sormuyorum sesli düşünüyorum. Siz zirvelerde dolaşan bir insansınız ve daha ötesi olmayan bir zirvede yapılan "Nasuh Tövbesi"; çok güzel değil mi? Bana ilginç geldi paylaşmak istedim. Tasavvufu bildiğinize inanıyorum. Dedim ya bunu paylaşmak istedim sadece. Aman unutmayın ayete göre bu bir emir. Ben denemeye karar verdim sanırım Yunus'un yolundan gideceğim.

Cennet dedigin nedir ki, birkaç melek birkaç huri, bana seni gerek seni, demiş Yunus. Boşuna söylememiş. Evet sanırım Allah için olmak, Allah'ı dilemek en güzeli. Asıl mutluluk Yunusların, Mevlanaların yaşadığı mutluluktur. Aaa yok demeyin bu gün de yaşayanlar var bunu. Ben başladım bile. Allah en çok sevgiyi çoğaltmamızı istiyor. Biliyorum. Siz Allahın güzel bir kulusunuz, sizi çok seviyorum.

Sizin de bilenlerden olmanızı dilerim...

• Merhaba ben Öncelikle Açık Mektubunuzu okudum ve biraz üzuldüm sizi de kırmışlar...! Sizin aleyhinizde yazılanları hak etmediğinizi düşünüyorum sonuçta medyamızı özellikle Sabah'ı biliyoruz, neye kime saldıracakları belli olmaz! Çıkar dünyası ben belli gazete ve TV'lere kesinlikle güvenmiyorum inşallah daha ahlaklı bir medyaya kavuşuruz. *Bir Dağcının Güncesi*'ni okumuştum ve çok etkilemişti beni, yazınızda kitabın derslerde okutulduğunu öğrenince sevindim beni çok heyecanlandıran ve alıp götürən çok iyi bir kitaptı teşekkür ediyorum çünkü ben o kitap sayesinde o zirvelere sizinle beraber tırmandım (yükseklik korkuma rağmen) kafanıza takmayın yolunuz da başarılar... hoşçakalın

• En az Türk milleti kadar, aziz ve fedakâr İran'ın "feda ettiği"; şehid sosyolog Dr. Ali Şeriatî'yi okuyorum şimdilerde ve onu okurken nice nice "insan"larını feda eden, fedakâr Türk milletin bir evladı olan siz, Nasuh Mahruki'nin kullaklarını çınlatıyorum sıklıkla. Allah'a emanetsiniz. Allah "aşk"ımızı artırsın.

Şehid sosyolog Dr. Ali Şeriatî'nin bir teşhisi şöyledir:

"Milletler küçüldüğü zaman, büyük şahsiyetlerin de onların zihinlerindeki değerlerini kaybettiklerini görüyoruz. Onların yüce değerleri meçhul kalıyor, çünkü millet bu değerler tanımıyor, tanıdığı değeri yontuyor ve onlara isnat ediyor.

Hız. Ali, yüksek ve derin insani değerler ile dopdolu bir insandır. Ama bu değerler, yıkılmış şiasının dar anlayışına, yıkılmış beynine sığmıyor. Onun için kendi zevklerine, huylarına ve şuurlarına uygun değerler yontuyorlar. Hız. Ali için değeri olmayan meselelere dayanıyorlar." s. 83, *Dinler Tarihi*, Kırkambar Kitaplığı

• Adım Sizi sevdiğimi söylemek istedim. sakın yanlış anlamayın:)) bir kadının bir erkeği sevdiği gibi değil, yaptıklarınız için. Çünkü artık kimse sizin ve arkadaşlarınızın gös-

terdiği fedakârlığı gösterecek kadar yürekli değil... Sizi ve arkadaşlarınızı seviyorum. Bizim için orada olduğunuz için. O yüzden sakın kimsenin dediklerine kulak asmayın. Bu ülkede bizim için bir şeyler yapan bir avuç insansınız. Bırakın onlar size ihtiyaç duymasın, biz duyuyoruz.

Ne zaman ki siz bütün yaptıklarım yalandı dersiniz ancak o zaman inanırım bütün söylenenlere. Ben ve eminim bütün Türk halkı sizin yanınızda, gerisini boş verin.

- Nasuh bey selamlar, Sizi tebrik ederim çok güzel işler yaptınız ve yapıyorsunuz. Depremlerde gösterdiğiniz üstün yardımlar hakikaten çok güzeldi ve takdire şayandı. Ancak size bir özür borcum var ve helalleşmemiz lazım.

Saygıdeğer beyefendi ben sizi yahudi zannediyordum, işte bizim Türk halkının dedikodusu bitmiyor, gerçi yahudi olsanız da yaptığınız işle alakası yok ancak böyle bir yanlış bilgiye sahiptim, belki birçok kişiye de bunu söyledim. Bundan sonra böyle olmadığını tüm çevreme söyleyeceğim. Lütfen bana hakkınızı helal edin, böyle bir yanlış düşüncede olduğum için. Sizden özür diler, saygılar sunarım.

- Değerli Dost İnsan,

Güler yüzlü, Sempatik ve Adam Gibi Adam Nasuh Bey,

Bugün tesadufen internet sitenizi gezerken, kafama takılan bazı soruların cevabını buldum. Öncelikle sizi dini yönden farklı zannetmemin yanlış olduğunu öğrendim. Açıkçası sizi Musevi sanıyordum. Neyse sizi dini inancınızla değil, çalışmalarınızla sevdiğim ve takdir ettiğim için hiç önem taşıyordum dini inancınız.

Üzerinde çalıştığım bir konu var. Kaht-ı Ricâl Sorunu üzerine bir makale hazırlarken, biraz internette gezinti yapayım ve yetişmiş insan gücümüzü araştırayım dedim. Karşıma sizin siteniz çıktı ve sizi biraz daha yakından tanıdım.

Çalışmalarınızı takdir ettiğimi önce de belirtmiş idim. Yine belirtmek gerekirse, bu Kaht-ı Ricâl'de sizin gibi insan-

ların çoğalması tek dileğimdir. Ülke adamlarla kalkınmaz, ancak “adam gibi adamlar”la kalkınır.

Sokak dolusu adam olması önemli değil, sokak dolusu “adam gibi adam” olması önemli. O günleri görecektir miyiz? Sokaklarımızda binlerce Nasuh Mahruki’leri görecektir miyiz? Ülke için çalışan ve çözüm üretenleri görecektir miyiz?

Umudum sonsuz Nasuh Bey, Çalışmalarınızda başarılar dilerim.

Selam ve saygılarımla. Kamu Yönetimi Uzmanı

- Sevgili Nasuh Bey, uzun zamandır yazılarınızı ve sizin yaptığınız çalışmaları yakından takip ediyorum. Ve biliyorum ki şimdi benim yazacağım tarzda birçok mail ve birçok mektup alıyorsunuzdur. Herkesin yaptığı şeylerden çok fazla hoşlanmasam da onlara katılmamak mümkün değil. Sizin yazılarınızı hayranlıkla okurken bir dağcının bunları nasıl yazdığını düşünmeden de duramıyordum, ta ki “dikey limit” filmini seyredene dek. Tüm film boyunca oyuncularından çok gözümde siz vardınız ve bu içtenlik ve bu boyutta, bence eşsiz yazıları yazabileceğinizi o an kavradım. İnsanın doğaya karşı verdiği tek olma mücadelesi içinde bir insan ancak bu kadar derin cümlelerle ruhunu katarak yazabilirdi. Sizi tüm sevgimle tekrar kucaklarken bu mükemmel anlatım yeteneğinizden dolayı sizi kutluyorum. En son geçen haftaki yazınız beni can evimden vurdu. Şu anda kesilmiş bir şekilde cüzdanımda saklı duruyor. Çünkü erdemsizliğin var olma sebebinin bu olduğunu yıllar önce keşfetmem rağmen bunu bu şekilde hem anlatamamış hem de bunu düşünenin tek ben olduğumu düşünerek kendimi bu kalabalık dünyada çok yalnız olduğumu düşünüyordum. İşte “yalnız değilim”in bir ispatı ve savunduğum şeyin böyle güzel anlatılmasının verdiği sevinçle bu yazıyı yanımda taşıyorum.

- Sayın Mahruki, bugünkü yazınızı okuyunca ilk defa olarak gazetede köşesini okuduğum bir yazara mail atmaya karar verdim. Hayatım boyunca ağaçlardan başka bir şeye

tırmanmadığım halde, K2'nin ününü biliyorum. Bu yüzden size yazıp şans dilemek istedim. K2'nin sizi bizden alması-na izin vermeyin lütfen. Size ve ekip arkadaşlarınıza bol şanslar diliyorum. Dualarımda artık sizin de yeriniz olacak. Ta ki sağ salim döndüğünüzü okuyana kadar... Bir kere daha "Bol şanslar". Allah yardımcınız olsun...

• Merhaba, bundan birkaç hafta önceki bir yazınız çok hoşuma gitti ve o gün bugündür yazılarınızı kaçırmamaya çalışıyorum... Özellikle bugünkü yazınızı çok beğendim... Neden bilmiyorum, ama bazı fikir yazarlarının, felsefe ve yaşam tarzı üzerine yazdıkları yazıları anlamak, kendime yakın bulmak zaman zaman gerçekten zor olmuştur. Belki hayata bakış açıları, düşünce tarzları ve düşüncelerini yazıya dökmeleri açısından farklı oldukları içindir... Fakat sizin yazılarınızın pek çoğunda kendime ait bir şeyler buluyorum. Zaman zaman, söylemek istediğim, fakat sözlere dökemediğim, bazen de üzerinde düşünmeye fazla vakit ayıramadığım için ulaşamadığım sonuçlara burada rastlamak gerçekten hoşuma gidiyor... Düşünce gelişimiyle ilgili söyledikleriniz, Phaidon diyalogunu yorumlamanız sanki içimdeki bir yerlere dokundu. Bu tip yazıları okumak, üzerinde düşünmek, kendimce yeni sonuçlara ulaşmama yardımcı oluyor ve içimde bir şeylerin uyandığını hissediyorum.

• Dün NTV'de kar leoparı ünvanına sahip oluştunuzdan ve Everest'e tırmanışınızdan bahsediliyordu. Sizinle ilgili haberleri takip ediyorum, belkide sizin sahip olduğunuz bu yaşam enerjisi beni bu duruma itiyordur çünkü insanın bilinçaltı çok garip. Ben egzistansiyalistlerden yanayım; insan yaşamla ilgili kararlarını kendisi almalı ve bir gün yaşamının sonlarına doğru evet iyisi ile kötüsü ile bir yaşamı bitiriyorum ve hayata dair tüm seçimlerimi kendim yaptım dayatma olmadan. Bana göre siz bunu diyenlerden olacaksınız.

Saygılarımla,

• Ne kadar güzel bir insansınız. Sizi tanımak, konuşmak

çok isterdim. Yazılarınızdaki ışıltı yüzünüze vurmuş mu görmek isterdim.

“Yeryüzü Güncesi” isimli kitabınızdan geç haberim oldu. Bir solukta okudum. Kendime notlar aldım. Gezi yazılarınızdan da hoşlandım ama hayat felsefenizi paylaştığınız yazılar benim daha çok ilgimi çekti.

Kendim gezip görmeyi tercih ettiğimden olsa gerek. Okurken farkında olduklarımı, benzer kelimelerle buldum kitabınızda. Bazen içimde olup ifade etme hatta belirli bir düşünce olma aşamasına gelmeyenleri gördüm. Aynen “Anımsama” makalenizde oldugu gibi.

Size teşekkür ettim içimden süreci hızlandırdığınız için. Aynı fikri paylaşmadıklarımı da farklılıkları görmekten mutlu olarak okudum.

99 depreminden sonra adınızı duymuş ve kitaplarınızı okumuştum. Hele ilk kitabınız “Bir Dağcının Güncesi”ni çok sevmiştim. O diğerlerinden farklıydı. Siz vardınız. İnsanların güncelerini okumayı seviyorum. İnsanların içlerinde yaptığı yolculuk kendi yolculuğumda ayna tutuyor, pencereler açıyor. “Bir Dağcının Güncesi”nde bir dolu aynada kendimi görmüş, yeni düşüncelerin pencerelerini açmışım. Diğer kitaplarınızda aynı tadı bulamadım. Belki çok ayna, pencere bulamadığım için.

Bu akşam tekrar karıştırıp aldığım notları gözden geçirdim. “Yeryüzü Güncesi”nden aldığım notlarla karşılaştırdım. Sizin gelişiminizi izlerken son 5 yıllık kendi gelişimi de görmeye, düşünmeye başlama imkanım oldu. Kendini arayan Nasuh bilge bir Nasuh'a dönüşmüş. Ben de epeyi bir yol almışım galiba. Siz fiziksel dağlara tırmanırken ben de kendi içimdeki dağlara tırmandım, evrenin, iç sesimin, yaşadıklarımın, çevremın ve kitapların yardımıyla.

Güzel bir deneyimdi kitaplarınız aracılığıyla kendimdeki değişimi görmem gerektiğinin farkına varmak. Kendimi gözden geçireceğim, Bayramda. Evren gene yapacağını yaptı. “Bir Dağcının Güncesi”, “Yeryüzü Güncesi” bir başka dağımın rotasını çizdi.

- Bugün senin için bir dua ettim

Biliyorum Allah duymuştur mutlaka;

Cevabını yüreğimde hissettim
Tek bir söz söylememiş olsa da.

Zenginlik veya mal mülk istemedim O'ndan,
(Çünkü bilirim aldırılmazsın);
Fakat öyle hazineler diledim ki
Çok daha uzun dayansın!
Yanında olmasını diledim Allah'tan
Her yeni gününün başlangıcında,
Sağlık ve nimetler bahşetsin diye sana
Ve arkadaşlar çıkarsın paylaşmak için yoluna.

Senin için mutluluk diledim,
Büyük küçük her şey için –
Ama bil ki en çok
Seni şefkatiyle koruması için dua ettim!

Frank Zamboni (1901-1988)

Saygılar, sevgiler,

Dünyanın cesur ulusları yoktu, cesur insanları vardı.

Onlar, aşkın ve hayatın havarileri, büyük serüvencilerdi.

Onlar, bu ihtiyar cadının maskesini parçalamak ve yeryüzü denilen cenneti bize sunmak istediler. Bütün ömürleri bu kavgayla geçti. Ne adları vardı onların, ne ulusları, ne dinleri, ne de anıtları.

Ama biz onlar için ölüm fermanları hazırlayıp görkemli mangalar kurduk. Savaşlar açtık peşpeşe. Kentleri ele geçirip vahşi birer hayvan gibi avladık onları. Nerde görülseler kurşuna dizdik ve süslü kemerler yaptık onların kafa derilerinden. Biz cellattık ve tarih suratımıza tükürürken, bir kez bile bağışlanmayı istemedi onlar.

Derler ki son büyük serüvenci yaralıdır hala...

SOLUK SOLUÇA – Ahmet Tellî

NASUH MAHRUKİ’NİN KİTAPLARI...

— Bir Dağcının Güncesi – 1995 —

Everest’te İlk Türk – 1995

Bir Hayalin Peşinde – 1996

Asya Yolları, Himalayalar ve Ötesi – 1999

Yeryüzü Güncesi – 2002

Vatan Lafı Değil Eylemle Sevilir – 2007

vatan lafla değil eylemle sevilir

Türkiye 1999 depremi sonrasında AKUT'la birlikte sivil toplumun gücünü fark etti. Toplumun tümünde zihin haritası değişimi kavramı altında hayata yepyeni bir bakış açısının doğmakta olduğu gözlemlendi. Ancak zihin haritasının değişim yolcuları kendi karşıtlarını da yarattı doğal olarak. Türkiye tarihinde ancak büyük olaylar sonucunda ortaya çıkan zihin haritası değişimi fırsatını kaçırdı mı?

Vatan Lafla Değil Eylemle Sevilir isimli kitabıyla Nasuh Mahruki, AKUT lideri ve bir sivil toplum öncüsü olarak bu zihin haritası değişim yolculuğunda gerek bireysel gerekse kurumsal anlamda karşı karşıya kaldıkları olayların ışığında bu soruya yanıt arıyor. Mahruki geniş kapsamlı ve somut olaylarla zenginleştirilmiş iddialı ve ses getirecek bu kitapla, okuyucularına kendi zihin haritalarını değerlendirme ve şekillendirme konusunda yeni ve güçlü bir çağrı yapıyor.

Şimdiye kadar yazdıklarının yanı sıra, bu kitapta da genişçe yer verdiği düşünce dünyasının yazınsal verimlerine bakıldığında, Mahruki'nin dünyanın en yüksek zirvelerinden dünyayı sadece gözleriyle izlemekle kalmayıp hayata, insan ilişkilerine ve tüm olan bitene çok daha derin, felsefi ve inanca bir bakış geliştirdiğini görüyoruz.

Vatan Lafla Değil Eylemle Sevilir, çağrısı aslında size, bize, herkesi...

www.nasuhmahruki.com

AKUT YAYINLARI

AKUT Kitaplığı Yayın No: 13

ISBN: 9786055635060

9 786055 635060